ŠVENTASIS RAŠTAS

GRAIKIŠKOJI DALIS

PALESTINA
JĖZAUS DIENOMIS
Sidonas
ABILENĖ
Damaskas
Hermono k.
Tyras
Pilypo
Cezarėja
FINIKIJA
ITURĖJA
TRACHONITIDĖ
POLIS
Viduržemio jūra
(Didžioji jūra)
GALILĖJA
Ptolemaidė
Chorazinas
Gamala
Kafarnaumas
Betsaida
Rafana
Kana
Magadanas
Galilėjos
ežeras
Tiberiada
Hipas
Dionas
Kanata
Seforis
Nazaretas
Abila(?)
Gadara
Nainas
KAPOLIS
Betanija(?)
Cezarėja
Skitopolis
Pela
Salimas

Samarija
Enonas
Ebalo k.
Garizimo k.
Sicharas
Jokūbo šaltinis
SAMARIJA
Antipatridė
Jopė
Arimatėja
Lyda
Efraimas
Jerichas
Emausas
Jeruzalė
Betfagė
Betanija
Betliejus
Erodiumas
JUDĖJA
Hebronas
Gaza
JUDĖJOS DYKUMA
Druskos jūra (Negyvoji jūra)
Masada
Beer Šeba
IDUMĖJA
Jordanas
PERĖJA
Geraza
DEKAPOLIS
Filadelfai
ARABIJA
Š
0 mi
20
0 km
20
Dekapolio miestai
Pagrindiniai keliai
Pagrindinis kelias iš Galilėjos į Jeruzalę
Aplinkinis kelias iš Galilėjos į Jeruzalę per Perėją

bi7-L

ŠVENTASIS RAŠTAS

GRAIKIŠKOJI DALIS

„Naujojo pasaulio“ vertimas

„Pagal jo pažadą laukiame
naujo dangaus ir naujos žemės,
kuriuose gyvena teisumas“
2 Petro 3:13

© 1950
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
OF PENNSYLVANIA
New World Translation of the Christian Greek Scriptures
Visos teisės saugomos

© 2011
WACHTTURM BIBEL- UND TRAKTAT-GESELLSCHAFT
DER ZEUGEN JEHOVAS, E. V.
Selters/Taunus
Šventojo Rašto graikiškoji dalis. „Naujojo pasaulio“ vertimas
Alle Rechte vorbehalten

LEIDĖJAI
LIETUVOS JEHOVOS LIUDYTOJŲ RELIGINĖ BENDRIJA

Viso Šventojo Rašto „Naujojo pasaulio“ vertimas išleistas šiomis kalbomis: afrikanų, albanų, anglų (taip pat Brailio raštu), arabų, armėnų, bembų, bulgarų, čekų, čevų, danų, efų, graikų, gruzinų, ibų, ilokų, indoneziečių, ispanų (taip pat Brailio raštu), italų, japonų, jorubų, kinjaruanda, kinų, kinų (supaprastintais rašmenimis), kirundi, korėjiečių, kosų, kroatų, lenkų, lingala, makedonų, malagasių, maltiečių, norvegų, olandų, osetinų, pietų sotų, portugalų (taip pat Brailio raštu), prancūzų, rumunų, rusų, samojiečių, sebujano, sepedi, serbų, serbų (lotyniškais rašmenimis), sinhalų, slovakų, slovėnų, suahelių, suomių, šonos, švedų, tagalų, tsongų, tsvanų, turkų, tvi (Akvapimas), tvi (Ašantis), vengrų, vokiečių ir zulų.

Dalis Šventojo Rašto išleista šiomis kalbomis: amerikiečių gestų (DVD), amharų, azerbaidžaniečių, azerbaidžaniečių (kirilika), birmiečių, brazilų gestų (DVD), čitonga, estų, evių, fidžių, gunų, Haičio kreolų, hindi, iligano, italų (Brailio raštu), italų gestų (DVD), kambodžių, kanadų, kazachų, kirgizų, kiribati, kolumbiečių gestų (DVD), latvių, lietuvių, luganda, luvale, malajalių, meksikiečių gestų (DVD), motų, nepalų, pangasinanų, rusų gestų (DVD), sango, sranantongo, tajų, tamilų, tok pisin, tumbuka, ukrainiečių ir uzbekų.

Bendras „Naujojo pasaulio“ vertimo tiražas: 167 904 902
2011 m. laida

Šiuo leidiniu neprekiaujama. Jo leidyba — dalis pasaulinio šviečiamojo darbo, remiamo savanoriškomis aukomis.

New World Translation of the Christian Greek Scriptures
Lithuanian (*bi7*-L)

Made in Germany Spausdinta Vokietijoje
Druck und Verlag: Wachtturm-Gesellschaft, Selters/Taunus

PRATARMĖ

ŠVENTOJO RAŠTO knygos Dievo įkvėptų rašytojų buvo parašytos hebrajiškai, aramėjiškai ir graikiškai. Kad Dievo Žodį galėtų skaityti „visos tautos“, jis turi būti prieinamas daugeliu kalbų (Mato 24:14). Šiame leidime išverstos Šventojo Rašto graikiškosios dalies knygos — nuo Evangelijos pagal Matą iki Apreiškimo Jonui.

Šventojo Rašto graikiškosios dalies „Naujojo pasaulio“ vertimas (*New World Translation of the Christian Greek Scriptures*) pirmą kartą išleistas anglų kalba 1950 m. Jis išverstas iš gerai žinomos, pagal seniausius rankraščius parengtos Westcott ir Hort graikiškojo teksto redakcijos, stengiantis kiek įmanoma tiksliau perteikti graikiškąjį tekstą. Juo pagrįsta „Naujojo pasaulio“ vertimo lietuviškoji versija.

Šiame vertime 237 kartus pavartotas Dievo asmenvardis Jehova. 1-ame priede paaiškintos tokio sprendimo priežastys ir pateikta jį pagrindžiančių rankraščio nuotraukų. Kadangi Dievo vardas turi būti laikomas šventu ir visi, kas nori būti išgelbėti, turi jo šauktis, vardas Jehova, kaip ir dera, sugrąžintas į tekstą (Mato 6:9; Romiečiams 10:13).

„Naujojo pasaulio“ vertimu šis darbas vadinamas turint omenyje Dievo pažadą, kad ateityje žmonija galės gyventi teisingame naujame pasaulyje (2 Petro 3:13). Jį parengę vertėjai, mylėdami Šventojo Rašto Autorių, jaučia didelę atsakomybę perteikti Jo mintis kuo tiksliausiai. Viliamės, kad šis vertimas bus išties naudingas skaitytojams, kurie trokšta pasiekti „aiškų tiesos pažinimą“ (1 Timotiejui 2:4).

KNYGŲ PAVADINIMAI

Knyga	Santrumpa	Puslapis
Evangelija pagal Matą	Mt	7
Evangelija pagal Morkų	Mk	56
Evangelija pagal Luką	Lk	86
Evangelija pagal Joną	Jn	139
Apaštalų darbai	Apd	178
Laiškas romiečiams	Rom	230
Pirmasis laiškas korintiečiams	1Ko	251
Antrasis laiškas korintiečiams	2Ko	271
Laiškas galatams	Gal	285
Laiškas efeziečiams	Ef	292
Laiškas filipiečiams	Fil	299
Laiškas kolosiečiams	Kol	304
Pirmasis laiškas tesalonikiečiams	1Te	309
Antrasis laiškas tesalonikiečiams	2Te	313
Pirmasis laiškas Timotiejui	1Ti	316
Antrasis laiškas Timotiejui	2Ti	321
Laiškas Titui	Tit	325
Laiškas Filemonui	Fm	328
Laiškas hebrajams	Hbr	329
Jokūbo laiškas	Jok	344
Pirmasis Petro laiškas	1Pt	350
Antrasis Petro laiškas	2Pt	355
Pirmasis Jono laiškas	1Jn	359
Antrasis Jono laiškas	2Jn	365
Trečiasis Jono laiškas	3Jn	365
Judo laiškas	Jud	366
Apreiškimas Jonui	Apr	368

SANTRUMPOS

Aram.	aramėjų (kalba)	Plg.	palygink
Gr.	graikų (kalba)	T. y.	tai yra
Hebr.	hebrajų (kalba)	Žr.	žiūrėk
Pažod.	pažodžiui		

EVANGELIJA

PAGAL MATĄ

1 Knyga apie Jėzaus Kristaus,
Dovydo sūnaus, Abraomo
sūnaus, gyvenimą.*
2 Abraomui gimė Izaokas,
Izaokui gimė Jokūbas,
Jokūbui gimė Judas ir jo broliai,
3 Judui gimė Perecas ir Zerachas iš Tamaros,
Perecui gimė Hecronas,
Hecronui gimė Ramas,
4 Ramui gimė Aminadabas,
Aminadabui gimė Nachšonas,
Nachšonui gimė Salmonas,
5 Salmonui gimė Boazas iš Rahabos,
Boazui gimė Jobedas iš Rūtos,
Jobedui gimė Jesė,
6 Jesei gimė karalius Dovydas.
Dovydui gimė Saliamonas iš Ūrijos žmonos,
7 Saliamonui gimė Rehabeamas,
Rehabeamui gimė Abija,
Abijai gimė Asa,
8 Asai gimė Juozapatas,
Juozapatui gimė Jehoramas,
Jehoramui gimė Uzijas,
9 Uzijui gimė Jotamas,
Jotamui gimė Ahazas,
Ahazui gimė Ezekijas,
10 Ezekijui gimė Manasas,
Manasui gimė Amonas,
Amonui gimė Jošijas,
11 Jošijui gimė Jechonijas ir jo broliai Babilonijos tremties laikais.
12 Po ištrėmimo į Babiloniją
Jechonijui gimė Šaltielis,
Šaltieliui gimė Zerubabelis,
13 Zerubabeliui gimė Abijudas,
Abijudui gimė Eliakimas,
Eliakimui gimė Azoras,
14 Azorui gimė Cadokas,
Cadokui gimė Achimas,
Achimui gimė Elijudas,
15 Elijudui gimė Eleazaras,
Eleazarui gimė Matanas,
Matanui gimė Jokūbas,
16 Jokūbui gimė Juozapas — vyras Marijos, kuri pagimdė Jėzų, vadinamą Kristumi.
17 Taigi iš viso nuo Abraomo iki Dovydo buvo keturiolika kartų, nuo Dovydo iki Babilonijos tremties — keturiolika kartų ir nuo Babilonijos tremties iki Kristaus — keturiolika kartų.

18 Jėzaus Kristaus gimimas buvo toks. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu. Dar jiems nepradėjus kartu gyventi, ji šventosios dvasios veikimu tapo nėščia. **19** Jos vyras Juozapas, būdamas teisus žmogus ir nenorėdamas pasmerkti

---

Mt 1:1* Arba „Jėzaus Kristaus, Dovydo sūnaus, Abraomo sūnaus, kilmės knyga“.

jos viešai gėdai, ketino su ja slap-
čia išsiskirti. **20** Kai jis buvo
tai apgalvojęs, sapne jam pasi-
rodė Jehovos* angelas ir pasa-
kė: „Juozapai, Dovydo sūnau,
nebijok parsivesti į namus savo
žmonos Marijos, nes tas, kuris
joje pradėtas, yra iš šventosios
dvasios. **21** Ji pagimdys sūnų,
kurį pavadinsi Jėzumi*, nes jis
išgelbės savo tautą iš nuodė-
mių.“ **22** Visa tai įvyko, kad
išsipildytų Jehovos per prana-
šą pasakyti žodžiai: **23** „Štai
mergelė taps nėščia ir pagimdys
sūnų, ir jie pavadins jį Emanue-
liu“, išvertus — „Dievas su mu-
mis“.

24 Juozapas nubudęs padarė,
kaip Jehovos angelas jam nuro-
dė, — parsivedė savo žmoną į
namus. **25** Bet jis neturėjo su
ja santykių, iki ji pagimdė sūnų;
jis pavadino jį Jėzumi.

2 Jėzui gimus Judėjos Betlie-
juje karaliaus Erodo* dieno-
mis, į Jeruzalę atkeliavo žvaigž-
dininkai# iš rytų **2** ir sakė:
„Kur yra gimusysis žydų kara-
lius? Rytuose mes matėme jo
žvaigždę ir atėjome jam nusi-
lenkti.“ **3** Tai išgirdęs, karalius
Erodas sunerimo, o drauge su
juo ir visa Jeruzalė. **4** Sukvie-
tęs visus tautos aukštuosius ku-
nigus ir Raštų žinovus ėmė jų
klausinėti, kur turėjęs gimti Kris-
tus. **5** Šie atsakė jam: „Judėjos
Betliejuje, nes per pranašą para-
šyta: **6** ‘Ir tu, Judo žemės Bet-
liejau, anaiptol nesi menkiau-
sias tarp Judo valdytojų, nes iš
tavęs kils vadovas, kuris ganys
mano tautą, Izraelį.’“

7 Tada Erodas slapta pasikvie-
tė žvaigždininkus ir iš jų išsi-
teiravo, kada žvaigždė pasirodė.
8 Paskui pasiuntė juos į Bet-
liejų sakydamas: „Keliaukite ir
rūpestingai ieškokite vaikelio, o
radę praneškite man, kad irgi
galėčiau nuvykęs jį pagerbti.“
9 Išklausę karalių, jie leidosi
į kelią. Ir štai žvaigždė, kurią
jie išvydo rytuose, traukė pirma
jų, kol sustojo virš tos vietos,
kur buvo vaikelis. **10** Regėda-
mi žvaigždę jie be galo džiau-
gėsi. **11** Įėję į namus, jie pa-
matė vaikelį su jo motina Marija
ir parpuolę ant žemės išreiškė
jam pagarbą. Išsiėmę savo bran-
genybes davė jam dovanų: auk-
so, smilkomųjų sakų ir miros.
12 Tačiau sapne gavę nuo Die-
vo perspėjimą negrįžti pas Ero-
dą, jie leidosi į savo kraštą kitu
keliu.

13 Jiems iškeliavus, štai Juo-
zapui sapne pasirodė Jehovos
angelas ir tarė: „Kelkis, imk vai-

Mt 1:20* Žr. 1 priedą. **21*** Vardas „Jėzus“, išvertus iš hebrajų kalbos, reiškia „Jehova yra išgelbėjimas“. **2:1*** T. y. Erodo Didžiojo. **1#** T. y. astrologai.

kelį ir jo motiną, bėk į Egiptą ir
pasilik ten, kol tau pasakysiu,
nes Erodas ieškos vaikelio, no-
rėdamas jį nužudyti.“ **14** Atsi-
kėlęs nakčia Juozapas pasiėmė
vaikelį su jo motina ir pasitrau-
kė į Egiptą. **15** Ten pasiliko iki
Erodo mirties, kad išsipildytų,
kas Jehovos per jo pranašą buvo
pasakyta: „Iš Egipto pašaukiau
savo sūnų.“

16 Pamatęs, kad žvaigždinin-
kai jį pergudravo, Erodas baisiai
įsiuto ir pasiuntęs išžudė Bet-
liejuje bei jo apylinkėse visus
berniukus, dvejų metų ir jau-
nesnius, pagal laiką, kurį bu-
vo išsiteiravęs iš žvaigždinin-
kų. **17** Taip išsipildė, kas buvo
pasakyta per pranašą Jeremi-
ją: **18** „Pasigirdo balsas Ramo-
je, verksmas ir didelis raudoji-
mas, — tai Rachelė verkė savo
vaikų ir nesileido paguodžiama,
nes jų nebėra.“

19 Erodui mirus, štai Jehovos
angelas pasirodė Juozapui Egip-
te per sapną **20** ir tarė: „Kel-
kis, imk vaikelį su jo motina ir
leiskis į Izraelio žemę, nes mirė
tie, kurie kėsinosi į vaikelio sie-
lą*.“ **21** Tad jis atsikėlė, pasi-
ėmė vaikelį, jo motiną ir atkelia-
vo į Izraelio žemę. **22** Tačiau
išgirdęs, kad Judėjoje vietoj savo
tėvo Erodo karaliauja Archelajas,
pabijojo ten eiti. Be to, sapne
gavo perspėjimą nuo Dievo, to-
dėl pasitraukė į Galilėjos kraštą.
23 Atvykęs apsigyveno Nazare-
to mieste, kad išsipildytų, kas
pasakyta per pranašus: „Jį va-
dins Nazariečiu.“

3 Tomis dienomis pasirodė
Jonas Krikštytojas* ir skelbė
Judėjos dykumoje **2** sakyda-
mas: „Atgailaukite, nes prisiar-
tino dangaus karalystė.“ **3** Tai
tas, apie kurį per pranašą Izai-
ją pasakyta: „Girdėti balsas šau-
kiančio tyruose: ‘Paruoškite Je-
hovai kelią, ištiesinkite jam ta-
kus!’“ **4** Tasai Jonas vilkėjo
kupranugarių vilnos apdaru ir
buvo susijuosęs strėnas odiniu
diržu. Jo maistas buvo skėriai ir
laukinių bičių medus. **5** Tuo
metu Jeruzalė, visa Judėja ir visa
pajordanė ėjo pas jį. **6** Žmo-
nės atvirai pripažindavo savo
nuodėmes, ir jis krikštijo juos
Jordano upėje.

7 Pamatęs, kad į krikštą atei-
na daug fariziejų ir sadukiejų,
jis sakė jiems: „Jūs, angių pader-
me, kas jus pamokė bėgti nuo
ateinančios rūstybės? **8** Duo-
kite vaisių, priderančių atgailai,
9 ir nemanykite sau: ‘Mūsų tė-
vas Abraomas.’ Sakau jums, kad
Dievas gali ir iš šitų akmenų pa-
kelti vaikų Abraomui. **10** Kir-
vis jau pridėtas prie medžių

Mt 2:20* Žr. 7 priedą.

Mt 3:1* Arba „Nardintojas“. Gr. *Baptistēs.*

šaknų. Kiekvienas medis, neduodantis gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. **11** Aš, tiesa, jus krikštiju vandenyje dėl jūsų atgailos, o tas, kuris ateina įkandin manęs, galingesnis už mane. Aš nevertas nė sandalų jam nuauti. Jis krikštys jus šventojoje dvasioje ir ugnyje. **12** Jo rankoje vėtyklė ir jis viską suvalys nuo savo grendymo — kviečius susems į svirną, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi."

13 Tada iš Galilėjos Jėzus atėjo prie Jordano pas Joną, kad šis jį pakrikštytų. **14** Bet Jonas mėgino jį sulaikyti tokiais žodžiais: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas, o tu ateini pas mane?" **15** Jėzus atsakė: „Šįsyk tebus šitaip, nes mums dera taip įvykdyti visa, kas teisu." Tada Jonas sutiko. **16** Pakrikštytas, Jėzus tuojau išbrido iš vandens, ir štai atsivėrė dangus, ir jis išvydo Dievo dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir besileidžiančią ant jo. **17** Ir iš dangaus nuskambėjo balsas: „Tai mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš patenkintas."

4 Tada Jėzus buvo dvasios nuvestas į dykumą, kad būtų Velnio gundomas. **2** Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo alkanas. **3** Tuomet prisiartino Gundytojas ir tarė jam: „Jei tu Dievo sūnus, liepk, kad šitie akmenys pavirstų duona." **4** Bet jis atsakė: „Parašyta: 'Žmogus bus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Jehovos lūpų.'"

5 Paskui Velnias jį paėmė į šventąjį miestą, pastatė ant šventyklos sienos **6** ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, šok žemyn — juk parašyta: 'Jis palieps savo angelams ir jie nešios tave ant rankų, kad kartais neužsigautum kojos į akmenį.'" **7** Jėzus jam atsakė: „Taip pat parašyta: 'Nemėgink Jehovos, savo Dievo.'"

8 Ir dar Velnias jį paėmė ant nepaprastai aukšto kalno, parodė visas pasaulio karalystes bei jų šlovę **9** ir tarė: „Visa tai aš tau duosiu, jeigu parpuolęs mane pagarbinsi." **10** Tada Jėzus jam pasakė: „Eik šalin, Šėtone! Parašyta: 'Jehovą, savo Dievą, garbink ir dievatarnystę eik jam vienam.'" **11** Tada Velnias nuo jo atstojo, ir štai pasirodė angelai ir jam patarnavo.

12 Išgirdęs, kad Jonas suimtas, jis pasitraukė į Galilėją. **13** Paskui, palikęs Nazaretą, atėjo ir apsigyveno Kafarnaume prie ežero, Zabulono ir Naftalio srityje, **14** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą Izaiją: **15** „Zabulono žeme ir Naftalio žeme prie pajūrio kelio,

kitapus Jordano, tautų Galilėja!
16 Tamsybėje skendintys žmonės išvydo didžią šviesą, tūnantiems mirties šešėlio šalyje patekėjo šviesa.“ **17** Nuo to meto
Jėzus ėmė skelbti ir sakyti: „Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.“

18 Eidamas palei Galilėjos ežerą jis pamatė du brolius — Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų, metančius į ežerą tinklą, mat jie buvo žvejai.
19 Jis pasakė jiems: „Eime su manimi ir aš padarysiu jus žmonių žvejais.“ **20** Tuojau palikę tinklus, jie nusekė paskui* jį.
21 Eidamas toliau jis pamatė kitus du brolius — Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, kurie valtyje su savo tėvu Zebediejumi taisė savo tinklus, ir pašaukė juos. **22** Iš karto palikę valtį ir tėvą, šie nusekė paskui jį.

23 Tada jis vaikščiojo po visą Galilėją mokydamas jų sinagogose, skelbdamas gerąją naujieną* apie karalystę ir gydydamas žmones nuo visokiausių ligų bei negalių. **24** Ir pasklido garsas apie jį visoje Sirijoje. Žmonės gabeno jam visus paliegusius, įvairių ligų ir kančių varginamus, demonų apsėstus, sergančius epilepsija, paralyžiuotus ir jis gydė juos. **25** Todėl pąskui jį sekė didžiulės minios iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir iš kitapus Jordano.

5 Matydamas minias, jis užlipo ant kalno. Jam atsisėdus, priėjo jo mokiniai. **2** Pravėręs lūpas, jis ėmė juos mokyti:

3 „Laimingi, kurie suvokia turį dvasinių poreikių,* — jų yra dangaus karalystė.

4 Laimingi sielvartaujantys — jie bus paguosti.

5 Laimingi romieji — jie paveldės žemę.

6 Laimingi alkstantys ir troškstantys teisumo — jie bus pasotinti.

7 Laimingi gailestingieji — jie susilauks gailestingumo.

8 Laimingi tyraširdžiai — jie regės Dievą.

9 Laimingi taikdariai — jie bus vadinami Dievo sūnumis.

10 Laimingi, kurie persekiojami dėl teisumo, — jų yra dangaus karalystė.

11 Laimingi esate, kai dėl manęs jus užgaulioja, persekioja ir kalba apie jus visokias piktas melagystes. **12** Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes didis jūsų atlygis danguje. Juk taip seniau persekiojo ir pranašus.

Mt 4:20* „Sekti paskui“ čia reiškia tapti Jėzaus sekėju. **23*** Gr. *euaggelion* (evangelija).

Mt 5:3* Pažod. „Laimingi beturčiai dvasia“.

13 Jūs — žemės druska. Jei druska netenka sūrumo, kaipgi jį besugrąžinsi? Tokia druska niekam nebetinka, tik išmesti laukan žmonėms mindžioti.

14 Jūs — pasaulio šviesa. Neįmanoma paslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. **15** Ir niekas uždegto žiburio nevožia saiku*, bet stato ant žibintuvo, kad šviestų visiems namuose. **16** Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, esantį danguje.

17 Nemanykite, kad aš atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Atėjau ne panaikinti, bet įvykdyti. **18** Iš tiesų sakau jums: greičiau jau dangus ir žemė praeis, negu bent viena mažiausia raidelė ar bent vienas brūkšnelis pradings iš Įstatymo, iki visa įvyks. **19** Tad jeigu kas nors laužo bent vieną iš šitų mažiausių įsakymų ir taip elgtis moko žmones, dangaus karalystėje bus palaikytas mažiausiu. O kuris juos vykdo ir jų moko, dangaus karalystėje bus palaikytas didžiu. **20** Todėl sakau jums: jeigu teisumu neviršysite Raštų žinovų ir fariziejų, nieku gyvu neįeisite į dangaus karalystę.

21 Jūs girdėjote, kad senovėje buvo pasakyta: 'Nežudyk. O kas įvykdo žmogžudystę, turės atsakyti teisme.' **22** Bet aš jums sakau, kad teisme turės atsakyti kiekvienas, kuris nesiliauja rūstavęs ant savo brolio. Kas paniekina savo brolį bjauriu žodžiu, turės stoti prieš aukščiausią teismą*. O kas sako: 'Tu, niekam tikęs kvaily!', smerktinas į ugningąją Geheną#.

23 Tad jeigu neši savo dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, kad tavo brolis turi ką nors prieš tave, **24** palik dovaną ten prie aukuro ir eik pirma susitaikyti su broliu; paskui grįžęs aukok savo dovaną.

25 Nedelsdamas susitark su savo ieškovu — kol dar esi su juo kelyje į teismą, kad kartais ieškovas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas — teismo pareigūnui, ir kad nebūtum įmestas į kalėjimą. **26** Iš tiesų tau sakau: tikrai iš ten neišeisi, kol nesugrąžinsi visko iki paskutinio skatiko*.

27 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: 'Nesvetimauk.' **28** Bet aš jums sakau, kad kiekvienas, kuris žiūri į moterį jos geisdamas, jau svetimavo su ja savo širdyje. **29** Tad jeigu tavo dešinioji akis veda tave į suklupimą, išlupk ją ir mesk šalin. Juk

---

Mt 5:15* Didokas indas, kuriuo seikėdavo grūdus.

Mt 5:22* T. y. sinedrioną. **22#** Žr. 9 priedą. **26*** Pažod. „kvadranso“. Žr. 12 priedą.

geriau tau netekti vieno nario,
negu kad visas tavo kūnas būtų
įmestas į Geheną. **30** Ir jeigu
tavo dešinioji ranka veda tave
į suklupimą, nukirsk ją ir mesk
šalin. Juk geriau tau prarasti vie-
ną narį, negu kad visas tavo kū-
nas atsidurtų Gehenoje.

31 Taip pat buvo pasakyta:
'Kas išsiskiria su savo žmo-
na, teduoda jai skyrybų raštą.'
32 Bet aš jums sakau, kad kiek-
vienas, kuris išsiskiria su žmona,
jei ne dėl ištvirkavimo*, — stu-
mia ją svetimauti, ir kas išsisky-
rusiąją veda — svetimauja.

33 Taip pat girdėjote, jog se-
novėje buvo pasakyta: 'Neprisiek
tuščiai, bet įvykdyk savo
įžadus Jehovai.' **34** O aš jums
sakau: išvis neprisiekinėkite —
nei dangumi, nes tai Dievo sos-
tas, **35** nei žeme, nes ji yra pa-
koja jo kojoms, nei Jeruzale, nes
tai didžiojo Karaliaus miestas.
36 Neprisiekinėk nei savo galva,
nes negali nė vieno plauko pada-
ryti balto ar juodo. **37** Tiesiog
jūsų 'taip' tegul reiškia 'taip', o
'ne' — 'ne', nes kas viršaus — tai
iš piktojo.

38 Jūs girdėjote, kad buvo pa-
sakyta: 'Akis už akį ir dantis už
dantį.' **39** Bet aš jums sakau:
nesipriešink piktam žmogui, ir
jeigu kas suduoda tau per de-
šinį skruostą, atsuk jam ir kitą.
40 Jeigu kas nori su tavimi byli-
nėtis ir atimti iš tavęs palaidinę,
duok jam ir apsiaustą. **41** Ir
jeigu kas turintis valdžią uždeda
tau prievolę nueiti mylią, eik su
juo dvi. **42** Prašančiam duok
ir nuo norinčio iš tavęs pasisko-
linti* nenusigręžk.

43 Jūs girdėjote, kad buvo pa-
sakyta: 'Mylėk savo artimą ir
nekęsk priešo.' **44** Bet aš jums
sakau: mylėkite savo priešus ir
melskitės už savo persekiotojus,
45 kad būtumėte savo dangiš-
kojo Tėvo sūnūs, nes jis leidžia
savo saulei tekėti blogiems ir
geriems žmonėms, siunčia lie-
tų teisiesiems ir neteisiesiems.
46 Jeigu mylite tuos, kurie jus
myli, kokį atlygį gausite? Argi
taip nedaro ir mokesčių rinkė-
jai? **47** Ir jeigu sveikinate vien
savo brolius, ką gi ypatinga da-
rote? Argi taip nesielgia ir kitų
tautų žmonės? **48** Tad būkite
tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis
Tėvas yra tobulas.

6 Žiūrėkite, kad nerodytumė-
te savo teisumo žmonių aki-
vaizdoje, — norėdami būti jų
matomi, antraip negausite atly-
gio iš savo Tėvo, kuris yra dan-
guje. **2** Antai kai šelpi* kitus,
netrimituok priešais save, kaip
veidmainiai daro sinagogose ir

Mt 5:32* Žr. 4 priedą.

Mt 5:42* Turimas omenyje skolinimas be palūkanų. **6:2*** Pažod. „daliji gailestingumo dovanas“.

gatvėse, kad būtų žmonių liaupsinami. Iš tiesų sakau jums: jie
jau atsiėmė savo atlygį. 3 Kai
šelpi, tegu tavo kairė ranka nežino, ką daro dešinė, 4 kad
tavo šelpimas liktų slaptoje. Tada
tavo Tėvas, kuris stebi slaptoje,
tau atlygins.

5 Taip pat kai meldžiatės, nebūkite kaip veidmainiai, — tokie
mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir didžiųjų gatvių sankirtose, kad būtų žmonių matomi.
Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. 6 Kai meldiesi, eik į savo kambarį ir užsidaręs duris melskis savo Tėvui,
kuris yra slaptoje. Tada tavo Tėvas, stebintis slaptoje, tau atlygins. 7 Melsdamiesi nekalbėkite to paties per tą patį, kaip
daro kitų tautų žmonės, mat jie mano būsią išklausyti dėl žodžių gausumo. 8 Nepasidarykite kaip jie, juk Dievas, jūsų
Tėvas, dar jums neprašius žino,
ko jums reikia.

9 Taigi melskitės taip:

‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, tebūna šventu laikomas*
tavo vardas. 10 Teateina tavo karalystė. Tebūna tavo valia,
kaip danguje, taip ir žemėje.
11 Kasdienės mūsų duonos duok
mums šiandien 12 ir atleisk
mums mūsų kaltes*, kaip ir mes
atleidžiame savo kaltininkams*.
13 Ir nevesk mūsų į pagundą,
bet gelbėk mus nuo piktojo.’

14 Jeigu jūs atleisite žmonėms jų prasikaltimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums,
15 o jeigu neatleisite žmonėms
jų prasikaltimų, ir jūsų Tėvas neatleis jūsų prasikaltimų.

16 Kai pasninkaujate, nebebūkite paniurę kaip veidmainiai, — jie perkreipia veidą, kad
žmonėms atrodytų pasninkaujantys. Iš tiesų sakau jums: jie
jau atsiėmė savo atlygį. 17 Kai
pasninkauji, pasitepk galvą ir
nusiprausk veidą, 18 kad ne
žmonėms atrodytum pasninkaujantis, o savo Tėvui, kuris yra
slaptoje. Tada tavo Tėvas, stebintis slaptoje, tau atlygins.

19 Liaukitės krovęsi turtus
žemėje, kur kandys ir rūdys
ėda, kur vagys laužiasi ir vagia.
20 Verčiau kraukitės turtus danguje, kur nei kandys, nei rūdys
neėda, kur vagys nesilaužia ir
nevagia, 21 nes kur tavo turtas, ten bus ir tavo širdis.

22 Kūno žiburys yra akis. Jeigu tavo akis žiūri į viena*, visas
tavo kūnas bus šviesus. 23 Bet
jeigu tavo akis šnairuoja*, visas
tavo kūnas bus tamsus. Tad jeigu tavyje esanti šviesa iš tikro

---

Mt 6:9* Arba „tebūna pašventintas“.
12* Pažod. „skolas“.

Mt 6:12* Pažod. „skolininkams“.
22* Pažod. „tavo akis paprasta“.
23* Pažod. „tavo akis pikta“.

yra tamsa, tai kokia toji tamsa
didelė!
24 Niekas negali vergauti
dviem šeimininkams: arba vie-
no nekęs, o kitą mylės, arba prie
vieno bus prisirišęs, o kitą nie-
kins. Negalite vergauti Dievui ir
turtams*.
25 Todėl sakau jums: liaukitės nerimavę dėl savo sielos — ką valgysite, ką gersite, arba dėl savo kūno — ką vilkėsite. Argi siela nėra daugiau už maistą ir kūnas už drabužį? **26** Įsižiūrėkite į dangaus paukščius: jie nei sėja, nei pjauna, nei į svirnus neša, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne vertingesni už juos? **27** Kas iš jūsų savo nerimavimu gali bent viena uolektimi pailginti savo gyvenimą? **28** Ir kamgi nerimaujate dėl drabužio? Pasimokykite iš to, kaip auga lauko lelijos: nei jos pluša, nei verpia, **29** bet sakau jums, kad net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena iš jų. **30** Tad jeigu Dievas taip aprengia laukų augalą, kuris šiandien gyvuoja, o rytoj metamas į krosnį, argi juo labiau neaprengs jūsų, mažatikiai? **31** Todėl nebūkite susirūpinę ir nesakykite 'ką valgysime?' arba 'ką gersime?', arba 'kuo apsivilksime?', — **32** viso to vaikosi tautų žmonės. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad jums viso to reikia.

33 Taigi pirmiausia ieškokite karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta. **34** Nebūkite susirūpinę dėl rytojaus, nes rytdiena turės savų rūpesčių. Kiekvienai dienai gana savo bėdų.

7 Liaukitės teisę, kad nebūtumėte teisiami, **2** nes kokiu teismu teisiate, tokiu patys būsite teisiami, ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums seikės. **3** Tad kodėl žiūri į šapelį savo brolio akyje, o nekreipi dėmesio į rąstą savojoje? **4** Ir kaip gali sakyti broliui: 'Leisk, išimsiu šapelį tau iš akies', kai tau pačiam akyje rąstas? **5** Veidmainy! Pirma ištrauk rąstą sau iš akies, tada aiškiai matysi, kaip išimti šapelį broliui iš akies.

6 Neduokite to, kas šventa, šunims ir nemeskite savo perlų kiaulėms, kad kartais jos nesutryptų jų ir apsigręžusios jūsų nesudraskytų.

7 Prašykite ir bus jums duota, ieškokite ir rasite, belskite ir bus jums atidaryta. **8** Mat kiekvienas prašantis gauna, kiekvienas ieškantis randa ir kiekvienam beldžiančiam bus atidaryta. **9** Nejaugi atsirastų tarp jūsų toksai žmogus, kuris savo sūnui, prašančiam duonos, paduotų akmenį? **10** Arba jeigu

---

Mt 6:24* Pažod. „mamonai".

jis paprašytų žuvies, negi paduotų gyvatę? **11** Tad jeigu jūs,
būdami netikę, mokate duoti
savo vaikams gerų dovanų, juo
labiau jūsų Tėvas, esantis dan-
guje, duos gera tiems, kurie jį
prašo.

12 Taigi visa, ko norite, kad
žmonės jums darytų, ir jūs jiems
darykite, — juk tai ir yra Įstaty-
mas ir Pranašai.

13 Įeikite pro ankštus vartus,
nes platus ir erdvus kelias veda
į pražūtį, ir juo eina daugelis,
14 o ankšti vartai ir siauras ke-
lias veda į gyvenimą, ir nedaug
kas jį atranda.

15 Saugokitės netikrų pana-
šų, kurie ateina pas jus avies kai-
lyje, o viduje yra plėšrūs vilkai.
16 Juos atpažinsite iš jų vaisių.
Argi vynuogės skinamos nuo
dygiakrūmių ar figos nuo da-
gių? **17** Kiekvienas geras me-
dis veda gerus vaisius, o kiekvie-
nas išpuvęs medis — netikusius.
18 Geras medis negali vesti neti-
kusių vaisių, o išpuvęs medis —
gerų. **19** Kiekvienas medis, ne-
vedantis gerų vaisių, nukertamas
ir metamas į ugnį. **20** Taigi
juos pažinsite iš vaisių.

21 Ne kiekvienas, sakantis
man ‘Viešpatie, Viešpatie’, įeis į
dangaus karalystę, o tik tas, ku-
ris vykdo mano dangiškojo Tėvo
valią. **22** Daug kas tą dieną
sakys man: ‘Viešpatie, Viešpatie,
argi mes nepranašavome tavo
vardu, argi neišvarinėjome de-
monų tavo vardu, argi nedarėme
daugelio galingų darbų* tavo
vardu?’ **23** Tačiau tada jiems
pareikšiu: ‘Aš niekada jūsų nepa-
žinojau. Eikit šalin nuo manęs,
savavaliautojai!’

24 Taigi kiekvienas, kuris gir-
di šiuos mano žodžius ir juos
vykdo, bus panašus į nuovokų
žmogų, pasistačiusį namą ant
uolos. **25** Prapliupo liūtis, pa-
kilo vandenys, atūžė vėjai ir
daužėsi į tą namą, bet jis ne-
sugriuvo, nes buvo pastatytas
ant uolos. **26** O kiekvienas,
kuris girdi šiuos mano žodžius,
bet jų nevykdo, bus panašus į
kvailą žmogų, pasistačiusį namą
ant smėlio. **27** Prapliupo liū-
tis, pakilo vandenys, atūžė vėjai,
trankėsi į tą namą ir jis sugriu-
vo, o jo griuvimas buvo smar-
kus.“

28 Kai Jėzus baigė tai kalbėti,
minios didžiai stebėjosi jo mo-
kymu, **29** nes jis mokė juos
kaip turintis galią, o ne kaip jų
Raštų žinovai.

8 Kai jis nusileido nuo kal-
no, didelės minios nusekė
pãskui. **2** Ir štai priėjo vienas
sergantis raupsais, nusilenkė jam
ir tarė: „Viešpatie, jei tik no-
rėtum, galėtum padaryti mane

Mt 7:22* Arba „daugelio stebuklų“.

švarų.“ **3** Jėzus ištiesęs ranką
palietė jį ir pasakė: „Noriu. Tapk
švarus.“ Ir iš karto jis tapo šva-
rus, raupsų neliko. **4** Tada Jė-
zus jam prisakė: „Žiūrėk, niekam
nepasakok, bet nueik pasirodyti
kunigui ir paaukok Mozės nuro-
dytą dovaną, kad jiems paliudy-
tum.“

5 Kai jis įžengė į Kafarnaumą,
prie jo priėjo vienas šimtininkas*
ir ėmė maldauti: **6** „Gerbiama-
sis, mano tarnas guli namuose
paralyžiuotas ir baisiai kankina-
si.“ **7** Jėzus jam tarė: „Nueisiu
ir išgydysiu jį.“ **8** Šimtininkas
atsakė: „Gerbiamasis, nesu tin-
kamas priimti tave po savo sto-
gu. Tiesiog tark žodį ir mano tar-
nas pasveiks. **9** Juk ir aš, pats
būdamas pavaldinys, turiu sau
pavaldžių kareivių. Vienam sa-
kau ‘eik!’, ir jis eina, kitam —
‘ateik!’, ir jis ateina, o savo ver-
gui — ‘daryk tai!’, ir jis daro.“
10 Tai išgirdęs, Jėzus nustebo ir
tarė einantiems iš paskos: „Iš tie-
sų sakau jums: Izraelyje neradau
nė vieno, kurio tikėjimas būtų
toks didelis. **11** Tad aš jums
sakau, kad daugelis ateis iš rytų
ir vakarų ir susės prie stalo su
Abraomu, Izaoku ir Jokūbu dan-
gaus karalystėje, **12** o karalys-
tės sūnūs bus išmesti laukan į
tamsą. Ten bus verksmas ir dan-
tų griežimas.“ **13** Tada šimti-
ninkui Jėzus pasakė: „Eik ir te-
būna tau, kaip tiki.“ Tą pačią
valandą tarnas pasveiko.

14 Atėjęs į Petro namus, Jėzus
pamatė jo uošvę gulinčią ir karš-
čiuojančią. **15** Jis palietė jos
ranką ir karštis atslūgo. Tada ji
atsikėlė ir ėmėsi jam patarnau-
ti. **16** O atėjus vakarui žmonės
atgabeno pas jį daug demonų
apsėstųjų, ir jis išvarė dvasias
žodžiu, taip pat išgydė visus
sergančius, **17** kad išsipildytų,
kas pasakyta per pranašą Izaiją:
„Jis pasiėmė mūsų negales ir nu-
sinešė mūsų ligas.“

18 Matydamas aplink save
minią, Jėzus paliepė irtis į kitą
krantą. **19** Vienas Raštų žino-
vas priėjęs prie jo tarė: „Mo-
kytojau, aš seksiu paskui tave,
kur tik tu eisi.“ **20** Bet Jėzus
jam pasakė: „Lapės turi urvus ir
dangaus paukščiai buveines, o
Žmogaus Sūnus neturi kur gal-
vos priglausti.“ **21** Kitas moki-
nys prašė: „Viešpatie, leisk man
pirma eiti savo tėvo palaidoti.“
22 Jėzus jam atsakė: „Sek pas-
kui mane ir palik mirusiems lai-
doti savo mirusiuosius.“

23 Jėzus įlipo į valtį ir moki-
niai paskui jį. **24** Staiga ežeras
smarkiai įsišėlo ir bangos ėmė
semti valtį. O Jėzus miegojo.
25 Prišokę jie pažadino jį šauk-
dami: „Viešpatie, gelbėk mus,

Mt 8:5* T. y. centurionas — šimto kareivių vadas romėnų kariuomenėje.

tuoj žūsime!“ **26** Jis jiems tarė: „Kodėl jūs tokie baikštūs, mažatikiai?“ Tada atsikėlęs sudraudė vėjus bei ežerą ir pasidarė visiškai tyku. **27** Jie buvo apstulbę ir kalbėjo: „Kas jis per vienas, kad net vėjai ir ežeras jo klauso?“

28 Kai persikėlęs į kitą krantą jis išlipo gadariečių krašte, jam priešais iš kapų išėjo du žmonės, apsėsti demonų. Šitie buvo tokie nuožmūs, kad niekas nedrįsdavo eiti tuo keliu. **29** Juodu ėmė šaukti: „Kas tau darbo dėl mūsų, Dievo Sūnau? Ar atėjai čia kankinti mūsų pirma laiko?“ **30** Gerokai toliau nuo jų ganėsi didelė kiaulių banda. **31** Tada demonai ėmė jį prašyti: „Jeigu mus išvarysi, tai siųsk į tą kiaulių bandą.“ **32** Jis pasakė jiems: „Eikite!“ Jie išėjo ir apsėdo kiaules. Tai pasileido visa banda nuo skardžio į ežerą ir vandenyje prigėrė. **33** O kiauliaganiai pabėgo ir pasiekę miestą viską papasakojo, — taip pat, kas nutiko su apsėstaisiais. **34** Ir štai visas miestas išėjo pasitikti Jėzaus. Jį pamatę, labai prašė, kad pasišalintų iš jų krašto.

9 Tad sėdęs į valtį jis leidosi į kitą pusę ir atvyko į savo miestą. **2** Ir štai jam ant gulto atnešė paralyžiuotą žmogų. Matydamas jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Drąsiau, vaike. Tavo nuodėmės atleistos.“ **3** O kai kurie Raštų žinovai manė sau: „Šitas piktžodžiauja.“ **4** Žinodamas jų mintis Jėzus tarė: „Kodėl piktai mąstote širdyje? **5** Kas gi lengviau: ar pasakyti ‘tavo nuodėmės atleidžiamos’, ar — ‘kelkis ir vaikščiok’? **6** Tačiau kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus žemėje turi galią atleisti nuodėmes — tada jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, — kelkis, imk savo gultą ir eik namo.“ **7** Šis atsistojo ir nuėjo namo. **8** Tai išvydusios, minios nusigando ir šlovino Dievą, duodantį tokią galią žmonėms.

9 Eidamas iš ten, Jėzus pamatė žmogų, vardu Matas, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui* mane.“ Šis pakilo ir nusekė paskui jį. **10** Vėliau, jam besėdint namuose prie stalo, štai susirinko daug mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių. Jie susėdo su Jėzumi ir jo mokiniais. **11** Tai pamatę, fariziejai jo mokiniams ėmė kalbėti: „Kodėl jūsų mokytojas valgo su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?“ **12** Išgirdęs tai, jis pasakė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams. **13** Tad eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: ‘Aš noriu gailestingumo, o ne aukos.’ Juk aš atė-

---

Mt 9:9* Žr. Mt 4:20 išnašą.

jau kviesti ne teisiųjų, o nusidėjėlių.“

14 Tada Jono mokiniai priėję
prie jo paklausė: „Kodėl mes ir
fariziejai laikomės pasninko, o
tavo mokiniai nepasninkauja?“
15 Į tai Jėzus atsakė: „Kam jau-
nikio draugams liūdėti, kol jau-
nikis yra su jais? Tačiau ateis
dienos, kai jaunikis bus iš jų
atimtas, ir tada jie pasninkaus.
16 Seno apsiausto niekas nelo-
po naujo audinio* lopu, nes nau-
jas audinys susitraukęs išplėštų
dar didesnę skylę. **17** Ir niekas
nepila jauno vyno į senus vyn-
maišius, nes jeigu taip padaro,
vynmaišiai plyšta, vynas išsilie-
ja ir vynmaišiai nueina niekais.
Jauną vyną pila į naujus vyn-
maišius, todėl išsilaiko ir viena,
ir kita.

18 Jam taip bekalbant, štai
priėjo vienas žmogus iš vyresny-
bės ir, parpuolęs prieš jį, tarė:
„Mano duktė tikriausiai jau mirė.
Bet ateik, uždėk ant jos ranką ir
ji atgis.“

19 Jėzus atsikėlęs nuėjo su
savo mokiniais paskui jį. **20** Ir
štai viena moteris, jau dvyli-
ka metų varginama kraujoplū-
džio, prisiartino jam iš nuga-
ros ir palietė jo drabužio kutus;
21 mat pati sau kalbėjo: „Jeigu
tik paliesiu jo drabužį, išgysiu.“
22 Jėzus atsigręžęs pamatė ją ir
pasakė: „Drąsiau, dukterie, tavo
tikėjimas tave išgydė.“ Ir tą pa-
čią valandą moteris pasveiko.

23 Atėjęs į ano vyresniojo
namus ir pamatęs fleitininkus
bei žmonių sąmyšį, **24** Jėzus
jiems sakė: „Išeikite, nes mergai-
tė ne mirusi, o miega.“ Bet jie iš
jo tik šaipėsi. **25** Kai žmonės
buvo išprašyti laukan, jis įėjo į
vidų, paėmė mergaitę už rankos
ir ji atsikėlė. **26** Ir kalbos apie
tai pasklido po visą aną kraštą.

27 Jėzui einant iš ten, įkan-
din jo sekė du neregiai. Juodu
šaukė: „Pagailėk mūsų, Dovydo
Sūnau!“ **28** Kai jis įėjo į na-
mus, neregiai užėjo pāskui ir
Jėzus jų paklausė: „Ar tikite,
kad galiu tai padaryti?“ Jie atsa-
kė: „Taip, Viešpatie.“ **29** Tada
jis palietė jiems akis ir tarė:
„Teįvyksta jums, kaip tikite.“
30 Ir jų akys atsivėrė. Jėzus
jiems griežtai prisakė: „Žiūrėkė-
te, kad niekas apie tai nesuži-
notų.“ **31** Tačiau tuodu išėję
išgarsino jį visame tame krašte.

32 Jiems išeinant, štai žmo-
nės atvedė pas jį demono apsės-
tą nebylį, **33** ir kai demonas
buvo išvarytas, nebylys prakal-
bo. O minios stebėjosi ir sakė:
„Nieko panašaus Izraelyje dar
nebuvo regėta.“ **34** Tačiau fa-
riziejai ėmė kalbėti: „Jis išvaro
demonus jų valdovo galia.“

Mt 9:16* T. y. neskalbto, nesusitrau-
kusio audinio.

35 Jėzus leidosi į kelionę po
visus miestus bei kaimus ir mo-
kė jų sinagogose, skelbė gerąją
karalystės naujieną, gydė viso-
kias ligas ir negales. **36** Maty-
damas minias jis jautė žmonėms
gailestį, nes jie buvo nuengti
ir apleisti lyg avys be piemens.
37 Tada jis pasakė savo moki-
niams: „Pjūtis išties didelė, o dar-
bininkų maža. **38** Tad mels-
kite pjūties Šeimininką siųsti
darbininkų į savo pjūtį.“

10 Pasišaukęs savo dvylika
mokinių, jis suteikė jiems
valdžią įsakyti netyrosioms dva-
sioms, kad galėtų išvaryti jas ir
gydyti visokias ligas bei negales.
2 Štai dvylikos apaštalų var-
dai: pirmas — Simonas, vadina-
mas Petru, ir jo brolis Andrie-
jus, Zebediejaus sūnus Jokūbas
ir jo brolis Jonas, **3** Pilypas ir
Baltramiejus, Tomas ir mokesčių
rinkėjas Matas, Alfiejaus sūnus
Jokūbas ir Tadas, **4** Simonas
Kananietis ir Judas Iskarijotas,
kuris jį vėliau išdavė.

5 Šiuos dvylika Jėzus išsiuntė
davęs tokius nurodymus: „Nei-
kite pas kitataučius ir nesukite į
jokį samariečių miestą. **6** Ver-
čiau eikite pas prapuolusias Izra-
elio namų avis. **7** Keliaudami
skelbkite: ‘Prisiartino dangaus
karalystė.’ **8** Gydykite sergan-
čius, prikelkite mirusius, apva-
lykite raupsuotus, išvarinėkite
demonus. Dovanai gavote, do-
vanai ir duokite. **9** Nesidėkite
nei aukso, nei sidabro, nei vario-
kų į juosmens kišenes, **10** nei-
mkite nei kelionmaišio, nei ant-
ros palaidinės,* nei sandalų, nei
lazdos, nes darbininkas vertas
savo valgio.

11 Atėję į kokį miestą ar kai-
mą, susiieškokite vertą žmogų ir
pasilikite pas jį, kol iškeliausite.
12 Užėję į namus pasveikinki-
te juos, **13** ir jeigu namai bus
verti, tegul ramybė, kurios lin-
kite, apsigyvena juose, o jeigu
namai nebus verti, tegul toji ra-
mybė grįžta jums. **14** Jeigu kas
jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių
nesiklausytų, išeidami iš tų na-
mų ar to miesto nusikratykite
ir dulkes nuo kojų. **15** Iš tiesų
sakau jums: Teismo Dieną leng-
viau bus Sodomos ir Gomoros
žemei negu tam miestui.

16 Štai siunčiu jus tarsi avis
tarp vilkų, todėl būkite atsar-
gūs kaip gyvatės ir neklastin-
gi kaip balandžiai. **17** Saugo-
kitės žmonių, nes jie įdavinės jus
teismams ir plaks savo sinagogo-
se. **18** Dėl manęs būsite tam-
pomi pas valdytojus ir karalius,
kad liudytumėte jiems ir tau-
toms. **19** Tačiau kai jus įduos,
neimkite nerimauti, kaip ir ką
kalbėsite: tą valandą jums bus

Mt 10:10* Pažod. „nei dviejų palaidi-
nių“.

duota, ką kalbėti, **20** nes ne
tiek jūs kalbėsite, kiek jūsų Tėvo
dvasia kalbės per jus. **21** Bro-
lis atiduos mirčiai brolį, tėvas —
savo vaiką, vaikai sukils prieš
gimdytojus ir atiduos juos mir-
čiai. **22** Jūs būsite visų neken-
čiami dėl mano vardo. Bet kas
ištvers iki galo, tas bus išgelbė-
tas. **23** Kai jus persekios vie-
name mieste, bėkite į kitą, nes
iš tiesų sakau jums: niekaip ne-
spėsite apeiti visų Izraelio mies-
tų, iki ateis Žmogaus Sūnus.

24 Mokinys nėra viršesnis už
mokytoją, nei vergas už savo
šeimininką. **25** Mokiniui pa-
kanka tapti tokiam kaip jo mo-
kytojas, o vergui — kaip jo šei-
mininkas. Jeigu šeimynos galvą
vadino Belzebulu, argi ne juo
labiau taip vadins ir šeimyną?
26 Todėl nebijokite jų. Mat nėra
nieko uždengta, kas nebūtų ati-
dengta, ir nieko slapta, kas nepa-
sidarytų žinoma. **27** Ką jums
kalbu tamsoje, sakykite šviesoje,
ir kas jums šnibždama, skelbki-
te nuo stogų. **28** Ir nebijokite
tų, kurie žudo kūną, bet negali
nužudyti sielos. Verčiau bijoki-
te to, kuris gali sunaikinti ir sie-
lą, ir kūną Gehenoje*. **29** Argi
ne du žvirbliai parduodami už
skatiką*? Ir vis dėlto nė vienas iš
jų nekris žemėn be jūsų Tėvo ži-
nios. **30** O jūsų net visi galvos
plaukai suskaičiuoti. **31** Taigi
nebijokite — jūs vertesni už dau-
gybę žvirblių.

32 Tad kas tik išpažins mane
žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpa-
žinsiu savo dangiškojo Tėvo aki-
vaizdoje. **33** O to, kuris išsiža-
dės manęs žmonių akivaizdoje,
ir aš išsižadėsiu savo dangiško-
jo Tėvo akivaizdoje. **34** Nema-
nykite, kad atėjau nešti žemei
ramybės*. Atėjau nešti ne ramy-
bės, o kalavijo. **35** Atėjau su-
priešinti žmogaus su jo tėvu,
dukters su motina ir jaunamar-
tės su anyta. **36** Žmogaus prie-
šais taps jo namiškiai. **37** Kas
prie tėvo ar motinos prisirišęs
labiau negu prie manęs, never-
tas manęs. Taip pat kas prie sū-
naus ar dukters prisirišęs labiau
negu prie manęs, nevertas ma-
nęs. **38** Ir kas neima savo kan-
čių stulpo ir neseka manimi, ne-
vertas manęs. **39** Kas gelbėja
savo sielą, tas ją praras, o kas
praranda savo sielą dėl manęs, ją
išgelbės.

40 Kas priima jus, mane pri-
ima, o kas priima mane, pri-
ima ir tą, kuris mane siuntė.
41 Kas priima pranašą dėl to,
kad jis pranašas, gaus pranašo
atlygį, ir kas priima teisųjį dėl
to, kad jis teisusis, gaus teisiojo
atlygį. **42** Ir kas vienam iš šitų

Mt 10:28* Žr. 9 priedą. **29*** Pažod. „už asą“. Žr. 12 priedą.

Mt 10:34* Arba „taikos“.

mažutėlių paduos atsigerti bent
taurę šalto vandens dėl to, kad
jis yra mokinys, iš tiesų sakau
jums: tas tikrai nepraras savo
atlygio.“

11 Baigęs duoti nurodymus
savo dvylikai mokinių,
Jėzus iš ten iškeliavo mokyti ir
skelbti į aplinkinius miestus.

2 Jonas, būdamas įkalintas,
išgirdo apie Kristaus darbus ir
pasiuntė savo mokinius **3** jo
paklausti: „Ar tu esi Tas, kuris
turi ateiti, ar mums laukti ki-
tokio?“ **4** Jėzus jiems atsakė:
„Eikite ir papasakokite Jonui,
ką girdite ir matote: **5** aklie-
ji praregi, luošieji vaikšto, raup-
suotieji apvalomi, kurtieji girdi,
mirusieji prikeliami, vargšams
skelbiama geroji naujiena, **6** ir
laimingas tas, kuris manimi ne-
pasipiktina.“

7 Jiems pasitraukus, Jėzus ėmė
kalbėti minioms apie Joną: „Ko
išėjote į dykumą pasižiūrėti?
Ar vėjo siūbuojamos nendrės?
8 Tai ko gi išėjote pamatyti?
Švelniais drabužiais apsirengu-
sio žmogaus? Bet juk švelnius
drabužius vilki tie, kurie kara-
lių rūmuose. **9** Ko tad išėjote?
Pamatyti pranašo? Taip, sakau
jums, ir kur kas daugiau nei pra-
našo. **10** Jis yra tas, apie kurį
parašyta: ‘Štai pirma tavo vei-
do aš siunčiu savo pasiuntinį,
kuris paruoš tau kelią prieš
tave!’ **11** Iš tiesų sakau jums:
tarp gimusių iš moterų nėra iš-
kilę didesnio už Joną Krikštyto-
ją, bet ir mažas dangaus karalys-
tėje yra didesnis už jį. **12** Nuo
Jono Krikštytojo dienų iki da-
bar į dangaus karalystę veržte
veržiamasi, ir tie, kurie veržiasi,
ją užima. **13** Juk visa — ir Pra-
našai, ir Įstatymas — pranašavo
iki Jono; **14** ir, jeigu norite tai
priimti, jis ir yra ‘Elijas, kuriam
skirta ateiti’. **15** Kas turi ausis,
teklauso.

16 Su kuo galėčiau palygin-
ti šią kartą? Ji panaši į mažus
vaikus, sėdinčius turgavietėse ir
šaukiančius savo žaidimų drau-
gams: **17** ‘Mes jums grojome
fleita, bet jūs nešokote! Mes gie-
dojome raudas, bet jūs nesimu-
šėte į krūtinę!’ **18** Taigi, Jonas
atėjo nevalgantis ir negeriantis,
o jie sako: ‘Jis demono apsės-
tas.’ **19** Žmogaus Sūnus atėjo
valgantis ir geriantis, o jie vis
tiek sako: ‘Pažiūrėkite, koks ri-
jūnas ir vyno gėrėjas, mokesčių
rinkėjų ir nusidėjėlių draugas.’
Vis dėlto išmintį pateisina jos
darbai.“

20 Tada jis ėmė priekaištau-
ti miestams, kurie neatgaila-
vo, nors juose jis buvo padaręs
daugumą savo galingų darbų*:
21 „Vargas tau, Chorazine! Var-
gas tau, Betsaida! Jeigu Tyre

Mt 11:20* Arba „savo stebuklų“.

ir Sidone būtų buvę atlikta tokių galingų darbų, kokių atlikta pas jus, jie seniai būtų atgailavę su ašutine ir pelenuose. **22** Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui Teismo Dieną bus lengviau negu jums. **23** O tu, Kafarnaume, bene būsi išaukštintas iki dangaus? Tu nugarmėsi į hadą*! Juk jeigu Sodomoje būtų buvę atlikta tokių galingų darbų, kokių atlikta pas tave, ji būtų išlikusi iki pat šios dienos. **24** Todėl sakau jums: Sodomos žemei Teismo Dieną bus lengviau negu tau.“

25 Anuo metu Jėzus atsiliepdamas kalbėjo: „Viešai šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei šiuos dalykus nuo išmintingųjų ir protingųjų ir atskleidei mažyliams. **26** Taip, Tėve, nes tau taip patiko. **27** Visa man yra mano Tėvo atiduota. Ir niekas gerai nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, taip pat niekas gerai nepažįsta Tėvo, tik Sūnus ir tas, kuriam Sūnus nori jį apreikšti. **28** Ateikite pas mane visi, kurie sunkiai plušate ir esate prislėgti, — aš jus atgaivinsiu. **29** Imkite ant savęs mano jungą* ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. **30** Mano jungas malonus nešti, mano našta lengva.“

12 Anuomet šabo dieną Jėzus ėjo per javų laukus. Jo mokiniai išalkę ėmė skinti varpas ir valgyti. **2** Tai pamatę fariziejai jam sakė: „Žiūrėk, tavo mokiniai daro, kas per šabą neleistina.“ **3** Jis tarė jiems: „Argi nesate skaitę, ką darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę, — **4** kad jis įėjo į Dievo namus ir jie valgė padėtinės duonos, nors jos valgyti nebuvo leistina nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams? **5** Arba negi neskaitėte Įstatyme, kad per šabus šventykloje kunigai šabo nesilaiko, bet kaltės tuo neužsitraukia? **6** O čia, sakau jums, kai kas daugiau negu šventykla. **7** Jeigu tik būtumėte supratę, ką reiškia žodžiai: ‘Aš noriu gailestingumo, o ne aukos’, nebūtumėte pasmerkę nekaltųjų. **8** Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats.“

9 Išėjęs iš ten, jis nuėjo į jų sinagogą, **10** ir štai čia buvo vyras padžiūvusia ranka. Ieškodami, kuo Jėzų apkaltinti, jie paklausė jo: „Ar leistina per šabą gydyti?“ **11** Jis pasakė jiems: „Kuris iš jūsų negriebs ir neištrauks savo vienintelės avies, jei ši per šabą įkristų į duobę? **12** O kiek daug vertingesnis už avį žmogus! Taigi daryti gera

---

Mt 11:23* Žr. 8 priedą. **29*** Arba „naščius“.

per šabą leistina.“ **13** Tada jis
tarė anam žmogui: „Ištiesk ran-
ką.“ Šis ištiesė, ir ji tapo tokia pat
sveika kaip ir antroji. **14** O fa-
riziejai išėjo ir tarėsi, kaip jį pra-
žudyti. **15** Tai sužinojęs, Jėzus
iš ten pasitraukė. Daugelis sekė
jam iš paskos, ir jis juos visus
išgydė, **16** bet griežtai prisa-
kė jo negarsinti, **17** kad išsi-
pildytų, kas pasakyta per prana-
šą Izaiją:

18 „Štai mano tarnas, kurį iš-
sirinkau, mano mylimasis, ku-
riuo mano siela patenkinta! Aš
suteiksiu jam savo dvasią, ir jis
atskleis tautoms, kas yra teisin-
gumas. **19** Jis nesikivirčys, ne-
šūkaus, niekas negirdės jo balso
aikštėse*. **20** Jis nenulauš pa-
lūžusios nendrės ir neužgesins
rusenančio dagčio, kol nuves
į pergalę teisingumą. **21** Į jo
vardą tautos sudės savo viltis.“

22 Tada jie atvedė jam demo-
no apsėstą žmogų, kuris buvo
aklas ir nebylys. Jėzus jį pagy-
dė, ir nebylys prakalbo bei pra-
regėjo. **23** Minios apstulbo iš
nuostabos ir ėmė kalbėti: „Ar
tik nebus jis Dovydo Sūnus?“
24 Tai girdėdami fariziejai sakė:
„Jis išvaro demonus ne kitaip,
kaip tik demonų valdovo Bel-
zebulo galia.“ **25** Žinodamas,
ką jie mąsto, Jėzus jiems pasakė:
„Kiekviena susipriešinusi kara-
lystė nusiaubiama, ir joks susi-
priešinęs miestas ar namai ne-
išsilaikys. **26** Taip ir Šėtonas,
jeigu išvaro Šėtoną, yra pats su
savimi susipriešinęs. Kaip tada
išsilaikys jo karalystė? **27** Be
to, jeigu aš išvarau demonus Bel-
zebulo galia, tai kieno galia juos
išvaro jūsų sūnūs*? Todėl jie bus
jūsų teisėjai. **28** Tačiau jeigu
aš išvarau demonus Dievo dva-
sios galia, tai jus iš tiesų užklupo
Dievo karalystė. **29** Arba kaip
galėtų kas nors įsibrauti į stip-
ruolio namus ir išnešti jo daik-
tus pirma nesurišęs stipruolio?
Juk tik tada jis apiplėš jo namus.
30 Kas ne su manimi, tas prieš
mane, ir kas su manimi nerenka, tas gena šalin.

31 Todėl sakau jums, kad vi-
sokios nuodėmės ir piktžodžia-
vimai bus žmonėms atleisti, bet
piktžodžiavimas dvasiai nebus
atleistas. **32** Tarkim, jei kas pa-
sakytų žodį prieš Žmogaus Sūnų,
jam bus atleista, o tam, kuris
kalbėtų prieš šventąją dvasią, ne-
bus atleista — nei šioje santvar-
koje, nei būsimojoje.

33 Arba jūsų medis geras ir
jo vaisiai geri, arba jūsų me-
dis išpuvęs ir jo vaisiai sugedę,
nes medis pažįstamas iš vaisių.
34 Angių paderme, kaip galite
kalbėti gera būdami blogi? Juk

Mt 12:19* Arba „didžiosiose gatvėse“.

Mt 12:27* T. y. sekėjai.

lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis. **35** Geras žmogus iš savo gėrio lobyno iškelia gera, o blogas žmogus iš savo blogio lobyno iškelia bloga. **36** Sakau jums, kad už kiekvieną bevertį pasakymą žmonės Teismo Dieną turės atsiskaityti. **37** Dėl savo žodžių būsi pripažintas teisiu ir dėl savo žodžių būsi pasmerktas.“

38 Tada kai kurie Raštų žinovai ir fariziejai atsiliepdami tarė: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą.“ **39** Jis jiems atsakė: „Pikta ir svetimaujanti karta vis ieško ženklo, bet nebus jai duota jokio ženklo, išskyrus pranašo Jonos ženklą. **40** Kaip Jona tris dienas ir tris naktis išbuvo didžiulės žuvies pilve, taip ir Žmogaus Sūnus tris dienas ir tris naktis išbus žemės širdyje. **41** Ninevičiai prisikels per teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo girdėdami, ką Jona skelbė. O štai čia daugiau negu Jona. **42** Pietų šalies karalienė bus prikelta per teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atvyko nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties. O štai čia daugiau negu Saliamonas.

43 Išėjusi iš žmogaus, netyroji dvasia keliauja per sausringas vietoves ieškodama, kur apsistoti, ir neranda. **44** Tada sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau’, ir sugrįžusi randa juos neapgyventus, bet išššluotus ir išpuoštus. **45** Tai ji nuėjusi pasiima su savimi kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir jos įėjusios ten apsigyvena. Tada tam žmogui pasidaro blogiau, negu buvo pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai.“

46 Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai atėję stoviniavo lauke, norėdami su juo pasikalbėti. **47** Todėl kažkas jam pasakė: „Antai lauke stovi tavo motina ir tavo broliai. Jie nori su tavimi pasišnekėti.“ **48** O jis tam atsakė: „Kas yra mano motina ir kas yra mano broliai?“ **49** Ir ištiesęs ranką į savo mokinius tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! **50** Kiekvienas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina.“

13 Tą dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo prie ežero. **2** Prie jo susirinko didelė minia, tad jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo ant kranto. **3** Ir jis ėmė daug kalbėti jiems palyginimais. „Štai sėjėjas išėjo sėti. **4** Jam besėjant, vienos sėklos krito prie kelio, ir atskridę paukščiai jas sulesė. **5** Kitos krito į uolynę, kur nedaug

žemės, ir iškart sudygo, nes neturėjo gilesnio dirvožemio. **6** Tačiau pakilus saulei daigai išdegė
ir neturėdami šaknų sudžiūvo.
7 Kai kurios krito tarp dygiažolių, ir šios sužėlusios nustelbė želmenis. **8** Dar kitos krito
į gerą žemę ir davė vaisių: vienos šimteriopą, kitos šešiasdešimteriopą, kitos trisdešimteriopą. **9** Kas turi ausis, teklauso.

10 Mokiniai priėję paklausė jį: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?“ **11** Jis atsakė: „Jums duota suprasti dangaus karalystės slėpinius, o jiems neduota.
12 Mat kas turi, tam bus dar duota ir jis turės apsčiai, o kas neturi, iš to bus atimta ir tai, ką jis turi. **13** Aš todėl ir kalbu jiems palyginimais, nes jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesuvokia. **14** Jiems pildosi Izaijo pranašystė: ‘Girdėti girdėsite, bet niekaip nesuvoksite. Žiūrėti žiūrėsite, bet niekaip nematysite. **15** Šitų žmonių širdys surambėjo. Jie vangiai klausėsi ausimis ir užmerkė akis, kad tik akimis nepamatytų, ausimis neišgirstų, širdimi nesuvoktų, kad neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.’

16 Laimingos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi.
17 Iš tiesų sakau jums: daug pranašų ir teisiųjų troško pamatyti tai, ką jūs matote, bet nepamatė, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo.

18 Taigi pasiklausykite palyginimo apie sėjėją. **19** Kai kas nors girdi žodį apie karalystę, bet jo nesuvokia, ateina piktasis ir išplėšia, kas buvo pasėta jo širdyje. Tai sėkla, kritusi prie kelio.
20 Sėkla uolynėje — tai tas, kuris girdi žodį ir iškart su džiaugsmu jį priima. **21** Tačiau jis neturi savyje šaknies ir išsilaiko neilgai. Užėjus kokiai negandai ar persekiojimui dėl žodžio, jis tuojau atkrinta. **22** Sėkla, kritusi tarp dygiažolių, yra tas, kuris girdi žodį, bet šios santvarkos rūpesčiai ir apgaulinga turtų vilionė tą žodį nustelbia, ir jis lieka bevaisis. **23** O kritusi geroje žemėje — tai tas, kuris girdi žodį, suvokia jį ir iš tiesų duoda vaisių: kas šimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas trisdešimteriopą.“

24 Jis pateikė jiems kitą palyginimą: „Dangaus karalystę galima palyginti su žmogumi, pasėjusiu savo lauke gerą sėklą.
25 Žmonėms miegant jo priešas atėjęs kviečiuose prisėjo piktžolių* ir nuėjo. **26** Kai želmenys išaugo ir išpláukėjo, pasimatė ir piktžolės. **27** Šeimininko vergai atėję klausė jį: ‘Viešpatie,

---

Mt 13:25* T. y. nelabųjų svidrių. Šios piktžolės, kol jaunos, panašios į kviečius.

argi ne gerą sėklą pasėjai lauke?
Iš kur tada atsirado piktžolių?'
28 Jis tarė: 'Tai padarė priešas.'
Jie paklausė: 'Ar nori, kad eitume ir jas išrautume?' **29** Jis
atsakė: 'Ne, kad kartais raudami piktžoles su jomis neišrautumėte ir kviečių. **30** Tegul abeji
auga iki pjūties. Pjūties metu aš
liepsiu pjovėjams: „Pirma išraukite piktžoles ir suriškite į kūlelius sudeginti, o paskui imkitės
suvalyti kviečius į mano kluoną.“'"

31 Jis pateikė jiems dar vieną palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus paėmęs pasėjo
savo lauke. **32** Tiesa, tai mažiausia iš visų sėklų, bet iš jos
užauga didžiausias iš daržo augalų ir tampa medžiu, kurio šakose dangaus paukščiai atskridę
randa prieglobstį.“

33 Jis pasakė jiems dar ir kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteris
paėmusi įmaišė* trijuose dideliuose saikuose miltų, ir visa įrūgo.“

34 Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais. Be palyginimų jis jiems nekalbėdavo,
35 kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą: „Aš atversiu savo
lūpas palyginimais, skelbsiu tai,
kas paslėpta nuo pat pasaulio užgimimo*.“

36 Paskui, paleidęs minias, jis
nuėjo į namus. Mokiniai priėję tarė: „Paaiškink mums palyginimą apie piktžoles lauke.“
37 Jis atsakė: „Sėjantis gerą sėklą yra Žmogaus Sūnus, **38** laukas — tai pasaulis, gera sėkla —
karalystės sūnūs, piktžolės — piktojo sūnūs, **39** o jas pasėjęs
priešas — Velnias. Pjūtis — tai
santvarkos pabaiga, o pjovėjai —
angelai. **40** Taigi, kaip piktžolės išrenkamos ir sudeginamos ugnyje, taip bus ir šios
santvarkos pabaigoje. **41** Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus
ir jie išrankios iš jo karalystės
viską, per ką suklumpama, ir
tuos, kurie savivaliauja. **42** Jie
sumes juos į ugnimi plieskiančią krosnį. Ten bus verksmas
ir dantų griežimas. **43** Teisieji
tada spindės savo Tėvo karalystėje kaip saulė. Kas turi ausis, teklauso.

44 Dangaus karalystė yra tarsi lauke paslėptas lobis, kurį
žmogus rado ir vėl paslėpė. Iš
to džiaugsmo jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka tą
lauką.

45 Dangaus karalystė dar panaši į keliaujantį pirklį, ieškantį rinktinių perlų. **46** Radęs

---

Mt 13:33* Pažod. „paslėpė“.

Mt 13:35* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

vieną labai vertingą perlą, jis
nuėjęs skubiai pardavė visa, ką
turėjo, ir jį nusipirko.
47 Ir dar dangaus karalystė
panaši į didelį tinklą, leidžiamą
į ežerą ir užgriebiantį įvairiausių žuvų. **48** Kai tinklas prisi-
pildė, jį išvilko į krantą ir susė-
dę gerąsias žuvis surinko į indus,
o netikusias išmetė. **49** Taip
bus ir šios santvarkos pabaigo-
je: angelai išeis, atskirs nedorė-
lius nuo teisiųjų **50** ir sumes
juos į ugnimi plieskiančią kros-
nį. Ten bus verksmas ir dantų
griežimas.
51 Ar suvokėte visa tai?“ Jie
atsakė: „Taip.“ **52** Tada jis tarė
jiems: „Jeigu taip, tai kiekvienas
mokytojas, pamokytas apie dan-
gaus karalystę, yra panašus į šei-
mininką, kuris iškelia iš savo
lobyno naujų ir senų dalykų.“
53 Baigęs šiuos palyginimus,
Jėzus iš ten iškeliavo. **54** Atė-
jęs į savo tėviškę, jis ėmė mokyti
žmones jų sinagogoje. Jie labai
stebėjosi ir kalbėjo: „Iš kur jam
tokia išmintis ir šitokios galios?
55 Argi jis ne dailidės sūnus?
Ar jo motina nėra vardu Mari-
ja, o Jokūbas, Juozapas, Simo-
nas ir Judas argi ne jo broliai?
56 Ir jo seserys — argi jos visos
nėra pas mus? Iš kur tada jam
visa tai?“ **57** Todėl jie ėmė juo
piktintis. O Jėzus jiems pasakė:
„Pranašas nebūna be pagarbos,
nebent savo tėviškėje ir savo na-
muose.“ **58** Dėl jų netikėjimo
jis nepadarė ten tiek daug galin-
gų darbų*.

14 Anuo metu garsas apie
Jėzų pasiekė tetrarchą*
Erodą# **2** ir šis pasakė savo tar-
nams: „Tai Jonas Krikštytojas.
Jis prikeltas iš mirusiųjų, todėl
per jį ir veikia tokios galios.“
3 Erodas buvo Joną suėmęs,
sukaustęs ir uždaręs kalėjime
dėl savo brolio Pilypo žmonos
Erodiados. **4** Mat Jonas jam
sakė: „Tau nevalia jos turėti.“
5 Nors Erodas norėjo jį nužu-
dyti, bijojo žmonių, nes šie lai-
kė Joną pranašu. **6** Švenčiant
Erodo gimtadienį Erodiados duk-
tė šoko svečiams, ir Erodui taip
patiko, **7** kad jis pažadėjo ir
prisiekė jai duoti, ko tik ji pa-
prašys. **8** Ši, savo motinos pri-
mokyta, tarė: „Duok man čia
ant lėkštės Jono Krikštytojo gal-
vą.“ **9** Karalius nusiminė, ta-
čiau dėl savo priesaikų ir dėl sve-
čių įsakė duoti **10** ir pasiuntė
į kalėjimą, kad nukirstų Jonui
galvą. **11** Jo galva buvo atneš-
ta ant lėkštės ir paduota mer-
ginai, o ši nunešė ją motinai.
12 Jono mokiniai atėję paėmė
kūną, palaidojo ir nuėję pra-
nešė Jėzui. **13** Išgirdęs šią žinią,

Mt 13:58* Arba „daug stebuklų“.
14:1* Romos imperatoriaus statytinis.
1# Žr. Lk 3:1 išnašą.

Jėzus iš ten nuplaukė valtimi
į nuošalią vietą pabūti vienas,
tačiau žmonės tai sužinojo ir
iš miestų pėsčiomis nusekė pas-
kui.

14 Išlipęs į krantą, Jėzus ma-
tė didžiulę minią. Jam pagailo
žmonių ir jis išgydė jų ligonius.
15 Atėjus vakarui jo mokiniai
priėję tarė jam: „Vieta nuoša-
li ir valanda jau vėlyva. Pa-
leisk žmones, kad nuėję į kai-
mus galėtų nusipirkti maisto."
16 Bet Jėzus atsakė: „Jiems ne-
reikia eiti. Jūs duokite jiems
valgyti." **17** Jie tarė: „Mes čia
nieko neturime, tik penkis duo-
nos papločius ir dvi žuvis."
18 Jis pasakė: „Atneškite man."
19 Paskui paliepė minioms su-
sėsti ant žolės, paėmė tuos pen-
kis papločius ir abi žuvis, pažvel-
gė į dangų ir taręs palaiminimą
laužė duoną, davė mokiniams,
o šie dalijo žmonėms. **20** Visi
pavalgė iki soties, ir jie surinko
atlikusius gabaliukus — dvylika
pilnų pintinių. **21** O valgan-
čių buvo apie penkis tūkstančius
vyrų, neskaičiuojant moterų ir
vaikų. **22** Tada jis priragino
savo mokinius nedelsiant sėsti
į valtį ir plaukti pirma jo į kitą
pusę, kol jis paleis minias.

23 Galiausiai, paleidęs mi-
nias, Jėzus užlipo ant kalno nuo-
šaliai pasimelsti. Tą vėlų metą jis
buvo ten vienas. **24** Tuo tar-
pu valtis jau buvo labai* nutolu-
si nuo kranto. Ją daužė bangos,
nes pūtė priešinis vėjas. **25** Ir
štai nakties ketvirtosios sargybos
metu Jėzus atėjo pas juos žengda-
mas ežero paviršiumi. **26** Pa-
matę jį einantį ežeru ir nusigan-
dę, mokiniai sakė: „Mums vai-
denasi!", ir apimti baimės ėmė
šaukti. **27** Jėzus iškart prabilo
į juos: „Drąsiau, čia aš, nebijoki-
te!" **28** Petras atsiliepė: „Viešpa-
tie, jei čia tu, liepk man ateiti
pas tave vandeniu." **29** Jėzus
tarė: „Ateik!" Petras išlipo iš val-
ties ir pradėjo eiti vandens pa-
viršiumi link Jėzaus. **30** Bet
matydamas vėjo smarkumą nu-
sigando ir pradėjęs skęsti sušu-
ko: „Viešpatie, gelbėk mane!"
31 Tuojau ištiesęs ranką Jėzus
sugriebė jį ir pasakė: „Mažati-
ki, ko suabejojai?" **32** Kai juo-
du įlipo į valtį, vėjas nurimo.
33 Tada esantieji valtyje par-
puolė prieš jį sakydami: „Tikrai
tu Dievo Sūnus." **34** Atplaukę
į kitą pusę, jie išlipo į krantą Ge-
nezarete.

35 Pažinę jį, vietiniai pasiun-
tė žinią į visas apylinkes ir žmo-
nės sugabeno jam visus ligo-
nius. **36** Jie maldavo Jėzų, kad
leistų bent paliesti jo drabužio
kutus, ir visi, kurie palietė, visiš-
kai pasveiko.

Mt 14:24* Pažod. „daug stadijų". Žr. 12 priedą.

15 Tada iš Jeruzalės pas Jėzų
atėjo fariziejų ir Raštų ži-
novų. Jie sakė: **2** „Kodėl tavo
mokiniai peržengia prosenių tra-
diciją? Antai prieš valgį jie ne-
plauna rankų.“
3 Jis jiems atsakė: „O kodėl
jūs dėl savo tradicijos peržengia-
te Dievo įsakymą? **4** Štai Die-
vas pasakė: ‘Gerbk savo tėvą ir
motiną’ ir: ‘Kas keikia tėvą ar
motiną, mirte temiršta’. **5** O
jūs sakote: ‘Kas taria savo tė-
vui ar motinai: „Tai, ką nori iš
manęs gauti, yra dovana Die-
vui“, **6** tas neprivalo pagerbti
savo tėvo.’ Šitaip dėl savo tradi-
cijos jūs iš Dievo žodžio atėmė-
te galią. **7** Veidmainiai, taik-
liai apie jus pranašavo Izaijas:
8 ‘Šie žmonės reiškia man pa-
garbą lūpomis, tačiau jų širdis
toli nuo manęs. **9** Veltui jie
mane garbina, nes jų mokymai
tėra žmonių išgalvoti priesakai.’“
10 Tada jis susikvietė prie savęs
minią ir pasakė: „Pasiklausyki-
te ir supraskite! **11** Ne tai, kas
įeina į burną, suteršia žmogų.
Žmogų suteršia tai, kas išeina iš
burnos.“
12 Tada priėję mokiniai jam
tarė: „Ar žinai, kad fariziejai
pasipiktino dėl tavo žodžių?“
13 Jėzus atsakė: „Kiekvienas au-
galas, kurio nesodino mano
dangiškasis Tėvas, bus išrautas.
14 Palikite juos. Jie — akli ved-
liai. O jeigu aklas aklą ves, abu
įkris į duobę.“ **15** Petras atsi-
liepė: „Išaiškink mums aną pa-
lyginimą.“ **16** Į tai jis atsakė:
„Negi ir jūs vis dar nesuprantate?
17 Argi nežinote, kad vi-
sa, kas įeina į burną, patenka
į vidurius ir išmetama išvietėn?
18 O kas išeina iš burnos, kyla
iš širdies, ir tai suteršia žmogų.
19 Juk iš širdies išeina pikti
sumanymai, žmogžudystės, sve-
timavimai, ištvirkavimai, vagys-
tės, melagingi liudijimai, piktžo-
džiavimai. **20** Štai kas suteršia
žmogų, o valgymas neplautomis
rankomis žmogaus nesuteršia.“
21 Išėjęs iš ten, Jėzus pasi-
traukė į Tyro ir Sidono sritį.
22 Ir štai viena tenykštė fini-
kietė* atėjusi garsiai šaukė: „Pa-
gailėk manęs, Viešpatie, Dovydo
Sūnau! Mano dukterį labai kan-
kina demonas.“ **23** Tačiau jis
neatsakė jai nė žodžio. Tad mo-
kiniai priėję ėmė prašyti: „Pa-
leisk ją, nes ji vis šaukia mums
įkandin.“ **24** Jėzus tarė: „Aš
siųstas tik pas Izraelio namų
prapuolusias avis.“ **25** Mote-
ris priėjusi parpuolė prieš jį ir
sakė: „Viešpatie, padėk man!“
26 Jis atsiliepė: „Nedera imti
vaikų duoną ir mesti šuniu-
kams.“ **27** Moteris tarė: „Taip,
Viešpatie. Bet juk ir šuniukai

Mt 15:22* Pažod. „kanaanietė“.

ėda trupinėlius, krintančius nuo jų šeimininkų stalo.“ **28** Tada Jėzus jai atsakė: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Teįvyksta tau, kaip tu nori.“ Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.

29 Iš ten Jėzus atkeliavo prie Galilėjos ežero. Jis užlipo ant kalno ir atsisėdo. **30** Tada prie jo susirinko daugybė žmonių. Jie atsigabeno luošų, sužalotų, aklų, nebylių bei daugelį kitokių ir tiesiog metė juos Jėzui prie kojų, o šis juos pagydė. **31** Minia stebėjosi regėdama nebylius kalbančius, luošius vaikštančius, neregius matančius ir šlovino Izraelio Dievą.

32 Jėzus pasikvietė savo mokinius ir pasakė: „Gaila man žmonių, nes jie jau trys dienos su manimi ir neturi ko valgyti. Nenoriu paleisti jų alkanų, kad kartais kelyje nenusilptų.“ **33** O mokiniai jam atsakė: „Iš kur mums šioje dykynėje gauti pakankamai duonos tokiai didelei miniai pasotinti?“ **34** Tada Jėzus paklausė: „O kiek papločių turite?“ Jie atsakė: „Septynis. Ir kelias žuveles.“ **35** Paliepęs žmonėms susėsti ant žemės, **36** jis paėmė tuos septynis papločius ir žuvis, padėkojęs laužė juos ir dalijo mokiniams, o šie — žmonėms. **37** Visi pavalgė iki soties ir dar buvo surinkta septyni pilni krepšiai atlikusių gabaliukų. **38** O valgančių buvo keturi tūkstančiai vyrų, neskaičiuojant moterų ir vaikų. **39** Paskui, paleidęs minią, jis sėdo į valtį ir nuplaukė į Magadano sritį.

16 Čia prie jo priėjo fariziejai su sadukiejais ir, mėgindami jį, paprašė parodyti jiems ženklą iš dangaus. **2** Jėzus atsakė: „[Atėjus vakarui, jūs paprastai sakote: ‘Bus giedra, nes dangus ugninis’, **3** o rytą: ‘Šiandien bus dargana, nes dangus ugninis, bet ūkanoja.’ Dangaus veidą jūs mokate aiškinti, o laikų ženklų — ne.]* **4** Pikta ir svetimaujanti karta vis ieško ženklo, bet nebus jai duota jokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas.“ Ir, palikęs juos, Jėzus nuėjo.

5 Mokiniai persikėlė į kitą pusę, o buvo pamiršę pasiimti duonos. **6** Jėzus jiems tarė: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo.“ **7** Tad jie ėmė tarp savęs svarstyti: „Mes gi nepasiėmėme duonos.“ **8** Tai žinodamas Jėzus pasakė: „Kodėl svarstote tarpusavy, kad neturite duonos, mažatikiai? **9** Nejau dar nesuprantate? Argi neatsimenate penkių papločių penkiems tūkstančiams ir kiek pintinių pririnkote? **10** Arba septynių papločių keturiems

---

Mt 16:3* Suskliaustas tekstas yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose.

tūkstančiams ir kiek pririnkote krepšių? **11** Kaipgi nesuvokiate, kad ne apie duoną jums kalbėjau? Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės.“ **12** Tada jie perprato, kad jis liepė saugotis ne duonos raugo, o fariziejų ir sadukiejų mokslo.

13 Atkeliavęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus klausė savo mokinių: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“ **14** Šie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, dar kiti Jeremiju ar kuriuo iš pranašų.“ **15** Jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ **16** Simonas Petras atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus.“ **17** Jėzus jam tarė: „Laimingas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, o mano Tėvas, esantis danguje. **18** Taip pat sakau tau: tu esi Petras, ir ant šitos uolos aš pastatysiu savo bendruomenę, ir hado* vartai jos nenugalės. **19** Aš duosiu tau dangaus karalystės raktus, ir ką tu suriši žemėje, jau bus surišta danguje, ir ką atriši žemėje, jau bus atrišta danguje.“ **20** Tada jis griežtai prisakė mokiniams niekam nesakyti, kad jis yra Kristus.

21 Nuo to meto Jėzus Kristus pradėjo aiškinti savo mokiniams turėsiąs eiti į Jeruzalę, daug iškentėti nuo vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų žinovų, būti nužudytas ir trečią dieną prikeltas. **22** Pasivedęs į šalį, Petras ėmė jį drausti: „Pagailėk savęs, Viešpatie. Tau nieku gyvu taip nenutiks!“ **23** Bet Jėzus nusisukdamas pasakė Petrui: „Traukis už manęs, šėtone! Tu man suklupimo akmuo, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis.“

24 Tada Jėzus pasakė savo mokiniams: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kančių stulpą ir tegul seka manimi. **25** Kas nori išgelbėti savo sielą, tas ją praras, o kas praranda savo sielą dėl manęs, tas ją atras. **26** Kokia bus žmogui nauda, jeigu jis laimės visą pasaulį, bet neteks savo sielos? Arba ką žmogus duos mainais už savo sielą? **27** Juk Žmogaus Sūnus ateis, kaip skirta, savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tada atlygins kiekvienam pagal jo elgesį. **28** Iš tiesų sakau jums, kad kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, iki išvys Žmogaus Sūnų ateinantį savo karalystėje.“

17 Po šešių dienų, pasiėmęs su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną, Jėzus užsivedė juos vienus ant aukšto kalno. **2** Ir jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sušvito kaip saulė, drabužiai pasidarė skais-

---

Mt 16:18* Žr. 8 priedą.

tūs kaip šviesa. **3** Ir štai jiems
pasirodė Mozė ir Elijas, besikal-
bą su juo. **4** Tada Petras pasa-
kė Jėzui: „Viešpatie, gera mums
čia būti. Jei nori, pastatysiu čia
tris palapines: vieną tau, vieną
Mozei ir vieną Elijui.“ **5** Jam
tebekalbant, štai apdengė juos
šviesus debesis ir iš debesies
nuskambėjo balsas: „Šitas yra
mano mylimasis Sūnus, kuriuo
aš patenkintas. Klausykite jo.“
6 Tai išgirdę, mokiniai puolė
veidu į žemę ir juos pagavo di-
delė baimė. **7** Tada Jėzus pri-
ėjęs palietė juos ir tarė: „Kelkitės,
nebijokite.“ **8** Pakėlę akis jie
nebematė nė vieno, tiktai Jėzų.
9 Jiems leidžiantis nuo kalno,
Jėzus įsakė: „Niekam nepasako-
kite apie šį regėjimą, kol Žmo-
gaus Sūnus bus prikeltas iš mi-
rusiųjų.“

10 Tačiau mokiniai jo paklau-
sė: „Kodėl tada Raštų žinovai
sako, kad pirmiau turi ateiti
Elijas?“ **11** Jis atsakė: „Elijas
iš tiesų ateina ir visa atitaisys.
12 Tačiau aš jums sakau, kad
Elijas jau atėjo, bet jie nepažino
jo ir pasielgė su juo, kaip norė-
jo. Taip ir Žmogaus Sūnus turės
nuo jų kentėti.“ **13** Tada mo-
kiniai suprato, kad jis kalbėjo
jiems apie Joną Krikštytoją.

14 Jiems prisiartinus prie mi-
nios, prie jo priėjo vienas žmo-
gus ir, atsiklaupęs prieš jį, sakė:
15 „Viešpatie, pagailėk mano
sūnaus! Jis serga epilepsija ir
jam visai prastai — dažnai įpuola
tai į ugnį, tai į vandenį. **16** Aš
atvedžiau jį pas tavo mokinius,
bet jiems nepavyko jo išgydyti.“
17 Jėzus atsakė: „O netikinti ir
iškrypusi karta! Kiek ilgai tu-
rėsiu būti su jumis? Kiek ilgai
jus kęsti? Atveskite jį čia, pas
mane.“ **18** Tada Jėzus sudrau-
dė demoną, ir demonas iš jo
išėjo. Tą pačią valandą berniu-
kas pasveiko. **19** Tada moki-
niai vieni priėjo prie Jėzaus ir
paklausė: „Kodėl mums nepa-
vyko jo išvaryti?“ **20** Jis jiems
pasakė: „Dėl menko jūsų tikėji-
mo. Iš tiesų sakau jums: jeigu tu-
rėsite tikėjimą dydžio kaip gars-
tyčios grūdelis, jūs tarsite šiam
kalnui: ‘Persikelk iš čia tenai’, ir
jis persikels. Jums nebus nieko
neįmanomo. **21** — *

22 Kai jie buvo kartu Galilė-
joje, Jėzus pasakė: „Žmogaus Sū-
nus turės būti atiduotas į žmo-
nių rankas, **23** ir jie nužudys
jį, o trečią dieną jis bus prikel-
tas.“ Dėl to jie labai nuliūdo.

24 Jiems atvykus į Kafar-
naumą, prie Petro priėjo di-
drachmos* mokesčio rinkėjai ir
paklausė: „Ar jūsų mokytojas
nemoka didrachmos?“ **25** Šis

Mt 17:21* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta. **24*** Žr. 12 priedą.

atsakė: „Moka.“ Tačiau kai jis
įėjo į namus, Jėzus pirmas prabi-
lo: „Kaip manai, Simonai? Iš ko
žemės karaliai ima muitus ar as-
mens mokestį? Iš savo sūnų ar
iš svetimųjų?“ **26** Šis atsakė:
„Iš svetimųjų.“ Jėzus jam tarė:
„Taigi, sūnūs nuo mokesčių lais-
vi. **27** Bet kad jų nepapiktin-
tume, nueik prie ežero, užmesk
meškerę, ištrauk pirmą užkibu-
sią žuvį ir ją pražiodęs rasi sta-
terą*. Tą paimk ir atiduok jiems
už mane ir save.“

18 Tą valandą mokiniai pri-
ėjo prie Jėzaus ir paklau-
sė: „Kas vis dėlto yra didžiausias
dangaus karalystėje?“ **2** Tada
jis pasišaukė vaikelį ir, pastatęs jį
tarp jų, **3** tarė: „Iš tiesų sakau
jums: jeigu nepasikeisite ir ne-
pasidarysite kaip vaikeliai, nieku
gyvu neįeisite į dangaus kara-
lystę. **4** Todėl kas nusižemins
kaip šis vaikelis, tas bus didžiau-
sias dangaus karalystėje. **5** Ir
kas priima tokį vaikelį dėl mano
vardo, mane priima. **6** O kas
pastūmėtų į suklupimą vieną iš
tų mažutėlių, kurie mane tiki,
tam būtų naudingiau, kad asi-
lo sukamų girnų akmuo būtų
užkabintas jam ant kaklo ir jis
būtų paskandintas atviroje jū-
roje.

7 Vargas pasauliui dėl suklu-
pimo akmenų! Tiesa, jų neišven-
giamai bus, bet vargas tam žmo-
gui, per kurį suklupimo akmuo
atsiranda! **8** Jeigu tavo ranka
ar koja veda tave į suklupimą,
nusikirsk ją ir mesk šalin. Juk
geriau tau sužalotam ar luošam
įeiti į gyvenimą negu su abiem
rankomis ir kojomis būti įmes-
tam į amžinąją ugnį. **9** Ir jei-
gu tavo akis veda tave į suklu-
pimą, išlupk ją ir mesk šalin.
Juk geriau tau vienakiam įeiti
į gyvenimą negu su abiem aki-
mis būti įmestam į ugningąją
Geheną*. **10** Žiūrėkite, kad
nepaniekintumėte nė vieno iš
šitų mažutėlių, nes sakau jums:
jų angelai danguje visada regi
mano dangiškojo Tėvo veidą.
11 — *

12 Kaip manote? Jeigu koks
žmogus turėtų šimtą avių ir vie-
na iš jų nuklystų, argi jis ne-
paliktų kitų devyniasdešimt de-
vynių kalnuose ir neitų ieškoti
nuklydusios? **13** Ir jeigu jam
pavyktų ją surasti, iš tiesų sa-
kau jums: jis džiaugtųsi dėl jos
labiau negu dėl devyniasdešimt
devynių, kurios nebuvo pakly-
dusios. **14** Taip ir mano Tėvas,
esantis danguje, nenori, kad pra-
žūtų kuris nors iš šitų mažutėlių.

15 Tad jeigu tavo brolis nusi-
deda, eik ir pasakyk apie jo nu-

Mt 17:27* Žr. 12 priedą.

Mt 18:9* Žr. 9 priedą. **11*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

sižengimą jam vienam. Jeigu jis
tavęs paklausys, būsi laimėjęs
savo brolį. **16** Jeigu nepaklau-
sytų, pasiimk su savimi dar vie-
ną ar du, kad kiekvienas dalykas
būtų patvirtintas dviejų ar trijų
liudininkų lūpomis. **17** Jeigu
jis ir jų nepaklausytų, pasakyk
bendruomenei. O jei nepaklau-
sytų nė bendruomenės, tebūnie
jis tau kaip kitatautis ir moke-
sčių rinkėjas.

18 Iš tiesų sakau jums: ką tik
surišite žemėje, jau bus surišta
danguje, ir ką tik atrišite že-
mėje, jau bus atrišta danguje.
19 Ir dar sakau jums: jeigu že-
mėje du iš jūsų sutars prašyti
ko nors svarbaus, tai bus jiems
mano dangiškojo Tėvo suteikta,
20 nes kur du ar trys susirinkę
mano vardu, ten ir aš esu tarp
jų.“

21 Tada Petras priėjęs jo pa-
klausė: „Viešpatie, kiek kartų
turiu atleisti savo broliui, kai
jis man nusideda? Ar iki septy-
nių kartų?“ **22** Jėzus jam atsa-
kė: „Ne iki septynių, sakau tau,
o iki septyniasdešimt septynių
kartų.

23 Taigi dangaus karalystę
galima palyginti su karaliumi,
kuris norėjo sutvarkyti pini-
ginius reikalus su savo ver-
gais. **24** Kai jis to ėmėsi, bu-
vo atvestas žmogus, skolingas
jam dešimt tūkstančių talen-
tų*. **25** Bet kadangi šis netu-
rėjo iš ko grąžinti, valdovas įsa-
kė parduoti jį, jo žmoną, vaikus
ir visą jo nuosavybę, kad būtų
sumokėta. **26** Tad vergas par-
puolė prieš jį, lenkėsi ir prašė:
‘Būk man kantrus, aš viską tau
grąžinsiu.’ **27** Valdovą apėmė
gailestis ir jis paleido vergą, o
jo skolą panaikino. **28** Tačiau
tasai, išėjęs ir suradęs vieną
savo tarnybos draugą, skolingą
jam šimtą denarų, nutvėrė jį ir
ėmė smaugti reikalaudamas: ‘Ati-
duok skolą!’ **29** Šis parpuolė
ir maldavo: ‘Būk man kantrus
ir aš tau grąžinsiu.’ **30** Tačiau
tas nesutiko ir nuėjęs liepė įmes-
ti jį į kalėjimą, iki atiduos skolą.
31 Pamatę, kas įvyko, kiti ver-
gai labai nusiminė ir nuėję viską
papasakojo valdovui. **32** Tada
valdovas pasišaukė jį ir tarė: ‘Ne-
dorasis verge, aš juk panaikinau
visą tavo skolą, kai manęs mal-
davai. **33** Argi neturėjai ir tu
pasigailėti savo tarnybos drau-
go, kaip aš pasigailėjau tavęs?’
34 Tada valdovas užsirūstinęs
atidavė jį kalintojams*, iki su-
grąžins visą skolą. **35** Taip ir
mano dangiškasis Tėvas pasielgs
su jumis, jeigu kiekvienas iš šir-
dies neatleisite savo broliui.“

Mt 18:24* T. y. 60 milijonų denarų. Žemės ūkio darbininkas per darbo dieną uždirbdavo vieną denarą (plg. Mt 20:2). **34*** Arba „kankintojams“.

19 Baigęs tai kalbėti, Jėzus
iškeliavo iš Galilėjos ir
persikėlęs per Jordaną atėjo iki
Judėjos. **2** Jam iš paskos sekė
didelės minios žmonių, ir jis
juos tenai gydė.

3 Prie jo priėjo fariziejai ir
norėdami jį išmėginti paklausė: „Ar leistina vyrui išsiskirti
su žmona dėl bet kokios prie-
žasties?“ **4** Jis atsakė: „Ar ne-
skaitėte, kad tas, kuris iš pra-
džių juos sukūrė, padarė juos
kaip vyrą ir moterį **5** ir pa-
sakė: ‘Todėl vyras paliks savo
tėvą ir motiną, prisiriš prie savo
žmonos, ir juodu bus vienas kū-
nas’? **6** Vadinasi, jie — nebe
du, o vienas kūnas. Tad ką Die-
vas sujungė, žmogus teneperski-
ria.“ **7** Jie paklausė: „O kodėl
tada Mozė liepė duoti skyrybų
raštą ir išsiskirti su ja?“ **8** Jis
atsakė jiems: „Mozė dėl jūsų šir-
dies kietumo leido jums skir-
tis su žmonomis, bet nuo pat
pradžių buvo ne taip. **9** Sakau
jums, kad tas, kuris išsiskiria su
žmona ne dėl ištvirkavimo ir
veda kitą, svetimauja.“

10 Mokiniai jam tarė: „Jeigu
jau taip yra su vyru ir žmona,
tai geriau išvis nevesti.“ **11** Jis
pasakė jiems: „Šį žodį priima
ne visi, bet tik turintys dovaną.
12 Juk yra eunuchų, kurie to-
kie gimė iš motinos įsčių. Taip
pat yra eunuchų, kuriuos tokius
padarė žmonės. Bet yra ir eunu-
chų, kurie patys pasidarė eunu-
chais dėl dangaus karalystės. Kas
gali tai priimti, tepriima.“

13 Tada pas jį atvedė vaikelių,
kad jis uždėtų ant jų rankas ir
pasimelstų. Tačiau mokiniai juos
barė. **14** Bet Jėzus pasakė: „Pa-
likite vaikelius ramybėje ir ne-
trukdykite jiems eiti pas mane,
nes tokių yra dangaus karalys-
tė.“ **15** Ir, uždėjęs ant jų ran-
kas, jis iš ten iškeliavo.

16 Ir štai vienas žmogus prie-
jęs prie jo paklausė: „Mokytojau,
ką gera turiu daryti, kad gaučiau
amžiną gyvenimą?“ **17** Jis ta-
rė jam: „Kodėl manęs klausi apie
tai, kas gera? Vienas tėra Gera-
sis. O jeigu nori įeiti į gyveni-
mą, laikykis įsakymų.“ **18** Šis
paklausė: „Kokių?“ Jėzus atsakė:
„Nežudyk, nesvetimauk, nevok,
neliudyk melagingai, **19** gerbk
savo tėvą ir motiną, mylėk savo
artimą kaip save patį.“ **20** Jau-
nuolis jam tarė: „Viso to aš lai-
kausi. Ko dar man trūksta?“
21 Jėzus pasakė: „Jeigu nori būti
tobulas, eik, parduok savo turtą
ir išdalyk vargšams, tai tu-
rėsi lobį danguje. Tada ateik ir
sek paskui* mane.“ **22** Išgir-
dęs šiuos žodžius, jaunuolis nu-
liūdo ir pasitraukė, nes turėjo
daug nuosavybės. **23** O Jėzus
savo mokiniams tarė: „Iš tiesų

Mt 19:21* Žr. Mt 4:20 išnašą.

sakau jums, kad turtuoliui bus
sunku patekti į dangaus karalys-
tę. **24** Ir dar jums sakau: leng-
viau jau kupranugariui praliįsti
pro adatos skylutę negu turtuo-
liui patekti į Dievo karalystę.“

25 Tai išgirdę, mokiniai la-
bai nusistebėjo ir sakė: „Kas gi
tuomet gali būti išgelbėtas?“
26 Pažvelgęs į juos, Jėzus tarė:
„Žmonėms tai neįmanoma, bet
Dievui viskas įmanoma.“

27 Tada atsiliepė Petras: „Štai
mes viską palikome ir pasekė-
me tavimi. Kaip tad bus su mu-
mis?“ **28** Jėzus jiems tarė: „Iš
tiesų sakau jums: per atkūrimą,
kai Žmogaus Sūnus atsisės savo
šlovingame soste, jūs, kurie se-
kėte manimi, irgi sėdėsite dvyli-
koje sostų ir teisite dvylika Izrae-
lio giminių. **29** Ir kiekvienas,
kuris paliko ar namus, ar bro-
lius, ar seseris, ar tėvą, ar mo-
tiną, ar vaikus, ar laukus dėl
mano vardo, gaus nepalyginti
daugiau ir paveldės amžiną gy-
venimą.

30 Tačiau daugelis pirmų bus
paskutiniai, o paskutinių —
pirmi.

20 Mat dangaus karalystė
panaši į šeimininką, ku-
ris ankstų rytą išėjo pasisamdy-
ti darbininkų į savo vynuogyną.
2 Sutaręs su darbininkais po de-
narą už dieną, nusiuntė juos į
vynuogyną. **3** Išėjęs apie tre-
čią valandą, jis pamatė turga-
vietėje kitus, stovinčius be dar-
bo, **4** ir pasakė jiems: ‘Eikite
ir jūs į vynuogyną, ir aš sumo-
kėsiu, kiek pridera.’ **5** Taigi jie
nuėjo. Apie šeštą ir apie devin-
tą valandą jis vėl išėjo ir pada-
rė tą patį. **6** Galiausiai, išėjęs
apie vienuoliktą valandą, rado
dar kitus stoviniuojančius ir tarė
jiems: ‘Kodėl jūs stovite čia visą
dieną be darbo?’ **7** Tie atsakė
jam: ‘Kad niekas mūsų nepa-
samdė.’ Jis tarė: ‘Jūs irgi eikite
į vynuogyną.’

8 Atėjus vakarui vynuogyno
šeimininkas pasakė savo ūkve-
džiui: ‘Pakviesk darbininkus ir
sumokėk jiems atlyginimą, pra-
dėdamas nuo paskutinių ir baig-
damas pirmaisiais.’ **9** Tie, ku-
rie buvo pasamdyti vienuoliktą
valandą, atėję gavo kiekvienas
po denarą. **10** Todėl atėję pir-
mieji manė gausią daugiau, bet
irgi gavo po denarą. **11** Gavę
jie ėmė murmėti prieš šeimi-
ninką **12** ir sakė: ‘Šitie pasku-
tiniai tedirbo valandą, o tu prily-
ginai juos mums, kurie nešėme
dienos naštą ir kentėme kaitrą!’
13 Bet jis vienam iš jų atsakė:
‘Draugužy, aš tavęs neskriaudžiu.
Argi ne už denarą sutikai man
dirbti? **14** Imk, kas tavo, ir ke-
liauk. Šitam paskutiniam aš no-
riu duoti tiek pat, kiek ir tau.
15 Argi aš neturiu teisės savo

nuožiūra tvarkytis su tuo, kas
mano? O gal todėl šnairuoji*,
kad aš geras?' 16 Štai taip pas-
kutiniai bus pirmi, o pirmi —
paskutiniai."

17 Kildamas aukštyn į Jeruza-
lę, Jėzus kelyje pasivadino savo
dvylika mokinių į šalį ir pasa-
kė jiems: 18 „Štai mes kyla-
me į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus
bus atiduotas aukštiesiems ku-
nigams ir Raštų žinovams. Šie
pasmerks jį mirti 19 ir ati-
duos svetimtaučiams, kad iš jo
tyčiotųsi, nuplaktų ir prikaltų
prie stulpo*. O trečią dieną jis
bus prikeltas."

20 Tada Zebediejaus sūnų mo-
tina priėjo su sūnumis prie jo
ir išreiškusi pagarbą norėjo kaž-
ko paprašyti. 21 Jis paklausė:
„Ko nori?" Ji tarė: „Tark žodį,
kad šiuodu mano sūnūs tavo
karalystėje atsisėstų vienas tavo
dešinėje, o kitas — kairėje."
22 Jėzus atsakė: „Jūs nežinote,
ko prašote. Ar galite gerti taurę,
kurią aš gersiu?" Šie tarė: „Ga-
lime." 23 Jis pasakė: „Mano
taurę, tiesa, jūs gersite, bet ne
aš sprendžiu, kam sėdėti mano
dešinėje ir kairėje. Tai bus tiems,
kuriems mano Tėvo paruošta."

24 Tai išgirdę, kiti dešimt pa-
sipiktino tais dviem broliais.
25 Bet Jėzus pasikvietęs juos
tarė: „Jūs žinote, kad tautų val-
dovai joms viešpatauja ir di-
džiūnai laiko jas savo valdžioje.
26 Tarp jūsų taip neturi būti.
Kas tarp jūsų norėtų tapti didis,
tebūna jūsų tarnas, 27 ir kas
tarp jūsų norėtų būti pirmas,
tebūna jūsų vergas. 28 Žmo-
gaus Sūnus irgi atėjo ne kad
jam tarnautų, bet pats tarnauti
ir savo sielos atiduoti kaip išpir-
kos už daugelį."

29 Jiems išeinant iš Jericho,
didelė minia sekė jam iš paskos.
30 Ir štai pakelėje sėdėjo du
neregiai. Išgirdę, kad Jėzus eina
pro šalį, jie ėmė šaukti: „Viešpa-
tie, Dovydo Sūnau, pagailėk mū-
sų!" 31 Žmonės griežtai juos
tildė, bet anie dar garsiau šaukė:
„Viešpatie, Dovydo Sūnau, pa-
gailėk mūsų!" 32 Jėzus susto-
jo, pasikvietė juos ir paklausė:
„Ko norite, kad dėl jūsų pada-
ryčiau?" 33 Šie pasakė: „Vieš-
patie, teatsiveria mums akys."
34 Gailesčio apimtas, Jėzus pa-
lietė jiems akis. Jie iš karto pra-
regėjo ir nusekė paskui jį.

21 Kai jie priartėjo prie Je-
ruzalės ir atėjo į Betfagę
ant Alyvų kalno, Jėzus pasiun-
tė du mokinius 2 sakydamas:
„Eikite į tą kaimą, kuris prie-
šais, ir tuojau rasite pririštą asilę
ir asilaitį su ja. Atriškite juos ir
atveskite man. 3 O jeigu koks
žmogus jums ką sakytų, tarkite:

Mt 20:15* Pažod. „tavo akis pikta".
19* Žr. 6 priedą.

‘Jų reikia Viešpačiui.’ Ir jis iš karto juos paleis.“

4 Tai įvyko, kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą: **5** „Sakykite Siono dukrai: ‘Štai pas tave atjoja tavo Karalius. Jis romaus būdo ir sėdi ant asilo, ant asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio.’“

6 Taigi mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzus liepė, — **7** atvedė asilę su asilaičiu, apklojo juos savo apsiaustais ir jis ant jų atsisėdo. **8** Dauguma iš minios tiesė ant kelio savo apsiaustus, kiti ėmė kirsti ir kloti ant kelio medžių šakas. **9** Minios, einančios pirma jo ir jam iš paskos, šaukė: „Gelbėk, meldžiame,* Dovydo Sūnų! Palaimintas ateinantis Jehovos vardu! Gelbėk jį, meldžiame, kuris esi aukštybėse!“

10 Kai jis įžengė į Jeruzalę, visas miestas sujudo ir klausinėjo: „Kas jis toks?“ **11** Minios sakė: „Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto.“

12 Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus šventykloje parduodančius ir perkančius, išvartė pinigų keitėjų stalus ir balandžių pardavėjų suolus. **13** Ir pasakė jiems: „Parašyta: ‘Mano namai bus vadinami maldos namais’, o jūs iš jų darote plėšikų urvą.“ **14** Prie jo šventykloje susirinko aklų ir luošų, ir jis juos išgydė.

15 Matydami jo nuostabius darbus ir berniukus, šaukiančius šventykloje: „Gelbėk, meldžiame, Dovydo Sūnų!“, aukštieji kunigai ir Raštų žinovai pasipiktino **16** ir sakė jam: „Ar girdi, ką jie kalba?“ Jėzus atsakė: „Taip. Argi nesate skaitę: ‘Iš mažų vaikų ir žinduklių lūpų parengei gyrių’?“ **17** Palikęs juos, jis išėjo iš miesto į Betaniją ir tenai nakvojo.

18 Anksti rytą grįždamas į miestą, jis pasijuto alkanas. **19** Pamatęs šalia kelio figmedį, jis priėjo, tačiau neradęs ant jo nieko, tik lapus, pasakė: „Tegul per amžius nebebus ant tavęs vaisiaus.“ Ir figmedis kaipmat nudžiūvo. **20** Mokiniai tai pamatę stebėjosi: „Kaip tas figmedis iškart nudžiūvo?“ **21** Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu turėsite tikėjimą ir neabejosite, padarysite ne tik tai, ką aš padariau su figmedžiu, bet taip pat jei pasakysite šitam kalnui: ‘Pakilk ir meskis į jūrą’, taip ir įvyks. **22** Ir visa, ko tik maldoje prašytumėte tikėdami, gausite.“

23 Kai jis įėjo į šventyklą ir joje mokė, aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji priėję paklausė: „Kokia valdžia visa tai darai? Ir kas tau davė tokią valdžią?“

Mt 21:9* „Gelbėk, meldžiame“ — gr. *Hōsanna* (Osana).

24 Jėzus jiems atsakė: „Paklausiu ir aš jus vieno dalyko. Jeigu man pasakysite, tai ir aš pasakysiu, kokia valdžia tai darau. **25** Jono krikštas — iš kur jis buvo? Iš dangaus ar iš žmonių?“ Tie ėmė tarpusavyje svarstyti: „Jeigu sakysime: ‘Iš dangaus’, jis klaus mūsų: ‘Kodėl tada juo netikėjote?’ **26** O jei sakysime: ‘Iš žmonių’, reikės bijoti minios, nes jie visi laiko Joną pranašu.“ **27** Tad jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome.“ Tuomet jis tarė jiems: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokia valdžia tai darau.

28 Kaip jūs manote? Vienas žmogus turėjo du vaikus. Priėjęs prie pirmojo, pasakė: ‘Vaike, eik šiandien padirbėti vynuogyne.’ **29** Tas atsakė: ‘Gerai, viešpatie.’ Bet nenuėjo. **30** Priėjęs prie antrojo, tėvas pasakė tą patį. Šis atsiliepė: ‘Neisiu.’ Bet vėliau dėl to pasigailėjo ir nuėjo. **31** Kuris iš tų dviejų įvykdė tėvo valią?“ Jie atsakė: „Antrasis.“ Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad mokesčių rinkėjai ir paleistuvės* pirma jūsų eina į Dievo karalystę. **32** Jonas juk atėjo pas jus teisumo keliu, bet jūs juo netikėjote. Mokesčių rinkėjai ir paleistuvės juo tikėjo, o jūs, kad ir matėte tai, nė tada nesigailėjote ir netikėjote juo.

33 Pasiklausykite kito palyginimo. Vienas šeimininkas pasodino vynuogyną, aptvėrė tvora, iškasė jame vynuogių spaustuvą, pastatė bokštą ir, išnuomojęs žemdirbiams, iškeliavo svetur. **34** Kai atėjo vaisių metas, jis pasiuntė pas tuos žemdirbius savo vergus, kad paimtų jo vaisių dalį. **35** Bet žemdirbiai, pasičiupę vergus, vieną sumušė, kitą nužudė, dar kitą užmėtė akmenimis. **36** Tada jis pasiuntė kitus vergus — daugiau negu pirmąsyk, — bet anie padarė su jais tą patį. **37** Galiausiai pasiuntė pas juos savo sūnų sakydamas: ‘Mano sūnų jie gerbs.’ **38** Pamatę sūnų, žemdirbiai ėmė tartis: ‘Tai paveldėtojas. Eime, nužudykime jį ir turėsime jo palikimą!’ **39** Jie pagriebė jį, išmetė iš vynuogyno ir nužudė. **40** Tad ką gi vynuogyno šeimininkas atvykęs padarys tiems žemdirbiams?“ **41** Jie atsakė jam: „Blogiems blogai ir baigsis — šeimininkas juos išgalabys, o vynuogyną išnuomos kitiems žemdirbiams, kurie metui atėjus atiduos jam jo vaisius.“

42 Jėzus jiems tarė: „Ar niekada neskaitėte Raštuose: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo viršutiniu kertiniu akmeniu. Tai Jehovos padaryta ir mūsų akims nuostabą kelia’? **43** To-

---

Mt 21:31* T. y. prostitutės.

dėl jums sakau: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, duodančiai jos vaisių. **44** Ir tas, kuris kris ant to akmens, susikuls. O ant kurio tas akmuo užkris, tą sutraiškys.“

45 Išgirdę jo palyginimus, aukštieji kunigai ir fariziejai suprato, kad jis kalba apie juos. **46** Ir jie taikėsi Jėzų suimti, bet bijojo liaudies, nes ji laikė jį pranašu.

22 Atsakydamas Jėzus ir toliau kalbėjo jiems palyginimais: **2** „Dangaus karalystę galima palyginti su karaliumi, kuris iškėlė savo sūnui vestuves. **3** Jis išsiuntė savo vergus sušaukti į vestuves pakviestųjų, bet tie nepanoro ateiti. **4** Jis išsiuntė kitus vergus tardamas: ‘Sakykite pakviestiesiems: „Štai mano pietūs paruošti, jaučiai ir nupenėti gyvuliai papjauti ir viskas parengta. Ateikite į vestuves!“’ **5** Tačiau pakviestiesiems tai nerūpėjo ir jie nuėjo kas sau: vienas — į savo lauką, kitas — prekiauti, **6** o dar kiti pasičiupo vergus ir išsityčioję nužudė.

7 Karalius užsirūstino ir pasiuntęs kariuomenę išgalabijo tuos žudikus, o jų miestą sudegino. **8** Tada pasakė savo vergams: ‘Vestuvėms, tiesa, pasirengta, bet pakviestieji nebuvo verti. **9** Todėl eikite į kelius, vedančius iš miesto, ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves.’ **10** Tad išėję į kelius tie vergai surinko visus, kuriuos tik rado, — ir blogus, ir gerus. Svečių prie stalo prisėdo pilna vestuvių menė.

11 Įėjęs pažiūrėti svečių, karalius pastebėjo žmogų, neapsivilkusį vestuvių drabužio. **12** Todėl jo paklausė: ‘Drauguži, kaip čia patekai be vestuvių drabužio?’ Šis neturėjo ką atsakyti. **13** Tada karalius liepė savo tarnams: ‘Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite laukan į tamsybę. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.’

14 Mat yra daug pakviestų, bet maža išrinktų.“

15 Tada fariziejai nuėję tarėsi, kaip pričiupti jį kalboje. **16** Jie pasiuntė pas jį savo mokinius drauge su Erodo šalininkais. Šie sakė: „Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesakalbis, mokai Dievo kelio laikydamasis tiesos ir tau nerūpi įtikti kitiems, nes tu nežiūri žmonių padėties. **17** Taigi pasakyk mums, ką manai: valia mokėti Cezariui asmens mokestį ar ne?“ **18** Bet Jėzus, žinodamas jų nedorumą, atsakė: „Kodėl mėginate mane, veidmainiai? **19** Parodykite man mokesčio monetą.“ Šie atnešė jam denarą. **20** Jėzus jų paklausė: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ **21** Tie atsakė: „Cezario.“ Tada

jis tarė jiems: „Todėl, kas Cezario, atiduokite Cezariui, o kas
Dievo — Dievui.“ **22** Tai išgirdę, jie nustebo ir palikę jį nuėjo.
23 Tądien sadukiejai, sakantys, kad nėra prisikėlimo, priėjo
prie jo ir paklausė: **24** „Mokytojau, Mozė pasakė: ‘Jeigu kas
mirtų bevaikis, jo brolis turi vesti jo žmoną ir pakelti savo
broliui palikuonių.’ **25** Antai pas mus buvo septyni broliai.
Pirmasis vedęs mirė ir, neturėdamas palikuonių, savo žmoną
paliko broliui. **26** Tas pats atsitiko su antru, su trečiu ir taip
— su visais septyniais. **27** Paskiausiai mirė ir ta moteris.
28 Tad per prisikėlimą kurio iš septynių ji bus žmona? Juk visi
yra ją turėję.“
29 Jėzus jiems atsakė: „Jūs klystate, nes nepažįstate nei Raštų, nei Dievo galybės. **30** Per prisikėlimą nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje. **31** O dėl mirusiųjų prisikėlimo, ar nesate skaitę, ką Dievas jums kalbėjo: **32** ‘Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas’? Jis yra ne mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų.“ **33** Tai girdėdamos minios didžiai stebėjosi jo mokymu.
34 Išgirdę, kad Jėzus nutildė sadukiejus, susirinko fariziejai, **35** ir vienas iš jų, Įstatymo žinovas, jį mėgindamas paklausė: **36** „Mokytojau, kuris įsakymas Įstatyme didžiausias?“ **37** Jis pasakė jam: „‘Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visu savo protu.’ **38** Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. **39** Antrasis, panašus į jį, yra šis: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį.’ **40** Šiais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas, taip pat Pranašai.“
41 Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus jų paklausė: **42** „Ką jūs manote apie Kristų? Kieno jis sūnus?“ Jie atsakė: „Dovydo.“ **43** Jis paklausė jų: „Kodėl tada Dovydas dvasios įkvėptas vadina jį Viešpačiu sakydamas: **44** ‘Jehova tarė mano Viešpačiui: „Sėdėk mano dešinėje, kol padėsiu tavo priešus tau po kojomis“’? **45** Tad jeigu Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaip jis gali būti jo sūnus?“ **46** Niekas negalėjo atsakyti jam nė žodžio, ir nuo tos dienos nė vienas nebedrįso jo klausinėti.
23 Tada Jėzus kalbėjo miniai ir savo mokiniams: **2** „Raštų žinovai ir fariziejai atsisėdo į Mozės vietą. **3** Todėl visa, ką jie jums sako, darykite, to laikykitės, bet nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie sako, bet nedaro. **4** Jie riša sunkias naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu paju-

dinti. **5** Visus darbus jie daro
tam, kad būtų žmonių mato-
mi. Jie pasiplatina filakterijus*
ir pasididina drabužių kutus.
6 Jie mėgsta garbingiausią vietą
per vakarienes, pirmuosius suo-
lus sinagogose, **7** sveikinimus
turgavietėse ir kad žmonės juos
vadintų 'rabi'*. **8** O jūs nesi-
vadinkite 'rabi', nes vienas yra
jūsų Mokytojas, o jūs visi esa-
te broliai. **9** Ir nė vieno iš sa-
vųjų žemėje nevadinkite tėvu,
nes vienas yra jūsų Tėvas — dan-
giškasis. **10** Nė vadais nesiva-
dinkite, nes jūsų Vadas yra vie-
nas — Kristus. **11** Didžiausias
iš jūsų turi būti jums tarnas.
12 Kas aukštinasi, bus pažemin-
tas, o kas nusižemina, bus iš-
aukštintas.

13 Vargas jums, veidmainiai
Raštų žinovai ir fariziejai, nes
jūs užrakinate žmonėms dan-
gaus karalystę, ir ne tik patys į
ją neinate, bet ir į ją einantiems
neleidžiate įeiti. **14** —— *

15 Vargas jums, veidmainiai
Raštų žinovai ir fariziejai, nes
jūs keliaujate po jūrą ir sausumą,
kad laimėtumėte vieną naujati-
kį*, o kai tokį surandate, pada-
rote iš jo Gehenos# sūnų, dvi-
gubai smerktinesnį už save pa-
čius.

16 Vargas jums, akli vedliai,
kurie sakote: 'Jeigu kas prisie-
kia šventykla, tai nieko, bet jei
kas prisiekia šventyklos auksu,
įsipareigoja.' **17** Kvaili jūs ir
akli! Kas gi didesnis: auksas ar
šventykla, kuri tą auksą pašven-
tino? **18** Arba dar sakote: 'Jei-
gu kas prisiekia aukuru, tai nie-
ko, bet jei kas prisiekia ant
jo esančia dovana, įsipareigoja.'
19 Akli jūs! Kas gi didesnis: do-
vana ar aukuras, kuris tą dova-
ną pašventina? **20** Todėl kas
prisiekia aukuru, prisiekia juo ir
viskuo, kas ant jo. **21** Kas pri-
siekia šventykla, prisiekia ja ir
tuo, kuris joje gyvena. **22** Ir
kas prisiekia dangumi, prisiekia
Dievo sostu ir tuo, kuris jame
sėdi.

23 Vargas jums, veidmainiai
Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs
duodate dešimtinę nuo mėtų,
krapų, kmynų, bet apleidote tai,
kas Įstatyme svarbiau — teisin-
gumą, gailestingumą ir ištikimy-
bę. Anų dalykų reikėjo laikytis,
bet neapleisti ir šitų. **24** Akli
vedliai, jūs iškošiate uodą, o pra-
ryjate kupranugarį!

Mt 23:5* Nedidelė dėžutė, kurioje buvo keturios ištraukos iš Įstatymo. Tokias Izraelio vyrai nešiojo kaip amuletus, užsirišę ant kaktos ir ant rankos. **7*** Pagarbus kreipimasis į žydų mokytoją. **14*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

Mt 23:15* Pažod. „prozelitą“, t. y. kitatautį, atsivertusį į judaizmą. Gr. *prosēlytos*. **15#** Žr. 9 priedą.

25 Vargas jums, veidmainiai
Raštų žinovai ir fariziejai, nes
jūs valote taurės ir dubens išo-
rę, bet viduje jie pilni grobio
ir nesaikingumo. **26** Aklas fa-
riziejau, pirma išvalyk taurės ir
dubens vidų, kad švari taptų ir
išorė.

27 Vargas jums, veidmainiai
Raštų žinovai ir fariziejai! Jūs
panašūs į pabaltintus kapus, ku-
rie iš viršaus, tiesa, atrodo gra-
žūs, bet viduje pilni numirė-
lių kaulų ir visokios netyrybės.
28 Taip ir jūs išoriškai atrodo-
te žmonėms teisūs, bet viduje
esate pilni veidmainystės ir savi-
valės.

29 Vargas jums, veidmainiai
Raštų žinovai ir fariziejai, nes jūs
statote pranašams kapavietes,
puošiate teisiųjų kapus **30** ir
sakote: ‘Jei būtume gyvenę sa-
vo protėvių dienomis, nebūtu-
me kartu su jais pralieję prana-
šų kraujo.’ **31** Taigi jūs prieš
save liudijate, kad esate sūnūs
tų, kurie žudė pranašus. **32** Ką
gi, pripildykite savo protėvių
saiką!

33 Gyvatės, angių paderme,
kaip jūs pabėgsite nuo pasmer-
kimo į Geheną?! **34** Tai štai,
siunčiu pas jus pranašų, išmin-
tingų žmonių ir mokytojų. Kai
kuriuos jūs žudysite ir kabinsi-
te ant stulpų, kai kuriuos plak-
site savo sinagogose ir persekio-
site iš miesto į miestą, **35** kad
ant jūsų kristų visas teisus krau-
jas, išlietas ant žemės, — nuo
teisiojo Abelio kraujo iki krau-
jo Barachijo sūnaus Zacharijo,
kurį jūs nužudėte tarp švento-
vės ir aukuro. **36** Iš tiesų sa-
kau jums: visa tai ištiks šią kartą.

37 Jeruzalė, Jeruzalė — ji žu-
do pranašus ir užmėto akme-
nimis pas ją siųstuosius. Kiek
kartų aš norėjau surinkti tavo
vaikus, kaip višta surenka savo
viščiukus po sparnais! Bet jūs
nenorėjote. **38** Štai jūsų na-
mai* apleidžiami ir paliekami
jums. **39** Sakau jums, kad nuo
šiol manęs nebematysite, kol ne-
tarsite: ‘Palaimintas ateinantis
Jehovos vardu!’“

24 Jėzui pasitraukus ir ei-
nant iš šventyklos, pri-
ėjo mokiniai, norėdami parodyti
jam šventyklos pastatus. **2** Jis
atsakė jiems: „Ar matote visa
tai? Iš tiesų sakau jums: čia ne-
liks nė akmens ant akmens —
visi bus išversti.“

3 Jam besėdint ant Alyvų kal-
no, mokiniai vieni priėjo prie
jo ir paklausė: „Pasakyk mums,
kada tai bus ir koks ženklas liu-
dys, kad tu esi čia* ir kad ši san-
tvarka baigiasi?“

Mt 23:38* T. y. šventykla. **24:3*** Žodžiais „esi čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

4 Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite,
kad niekas jūsų nesuklaidintų,
5 nes daug kas ateis mano
vardu ir sakys: ‘Aš esu Kristus’, ir
daugelį suklaidins. **6** Jūs gir-
dėsite karų garsus ir gandus apie
karus. Žiūrėkite, kad nepasiduo-
tumėte baimei, nes tai turi įvyk-
ti; vis dėlto tai dar ne galas.
7 Mat pakils tauta prieš tautą
ir karalystė prieš karalystę, vie-
tomis bus maisto nepriteklių ir
žemės drebėjimų. **8** Visa tai —
skausmų* pradžia.
9 Tada atiduos jus priespau-
dai, žudys jus, ir dėl mano var-
do būsite visų tautų nekenčia-
mi. **10** Daug kas tada atkris,
išduos vieni kitus, vieni kitų
nekęs. **11** Atsiras daug netikrų
pranašų, kurie daugelį suklai-
dins, **12** ir kadangi bus vis la-
biau nepaisoma įstatymų, dau-
gumos meilė atšals. **13** O kas
ištvers iki galo, tas bus išgelbė-
tas. **14** Ir bus paskelbta ši ge-
roji naujiena apie karalystę viso-
je gyvenamoje žemėje paliudyti
visoms tautoms; ir tada ateis
galas.
15 Todėl, kai pamatysite nu-
niokojimo bjaurastį, apie kurią
pasakyta per pranašą Danielių,
stovinčią šventoje vietoje (skait-
ytojas tebūna įžvalgus), **16** tie,
kurie Judėjoje, tebėga tuomet į
kalnus. **17** Kas ant stogo, te-
nelipa žemyn pasiimti iš namų
savo daiktų, **18** o kas laukuo-
se, tenegrįžta į namus pasiimti
apsiausto. **19** Vargas nėščioms
ir žindančioms tomis dienomis!
20 Melskitės, kad jums netektų
bėgti žiemą ar per šabą. **21** Ta-
da bus didis suspaudimas, kokio
nėra buvę nuo pasaulio pradžios
iki dabar ir kokio daugiau nebe-
bus. **22** Ir jeigu tos dienos ne-
būtų sutrumpintos, neišsigelbė-
tų joks kūnas, bet dėl išrinktųjų
tos dienos bus sutrumpintos.
23 Jei kas nors jums tada sa-
kytų: ‘Kristus štai čia’ arba: ‘Jis
tenai!’, — netikėkite, **24** nes
atsiras netikrų kristų ir netik-
rų pranašų, ir jie darys didelių
ženklų bei stebuklų, kad suklai-
dintų, jei įmanoma, net išrink-
tuosius. **25** Štai aš jus iš anks-
to įspėjau. **26** Tad jeigu jums
sakytų: ‘Štai jis tyruose’, — neiki-
te, ar: ‘Štai jis pasislėpęs namuo-
se’, — netikėkite. **27** Mat kaip
žaibas tvyksteli iš rytų ir nu-
švinta iki vakarų, taip bus ir su
Žmogaus Sūnaus buvimu čia*.
28 Kur bus lavonas*, ten sulėks
ir ereliai.
29 Tuojau po tų suspaudi-
mo dienų saulė užtems, mėnulis
nebeduos šviesos, žvaigždės kris

Mt 24:8* Pažod. „gimdymo skausmų“.

Mt 24:27* Gr. *parousia* (parùzija).
28* Graikiškas žodis gali reikšti negyvą tiek žmogaus, tiek gyvūno kūną.

iš dangaus ir dangaus galybės
bus sukrėstos. **30** Tuomet dan-
guje pasirodys Žmogaus Sūnaus
ženklas ir tada visos žemės gi-
minės raudodamos mušis į krū-
tinę ir pamatys Žmogaus Sūnų
ateinant dangaus debesyse su
galia bei didžia šlove. **31** Ir jis
pasiųs savo angelus su skardžiu
trimito garsu, ir jie surinks jo
išrinktuosius iš keturių pasaulio
šalių* — nuo vieno dangaus pa-
kraščio iki kito.

32 Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai tik jo šakelė suminkštėja ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad arti vasara. **33** Taip pat, kai matysite visa tai, žinokite, kad jis arti, prie durų. **34** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks. **35** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai tikrai nepraeis.

36 Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino: nei dangaus angelai, nei Sūnus, o vien tik Tėvas. **37** Juk kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnui čia esant*. **38** Kaip ir anomis dienomis prieš tvaną, iki pat dienos, kurią Nojus įėjo į laivą, žmonės valgė ir gėrė, vedė ir tekėjo **39** ir nesusimąstė, kol atėjo tvanas ir visus nusinešė, taip bus ir Žmogaus Sūnui čia esant. **40** Tuomet dviese bus laukuose, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. **41** Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta. **42** Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats.

43 Supraskite štai ką: jeigu šeimininkas žinotų, kuriuo nakties metu* ateis vagis, jis budėtų ir neleistų įsilaužti į savo namus. **44** Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nemanote.

45 Kas iš tiesų yra tas ištikimas ir nuovokus vergas, kuriam šeimininkas pavedė savo šeimynykščius, kad duotų jiems maistą reikiamu metu? **46** Laimingas tas vergas, jeigu jo šeimininkas atvykęs ras jį taip darantį! **47** Iš tiesų sakau jums: visą savo turtą jis paves jam.

48 Bet jeigu tas vergas, blogas būdamas, sakytų sau širdyje: 'Mano šeimininkas užtrunka' **49** ir imtų mušti savo draugus vergus ir valgyti bei gerti su girtuokliais, **50** to vergo šeimininkas ateis dieną, kurią tas nelaukia, ir valandą, kurią jis nemano. **51** Jis griežčiausiai jį nubaus* ir paskirs jam dalį su

---

Mt 24:31* Pažod. „keturių vėjų“. **37*** Gr. *parousia* (parùzija).

Mt 24:43* Pažod. „per kurią sargybą“. **51*** Pažod. „Jis perkirs jį pusiau“.

veidmainiais. Ten bus verksmas
ir dantų griežimas.

25 Tada su dangaus kara-
lyste bus panašiai kaip
su dešimt mergelių, kurios pa-
siėmusios žibintus išėjo pasi-
tikti jaunikio. **2** Penkios iš jų
buvo paikos, penkios — nuo-
vokios. **3** Mat paikosios pasi-
ėmė žibintus, bet nepasiėmė
aliejaus, **4** o nuovokiosios su
žibintais pasiėmė indeliuose ir
aliejaus. **5** Jaunikiui užtrun-
kant, visos ėmė snausti ir už-
migo. **6** Vidurnaktį pasigirdo
šauksmas: 'Štai jaunikis! Išei-
kite jo pasitikti!' **7** Tada mer-
gelės visos atsikėlė ir tvarkėsi
žibintus. **8** Paikosios sakė nuo-
vokiosioms: 'Duokite mums sa-
vo aliejaus, nes mūsų žibintai
gęsta.' **9** Nuovokiosios atsa-
kė: 'Kad kartais nepristigtų ir
mums, ir jums, verčiau eikite
pas prekiautojus ir nusipirkite.'
10 Toms išėjus pirkti, atvyko
jaunikis. Mergelės, kurios buvo
pasirengusios, įėjo su juo į ves-
tuvių pokylį, ir durys buvo už-
darytos. **11** Paskui atėjo ir tos
kitos mergelės. Jos prašė: 'Ger-
biamasis, gerbiamasis, atidaryk
mums!' **12** Šis atsiliepė: 'Iš tie-
sų sakau jums: aš jūsų nepažįstu.'

13 Tad budėkite, nes nežinote
nei dienos, nei valandos.

14 Bus taip, kaip su žmogu-
mi, kuris ruošdamasis išvykti
svetur pasikvietė vergus ir pa-
vedė jiems savo turtą. **15** Vie-
nam jis davė penkis talentus,
kitam du, dar kitam vieną —
kiekvienam pagal sugebėjimus
— ir iškeliavo. **16** Tas, kuris
gavo penkis talentus, nuėjęs iš
karto ėmėsi verslo ir pelnė dar
penkis. **17** Taip ir tas, kuris
gavo du, pelnė kitus du. **18** O
tas, kuris gavo vieną, nuėjo ir,
iškasęs duobę, šeimininko sidab-
rinius paslėpė.

19 Po ilgo laiko tų vergų šei-
mininkas grįžo ir pradėjo su jais
apyskaitą. **20** Taigi priėjo tas,
kuris buvo gavęs penkis talen-
tus. Jis atsinešė dar penkis ir
sakė: 'Šeimininke, patikėjai man
penkis talentus. Žiūrėk, aš pel-
niau kitus penkis.' **21** Šeimi-
ninkas jam tarė: 'Puiku, geras ir
ištikimas verge! Buvai ištikimas
tvarkydamas nedaugelį dalykų,
tad pavesiu tau daugelį. Eikš
į savo šeimininko džiaugsmą.'
22 Paskui priėjo tas, kuris buvo
gavęs du talentus, ir pasakė: 'Šei-
mininke, patikėjai man du ta-
lentus. Žiūrėk, aš pelniau kitus
du.' **23** Šeimininkas jam tarė:
'Puiku, geras ir ištikimas verge!
Buvai ištikimas tvarkydamas ne-
daugelį dalykų, tad pavesiu tau
daugelį. Eikš į savo šeimininko
džiaugsmą.'

24 Paskiausiai priėjo tas, ku-
ris buvo gavęs vieną talentą, ir

pasakė: ‘Šeimininke, aš žinojau,
kad esi reiklus žmogus. Tu pjau-
ni, kur nesėjai, ir renki, ko nevė-
tei. **25** Tad aš pabijojęs nuėjau
ir paslėpiau tavo talentą žemė-
je. Štai, imk, kas tavo.’ **26** Šei-
mininkas jam atsakė: ‘Blogas ir
tingus verge! Tu žinojai, kad aš
pjaunu, kur nesėjau, ir renku, ko
nevėčiau? **27** Taigi reikėjo nu-
nešti mano sidabrinius pas palū-
kininkus, kad grįžęs atsiimčiau,
kas mano, su palūkanomis.

28 Todėl atimkite iš jo talentą
ir atiduokite tam, kuris turi de-
šimt talentų. **29** Kiekvienam
turinčiam bus dar duota, ir jis
turės su pertekliumi, o iš netu-
rinčio bus atimta ir tai, ką jis
turi. **30** Ir išmeskite šį netiku-
sį vergą laukan į tamsą. Ten bus
verksmas ir dantų griežimas.’

31 Kai Žmogaus Sūnus ateis
savo šlovėje, o kartu su juo ir
visi angelai, tada jis atsisės savo
šlovės soste. **32** Jo akivaizdoje
bus surinktos visos tautos, ir jis
atskirs žmones vienus nuo kitų,
kaip piemuo atskiria avis nuo
ožių. **33** Avis jis pastatys savo
dešinėje, ožius — kairėje.

34 Tada karalius tars stovin-
tiems dešinėje: ‘Ateikite, mano
Tėvo palaimintieji, paveldėkite
karalystę, paruoštą jums nuo pa-
saulio užgimimo*. **35** Juk aš
buvau alkanas, ir jūs mane pa-
valgydinote. Buvau ištroškęs, ir
jūs mane pagirdėte. Buvau paša-
lietis, ir jūs svetingai mane pri-
ėmėte, **36** nuogas, ir jūs mane
aprengėte. Buvau ligonis, ir jūs
manimi pasirūpinote, kalinys, ir
jūs aplankėte mane.’ **37** Tada
teisieji jam atsakys: ‘Viešpatie,
kada gi mes matėme tave alkaną
ir pavalgydinome, ištroškusį ir
pagirdėme? **38** Kada mes ma-
tėme tave pašalietį ir svetingai
priėmėme, ar nuogą ir apren-
gėme? **39** Kada matėme tave
sergantį ar kalintį ir aplankė-
me?’ **40** Ir karalius jiems atsa-
kys: ‘Iš tiesų sakau jums: ką tik
padarėte vienam iš šitų mažiau-
siųjų mano brolių, man pada-
rėte.’

41 Tada jis tars stovintiems
kairėje: ‘Eikite šalin nuo manęs,
prakeiktieji, į amžinąją ugnį, pa-
ruoštą Velniui ir jo angelams.
42 Juk aš buvau alkanas, bet jūs
manęs nepavalgydinote, buvau
ištroškęs, bet jūs manęs nepagir-
dėte. **43** Buvau pašalietis, bet
jūs manęs nepriėmėte, nuogas,
bet jūs manęs neaprengėte, li-
gonis ir kalinys, bet jūs mani-
mi nepasirūpinote.’ **44** Tada
ir šie atsakys: ‘Viešpatie, kada
mes matėme tave ar alkaną, ar
ištroškusį, ar pašalietį, ar nuo-
gą, ar ligonį, ar kalinį ir tau
nepatarnavome?’ **45** Tuomet
jis atsakys jiems: ‘Iš tiesų sakau

Mt 25:34* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

jums: ko tik nepadarėte vienam
iš šitų mažiausiųjų, man nepa-
darėte.' 46 Ir eis šitie į amžiną
atkirtimą, o teisieji — į amžiną
gyvenimą."

26 Baigęs visa tai kalbėti,
Jėzus pasakė savo mo-
kiniams: 2 „Kaip žinote, po
dviejų dienų bus Pascha, ir Žmo-
gaus Sūnus bus atiduotas prikal-
ti prie stulpo."

3 Tada aukštieji kunigai ir
tautos vyresnieji susirinko vy-
riausiojo kunigo, vardu Kajafas,
rūmų kieme 4 ir tarėsi klasta
suimti Jėzų ir nužudyti. 5 Bet
jie sakė: „Tik ne per šventę, kad
liaudyje nekiltų sąmyšio."

6 Kai Jėzus buvo Betanijoje,
Simono Raupsuotojo namuose,
7 ir sėdėjo prie stalo, prie jo pri-
ėjo moteris, nešina alebastriniu
brangaus kvapiojo aliejaus inde-
liu, ir ėmė pilti aliejų jam ant
galvos. 8 Tai matydami moki-
niai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam
tas eikvojimas? 9 Juk jį buvo
galima brangiai parduoti ir pini-
gus išdalyti vargšams." 10 Jė-
zus, tai žinodamas, tarė jiems:
„Kodėl skaudinate moterį? Ji
juk padarė man kilnų darbą.
11 Vargšų šalia savęs jūs visa-
da turite, o mane turėsite ne
visada. 12 Išpildama tą kvapų
aliejų man ant kūno, ji paruošė
mane laidotuvėms. 13 Iš tiesų
sakau jums: visame pasaulyje,
kur tik bus skelbiama geroji nau-
jiena, ir jos atminimui bus pasa-
kojama, ką yra padariusi."

14 Tada vienas iš dvylikos, va-
dinamas Judu Iskarijotu, nuėjo
pas aukštuosius kunigus 15 ir
tarė: „Ką man duosite, jeigu
jums jį išduosiu?" Jie suderė-
jo su juo trisdešimt sidabrinių.
16 Ir nuo to meto jis ieškojo pa-
lankios progos jį išduoti.

17 Pirmąją Neraugintos duo-
nos dieną mokiniai priėję pa-
klausė Jėzaus: „Kur norėtum,
kad tau paruoštume valgyti pas-
chą?" 18 Jis atsakė: „Nueikite
į miestą pas tokį ir tokį žmo-
gų ir tarkite jam: 'Mokytojas
sako: „Mano metas arti. Tavo na-
muose su savo mokiniais švęsiu
Paschą."'" 19 Mokiniai pada-
rė, kaip Jėzus jiems liepė, ir pa-
ruošė paschą.

20 Atėjus vakarui, jis ir jo
dvylika mokinių buvo susėdę
prie stalo. 21 Jiems bevalgant,
Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums:
vienas iš jūsų mane išduos."
22 Labai dėl to nuliūdę, jie visi
lig vieno ėmė klausinėti: „Vieš-
patie, nejaugi aš?" 23 Jis atsa-
kė: „Mane išduos mirkantis kąsnį
dubenyje su manimi. 24 Tiesa,
Žmogaus Sūnus išeina, kaip
apie jį parašyta, bet vargas tam
žmogui, kuris Žmogaus Sūnų iš-
duoda! Jam būtų buvę geriau
išvis negimti." 25 Judas, kuris

rengėsi jį išduoti, atsiliepė: „Nejaugi aš, rabi?“ Jis atsakė jam:
„Tu pats pasakei.“
26 Jiems bevalgant, Jėzus paėmė duonos paplotį ir, taręs pa-
laiminimą, laužė jį ir davė mo-
kiniams tardamas: „Imkite ir
valgykite. Tai yra* mano kū-
nas.“ **27** Taip pat jis paėmė
taurę ir padėkojęs davė jiems
sakydamas: „Gerkite iš jos visi,
28 nes tai yra manasis ‘sando-
ros kraujas’, išliejamas už dauge-
lį nuodėmėms atleisti. **29** Sa-
kau jums, nuo šiol aš nebeger-
siu šio vynmedžio vaisiaus iki
tos dienos, kai gersiu jį nau-
ją su jumis savo Tėvo karalys-
tėje.“ **30** Galiausiai, sugiedoję
himnus, jie išėjo į Alyvų kalną.
31 Tada Jėzus jiems pasakė:
„Šiąnakt jūs visi dėl manęs su-
klupsite, nes parašyta: ‘Ištiksiu
piemenį, ir kaimenės avys išsi-
sklaidys.’ **32** O kai būsiu pri-
keltas, pirma jūsų nukeliausiu
į Galilėją.“ **33** Bet Petras jam
atsakė: „Jei visi kiti ir sukluptų
dėl tavęs, aš niekada nesu-
klupsiu!“ **34** Jėzus jam tarė:
„Iš tiesų sakau tau: šią naktį, dar
gaidžiui nepragydus, tu tris kar-
tus manęs išsižadėsi.“ **35** Pet-
ras tvirtino: „Net jeigu man tektų
mirti su tavimi, nieku gyvu ta-
vęs neišsižadėsiu.“ Panašiai kal-
bėjo ir visi kiti mokiniai.
36 Tada Jėzus su mokiniais
atėjo į vietą, vadinamą Getse-
mane, ir tarė jiems: „Pasėdėkite
čia, kol aš nuėjęs ten melsiuos.“
37 Nusivedęs Petrą ir abu Zebe-
diejaus sūnus, Jėzus ėmė liūdėti
ir didžiai sielvartauti. **38** Tada
jis tarė jiems: „Mano siela mir-
tinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir
budėkite su manimi.“ **39** Kiek
paėjęs, jis parpuolė veidu į žemę
ir meldėsi sakydamas: „Mano
Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia
mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš
noriu, bet kaip tu.“
40 Grįžęs pas mokinius, jis
rado juos miegančius ir pasa-
kė Petrui: „Nejau neįstengėte nė
vienos valandos pabudėti su ma-
nimi? **41** Budėkite ir melski-
tės, kad nepatektumėte į pagun-
dą. Išties, dvasia ryžtinga, bet
kūnas silpnas.“ **42** Jis nuėjo
antrą kartą ir meldėsi sakyda-
mas: „Mano Tėve, jeigu ji ne-
gali manęs aplenkti, jei turiu
ją išgerti, teįvyksta tavo valia.“
43 Jis sugrįžo ir vėl rado juos
miegančius, mat jų akys buvo
apsunkusios. **44** Tad palikęs
juos Jėzus vėl nuėjo ir meldė-
si trečią kartą, — vėl sakydamas
tuos pačius žodžius. **45** Tada
grįžęs tarė mokiniams: „Tokiu
metu jūs miegate ir ilsitės?! Štai
atėjo valanda Žmogaus Sūnui

Mt 26:26* Žodis „yra“, gr. *estin,* čia pavartotas vaizdavimo, simbolizavimo reikšme.

būti išduotam į nusidėjėlių rankas. **46** Kelkitės, eime! Antai mano išdavėjas jau čia pat.“ **47** Jam dar tebekalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš dvylikos, ir su juo kalavijais bei vėzdais ginkluotas didelis būrys nuo aukštųjų kunigų ir tautos vyresniųjų.

48 Jo išdavėjas buvo nurodęs jiems ženklą: „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Jį ir suimkite.“ **49** Priėjęs tiesiai prie Jėzaus, jis tarė: „Sveikas, rabi!“ ir meiliai jį pabučiavo. **50** Jėzus jam atsakė: „Drauguži, kodėl tu čia?“ Tada jie prišokę čiupo Jėzų ir suėmė. **51** Ir štai vienas iš buvusių su Jėzumi, ištiesęs ranką ir išsitraukęs kalaviją, smogė vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam ausį. **52** Tada Jėzus jam pasakė: „Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus. **53** O gal manai, kad aš negaliu paprašyti savo Tėvo, ir jis tuoj pat neatsiųstų man per dvylika legionų angelų? **54** Tačiau kaip tada išsipildytų Raštai, sakantys, kad taip turi įvykti?“ **55** Tą valandą Jėzus pasakė anam būriui: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs kaip kokio plėšiko? Aš kasdien sėdėjau ir mokiau šventykloje, bet manęs nesuėmėte. **56** Tačiau visa tai įvyko, kad išsipildytų pranašų raštai.“ Tada visi mokiniai paliko jį ir pabėgo.

57 Tie, kurie suėmė Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Raštų žinovai ir vyresnieji. **58** O Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo ir įėjęs prisėdo prie tarnų norėdamas pažiūrėti, kuo viskas baigsis.

59 Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visas sinedrionas ieškojo melagingo liudijimo prieš Jėzų, kad galėtų atiduoti jį mirčiai, **60** bet nerado, nors buvo daug melagingai liudijančių. Galiausiai du, išėję priekin, **61** kalbėjo: „Šitas sakė: ‘Aš galiu nugriauti Dievo šventyklą ir per tris dienas ją atstatyti.’“ **62** Tada vyriausiasis kunigas atsistojęs tarė Jėzui: „Nieko neatsakai? Ar negirdi, ką jie prieš tave liudija?“ **63** Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriausiasis kunigas tarė jam: „Saikdinu tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar tu esi Kristus, Dievo Sūnus!“ **64** Jėzus atsiliepė: „Tu pats tai pasakei. Be to, sakau jums, kad nuo šiol matysite Žmogaus Sūnų sėdintį galybės dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse.“ **65** Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Jis piktžodžiauja! Ar bereikia mums liudytojų? Štai, ką tik girdėjote piktžodžiavimą! **66** Ką jūs

manote?“ Tie atsakė: „Jis baustinas mirtimi!“ **67** Tada jie ėmė
spjaudyti jam į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė per vei-
dą **68** sakydami: „Pranašauk
mums, Kristau: kuris tau suda-
vė?“

69 O Petras sėdėjo lauke, rū-
mų kieme. Viena tarnaitė prie-
jo prie jo ir tarė: „Tu irgi bu-
vai su tuo Jėzumi Galilėjiečiu!“
70 Bet jis visų akivaizdoje tai
paneigė: „Aš nežinau, apie ką
tu kalbi.“ **71** Kai jis nuėjo į
vartų prieangį, jį pastebėjo kita
mergina ir sakė ten esantiems:
„Šitas buvo su Jėzumi Nazarie-
čiu.“ **72** Jis ir vėl tai panei-
gė prisiekdamas: „Aš nepažįs-
tu to žmogaus!“ **73** Netrukus
aplink stovintieji priėjo ir sakė
Petrui: „Tu tikrai esi vienas iš jų,
nes ir tavo tarmė tave išduoda.“
74 Tada, saistydamasis prakeiks-
mais, jis ėmė prisiekinėti: „Aš
nepažįstu to žmogaus!“ Ir iš kar-
to užgiedojo gaidys. **75** Ir Pet-
ras prisiminė, kad Jėzus buvo
sakęs: „Dar gaidžiui nepragydus,
tu tris kartus manęs išsižadėsi.“
Jis išėjo laukan ir karčiai pra-
virko.

27 Išaušus rytui visi auk-
štieji kunigai ir tautos vy-
resnieji surengė pasitarimą, kad
atiduotų Jėzų mirčiai. **2** Jie su-
rišo jį ir nuvedę perdavė valdy-
tojui Pilotui.

3 Tada jo išdavėjas Judas, ma-
tydamas, kad Jėzus pasmerktas,
ėmė graužtis ir grąžino trisde-
šimt sidabrinių aukštiesiems ku-
nigams ir vyresniesiems **4** sa-
kydamas: „Nusidėjau išduoda-
mas teisų kraują.“ Tie atsakė: „O
koks mūsų reikalas? Tu pats žino-
kis!“ **5** Tada, nusviedęs šven-
tykloje sidabrinius, jis pasiša-
lino ir nuėjęs pasikorė. **6** Bet
aukštieji kunigai paėmę sidab-
rinius sakė: „Jų nevalia mesti į
šventyklos iždinę, nes tai kraujo
kaina.“ **7** Pasitarę jie nupirko
už juos puodžiaus sklypą atvykė-
liams laidoti. **8** Todėl tas skly-
pas iki pat šios dienos vadina-
mas Kraujo sklypu. **9** Tuomet
išsipildė, kas pasakyta per pra-
našą Jeremiją: „Jie paėmė trisde-
šimt sidabrinių — kainą to, kuris
buvo įkainotas, kurio kainą nu-
statė kai kurie iš Izraelio sūnų, —
10 ir atidavė juos už puodžiaus
sklypą, kaip Jehova buvo man
įsakęs.“

11 O Jėzus stovėjo priešais val-
dytoją. Valdytojas jo paklausė:
„Tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsa-
kė: „Tu pats tai sakai.“ **12** Ta-
čiau aukštųjų kunigų ir vyresnių-
jų kaltinamas jis nieko neatsakė.
13 Tada Pilotas jam tarė: „Ar ne-
girdi, kiek daug parodymų jie
prieš tave turi? **14** Bet jis ne-
atsakė jam nė žodžio, ir valdy-
tojas tuo labai stebėjosi.

15 Kaskart per šventę valdytojas savo papročiu paleisdavo miniai vieną kalinį, kurio ši pageidaudavo. **16** Kaip tik tuo metu jie turėjo pagarsėjusį kalinį, vadinamą Barabu. **17** Todėl žmonėms susirinkus Pilotas paklausė: „Kurį norite, kad jums paleisčiau — Barabą ar Jėzų, Kristumi vadinamą?“ **18** Mat jis žinojo, kad jie atvesdino jį iš pavydo. **19** Be to, jam sėdint teismo pakyloje, jo žmona siuntė pas jį pasakyti: „Nieko nedaryk šiam teisiajam, nes šiandien sapne labai dėl jo kentėjau.“ **20** Bet aukštieji kunigai ir vyresnieji įtikino žmones, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų nužudyti. **21** Valdytojas atsiliepdamas klausė jų: „Tai kurį iš tų dviejų norite, kad jums paleisčiau?“ Jie sakė: „Barabą.“ **22** Pilotas jiems tarė: „Ką man tada daryti su Jėzumi, vadinamuoju Kristumi?“ Tie visi šaukė: „Ant stulpo jį!“ **23** Jis klausė: „Bet ką bloga jis padarė?“ Tačiau jie vis labiau šaukė: „Ant stulpo jį!“

24 Matydamas, kad nieko nelaimi, tik kyla sąmyšis, Pilotas paėmė vandens ir, minios akivaizdoje nusiplovęs rankas, pasakė: „Aš nekaltas dėl šio žmogaus kraujo. O jūs žinokitės!“ **25** Visi žmonės į tai atsiliepė: „Jo kraujas tekrinta ant mūsų ir ant mūsų vaikų!“ **26** Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė prikalti prie stulpo.

27 Tada valdytojo kareiviai nuvedė Jėzų į pretorijų* ir surinko prie jo visą dalinį. **28** Išrengę apsiautė jį ryškiai raudona skraiste **29** ir nupynę iš dygių šakelių vainiką uždėjo jam ant galvos, o į dešinę ranką įspraudė nendrę. Jie klūpčiojo priešais jį ir tyčiojosi sakydami: „Sveikas, žydų karaliau!“ **30** Jie spjaudė ant jo ir stvėrę nendrę čaižė jam per galvą. **31** Galiausiai, išsityčioję, jie nusiautė nuo jo skraistę, užvilko jo paties drabužius ir išvedė prikalti prie stulpo.

32 Išeidami jie sutiko vieną kirėnietį, vardu Simonas, ir uždėjo šiam prievolę nešti jo kančių stulpą. **33** Kai atėjo į vietą, vadinamą Golgota (tai yra „Kaukolės vieta“), **34** jie davė jam gerti vyno, sumaišyto su kartėle, bet jis tik paragavo ir nepanorėjo gerti. **35** Prikalę jį prie stulpo, jie pasidalijo jo drabužius mesdami burtą **36** ir susėdę jį tenai saugojo. **37** Jam virš galvos pakabino užrašą su kaltinimu: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius.“

38 Tada šalia jo pakabinti ant stulpų buvo ir du plėšikai —

Mt 27:27* Romėnų valdytojo būstinė.

vienas iš dešinės, kitas iš kairės.
39 Praeiviai jį užgauliojo krai-
pydami galvas **40** ir sakydami:
„Ei tu, kuris nugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai, gelbėk save! Jeigu tu Dievo sūnus, nuženk nuo stulpo!“ **41** Aukštieji kunigai su Raštų žinovais ir vyresniaisiais taip pat tyčiojosi iš jo ir kalbėjo: **42** „Kitus gelbėjo, o pats negali išsigelbėti! Jis Izraelio karalius, tad tenužengia dabar nuo stulpo ir mes juo tikėsime. **43** Jis pasitikėjo Dievu, tai tegul dabar Dievas išgelbsti jį, jeigu Dievui jis brangus, nes jis sakė: ‘Aš Dievo Sūnus.’“ **44** Šitaip jį įžeidinėjo net ir plėšikai, kybantys šalia ant stulpų.

45 Šeštą* valandą visą žemę apgaubė tamsa; ji laikėsi iki devintos valandos. **46** Apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: „Elì, Elì, lemà sabachtãni?!“, tai yra: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ **47** Tai išgirdę, kai kurie ten stovintys sakė: „Jis šaukiasi Elijo.“ **48** Vienas iš jų tuojau nubėgęs paėmė kempinę, pamirkė ją rūgščiame vyne ir užmovęs ant nendrės davė jam gerti. **49** Bet kiti sakė: „Palik jį! Pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo išgelbėti.“ [Kitas paėmęs ietį perdūrė jam šoną, ir ištekėjo kraujo ir vandens.]* **50** Jėzus vėl garsiai sušuko ir atidavė dvasią.

51 Ir štai šventovės uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, žemė ėmė drebėti ir uolos skeldėti. **52** Atsivėrė kapai ir daugelio užmigusių šventųjų kūnai buvo išmesti į paviršių **53** ir tapo matomi daugeliui (žmonės, kurie po jo prisikėlimo išėjo iš kapinių, atėjo į šventąjį miestą). **54** O šimtininkas ir tie, kurie su juo saugojo Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus.“

55 Ten buvo ir daug moterų, jos žiūrėjo iš tolo. Tos moterys atlydėjo Jėzų iš Galilėjos jam patarnaudamos. **56** Tarp jų buvo Marija Magdalietė, taip pat Jokūbo ir Jozės motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

57 Vakarop atėjo vienas turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo tapęs Jėzaus mokiniu. **58** Nuėjęs pas Pilotą, jis paprašė Jėzaus kūno, ir Pilotas įsakė atiduoti. **59** Paėmęs kūną, Juozapas įsupo jį į švarią gero lino drobę **60** ir paguldė savo naujame kape, kurį buvo išsikirsdinęs uoloje. Paskui užrito kapo angą di-

---

Mt 27:45* T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos.

Mt 27:49* Suskliaustas tekstas yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose.

deliu akmeniu ir nuėjo. **61** O
Marija Magdalietė ir kita Marija
liko sėdėti priešais kapą.

62 Kitą dieną, tai yra po Pasi-
rengimo dienos, aukštieji kuni-
gai ir fariziejai susirinko pas Pi-
lotą **63** ir sakė: „Gerbiamasis,
mes prisiminėme, kad tas ap-
sišaukėlis dar gyvas būdamas
kalbėjo: ‘Po trijų dienų aš bū-
siu prikeltas.’ **64** Todėl įsakyk
saugoti kapą iki trečios dienos,
kad kartais jo mokiniai atėję
jo nepavogtų ir nesakytų žmo-
nėms: ‘Jis buvo prikeltas iš mi-
rusiųjų!’ Ši apgavystė būtų blo-
gesnė už pirmąją.“ **65** Pilotas
jiems atsakė: „Štai jums sargyba.
Eikite ir saugokite, kaip išmano-
te.“ **66** Taigi tie nuėjo ir kapui
apsaugoti užantspaudavo akme-
nį bei pastatė sargybą.

28 Po šabo, švintant pirma-
jai savaitės dienai, Mari-
ja Magdalietė ir kita Marija atėjo
pažiūrėti kapo.

2 Ir mato: žemė buvusi smar-
kiai sudrebinta, mat Jehovos an-
gelas nusileido iš dangaus, priė-
jęs nurito akmenį ir ant jo atsi-
sėdo. **3** Angelo išvaizda buvo
lyg žaibo, jo drabužiai — balti
kaip sniegas. **4** Jo išsigandę ir
drebulio pagauti, sargybiniai tie-
siog apmirė.

5 O moterims angelas tarė:
„Jūs nebijokite! Žinau, kad ieš-
kote Jėzaus, kuris buvo pakabin-
tas ant stulpo. **6** Čia jo nėra,
nes jis prikeltas, kaip ir buvo
sakęs. Ateikite, pažvelkite į vie-
tą, kur jis gulėjo. **7** Skubėkite
pas jo mokinius pranešti, kad jis
prikeltas iš mirusiųjų, ir sakykite
jiems: ‘Jis eina pirma jūsų į Ga-
lilėją. Tenai jį pamatysite.’ Štai
aš jums tai paskelbiau.“

8 Baimės ir didelio džiaugs-
mo apimtos, jos tuojau paliko
kapą ir bėgo pranešti moki-
niams. **9** Ir štai Jėzus pasitiko
jas ir tarė: „Sveikos!“ Jos prisi-
artinusios parpuolė prieš jį ir
apkabino jam kojas. **10** Tada
Jėzus joms pasakė: „Nebijokite!
Eikite ir praneškite mano bro-
liams, kad keliautų į Galilėją;
ten jie mane pamatys.“

11 Joms beeinant, štai kai ku-
rie iš sargybinių atėję į mies-
tą pranešė aukštiesiems kuni-
gams visa, kas įvyko. **12** Šie,
susikvietę vyresniuosius ir pasi-
tarę, davė kareiviams nemažai
sidabrinių **13** tardami: „Saky-
kite: ‘Naktį, mums bemiegant,
jo mokiniai atėję jį pavogė.’
14 O jeigu tai išgirstų valdyto-
jas, mes jį perkalbėsime ir apsau-
gosime jus nuo nemalonumų.“
15 Tad šie, paėmę sidabrinius,
padarė kaip liepti. Ir tas aiški-
nimas tebėra paplitęs tarp žydų
iki šios dienos.

16 O vienuolika mokinių nu-
keliavo į Galilėją, ant kalno,

kurį Jėzus buvo jiems nurodęs.
17 Pamatę Jėzų, jie parpuolė
prieš jį, tačiau kai kurie abejojo.
18 Jėzus priėjo prie jų ir prabi-
lo: „Man duota visa valdžia dan-
guje ir žemėje. 19 Todėl eikite
ir darykite mokiniais visų tautų
žmones, krikštydami juos Tėvo,
Sūnaus ir šventosios dvasios var-
du, 20 mokydami juos laiky-
tis viso, ką esu jums įsakęs. Ir
štai aš esu su jumis per visas
dienas iki šios santvarkos pabai-
gos.“

EVANGELIJA

PAGAL MORKŲ

1 Gerosios naujienos* apie Jė-
zų Kristų pradžia. 2 Kaip
pranašo Izaijo knygoje parašy-
ta, — „Štai pirma tavo veido
siunčiu savo pasiuntinį, kuris
paruoš tau kelią“,* 3 ir „Gir-
dėti balsas šaukiančio tyruose:
‘Paruoškite Jehovai* kelią, ištie-
sinkite jam takus!’“ — 4 dy-
kumoje pasirodė krikštytojas Jo-
nas. Jis skelbė krikštą kaip atgai-
los ženklą nuodėmėms atleisti.
5 Taigi visas Judėjos kraštas
ir visi Jeruzalės gyventojai trau-
kė pas jį. Žmonės atvirai pripa-
žindavo savo nuodėmes ir Jo-
nas juos krikštijo Jordano upėje.
6 Jonas vilkėjo kupranugarių
vilnos apdarą ir buvo susijuo-
sęs strėnas odiniu diržu. Jis mai-
tinosi skėriais ir laukinių bičių
medumi. 7 Ir skelbė sakyda-
mas: „Įkandin manęs ateina ga-
lingesnis už mane. Nesu vertas
pasilenkti ir atrišti jam sanda-
lų dirželių. 8 Aš krikštijau jus
vandeniu, o jis krikštys jus šven-
tąja dvasia.“

9 Tomis dienomis Jėzus atėjo
iš Galilėjos Nazareto ir buvo Jo-
no pakrikštytas Jordane. 10 Iš-
brisdamas iš vandens jis tuojau
išvydo atsiveriant dangų ir dva-
sią kaip balandį nusileidžiančią
ant jo, 11 ir iš dangaus pasi-
girdo balsas: „Tu esi mano myli-
masis Sūnus; aš patenkintas ta-
vimi.“

12 Dvasia iškart jį paakino
eiti į dykumą. 13 Dykumoje
jis praleido keturiasdešimt die-
nų ir buvo Šėtono gundomas.
Ten jis buvo su žvėrimis, o an-
gelai jam patarnavo.

14 Kai Jonas buvo suimtas,
Jėzus nukeliavo į Galilėją, skelb-
damas Dievo gerąją naujieną
15 ir sakydamas: „Skirtas laikas

Mk 1:1* Gr. *euaggelion* (evangelija). **2*** Žr. Mal 3:1. **3*** Žr. 1 priedą.

jau atėjo ir Dievo karalystė prisiartino. Atgailaukite ir tikėkite gerąja naujiena.“

16 Eidamas palei Galilėjos ežerą jis pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų, metančius į ežerą tinklus, mat jie buvo žvejai. **17** Jėzus pasakė jiems: „Eime su manimi ir aš padarysiu jus žmonių žvejais.“ **18** Jie bemat paliko tinklus ir nusekė paskui jį. **19** Dar kiek paėjęs, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, betaisančius valtyje tinklus, **20** ir tuoj pat juos pašaukė. Šie paliko savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje ir nuėjo paskui jį. **21** Jie atkeliavo į Kafarnaumą.

Per šabą jis tuojau nuėjo į sinagogą ir ėmė mokyti. **22** Žmonės buvo didžiai nustebinti jo mokymo, nes jis mokė juos kaip turintis galią, o ne kaip Raštų žinovai. **23** Kaip tik tuo metu jų sinagogoje buvo netyrosios dvasios užvaldytas žmogus. Jis šaukė: **24** „Kas tau darbo dėl mūsų, Jėzau Nazarėnai?! Atėjai mūsų pražudyti?! Žinau, kas tu toks, — Dievo Šventasis!“ **25** Bet Jėzus ją sudraudė sakydamas: „Nutilk ir išeik iš jo!“ **26** Netyroji dvasia pradėjo jį tąsyti ir baisiai šaukdama iš jo išėjo. **27** Visi taip apstulbo, kad ėmė tarp savęs kalbėti: „Kas tai? Naujas mokymas?! Jis netgi netyrosioms dvasioms turi valdžią įsakyti ir tos jam paklūsta!“ **28** Ir garsas apie jį bemat pasklido visur, po visą Galilėjos kraštą.

29 Tuojau išėję iš sinagogos, jie drauge su Jokūbu ir Jonu atėjo į Simono ir Andriejaus namus. **30** Simono uošvė gulėjo karščiuodama ir jie išsyk apie ją pasakė Jėzui. **31** Priėjęs jis paėmė ją už rankos ir pakėlė. Karštis atslūgo ir ji ėmėsi jiems patarnauti.

32 Atėjus vakarui ir saulei nusileidus, žmonės gabeno jam visus sergančius ir demonų apsėstus. **33** Prie durų susirinko visas miestas. **34** Jis išgydė daugelį sergančių visokiomis ligomis ir išvarė daug demonų. Jis neleido demonams kalbėti, nes šie žinojo jį esant Kristų.

35 Anksti rytą, dar neprašvitus, Jėzus atsikėlęs išėjo ir nuėjęs į nuošalią vietą meldėsi. **36** Bet Simonas su kitais leidosi jo ieškoti **37** ir suradę sakė: „Visi tavęs ieško.“ **38** O jis jiems tarė: „Eime kitur, į gretimus miestelius, kad ir tenai galėčiau skelbti, nes tam ir atėjau.“ **39** Ir jis keliavo po visą Galilėją skelbdamas jų sinagogose ir išvarinėdamas demonus.

40 Prie jo priėjo vienas raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“ **41** Gailesčio

apimtas, jis ištiesė ranką, palietė
jį ir tarė: „Noriu. Tapk švarus.“
42 Raupsai iš karto pranyko ir
jis tapo švarus. **43** Jėzus tuo-
jau liepė jam eiti ir griežtai pri-
sakė: **44** „Žiūrėk, niekam nie-
ko nepasakok, bet nueik pasi-
rodyti kunigui ir paaukok dėl
savo apvalymo, kas Mozės nu-
rodyta, kad jiems paliudytum.“
45 Bet tasai nuėjęs ėmė taip
plačiai skelbti ir pasakoti apie
tą įvykį, kad Jėzus nebegalėjo
pasirodyti viešai mieste ir laikė-
si už miesto, atokiose vietovėse.
O žmonės ėjo pas jį iš visur.

2 Tačiau po kelių dienų jis vėl
atėjo į Kafarnaumą, ir pa-
sklido žinia, kad jis namuose.
2 Tad susirinko tiek daug žmo-
nių, kad nebeliko vietos, netgi
prie durų, ir jis pradėjo skelb-
ti jiems žodį. **3** Tuomet pas
jį atnešė paralyžiuotą žmogų. Jį
nešė keturiese. **4** Negalėdami
dėl minios prinešti jo prie Jė-
zaus, jie virš tos vietos nuardė
stogą, atkasę padarė skylę ir nu-
leido neštuvus su paralyžiuotuo-
ju. **5** Matydamas jų tikėjimą,
Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Vai-
ke, tavo nuodėmės atleistos.“
6 Ten buvo ir keletas Raštų ži-
novų. Jie sėdėjo ir svarstė širdy-
je: **7** „Kodėl šitas taip kalba?
Jis piktžodžiauja! Kas gi gali
atleisti nuodėmes, jei ne vie-
nas Dievas?“ **8** O Jėzus, tuo-
jau savo dvasia perpratęs, kad jie
šitaip sau svarsto, pasakė jiems:
„Kodėl širdyje taip svarstote?
9 Kas gi lengviau: ar pasaky-
ti paralyžiuotajam ‘tavo nuodė-
mės atleidžiamos’, ar — ‘kelkis,
pasiimk neštuvus ir vaikščiok’?
10 Tačiau kad žinotumėte, jog
Žmogaus Sūnus turi galią žemė-
je atleisti nuodėmes — jis kreipė-
si į paralyžiuotąjį, — **11** sakau
tau: kelkis, imk savo neštuvus ir
eik namo.“ **12** Šis atsikėlė,
tuojau pasiėmė neštuvus ir vi-
siems žiūrint išėjo. Visi buvo
apstulbę iš nuostabos ir šlovino
Dievą sakydami: „Nieko pana-
šaus niekad nesame matę!“

13 Jėzus vėl nuėjo prie ežero.
Pas jį rinkosi ištisa minia, ir jis
ėmė juos mokyti. **14** Eidamas
pro šalį, jis pamatė Levį, Alfie-
jaus sūnų, sėdintį mokesčių rin-
kykloje, ir tarė jam: „Sek paskui*
mane.“ Šis pakilęs nusekė pas-
kui jį. **15** Vėliau, Jėzui sėdint
Levio namuose prie stalo, kar-
tu su juo ir jo mokiniais sėdėjo
daug mokesčių rinkėjų ir nusi-
dėjėlių, mat daugelis jų sekė juo.
16 Raštų žinovai iš fariziejų, pa-
matę jį valgant su nusidėjėliais
ir mokesčių rinkėjais, jo moki-
niams sakė: „Jis valgo su mokes-
čių rinkėjais ir nusidėjėliais?!“
17 Tai išgirdęs, Jėzus jiems tarė:
„Ne stipriesiems reikia gydytojo,

Mk 2:14* Žr. Mt 4:20 išnašą.

o ligoniams. Aš atėjau kviesti ne
teisiųjų, o nusidėjėlių.“
18 Jono mokiniai ir fariziejai laikėsi pasninko. Jie atėjo ir
paklausė jo: „Kodėl Jono mokiniai ir fariziejų mokiniai laikosi pasninko, o tavo mokiniai
nepasninkauja?“ **19** Jėzus atsakė: „Negi gali jaunikio draugai pasninkauti, kol jaunikis yra
su jais? Kol jaunikis su jais, jie
negali pasninkauti. **20** Tačiau
ateis dienos, kai jaunikis bus iš
jų atimtas, ir tada, tą dieną, jie
pasninkaus. **21** Seno apsiausto niekas nelopo naujo audinio*
lopu, antraip naujas audinys susitraukęs išplėštų senajame dar
didesnę skylę. **22** Ir niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, antraip vynas juos suplėšytų ir pražūtų tiek vynas, tiek
vynmaišiai. Jauną vyną pila į
naujus vynmaišius.“
23 Kartą šabo dieną jis ėjo
per javų laukus ir jo mokiniai
pakeliui ėmė skabyti varpas.
24 Tad fariziejai jam sakė: „Žiūrėk! Kodėl jie per šabą daro,
kas neleistina?“ **25** Bet Jėzus
jiems tarė: „Ar niekada neskaitėte, ką pristigęs maisto darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo
išalkę? **26** Kad jis, anot pasakojimo apie vyriausiąjį kunigą
Abjatarą, įėjo į Dievo namus ir
valgė padėtinės duonos, kurios
niekam nebuvo leistina valgyti,
tik kunigams, ir kad davė buvusiems su juo?“ **27** Ir jis jiems
pasakė: „Šabas padarytas žmogui,
o ne žmogus šabui. **28** Taigi
Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats.“

3 Jis vėl atėjo į sinagogą. Ten
buvo žmogus padžiūvusia
ranka. **2** Jie akylai stebėjo, ar
Jėzus imsis per šabą tą žmogų
gydyti, mat norėjo jį apkaltinti.
3 O jis tarė anam su padžiūvusia ranka: „Kelkis ir eikš į vidurį.“ **4** Tada pasakė jiems: „Kas
leistina per šabą: daryti gera ar
daryti bloga, sielą gelbėti ar žudyti?“ Bet tie tylėjo. **5** Jėzus
pasipiktinęs apžvelgė juos aplinkui ir labai nuliūdęs dėl jų širdies kietumo tarė anam žmogui:
„Ištiesk ranką.“ Šis ištiesė, ir ranka tapo sveika. **6** Tada fariziejai išėjo ir tuojau ėmė tartis su
Erodo šalininkais, kaip jį pražudyti.
7 Bet Jėzus su savo mokiniais
pasitraukė prie ežero, o pãskui jį
sekė didelė daugybė iš Galilėjos
ir Judėjos. **8** Taip pat iš Jeruzalės, Idumėjos, iš anapus Jordano, iš Tyro ir Sidono apylinkių
priėjo pas jį daugybė žmonių,
kurie buvo girdėję, kiek daug
jis padarė. **9** Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtelę, kad minia jo nesuspaustų. **10** Kadangi buvo daugelį

Mk 2:21* Žr. Mt 9:16 išnašą.

išgydęs, visi sunkiai sergantys
brovėsi prie jo, norėdami jį pa-
liesti. **11** Netgi netyrosios dva-
sios jį pamačiusios parpuldavo
priešais ir šaukdavo: „Tu Die-
vo Sūnus!“ **12** Bet jis griežtai
joms prisakydavo jo negarsinti.

13 Užkopęs ant kalno, Jėzus
pasikvietė tuos, kuriuos pano-
rėjo, ir šie nuėjo pas jį. **14** Jis
paskyrė dvylika — juos dar pa-
vadino apaštalais*, — kad būtų
su juo, kad siųstų juos skelbti
15 ir kad jie turėtų galią išvari-
nėti demonus.

16 Tie dvylika Jėzaus paskir-
tųjų buvo Simonas, jo pramin-
tas Petru, **17** Zebediejaus sū-
nus Jokūbas, Jokūbo brolis Jonas
(tuodu jis praminė „Boanerges“,
tai yra „griaustinio sūnūs“),
18 Andriejus, Pilypas, Baltra-
miejus, Matas, Tomas, Alfiejaus
sūnus Jokūbas, Tadas, Simonas
Kananietis **19** ir Judas Iskari-
jotas, kuris vėliau jį išdavė.

Jam įėjus į namus, **20** vėl
susirinko minia, tad jie negalė-
jo nė pavalgyti. **21** Jėzaus ar-
timieji, apie tai išgirdę, išėjo
pasiimti jo kalbėdami: „Jis ne-
teko proto.“ **22** O iš Jeruza-
lės atkeliavę Raštų žinovai sakė:
„Jis turi Belzebulą ir išvaro de-
monus demonų valdovo galia.“
23 Tad Jėzus juos pasikvietė ir
ėmė kalbėti jiems palyginimais:
„Kaipgi gali Šėtonas išvarinėti
Šėtoną? **24** Antai jei kokia ka-
ralystė pati savyje susipriešina,
ji negali išsilaikyti, **25** ir jei
kokie namai patys savyje susi-
priešina, jie išsilaikyti negalės.
26 Taip ir Šėtonas — jeigu suki-
lo pats prieš save ir susipriešino,
negalės išsilaikyti ir jam ateina
galas. **27** Juk niekas nega-
li įsibrovęs į stipruolio namus
pagrobti jo daiktų pirma nesu-
rišęs stipruolio. Tik tada jis api-
plėš jo namus. **28** Iš tiesų sa-
kau jums: viskas bus žmonių
sūnums atleista, visokios nuo-
dėmės ir piktžodžiavimai, kad ir
kaip jie piktžodžiautų. **29** Ta-
čiau tam, kas piktžodžiauja šven-
tajai dvasiai, per amžius nebus
atleista — jis kaltas amžina nuo-
dėme.“ **30** Mat jie kalbėjo: „Jis
turi netyrąją dvasią.“

31 Atėjo Jėzaus motina su jo
broliais ir stovėdami lauke pa-
siuntė, kad jį pakviestų. **32** Mi-
niai sėdint aplink, jam buvo pra-
nešta: „Štai lauke tavo motina
ir tavo broliai; jie tavęs ieško.“
33 Bet jis jiems atsakė: „Kas yra
mano motina ir mano broliai?“
34 Ir, apžvelgęs sėdinčius ratu
aplink jį, tarė: „Štai mano mo-
tina ir mano broliai! **35** Kiek-
vienas, kuris vykdo Dievo valią,
yra man ir brolis, ir sesuo, ir
motina.“

Mk 3:14* Gr. *apostolos,* išvertus — „pasiuntinys“.

4 Jis vėl ėmė mokyti paežerėje. Prie jo susirinko labai didelė minia, tad jis įlipęs į valtį
sėdėjo ežere, o visi žmonės buvo
palei ežerą ant kranto. **2** Jis
pradėjo palyginimais mokyti
juos daugelio dalykų ir mokyda-
mas kalbėjo: **3** „Paklausykite.
Štai sėjėjas išėjo sėti. **4** Besė-
jant vienos sėklos krito prie ke-
lio, ir atskridę paukščiai jas sule-
sė. **5** Kitos krito į uolynę, kur
nedaug žemės, ir iškart sudy-
go, nes neturėjo gilesnio dirvo-
žemio. **6** Tačiau pakilus sau-
lei daigai išdegė ir neturėdami
šaknų sudžiūvo. **7** Kitos krito
tarp dygiažolių. Šios sužėlusios
nustelbė želmenis ir sėklos ne-
davė vaisiaus. **8** Dar kitos kri-
to į gerą žemę ir sudygusios bei
suvešėjusios ėmė duoti vaisių —
subrandino trisdešimteriopą, še-
šiasdešimteriopą ir šimteriopą."
9 Ir jis pridūrė: „Kas turi ausis
klausytis, tesiklauso."

10 Kai Jėzus pasiliko vienas,
tie, kurie tada buvo su juo, drau-
ge su dvylika ėmė jį klausinė-
ti apie palyginimus. **11** Jėzus
jiems tarė: „Jums duotas Dievo
karalystės slėpinys, bet dėl tų,
kurie ne su mumis, viskas sa-
koma palyginimais, **12** kad jie
žiūrėti žiūrėtų, bet nematytų,
girdėti girdėtų, bet nesuvoktų, ir
kad kartais neatsiverstų ir jiems
nebūtų atleista." **13** Jėzus to-
liau jiems kalbėjo: „Jei nesu-
prantate šio palyginimo, kaipgi
suprasite visus kitus palygini-
mus?

14 Sėjėjas sėja žodį. **15** Vie-
ni yra sėklos prie kelio, kur tas
žodis sėjamas. Vos tik jį išgirs-
ta, tuoj ateina Šėtonas ir juose
pasėtąjį žodį atima. **16** Pana-
šiai su tais, kurie kaip sėklos uo-
lynėje, — išgirdę žodį, jie iškart
su džiaugsmu jį priima, **17** ta-
čiau neturi savyje šaknies ir iš-
silaiko neilgai. Kai užeina ko-
kia neganda ar persekiojimas
dėl žodžio, jie tuojau atkrin-
ta. **18** Kitos sėklos nukrinta į
dygiažoles. Tai tie, kurie išgir-
do žodį, **19** bet šios santvar-
kos rūpesčiai, apgaulinga turtų
vilionė ir kitokie troškimai įsi-
skverbę žodį nustelbia, tad jis
lieka bevaisis. **20** O sėklos, pa-
sėtos į gerą žemę, yra tie, kurie
klausosi žodžio, mielai jį priima
ir duoda vaisių — trisdešimteri-
opą, šešiasdešimteriopą ir šimte-
riopą."

21 Jis dar jiems kalbėjo: „Negi
žiburys atnešamas kišti po sai-
ku* ar po lova? Argi ne staty-
ti ant žibintuvo? **22** Juk nėra
nieko paslėpta, — nebent tam,
kad būtų atskleista; ir nieko
nėra uždengta, — nebent tam,
kad išaiškėtų. **23** Kas turi au-
sis klausytis, tesiklauso."

Mk 4:21* Žr. Mt 5:15 išnašą.

24 Toliau jis sakė jiems: „Įsidėmėkite, ką girdite. Kokiu saiku seikite, tokiu jums seikės ir dar pridės. **25** Mat turinčiam bus dar duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.“

26 Jis kalbėjo: „Taigi, su Dievo karalyste yra kaip su žmogumi, beriančiu į žemę sėklą. **27** Naktį jis miega, dieną keliasi, o sėkla dygsta, auga, ir jis nežino kaip. **28** Žemė savaime brandina vaisių — pirma išaugina želmenį, paskui varpą, galiausiai sunokusį grūdą varpoje. **29** Derliui subrendus, žmogus tuoj pat imasi pjautuvo, nes pjūtis atėjo.“

30 Jis taip pat sakė: „Į ką panaši Dievo karalystė? Kokiu palyginimu ją apibūdinsime? **31** Ji panaši į garstyčios grūdelį, kuris, sėjamas žemėn, yra mažiausias iš visų sėklų žemėje. **32** Bet pasėtas jis išauga, tampa didesnis už visus kitus daržo augalus, išleidžia dideles šakas ir dangaus paukščiai gali rasti prieglobstį jo pavėsyje.“

33 Tad jis skelbdavo jiems žodį daugeliu tokių palyginimų, kiek jie pajėgė suprasti. **34** Be palyginimų jis jiems nekalbėdavo, o savo mokiniams atskirai viską paaiškindavo.

35 Tądien, atėjus vakarui, jis tarė jiems: „Kelkimės į kitą krantą.“ **36** Tad jie, paleidę minią, paėmė jį valtyje kaip stovi. Su juo plaukė ir kitų valčių. **37** Staiga ėmė siausti smarki audra. Bangos taip daužėsi į valtį, kad ją beveik apsėmė. **38** O Jėzus buvo valties gale ir miegojo ant pagalvio. Mokiniai pažadino jį sakydami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad tuoj žūsime?“ **39** Jis atsikėlęs sudraudė vėją ir tarė ežerui: „Nutilk! Nurimk!“ Vėjas nurimo ir pasidarė visiškai tyku. **40** Tada jis jiems pasakė: „Kodėl jūs tokie baikštūs? Ar vis dar neturite tikėjimo?“ **41** Apimti didelės baimės jie tarpusavyje kalbėjosi: „Kas gi jis toks, kad net vėjas ir ežeras jo klauso?“

5 Taigi jie persikėlė į kitą ežero krantą, į geraziečių kraštą. **2** Vos tik Jėzus išlipo iš valties, jį pasitiko iš kapų išėjęs netyrosios dvasios užvaldytas žmogus. **3** Jis gyveno kapų rūsiuose ir iki tol ničniekam nepavyko nė grandinėmis jo surakinti. **4** Daugel kartų jį pančiojo ir grandinėmis rakino, bet jis sutraukydavo grandines, nusidaužydavo nuo kojų pančius ir niekas nepajėgė jo sutramdyti. **5** Per dienas ir naktis jis rėkavo kapuose ir kalnuose, žalodamas save akmenimis. **6** Jau iš tolo pamatęs Jėzų, jis pribėgo, parpuolė priešais **7** ir garsiai surikęs pasakė: „Kas tau darbo dėl manęs, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sū-

nau? Saikdinu tave Dievu — nekankink manęs!“ **8** Mat Jėzus sakė: „Išeik iš žmogaus, netyroji dvasia.“ **9** Jėzus jo paklausė: „Kuo tu vardu?“ — „Mano vardas Legionas, nes mūsų daug“, — atsakė šis **10** ir labai prašė Jėzaus neišsiųsti jų iš to krašto.

11 Ten pakalnėje ganėsi didelė kiaulių banda. **12** Dvasios ėmė jo prašyti: „Siųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume.“ **13** Jėzus leido. Netyrosios dvasios išėjusios suėjo į kiaules ir banda, apie du tūkstančiai kiaulių, pasileido nuo skardžio į ežerą ir ežere išskendo. **14** Kiauliaganiai pabėgę pranešė apie tai mieste bei apylinkėse ir žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko. **15** Atėję pas Jėzų, pamatė, kad demonų apsėstasis — tas pats, kuris turėjo legioną, — sėdi apsirengęs ir sveiko proto; ir juos apėmė baimė. **16** O mačiusieji jiems papasakojo, kas nutiko apsėstajam, ir apie kiaules. **17** Tad žmonės pradėjo maldauti Jėzų pasitraukti iš jų apylinkių.

18 Jam lipant į valtį, buvęs demonų apsėstasis ėmė jį maldauti, kad leistų likti su juo. **19** Bet Jėzus neleido ir pasakė: „Eik namo pas saviškius ir papasakok jiems visa, ką Jehova tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo.“ **20** Šis nuėjęs ėmė skelbti Dekapolyje apie visa, ką Jėzus dėl jo padarė, ir visi stebėjosi.

21 Kai Jėzus persikėlė valtimi atgal į kitą krantą, prie jo susirinko didelė minia, ir jis buvo prie ežero. **22** Atėjo vienas iš sinagogos vadovų, vardu Jayras, ir pamatęs Jėzų puolė jam po kojų **23** karštai maldaudamas: „Mano dukrelė merdi. Prašau, ateik, uždėk ant jos rankas, kad pasveiktų ir gyventų.“ **24** Ir Jėzus nuėjo su juo. O didelė minia, kuri sekė iš paskos, jį tiesiog spaudė.

25 Ten buvo viena moteris, dvylika metų serganti kraujoplūdžiu. **26** Ta moteris buvo prisikentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, tačiau jai nė kiek nepagerėjo, darėsi tik blogiau. **27** Ji buvo girdėjusi apie Jėzų, tad prisiartinusi minioje jam iš už nugaros palietė jo drabužį; **28** mat ji kalbėjo: „Jei prisiliesiu bent prie jo drabužių, išgysiu.“ **29** Jos kraujo šaltinis iš karto išdžiūvo ir ji kūnu pajuto, kad yra pagijusi nuo tos rykštės.

30 Jėzus bemat savyje suvokė, kad iš jo išėjo galia, ir minioje atsigręžęs paklausė: „Kas palietė mano drabužius?“ **31** Jo mokiniai sakė jam: „Matai, kad minia tave spaudžia, ir dar klausi: ‘Kas mane palietė?’“ **32** O Jėzus dairėsi ieškodamas tos, kuri

tai padarė. **33** Išsigandusi ir
drebanti, žinodama, kas jai nu-
tiko, moteris priėjo ir, parpuo-
lusi priešais jį, papasakojo visą
tiesą. **34** Jėzus jai tarė: „Duk-
terie, tavo tikėjimas tave išgydė.
Eik rami ir būk pasveikusi nuo
savo sunkios ligos.“

35 Jam tebekalbant, atėjo keli
iš sinagogos vadovo namų ir pa-
sakė: „Tavo duktė mirė. Kam dar
gaišinti Mokytoją?“ **36** Bet Jė-
zus, nugirdęs, ką jie kalba, tarė
sinagogos vadovui: „Nebijok,
tiktai tikėk.“ **37** Jis niekam ne-
leido eiti kartu, tik Petrui, Jokū-
bui ir Jokūbo broliui Jonui.

38 Taigi jie atėjo į sinagogos
vadovo namus. Ten Jėzus pa-
matė triukšmingą sąmyšį ir ver-
kiančius bei garsiai raudančius
žmones. **39** Įžengęs vidun, jis
tarė jiems: „Kam tas triukšmas
ir verksmas? Vaikelis ne mirė, o
miega.“ **40** Bet jie iš jo tik šai-
pėsi. Visus išprašęs, Jėzus pasiė-
mė mergaitės tėvą, motiną, savo
palydovus ir įėjo, kur ji buvo.
41 Paėmęs ją už rankos, jis tarė:
„Talità kum!“ Išvertus tai reiš-
kia: „Mergaite, sakau tau, kel-
kis.“ **42** Mergaitė bemat atsi-
kėlė ir pradėjo vaikščioti (jai
buvo dvylika metų). Ir jie iškart
pratrūko begaliniu džiaugsmu.
43 Jėzus jiems sakyte prisakė,
kad niekas apie tai nesužinotų,
ir liepė duoti mergaitei valgyti.

6 Iš ten išėjęs, jis atkeliavo į
savo tėviškę. Drauge ėjo ir
jo mokiniai. **2** Atėjus šabui jis
ėmė mokyti sinagogoje, ir dau-
gelis klausančiųjų labai stebėda-
miesi kalbėjo: „Iš kur jam tai?
Kodėl jam suteikta tokia išmintis
ir kodėl šitokie galingi darbai*
daromi jo rankomis? **3** Argi
jis ne dailidė, ne Marijos sūnus,
argi ne Jokūbo, Juozapo, Judo ir
Simono brolis? Ir jo seserys —
argi jos ne čia, ne su mumis?“
Tad jie ėmė juo piktintis. **4** O
Jėzus jiems sakė: „Pranašas ne-
būna be pagarbos, nebent savo
tėviškėje, tarp giminaičių ir sa-
vo namuose.“ **5** Ir jis negalė-
jo ten daryti jokio galingo dar-
bo, tik uždėjo rankas ant keleto
sergančių ir juos išgydė. **6** Jė-
zus stebėjosi jų netikėjimu. Ir jis
leidosi ratu per aplinkinius kai-
mus mokyti.

7 Jėzus pasišaukė dvylika ir
ėmėsi siųsti juos po du, sutei-
kdamas jiems valdžią įsakyti nety-
rosioms dvasioms. **8** Taip pat
liepė, be lazdos, į kelionę nieko
neimti: nei duonos, nei kelion-
maišio, nei variokų juosmens
kišenėse, **9** sakė apsiauti san-
dalus ir nesivilkti dviejų palai-
dinių. **10** Dar jiems kalbėjo:
„Į kuriuos namus įeisite, juo-
se ir pasilikite, kol iš tenai iške-
liausite. **11** O kurioje vietoje

Mk 6:2* Arba „šitokie stebuklai“.

jūsų nepriims ir neklausys, išeidami iš ten nusikratykite žemes
nuo kojų, kad būtų jiems liudi-
jimas.“ 12 Tad jie iškeliavo ir
skelbė, kad žmonės atgailautų.
13 Jie išvarė daug demonų, dau-
gelį sergančių patepė aliejumi ir
juos išgydė.

14 Tai pasiekė karaliaus Ero-
do* ausis, mat Jėzaus vardas iš-
garsėjo ir buvo kalbama: „Krikš-
tytojas Jonas prikeltas iš mirusiųjų, todėl per jį ir veikia tokios
galios.“ 15 Kiti sakė: „Tai Eli-
jas.“ Dar kiti: „Jis pranašas —
toks, kaip ir kiti pranašai.“
16 O Erodas tai išgirdęs sakė:
„Jonas — tas, kurį nukirsdinau,
prikeltas!“ 17 Mat Erodas pats
buvo pasiuntęs suimti Jono ir
sukaustęs laikė jį kalėjime dėl
savo brolio Pilypo žmonos Ero-
diados. Erodas buvo ją vedęs,
18 o Jonas jam sakydavo: „Tau
nevalia turėti savo brolio žmo-
nos.“ 19 Erodiada griežė ant
jo dantį ir norėjo nužudyti, bet
negalėjo, 20 nes Erodas Jono
prisibijojo, žinodamas jį esant
teisų, šventą vyrą, ir jį saugo-
jo. Pasiklaūsęs Jono, jis nebe-
žinodavo, ką ir daryti, bet vis
tiek su malonumu jo klausyda-
vosi.

21 Bet vieną dieną pasitaikė
palanki proga. Erodas per savo
gimtadienį iškėlė pokylį savo di-
džiūnams, karo vadams* ir Ga-
lilėjos įžymiesiems. 22 Pačios
Erodiados duktė atėjusi šoko ir
patiko Erodui bei jo svečiams.
Karalius tarė merginai: „Prašyk
manęs, ko tik nori, ir aš tau
duosiu tai.“ 23 Ir prisiekė jai:
„Duosiu tau, ko tik paprašysi,
kad ir pusę savo karalystės.“
24 Ji išėjusi pasiteiravo moti-
nos: „Ko man prašyti?“ Ši pa-
sakė: „Krikštytojo Jono galvos.“
25 Mergina iškart nuskubėjo
pas karalių ir paprašė: „Noriu,
kad tuoj pat duotum man ant
lėkštės Jono Krikštytojo galvą.“
26 Karalius labai nuliūdo, ta-
čiau dėl savo priesaikų ir dėl sve-
čių nenorėjo jos prašymo atmes-
ti. 27 Taigi jis tuojau pasiuntė
asmens sargybinį ir paliepė at-
nešti Jono galvą. Tas, nuėjęs į
kalėjimą ir nukirtęs Jonui gal-
vą, 28 atnešė ją ant lėkštės ir
padavė merginai, o ši atidavė
savo motinai. 29 Jono moki-
niai apie tai išgirdę atėjo, pa-
siėmė jo palaikus ir palaidojo
kape.

30 Apaštalai susirinko pas Jė-
zų ir papasakojo jam visa, ką
nuveikė ir ko mokė. 31 O jis
tarė jiems: „Eikite sau vieni į
nuošalią vietą ir truputį pailsė-
kite.“ Mat ateidavo ir išeidavo
daug žmonių, ir jie neturėjo pro-
gos nė pavalgyti. 32 Tad jie

Mk 6:14* Žr. Lk 3:1 išnašą.

Mk 6:21* Žr. Apd 21:31 išnašą.

išplaukė valtimi į nuošalią vietą
pabūti vieni. **33** Bet žmonės
matė juos išplaukiant ir apie tai
sužinojo daugelis. Iš visų miestų
jie subėgo tenai pėsti pirmiau už
juos. **34** Išlipęs į krantą, Jėzus
matė didžiulę minią. Jam pagai-
lo žmonių, nes jie buvo lyg avys
be piemens, ir jis ėmė mokyti
juos daugelio dalykų.

35 Jau buvo vėlyvas metas,
tad jo mokiniai priėję kalbė-
jo: „Vieta nuošali ir jau vėlyva
valanda. **36** Paleisk žmones,
kad nuėję į aplinkinius ūkius
ir kaimus nusipirktų pavalgyti."
37 Jis atsakė: „Jūs duokite jiems
valgyti." Tada jie paklausė: „Tai
mums eiti nupirkti duonos už
du šimtus denarų ir pavalgy-
dinti ja žmones?" **38** Jis ta-
rė jiems: „Kiek papločių turite?
Eikit pažiūrėti." Tie patikrinę
atsakė: „Penkis, taip pat dvi žu-
vis." **39** Jėzus liepė visiems
susėsti ant žalios žolės būreliais.
40 Žmonės susėdo būrys prie
būrio, po šimtą ir po penkias-
dešimt. **41** Paėmęs tuos pen-
kis papločius ir abi žuvis, jis
pažvelgė į dangų ir taręs palai-
minimą laužė duoną ir davė mo-
kiniams, kad šie išdalytų žmo-
nėms. Jis padalijo visiems ir abi
žuvis. **42** Visi pavalgė iki so-
ties, **43** ir jie surinko dvylika
pilnų pintinių gabaliukų, ne-
skaitant žuvies. **44** O valgan-
čių duoną buvo penki tūkstan-
čiai vyrų.

45 Jis priragino savo moki-
nius nedelsiant sėsti į valtį ir
plaukti pirma jo į kitą krantą
Betsaidos link, kol jis paleisiąs
žmones. **46** Atsisveikinęs su
jais, Jėzus nuėjo į kalną melstis.
47 Atėjus vakarui valtis buvo vi-
dury ežero, o Jėzus vienas kran-
te. **48** Pamatęs, kad jie labai
vargsta irdamiesi — mat pūtė
priešinis vėjas, — maždaug ket-
virtos nakties sargybos metu jis
atėjo pas juos žengdamas eže-
ro paviršiumi ir dėjosi praeinąs
pro šalį. **49** Pamatę jį einan-
tį ežeru, mokiniai pamanė, kad
jiems vaidenasi, ir ėmė šauk-
ti. **50** Mat jį išvydę jie visi iš-
sigando. Bet Jėzus iškart prabi-
lo į juos ir pasakė: „Drąsiau,
čia aš, nebijokite!" **51** Jis įlipo
pas juos į valtį ir vėjas nuri-
mo. Mokiniai negalėjo atsistebė-
ti, **52** mat nesuprato, ką reiš-
kia atsitikimas su duona, — jų
širdys tebebuvo neimlios.

53 Persikėlę į kitą krantą, jie
priplaukė Genezaretą ir ten nu-
leido inkarą. **54** Vos jiems iš-
lipus iš valties, žmonės Jėzų
atpažino, **55** apibėgo visą tą
apylinkę ir ėmė neštuvais nešti
ligonius ten, kur girdėjo jį esant.
56 Kad ir kur jis užeidavo —
į kaimus, miestus ar ūkius, —
žmonės turgaus aikštėse guldy-

davo ligonius. Jie maldaudavo jį
leisti bent jo drabužio kutus pa-
liesti, ir kas tik paliesdavo, išgy-
davo.

7 Pas Jėzų susirinko fariziejų
ir keletas Raštų žinovų, atė-
jusių iš Jeruzalės. **2** Jie pamatė
kai kuriuos jo mokinius valgan-
čius suterštomis, tai yra neplau-
tomis, rankomis. **3** (Mat fari-
ziejai bei visi žydai tvirtai laikosi
prosenių tradicijos ir nevalgo
neapsiplovę rankų iki alkūnių,
4 o grįžę iš turgaus prieš valgį
dėl apsivalymo apsišlaksto. Jie
tvirtai laikosi ir daugelio kitų
paveldėtų tradicijų, kaip antai
taurių, ąsotėlių ir varinių indų
nardinimo*.) **5** Taigi fariziejai
ir Raštų žinovai jo paklausė: „Ko-
dėl tavo mokiniai nesielgia pa-
gal prosenių tradiciją ir valgo
suterštomis rankomis?“ **6** Jis
jiems atsakė: „Taikliai apie jus,
veidmainius, pranašavo Izaijas.
Parašyta: ‘Šie žmonės reiškia man
pagarbą lūpomis, tačiau jų širdis
toli nuo manęs. **7** Veltui jie
mane garbina, nes jų mokymai
tėra žmonių išgalvoti priesakai.’
8 Palikę Dievo įsakymą jūs įsi-
kibę laikotės žmonių tradicijos.“

9 Jis dar jiems kalbėjo: „Pui-
kiai jūs apeinate Dievo įsakymą,
kad išsaugotumėte savo tradici-
ją. **10** Štai Mozė pasakė: ‘Gerbk
savo tėvą ir motiną’ ir: ‘Kas kei-
kia tėvą ar motiną, mirte te-
miršta’. **11** O jūs sakote: ‘Jei
žmogus taria savo tėvui ar moti-
nai: „Tai, ką nori iš manęs gau-
ti, yra ‘korbán’ (tai yra dovana
Dievui)“...’ **12** ir taip nebe-
leidžiate jam nieko padaryti dėl
savo tėvo ar motinos. **13** Ši-
taip savo tradicija, kurią perda-
vėte, jūs atimate galią iš Dievo
žodžio. Ir daug panašių dalykų
jūs darote.“ **14** Tad jis vėl pa-
sišaukė žmonių minią ir kreipė-
si į juos: „Paklausykite manęs
visi ir supraskite. **15** Žmogaus
negali suteršti niekas, kas paten-
ka į jį iš išorės. Žmogų suter-
šia tai, kas iš žmogaus išeina.“
16 —— *

17 Kai Jėzus palikęs minią
įėjo į namus, jo mokiniai ėmė jį
klausinėti apie šitą palyginimą.
18 Jis jiems tarė: „Ar ir jūs nesu-
prantate? Argi nežinote, kad nie-
kas, kas iš išorės patenka į žmo-
gų, negali jo suteršti, **19** nes
patenka ne į širdį, o į vidurius
ir išeina išvietėn?“ Šitaip jis pa-
reiškė visokį maistą esant švarų.
20 Jis toliau kalbėjo: „Žmogų
suteršia tai, kas iš žmogaus išei-
na, **21** mat iš vidaus, iš žmo-
gaus širdies, išeina blogi suma-
nymai: ištvirkavimai, vagystės,

Mk 7:4* Gr. *baptismos.* Plg. Mt 3:1 iš-
našą.

Mk 7:16* Į Vestkoto ir Horto ir kitas
graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė
neįtraukta.

žmogžudystės, 22 svetimavimai, gobšybės, nedorybės, klasta, įžūlus elgesys*, pavydi akis, piktžodžiavimas, puikybė, kvailybė. 23 Visos šios piktenybės išeina iš vidaus ir žmogų suteršia.“

24 Jėzus pakilo ir iš ten nukeliavo į Tyro ir Sidono sritis. Jis įėjo į vienus namus, bet nenorėjo, kad kas nors apie tai sužinotų. Vis dėlto neliko nepastebėtas. 25 Viena moteris, kurios dukrelė turėjo netyrąją dvasią, apie jį išgirdusi bemat atėjo ir puolė jam po kojų. 26 Moteris buvo graikė, kilimo sirofinikietė. Ji prašė Jėzaus, kad išvarytų iš jos dukters demoną. 27 O jis jai tarė: „Tegul pirma vaikai pasisotina. Juk nedera imti vaikų duoną ir mesti šuniukams.“ 28 Moteris jam atsakė: „Taip, Viešpatie, bet ir šuniukai po stalu ėda, ką vaikučiai pritrupino.“ 29 Tuomet Jėzus tarė: „Kad jau taip sakai, keliauk — demonas iš tavo dukters yra išėjęs.“ 30 Grįžusi namo ji rado vaikelį gulintį lovoje ir demoną išėjus.

31 Grįždamas iš Tyro srities, jis per Sidoną ėjo link Galilėjos ežero, per Dekapolio sritį. 32 Čia pas jį atvedė kurčią, sunkiai kalbantį žmogų ir maldavo uždėti ant jo ranką. 33 Jėzus pasivedė tą žmogų į šalį nuo minios, įkišo savo pirštus jam į ausis ir paspjovęs palietė jam liežuvį. 34 Paskui pažvelgė į dangų ir giliai atsidusęs pasakė jam: „Efatà“, tai yra „atsiverk“. 35 Žmogaus klausa atsivėrė, liežuvis atsirišo ir jis laisvai prakalbo. 36 Jėzus liepė jiems niekam to nepasakoti, bet kuo labiau draudė, tuo labiau jie tai garsino. 37 Žmonės buvo neapsakomai nustebinti ir kalbėjo: „Puikiai jis visa padarė! Jis padaro, kad kurtieji girdėtų ir nebyliai kalbėtų.“

8 Anomis dienomis, vėl susirinkus didelei žmonių miniai ir jiems neturint ko valgyti, Jėzus pasikvietė mokinius ir tarė: 2 „Gaila man žmonių, nes jie jau trys dienos su manimi ir neturi ko valgyti. 3 Jei paleisiu juos namo alkanus, kelyje nusilps. Kai kurie juk atėję iš toli.“ 4 Bet mokiniai atsakė jam: „Kurgi tokioje dykynėje galėtų kas gauti duonos šiems žmonėms pasotinti?“ 5 Jėzus jų paklausė: „O kiek papločių turite?“ Tie atsakė: „Septynis.“ 6 Paliepęs žmonėms susėsti ant žemės, jis paėmė tuos septynis papločius, padėkojęs laužė juos, davė mokiniams, kad išdalytų, ir šie išdalijo žmonėms. 7 Jie dar turėjo kelias žuveles. Jėzus jas palaiminęs irgi liepė išdalyti.

Mk 7:22* Arba „palaidas elgesys“.

8 Jie pavalgė iki soties ir buvo surinkta septyni krepšiai atlikusių gabaliukų. **9** O buvo ten apie keturi tūkstančiai. Paskui Jėzus juos paleido.

10 Jis su savo mokiniais tuojau pat sėdo į valtį ir atplaukė į Dalmanutos sritį. **11** Čia fariziejai priėję ėmė su juo ginčytis ir reikalauti ženklo iš dangaus, norėdami jį išmėginti. **12** Jis atsiduso iš pačių dvasios gelmių ir pasakė: „Kodėl ši karta ieško ženklo? Iš tiesų sakau: nebus šiai kartai duota jokio ženklo.“ **13** Palikęs juos, jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

14 O mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos — valtyje turėjo tik vieną paplotį. **15** Jėzus jiems griežtai prisakė: „Žiūrėkite, sergėkitės fariziejų raugo ir Erodo raugo.“ **16** Tad jie ėmė tarp savęs aiškintis, kaip čia yra, kad jie neturi duonos. **17** Jis tai pastebėjo ir tarė: „Kam aiškinatės neturį duonos? Negi vis dar nesuvokiate ir nesuprantate? Ar jūsų širdys neimlios? **18** ‘Turite akis, bet nematote? Turite ausis, bet negirdite?’ Ar neprisimenate: **19** kai sulaužiau penkis papločius penkiems tūkstančiams, kiek pilnų pintinių gabaliukų pririnkote?“ Jie atsakė: „Dvylika.“ — **20** „O kai sulaužiau septynis keturiems tūkstančiams, kiek pilnų krepšių gabaliukų pririnkote?“ Jie atsakė: „Septynis.“ **21** Tada jis jiems tarė: „Ir vis dar nesuprantate?“

22 Jie atvyko į Betsaidą. Žmonės jam atvedė neregį ir maldavo, kad jį paliestų. **23** Jėzus paėmė neregį už rankos ir išsivedė už kaimo. Paspjovęs jam ant akių ir uždėjęs ant jo rankas paklausė: „Ar matai ką nors?“ **24** Šis pakėlęs akis pasakė: „Matau žmones — regiu tarsi medžius, bet jie vaikšto.“ **25** Jėzus dar kartą uždėjo rankas jam ant akių ir jis, visiškai praregėjęs ir pasveikęs, ėmė viską matyti ryškiai. **26** Tada išsiuntė jį namo sakydamas: „Bet į kaimą neik.“

27 Jėzus su savo mokiniais leidosi į Pilypo Cezarėjos kaimus. Pakeliui jis mokinių klausė: „Kuo žmonės mane laiko?“ **28** Šie atsakė: „Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, dar kiti — vienu iš pranašų.“ **29** Jis dar jų paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras atsakė: „Tu esi Kristus.“ **30** Tada jis griežtai jiems prisakė niekam apie jį nesakyti. **31** Taip pat ėmė juos mokyti, kad Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti, būti atmestas vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų žinovų, nužudytas ir po trijų dienų prisikelti. **32** Jis apie tai kalbėjo atvirai. Tada Petras

pasivedė jį į šalį ir ėmė drausti.
33 Jėzus apsigręžė ir pažvelgęs į
mokinius sudraudė Petrą: „Trau-
kis už manęs, šėtone, — tu mąs-
tai ne Dievo, o žmonių minti-
mis.“

34 Jis pasišaukė minią kartu
su mokiniais ir jiems pasakė:
„Jeigu kas nori eiti paskui mane,
teišsižada savęs, teima savo kan-
čių stulpą ir tegul seka manimi.
35 Kas nori išgelbėti savo sielą,
tas ją praras, o kas praranda savo
sielą dėl manęs ir gerosios nau-
jienos, tas ją išgelbės. 36 Ko-
kia gi žmogui nauda laimėti visą
pasaulį ir netekti savo sielos?
37 Ir ką gi žmogus duotų mai-
nais už savo sielą? 38 Kas gė-
dytųsi manęs ir mano žodžių
šioje svetimaujančioje ir nuodė-
mingoje kartoje, to ir Žmogaus
Sūnus gėdysis, kai ateis savo
Tėvo šlovėje su šventaisiais an-
gelais.“

9 Jis jiems pasakė: „Iš tiesų sa-
kau jums, kad kai kurie iš
čia stovinčių neragaus mirties,
iki išvys Dievo karalystę atėjus
su galia.“ 2 Taigi po šešių die-
nų, pasiėmęs su savimi Petrą, Jo-
kūbą ir Joną, Jėzus užsivedė juos
vienui vienus ant aukšto kal-
no. Ir jis atsimainė jų akivaiz-
doje. 3 Jo drabužiai ėmė spin-
dėti taip baltai, kaip jų negalėtų
išbalinti joks skalbėjas žemėje.
4 Dar jiems pasirodė Elijas su
Moze, — juodu kalbėjosi su Jė-
zumi. 5 Tada Petras ir sako Jė-
zui: „Rabi, gera mums čia būti.
Pastatykime tris palapines: vie-
ną tau, vieną Mozei ir vieną
Elijui.“ 6 Mat jis nežinojo, ką
ir sakyti, — taip jie buvo persi-
gandę. 7 Užėjo debesis ir ap-
dengė juos, o iš debesies nu-
skambėjo balsas: „Šitas yra
mano mylimasis Sūnus; klau-
sykite jo.“ 8 Staiga, apsižvalgę
jie nieko šalia savęs nebematė,
tik vieną Jėzų.

9 Besileidžiant nuo kalno, jis
griežtai jiems prisakė niekam
nepasakoti, ką matė, kol Žmo-
gaus Sūnus prisikels iš mirusių-
jų. 10 Jie įsidėmėjo tuos žo-
džius, bet tarpusavyje svarstė, ką
reiškia tas prisikėlimas iš miru-
siųjų. 11 Ir klausė jo: „Kodėl
Raštų žinovai sako, kad pirmiau
turi ateiti Elijas?“ 12 Jėzus at-
sakė: „Elijas iš tiesų ateina pir-
ma ir visa atitaiso, bet kaipgi
tada apie Žmogaus Sūnų parašy-
ta, kad jam reikės daug iškentė-
ti ir būti paniekintam? 13 Ta-
čiau sakau jums: Elijas jau atėjo,
ir jie pasielgė su juo kaip pano-
rėję, kaip apie jį ir parašyta.“

14 Sugrįžę pas mokinius, jie
pamatė aplink juos didelę minią
ir su jais besiginčijančius Raš-
tų žinovus. 15 Vos tik jį pa-
stebėję, visi žmonės labai nuste-
bo ir pribėgę ėmė jį sveikinti.

16 Jėzus jų paklausė: „Dėl ko su
jais ginčijatės?“ **17** O vienas
iš minios jam atsakė: „Mokyto-
jau, aš atvedžiau pas tave savo
sūnų, nes jis turi nebylią dvasią.
18 Kur tik sugriebusi, dvasia
bloškia jį ant žemės, jis apsipu-
toja, griežia dantimis ir neten-
ka jėgų. Sakiau tavo mokiniams,
kad ją išvarytų, bet jie nepa-
jėgė.“ **19** Tada Jėzus ir sako
jiems: „O netikinti karta! Kiek
ilgai turėsiu būti su jumis? Kiek
ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas
mane.“ **20** Jie atvedė. Pama-
čiusi Jėzų, dvasia tuojau ėmė tą-
syti vaiką. Šis parkrito ant žemės
ir apsiputojęs raičiojosi. **21** Jė-
zus paklausė vaiko tėvą: „Kiek
seniai jam taip darosi?“ Tas atsa-
kė: „Nuo mažens. **22** Ji daug
kartų bloškė jį į ugnį ir į van-
denį, norėdama pražudyti. Jei
ką gali, pagailėk mūsų ir padėk
mums.“ **23** Jėzus jam tarė: „‘Jei
gali’?! Tikinčiam viskas galima.“
24 Berniuko tėvas tuojau sušu-
ko: „Tikiu! Padėk, kur man stin-
ga tikėjimo!“

25 Matydamas prie jų susi-
bėgančią minią, Jėzus sudrau-
dė netyrąją dvasią: „Nebylioji,
kurčioji dvasia, įsakau tau iš jo
išeiti ir daugiau į jį negrįžti.“
26 Klykdama ir smarkiai ber-
niuką tąsydama, dvasia išėjo,
ir jis liko gulėti tarsi negyvas.
Daugelis ėmė sakyti: „Jis mirė!“
27 Bet Jėzus paėmęs už rankos
jį pakėlė, ir jis atsistojo. **28** Jė-
zui įėjus į namus, jo mokiniai
atskirai jo klausė: „Kodėl mums
nepavyko jos išvaryti?“ **29** Jis
atsakė: „Šita padermė neišvaro-
ma niekaip kitaip, tik malda.“

30 Jie išėjo iš ten ir keliavo
per Galilėją, bet Jėzus nenorė-
jo, kad kas apie tai sužinotų.
31 Mat jis mokė savo mokinius
ir jiems sakė: „Žmogaus Sūnus
turi būti atiduotas į žmonių ran-
kas, ir jie nužudys jį. Tačiau nu-
žudytas jis po trijų dienų pri-
sikels.“ **32** Bet jie šitų žodžių
nesuprato, o klausti jį bijojo.

33 Jie atėjo į Kafarnaumą. Bū-
damas namuose Jėzus jų paklau-
sė: „Dėl ko kelyje ginčijotės?“
34 Jie tylėjo, mat kelyje buvo
ginčijęsi, kuris esąs didžiausias.
35 Tad jis atsisėdo ir pasišau-
kęs dvylika pasakė jiems: „Jei
kas nori būti pirmas, tebus iš
visų paskutinis ir visų tarnas.“
36 Tada pasiėmė vaikelį, pa-
statė tarp jų ir apkabinęs tarė:
37 „Kas priima vieną tokį vaike-
lį dėl mano vardo, mane priima.
O kas mane priima, priima ne
vien mane, bet ir tą, kuris mane
siuntė.“

38 Jonas jam pasakė: „Moky-
tojau, matėme vieną žmogų, ta-
vo vardu išvarinėjantį demonus.
Mes jam draudėme, nes jis ne-
vaikščioja su mumis.“ **39** Bet

Jėzus tarė: „Nedrauskite jam,
nes nėra nė vieno, kuris, mano
vardu padaręs galingą darbą*,
apsisukęs galėtų mane keikti.
40 Kas ne prieš mus, tas už
mus. **41** Kas paduos jums at-
sigerti taurę vandens dėl to,
kad priklausote Kristui, iš tie-
sų sakau jums: tas tikrai nepra-
ras savo atlygio. **42** O kas pa-
stūmėtų į suklupimą vieną iš
šitų tikinčių mažutėlių, tam bū-
tų geriau, jeigu jam ant kaklo
būtų užkabintas asilo sukamų
girnų akmuo ir jis būtų įmestas
į jūrą.

43 Jeigu tavo ranka veda tave
į suklupimą, nusikirsk ją. Juk ge-
riau tau sužalotam įeiti į gyve-
nimą negu su abiem rankomis
patekti į Geheną*, į neužgesina-
mą ugnį. **44** —— * **45** Ir jei-
gu tavo koja veda tave į suklu-
pimą, nusikirsk ją. Geriau tau
luošam įeiti į gyvenimą negu
su abiem kojomis būti įmestam
į Geheną. **46** —— **47** Ir jei-
gu tavo akis veda tave į suklu-
pimą, mesk ją šalin. Geriau tau
vienakiam įeiti į Dievo karalys-
tę negu su abiem akimis būti
įmestam į Geheną, **48** kur jų
kirmėlė nemiršta ir ugnis nege-
sinama.

49 Mat kiekvienas bus ugnimi
pasūdytas. **50** Druska — geras
daiktas, bet jeigu ji netektų sū-
rumo, kaipgi ją vėl padarysite
sūrią? Turėkite druskos savyje ir
saugokite tarpusavio santaiką.“

10 Jėzus pakilo ir iš ten atė-
jo iki Judėjos, kitapus
Jordano. Prie jo ir tąkart susi-
rinko minios žmonių, ir jis vėl,
kaip buvo pratęs, ėmė juos mo-
kyti. **2** Tada atėjo fariziejai ir
norėdami jį išmėginti paklau-
sė, ar leistina vyrui išsiskirti su
žmona. **3** Jėzus jiems tarė: „Ką
jums įsakė Mozė?“ **4** Tie atsa-
kė: „Mozė leido parašyti skyry-
bų raštą ir išsiskirti.“ **5** Tada
Jėzus jiems tarė: „Dėl jūsų šir-
dies kietumo jis užrašė jums šį
nuostatą. **6** Tačiau iš pradžių,
kai atsirado kūrinija, ‘Jis padarė
juos kaip vyrą ir moterį. **7** To-
dėl vyras paliks savo tėvą ir mo-
tiną, **8** ir juodu bus vienas kū-
nas’. Vadinasi, jie — nebe du, o
vienas kūnas. **9** Tad ką Dievas
sujungė, žmogus teneperskiria.“
10 Jiems vėl esant namuose,
mokiniai ėmė jį apie tai klausi-
nėti. **11** Jėzus jiems paaiškino:
„Tas, kuris išsiskiria su žmona*
ir veda kitą, nusikalsta pirma-
jai svetimavimu, **12** ir mote-
ris, jei išsiskyrusi su vyru* ište-
ka už kito, svetimauja.“

Mk 9:39* Arba „padaręs stebuklą“. **43*** Žr. 9 priedą. **44*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas 44 ir 46 eilutės neįtrauktos.

Mk 10:11* Arba „atleidžia savo žmoną“. **12*** Arba „atleidusi savo vyrą“.

13 Žmonės vedė pas Jėzų vaikelius, kad juos paliestų, tačiau mokiniai juos barė. **14** Jėzus tai matydamas pasipiktino ir tarė jiems: „Leiskite vaikeliams ateiti pas mane, netrukdykite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė. **15** Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip vaikelis, tikrai į ją neįeis.“ **16** Ir jis ėmė vaikus į glėbį ir laimino dėdamas ant jų rankas.

17 Kai jis leidosi eiti savo keliu, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš jį ant kelių ir paklausė: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“ **18** Jėzus jam tarė: „Kodėl mane vadini geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas. **19** Žinai įsakymus: ‘Nežudyk, nesvetimauk, nevok, neliudyk melagingai, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą ir motiną.’“ **20** Tas jam atsakė: „Mokytojau, viso to aš laikausi nuo pat jaunumės.“ **21** Pažvelgęs į jį, Jėzus pajautė jam meilę ir pasakė: „Tau trūksta vieno: eik, parduok, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui* mane.“ **22** Tasai dėl šių žodžių nusiminė ir liūdnas pasitraukė, nes turėjo daug nuosavybės.

23 Apsidairęs Jėzus tarė savo mokiniams: „Kaip sunku bus pinigingiesiems įeiti į Dievo karalystę!“ **24** Mokiniai labai stebėjosi jo žodžiais. Tad Jėzus dar kartą jiems pasakė: „Vaikai, kaip sunku įeiti į Dievo karalystę! **25** Lengviau kupranugariui pralįsti pro adatos skylutę negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę.“ **26** Jie dar labiau nustebo ir paklausė: „Tai kas gali būti išgelbėtas?“ **27** Jėzus pažvelgė į juos ir pasakė: „Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui, nes Dievui viskas įmanoma.“ **28** Tada Petras prabilo: „Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave.“ **29** Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris, palikęs ar namus, ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus dėl manęs ir dėl gerosios naujienos, **30** negautų dabar, šiuo laiku, šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų, kartu su persekiojimais, o būsimojoje santvarkoje — amžino gyvenimo. **31** Tačiau daugelis pirmų bus paskutiniai, o paskutinių — pirmi.“

32 Jiems kylant keliu į Jeruzalę, Jėzus ėjo priešakyje. Jie labai stebėjosi, o tie, kurie sekė iš paskos, ėmė baimintis. Jis vėl pasivedė dvylika į šalį ir ėmė jiems kalbėti, kas jam turės nutikti: **33** „Štai mes kylame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus

---

Mk 10:21* Žr. Mt 4:20 išnašą.

bus atiduotas aukštiesiems kunigams ir Raštų žinovams. Jie pasmerks jį mirti ir atiduos svetimtaučiams, **34** o tie iš jo tyčiosis, spjaudys ant jo, nuplaks ir nužudys. Bet po trijų dienų jis prisikels.“

35 Prie Jėzaus priėjo Jokūbas ir Jonas, abu Zebediejaus sūnūs, ir tarė jam: „Mokytojau, norime, kad mums padarytum, ko tavęs paprašysime.“ **36** Jis paklausė: „Ko norite, kad jums padaryčiau?“ **37** Jie tarė: „Leisk tavo šlovėje vienam iš mudviejų atsisėsti tau iš dešinės, kitam — iš kairės.“ **38** Bet Jėzus jiems atsakė: „Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš geriu, ar būti pakrikštyti krikštu, kuriuo aš krikštijamas?“ **39** Šie tarė: „Galime.“ Tada Jėzus pasakė: „Taurę, kurią geriu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo aš krikštijamas, būsite pakrikštyti. **40** Bet ne aš sprendžiu, kam sėdėti mano dešinėje ar kairėje. Tai bus tiems, kuriems yra paruošta.“

41 Išgirdę tai, kiti dešimt pasipiktino Jokūbu ir Jonu. **42** Bet Jėzus pasikvietęs juos tarė: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi tautų valdovais, joms viešpatauja, ir jų didžiūnai laiko jas savo valdžioje. **43** Tarp jūsų taip neturi būti. Kas tarp jūsų norėtų tapti didis, tebūna jūsų tarnas, **44** ir kas tarp jūsų norėtų būti pirmas, tebūna visų vergas. **45** Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo sielos atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“

46 Jie atėjo į Jerichą. Jėzui su savo mokiniais ir nemaža minia beeinant iš Jericho, pakelėje sėdėjo aklas elgeta Bartimiejus („Timiejaus sūnus“). **47** Išgirdęs, kad čia Jėzus Nazarėnas, jis ėmė šaukti: „Dovydo Sūnau, Jėzau, pagailėk manęs!“ **48** Daugelis jį griežtai tildė, bet tas dar labiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **49** Jėzus sustojo ir tarė: „Pakvieskite jį.“ Jie pakvietė neregį sakydami: „Drąsiau, kelkis, jis tave kviečia.“ **50** Nusimetęs apsiaustą, šis pašoko ir nuėjo prie Jėzaus. **51** Tada Jėzus jo paklausė: „Ko nori, kad dėl tavęs padaryčiau?“ Neregys pasakė: „Rabuni*, kad vėl regėčiau.“ **52** Jėzus jam tarė: „Eik, tavo tikėjimas tave išgydė.“ Šis iškart praregėjo ir nusekė keliu jam iš paskos.

11 Jiems artinantis prie Jeruzalės, prie Betfagės ir Betanijos ant Alyvų kalno, jis pasiuntė du savo mokinius **2** ir pasakė jiems: „Eikite į tą kaimą, kuris priešais, ir vos įėję rasite pririštą asilaitį, ant kurio joks

---

Mk 10:51* Žr. Jn 20:16.

žmogus dar nebuvo užsėdęs. Atriškite jį ir atveskite. **3** O jeigu kas jums sakytų: ‘Kodėl tai darote?’, tarkite: ‘Jo reikia Viešpačiui, jis tuojau jį čionai grąžins.’“ **4** Tie nuėję rado skersgatvyje asilaitį, pririštą lauke prie durų, ir jį atrišo. **5** Kai kurie iš ten stovinčių sakė: „Ką darote? Kodėl atrišate asilaitį?“ **6** Jie atsakė, kaip Jėzus buvo liepęs, ir anie leido jiems eiti.

7 Jie atvedė tą asilaitį pas Jėzų, savo apsiaustais jį apklojo ir Jėzus ant jo užsėdo. **8** Daugelis tiesė ant kelio savo apsiaustus, kiti — žalias šakas, nukirtę laukuose. **9** Einantys priekyje ir iš paskos šaukė: „Gelbėk, meldžiame!* Palaimintas ateinantis Jehovos vardu! **10** Palaiminta ateinanti mūsų tėvo Dovydo karalystė! Gelbėk, meldžiame, kuris esi aukštybėse!“ **11** Jis įžengė į Jeruzalę, į šventyklą, ir viską apžiūrėjęs išėjo su dvylika į Betaniją, nes buvo jau vėlyva valanda.

12 Kitą dieną jiems išėjus iš Betanijos, Jėzus pasijuto alkanas. **13** Iš tolo pamatęs sulapojusį figmedį, priėjo pažiūrėti, gal ant jo ką ras. Tačiau priėjęs nerado nieko, tik lapus, mat nebuvo figų metas. **14** Todėl Jėzus jam pasakė: „Tegul per amžius niekas nebevalgys nuo tavęs vaisiaus.“ Jo mokiniai klausėsi.

15 Jie atėjo į Jeruzalę. Jėzus įžengė į šventyklą ir ėmė varyti lauk parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus, balandžių pardavėjų suolus **16** ir neleido niekam nešti per šventyklą daiktų, **17** bet mokė ir sakė: „Argi neparašyta: ‘Mano namai bus vadinami maldos namais visoms tautoms’? O jūs padarėte iš jų plėšikų urvą.“ **18** Apie tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Raštų žinovai ėmė ieškoti būdo, kaip jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės didžiai stebėjosi jo mokymu.

19 Vakarop jie išėjo iš miesto. **20** Anksti rytą eidami pro šalį pamatė, kad figmedis iš pat šaknų nudžiūvęs. **21** Petras prisiminęs jį pasakė Jėzui: „Rabi, žiūrėk! Figmedis, kurį prakeikei, nudžiūvo!“ **22** Atsiliepdamas Jėzus jiems tarė: „Turėkite tikėjimą Dievu. **23** Iš tiesų sakau jums: kas tartų šitam kalnui: ‘Pakilk ir meskis į jūrą’, ir ne abejotų širdyje, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, jam tai ir bus. **24** Todėl jums sakau: visa, ko meldžiate ir prašote, tikėkite jau gavę, ir turėsite tai. **25** Ir kai atsistoję meldžiatės, atleiskite, jei ką turite prieš kitą, kad ir jūsų Tėvas

---

Mk 11:9* „Gelbėk, meldžiame“ — gr. *Hōsanna* (Osana).

danguje jums atleistų jūsų pra-
sikaltimus.“ **26** —— *

27 Jie vėl atėjo į Jeruzalę. Jė-
zui bevaikščiojant šventykloje,
prie jo priėjo aukštieji kuni-
gai, Raštų žinovai ir vyresnieji
28 ir paklausė: „Kokia valdžia
visa tai darai? Arba kas tau davė
valdžią visa tai daryti?“ **29** Jė-
zus jiems atsakė: „Paklausiu jus
vieno dalyko. Atsakykite man,
tai ir aš pasakysiu, kokia val-
džia tai darau. **30** Jono krikš-
tas buvo iš dangaus ar iš žmo-
nių? Atsakykite man.“ **31** Tie
ėmė tarpusavyje svarstyti: „Jei-
gu sakysime: ‘Iš dangaus’, jis pa-
klaus: ‘Tai kodėl juo netikėjo-
te?’ **32** Bet negi sakysime: ‘Iš
žmonių’?“ Jie bijojo minios, nes
visi manė Joną iš tiesų buvus
pranašą. **33** Tad jie atsakė Jė-
zui: „Mes nežinome.“ Tuomet
Jėzus jiems tarė: „Tai ir aš ne-
sakysiu jums, kokia valdžia tai
darau.“

12 Ir jis ėmė kalbėti jiems
palyginimais: „Žmogus
pasodino vynuogyną, aptvėrė
tvora, iškasė duobę vynuogių
spaustuvui, pastatė bokštą ir, iš-
nuomojęs žemdirbiams, iškelia-
vo svetur. **2** Metui atėjus jis
pasiuntė pas tuos žemdirbius
vergą, kad iš jų paimtų dalį vy-
nuogyno vaisių. **3** Bet tie jį
čiupo, sumušė ir išvarė tuščio-
mis. **4** Žmogus pasiuntė pas
juos kitą vergą. Tam jie sužeidė
galvą ir jį pažemino. **5** Tada
siuntė dar kitą, bet žemdirbiai
šį nužudė; siuntė ir daugelį ki-
tų — vienus jie sumušė, kitus
nužudė. **6** Turėjo jis dar vie-
ną — mylimą sūnų. Šį pasiun-
tė pas juos paskutinį sakydamas:
‘Mano sūnų jie gerbs.’ **7** Bet
žemdirbiai ėmė tartis: ‘Tai pa-
veldėtojas. Eime, nužudykime jį
ir palikimas bus mūsų.’ **8** Jie
pagriebė jį, nužudė ir išmetė
iš vynuogyno. **9** Ką darys
vynuogyno šeimininkas? Jis at-
vyks, išgalabys tuos žemdirbius
ir atiduos vynuogyną kitiems.
10 Ar niekada neskaitėte šitų
Rašto žodžių: ‘Akmuo, kurį sta-
tytojai atmetė, tapo viršutiniu
kertiniu akmeniu. **11** Tai Je-
hovos padaryta ir mūsų akims
nuostabą kelia’?“

12 Tada jie ėmė ieškoti, kaip
Jėzų suimti, — mat suprato, kad
tą palyginimą jis taiko jiems, —
bet bijodami minios paliko jį ir
nuėjo.

13 Taigi jie pasiuntė pas Jėzų
fariziejų ir Erodo šalininkų su-
gauti jo kalboje. **14** Šie atėję
tarė jam: „Mokytojau, žinome,
kad esi tiesakalbis ir tau nerū-
pi įtikti kitiems, nes tu nežiūri
žmonių padėties, bet mokai Die-

Mk 11:26* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

vo kelio laikydamasis tiesos. Valia mokėti Cezariui asmens mokestį ar ne? **15** Mokėti mums ar nemokėti?“ Suprasdamas jų veidmainystę, jis tarė jiems: „Kodėl mane mėginate? Atneškite man pažiūrėti denarą.“ **16** Jie atnešė. Jėzus jų paklausė: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ Tie atsakė jam: „Cezario.“ **17** Tada Jėzus pasakė: „Kas Cezario, atiduokite Cezariui, o kas Dievo — Dievui.“ Ir jie stebėjosi juo.

18 Pas jį atėjo sadukiejai — jie sako, kad nėra prisikėlimo, — ir paklausė jo: **19** „Mokytojau, Mozė mums parašė, kad jei kieno brolis mirtų ir paliktų žmoną, bet nepaliktų vaiko, jo brolis turi vesti jo žmoną ir pakelti savo broliui palikuonių. **20** Buvo septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną, bet nepalikęs palikuonių numirė. **21** Tada ją vedė antrasis, bet irgi mirė nepalikęs palikuonių. Trečiasis taip pat. **22** Nė vienas iš septynių taip ir nepaliko palikuonių. Paskiausiai mirė ta moteris. **23** Kurio iš jų žmona ji bus per prisikėlimą? Juk ji buvo visų septynių žmona.“ **24** Jėzus jiems pasakė: „Ar ne todėl jūs klystate, kad nepažįstate nei Raštų, nei Dievo galybės? **25** Kai prisikels iš mirusiųjų, tai nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje. **26** O dėl mirusiųjų, kad jie prikeliami, ar nesate skaitę Mozės knygoje, pasakojime apie dygiakrūmį, — kaip Dievas pasakė Mozei: ‘Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas’? **27** Jis yra ne mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų. Jūs labai klystate.“

28 O vienas Raštų žinovas, kuris buvo priėjęs ir girdėjo juos aiškinantis, matydamas, kad Jėzus jiems puikiai atsakė, paklausė jo: „Koks įsakymas yra visų pirmiausias?“ **29** Jėzus atsakė: „Pirmasis yra: ‘Klausyk, Izraeli! Jehova, mūsų Dievas, yra vienas Jehova, **30** tad mylėk Jehovą, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visu savo protu ir visomis savo jėgomis.’ **31** Antrasis yra šis: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį.’ Nėra kito įsakymo, didesnio už šiuodu.“ **32** Tas Raštų žinovas jam tarė: „Gerai, Mokytojau, tu tiesą pasakei, kad ‘jis yra vienas, ir be jo nėra kito’; **33** ir mylėti jį visa širdimi, visu supratimu, visomis jėgomis bei mylėti savo artimą kaip save patį daug svarbiau už visas deginamąsias ir kitokias aukas.“ **34** Matydamas, kad jis protingai atsakė, Jėzus jam tarė: „Esi netoli Dievo karalystės.“ Daugiau niekas nebedrįso jo klausinėti.

35 Jėzus į visa tai atsiliepė — mokydamas šventykloje sakė:

„Kodėl gi Raštų žinovai sako,
kad Kristus yra Dovydo sū-
nus? **36** Dovydas pats šven-
tosios dvasios įkvėptas pasakė:
‘Jehova tarė mano Viešpačiui:
„Sėdėk mano dešinėje, kol pa-
dėsiu tavo priešus tau po kojo-
mis.“’ **37** Pats Dovydas vadi-
na jį Viešpačiu, tai kaipgi jis yra
jo sūnus?“

Didelė minia jo mielai klau-
sėsi. **38** Mokydamas jis kalbė-
jo: „Saugokitės Raštų žinovų,
kurie mėgsta vaikštinėti ilgais
rūbais ir būti sveikinami tur-
gavietėse, **39** mėgsta pirmuo-
sius suolus sinagogose ir garbin-
giausias vietas per vakarienes.
40 Jie suryja našlių namus ir
dėl akių kalba ilgas maldas. Jie
gaus griežtesnį nuosprendį.“

41 Jis atsisėdo netoli aukų
rinktuvių ir stebėjo, kaip žmonės
metė į jas pinigus. Daug turtin-
gųjų aukojo gausiai. **42** Vie-
na beturtė našlė atėjusi įme-
tė du smulkius pinigėlius, visai
menkaverčius*. **43** Tad jis pa-
sikvietė savo mokinius ir pasakė
jiems: „Iš tiesų sakau jums, kad
ši beturtė našlė įmetė daugiau
už visus, metusius į aukų rink-
tuves. **44** Jie mat visi metė iš
savo pertekliaus, o ji, kad ir sto-
koja, įmetė viską, ką turėjo, visą
savo pragyvenimą.“

Mk 12:42* Pažod. „du leptonus, tai yra kvadransą“. Žr. 12 priedą.

13 Jėzui beeinant iš šven-
tyklos, vienas iš jo mo-
kinių jam pasakė: „Mokytojau,
pažiūrėk, kokie akmenys ir ko-
kie pastatai!“ **2** Bet Jėzus jam
tarė: „Tu žiūri į šiuos didžius
pastatus? Čia neliks nė akmens
ant akmens — visi bus išversti.“

3 Kai jis sėdėjo ant Alyvų kal-
no priešais šventyklą, Petras, Jo-
kūbas, Jonas ir Andriejus atskirai
nuo kitų jį klausė: **4** „Pasa-
kyk mums, kada tai bus, ir koks
bus ženklas, kada visa tai turės
eiti į pabaigą?“ **5** Ir Jėzus pra-
dėjo jiems kalbėti: „Žiūrėkite,
kad niekas jūsų nesuklaidintų.
6 Daug kas ateis mano vardu
ir sakys: ‘Aš esu tas’, ir daugelį
suklaidins. **7** O kai girdėsite
karų garsus ir gandus apie karus,
nepasiduokite baimei. Tai turi
įvykti, bet tai dar ne galas.

8 Mat pakils tauta prieš tautą
ir karalystė prieš karalystę, vie-
tomis bus žemės drebėjimų, bus
maisto nepriteklių. Tai skaus-
mų* pradžia.

9 O jūs saugokitės; jus įdavi-
nės teismams, būsite mušami si-
nagogose ir statomi prieš valdy-
tojus ir karalius dėl manęs, kad
jiems liudytumėte. **10** Ir visose
tautose pirma turi būti paskelb-
ta geroji naujiena. **11** Kai jus
ves įduoti, nepradėkite iš anks-

Mk 13:8* Pažod. „gimdymo skausmų“.

to nerimauti, ką kalbėsite. Kas tą
valandą bus jums duota, tai ir
sakykite, nes kalbėsite ne jūs, o
šventoji dvasia. **12** Brolis ati-
duos mirčiai brolį, tėvas — vai-
ką, vaikai sukils prieš gimdy-
tojus ir atiduos juos mirčiai.
13 Dėl mano vardo būsite visų
nekenčiami. Bet kas ištvers iki
galo, tas bus išgelbėtas.

14 O kai pamatysite nuniokojimo bjaurastį, stovinčią ten, kur jos neturi būti (skaitytojas tebūna įžvalgus), tie, kurie Judėjoje, tebėga tuomet į kalnus. **15** Kas ant stogo, tegul nelipa žemyn ir neina pasiimti ko nors iš namų. **16** Kas laukuose, tenegrįžta atgal pasiimti apsiausto. **17** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! **18** Melskitės, kad tai neįvyktų žiemą. **19** Tomis dienomis bus suspaudimas, kokio nėra buvę nuo Dievo sukurtos kūrinijos pradžios ligi šiolei ir kokio daugiau nebebus. **20** Ir jeigu Jehova nebūtų sutrumpinęs tų dienų, neišsigelbėtų joks kūnas, bet dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, jis tas dienas sutrumpino.

21 Jei kas nors jums tada sakytų: ‘Kristus štai čia!’, ‘Štai tenai!’, — netikėkite, **22** nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys ženklų bei stebuklų, kad paklaidintų, jei įmanoma, išrinktuosius. **23** Tad jūs saugokitės; viską jums iš anksto pasakiau.

24 Bet tomis dienomis, po ano suspaudimo, saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos, **25** žvaigždės kriste kris iš dangaus ir galybės, kurios danguje, bus sukrėstos. **26** Ir tada jie pamatys Žmogaus Sūnų ateinant debesyse su didžia galia bei šlove. **27** Tada jis pasiųs angelus ir surinks savo išrinktuosius iš keturių pasaulio šalių* — nuo žemės pakraščio iki dangaus pakraščio.

28 Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai tik jo šakelė suminkštėja ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad arti vasara. **29** Taip pat, kai matysite tuos dalykus dedantis, žinokite, kad jis arti, prie durų. **30** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks. **31** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.

32 Tos dienos ar valandos niekas nežino: nei angelai danguje, nei Sūnus, tik Tėvas. **33** Būkite akyli, nemiegokite, nes nežinote, kada skirtasis laikas ateis. **34** Bus kaip su keliaujančiu svetur žmogumi, kuris išvykdamas iš namų davė įgaliojimus savo vergams, kiekvienam savą

Mk 13:27* Pažod. „keturių vėjų“.

darbą, ir įsakė durininkui budėti. 35 Todėl budėkite, nes
nežinote, kada namų šeimininkas sugrįš — ar vakare, ar vi-
durnaktį, ar gaidžiams giedant,
ar anksti rytą, — 36 kad neti-
kėtai parvykęs nerastų jūsų mie-
gančių. 37 Ką sakau jums, sa-
kau ir visiems: budėkite.“

14 Po dviejų dienų turėjo
būti Pascha ir Neraugin-
tos duonos šventė. Aukštieji ku-
nigai ir Raštų žinovai ieškojo,
kaip suimti Jėzų klasta ir nu-
žudyti. 2 Mat jie kalbėjo: „Ne
per šventę, kad kartais nekiltų
liaudies sąmyšis.“

3 Kai Jėzus buvo Betanijoje,
Simono Raupsuotojo namuose,
ir sėdėjo prie stalo, atėjo mote-
ris su alebastriniu indeliu kva-
piojo aliejaus — gryno nardo,
labai brangaus. Pradaužusi in-
delį, ji ėmė pilti aliejų jam ant
galvos. 4 Kai kurie tuo pasi-
piktino ir kalbėjo tarpusavyje:
„Kam tas kvapiojo aliejaus eik-
vojimas? 5 Juk jį buvo gali-
ma parduoti už daugiau kaip tris
šimtus denarų ir pinigus išda-
lyti vargšams!“ Ir jie niršo ant
jos. 6 Bet Jėzus pasakė: „Pali-
kite ją ramybėje. Kodėl ją skau-
dinate? Ji padarė man kilnų dar-
bą. 7 Vargšų šalia savęs jūs
visada turite ir visada, kada no-
rite, galite jiems gera daryti, o
mane turėsite ne visada. 8 Ji
padarė, ką galėjo, imdamasi iš
anksto patepti mano kūną laido-
tuvėms. 9 Iš tiesų sakau jums:
visame pasaulyje, kur tik bus
skelbiama geroji naujiena, ir jos
atminimui bus pasakojama, ką
yra padariusi.“

10 O Judas Iskarijotas, vienas
iš dvylikos, nuėjo pas aukštuo-
sius kunigus išduoti jiems Jė-
zaus. 11 Tai išgirdę, anie apsi-
džiaugė ir pažadėjo jam už tai
sidabrinių. Taigi jis ėmė ieš-
koti, kaip, pasitaikius gerai progai,
Jėzų išduoti.

12 Pirmąją Neraugintos duo-
nos dieną, kai būdavo pjauna-
ma Paschos auka, Jėzaus moki-
niai jo paklausė: „Kur norėtum,
kad nuėję tau paruoštume val-
gyti paschą?“ 13 Jis pasiuntė
du savo mokinius sakydamas:
„Eikite į miestą ir ten jus pa-
sitiks žmogus, nešinas moliniu
vandens indu. Sekite paskui jį
14 ir, kur jis įeis vidun, tarki-
te šeimininkui: ‘Mokytojas sako:
„Kur man svečių kambarys, ku-
riame galėčiau su savo mokiniais
valgyti paschą?“’ 15 Jis paro-
dys jums didelį viršutinį kam-
barį, apstatytą ir parengtą. Ten
mums ir paruoškite.“ 16 Mo-
kiniai išėjo ir atėję į miestą rado
visa, kaip Jėzus jiems sakė. Ir jie
paruošė paschą.

17 Vakare jis atėjo su dvylika.
18 Jiems sėdint prie stalo ir val-

gant, Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau
jums: vienas iš jūsų — valgan-
tis su manimi — mane išduos.“
19 Jie nuliūdo ir vienas po kito
jam sakė: „Nejaugi aš?“ **20** Jis
tarė: „Vienas iš dvylikos, mir-
kantis kąsnį viename dubeny-
je su manimi. **21** Tiesa, Žmo-
gaus Sūnus išeina, kaip apie jį
parašyta, bet vargas tam žmo-
gui, kuris Žmogaus Sūnų išduo-
da! Jam būtų buvę geriau išvis
negimti.“

22 Jiems bevalgant, jis paėmė
duonos paplotį ir, taręs palaimi-
nimą, laužė jį ir davė jiems tar-
damas: „Imkite, tai yra* mano
kūnas.“ **23** Paskui paėmęs tau-
rę padėkojo, davė jiems ir jie
visi iš jos gėrė. **24** Jis jiems pa-
sakė: „Tai yra* manasis ‘sando-
ros kraujas’, išliejamas už dau-
gelį. **25** Iš tiesų sakau jums:
aš daugiau nebegersiu vynme-
džio vaisiaus iki tos dienos, kai
gersiu jį naują Dievo karalys-
tėje.“ **26** Galiausiai, sugiedoję
himnus, jie išėjo į Alyvų kalną.

27 Jėzus jiems pasakė: „Jūs
visi suklupsite, nes parašyta: ‘Iš-
tiksiu piemenį, ir avys išsisklai-
dys.’ **28** O kai būsiu prikeltas,
pirma jūsų nukeliausiu į Gali-
lėją.“ **29** Bet Petras jam tarė:
„Jei visi kiti ir sukluptų, tai tik
ne aš!“ **30** Jėzus jam pasakė:
„Iš tiesų sakau tau: šiandien, šią
naktį, dar gaidžiui dukart nepra-
gydus, tu tris kartus manęs išsi-
žadėsi.“ **31** Tačiau anas atkak-
liai tvirtino: „Jei man tektų ir
mirti su tavimi, nieku gyvu ta-
vęs neišsižadėsiu.“ Panašiai kal-
bėjo ir visi kiti.

32 Jie atėjo į vietą, vadina-
mą Getsemane. Jis pasakė savo
mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol
aš melsiuosi“, **33** ir nusivedė
su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną.
Jėzus ėmė nuogąstauti ir didžiai
sielvartauti. **34** Jis tarė jiems:
„Mano siela mirtinai nuliūdusi.
Pasilikite čia ir budėkite.“
35 Kiek paėjęs, jis parpuolė ant
žemės ir meldėsi, kad ta valan-
da, jeigu įmanoma, jį aplenktų.
36 Jėzus kalbėjo: „Aba*, Tėve,
tau viskas įmanoma. Atimk šią
taurę nuo manęs. Tačiau te-
bus ne taip, kaip aš noriu, bet
kaip tu.“ **37** Grįžęs rado juos
miegančius ir pasakė Petrui:
„Simonai, tu miegi? Neįstengei
nė vienos valandos pabudėti?
38 Budėkite ir melskitės, kad
neįpultumėte į pagundą. Išties,
dvasia ryžtinga, bet kūnas silp-
nas.“ **39** Nuėjęs jis vėl meld-
ėsi, sakydamas tuos pačius žo-
džius. **40** Paskui sugrįžo ir vėl
rado juos miegančius, mat jų

Mk 14:22* Žr. Mt 26:26 išnašą. **24*** Žr. Mt 26:26 išnašą.

Mk 14:36* Aramėjiškas žodis, kuriuo vaikas švelniai ir pagarbiai kreipdavosi į tėvą.

akys buvo apsunkusios. Ir jie nežinojo, ką jam atsakyti. **41** Jėzus grįžo trečią kartą ir tarė
jiems: „Tokiu metu jūs miegate ir ilsitės?! Gana! Atėjo valanda! Štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas.
42 Kelkitės, eime! Antai mano išdavėjas jau čia pat.“

43 Ir bemat, jam dar tebekalbant, pasirodė Judas, vienas iš dvylikos, ir su juo kalavijais bei vėzdais ginkluotas būrys nuo aukštųjų kunigų, Raštų žinovų ir vyresniųjų. **44** Jo išdavėjas buvo sutaręs su jais dėl ženklo: „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Suimkite jį ir saugiai nuveskite.“
45 Jis žengė tiesiai link Jėzaus. Priėjęs tarė: „Rabi!“ ir meiliai jį pabučiavo. **46** Tada jie čiupo Jėzų ir suėmė. **47** Vienas iš ten stovinčių išsitraukęs kalaviją smogė vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam ausį. **48** O Jėzus jiems pasakė: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs kaip kokio plėšiko? **49** Aš kasdien buvau su jumis šventykloje ir mokiau, bet manęs nesuėmėte. Tačiau reikia, kad išsipildytų Raštai.“

50 Visi paliko jį ir pabėgo.
51 O vienas jaunuolis, vilkintis gero lino drabužį ant nuogo kūno, sekė jam iš paskos. Tie griebė jį, **52** bet šis paliko savo drabužį ir nuogas paspruko.

53 Jie nuvedė Jėzų pas vyriausiąjį kunigą. Susirinko visi aukštieji kunigai, vyresnieji ir Raštų žinovai. **54** O Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo; ten jis prisėdo greta tarnų ir šildėsi prie ugnies.
55 Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visas sinedrionas ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad galėtų atiduoti jį mirčiai, bet niekaip nerado. **56** Mat prieš jį melagingai liudijo daugelis, tik jų parodymai nesutapo. **57** Buvo ir tokių melagingų liudytojų, kurie atsistoję teigė: **58** „Mes girdėjome jį sakant: ‘Aš nugriausiu šitą rankų darbo šventyklą ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo.’“ **59** Bet ir šie jų parodymai nesutapo.

60 Tada vyriausiasis kunigas atsistojęs į vidurį paklausė Jėzaus: „Tai nieko neatsakai? Ar negirdi, ką jie prieš tave liudija?“ **61** Bet jis tylėjo ir nieko neatsakė. Vyriausiasis kunigas vėl jo paklausė: „Ar tu esi Kristus, Palaimintojo Sūnus?“
62 Tuomet Jėzus tarė: „Aš esu, ir jūs matysite Žmogaus Sūnų sėdintį galybės dešinėje ir ateinantį su dangaus debesimis.“ **63** Vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Ar bereikia mums liudytojų?! **64** Girdėjote piktžodžiavimą. Kaip jums atrodo?“ Jie

visi nusprendė jį esant baustiną mirtimi. **65** Kai kurie ėmė ant jo spjaudyti, dangstyti jam veidą ir daužyti kumščiais sakydami: „Pranašauk!“ Tada teismo pareigūnai mušė jam per veidą ir jį pasiėmė.

66 O Petrui esant apačioje, rūmų kieme, atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė. **67** Pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: „Tu irgi buvai su tuo Nazarėnu, su Jėzumi!“ **68** Bet jis tai paneigė: „Nei aš jį pažįstu, nei suprantu, apie ką tu kalbi.“ Ir jis išėjo į prieškiemį. **69** Tenai jį pamačiusi, tarnaitė šalia stovintiems vėl ėmė sakyti: „Šitas yra iš jų.“ **70** Jis ir šįkart tai neigė. Netrukus šalia stovintieji vėl ėmė sakyti Petrui: „Tu tikrai vienas iš jų, nes esi galilėjietis.“ **71** Bet jis, saistydamasis prakeiksmais, ėmė prisiekinėti: „Aš nepažįstu žmogaus, apie kurį kalbate!“ **72** Tuojau antrąsyk užgiedojo gaidys ir Petras prisiminė, ką Jėzus buvo jam sakęs: „Dar gaidžiui dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“ Ir apimtas graužaties jis pravirko.

15 Kai tik išaušo, aukštieji kunigai su vyresniaisiais ir Raštų žinovais — visas sinedrionas — surengė pasitarimą; tada Jėzų surišo ir nuvedę perdavė Pilotui. **2** Pilotas jo paklausė: „Tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu pats tai sakai.“ **3** O aukštieji kunigai visaip jį kaltino. **4** Pilotas vėl jį klausė: „Tu nieko neatsakai? Pažiūrėk, kiek daug kaltinimų jie tau meta.“ **5** Bet Jėzus daugiau nieko neatsakė, ir Pilotas stebėjosi.

6 Kaskart per šventę jis paleisdavo jiems vieną kalinį — tą, kurio jie prašydavo. **7** Tuo metu buvo toks kalinys, vadinamas Barabu, suimtas su maištininkais; jie buvo sukėlę maištą ir įvykdę žmogžudystę. **8** Taigi minia paėjusi aukščiau ėmė prašyti, kad jis padarytų dėl jų, ką ir visuomet. **9** Pilotas atsiliepė: „Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ **10** Mat jis žinojo, kad aukštieji kunigai jį atvesdino iš pavydo. **11** Bet aukštieji kunigai sukurstė minią reikalauti, kad verčiau paleistų jiems Barabą. **12** Tad Pilotas dar sykį jų klausė: „Tai ką man daryti su šituo jūsų vadinamu žydų karaliumi?“ **13** Jie vėl šaukė: „Pakabink jį ant stulpo*!“ **14** Pilotas jiems sakė: „Bet ką bloga jis padarė?“ Tačiau jie dar labiau šaukė: „Pakabink jį ant stulpo!“ **15** Tada Pilotas, norėdamas, kad minia būtų patenkinta, paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė prikalti prie stulpo.

Mk 15:13* Žr. 6 priedą.

16 Kareiviai nuvedė jį į rūmų,
tai yra pretorijaus*, kiemą ir su-
šaukė visą dalinį. **17** Jie ap-
siautė jį purpuru, nupynę už-
dėjo jam dygių šakelių vainiką
18 ir ėmė sveikinti: „Sveikas,
žydų karaliau!“ **19** Ir jie čai-
žė nendre jam per galvą, spjau-
dė ant jo, klūpčiodami prieš jį
lankstėsi. **20** Galiausiai, išsity-
čioję, jie nuvilko nuo jo pur-
purą, užvilko jo paties drabu-
žius ir išvedė prikalti prie stulpo.
21 Vienam praeiviui, pareinan-
čiam iš apylinkių, tokiam Simo-
nui Kirėniečiui, Aleksandro ir
Rufo tėvui, jie uždėjo prievolę
nešti jo kančių stulpą.

22 Taigi jie atvedė Jėzų į vie-
tą, vadinamą Golgota, išvertus —
„Kaukolės vieta“, **23** tada davė
jam vyno, sumaišyto su kvai-
šinančia mira, bet jis atsisakė.
24 Jie prikalė Jėzų prie stulpo ir
pasidalijo jo drabužius mesdami
dėl jų burtą — kas kam atiteks.
25 Buvo trečia valanda, kai jį
prikalė prie stulpo. **26** Virš jo
buvo užrašas su kaltinimu: „Žy-
dų karalius.“ **27** Kartu su juo
ant stulpų pakabino du plėši-
kus — vieną iš dešinės, kitą iš
kairės. **28** —— * **29** Einan-
tys pro šalį jį užgauliojo kraipy-
dami galvas ir sakydami: „Nagi
tu, kuris nugriauni šventyklą ir
per tris dienas atstatai, **30** gel-
bėk save, nuženk nuo stulpo!“
31 Taip ir aukštieji kunigai su
Raštų žinovais tyčiojosi kalbėda-
mi tarp savęs: „Kitus gelbėjo, o
pats negali išsigelbėti! **32** Te-
nužengia dabar Kristus, Izraelio
karalius, nuo stulpo, kad pama-
tytume ir įtikėtume.“ Jį įžeidi-
nėjo net ir anie, kybantys šalia
ant stulpų.

33 Atėjus šeštai* valandai vi-
są žemę apgaubė tamsa; ji laikėsi
iki devintos valandos. **34** De-
vintą valandą Jėzus garsiai sušu-
ko: „Elì, Elì, lemà sabachtãni?!“,
kas išvertus reiškia: „Mano Die-
ve, mano Dieve, kodėl mane
apleidai?“ **35** Tai išgirdę, kai
kurie iš stovinčių šalia sakė: „Ma-
tai, šaukiasi Elijo.“ **36** Vienas
nubėgęs pamirkė rūgščiame vy-
ne kempinę, užmovė ant nend-
rės ir davė jam gerti sakyda-
mas: „Palikite jį! Pažiūrėkime, ar
Elijas ateis jo nuimti.“ **37** Bet
Jėzus garsiai sušukęs išleido pas-
kutinį atodūsį. **38** Ir nuo vir-
šaus iki apačios pusiau perplyšo
šventovės uždanga. **39** O šim-
tininkas*, kuris stovėjo jam prie-
šais ir matė, kas dėjosi jam mirš-

Mk 15:16* Žr. Mt 27:27 išnašą. **28*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

Mk 15:33* T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos. **39*** Žr. Mt 8:5 išnašą.

tant, pasakė: „Tikrai šis žmogus
buvo Dievo Sūnus.“
40 Ten buvo ir moterų, jos
žiūrėjo iš tolo. Tarp jų Marija
Magdalietė, Jokūbo Jaunesniojo* ir Jozės motina Marija ir
Salomė, **41** kurios jį lydėjo ir
jam patarnavo, kai jis buvo Galilėjoje, taip pat daug kitų moterų, atėjusių su juo į Jeruzalę.
42 Jau vakarop, kadangi buvo
Pasirengimas, tai yra šabo išvakarės, **43** atėjo garbingas tarybos narys, Juozapas iš Arimatėjos, kuris irgi laukė Dievo
karalystės. Įsidrąsinęs jis įėjo pas
Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.
44 Pilotas nustebo: argi jau miręs? Jis pasikvietė šimtininką
ir paklausė, ar Jėzus jau mirė.
45 Sužinojęs iš šimtininko, kad
taip ir yra, atidavė kūną Juozapui. **46** Šis nupirko geriausio lino drobės, nuėmė kūną,
įsupo į tą drobę, paguldė uoloje iškirstame kape ir kapo angą
užrito akmeniu. **47** O Marija
Magdalietė ir Jozės motina Marija žvelgė į vietą, kur jis buvo
paguldytas.

16 Šabui praėjus Marija Magdalietė, Jokūbo motina
Marija ir Salomė nusipirko kvepalų, kad atėjusios jį pateptų.
2 Pirmąją savaitės dieną, labai
anksti, saulei patekėjus, jos atė-
jo prie kapo. **3** Jos viena kitai
sakė: „Kas mums nuris akmenį
nuo kapo angos?“ **4** Bet pakėlusios akis pamatė, kad akmuo nuristas; o jis buvo labai
didelis. **5** Įėjusios į kapą, moterys išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį, apsirengusį baltu rūbu, ir
nustėro. **6** Jis tarė joms: „Nebijokite! Jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kuris buvo pakabintas ant
stulpo. Jis prikeltas, čia jo nėra.
Štai vieta, kur buvo jį paguldę.
7 Tačiau eikite pranešti jo mokiniams ir Petrui: ‘Jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite, kaip jis jums ir sakė.’“
8 Moterys išėjusios leidosi bėgti
nuo kapo, mat jas buvo pagavęs
virpulys bei stiprus jaudulys. Jos
niekam nieko nesakė, nes bijojo.

ILGOJI PABAIGA

Ilgoji pabaiga yra kai kuriuose senuosiuose rankraščiuose (Aleksandrijos kodeksas, Efremo kodeksas, Bezos kodeksas), Vulgatoje (vertimas į lotynų kalbą), Kjuretono rankraštyje ir Pešitoje (vertimai į sirų kalbą), bet jos nėra Sinajaus kodekse, Vatikano kodekse, Sinajaus siriškajame kodekse ir kai kuriuose senuose vertimo į armėnų kalbą rankraščiuose:

9 Prisikėlęs savaitės pirmosios dienos ankstų rytą, jis pirmiausia pasirodė Marijai Magdalietei, iš kurios buvo
išvaręs septynis demonus. **10** Ji nuėjo ir pranešė tiems, kurie anksčiau
buvo su juo, o dabar gedėjo ir verkė.
11 Bet jie, išgirdę, kad jis atgijo ir kad

Mk 15:40* Arba „Mažojo“.

Marija jį matė, netikėjo. **12** Paskui
jis kitokiu pavidalu pasirodė dviem iš
jų, kai jie ėjo į apylinkes. **13** Tuodu
grįžo ir pranešė visiems kitiems. Bet
jie ir šiais nepatikėjo. **14** O vėliau
jis pasirodė visiems vienuolikai, kai
jie sėdėjo prie stalo. Jis priekaištavo
dėl jų netikėjimo ir širdies kietumo,
kad netikėjo tais, kurie matė jį prikel-
tą iš mirusiųjų. **15** Ir jis jiems sakė:
„Eikite į visą pasaulį ir skelbkite ge-
rąją naujieną visai kūrinijai. **16** Kas
įtikės ir bus pakrikštytas, tas bus išgel-
bėtas, o kas netikės, bus pasmerktas.
17 Tikinčiuosius lydės šie ženklai: jie
mano vardu išvarinės demonus, kal-
bės svetimomis kalbomis, **18** ims
rankomis gyvates ir, jeigu išgers ko
nors mirtinai nuodingo, jiems visai
nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių
ir šie pasveiks.“

19 Taigi, kai baigė jiems kalbėti,
Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų
ir atsisėdo Dievo dešinėje. **20** O jie
išėjo ir visur skelbė, Viešpačiui su jais
veikiant ir jų žodį patvirtinant lydi-
maisiais ženklais.

TRUMPOJI PABAIGA

Kai kuriuose vėlyvuosiuose rank-
raščiuose ir vertimuose po Morkaus
16:8 žodžių yra tokia trumpa pabaiga:

Bet viską, kas buvo nurodyta, jos
trumpai papasakojo tiems, kurie bu-
vo su Petru. O paskui pats Jėzus per
juos pasiuntė nuo rytų iki vakarų
šventąją ir nepragaištančią amžinojo
išgelbėjimo žinią.

EVANGELIJA

PAGAL LUKĄ

1 Kadangi daugelis ėmėsi su-
rašyti pasakojimą apie įvy-
kius, kurių tikrumu mes visiškai
įsitikinę **2** ir kuriuos mums
perdavė tie, kas savo akimis nuo
pradžių juos matė ir tapo žodžio
tarnais, **3** tai ir aš, viską nuo
pradžios kruopščiai ištyręs, nu-
sprendžiau nuosekliai juos apra-
šyti tau, didžiai gerbiamas Teofi-
li, **4** kad būtum visiškai tikras
tuo, ko tave mokė žodžiu.

5 Judėjos karaliaus Erodo* die-
nomis buvo toks kunigas, var-
du Zacharijas, iš Abijos skyriaus.
Jis turėjo žmoną iš Aarono duk-
terų, vardu Elzbieta. **6** Abudu
buvo teisūs Dievo akivaizdoje,
nes nepriekaištingai laikėsi visų
Jehovos* įsakymų bei nuostatų.
7 Tačiau jie neturėjo vaikų —
mat Elzbieta buvo nevaisinga —
ir abu jau buvo senyvo amžiaus.

8 Kartą pagal savo skyriaus
eilę jis ėjo Dievo akivaizdoje
kunigo pareigas, **9** ir burtu —
tokia buvo įprasta tvarka tarp
kunigų — jam teko įžengus į Je-

Lk 1:5* Žr. Mt 2:1 išnašą.

Lk 1:6* Žr. 1 priedą.

hovos šventovę aukoti smilkalus, **10** o visa žmonių daugybė smilkymo valandą lauke meldėsi. **11** Jam pasirodė Jehovos angelas, bestovįs smilkalų aukuro dešinėje. **12** Išvydęs angelą, Zacharijas sutriko, jį apėmė baimė. **13** Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, nes tavo maldavimas išklausytas. Tavo žmona Elzbieta pagimdys tau sūnų, kuriam duosi vardą Jonas. **14** Turėsi džiaugsmo bei linksmybės ir jo gimimu džiaugsis daugelis, **15** nes jis bus didis Jehovos akivaizdoje. Jam bus nevalia gerti nei vyno, nei stipraus gėrimo, ir nuo pat savo motinos įsčių jis bus kupinas šventosios dvasios. **16** Daugelį Izraelio sūnų jis atgręš į Jehovą, jų Dievą, **17** ir eis pirma jo su Elijo dvasia bei galia atgręžti tėvų širdžių į vaikus ir neklusniųjų — į teisiųjų gyvenimišką išmintį, kad paruoštų žmones Jehovai, kad jie būtų pasirengę.“

18 O Zacharijas pasakė angelui: „Iš kur man žinoti, kad taip bus? Juk aš senas ir mano žmona senyva.“ **19** Angelas jam atsakė: „Aš esu Gabrielius, stovintis greta Dievo, jo akivaizdoje. Buvau pasiųstas su tavimi kalbėti ir pranešti tau šią gerą naujieną. **20** Štai tapsi nebylys ir negalėsi kalbėti iki dienos, kada tai įvyks, nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie išsipildys savo metu.“ **21** Zacharijo laukiantys žmonės stebėjosi, kad jis užtrunka šventovėje. **22** Išėjęs jis negalėjo žmonėms nieko pasakyti, ir tie suprato, kad jis šventovėje matė nežemišką reginį. Zacharijas su jais aiškinosi ženklais ir liko nebylys. **23** Jo viešos tarnybos dienoms pasibaigus, jis grįžo namo.

24 Po tų dienų jo žmona Elzbieta tapo nėščia. Ji penkis mėnesius nesirodė tarp žmonių sakydama: **25** „Štai taip Jehova pasielgė su manimi šiomis dienomis — pažvelgė į mane, kad nuimtų nuo manęs negarbę, kurią turėjau tarp žmonių.“

26 Šeštąjį mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, **27** pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų. Mergelės vardas buvo Marija. **28** Atėjęs pas ją, jis tarė: „Sveika, susilaukusioji didžio palankumo. Jehova su tavimi.“ **29** Bet ji dėl tų žodžių labai sutriko ir svarstė, ką šis pasveikinimas reiškia. **30** O angelas jai sakė: „Nebijok, Marija, nes radai palankumą Dievo akyse. **31** Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų, kuriam duosi vardą Jėzus. **32** Jis bus didis ir jį vadins

Aukščiausiojo Sūnumi. Jehova
Dievas jam duos jo tėvo Dovydo
sostą. **33** Jis karaliaus Jokūbo
namams per amžius, jo karalia-
vimui nebus galo.“

34 Bet Marija paklausė ange-
lo: „Kaip tai įvyks, jeigu aš netu-
riu santykių su vyru?“ **35** An-
gelas jai atsakė: „Ant tavęs
nusileis šventoji dvasia ir Auk-
ščiausiojo galia pridengs tave še-
šėliu. Todėl tas, kuris gims, bus
vadinamas šventu, Dievo Sūnu-
mi. **36** Antai tavo senyva gi-
minaitė Elzbieta irgi laukiasi sū-
naus, nors ją vadino nevaisinga,
ir šis mėnuo jai šeštas. **37** Juk
nėra to, ko Dievas paskelbęs ne-
galėtų įvykdyti.“ **38** Tada Ma-
rija tarė: „Štai esu Jehovos vergė!
Tegul įvyksta man tai, ką pa-
skelbei.“ Tuomet angelas ją pa-
liko.

39 Tomis dienomis Marija pa-
kilusi skubiai nukeliavo į kalnuo-
tą kraštą, į vieną Judo miestą.
40 Įžengusi į Zacharijo namus
ji pasveikino Elzbietą. **41** Kai
Elzbieta išgirdo Marijos pasvei-
kinimą, kūdikis jos įsčiose šok-
telėjo. Elzbieta tapo kupina
šventosios dvasios **42** ir gar-
siu balsu sušuko: „Tu labiau-
siai palaiminta iš moterų ir
palaimintas tavo įsčių vaisius!
43 Už ką man tokia garbė, kad
mano Viešpaties motina atėjo
pas mane? **44** Štai, kai tavo
pasveikinimo garsas pasiekė ma-
no ausis, kūdikis mano įsčiose
šoktelėjo iš džiaugsmo. **45** Lai-
minga patikėjusioji, nes bus
įvykdyta visa, ką Jehova jai kal-
bėjo.“

46 Marija tarė: „Mano sie-
la aukština Jehovą, **47** dva-
sia mano netveria džiaugsmu
dėl Dievo, mano Gelbėtojo,
48 nes jis atkreipė dėmesį į sa-
vo vergės žemą padėtį. Štai nuo
dabar visos kartos vadins mane
laimingąja, **49** nes Galingasis
padarė man didžių dalykų; šven-
tas yra jo vardas. **50** Per kartų
kartas jis gailestingas tiems, ku-
rie jo bijo. **51** Jis parodė savo
rankos galybę, išsklaidė tuos,
kurių širdžių ketinimai išpui-
kėliški, **52** numetė nuo sostų
galinguosius ir išaukštino pras-
tuolius, **53** pasotino alkanuo-
sius gėrybėmis, o turtuolius pa-
leido tuščiomis. **54** Jis atėjo į
pagalbą savo tarnui Izraeliui,
kad prisimintų gailestingumą —
55 kaip yra sakęs mūsų protė-
viams — Abraomui ir jo palikuo-
nims per amžius.“ **56** Marija
išbuvo pas ją apie tris mėnesius,
o paskui grįžo į savo namus.

57 Elzbietai atėjo laikas gim-
dyti ir ji pagimdė sūnų. **58** Jos
kaimynai ir giminaičiai išgirdo,
kad Jehova didžiai parodė jai
savąjį gailestingumą, ir džiaugė-
si su ja. **59** Aštuntą dieną jie

atėjo vaikelio apipjaustyti ir norėjo jam duoti jo tėvo vardą —
Zacharijas. **60** Bet jo motina
atsiliepdama tarė: „Ne ne! Jis
vadinsis Jonas.“ **61** O jie sakė
jai: „Niekas iš tavo giminių ne-
turi tokio vardo.“ **62** Tada jie
ženklais klausė vaiko tėvą, kaip
šis norėtų jį pavadinti. **63** Jis
paprašė rašomosios lentelės ir
užrašė: „Jo vardas Jonas.“ Ir
visi stebėjosi. **64** Tuoj pat
jam atsivėrė lūpos, atsirišo lie-
žuvis — jis prakalbo ir laimino
Dievą. **65** Visus jų kaimyny-
stėje gyvenančius apėmė baimė,
ir apie visa tai buvo kalbama vi-
same kalnuotame Judėjos kraš-
te. **66** Visi, kurie girdėjo, dė-
josi tai į širdį ir sakė: „Kas gi šis
vaikelis bus?“ Mat Jehovos ran-
ka iš tiesų buvo su juo.

67 O jo tėvas Zacharijas tapo
kupinas šventosios dvasios ir
pranašavo: **68** „Tebūna palai-
mintas Jehova, Izraelio Dievas,
nes jis atkreipė dėmesį į savo
tautą ir ją išvadavo. **69** Jis
pakėlė mums išgelbėjimo ragą
savo tarno Dovydo namuose —
70 kaip nuo seno savo šven-
tųjų pranašų lūpomis kalbėjo
71 išgelbėsiąs mus nuo priešų
ir nuo rankos visų, kurie mūsų
nekenčia, — **72** kad parodytų
gailestingumą dėl mūsų protė-
vių ir prisimintų savo šventą san-
dorą, **73** tą priesaiką, kuria pri-
siekė mūsų protėviui Abraomui,
74 ir kad duotų mums, kai bū-
sime išvaduoti iš priešų rankų,
be baimės eiti jam dievatarnystę
75 ištikimybe ir teisumu jo aki-
vaizdoje per visas mūsų dienas.
76 O tu, vaikeli, būsi vadina-
mas Aukščiausiojo pranašu, nes
eisi Jehovai priešakyje paruoš-
ti jam kelių **77** ir duoti jo
tautai sužinoti apie išgelbėji-
mą per jų nuodėmių atleidimą
78 dėl mūsų Dievo didžios at-
jautos. Su ja mus aplankys aušra
iš aukštybių **79** apšviesti sė-
dinčių tamsoje ir mirties šešėly-
je, nukreipti palaimingai mūsų
žingsnių į ramybės* kelią.“

80 O vaikelis augo ir stiprė-
jo dvasia. Jis laikėsi tyruose iki
dienos, kai viešai pasirodė Izrae-
liui.

2 Tomis dienomis išėjo Cezario Augusto potvarkis atlikti visos gyvenamos žemės surašymą **2** (šis, pirmasis, surašymas įvyko Kvirinui esant Sirijos valdytoju), **3** tad visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. **4** Juozapas irgi ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir jo linijos. **5** Jis ėjo užsirašyti su Marija, kuri jau buvo jo žmona ir laukėsi.

Lk 1:79* Arba „taikos“.

6 Jiems ten esant, jai atėjo metas gimdyti. **7** Ir ji pagimdė savo pirmagimį sūnų. Suvysčiusi jį vystyklais, paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.

8 Tų apylinkių laukuose stovyklaujantys piemenys naktį pakaitomis saugojo savo bandas. **9** Staiga atsistojo šalia jų Jehovos angelas. Juos apgaubė Jehovos šlovės šviesa ir jie labai išsigando. **10** O angelas tarė: „Nebijokite, štai skelbiu jums gerą naujieną apie didį džiaugsmą, kuris bus visai tautai, **11** nes šiandien Dovydo mieste jums gimė Gelbėtojas, kuris yra Kristus, Viešpats. **12** Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžiose.“ **13** Staiga prie angelo atsirado gausi dangaus kareivija. Ji liaupsino Dievą: **14** „Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė žmonėms, kuriems jis palankus.“

15 Kai angelai nuo jų pasitraukė dangun, piemenys tarpusavyje kalbėjo: „Tuojau pat eikime į Betliejų pažiūrėti, kas įvyko, ką Jehova mums pranešė.“ **16** Nuskubėję jie rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, gulintį ėdžiose. **17** Jį pamatę, piemenys papasakojo, kas jiems buvo apie tą vaikelį pasakyta. **18** Ir visi, kurie girdėjo, stebėjosi tuo, ką piemenys jiems pasakojo, **19** o Marija dėmėjosi visus tuos žodžius, svarstydama juos širdyje. **20** Piemenys grįžo atgal šlovindami ir liaupsindami Dievą už visa, ką girdėjo ir matė, kaip jiems buvo pasakyta.

21 Kai suėjo aštuonios dienos ir jį reikėjo apipjaustyti, jam davė vardą Jėzus, kurį, dar prieš jo pradėjimą įsčiose, buvo nurodęs angelas.

22 O kai suėjo dienos jiems apsivalyti pagal Mozės įstatymą, jie atnešė jį į Jeruzalę pristatyti Jehovos akivaizdon, **23** kaip Jehovos įstatyme parašyta: „Kiekvienas vyriškosios lyties pirmagimis bus vadinamas ‘šventas Jehovai’“, **24** ir duoti auką, kaip pasakyta Jehovos įstatyme: „Porą purplelių arba du balandžiukus.“

25 Štai Jeruzalėje buvo žmogus, vardu Simeonas — teisus ir dievobaimingas žmogus. Jis laukė Izraelio paguodos, ir šventoji dvasia buvo su juo. **26** Per šventąją dvasią jis buvo gavęs dieviškąjį apreiškimą, kad nematys mirties, kol neišvys Jehovos Pateptojo*. **27** Dvasios vedamas, jis atėjo į šventyklą ir, kai tėvai atnešė vaikelį Jėzų, kad atliktų dėl jo, kas nustatyta įstatyme, **28** jis paėmė jį ant

---

Lk 2:26* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus).

rankų, laimino Dievą ir kalbėjo: **29** „Dabar, Visavaldi, leidi
savo vergui ramiai išeiti, kaip esi
sakęs; **30** juk mano akys iš-
vydo tą, per kurį ateis nuo ta-
vęs išgelbėjimas, **31** tavo pa-
rengtas visų tautų akivaizdoje,
32 šviesą tamsos skraistei nuo
tautų nuimti ir tavo tautos, Iz-
raelio, šlovę.“ **33** Vaikelio tė-
vas ir motina stebėjosi tuo, kas
buvo apie jį kalbama. **34** Si-
meonas juos palaimino, o jo
motinai Marijai pasakė: „Štai
jis yra padėtas daugeliui Izrae-
lyje nupulti ir atsikelti ir kaip
ženklas, kuriam bus prieštarau-
jama **35** — tiesa, tavo pačios
sielą pervers kalavijas, — kad at-
siskleistų daugelio širdžių svars-
tymai.“

36 Dar buvo pranašė Ona, Fa-
nuelio duktė iš Ašero giminės
(jau sena, išgyvenusi su vyru
septynerius metus po savo mer-
gystės **37** ir našlaudama su-
laukusi aštuoniasdešimt ketve-
rių metų). Ji nesitraukdavo iš
šventyklos ir dieną naktį ėjo die-
vatarnystę pasninkais bei malda-
vimais. **38** Tą valandą ji prie-
jusi ėmė dėkoti Dievui ir kalbėti
apie vaikelį visiems, kurie laukė
Jeruzalės išvadavimo.

39 Atlikę visa, ko reikalavo Je-
hovos įstatymas, jie sugrįžo į
Galilėją, į savo miestą Nazaretą.
40 O vaikelis augo, stiprėjo, da-
rėsi išmintingas, ir Dievo malo-
nė buvo su juo.

41 Jo tėvai kasmet eidavo į Je-
ruzalę, į Paschos šventę. **42** Kai
jam sukako dvylika metų, tuo
šventės papročiu jie nukeliavo
aukštyn į Jeruzalę **43** ir išbuvo
visas dienas. Bet, jiems iškeliau-
jant atgal, berniukas Jėzus pasi-
liko Jeruzalėje, o tėvai to nepa-
stebėjo. **44** Manydami, kad jis
bendrakeleivių būryje, jie nuėjo
dienos kelią. Tada suskato jo ieš-
koti tarp giminaičių ir pažįstamų,
45 bet nerado. Tad visur jo ieš-
kojo grįžę į Jeruzalę. **46** Po tri-
jų dienų jie rado jį šventykloje
sėdintį tarp mokytojų, besiklau-
santį jų ir juos beklausinėjantį.
47 Visi, kurie jo klausėsi, nega-
lėjo atsistebėti jo supratimu ir
atsakymais. **48** Jie apstulbo jį
pamatę ir motina jam tarė: „Vai-
ke, kodėl mums taip padarei?
Štai tavo tėvas ir aš labai susi-
rūpinę tavęs ieškome.“ **49** Bet
jis jiems atsakė: „Kodėl gi manęs
ieškojote? Argi nežinojote, kad
aš turiu būti savo Tėvo namuo-
se?“ **50** Tačiau jie šitų jo žo-
džių nesuprato.

51 Tada Jėzus leidosi su jais
žemyn ir grįžo į Nazaretą. Jis
buvo jiems klusnus. Jo motina
atidžiai dėjosi visus tokius pa-
sakymus į širdį. **52** O Jėzus
brendo, augo išmintimi ir ma-
lone Dievo ir žmonių akyse.

3 Penkioliktaisiais Tiberijaus
Cezario viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui esant Judėjos valdytoju, Erodui* esant
Galilėjos tetrarchu#, jo broliui
Pilypui — Iturėjos ir Trachonitidės krašto tetrarchu, Lisanijui —
Abilenės tetrarchu, **2** prie vyriausiojo kunigo Ano ir prie
Kajafo, Zacharijo sūnų Joną dykumoje pasiekė Dievo žodis.

3 Tad jis atėjęs visoje pajordanėje skelbė krikštą kaip atgailos ženklą nuodėmėms atleisti,
4 kaip pranašo Izaijo žodžių knygoje parašyta: „Girdėti balsas šaukiančio tyruose: ‘Paruoškite Jehovai kelią, ištiesinkite jam takus! **5** Kiekviena dauba tebūna užpilta, kiekvienas kalnas bei kalva nulyginti, vingiai ištiesinti, kauburynai tetampa lygiais keliais. **6** Ir visi žmonės pamatys, per ką nuo Dievo ateis išgelbėjimas.’“

7 Taigi jis kalbėjo minioms, ateinančioms pas jį krikštytis: „Jūs, angių paderme, kas jus pamokė bėgti nuo ateinančios rūstybės? **8** Duokite vaisių, prideranačių atgailai. Ir nepradėkite sau sakyti: ‘Mūsų tėvas Abraomas.’ Sakau jums, kad Dievas turi galios ir iš šitų akmenų pakelti vaikų Abraomui. **9** Juk kirvis jau pridėtas prie medžių šaknų. Tad kiekvienas medis, neduodantis gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį.“

10 Minios jį klausdavo: „Tai ką mums daryti?“ **11** Jis atsakydavo: „Kas turi dvi palaidines, tepasidalija su neturinčiu, ir kas turi ko valgyti, tegul daro taip pat.“ **12** Netgi mokesčių rinkėjai ėjo krikštytis ir klausė jį: „Mokytojau, ką mums daryti?“
13 Jis jiems sakė: „Nereikalaukite nė kiek daugiau negu jums nustatyta.“ **14** Kareiviai irgi klausdavo: „O ką mums daryti?“ Jiems jis atsakydavo: „Nieko neapiplėšinėkite ir melagingai neskųskite — tenkinkitės savo atlygiu.“

15 Žmonės buvo apimti lūkesčių ir visi širdyje apie Joną svarstė: „Ar tik jis ne Kristus?“
16 Jonas visiems į tai sakė: „Aš, tiesa, jus krikštiju vandenyje, bet ateina galingesnis už mane, kuriam nesu vertas atrišti sandalų dirželių. Jis krikštys jus šventojoje dvasioje ir ugnyje. **17** Rankoje jis turi vėtyklę suvalyti viskam nuo savo grendymo, — kviečius jis susems į svirną, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi.“

18 Taigi jis sakė žmonėms dar daugelį kitokių paraginimų ir skelbė jiems gerą naujieną.
19 O tetrarchas Erodas, kurį Jo-

Lk 3:1* T. y. Erodas Antipas, Erodo Didžiojo sūnus. **1#** Romos imperatoriaus statytinis.

nas barė dėl jo brolio žmonos
Erodiados ir dėl visų jo piktada-
rysčių, **20** pridėjo prie jų visų
dar ir tai, kad uždarė Joną į ka-
lėjimą.

21 Visiems žmonėms krikšti-
jantis, Jėzus irgi buvo pakrikš-
tytas. Jam meldžiantis atsivėrė
dangus **22** ir šventoji dvasia
kūnišku pavidalu nusileido ant
jo tarsi balandis, ir iš dangaus
pasigirdo balsas: „Tu esi mano
mylimasis Sūnus; aš patenkintas
tavimi.“

23 Pats Jėzus, kai pradėjo savo
veiklą, buvo maždaug trisdešim-
ties metų. Jis buvo, kaip apie jį
manė, sūnus
Juozapo,
sūnaus Elio,
24 sūnaus Matato,
sūnaus Levio,
sūnaus Melchio,
sūnaus Janajo,
sūnaus Juozapo,
25 sūnaus Matatijo,
sūnaus Amoso,
sūnaus Naumo,
sūnaus Heslio,
sūnaus Nagajo,
26 sūnaus Maato,
sūnaus Matatijo,
sūnaus Semeino,
sūnaus Josecho,
sūnaus Jodos,
27 sūnaus Joanano,
sūnaus Resos,
sūnaus Zerubabelio,
sūnaus Šaltielio,
sūnaus Nerio,
28 sūnaus Melchio,
sūnaus Adijo,
sūnaus Kosamo,
sūnaus Elmadamo,
sūnaus Ero,
29 sūnaus Jėzaus,
sūnaus Eliezero,
sūnaus Jorimo,
sūnaus Matato,
sūnaus Levio,
30 sūnaus Simeono,
sūnaus Judo,
sūnaus Juozapo,
sūnaus Jonamo,
sūnaus Eliakimo,
31 sūnaus Melėjo,
sūnaus Menos,
sūnaus Matatos,
sūnaus Natano,
sūnaus Dovydo,
32 sūnaus Jesės,
sūnaus Jobedo,
sūnaus Boazo,
sūnaus Salmono,
sūnaus Nachšono,
33 sūnaus Aminadabo,
sūnaus Arnio,
sūnaus Hecrono,
sūnaus Pereco,
sūnaus Judo,
34 sūnaus Jokūbo,
sūnaus Izaoko,
sūnaus Abraomo,
sūnaus Teracho,
sūnaus Nahoro,

35 sūnaus Serugo,
sūnaus Reuvo,
sūnaus Pelego,
sūnaus Ebero,
sūnaus Šelacho,
36 sūnaus Kainamo,
sūnaus Arpachšado,
sūnaus Semo,
sūnaus Nojaus,
sūnaus Lamecho,
37 sūnaus Metušelacho,
sūnaus Henocho,
sūnaus Jeredo,
sūnaus Maleleelio,
sūnaus Kainamo,
38 sūnaus Enošo,
sūnaus Seto,
sūnaus Adomo,
sūnaus Dievo.

4 Kupinas šventosios dvasios, Jėzus grįžo nuo Jordano, ir dvasia jį vedžiojo po dykumą **2** keturiasdešimt dienų, ir jis buvo Velnio gundomas. Tomis dienomis jis nieko nevalgė, tad joms praėjus buvo alkanas. **3** Tada Velnias jam tarė: „Jei tu Dievo sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona.“ **4** Bet Jėzus jam atsakė: „Parašyta: ‘Žmogus bus gyvas ne vien duona.’“

5 Tada, užsivedęs jį aukštai ir akimirksniu parodęs jam visas gyvenamos žemės karalystes, **6** Velnias pasakė: „Duosiu tau visą šią valdžią su jų šlove, nes ji man atiduota, ir kam noriu, tam ją duodu. **7** Taigi, jei pagarbinsi mane, ji visa bus tavo.“ **8** O Jėzus jam atsakė: „Parašyta: ‘Jehovą, savo Dievą, garbink ir dievatarnystę eik jam vienam.’“

9 Tuomet jis nuvedė Jėzų į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos sienos ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, šok nuo čia žemyn, **10** juk parašyta: ‘Jis palieps savo angelams saugoti tave’ **11** ir ‘jie nešios tave ant rankų, kad kartais neužsigautum kojos į akmenį.’“ **12** Jėzus jam atsakė: „Pasakyta: ‘Nemėgink Jehovos, savo Dievo.’“ **13** Baigęs visus gundymus, Velnias atsitraukė nuo jo iki kitos progos.

14 Jėzus su dvasios galia grįžo į Galilėją. Ir geros kalbos apie jį pasklido po visas apylinkes. **15** Jis pradėjo mokyti jų sinagogose ir buvo visų gerbiamas.

16 Jėzus atėjo į Nazaretą, kur užaugo. Jis nuėjo į sinagogą, kaip šabo dieną buvo pratęs, ir atsistojo skaityti. **17** Jam padavė pranašo Izaijo ritinį. Atvyniojęs tą ritinį, jis surado vietą, kur buvo parašyta: **18** „Jehovos dvasia ant manęs, nes jis mane patepė nešti gerą naujieną vargšams, pasiuntė mane skelbti belaisviams išlaisvinimo ir akliesiems praregėjimo, išlaisvinti prislėgtųjų **19** ir skelbti Jehovos palankumo metų.“ **20** Tuomet jis ritinį suvyniojo, grąžino tvarkdariui ir atsisė-

do, o visų esančių sinagogoje
akys buvo įsmeigtos į jį. **21** Ir
jis ėmė jiems kalbėti: „Šiandien
Rašto žodžiai, kuriuos ką tik gir-
dėjote, yra išsipildę.“
22 Jie visi reiškė jam prita-
rimą, stebėjosi maloniais žo-
džiais, sklindančiais iš jo lūpų,
ir kalbėjo: „Argi jis ne Juoza-
po sūnus?“ **23** O Jėzus jiems
pasakė: „Jūs, be abejo, pritaiky-
site man šį priežodį: ‘Gydyto-
jau, pagydyk save’, — padaryk ir
čia, savo tėviškėje, dalykų, kurių
girdėjome buvus Kafarnaume.“
24 Jis kalbėjo: „Iš tiesų sakau
jums, kad joks pranašas nėra pri-
imamas savo tėviškėje. **25** Bet
sakau jums tiesą: daug našlių
buvo Izraelyje Elijo dienomis,
kai dangus buvo užrakintas tre-
jus metus ir šešis mėnesius ir
visą kraštą alino didelis badas,
26 vis dėlto Elijas nebuvo pa-
siųstas nė pas vieną iš tų moterų,
o tik pas našlę Sareptoje, Sido-
no krašte. **27** Ir daug raupsuo-
tųjų buvo Izraelyje pranašo Eli-
ziejaus laikais, tačiau nė vienas
iš jų nebuvo apvalytas, — tik
siras Naamanas.“ **28** Visi sina-
gogoje, tai išgirdę, užsidegė pyk-
čiu. **29** Pakilę jie išsivarė jį už
miesto. Ant kalno, ant kurio
jų miestas pastatytas, privedė
jį prie skardžio, norėdami nu-
stumti žemyn. **30** Tačiau jis
praėjo tarp jų ir nuėjo sau.

31 Nukeliavęs žemyn į Gali-
lėjos miestą Kafarnaumą, Jėzus
per šabą mokė žmones. **32** Jie
buvo didžiai nustebinti jo mo-
kymo, nes jo žodis turėjo galią.
33 Sinagogoje buvo žmogus,
turintis dvasią, netyrą demoną.
Jis garsiu balsu sušuko: **34** „Ei!
Kas tau darbo dėl mūsų, Jėzau
Nazarėnai?! Atėjai mūsų pražu-
dyti?! Žinau, kas tu toks, — Die-
vo Šventasis!“ **35** Bet Jėzus jį
sudraudė sakydamas: „Nutilk ir
išeik iš jo!“ Demonas bloškė
žmogų į vidurį ir išėjo iš jo nė
kiek nesužeidęs. **36** Visi ap-
stulbo ir pradėjo tarp savęs kal-
bėti: „Kas per žodžiai! Jis su
valdžia ir galia įsako netyro-
sioms dvasioms, ir tos išeina?!“
37 Tad garsas apie jį sklido po
visus to krašto kampelius.

38 Pakilęs jis iš sinagogos atė-
jo į Simono namus. Simono
uošvė labai karščiavo ir jie pa-
prašė Jėzaus jai padėti. **39** Pa-
linkęs virš jos, jis sudraudė
karštį, ir šis atslūgo. Ji tuojau
atsikėlė ir ėmėsi jiems patar-
nauti.

40 Saulei leidžiantis, kas tik
turėjo kokiomis nors ligomis
sergančių, sugabeno juos pas
Jėzų. Jis dėjo ant kiekvieno iš
jų rankas ir gydė. **41** Taip pat
iš daugelio išėjo demonai šauk-
dami ir sakydami: „Tu Dievo
Sūnus!“ Bet Jėzus juos draudė ir

neleido kalbėti, nes jie žinojo, kad jis Kristus.

42 O dienos pradžioje išėjęs, jis nuėjo į nuošalią vietą. Bet minios ėmė visur jo ieškoti ir atėjo ten, kur jis buvo. Jie bandė Jėzų sulaikyti, kad jų nepaliktų, **43** tačiau jis pasakė: „Aš ir kitiems miestams turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam esu siųstas.“ **44** Ir jis skelbė Judėjos sinagogose.

5 Sykį, Jėzui stovint prie Genezareto ežero, minia grūdosi prie jo klausytis Dievo žodžio. **2** Jis pamatė dvi valtis, stovinčias prie ežero kranto. Žvejai išlipę iš jų plovė savo tinklus. **3** Įlipęs į vieną iš valčių — tą, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties. **4** Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Plauk, kur gilu, ir užmeskite tinklus valksmui.“ **5** Simonas atsakė: „Vadove, mes kiaurą naktį plušome ir nieko nesugavome, bet kad jau taip sakai, užmesiu tinklus.“ **6** Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų — tinklai net ėmė trūkinėti. **7** Jie pamojo savo bendradarbiams kitoje valtyje, kad priplauktų padėti. Tie priplaukė, ir jie taip pripildė abi valtis, kad tos kone skendo. **8** Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kelius ir tarė: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš nuodėmingas žmogus.“ **9** Mat dėl sugautos žuvies valksmo jis ir visi su juo esantys apstulbo, **10** taip pat Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas — Simono bendraversliai. O Jėzus Simonui tarė: „Nebijok. Nuo dabar žmones žvejosi.“ **11** Tad, išvilkę valtis į krantą ir viską palikę, jie nusekė paskui jį.

12 Kitąkart, kai jis buvo viename mieste, štai atėjo vyras — visas raupsuotas! Pamatęs Jėzų, jis puolė veidu į žemę ir maldavo: „Viešpatie, jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“ **13** Jėzus ištiesęs ranką palietė jį ir pasakė: „Noriu. Tapk švarus.“ Raupsai iš karto pranyko. **14** Jis liepė tam žmogui, kad niekam nepasakotų: „Tik nueik pasirodyti kunigui ir dėl savo apvalymo paaukok auką, kaip Mozės nurodyta, kad jiems paliudytum.“ **15** Bet žinia apie jį vis plito ir didelės minios ateidavo jo pasiklausyti ir išsigydyti savo negalių. **16** O jis traukdavosi į dykynes ir melsdavosi.

17 Vieną dieną, kai Jėzus mokė, čia pat sėdėjo fariziejų ir Įstatymo mokytojų, atėjusių iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų ir iš Jeruzalės. Jehovos galia buvo su juo, kad jis galėtų gydyti. **18** Ir štai vyrai ant gulto atnešė paralyžiuotą žmogų. Jie dairė-

si, kaip jį įnešti ir paguldyti prie
Jėzaus. **19** Negalėdami patek-
ti vidun dėl minios, užlipo ant
stogo ir praardę plyteles nuleido
jį ant to nedidelio gulto į vidurį
priešais Jėzų. **20** Matydamas
jų tikėjimą, jis tarė: „Žmogau,
tavo nuodėmės tau atleistos.“
21 Tad Raštų žinovai ir fariziejai
ėmė svarstyti: „Kas jis toks, kad
taip piktžodžiauja? Kas gi gali
atleisti nuodėmes, jei ne vienas
Dievas?“ **22** Bet Jėzus įžvelgęs
jų mintis atsiliepė: „Ką svars-
tote širdyje? **23** Kas gi leng-
viau: ar pasakyti ‘tavo nuodė-
mės tau atleistos’, ar — ‘kelkis ir
vaikščiok’? **24** Tačiau kad ži-
notumėte, jog Žmogaus Sūnus
žemėje turi galią atleisti nuodė-
mes — jis kreipėsi į paralyžiuo-
tąjį, — sakau tau: kelkis, imk
savo gultą ir keliauk namo.“
25 Šis tuoj pat jiems bežiūrint
atsikėlė, pasiėmė gultą ir nu-
ėjo namo, šlovindamas Dievą.
26 Visi buvo didžiai sujaudinti,
šlovino Dievą ir apimti baimės
kalbėjo: „Šiandien matėme ne-
paprastų dalykų!“

27 Paskui išėjęs Jėzus pama-
tė mokesčių rinkėją, vardu Le-
vis, sėdintį mokesčių rinkykloje,
ir tarė jam: „Sek paskui* mane.“
28 Tas viską paliko ir atsikėlęs
nusekė paskui jį. **29** Savo na-
muose Levis surengė jam dide-
les priėmimo vaišes. Su jais prie
stalo sėdėjo gausus būrys mo-
kesčių rinkėjų ir kitų. **30** O
fariziejai ir jų Raštų žinovai mur-
mėjo prieš jo mokinius saky-
dami: „Kodėl jūs valgote ir ge-
riate su mokesčių rinkėjais ir
nusidėjėliais?“ **31** Jėzus atsi-
liepdamas jiems tarė: „Ne svei-
kiesiems reikia gydytojo, o ligo-
niams. **32** Aš esu atėjęs kviesti
atgailauti ne teisiųjų, o nusidė-
jėlių.“

33 Jie sakė jam: „Jono moki-
niai dažnai pasninkauja ir uo-
liai meldžiasi. Taip daro ir fari-
ziejų mokiniai, o tavieji valgo
ir geria.“ **34** Jėzus jiems atsa-
kė: „Negi versite jaunikio drau-
gus pasninkauti, kol jaunikis yra
su jais? **35** Tačiau ateis die-
nos, kai jaunikis bus iš jų atim-
tas, ir tada, tomis dienomis, jie
pasninkaus.“

36 Ir jis pasakė jiems palygi-
nimą: „Niekas neplėšia lopo iš
naujo apsiausto ir nesiuva jo ant
seno, antraip naujas lopas atplyš;
lopas iš naujo apsiausto senam
netinka. **37** Ir niekas nepila
jauno vyno į senus vynmaišius,
antraip jaunas vynas juos su-
plėšytų ir tiek vynas išsilietų,
tiek vynmaišiai niekais nueitų.
38 Jauną vyną reikia pilti į nau-
jus vynmaišius. **39** Nė vienas
gėręs seno vyno nenori jauno;
jis sako: ‘Senasis yra puikus.’“

Lk 5:27* Žr. Mt 4:20 išnašą.

6 Kartą šabo dieną, kai jis ėjo
per javų laukus, jo moki-
niai skabė varpas, trynė jas ran-
komis ir valgė. **2** Kai kurie fa-
riziejai sakė: „Kodėl darote, kas
per šabą neleistina?“ **3** Bet Jė-
zus atsakė jiems: „Argi neskaitė-
te, ką darė Dovydas, kai jis ir jo
vyrai buvo išalkę? **4** Kaip jis
įėjo į Dievo namus, gavo padė-
tinės duonos, valgė ir davė jos
savo palydovams, nors jos ne-
leistina valgyti niekam, vien tik
kunigams?“ **5** Ir jis jiems pa-
sakė: „Žmogaus Sūnus yra šabo
Viešpats.“

6 Kitą šabą jis atėjo į sina-
gogą ir ėmė mokyti. Ten buvo
žmogus padžiūvusia dešine ran-
ka. **7** Raštų žinovai ir farizie-
jai akylai stebėjo, ar Jėzus imsis
per šabą gydyti, kad rastų, kuo
jį apkaltinti. **8** Jis žinojo, ką
jie svarsto, todėl tarė anam vy-
rui padžiūvusia ranka: „Kelkis ir
stok į vidurį.“ Tas pakilęs atsi-
stojo. **9** Tada Jėzus jiems pasa-
kė: „Klausiu jūsų: kas leistina per
šabą — daryti gera ar daryti blo-
ga, sielą gelbėti ar pražudyti?“
10 Apžvelgęs visus aplinkui, jis
tarė anam žmogui: „Ištiesk ran-
ką.“ Šis ištiesė, ir ranka tapo
sveika. **11** Jie labai įtūžo ir ta-
rėsi tarpusavyje, ką galėtų Jėzui
padaryti.

12 Tomis dienomis jis nuėjo
ant kalno melstis ir meldėsi Die-
vui visą naktį. **13** Dienai atė-
jus jis pasikvietė savo mokinius
ir išsirinkęs iš jų dvylika dar pa-
vadino juos apaštalais*: **14** Si-
moną, kurį jis praminė Petru,
jo brolį Andriejų, Jokūbą, Joną,
Pilypą, Baltramiejų, **15** Matą,
Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą,
Simoną, vadinamą Uoliuoju,
16 Jokūbo sūnų Judą ir Judą
Iskarijotą, kuris tapo išdaviku.

17 Nusileidęs su jais žemyn,
jis sustojo lygioje vietoje. Ten
buvo gausus būrys jo mokinių ir
didelė daugybė žmonių iš visos
Judėjos, Jeruzalės, Tyro ir Sidono
pajūrio, atėjusių pasiklausyti jo
ir išsigydyti savo ligų. **18** Buvo
pagydyti netgi tie, kuriuos vargi-
no netyrosios dvasios. **19** Visi
žmonės veržėsi jį paliesti, nes iš
jo sklido galia ir visus gydė.

20 Pakėlęs akis į savo moki-
nius, jis prabilo:

„Laimingi jūs, beturčiai, —
jūsų yra Dievo karalystė.

21 Laimingi jūs, kurie dabar
alkstate, — jūs būsite pasotinti.

Laimingi jūs, kurie dabar ver-
kiate, — jūs juoksitės.

22 Laimingi esate, kai žmo-
nės jūsų nekenčia, varo šalin, už-
gaulioja ir piktinasi jūsų vardu*
dėl Žmogaus Sūnaus. **23** Bū-
kite linksmi tą dieną ir šokinė-

Lk 6:13* Gr. *apostolos,* išvertus — „pasiuntinys“. **22*** Pažod. „ir atmeta jūsų vardą kaip piktą“.

kite iš džiaugsmo, nes štai — didis jūsų atlygis danguje. Juk tą patį jų protėviai darė pranašams.

24 Bet vargas jums, turtuoliai, nes jūs jau dabar atsiimate savo paguodą.

25 Vargas jums, kurie dabar sotūs, — jūs alksite.

Vargas jums, kurie dabar juokiatės, — jūs sielvartausite ir verksite.

26 Vargas jums, kai visi žmonės apie jus gražiai kalba, nes lygiai taip jų protėviai elgėsi su netikrais pranašais.

27 O jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, **28** laiminkite tuos, kurie keikia jus prakeiksmais, melskitės už tuos, kurie jus užgaulioja. **29** Tam, kas trenkia tau per vieną skruostą, atsuk ir kitą. Ir tam, kas atima iš tavęs apsiaustą, neatsakyk ir palaidinės. **30** Duok kiekvienam prašančiam ir iš to, kuris paėmė, kas tavo, nereikalauk atiduoti.

31 Kaip norite, kad žmonės jums darytų, taip ir jūs jiems darykite.

32 Jeigu mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli tuos, kurie juos myli. **33** Jeigu darote gera tiems, kurie jums gera daro, koks jūsų nuopelnas? Juk taip elgiasi ir nusidėjėliai. **34** Ir jeigu skolinate tiems, iš kurių tikitės atgauti, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų tiek pat. **35** Tad mylėkite savo priešus, darykite gera, skolinkite nesitikėdami nieko atgauti, tai didis bus jūsų atlygis ir būsite Aukščiausiojo sūnūs, nes jis ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems maloningas. **36** Būkite gailestingi, kaip jūsų Tėvas yra gailestingas.

37 Liaukitės teisę ir tikrai nebūsite teisiami, liaukitės smerkę ir tikrai nebūsite smerkiami. Atleiskite, ir jums bus atleidžiama. **38** Duokite, ir jums bus duota. Saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu duos jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.“

39 Jis dar pasakė jiems palyginimą: „Negi gali aklas vesti aklą? Ar ne abu į duobę įkris? **40** Mokinys nėra viršesnis už savo mokytoją. Kiekvienas, kas gerai išmokytas, bus kaip jo mokytojas. **41** Tad kodėl žiūri į šapelį savo brolio akyje, o nekreipi dėmesio į rąstą savojoje? **42** Kaip gali sakyti broliui: ‘Broli, leisk, išimsiu šapelį tau iš akies’, jei pats nematai savo akyje rąsto? Veidmainy! Pirma ištrauk rąstą sau iš akies, tada aiškiai matysi, kaip išimti šapelį broliui iš akies.

43 Juk nėra gero medžio, kuris vestų netikusius vaisius, kaip nėra ir išpuvusio medžio, kuris vestų gerus vaisius. **44** Kiekvienas medis atpažįstamas iš jo vaisių. Figos juk nerenkamos nuo dyglių ir vynuogės neskinamos nuo dygiakrūmio. **45** Geras žmogus iš savo širdies gėrio lobyno ima gera, o blogas žmogus iš savo blogio lobyno ima bloga, — jo lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis.

46 Kodėl tad vadinate mane 'Viešpatie! Viešpatie!', bet nedarote to, ką sakau? **47** Pasakysiu jums, į ką panašus kiekvienas, kuris pas mane ateina, klausosi mano žodžių ir juos vykdo: **48** toksai yra tarsi žmogus, kuris norėdamas statyti namą iškasė gilią duobę ir pamatą padėjo ant uolos. Vandenims patvinus, srovė užplūdo tą namą, bet nepajėgė jo pajudinti, nes buvo gerai pastatytas. **49** O tas, kuris klausosi, bet nevykdo, panašus į žmogų, pastačiusį namą ant žemės, be pamato. Srovė užplūdo tą namą ir jis iškart sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus."

7 Baigęs visus savo pamokymus klausytojų minioms, Jėzus atėjo į Kafarnaumą. **2** Vieno šimtininko* vergas sirgo ir buvo arti mirties; šimtininkui jis buvo brangus. **3** Išgirdęs apie Jėzų, jis pasiuntė pas jį žydų vyresniuosius paprašyti, kad ateitų ir išgelbėtų tą vergą. **4** Atėjusieji pas Jėzų labai prašė ir sakė: „Jis vertas, kad tai dėl jo padarytum, **5** nes jis myli mūsų tautą ir yra pastatęs mums sinagogą." **6** Taigi Jėzus leidosi eiti su jais. Tačiau jam jau esant netoli tų namų, šimtininkas pasiuntė draugus jam pasakyti: „Gerbiamasis, nesivargink, nes aš nesu tinkamas priimti tave po savo stogu. **7** Dėl to ir nelaikiau savęs vertu ateiti pas tave. Bet tark žodį ir tegul mano tarnas pasveiksta. **8** Juk ir aš, pats būdamas pavaldinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Vienam sakau 'eik!', ir jis eina, kitam — 'ateik!', ir jis ateina, o savo vergui — 'daryk tai!', ir jis daro." **9** Tai išgirdęs, Jėzus juo stebėjosi ir atsigręžęs į minią sekančių iš paskos tarė: „Sakau jums: net Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo." **10** Atsiųstieji grįžę į namus rado vergą pasveikusį.

11 Visai netrukus jis iškeliavo į miestą, vardu Nainas. Kartu ėjo jo mokiniai ir didelė minia. **12** Kai jis jau buvo arti miesto vartų, štai išnešė mirusįjį — vienturtį motinos sūnų. Ji buvo našlė. Kartu su ja iš miesto ėjo nemaža minia. **13** Pamačiusiam tą moterį Viešpačiui jos labai pagailo ir jis jai pasakė: „Neverk."

Lk 7:2* Žr. Mt 8:5 išnašą.

14 Tada priėjęs palietė neštuvus. Nešėjai sustojo ir jis tarė:
„Jaunuoli, sakau tau, kelkis!“ **15** Mirusysis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai. **16** Visus apėmė baimė ir
jie šlovino Dievą sakydami: „Didis pranašas iškilo tarp mūsų“ ir:
„Dievas atkreipė dėmesį į savo tautą“. **17** Ir pasklido ši žinia
apie jį po visą Judėją ir po visas apylinkes.

18 Jono mokiniai apie visa
tai Jonui papasakojo. **19** Tad,
pasikvietęs du iš jų, jis pasiuntė
juos pas Viešpatį paklausti: „Ar
tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar
mums laukti kitokio?“ **20** Atkeliavę pas jį, tie vyrai pasakė:
„Jonas Krikštytojas siuntė mus
tavęs paklausti: ‘Ar tu esi Tas,
kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?’“ **21** Tą valandą Jėzus
išgydė daugelį nuo ligų, sunkių
negalių, piktųjų dvasių, daugeliui aklųjų dovanojo regėjimą.
22 Ir jis jiems atsakė: „Eikite,
papasakokite Jonui, ką matėte ir
girdėjote: aklieji praregi, luošieji
vaikšto, raupsuotieji apvalomi,
kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama geroji
naujiena. **23** Ir laimingas tas,
kuris manimi nepasipiktina.“

24 Jono pasiuntiniams iškeliavus, Jėzus ėmė minioms apie
Joną kalbėti: „Ko išėjote į dykumą pasižiūrėti? Ar vėjo siūbuojamos nendrės? **25** Tai ko gi
išėjote pamatyti? Švelniais drabužiais apsirengusio žmogaus?
Bet juk puošnius drabužius vilki ir prabangiai gyvena tie, kurie karališkuosiuose rūmuose.
26 Ko tad išėjote pamatyti? Ar
pranašo? Taip, sakau jums, ir
kur kas daugiau nei pranašo.
27 Jis yra tas, apie kurį parašyta: ‘Štai pirma tavo veido siunčiu savo pasiuntinį, kuris paruoš
tau kelią prieš tave!’ **28** Sakau
jums: tarp gimusių iš moterų
nėra nė vieno didesnio už Joną,
bet ir mažas Dievo karalystėje
yra didesnis už jį.“ **29** (Visa
liaudis ir mokesčių rinkėjai tai
išgirdę pripažino, kad Dievas
teisus; jie mat buvo pakrikštyti
Jono krikštu. **30** O fariziejai ir
Įstatymo žinovai nepaisė Dievo
jiems duoto paraginimo — jie
nebuvo Jono pakrikštyti.)

31 „Tad su kuo man palyginti šios kartos žmones? Į ką jie panašūs? **32** Jie panašūs į mažus
vaikus, sėdinčius turgavietėje ir
šaukiančius vieni kitiems: ‘Mes
jums grojome fleita, bet jūs nešokote! Mes giedojome raudas,
bet jūs neverkėte!’ **33** Taigi,
Jonas Krikštytojas atėjo nevalgantis duonos ir negeriantis vyno, o jūs sakote: ‘Jis demono
apsėstas.’ **34** Žmogaus Sūnus
atėjo valgantis ir geriantis, o jūs
sakote: ‘Pažiūrėkite, koks rijūnas

ir vyno gėrėjas, mokesčių rinkėjų
ir nusidėjėlių draugas.' **35** Vis
dėlto išmintį pateisina visi jos
vaikai."

36 Vienas fariziejus kvietėsi
Jėzų su juo pavalgyti. Tad jis
atėjo pas tą fariziejų į namus ir
atsisėdo prie stalo. **37** Ir štai
viena moteris, žinoma mieste
nusidėjėlė, sužinojusi, kad jis
vaišinasi fariziejaus namuose,
atsinešė alebastrinį indelį kva-
piojo aliejaus. **38** Verkdama ji
priėjo jam iš nugaros prie kojų,
ėmė vilgyti jas ašaromis ir šluos-
tyti savo galvos plaukais, bučia-
vo jas ir tepė kvapiuoju aliejumi.
39 Fariziejus, kuris jį pasikvietė,
tai matydamas pats sau svarstė:
„Jei šitas būtų pranašas, žinotų,
kas ji yra, kas per moteris jį lie-
čia, — kad ji nusidėjėlė." **40** O
Jėzus atsiliepė: „Simonai, turiu
kai ką tau pasakyti." Anas tarė:
„Sakyk, Mokytojau!"

41 „Du žmonės buvo skolin-
gi vienam skolintojui. Vienas
skolos turėjo penkis šimtus de-
narų, kitas — penkiasdešimt.
42 Jiems nebuvo iš ko grąžinti,
tad skolintojas mielai dovano-
jo abiem. Katras iš jų labiau
jį mylės?" **43** Simonas atsakė:
„Manau, tas, kuriam daugiau
dovanota." Jėzus tarė: „Teisingai
nusprendei." **44** Tada atsisuko
į moterį ir pasakė Simonui: „Ma-
tai šią moterį? Kai atėjau pas
tave į namus, tu nedavei man
vandens kojoms, o ji mano kojas
suvilgė savo ašaromis ir nušluos-
tė savo plaukais. **45** Tu manęs
nepabučiavai, o ši moteris nuo
tada, kai atėjau, nesiliauja bučia-
vusi man kojų. **46** Tu man gal-
vos aliejumi nepatepei, o ji man
kojas patepė kvapiuoju alieju-
mi. **47** Todėl aš tau sakau: jai
atleista daugybė jos nuodėmių,
nes ji labai pamilo. Kam ma-
žai atleidžiama, tas mažai myli."
48 Tada Jėzus tarė jai: „Tavo
nuodėmės atleistos." **49** Sė-
dintys su juo prie stalo ėmė sau
svarstyti: „Kas jis toks, kad net
nuodėmes atleidžia?" **50** O jis
moteriai pasakė: „Tavo tikėjimas
tave išgelbėjo. Eik rami."

8 Netrukus jis leidosi keliauti
iš miesto į miestą ir iš kai-
mo į kaimą skelbdamas ir gar-
sindamas gerąją naujieną apie
Dievo karalystę. Su juo buvo
Dvylika, **2** taip pat kai kurios
moterys, išgydytos nuo piktųjų
dvasių ir negalių: Marija, vadi-
nama Magdaliete, iš kurios buvo
išėję septyni demonai, **3** Ero-
do patikėtinio Chūzo žmona
Joana, Zuzana ir daug kitų;
jos patarnavo jiems, remdamos
savo turtu.

4 Susirinkus didelei miniai
su tais, kurie ėjo su juo iš miesto
į miestą, jis prabilo palyginimu:
5 „Sėjėjas išėjo sėti sėklos. Jam

besėjant, vienos sėklos krito
prie kelio ir buvo sumindžiotos
bei dangaus paukščių sulestos.
6 Kitos nukrito ant uolos ir su-
dygusios sudžiūvo, nes neturė-
jo drėgmės. **7** Kai kurios krito
tarp dygiažolių, ir tos, išaugu-
sios su želmenimis, juos nustel-
bė. **8** Dar kitos krito į gerą
žemę ir sudygusios davė šim-
teriopą vaisių." Tai papasakojęs,
Jėzus garsiai pasakė: „Kas turi
ausis klausytis, tesiklauso!"

9 Jo mokiniai klausė jį, ką ši-
tas palyginimas reiškia. **10** Jis
atsakė: „Jums duota suprasti Die-
vo karalystės slėpinius, bet dėl
kitų tai sakoma palyginimais,
kad jie žiūrėdami nematytų ir
girdėdami nesuprastų. **11** Pa-
lyginimas reiškia štai ką: sėkla
yra Dievo žodis. **12** Prie kelio
— tai tie, kurie išgirdo, bet pas-
kui atėjęs Velnias išrauna žodį iš
jų širdžių, kad jie netikėtų ir ne-
būtų išgelbėti. **13** Ant uolos —
tai tie, kurie išgirdę priima žodį
su džiaugsmu, bet jie neturi šak-
nies. Kurį laiką jie tiki, bet užė-
jus išmėginimų metui atkrinta.
14 Kas krito į dygiažoles — tai
tie, kurie išgirdo, bet šio gyveni-
mo rūpesčių, turtų bei malonu-
mų įtraukti ir nustelbti nieko iki
galo nesubrandina. **15** O kas
geroje žemėje — tai tie, kurie iš-
girsta žodį gera ir dora širdimi,
jį išsaugo ir ištvermingai duoda
vaisių.

16 Niekas, uždegęs žiburį, ne-
vožia jo indu ir nekiša po lova,
bet stato ant žibintuvo, kad įei-
nantys į vidų matytų šviesą.
17 Juk nėra nieko paslėpta, kas
nebūtų atskleista, ir tikrai nėra
nieko uždengta, kas netaptų ži-
noma ir neišaiškėtų. **18** Tad
žiūrėkite, kaip klausotės, nes kas
turi, tam bus dar duota, o iš ne-
turinčio bus atimta ir tai, ką jis
mãno turįs."

19 Pas Jėzų atėjo jo motina
ir broliai, bet per minią negalė-
jo prie jo prieiti. **20** Jam buvo
pranešta: „Lauke stovi tavo mo-
tina ir tavo broliai. Jie nori tave
pamatyti." **21** Jėzus jiems at-
sakė: „Mano motina ir mano
broliai yra tie, kurie klausosi
Dievo žodžio ir jį vykdo."

22 Vieną dieną jis su savo mo-
kiniais įlipo į valtį ir tarė jiems:
„Kelkimės į kitą ežero krantą."
Ir jie išplaukė. **23** Beplaukiant
jis užmigo. Tuomet, atūžusi že-
myn, ežerą užklupo smarki aud-
ra — valtį ėmė semti ir jiems
kilo pavojus. **24** Jie priėję pa-
žadino Jėzų sakydami: „Vadove!
Vadove! Mes tuoj žūsime!" Atsi-
budęs jis sudraudė vėją ir šėls-
tančius vandenis. Šie nurimo
ir pasidarė tyku. **25** Tada jis
jiems pasakė: „Kur jūsų tikėji-
mas?" O jie išsigandę ir nuste-
bę vienas kitam kalbėjo: „Kas gi
jis toks, kad net vėjams ir van-
deniui paliepia, ir tie jo klauso?"

26 Jie atplaukė į geraziečių
kraštą, — jis yra priešingame Ga-
lilėjai krante. **27** Jėzui išlipus
į krantą, jį pasitiko vienas de-
monų apsėstas vyras iš miesto.
Jis jau senokai nedėvėjo drabu-
žių ir laikėsi ne namie, o ka-
puose. **28** Pamatęs Jėzų, jis su-
riko ir, prieš jį parpuolęs, garsiai
šaukė: „Kas tau darbo dėl ma-
nęs, Jėzau, Aukščiausiojo Die-
vo Sūnau?! Maldauju, nekan-
kink manęs!“ **29** Mat Jėzus
buvo liepęs netyrajai dvasiai iš
to žmogaus išeiti. Ji jau seniai
laikė jį savo gniaužtuose, ir nors
tą žmogų sukaustę grandinėmis
ir supančioję kojas saugodavo,
jis viską nusitraukydavo ir de-
monas varydavo jį į dykvietes.
30 Jėzus jį paklausė: „Kuo tu
vardu?“ Tas atsakė: „Legionas“,
mat žmogų buvo apsėdę daug
demonų. **31** Ir jie labai jį pra-
šė, kad nelieptų jiems eiti į be-
dugnę. **32** Tenai ant kalno ga-
nėsi nemaža kiaulių banda, tad
jie ėmė jo prašyti, kad leistų
sueiti į jas. Ir jis leido. **33** Išė-
jęs iš žmogaus, demonai suėjo
į kiaules. Banda pasileido nuo
skardžio į ežerą ir nuskendo.
34 Pamatę, kas įvyko, kiauliaganiai nubėgo ir pranešė apie tai
mieste bei apylinkėse.

35 Tada žmonės išėjo pažiū-
rėti, kas atsitiko, ir atėję pas Jėzų
pamatė žmogų, iš kurio išėjo
demonai, apsirengusį ir sveiko
proto, sėdintį prie Jėzaus kojų; ir
juos apėmė baimė. **36** Mačiu-
sieji jiems papasakojo, kaip ap-
sėstasis buvo išvaduotas. **37** Ir
visa daugybė geraziečių krašto
gyventojų ėmė Jėzų prašyti, kad
nuo jų pasišalintų, nes buvo di-
delės baimės suimti. Tad jis sėdo
į valtį plaukti atgal. **38** Vyras,
iš kurio buvo išėję demonai, la-
bai prašė Jėzų leisti jam likti su
juo, bet Jėzus liepė jam eiti saky-
damas: **39** „Grįžk namo ir pa-
sakok, ką Dievas dėl tavęs pada-
rė.“ Jis nuėjo ir visame mieste
skelbė, ką jam padarė Jėzus.

40 Kai Jėzus grįžo atgal, mi-
nia jį maloniai sutiko, nes visi jo
laukė. **41** Bet štai atėjo vyras,
vardu Jayras, vienas iš sinagogos
vadovų. Puolęs Jėzui po kojų, jis
maldavo ateiti pas jį į namus,
42 mat jo vienturtė maždaug
dvylikos metų duktė merdėjo.

Minia einantį Jėzų spaudė.
43 Viena moteris, kuri dvyli-
ka metų sirgo kraujoplūdžiu ir
kuriai pas nieką nepavyko išsi-
gydyti, **44** prisiartinusi jam iš
nugaros, palietė jo drabužio ku-
tus ir kraujas bemat liovėsi plū-
dęs. **45** Jėzus paklausė: „Kas
mane palietė?“ Visiems besigi-
nant, Petras pasakė: „Vadove, juk
minia apsupusi tave spaudžia.“
46 Tačiau Jėzus tarė: „Kažkas
mane palietė, nes pajutau, kad

iš manęs išėjo galia.“ **47** Pamačiusi, kad neliko nepastebėta,
moteris drebėdama priėjo, parpuolė priešais jį ir visų žmonių akivaizdoje pasisakė, dėl kokios priežasties jį palietė ir kaip iškart pagijo. **48** O Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė. Eik rami.“

49 Jam tebekalbant, atėjo kažkas iš sinagogos vadovo namų ir pasakė: „Tavo duktė mirė. Nebegaišink Mokytojo.“ **50** Tai išgirdęs, Jėzus jam tarė: „Nebijok, tiktai tikėk, ir ji bus išgelbėta.“ **51** Atėjęs į tuos namus, jis neleido niekam su juo įeiti, tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui su motina. **52** Visi dėl jos verkė ir sielvartaudami mušėsi į krūtinę. Jėzus pasakė: „Neverkite, nes ji ne mirusi, o miega.“ **53** Bet jie iš jo tik šaipėsi, žinodami, kad ji mirusi. **54** O jis paėmė ją už rankos ir pašaukė: „Mergaite, kelkis!“ **55** Jos dvasia* grįžo ir ji tuoj pat atsikėlė. Jėzus paliepė duoti jai valgyti. **56** Mergaitės tėvai nesitvėrė džiaugsmu, tačiau jis liepė jiems niekam nesakyti, kas įvyko.

9 Tuomet jis susikvietė Dvylika ir davė jiems galią bei valdžią įsakinėti visiems demonams ir gydyti ligas. **2** Jis iš-
siuntė juos skelbti Dievo karalystės, gydyti **3** ir pasakė: „Į kelionę nieko neimkite: nei lazdos, nei kelionmaišio, nei duonos, nei sidabrinių, neimkite ir dviejų palaidinių. **4** Į kuriuos namus įeisite, juose ir pasilikite; iš ten keliaukite toliau. **5** O kur jūsų nepriimtų, išeidami iš to miesto nusikratykite ir dulkes nuo kojų, kad būtų liudijimas prieš juos.“ **6** Taigi išėję jie keliavo iš kaimo į kaimą, visur skelbdami gerąją naujieną ir gydydami.

7 Apie visus tuos įvykius išgirdo tetrarchas Erodas*. Jis labai suglumo, mat kai kurie žmonės kalbėjo, esą Jonas prikeltas iš mirusiųjų, **8** kiti sakė, kad pasirodė Elijas, dar kiti — kad prisikėlė kažkuris iš senųjų pranašų. **9** Erodas svarstė: „Joną aš nukirsdinau. Tai kas gi yra šitas, apie kurį girdžiu kalbant tokius dalykus?“ Ir jis labai norėjo jį pamatyti.

10 Sugrįžę apaštalai papasakojo Jėzui visa, ką nuveikė. Tada pasiėmęs juos jis pasitraukė į miestą, vadinamą Betsaida, kad jie pabūtų vieni. **11** Bet minios, tai sužinojusios, atsekė jam iš paskos. Jėzus mielai juos priėmė ir ėmė kalbėti apie Dievo karalystę, taip pat išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo. **12** Kai

---

Lk 8:55* Arba „kvėpavimas“, t. y. gyvybės jėga.

Lk 9:7* Žr. Lk 3:1 išnašą.

diena pakrypo vakarop, priėjo
Dvylika ir jam pasakė: „Paleisk
minią, kad nuėję į aplinkinius
kaimus ir ūkius susirastų nakvy-
nę bei maisto. Juk esame nuo-
šalioje vietoje.“ **13** Bet Jėzus
jiems tarė: „Jūs duokite jiems
valgyti.“ Jie atsakė: „Mes nie-
ko daugiau neturime, tik penkis
duonos papločius ir dvi žuvis.
Nebent nuėję nupirktume mais-
to visiems šiems žmonėms.“
14 Ten mat buvo apie penki
tūkstančiai vyrų. Jėzus savo mo-
kiniams pasakė: „Susodinkite
juos būriais maždaug po pen-
kiasdešimt.“ **15** Jie taip ir pa-
darė — visus susodino. **16** Ta-
da, paėmęs tuos penkis papločius
ir abi žuvis, jis pažvelgė į dan-
gų, juos palaiminęs laužė ir davė
mokiniams, kad šie išdalytų mi-
niai. **17** Visi pavalgė iki soties
ir, kas atliko, buvo surinkta —
dvylika pintinių gabaliukų.

18 Vėliau, kai Jėzus vienas
meldėsi ir pas jį atėjo mokiniai,
jis paklausė jų: „Kuo minios
mane laiko?“ **19** Tie atsakė:
„Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, dar
kiti sako, kad prisikėlė vienas
iš senųjų pranašų.“ **20** Tada
jis paklausė: „O jūs kuo mane
laikote?“ Petras atsakė: „Dievo
Pateptuoju*.“ **21** Jėzus jiems
griežtai paliepė niekam to nesa-
kyti **22** ir tarė: „Žmogaus Sū-
nus turės daug iškentėti, būti
atmestas vyresniųjų, aukštųjų
kunigų ir Raštų žinovų, nužudy-
tas ir trečią dieną prikeltas.“

23 Tuomet jis kalbėjo visiems:
„Jeigu kas nori eiti paskui ma-
ne, teišsižada savęs, teima kas-
dien savo kančių stulpą ir te-
gul seka manimi. **24** Kas nori
išgelbėti savo sielą, tas ją pra-
ras, o kas praranda savo sielą dėl
manęs, tas ją išgelbės. **25** Ko-
kia gi žmogui nauda, jei jis lai-
mėtų visą pasaulį, bet pražudytų
save ar sau pakenktų? **26** Kas
gėdytųsi manęs ir mano žodžių,
to gėdysis Žmogaus Sūnus, kai
ateis savo, Tėvo ir šventųjų ange-
lų šlovėje. **27** Iš tikrųjų sakau
jums: kai kurie iš čia stovinčių
neragaus mirties, iki išvys Dievo
karalystę.“

28 Praėjus maždaug aštuo-
nioms dienoms nuo tada, kai
pasakė šiuos žodžius, jis pasiėmė
su savimi Petrą, Joną ir Jokū-
bą ir užlipo ant kalno melstis.
29 Jam besimeldžiant, jo vei-
do išvaizda pasikeitė, o apdaras
pasidarė skaisčiai baltas. **30** Ir
štai du vyrai kalbėjosi su juo. Tai
buvo Mozė ir Elijas. **31** Pasi-
rodę šlovėje, jie kalbėjo apie jo
išėjimą, — tai, kas jam buvo skir-
ta atlikti Jeruzalėje. **32** Petrą
ir su juo esančius buvo suėmęs
miegas; išsibudinę jie pamatė jo

Lk 9:20* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus).

šlovę ir tuodu vyrus, stovinčius
su juo. **33** Šiems nuo Jėzaus
tolstant, Petras jam pasakė: „Va-
dove, gera mums čia būti. Pa-
statykime tris palapines: vieną
tau, vieną Mozei ir vieną Elijui."
Jis nežinojo, ką kalba. **34** Jam
tai besakant, susikaupė debesis
ir juos apdengė. Atsidūrę tame
debesyje jie išsigando. **35** Ir iš
debesies nuskambėjo balsas: „Ši-
tas yra mano Sūnus, išrinktasis.
Klausykite jo." **36** Kai tas bal-
sas skambėjo, Jėzus jau buvo vie-
nas. Mokiniai tylėjo ir tomis die-
nomis niekam nieko nepasakojo
apie tai, ką matė.

37 Kitą dieną, jiems nusilei-
dus nuo kalno, Jėzų pasitiko di-
delė minia. **38** Ir štai vienas
vyras iš minios sušuko: „Moky-
tojau, meldžiu, pažvelk į ma-
no sūnų — mano vienturtį!
39 Štai, kai dvasia jį sugriebia,
jis staiga ima šaukti ir, jos tą-
somas, apsiputoja. Jį apdaužiu-
si, dvasia tik vargais negalais
nuo jo pasitraukia. **40** Mel-
džiau tavo mokinių ją išvaryti,
bet jiems nepavyko." **41** Jėzus
atsakė: „O netikinti ir iškrypu-
si karta! Kiek ilgai turėsiu būti
su jumis ir jus kęsti? Atvesk čia
savo sūnų." **42** Dar besiarti-
nantį demonas jį parbloškė ir
ėmė smarkiai tąsyti. Bet Jėzus
sudraudė netyrąją dvasią, išgy-
dė berniuką ir atidavė jį tėvui.
43 Visi buvo apstulbę dėl di-
džios Dievo galybės.

Visiems stebintis visais jo dar-
bais, jis savo mokiniams pasakė:
44 „Gerai įsidėmėkite šiuos žo-
džius: Žmogaus Sūnus turės bū-
ti atiduotas į žmonių rankas."
45 Bet mokiniai šito pasakymo
nesuprato — mat tai buvo nuo
jų paslėpta, kad nesuvoktų, —
o klausti jį apie tai bijojo.

46 Tuomet tarp jų prasidėjo
svarstymai, kuris iš jų didžiau-
sias. **47** Žinodamas jų širdžių
mintis, Jėzus pasiėmė vaikelį ir
pasistatęs šalia savęs **48** tarė
jiems: „Kas priima šį vaikelį dėl
mano vardo, mane priima. O
kas mane priima, priima ir tą,
kuris mane siuntė. Kas elgiasi
kaip mažesnis tarp jūsų visų, tas
ir yra didis."

49 Jonas atsiliepdamas tarė:
„Vadove, matėme vieną žmo-
gų, tavo vardu išvarinėjantį de-
monus. Mes jam draudėme,
nes jis nevaikščioja su mumis."
50 Bet Jėzus jam pasakė: „Ne-
drauskite jam, nes kas ne prieš
jus, tas už jus."

51 Priartėjus dienoms, kai tu-
rėjo būti paimtas į dangų, Jėzus
ryžtingai pasuko eiti į Jeruza-
lę. **52** Jis pasiuntė pirma sa-
vęs pasiuntinius. Šie leidosi ke-
liauti ir atėjo į vieną samariečių
kaimą, kad visa jam parengtų.
53 Tačiau jo gyventojai Jėzaus

nepriėmė, nes jis ėjo į Jeruzalę.
54 Tai pamatę, mokiniai Jokūbas ir Jonas tarė: „Viešpatie, ar nori, kad lieptume ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti?“
55 Bet Jėzus atsigręžęs juos sudraudė. **56** Tad jie nuėjo į kitą kaimą.

57 Jiems einant keliu, vienas žmogus jam pasakė: „Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi.“
58 Bet Jėzus jam tarė: „Lapės turi urvus ir dangaus paukščiai buveines, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“ **59** Kitam jis tarė: „Sek paskui* mane.“ Tas atsakė: „Leisk man pirma eiti savo tėvo palaidoti.“ **60** Bet Jėzus jam pasakė: „Palik mirusiems laidoti savo mirusiuosius, o pats eik ir visur skelbk Dievo karalystę.“ **61** Dar vienas sakė: „Aš seksiu paskui tave, Viešpatie, bet leisk pirmiau atsisveikinti su namiškiais.“ **62** Jėzus jam atsakė: „Nė vienas, kuris uždėjęs ranką ant arklo žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei.“

10 Paskui Viešpats paskyrė septyniasdešimt* kitų ir išsiuntė juos po du pirma savęs į visus miestus bei vietoves, kur pats ketino eiti. **2** Ir jis jiems kalbėjo: „Pjūtis išties didelė, o darbininkų maža. Tad melskite pjūties Šeimininką siųsti darbininkų į savo pjūtį. **3** Eikite! Štai siunčiu jus tarsi avinėlius tarp vilkų. **4** Nesineškite nei piniginės, nei kelionmaišio, nei sandalų ir nieko pakeliui nesveikinkite*. **5** Į kuriuos tik namus užeisite, iš pradžių tarkite: ‘Ramybė šiems namams.’ **6** Ir jeigu ten bus ramybės sūnus, jūsų ramybė pasiliks su juo, o jeigu ne, — sugrįš pas jus. **7** Pasilikite tuose namuose, valgykite ir gerkite, kas duodama, nes darbininkas vertas savo užmokesčio. Nesikilnokite iš namų į namus.

8 Kai ateinate į kurį nors miestą ir jus priima, valgykite, kas jums padėta, **9** gydykite miesto ligonius ir sakykite: ‘Jums prisiartino Dievo karalystė.’ **10** O jei mieste, į kurį ateisite, jūsų nepriimtų, eikite į to miesto didžiąsias gatves ir sakykite: **11** ‘Mes nusipurtome prieš jus netgi jūsų miesto dulkes, prikibusias mums prie kojų. Vis dėlto įsidėmėkite, kad Dievo karalystė prisiartino.’ **12** Sakau jums, kad tą dieną lengviau bus Sodomai negu tam miestui.

13 Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu tokių

Lk 9:59* Žr. Mt 4:20 išnašą.
10:1* Kai kuriuose rankraščiuose „septyniasdešimt du“.

Lk 10:4* Pasisveikinimas anuomet galėjo būti ilga ceremonija — su pasibučiavimais, apsikabinimais ir pokalbiais.

galingų darbų, kokių atlikta pas
jus, būtų buvę atlikta Tyre ir Si-
done, jie seniai būtų atgailavę
sėdėdami su ašutine ir pelenuo-
se. **14** Todėl Tyrui ir Sidonui
per teismą bus lengviau negu
jums. **15** O tu, Kafarnaume,
bene būsi išaukštintas iki dan-
gaus? Tu nugarmėsi į hadą*!

16 Kas jūsų klauso, manęs
klauso. Kas jus atmeta, mane
atmeta. O kas atmeta mane, at-
meta ir tą, kuris mane siuntė."

17 Tie septyniasdešimt sugrį-
žo džiaugdamiesi ir sakė: „Vieš-
patie, netgi demonai paklūsta
mums dėl tavo vardo." **18** Jis
atsakė jiems: „Mačiau Šėtoną,
kaip žaibą krintantį iš dangaus.
19 Štai daviau jums valdžią,
aukštesnę už visą priešo galybę,
— trypti gyvates ir skorpionus.
Jums tikrai niekas nepakenks.
20 Vis dėlto džiaukitės ne tuo,
kad jums dvasios paklūsta, —
džiaukitės, kad jūsų vardai įra-
šyti danguje." **21** Tą pačią va-
landą Jėzus ėmė džiūgauti šven-
tojoje dvasioje ir kalbėjo: „Viešai
šlovinu tave, Tėve, dangaus ir že-
mės Viešpatie, kad gerai paslė-
pei šiuos dalykus nuo išmintin-
gųjų ir protingųjų ir atskleidei
mažyliams. Taip, Tėve, nes tau
taip patiko. **22** Visa man yra
mano Tėvo atiduota, ir niekas
nežino, kas yra Sūnus, — tiktai
Tėvas, nei kas yra Tėvas, — tiktai
Sūnus ir tas, kuriam Sūnus nori
jį apreikšti."

23 Tada jis atsigręžė į moki-
nius ir jiems atskirai pasakė:
„Laimingos akys, kurios mato,
ką jūs matote. **24** Sakau jums:
daug pranašų ir karalių troško
pamatyti tai, ką jūs matote, bet
nepamatė, ir išgirsti, ką jūs gir-
dite, bet neišgirdo."

25 Štai vienas Įstatymo žino-
vas atsistojo ir mėgindamas jį
tarė: „Mokytojau, ką turiu dary-
ti, kad paveldėčiau amžiną gy-
venimą?" **26** Jėzus jį paklau-
sė: „Kas parašyta Įstatyme? Kaip
skaitai?" **27** Šis atsakė: „'My-
lėk Jehovą, savo Dievą, visa savo
širdimi, visa savo siela, visomis
savo jėgomis ir visu savo protu'
ir 'savo artimą kaip save patį'."
28 Jėzus tarė: „Teisingai atsakei.
'Tai daryk, ir gyvensi.'"

29 Bet anas norėdamas pasi-
teisinti paklausė Jėzaus: „O kas
yra mano artimas?" **30** Jėzus
atsakė: „Vienas žmogus leidosi
žemyn iš Jeruzalės į Jerichą ir
pakliuvo plėšikams į rankas. Tie
išrengė jį, sumušė ir palikę pus-
gyvį nuėjo. **31** Pasitaikė, kad
tuo keliu žemyn leidosi vienas
kunigas, tačiau, pamatęs tą žmo-
gų, jis apėjo kita kelio puse.
32 Panašiai levitas, priėjęs tą vie-
tą ir jį pamatęs, apėjo kita puse.
33 O vienas samarietis, kelyje

Lk 10:15* Žr. 8 priedą.

jį užtikęs, pagailėjo. **34** Priėjęs užpylė ant žaizdų aliejaus ir
vyno, jas aprišo, paskui užkėlė
jį ant savo gyvulio ir nugabenęs
į užeigą slaugė. **35** Kitą dieną išsiėmęs padavė užeigos šei-
mininkui du denarus ir pasakė:
'Pasirūpink juo, o jeigu išleis-
tum ką viršaus, grįžęs aš tau at-
mokėsiu.' **36** Kuris iš tų trijų,
tavo manymu, tapo artimu pa-
kliuvusiajam į plėšikų rankas?"
37 Anas atsakė: „Tas, kuris pa-
sielgė su juo gailestingai." Tada
Jėzus jam tarė: „Eik ir tu taip
daryk."

38 Jiems bekeliaujant, Jėzus
užsuko į tokį kaimą. Čia vie-
na moteris, vardu Morta, priė-
mė jį pasisvečiuoti savo namuo-
se. **39** Ji turėjo seserį, vardu
Marija. Ši, atsisėdusi prie Viešpaties kojų, klausėsi jo žodžio.
40 O Morta buvo užsiėmusi vi-
sokiu patarnavimu. Priėjusi ji
tarė: „Viešpatie, tau nerūpi, kad
mano sesuo paliko mane vie-
ną patarnauti? Pasakyk jai, kad
man padėtų." **41** Viešpats jai
atsakė: „Morta, Morta, tu neri-
mauji ir jaudiniesi dėl daugelio
dalykų, **42** o tereikia kelių ar
tik vieno. Marija pasirinko gerą-
ją dalį, ir ji nebus iš jos atimta."

11 Kartą vienoje vietoje Jė-
zus meldėsi ir jam bai-
gus vienas iš jo mokinių pasakė:
„Viešpatie, pamokyk mus mels-
tis, kaip ir Jonas mokė savo mo-
kinius."

2 Tai jis tarė jiems: „Kai mel-
džiatės, sakykite: 'Tėve, tebū-
na šventu laikomas* tavo var-
das. Teateina tavo karalystė.
3 Kasdienės mūsų duonos duok
mums, kiek dienai reikia. **4** Ir
atleisk mums mūsų nuodėmes,
nes ir mes atleidžiame kiekvie-
nam, kuris mums kaltas*. Ir ne-
vesk mūsų į pagundą.'"

5 Jis dar jiems kalbėjo: „Tar-
kim, kuris nors iš jūsų turėda-
mas draugą ateis pas jį vidur-
naktį ir sakys: 'Bičiuli, pasko-
link man tris papločius duonos,
6 nes mano draugas ką tik už-
suko pas mane iš kelionės ir ne-
turiu ko jam padėti.' **7** Tas iš
vidaus atsilieps: 'Liaukis mane
kvaršinęs. Durys jau užsklęstos,
aš ir mano vaikeliai jau lovoje;
negaliu keltis tau ko nors duo-
ti.' **8** Sakau jums: jeigu jis ne-
atsikels ir neduos jam dėl drau-
gystės, tai dėl jo įkyrumo tikrai
atsikels ir duos, kiek tik jam rei-
kia. **9** Todėl jums sakau: pra-
šykite ir bus jums duota, ieš-
kokite ir rasite, belskite ir bus
jums atidaryta. **10** Mat kiek-
vienas prašantis gauna, kiekvie-
nas ieškantis randa ir kiekvie-
nam beldžiančiam bus atidaryta.
11 Negi atsirastų tarp jūsų tė-

Lk 11:2* Arba „tebūna pašventintas". **4*** Pažod. „skolingas".

vas, kuris savo sūnui, prašančiam žuvies, paduotų ne žuvį, o
gyvatę? **12** Arba jeigu paprašytų kiaušinio, nejau paduotų
jam skorpioną? **13** Tad jeigu
jūs, būdami netikę, mokate duoti savo vaikams gerų dovanų, juo
labiau Tėvas, esantis danguje,
duos šventosios dvasios tiems,
kurie jį prašo.“

14 Vėliau jis varė iš žmogaus
nebylumo demoną. Demonui
išėjus, nebylys prakalbo; ir minios stebėjosi. **15** Bet kai kurie
iš jų sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo galia.“ **16** O kiti, norėdami
jį išmėginti, ėmė reikalauti, kad
jis parodytų ženklą iš dangaus.
17 Žinodamas jų išmąstymus,
Jėzus jiems pasakė: „Kiekviena
susipriešinusi karalystė nusiaubiama ir susipriešinę namai griūva. **18** Tad jei ir Šėtonas yra
pats su savimi susipriešinęs, kaip
išsilaikys jo karalystė? Jūs sakote, kad aš išvarau demonus Belzebulo galia. **19** Jeigu aš išvarau demonus Belzebulo galia,
tai kieno galia juos išvaro jūsų
sūnūs*? Todėl jie bus jūsų teisėjai. **20** Tačiau jeigu aš išvarau demonus Dievo pirštu, tai
jus iš tiesų užklupo Dievo karalystė. **21** Kai stipruolis apsiginklavęs saugo savo namus, jo
turtas saugus. **22** Bet jei ateina už jį stipresnis ir jį nugali, tai
atima iš jo ginkluotę, kuria šis
pasitikėjo, ir išdalija, ką iš jo pagrobė. **23** Kas ne su manimi,
tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas gena šalin.

24 Išėjusi iš žmogaus, netyroji dvasia keliauja per sausringas
vietoves ieškodama, kur apsistoti, ir neradusi sako: ‘Grįšiu
į savo namus, iš kurių išėjau.’
25 Sugrįžusi randa juos išššluotus ir išpuoštus. **26** Tai nuėjusi pasikviečia kitas septynias
dvasias, dar piktesnes už save, ir
jos įėjusios ten apsigyvena. Tada
tam žmogui pasidaro blogiau,
negu buvo pirma.“

27 Jam kalbant šiuos dalykus,
viena moteris iš minios garsiai
sušuko: „Laimingos įsčios, kurios tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindaĩ!“ **28** Bet jis tarė:
„Tikriau sakant, laimingi tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo
laikosi.“

29 Minioms gausiai renkantis, jis ėmė kalbėti: „Ši karta yra
pikta karta. Ji ieško ženklo, bet
nebus jai duota jokio ženklo,
kaip tik Jonos ženklas. **30** Mat
kaip Jona tapo ženklu nineviečiams, taip ir Žmogaus Sūnus
bus ženklu šiai kartai. **31** Pietų šalies karalienė bus prikelta
per teismą drauge su šios kartos
žmonėmis ir juos pasmerks, nes
ji atvyko nuo žemės pakraščių

Lk 11:19* T. y. sekėjai.

pasiklausyti Saliamono išminties. O štai čia daugiau negu Saliamonas. **32** Nineviečiai prisikels per teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo girdėdami, ką Jona skelbė. O štai čia daugiau negu Jona. **33** Niekas uždegęs žiburį nededa jo į kokią slėpyklą ir nevožia saiku*, bet stato ant žibintuvo, kad įeinantys į vidų matytų šviesą. **34** Kūno žiburys yra tavoji akis. Jeigu tavo akis žiūri į viena*, tai ir visas tavo kūnas yra šviesus, bet jeigu ji šnairuoja#, tada ir tavo kūnas tamsus. **35** Tad žiūrėk, ar tavyje esanti šviesa iš tikro nėra tamsa. **36** Todėl jeigu visas tavo kūnas šviesus ir jame nėra nieko tamsaus, jis visas bus toks šviesus, tarsi būtum apšviestas žiburio spindulių.“

37 Jėzui baigus apie tai kalbėti, vienas fariziejus pakvietė jį su juo pavalgyti. Tad įėjęs jis atsisėdo prie stalo. **38** Fariziejus stebėjosi pamatęs, kad Jėzus prieš valgį neapsiplovė*. **39** Bet Viešpats jam tarė: „Va jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, bet viduje esate pilni grobio ir nedorumo. **40** Neprotingi žmonės! Argi tas, kuris padarė išorę, nėra padaręs ir vidaus? **41** Duokite gailestingumo dovanas iš to, kas viduje, — štai tada ir visa kita bus jums švaru. **42** Vargas jums, fariziejai, nes jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, rūtų ir visų kitų žalumynų, bet apleidžiate teisingumą ir Dievo meilę! Anų dalykų reikėjo laikytis, bet nepalikti ir šitų. **43** Vargas jums, fariziejai, nes jūs mėgstate pirmuosius suolus sinagogose ir sveikinimus turgavietėse. **44** Vargas jums, nes jūs — kaip tie nematomi kapai! Žmonės juos mindžioja ir to nežino.“

45 Vienas iš Įstatymo žinovų atsiliepė: „Mokytojau, taip kalbėdamas tu ir mus įžeidi.“ **46** Tuomet Jėzus tarė: „Vargas ir jums, Įstatymo žinovai, nes jūs kraunate žmonėms sunkiai panešamas naštas, o patys tų naštų nė pirštu neliečiate!

47 Vargas jums, nes jūs statote pranašų kapus, o jūsų protėviai juos žudė! **48** Išties esate savo protėvių darbų liudytojai ir vis tiek jiems pritariate: juk anie pranašus žudė, o jūs kapus statote. **49** Todėl Dievo išmintis ir kalbėjo: ‘Siųsiu pas juos pranašų ir apaštalų. Jie kai kuriuos iš jų žudys ir persekios, **50** kad iš šios kartos būtų pareikalauta visų pranašų kraujo, pralieto nuo pasaulio užgimimo*,

---

Lk 11:33* Žr. Mt 5:15 išnašą. **34*** Pažod. „tavo akis paprasta“. **34#** Pažod. „pikta“. **38*** Turimas omenyje ritualinis apsiplovimas. Žr. Mk 7:3.

Lk 11:50* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

51 pradedant Abelio krauju ir baigiant krauju Zacharijo, kuris buvo nužudytas tarp aukuro ir Dievo namų.' Taip, sakau jums, jo bus pareikalauta iš šios kartos.

52 Vargas jums, Įstatymo žinovai, nes jūs paėmėte pažinimo raktą; patys nėjote ir įeinantiems trukdėte!"

53 Kai Jėzus iš ten išėjo, Raštų žinovai ir fariziejai ėmė smarkiai jį pulti ir kamantinėti dėl daugelio dalykų, **54** tykodami pagauti ką nors iš jo lūpų.

12 Tuo tarpu susirinko daugiatūkstantinė minia, — net vieni kitus mindė. Iš pradžių Jėzus ėmė kalbėti savo mokiniams: „Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainiškumo. **2** Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko slapta, kas netaps žinoma. **3** Todėl ką kalbate tamsoje, bus girdima šviesoje, ir ką šnibždate nuošaliuose kambariuose, bus skelbiama nuo stogų. **4** Taip pat sakau jums, savo draugams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui negali nieko daugiau padaryti. **5** Aš jums pasakysiu, kurio reikia bijoti: bijokite to, kuris nužudęs turi galią įmesti į Geheną*. Taip, sakau jums, jo bijokite. **6** Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus*? Tačiau nė vienas iš jų nėra Dievo užmirštas. **7** O jūsų net visi galvos plaukai suskaičiuoti. Nebijokite — jūs vertesni už daugybę žvirblių.

8 Tad sakau jums: kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje. **9** O kuris išsižadės manęs žmonių akivaizdoje, to bus išsižadėta Dievo angelų akivaizdoje. **10** Kiekvienam, kuris pasakys žodį prieš Žmogaus Sūnų, bus atleista, o tam, kuris piktžodžiaus šventajai dvasiai, nebus atleista. **11** Kai jus ves į viešus susirinkimus, pas valdininkus bei valdžias, neimkite nerimauti, kaip ir ką gindamiesi kalbėsite ar ką sakysite. **12** Mat šventoji dvasia tą pačią valandą pamokys jus, ką sakyti."

13 Tuomet vienas iš minios Jėzui tarė: „Mokytojau, liepk mano broliui pasidalyti su manimi palikimą." **14** Jėzus jam atsakė: „Žmogau, kas paskyrė mane jūsų teisėju ar dalytoju?" **15** Ir jis pasakė: „Žiūrėkite, saugokitės visokio gobšumo, nes jeigu žmogus ir turi apsčiai, jo gyvybė nuo turto nepriklauso." **16** Tada papasakojo jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus žemė davė gausų derlių.

Lk 12:5* Žr. 9 priedą.

Lk 12:6* Pažod. „už du asus". Žr. 12 priedą.

17 Tad jis ėmė pats sau svarstyti: ‘Kaip čia padarius? Neturiu
kur sukrauti derliaus.’ 18 Ir
tarė: ‘Štai ką padarysiu: nugriausiu savo svirnus ir pastatysiu
didesnius. Tenai sugabensiu visus savo grūdus bei visas gėrybes, 19 tada tarsiu savo sielai:
„Mano siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų daugeliui metų, —
ilsėkis, valgyk, gerk ir linksminkis.“’ 20 Bet Dievas jam pa-
sakė: ‘Neprotingas žmogau, šią
naktį tavo sielos iš tavęs bus
pareikalauta. Kam tada atiteks,
ką sukrovei?’ 21 Taip atsitin-
ka tam, kuris krauna turtus sau,
bet nėra turtingas pas Dievą.“

22 Tada jis savo mokiniams
kalbėjo: „Todėl sakau jums: liau-
kitės nerimavę dėl savo sielos,
— ką valgysite, arba dėl savo
kūno, — ką vilkėsite. 23 Siela
juk vertesnė už maistą ir kū-
nas — už drabužį. 24 Pagalvo-
kite apie varnus: jie nei sėja,
nei pjauna, neturi nei sandė-
lio, nei svirno, bet Dievas juos
maitina. O jūs nepalyginti ver-
tesni už paukščius! 25 Kas iš
jūsų savo nerimavimu gali bent
viena uolektimi pailginti savo
gyvenimą? 26 Tad jeigu nega-
lite padaryti nė mažiausio da-
lyko, kamgi nerimaujate dėl vi-
sų kitų? 27 Pagalvokite, kaip
auga lelijos. Nei jos pluša, nei
verpia, bet sakau jums: net Sa-
liamonas visoje savo šlovėje ne-
buvo taip pasipuošęs, kaip kiek-
viena iš jų. 28 Jeigu Dievas
taip aprengia laukų augalą, ku-
ris šiandien gyvuoja, o rytoj me-
tamas į krosnį, juo labiau jis ap-
rengs jus, mažatikiai. 29 Tad
liaukitės vis galvoję, ką valgysi-
te, ką gersite, ir liaukitės nerima-
vę. 30 Viso to vaikosi pasau-
lio tautos. Jūsų Tėvas žino, kad
jums to reikia. 31 Taigi ieško-
kite jo karalystės, ir tai bus jums
pridėta.

32 Nebijok, mažoji kaimene,
nes jūsų Tėvas panorėjo duoti
jums karalystę. 33 Parduokite
savo turtą ir dalykite gailestin-
gumo dovanas. Pasidarykite ne-
susidėvinčių piniginių — ne-
nykstantį lobį danguje, kur joks
vagis neprieina ir kandys nesu-
ėda. 34 Mat kur jūsų turtas,
ten bus ir jūsų širdis.

35 Tebūna sujuostos jūsų
strėnos ir tedega jūsų žibintai.
36 Būkite kaip žmonės, kurie
laukia savo šeimininko, grįžtan-
čio iš vestuvių, kad šiam at-
vykus ir pabeldus galėtų iškart
atidaryti. 37 Laimingi tie ver-
gai, kuriuos šeimininkas parvy-
kęs ras budinčius! Iš tiesų sakau
jums: jis susijuos, susodins juos
prie stalo ir priėjęs jiems pa-
tarnaus. 38 Jeigu jis parvyktų
antrosios ar netgi trečiosios sar-
gybos metu ir rastų juos budin-

čius, jie laimingi! **39** Supraskite štai ką: jeigu šeimininkas
žinotų, kurią valandą ateis vagis,
jis budėtų ir neleistų įsilaužti į
savo namus. **40** Jūs irgi būkite
pasirengę, nes Žmogaus Sūnus
ateis tą valandą, kurią nemanote.“

41 Tada Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą sakai
mums, ar visiems?“ **42** Ir Viešpats pasakė: „Kas iš tiesų yra tas
ištikimas prievaizdas, tas nuovokusis, kuriam jo šeimininkas paves savo tarnus, kad duotų jiems
maisto davinį reikiamu metu?
43 Laimingas tas vergas, jeigu
jo šeimininkas atvykęs ras jį taip
darantį! **44** Iš tikrųjų sakau
jums: visą savo turtą jis paves
jam. **45** Bet jeigu tas vergas
sakytų sau širdyje: ‘Mano šeimininkas užtrunka sugrįžti’ ir
imtų mušti tarnus bei tarnaites,
valgyti, gerti ir girtauti, **46** to
vergo šeimininkas ateis dieną,
kurią tas nelaukia, ir valandą,
kurią jis nemano. Jis griežčiausiai jį nubaus* ir paskirs jam dalį
su neištikimaisiais. **47** Vergas,
kuris suprato savo šeimininko
valią, bet nepasiruošė ar jo valios nevykdė, bus smarkiai nuplaktas. **48** O kuris nesuprato
ir dėl to padarė ką nors baustino
kirčiais, bus mažai plakamas. Iš
kiekvieno, kuriam daug duota,
bus daug pareikalauta, ir iš to,
kuriam daug patikėta, bus daugiau ir pareikalauta.

49 Aš atėjau įžiebti žemėje
ugnies, tad ko man benorėti, jeigu ji jau dega? **50** Bet aš turiu
būti pakrikštytas krikštu, ir kaip
mane tai slegia, kol bus iki galo
atlikta! **51** Manote, aš atėjau
duoti žemei ramybės*? Anaiptol, sakau jums. Ne ramybės,
o susiskaldymo. **52** Mat nuo
dabar penki vienuose namuose
bus pasidaliję: trys prieš du ir du
prieš tris. **53** Tėvas stos prieš
sūnų ir sūnus prieš tėvą, motina
prieš dukterį ir duktė prieš motiną, anyta prieš marčią ir marti
prieš anytą.“

54 Jis kalbėjo ir minioms: „Pamatę nuo vakarų kylantį debesį,
iškart sakote: ‘Artinasi liūtis’, ir
ji užeina. **55** O kai pučia pietys, sakote: ‘Užeis karštis’, ir taip
atsitinka. **56** Veidmainiai, jūs
mokate tirti žemės ir dangaus
veidą, tai kodėl nemokate ištirti šio laikmečio? **57** Kodėl
patys nesprendžiate, kas teisu?
58 Antai, eidamas su savo ieškovu pas valdininką, pasistenk
išspręsti su juo ginčą dar pakeliui, kad kartais jis nenutemptų
tavęs pas teisėją, teisėjas neperduotų teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas neįmestų tavęs

Lk 12:46* Pažod. „Jis perkirs jį pusiau“.

Lk 12:51* Arba „taikos“.

į kalėjimą. **59** Sakau tau: tikrai iš ten neišeisi, kol neatiduosi
paskutinio skatiko*.“

13 Tuo pat metu kai kurie iš ten buvusių papasakojo Jėzui apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišė su jų aukomis*. **2** Jėzus jiems atsakė: „Ar manote, kad jeigu tiems galilėjiečiams taip atsitiko, jie buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius? **3** Anaiptol, sakau jums. Bet jeigu neatgailausite, jūs taip pat visi pražūsite. **4** Arba anie aštuoniolika, kuriuos prie Siloamo užgriuvo bokštas ir užmušė, — gal manote, kad jie buvo didesni nusidėjėliai* už visus kitus Jeruzalės gyventojus? **5** Anaiptol, sakau jums. Bet jeigu neatgailausite, jūs visi, kaip ir jie, pražūsite.“

6 Tada jis papasakojo šį palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogyne pasodinęs figmedį. Jis atėjo pasiieškoti ant jo vaisių, bet nerado. **7** Taigi tarė vynuogininkui: ‘Štai jau treti metai, kai ateinu ieškoti vaisių ant šio figmedžio, bet vis nerandu. Nukirsk jį! Kam dar žemę alina?’ **8** Tas atsakė: ‘Šeimininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu mėšlu. **9** Jeigu tuomet duos vaisių, — gerai, o jeigu ne, jį iškirsdinsi.’“

10 Per šabą jis mokė vienoje sinagogoje. **11** Ir štai ten buvo moteris, aštuoniolika metų turinti negalės dvasią — sulinkusi ir negalinti nė kiek atsitiesti. **12** Ją pamatęs, Jėzus į ją kreipėsi ir tarė: „Moterie, esi išvaduota iš savo negalės.“ **13** Jis uždėjo ant jos rankas; moteris tuojau pat atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. **14** O sinagogos vadovas, pasipiktinęs, kad Jėzus išgydė per šabą, ėmė sakyti miniai: „Darbui dirbti yra šešios dienos. Tad per jas ir ateikite gydytis, — ne šabo dieną.“ **15** Tačiau Viešpats jam atsakė: „Veidmainiai, argi jūs kiekvienas per šabą neatrišate nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nenuvedate pagirdyti? **16** Tad argi nederėjo šios Abraomo dukters, kurią Šėtonas laikė supančiojęs štai jau aštuoniolika metų, šabo dieną išvaduoti iš tų pančių?“ **17** Jam tai pasakius, visi jo priešininkai susigėdo, o visa minia džiaugėsi visais šlovingais jo darbais.

18 Tad Jėzus kalbėjo: „Į ką panaši Dievo karalystė? Su kuo galėčiau ją palyginti? **19** Ji panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus paėmęs pasėjo savo sode. Jis išaugo, tapo medžiu ir dangaus paukščiai rado prieglobstį jo šakose.“

Lk 12:59* Pažod. „leptono“. Žr. 12 priedą. **13:1*** T. y. gyvulių aukomis. **4*** Pažod. „skolininkai“.

20 Jis dar sakė: „Su kuo
man palyginti Dievo karalystę?
21 Ji panaši į raugą, kurį mote-
ris paėmusi įmaišė* trijuose di-
deliuose saikuose miltų, ir visa
įrūgo.“

22 Keliaudamas į Jeruzalę Jė-
zus ėjo per miestus bei kaimus
ir mokė. **23** Vienas žmogus jo
paklausė: „Viešpatie, ar mažai
bus išgelbėtų?“ Jis jiems tarė:
24 „Iš visų jėgų stenkitės įeiti
pro siaurąsias duris, nes sakau
jums: daugelis mėgins įeiti, bet
neįstengs. **25** Kai šeimininkas
jau bus atsikėlęs ir duris užskle-
ndęs, stovėdami lauke jūs imsi-
te belsti į jas ir sakyti: ‘Viešpa-
tie, atidaryk mums.’ Bet jis
atsilieps: ‘Aš nežinau, iš kur jūs.’
26 Tada jūs imsite sakyti: ‘Mes
valgėme ir gėrėme tavo akivaiz-
doje, tu mokei mūsų didžiosiose
gatvėse.’ **27** Bet jis prabils ir
pasakys: ‘Aš nežinau, iš kur jūs.
Atstokite nuo manęs jūs visi, da-
rantys neteisybę!’ **28** Ten bus
jums verksmo ir dantų griežimo,
kai pamatysite, kad Abraomas,
Izaokas, Jokūbas ir visi pranašai
— Dievo karalystėje, o jūs esa-
te išmesti laukan. **29** Taip pat
žmonės iš rytų ir vakarų, iš šiau-
rės ir pietų ateis ir susės prie stalo
Dievo karalystėje. **30** Tai štai:
yra paskutinių, kurie bus pirmi,
ir pirmų, kurie bus paskutiniai.“

31 Tą pačią valandą atėjo keli
fariziejai ir pasakė jam: „Išeik,
keliauk iš šios vietos, nes Erodas*
nori tave nužudyti.“ **32** O Jė-
zus jiems tarė: „Eikite ir pasa-
kykite tam lapei: ‘Štai šiandien
ir rytoj aš išvarau demonus, gy-
dau, o trečią dieną būsiu baigęs.’
33 Šiaip ar taip, šiandien, ry-
toj ir kitą dieną aš turiu keliauti,
nes nedera pranašui žūti ne Je-
ruzalėje. **34** Jeruzalė, Jeruza-
lė — ji žudo pranašus ir užmė-
to akmenimis pas ją siųstuosius.
Kiek kartų aš norėjau surinkti
tavo vaikus, kaip višta suren-
ka savo viščiukus po sparnais!
Bet jūs nenorėjote. **35** Štai jū-
sų namai* apleidžiami ir pa-
liekami jums. Sakau jums: ma-
nęs nebematysite, kol netarsite:
‘Palaimintas ateinantis Jehovos
vardu!’“

14 Kartą per šabą Jėzus atė-
jo pas vieną iš fariziejų
vyresnybės į namus pavalgyti.
Jie akylai jį stebėjo. **2** O jam
priešais buvo vienas vandenli-
ge sergantis žmogus. **3** Tad Jė-
zus Įstatymo žinovų ir fariziejų
paklausė: „Leistina per šabą gy-
dyti ar ne?“ **4** Tie tylėjo. Tuo-
met Jėzus paėmęs jį išgydė ir pa-
leido. **5** O jiems pasakė: „Jei
kurio iš jūsų sūnus arba jautis
šabo dieną įpultų į šulinį, argi

Lk 13:21* Pažod. „paslėpė“.

Lk 13:31* Žr. Lk 3:1 išnašą. **35*** T. y. šventykla.

tuojau pat jo neištrauktumėte?“
6 Jie negalėjo nieko į tai atsakyti.

7 Matydamas, kad pakviestieji renkasi sau pirmąsias vietas,
Jėzus pasakė jiems palyginimą:
8 „Kai kas nors pakviečia tave
į vestuves, nesėsk į garbingiausią vietą. Galbūt kuris kitas pakviestasis yra už tave garbingesnis,
9 ir tas, kuris tave ir jį pakvietė, priėjęs tau pasakys:
‘Užleisk vietą jam.’ Tuomet susigėdęs turėsi pereiti į paskutinę vietą.
10 Kai tave pakvies, atėjęs verčiau sėskis į paskutinę vietą, kad tas, kuris tave pakvietė, atėjęs tau pasakytų: ‘Bičiuli, persėsk aukščiau.’ Tada visų svečių akyse tau bus garbė.
11 Mat kiekvienas, kuris aukštinasi, bus pažemintas, o kas nusižemina, bus išaukštintas.“

12 Paskui Jėzus kalbėjo jį pakvietusiam: „Kai suruoši pietus ar vakarienę, nekviesk nei savo draugų, nei brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų, nes gali būti, kad ir jie atsidėkodami kada nors pakvies tave ir taip tau bus atlyginta.
13 Kai keli vaišes, verčiau kviesk vargšus, paliegusius, luošus, aklus,
14 tai būsi laimingas, nes jie neturi kuo tau atsilyginti, — tau bus atlyginta teisiųjų prisikėlime.“

15 Vienas iš svečių, tai girdėdamas, jam pasakė: „Laimingas, kas valgys duoną Dievo karalystėje.“

16 Jėzus jam tarė: „Vienas žmogus ruošė didelę vakarienę ir pakvietė daugelį.
17 Atėjus vakarienės valandai jis išsiuntė savo vergą pasakyti kviestiesiems: ‘Ateikite, nes viskas jau paruošta.’
18 Bet jie visi kaip vienas ėmė teisintis. Pirmasis jam tarė: ‘Nusipirkau dirvą ir turiu eiti jos apžiūrėti. Prašau priimti mano pasiteisinimą.’
19 Kitas sakė: ‘Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Prašau priimti mano pasiteisinimą.’
20 Dar kitas sakė: ‘Vedžiau žmoną, todėl negaliu ateiti.’
21 Vergas grįžo pas savo šeimininką ir viską jam papasakojo. Šis užsirūstino ir tarė vergui: ‘Skubiai eik į miesto didžiąsias gatves bei skersgatvius ir vesk čia vargšus, paliegusius, aklus ir luošus.’
22 Vergas vėliau pranešė: ‘Šeimininke, ką liepei, padaryta, bet dar yra vietos.’
23 Šeimininkas vergui pasakė: ‘Eik į kelius bei patvorius ir priversk juos ateiti, kad mano namai būtų pilni.
24 Mat, sakau jums, nė vienas iš anų pakviestųjų neragaus mano vakarienės.’“

25 Kartu su Jėzumi keliavo didelės minios. Atsigręžęs į jas, jis tarė:
26 „Jei kas nors ateinantis pas mane nėra pasiren-

gęs nekęsti* savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir netgi savo paties sielos,
tas negali būti mano mokinys.
27 Kas neneša savo kančių stulpo ir neina paskui mane, negali
būti mano mokinys. **28** Antai
kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirma atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, — ar turės iš
ko užbaigti? **29** Juk gali atsitikti, kad padėjęs pamatą žmogus neįstengs užbaigti, ir visi
tai matydami ims iš jo šaipytis: **30** ‘Šitas žmogus pradėjo
statyti ir neįstengia užbaigti.’
31 Arba kuris karalius, išvykdamas kariauti prieš kitą karalių,
pirma neatsisėda apsvarstyti, ar turėdamas dešimt tūkstančių karių pajėgs susiremti su tuo, kuris
ateina prieš jį su dvidešimt tūkstančių? **32** Jei mato nepajėgsiąs, tai anam dar toli esant siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos.
33 Taigi panašiai ir su jumis:
nė vienas, kuris neatsisveikina
su visu savo turtu, negali būti
mano mokinys.

34 Druska, aišku, geras daiktas. Bet jeigu pati druska netenka sūrumo, kuo gi ją bepasūdyti? **35** Ji netinka nei dirvai,
nei mėšlui, ir yra išmetama laukan. Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“

Lk 14:26* „Nėra pasirengęs nekęsti“, kitaip tariant, myli labiau negu Jėzų.

15 Prie Jėzaus būrėsi visi
mokesčių rinkėjai ir nusidėjėliai, norėdami jo pasiklausyti. **2** Todėl ir fariziejai, ir
Raštų žinovai burbėjo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo.“
3 Tada jis papasakojo jiems tokį
palyginimą: **4** „Kas iš jūsų, jei
turi šimtą avių ir vienos pasigenda, nepalieka devyniasdešimt devynių tyruose ir neina
ieškoti pražuvusios, kolei suras?
5 Ją suradęs džiaugiasi, užsikelia ant pečių, **6** o grįžęs namo
susikviečia draugus, kaimynus ir
sako jiems: ‘Džiaukitės su manimi, nes radau savo pražuvusią avį!’ **7** Sakau jums: taip ir
danguje bus daugiau džiaugsmo
dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt
devynių teisiųjų, kuriems atgailos nereikia.

8 Arba kuri moteris, jei turi
dešimt drachmų* ir vieną pameta, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir kruopščiai neieško,
kol suras? **9** Radusi susikviečia savo drauges, kaimynes ir
sako: ‘Džiaukitės su manimi, nes
radau drachmą, kurią buvau pametusi!’ **10** Sakau jums: taip
ir Dievo angelai džiaugiasi dėl
vieno atgailaujančio nusidėjėlio.“

11 Paskui jis kalbėjo: „Vienas žmogus turėjo du sūnus.

Lk 15:8* Žr. 12 priedą.

12 Jaunesnysis tarė tėvui: ‘Tėve,
duok man savo nuosavybės dalį,
kuri man priklauso.’ Ir tėvas pa-
dalijo jiems turtą. 13 Nedau-
geliui dienų praėjus, jaunesnysis
sūnus viską susirinkęs iškeliavo
į tolimą šalį. Ten palaidai gy-
vendamas savo turtą iššvaistė.
14 Kai buvo viską išleidęs, šalyje
kilo didelis badas, ir jis ėmė sto-
koti. 15 Nuėjęs įsiprašė sam-
diniu pas vieną tos šalies pilietį,
ir tas nusiuntė jį į savo laukus
ganyti kiaulių. 16 Jis geisda-
vo prisivalgyti bent ceratonijos
ankščių, kurias ėdė kiaulės, bet
niekas jam neduodavo.

17 Galop atėjęs į protą tarė:
‘Kiek mano tėvo samdinių turi
apsčiai duonos, o aš čia mirš-
tu badu! 18 Kelsiuosi, keliau-
siu pas tėvą ir sakysiu jam:
„Tėve, nusidėjau dangui ir tau.
19 Nebesu vertas vadintis tavo
sūnumi. Priimk mane vienu
iš savo samdinių.“’ 20 Tad jis
pakilo ir iškeliavo pas tėvą. Tė-
vas pamatė jį iš tolo. Gailes-
čio apimtas atbėgo, puolė jam
ant kaklo ir švelniai pabučiavo.
21 Sūnus prabilo: ‘Tėve, nusidė-
jau dangui ir tau. Nebesu ver-
tas vadintis tavo sūnumi. Priimk
mane vienu iš savo samdinių.’
22 Tačiau tėvas pasakė savo ver-
gams: ‘Greičiau atneškite rū-
bą, patį geriausią, ir jį aprenk-
ite, užmaukite jam ant piršto
žiedą, apaukite kojas sandalais!
23 Atvedę papjaukite nupenėtą
veršį, valgykime ir linksminki-
mės, 24 nes šitas mano sūnus
buvo miręs ir atgijo, buvo pra-
žuvęs ir atsirado.’ Ir jie pradėjo
linksmintis.

25 O vyresnysis jo sūnus bu-
vo laukuose. Grįždamas ir jau
būdamas netoli namų jis išgir-
do muziką ir šokius. 26 Pasi-
kvietęs vieną iš tarnų, paklausė,
kas ten vyksta. 27 Tas atsakė:
‘Sugrįžo tavo brolis, todėl tavo
tėvas, atgavęs jį sveiką, papjo-
vė nupenėtą veršį.’ 28 Sūnus
įpyko ir nenorėjo eiti į vidų.
Tada tėvas išėjęs ėmė jį kviesti.
29 Šis atsakė savo tėvui: ‘Jau ši-
tiek metų tau vergauju ir nieka-
da tavo įsakymo neperžengiau,
o tu nė karto nedavei man ožiu-
ko pasilinksminti su draugais.
30 Bet kai tik parsirado šitas
tavo sūnus, surijęs tavąjį turtą
su paleistuvėmis, jam papjovei
nupenėtą veršį!’ 31 Tėvas jam
pasakė: ‘Vaike, tu visada esi su
manimi, ir viskas, kas mano, yra
ir tavo. 32 Juk reikėjo mums
linksmintis ir džiaugtis, nes tavo
brolis buvo miręs ir atgijo, buvo
pražuvęs ir atsirado.’“

16 Paskui jis kalbėjo ir mo-
kiniams: „Vienas turtin-
gas žmogus turėjo prievaizdą.
Tas buvo jam apskųstas, kad
švaisto jo turtą. 2 Žmogus jį

pasikvietė ir pasakė: ‘Ką aš girdžiu apie tave? Pateik savo prievaizdos ataskaitą, nes nebegalėsi prievaizdu būti.’ **3** Šis tarė sau: ‘Ką darysiu, kad mano šeimininkas atima iš manęs prievaizdo darbą? Kasti nepajėgčiau, o elgetauti gėda. **4** Jau žinau, ką padarysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš darbo.’ **5** Pasišaukęs po vieną savo šeimininko skolininkus, jis tarė pirmajam: ‘Kiek tu skolingas mano šeimininkui?’ **6** Tas atsakė: ‘Šimtą batų* aliejaus.’ Prievaizdas tarė: ‘Imk savo skolos raštą, sėsk ir skubiai rašyk: penkiasdešimt.’ **7** Paskui klausė kito: ‘O tu kiek skolingas?’ Šis atsakė: ‘Šimtą korų* kviečių.’ Prievaizdas tarė: ‘Imk savo skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt.’ **8** Šeimininkas pagyrė neteisųjį prievaizdą, kad jis sumaniai pasielgė. Mat šios santvarkos sūnūs savo kartoje tvarko reikalus sumaniau negu šviesos sūnūs.

9 Taigi, sakau jums, neteisiuoju turtu* pasidarykite draugų, kad, kai jo neliks, jie priimtų jus į amžinąsias buveines. **10** Kas ištikimas mažiausiame dalyke, būna ištikimas daugelyje dalykų, o kas neteisus mažiausiame, būna neteisus daugelyje. **11** Tad jeigu nepasirodėte ištikimi tvarkydami neteisiuosius turtus, kas jums patikės tikruosius? **12** Ir jeigu nepasirodėte ištikimi tvarkydami, kas priklauso kitam, kas gi duos jums tai, kas skirta jums? **13** Nė vienas namų tarnas negali vergauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą niekins. Negalite vergauti Dievui ir turtams.“

14 Visa tai girdėdami, pinigus mėgstantys fariziejai iš jo vaipėsi. **15** Todėl Jėzus jiems pasakė: „Jūs dedatės teisūs žmonių akyse, bet Dievas pažįsta jūsų širdis. Mat kas žmonių aukštinama, Dievo akyse yra bjaurastis.

16 Įstatymas ir Pranašai buvo iki Jono, o nuo tada skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę ir visi į ją veržiasi. **17** Išties, lengviau dangui ir žemei praeiti, negu bent vienam Įstatymo raidės brūkšneliui likti neįvykdytam.

18 Kiekvienas, kuris išsiskiria su žmona ir veda kitą, svetimauja. Ir kas veda moterį, išsiskyrusią su vyru, svetimauja.

19 Buvo vienas turtingas žmogus. Jis vilkėjo purpuru ir drobe ir kasdien ištaigingai pramogavo. **20** Prie jo vartų atnešdavo vieną votimis aptekusį elgetą, vardu Lozorius. **21** Šis troško

---

Lk 16:6* Žr. 12 priedą. **7*** Žr. 12 priedą. **9*** Žr. Mt 6:24 išnašą.

pasisotinti tuo, kas nukrisdavo
nuo turtuolio stalo. Dar ir šu-
nys atbėgę laižydavo jo votis.
22 Galiausiai elgeta numirė ir
buvo angelų nuneštas į Abrao-
mo prieglobstį*.

Turtuolis irgi mirė ir buvo
palaidotas. **23** Hade* kentėda-
mas, jis pakėlė akis ir iš tolo iš-
vydo Abraomą ir jo prieglobsty-
je Lozorių. **24** Tad jis sušuko:
'Tėve Abraomai, pagailėk manęs
ir atsiųsk Lozorių, kad pamirkęs
vandenyje savo piršto galiuką at-
vėsintų man liežuvį, nes kanki-
nuosi šitoje liepsnoje!' **25** Ta-
čiau Abraomas pasakė: 'Vaike,
prisimink: kaip tu gyvendamas
atsiėmei savo gėrybes, taip Lo-
zorius — piktenybes. Dabar jis
čia guodžiamas, o tu kankinie-
si. **26** Be viso šito, tarp mūsų
ir jūsų yra atverta didelė praraja,
kad norintys negalėtų nei iš
čia pas jus pereiti, nei persikelti
iš jūsų pas mus.' **27** Anas tarė:
'Jei taip, tėve, prašau nusiųsti
jį į mano tėvo namus, **28** nes
aš turiu penkis brolius. Tegul
jis jiems gerai paliudija, kad ir
jie nepatektų į šią kančių vietą.'
29 Bet Abraomas atsakė: 'Jie
turi Mozę ir Pranašus, — jų te-
gul klauso.' **30** Anas tarė: 'Ne
ne, tėve Abraomai! Jei pas juos
nueitų kas nors iš mirusiųjų, jie
atgailautų.' **31** Tačiau jis atsa-
kė: 'Jeigu jie neklauso Mozės ir
Pranašų, nebus įtikinti, jei kas ir
iš mirusiųjų prisikeltų.'"

17 Jis pasakė savo moki-
niams: „Neišvengiamai
bus dalykų, vedančių į suklupi-
mą. Tačiau vargas tam, per kurį
jų atsiranda! **2** Jam labiau ap-
simokėtų, jeigu ant kaklo jam
būtų užkabintas girnų akmuo ir
jis būtų įmestas į jūrą, negu kad
pastūmėtų į suklupimą vieną iš
šitų mažutėlių. **3** Žiūrėkite sa-
vęs. Jeigu tavo brolis nusidėtų,
sudrausk jį, ir jeigu atgailauja,
jam atleisk. **4** Net jeigu septy-
nis kartus per dieną jis tau nu-
sidėtų ir septynis kartus sugrįžtų
pas tave sakydamas: 'Atgailauju',
turi jam atleisti."

5 Apaštalai Viešpačiui sakė:
„Suteik mums daugiau tikėji-
mo." **6** Viešpats tarė: „Jeigu
turėtumėte tikėjimą dydžio kaip
garstyčios grūdelis, tai tartumė-
te šitam šilkmedžiui: 'Išsirauk ir
pasisodink jūroje!', ir jis jums
paklustų.

7 Kas iš jūsų, turėdamas vergą,
ariantį ar ganantį, sakytų jam,
grįžusiam iš lauko: 'Eikš tuojau
ir sėskis prie stalo'? **8** Argi jis
nesakys: 'Paruošk man ko nors
vakarienei ir užsirišęs prijuostę
patarnauk, kol pavalgysiu ir at-
sigersiu, o paskui galėsi pats pa-
valgyti ir atsigerti'? **9** Bene jis

Lk 16:22* Pažod. „prie Abraomo krū-
tinės". **23*** Žr. 8 priedą.

bus dėkingas vergui, kad padarė,
kas pavesta? **10** Tad ir jūs, pa-
darę visa, kas pavesta, sakykite:
‘Esame nenaudingi vergai. Pada-
rėme, ką turėjome padaryti.’“

11 Keliaudamas į Jeruzalę jis
ėjo Samarijos ir Galilėjos vidur-
žemiu. **12** Įeinantį į vieną kai-
mą jį pamatė dešimt raupsuotų
vyrų. Atsistoję, iš tolo **13** jie
šaukė: „Jėzau, Vadove, pagailėk
mūsų!“ **14** Jėzus juos pamatęs tarė: „Eikite pasirodyti kunigams.“ Ir beeidami jie tapo švarūs. **15** Vienas iš jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo garsiu balsu šlovindamas Dievą. **16** Jis puolė veidu į žemę Jėzui prie kojų ir jam dėkojo. Tas žmogus buvo samarietis. **17** Tada Jėzus pasakė: „Argi ne dešimt buvo apvalyti? Tai kur anie devyni? **18** Neatsirado nė vieno, kuris grįžtų atiduoti šlovės Dievui, tik šis kitatautis?“ **19** Ir tarė jam: „Kelkis ir eik. Tavo tikėjimas tave išgydė.“

20 Fariziejų paklaustas, kada ateina Dievo karalystė, Jėzus jiems atsakė: „Dievo karalystė neateina akivaizdžiu būdu. **21** Ir nebus sakoma: ‘Žiūrėk, ji čia!’ arba: ‘Tenai!’, nes štai Dievo karalystė yra tarp jūsų.“

22 Tada jis pasakė mokiniams: „Ateis dienos, kai trokšite išvysti vieną iš Žmogaus Sūnaus dienų, bet neišvysite. **23** Jums sakys: ‘Žiūrėkite, ten!’ arba: ‘Žiūrėkite, čia!’ Neikite ir nebėkite paskui juos. **24** Kaip žaibas tvykstelėjęs sušvinta nuo vieno padangės krašto iki kito, taip bus ir su Žmogaus Sūnumi. **25** Bet pirma jis turės daug iškentėti ir būti šios kartos atmestas. **26** Be to, Žmogaus Sūnaus dienomis bus taip, kaip buvo Nojaus dienomis: **27** žmonės valgė, gėrė, vedė, tekėjo iki dienos, kurią Nojus įlipo į laivą. Tada užėjo tvanas ir visus pražudė. **28** Ir bus panašiai kaip Loto dienomis: jie valgė, gėrė, pirko, pardavinėjo, sodino, statė. **29** Bet tą dieną, kurią Lotas išėjo iš Sodomos, iš dangaus lijo ugnis ir siera ir visus sunaikino. **30** Taip bus ir tą dieną, kai bus apreikštas Žmogaus Sūnus.

31 Kas tą dieną bus ant stogo, ir jo daiktai namuose, tenelipa žemyn jų pasiimti; kas laukuose, irgi tenegrįžta atgal. **32** Atsiminkite Loto žmoną! **33** Kas tik stengtųsi išsaugoti savo sielą, ją praras, o tas, kas ją praras, išlaikys ją gyvą. **34** Sakau jums: tą naktį bus du vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. **35** Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.“ **36** —— *

Lk 17:36* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

37 Atsiliepdami jie paklausė:
„Kur, Viešpatie?“ Jis jiems atsa-
kė: „Kur bus kūnas, ten sulėks ir
ereliai.“

18 Jėzus palyginimu kalbė-
jo jiems apie tai, kad jie
turi visuomet melstis ir nenu-
leisti rankų: 2 „Viename mies-
te buvo teisėjas, kuris nebijojo
Dievo ir nesiskaitė su žmogumi.
3 Tame mieste buvo ir našlė,
kuri vis ateidavo pas jį ir pra-
šydavo: ‘Apgink mane nuo ma-
no priešininko!’ 4 Kurį laiką
jis nesileido į kalbas, bet pas-
kui tarė sau: ‘Nors aš nei Die-
vo bijau, nei su žmogumi skai-
tausi, 5 vis dėlto, kadangi šita
našlė nuo manęs neatstoja, ap-
ginsiu ją, kad daugiau čia nei-
tų ir visai manęs nepribaigtų.’“
6 Tada Viešpats tarė: „Įsiklau-
sykite, ką pasakė tas neteisus
teisėjas! 7 Tad nejau Dievas
neįvykdys teisingumo dėl savo
išrinktųjų, kurie jo šaukiasi die-
ną naktį, nors kol kas yra dėl jų
kantrus? 8 Sakau jums: teisin-
gumą jų labui jis įvykdys greitai.
Tačiau ar atėjęs Žmogaus Sūnus
beras žemėje tokį tikėjimą?“

9 Tiems, kurie manėsi esą
teisūs, o visus kitus niekino,
jis papasakojo tokį palyginimą:
10 „Du žmonės atėjo į šventyk-
lą pasimelsti. Vienas buvo fari-
ziejus, o kitas — mokesčių rin-
kėjas. 11 Fariziejus atsistojęs
pats sau šitaip meldėsi: ‘Dieve,
dėkoju tau, kad nesu toks kaip
kiti žmonės: grobikai, neteisy-
bės darytojai, svetimautojai arba
kaip va šitas mokesčių rinkėjas.
12 Aš pasninkauju dukart per
savaitę, duodu dešimtinę nuo
visko, ką įsigyju.’ 13 O mo-
kesčių rinkėjas stovėjo atokiai ir
nedrįso nė akių pakelti į dangų,
tik mušėsi į krūtinę ir sakė: ‘Die-
ve, būk maloningas man, nusi-
dėjėliui.’ 14 Sakau jums: šitas
grįžo į namus teisesnis už aną,
nes kiekvienas, kuris save auk-
ština, bus pažemintas, o kuris
nusižemina, bus išaukštintas.“

15 Žmonės nešė pas Jėzų ir
kūdikius, kad juos paliestų, ta-
čiau mokiniai tai matydami juos
barė. 16 O Jėzus paprašė kū-
dikius atnešti pas jį ir pasa-
kė: „Leiskite vaikeliams ateiti
pas mane ir netrukdykite jiems,
nes tokių yra Dievo karalystė.
17 Iš tiesų sakau jums: kas ne-
priima Dievo karalystės kaip vai-
kelis, tikrai į ją neįeis.“

18 Vienas iš vyresnybės jį pa-
klausė: „Gerasis Mokytojau, ką
man daryti, kad paveldėčiau am-
žiną gyvenimą?“ 19 Jėzus jam
tarė: „Kodėl mane vadini geru?
Niekas nėra geras, tik vienas Die-
vas. 20 Žinai įsakymus: ‘Ne-
svetimauk, nežudyk, nevok, ne-
liudyk melagingai, gerbk savo
tėvą ir motiną.’“ 21 Tas atsa-

kė: „Viso to aš laikausi nuo jaunumės.“ **22** Jėzus tai išgirdęs jam tarė: „Dar vieno dalyko tau trūksta: parduok viską, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui* mane.“ **23** Tai išgirdęs, tas labai nuliūdo, mat buvo itin turtingas.

24 Jėzus į jį pažvelgęs pasakė: „Kaip sunku bus pinigingiesiems patekti į Dievo karalystę! **25** Lengviau jau kupranugariui praliįsti pro adatos skylutę negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę.“ **26** Tie, kurie tai girdėjo, paklausė: „Tai kas gali būti išgelbėtas?“ **27** Jis atsakė: „Kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui.“ **28** Tada Petras prabilo: „Štai mes palikome, kas mūsų, ir pasekėme tavimi.“ **29** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad nėra nė vieno, kuris, palikęs ar namus, ar žmoną, ar brolius, ar tėvus, ar vaikus dėl Dievo karalystės, **30** negautų nepalyginti daugiau jau šiuo laiku, o būsimojoje santvarkoje — amžino gyvenimo.“

31 Jis pasivedė dvylika į šalį ir pasakė jiems: „Štai mes kylame į Jeruzalę, ir visa, kas per pranašus parašyta apie Žmogaus Sūnų, bus iki galo atlikta. **32** Mat jį atiduos svetimtaučiams, išjuoks, užgaulios, apspjaudys **33** ir nuplakę nužudys. Bet trečią dieną jis prisikels.“ **34** Tačiau jie iš viso šito nieko nesuprato. Tų žodžių prasmė liko nuo jų paslėpta — jie nesuprato, apie ką jis kalba.

35 Jam artinantis prie Jericho, vienas neregys sėdėdamas pakelėje prašė išmaldos. **36** Išgirdęs praeinančią minią, jis ėmė klausinėti, kas čia vyksta. **37** Jam atsakė: „Tai Jėzus Nazarietis eina!“ **38** Tada jis sušuko: „Jėzau, Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **39** Einantys priekyje jį griežtai tildė, bet tas dar labiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **40** Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti. Kai tas priėjo, Jėzus paklausė: **41** „Ko nori, kad dėl tavęs padaryčiau?“ Jis atsakė: „Kad vėl regėčiau, Viešpatie.“ **42** Jėzus jam tarė: „Praregėk, tavo tikėjimas tave išgydė.“ **43** Šis iškart praregėjo ir, šlovindamas Dievą, nusekė jam iš paskos. Ir visi žmonės tai matydami liaupsino Dievą.

19 Įžengęs į Jerichą, Jėzus ėjo per miestą. **2** Ten buvo vyras, vardu Zachiejus, mokesčių rinkėjų viršininkas, turtingas žmogus. **3** Jis norėjo pamatyti, kas yra tas Jėzus, bet per minią negalėjo, nes buvo mažo ūgio. **4** Tad pabėgėjęs priekin jis įsilipo į šilkmedinį

Lk 18:22* Žr. Mt 4:20 išnašą.

fikusą, kad Jėzų pamatytų, mat
šis turėjo ten praeiti. **5** Atėjęs
į tą vietą, Jėzus pažvelgė aukš-
tyn ir tarė: „Zachiejau, skubiai
lipk žemyn, nes šiandien turiu
pasilikti tavo namuose.“ **6** Za-
chiejus paskubomis nulipo ir su
džiaugsmu priėmė jį į svečius.
7 Tai pamatę, visi ėmė burbė-
ti: „Jis apsistojo pas nusidėjėlį!“
8 O Zachiejus atsistojo ir Viešpačiui pareiškė: „Štai pusę savo turto atiduodu vargšams, Viešpatie, ir, ką neteisingais kaltinimais esu iš ko išreikalavęs, grąžinsiu keturgubai.“ **9** Tada Jėzus pasakė: „Šiandien į šituos namus atėjo išgelbėjimas, nes ir jis yra Abraomo sūnus. **10** Žmogaus Sūnus juk atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo prapuolę.“

11 Besiklausantiems tų žodžių Jėzus dar papasakojo palyginimą, mat buvo netoli Jeruzalės ir jie manė, kad Dievo karalystė apsireikš tuoj pat. **12** Taigi jis kalbėjo: „Vienas kilmingas žmogus keliavo į tolimą šalį gauti karaliaus valdžios, o paskui turėjo grįžti. **13** Pasišaukęs dešimt savo vergų, davė jiems dešimt minų* ir pasakė: ‘Verskitės, kol sugrįšiu.’ **14** Bet jo bendrapiliečiai jo nekentė ir pasiuntė iš paskos pasiuntinius pareikšti: ‘Mes nenorime, kad šitas mums karaliautų.’

15 Gavęs karaliaus valdžią, jis grįžo ir įsakė pakviesti pas jį vergus, kuriems buvo davęs anuos sidabrinius, mat norėjo sužinoti, ką jie versdamiesi uždirbo. **16** Pirmasis atėjęs tarė: ‘Viešpatie, tavo mina uždirbo dešimt minų.’ **17** Šis atsakė: ‘Puiku, esi geras vergas! Kadangi pasirodei ištikimas mažmožyje, gauni valdyti dešimt miestų.’ **18** Atėjo antrasis ir tarė: ‘Tavo mina, Viešpatie, pelnė penkias minas.’ **19** Tam irgi atsakė: ‘Tu valdyk penkis miestus.’ **20** Atėjo dar kitas ir pasakė: ‘Viešpatie, štai tavo mina — laikiau ją padėjęs suvyniotą į skepetą. **21** Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas. Tu imi, ko nepadėjai, ir pjauni, ko nesėjai.’ **22** Šis jam atsakė: ‘Teisiù tave tavo paties žodžiais, netikęs verge. Tu žinojai, kad esu griežtas žmogus, kad imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau? **23** Tai kodėl nedavei mano sidabrinių palūkininkams? Sugrįžęs būčiau atsiėmęs juos su palūkanomis.’

24 Tada jis tarė stovintiems šalia: ‘Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų.’ **25** Bet jie sakė: ‘Viešpatie, jis gi turi dešimt minų!’ — **26** ‘Sakau jums: kiekvienam turinčiam bus dar duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. **27** Ir dar: tuos mano

---

Lk 19:13* Žr. 12 priedą.

priešus, kurie nenorėjo, kad tapčiau jų karaliumi, atveskite čia ir mano akivaizdoje išgalabykite.'"

28 Tai pasakęs jis leidosi aukštyn į Jeruzalę ir ėjo priešakyje. **29** Kai prisiartino prie Betfagės ir Betanijos, prie kalno, vadinamo Alyvų kalnu, jis pasiuntė du mokinius **30** ir pasakė: „Eikite į tą kaimą, kuris priešais, ir ten įėję rasite pririštą asilaitį, ant kurio joks žmogus niekada nebuvo užsėdęs. Atriškite jį ir atveskite. **31** O jeigu kas nors jūsų paklaustų: 'Kodėl jį atrišate?', sakykite taip: 'Jo reikia Viešpačiui.'" **32** Pasiųstieji nuėję rado viską taip, kaip jis buvo sakęs. **33** Jiems atrišant asilaitį, jo šeimininkai klausė: „Kodėl atrišate asilaitį?" **34** Tie atsakė: „Jo reikia Viešpačiui." **35** Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, užmetė ant jo savo apsiaustus ir užsodino Jėzų.

36 Jam jojant jie tiesė ant kelio savo apsiaustus. **37** Kai jis prisiartino prie vietos, kur kelias pradeda leistis nuo Alyvų kalno, visa mokinių daugybė ėmė džiūgauti ir garsiu balsu liaupsinti Dievą dėl visų galingų darbų, kuriuos buvo matę. **38** Jie šaukė: „Palaimintas Karalius, ateinantis Jehovos vardu! Ramybė danguje, šlovė aukštybėse!" **39** Kai kurie fariziejai iš minios jam sakė: „Mokytojau, sudrausk savo mokinius!" **40** Bet Jėzus atsiliepė: „Sakau jums: jeigu šitie tylės — akmenys šauks."

41 Dar kiek priartėjęs prie miesto ir į jį pažvelgęs, Jėzus dėl jo pravirko **42** sakydamas: „Jei tik tu šiandien suprastum, kas teikia ramybę*... Deja, tai paslėpta nuo tavo akių. **43** Mat užklups tave dienos, kai tavo priešai apjuos tave nusmailintų baslių siena, apguls ir suspaus tave iš visų pusių. **44** Jie parblokš ant žemės tave su tavo vaikais, esančiais tavyje, ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes neatpažinai savo patikrinimo meto."

45 Jis įžengė į šventyklą ir ėmė varyti lauk prekiautojus **46** sakydamas jiems: „Parašyta: 'Mano namai bus maldos namai', o jūs padarėte iš jų plėšikų urvą."

47 Ir Jėzus kasdien mokė šventykloje. O aukštieji kunigai, Raštų žinovai ir tautos įtakingieji ieškojo būdo, kaip jį pražudyti. **48** Bet jie nerado, kaip tą galėtų padaryti, nes visa liaudis neatsitraukdama jo klausėsi.

20 Vieną iš tų dienų, kai Jėzus mokė žmones šventykloje ir skelbė gerąją naujieną, priėjo aukštieji kunigai ir Raštų

Lk 19:42* Arba „taiką".

žinovai su vyresniaisiais. **2** Jie
kreipėsi į jį: „Pasakyk mums, ko-
kia valdžia visa tai darai, arba
kas toks davė tau tokią valdžią.“
3 Jėzus jiems atsakė: „Aš irgi
jūsų kai ko paklausiu. Pasakykite
man: **4** Jono krikštas buvo iš
dangaus ar iš žmonių?“ **5** Tie
ėmė tarpusavyje tartis: „Jeigu
sakysime: ‘Iš dangaus’, jis pa-
klaus: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’
6 O jei sakysime: ‘Iš žmonių’,
visa liaudis užmėtys mus akme-
nimis, nes jie įsitikinę, kad Jo-
nas buvo pranašas.“ **7** Tad jie
atsakė nežiną, iš kur. **8** Tuo-
met Jėzus jiems tarė: „Tai ir aš
nesakysiu jums, kokia valdžia
tai darau.“

9 Ir jis ėmė pasakoti žmo-
nėms tokį palyginimą: „Žmogus
pasodino vynuogyną, išnuomo-
jo jį žemdirbiams ir ilgesniam
laikui iškeliavo svetur. **10** Me-
tui atėjus jis pasiuntė pas tuos
žemdirbius vergą, kad jie atidu-
otų jam dalį vynuogyno vaisių.
Bet žemdirbiai jį sumušė ir iš-
varė tuščiomis. **11** Tada jis pa-
siuntė pas juos kitą vergą. Bet jie
ir tą sumušę ir pažeminę išvarė
tuščiomis. **12** Jis pasiuntė dar
ir trečią. Tačiau ir šitą jie sužą-
loję išmetė lauk. **13** Tada vy-
nuogyno šeimininkas tarė: ‘Ką
man daryti? Pasiųsiu savo my-
limąjį sūnų. Jie tikriausiai jį
gerbs.’ **14** Pamatę sūnų, žem-
dirbiai ėmė tarpusavyje tartis:
‘Tai paveldėtojas. Nužudykime
jį, kad palikimas atitektų
mums.’ **15** Jie išmetė jį iš vy-
nuogyno ir nužudė. Ką tad vy-
nuogyno šeimininkas jiems pa-
darys? **16** Jis atvyks, išgalabys
tuos žemdirbius ir atiduos vy-
nuogyną kitiems.“

Tai išgirdę, jie sakė: „Tenebū-
na šitaip!“ **17** Bet Jėzus pa-
žvelgė į juos ir tarė: „O ką
tada reiškia šie Rašto žodžiai:
‘Akmuo, kurį statytojai atmetė,
tapo viršutiniu kertiniu akme-
niu’? **18** Kiekvienas, kas kris
ant to akmens, susikuls. O ant
kurio tas akmuo užkris, tą su-
traiškys.“

19 Raštų žinovai ir aukštie-
ji kunigai norėjo dar tą pačią
valandą jį suimti, bet bijojo
liaudies. Jie mat suprato, kad
tą palyginimą jis taiko jiems.
20 Jie atidžiai jį stebėjo, ta-
da pasiuntė slapta nusamdytus
žmones, kad šie, apsimetę esą
teisūs, sugautų jį kalboje, ir būtų
galima perduoti jį vadovybei ir
valdytojo valdžion. **21** Jie pa-
klausė Jėzaus: „Mokytojau, mes
žinome, kad tu kalbi bei mo-
kai teisingai ir nesi šališkas, bet
mokai Dievo kelio laikydamasis
tiesos. **22** Ar mums valia mo-
kėti Cezariui mokestį, ar ne?“
23 Suprasdamas jų klastą, Jė-
zus jiems tarė: **24** „Parodyki-

te man denarą. Kieno atvaizdas
ir įrašas jame?“ Tie atsakė: „Ce-
zario.“ **25** Jis tarė jiems: „Tai-
gi ir atiduokite, kas Cezario —
Cezariui, o kas Dievo — Dievui.“
26 Tad jiems nepavyko žmonių
akivaizdoje sugauti Jėzaus toje
kalboje ir, nustebinti jo atsaky-
mo, jie nutilo.

27 Tačiau kai kurie iš sadu-
kiejų, — o jie sako, kad nėra
prisikėlimo, — priėjo ir pateikė
jam klausimą: **28** „Mokytojau,
Mozė mums parašė: ‘Jei kieno
brolis turėdamas žmoną mirtų
bevaikis, jo brolis turi vesti jo
žmoną ir pakelti savo broliui pa-
likuonių.’ **29** Taigi buvo sep-
tyni broliai. Pirmasis vedė žmo-
ną ir mirė bevaikis. **30** Tada
antrasis **31** ją vedė, paskui tre-
čiasis. Taip atsitiko su visais
septyniais — jie mirė nepalikę
vaikų. **32** Paskiausiai mirė ta
moteris. **33** Tad per prisikėli-
mą kurio iš jų žmona ji taps?
Juk ji buvo visų septynių žmo-
na.“

34 Jėzus jiems pasakė: „Šios
santvarkos vaikai veda ir teka,
35 o tie, kurie bus palaikyti ver-
tais gauti dalį anoje santvarkoje
ir prisikėlime iš mirusiųjų, nei
ves, nei tekės. **36** Jie nebega-
lės ir mirti, nes bus kaip ange-
lai; ir būdami prisikėlimo vai-
kai jie bus Dievo vaikai. **37** O
kad mirusieji prikeliami, jau ir
Mozė leido suprasti pasakojime
apie dygiakrūmį, kur jis vadina
Jehovą ‘Abraomo Dievu, Izaoko
Dievu ir Jokūbo Dievu’. **38** Jis
yra ne mirusiųjų Dievas, bet gy-
vųjų, nes jam visi jie gyvena.“
39 Kai kurie Raštų žinovai atsi-
liepė: „Mokytojau, tu gerai pa-
sakei.“ **40** Jie mat nebedrįso
nieko jį klausinėti.

41 O Jėzus jiems kalbėjo:
„Kodėl gi jie sako, kad Kristus
yra Dovydo sūnus? **42** Dovy-
das juk pats Psalmių knygoje
kalba: ‘Jehova tarė mano Viešpačiui: „Sėdėk mano dešinėje, **43** kol padėsiu tavo priešus tarsi suolelį tau po kojomis.“’ **44** Taigi Dovydas vadina jį Viešpačiu; kaip tad jis gali būti jo sūnus?“

45 Visiems žmonėms gir-
dint, jis pasakė mokiniams:
46 „Saugokitės Raštų žinovų,
kuriems patinka vaikštinėti il-
gais rūbais, kurie mėgsta būti
sveikinami turgavietėse, mėgsta
pirmuosius suolus sinagogose ir
garbingiausias vietas per vaka-
rienes, **47** kurie suryja našlių
namus ir dėl akių kalba ilgas
maldas. Jie gaus griežtesnį nuo-
sprendį.“

21 Jėzus pažvelgęs pama-
tė turtinguosius metant
savo dovanas į aukų rinktuves
2 ir tada pastebėjo, kaip ten
pat viena varginga našlė įmetė

du smulkius pinigėlius*. **3** Jis
tarė: „Iš tikrųjų sakau jums: ši
beturtė našlė įmetė daugiau už
juos visus. **4** Jie mat visi metė
dovanas iš savo pertekliaus, o ji,
kad ir stokoja, įmetė viską, ką
turėjo pragyvenimui.“

5 Vėliau, kai kuriems kalbant
apie šventyklą, kaip ji išpuošta gražiais akmenimis ir dovanotais daiktais, **6** Jėzus pasakė: „Ateis dienos, kai iš to, ką
matote, čia neliks akmens ant
akmens — visi bus išversti.“
7 Tada jie paklausė jį: „Mokytojau, kada gi tai bus, ir koks bus
ženklas, kada tai turės įvykti?“
8 Jis tarė: „Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti. Mat daug
kas ateis mano vardu ir sakys:
‘Aš esu tas’ ir: ‘Prisiartino metas’. Neikite paskui juos. **9** O
kai girdėsite apie karus ir neramumus, nepasiduokite baimei,
nes tai turi įvykti pirma; vis dėlto galas neateis tuoj pat.“

10 Tada jis jiems kalbėjo: „Pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę, **11** bus
didelių žemės drebėjimų, vietomis — marų ir maisto nepriteklių. Ir bus baisingų reginių ir
didžių ženklų iš dangaus.

12 Bet pirma viso to jus suiminės, persekios, atidavinės į
sinagogas ir kalėjimus, būsite
tampomi pas karalius ir valdytojus dėl mano vardo. **13** Tai
bus jums proga liudyti. **14** Tad
įsidėkite sau į širdis nesiruošti iš
anksto, kaip ginsitės, **15** nes
aš duosiu jums iškalbos* ir išminties, kuriai net visi jūsų priešininkai nesugebės pasipriešinti
ar paprieštarauti. **16** Jus išdavinės netgi tėvai, broliai, giminaičiai ir draugai; kai kuriuos
iš jūsų nužudys. **17** Dėl mano
vardo būsite visų nekenčiami.
18 Tačiau nė plaukas jums nuo
galvos nenukris. **19** Savo ištverme laimėsite savo sielas.

20 O kai pamatysite Jeruzalę
apsuptą karo stovyklų, žinokite,
kad jos nuniokojimas prisiartino. **21** Tuomet tie, kurie bus
Judėjoje, tebėga į kalnus, kurie mieste, iš jo tepasitraukia, ir
kurie apylinkėse, tegul į jį neina, **22** nes tai dienos teisingumui įvykdyti, kad išsipildytų
visa, kas parašyta. **23** Vargas
nėščioms ir žindančioms tomis
dienomis! Mat kraštą užklups
didžiulis vargas ir šią tautą —
rūstybė. **24** Žmonės kris nuo
kalavijo ašmenų ir bus išvesti
belaisviais į visas tautas, o Jeruzalę tautos tryps, kol baigsis
skirtieji tautų laikai.

25 Ir bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje
tautos kamuosis, nežinodamos

Lk 21:2* Pažod. „du leptonus“. Žr. 12 priedą.

Lk 21:15* Pažod. „burną“.

kur dėtis dėl jūros riaumojimo
bei šėlsmo, **26** ir žmonės alps
iš baimės, laukdami to, kas ištiks
gyvenamą žemę; mat dangaus
galybės bus sukrėstos. **27** Ir
tada jie pamatys Žmogaus Sūnų
ateinant debesyje su galia bei
didžia šlove. **28** Kai ims dėtis
tie dalykai, atsitieskite ir pakel-
kite galvas, nes artėja jūsų išva-
davimas."

29 Jis pasakė jiems palygini-
mą: „Pasižiūrėkite į figmedį ir vi-
sus kitus medžius: **30** kai ma-
tote, kad jie jau išsprogę, jums
savaime aišku, jog vasara jau
arti. **31** Taip pat kai matysi-
te tuos dalykus vykstant, žino-
kite, kad Dievo karalystė arti.
32 Iš tiesų sakau jums: ši karta
tikrai nepraeis, iki viskas įvyks.
33 Dangus ir žemė praeis, bet
mano žodžiai tikrai nepraeis.

34 Žiūrėkite savęs, kad jūsų
širdys niekada neapsunktų nuo
persivalgymo, girtavimo ir gy-
venimo rūpesčių*, kad ta die-
na neužkluptų jūsų netikėtai,
35 netaptų žabangais, nes ji už-
grius visus gyventojus, visos že-
mės. **36** Taigi nemiegokite ir
visą laiką karštai melskite pa-
galbos, kad pajėgtumėte išveng-
ti visko, kas turi įvykti, ir ga-
lėtumėte stoti Žmogaus Sūnaus
akivaizdon."

37 Dienomis Jėzus mokyda-
vo šventykloje, o išėjęs naktį
apsistodavo ant kalno, vadina-
mo Alyvų kalnu. **38** Ir nuo
ankstaus ryto visa liaudis eidavo
į šventyklą jo pasiklausyti.

22 Artėjo Neraugintos duo-
nos šventė, vadinama
Pascha. **2** Aukštieji kunigai ir
Raštų žinovai ieškojo būdo, kaip
čia Jėzumi atsikračius. Jie mat
bijojo liaudies. **3** Šėtonas įėjo
į Judą, vadinamą Iskarijotu, vie-
ną iš dvylikos, **4** ir šis, nuėjęs
pas aukštuosius kunigus ir šven-
tyklos sargybos viršininkus, kal-
bėjosi su jais, kaip galėtų Jėzų
jiems išduoti. **5** Tie apsidžiau-
gė ir sutarė duoti jam sidabri-
nių. **6** Judui tai tiko, tad jis
ėmė ieškoti palankios progos iš-
duoti jiems Jėzų, kai aplink ne-
bus minios.

7 Atėjo Neraugintos duonos
diena, kai reikėdavo aukoti Pas-
chos auką. **8** Jėzus išsiuntė Pet-
rą ir Joną tardamas: „Eikite ir pa-
ruoškite mums valgyti paschą."
9 Jie paklausė: „Kur norėtum,
kad paruoštume?" **10** Jis pasa-
kė: „Štai, kai įeisite į miestą, jus
sutiks žmogus, nešinas moliniu
vandens indu. Sekite paskui jį ir
eikite į namus, į kuriuos jis įeis.
11 Tų namų šeimininkui tar-
kite: 'Mokytojas tau sako: „Kur
svečių kambarys, kuriame galė-
čiau su savo mokiniais valgyti

Lk 21:34* Arba „rūpesčių dėl pragy-
venimo".

paschą?“’ **12** Jis parodys jums
apstatytą didelį viršutinį kamba-
rį. Ten ir paruoškite.“ **13** Nu-
ėję jie rado visa, kaip Jėzus jiems
sakė, ir paruošė paschą.

14 Atėjus valandai, Jėzus sėdo
prie stalo ir su juo — apaštalai.
15 Jis tarė jiems: „Trokšte troš-
kau valgyti su jumis šią paschą
prieš kentėdamas, **16** nes, sa-
kau jums, aš jos nebevalgysiu,
iki ji išsipildys Dievo karalystė-
je.“ **17** Paėmęs taurę, jis padė-
kojo ir tarė: „Imkite ją ir daly-
kitės tarp savęs, **18** nes, sakau
jums, nuo šiol aš nebegersiu
vynmedžio vaisiaus, iki ateis
Dievo karalystė.“

19 Ir jis paėmė duonos paplo-
tį, padėkojo, laužė ir davė jiems
tardamas: „Tai yra* mano kū-
nas, kuris už jus atiduodamas.
Darykite tai mano atminimui.“
20 Lygiai taip po vakarienės jis
paėmė taurę ir pasakė: „Ši tau-
rė — tai naujoji sandora mano
kraujyje, kuris už jus išliejamas.“

21 „Bet štai mano išdavėjo
ranka yra kartu su manimi prie
stalo. **22** Žmogaus Sūnus, tie-
sa, eina kaip nustatyta; vis dėl-
to vargas tam žmogui, kuris
jį išduoda!“ **23** Ir jie pradėjo
vienas kito klausinėti, kas gi iš
jų tai padarysiąs.

24 Taip pat jie susikivirčijo,
kuris iš jų laikytinas didžiausiu.
25 Tad Jėzus jiems pasakė: „Tau-
tų karaliai joms viešpatauja ir jų
valdovai vadinami geradariais.
26 Jūs tokie nebūkite. Atvirkš-
čiai, — kas tarp jūsų didžiausias,
tepasidaro kaip jauniausias, ir
vadovaujantis — kaip patarnau-
tojas. **27** Kas gi didesnis: kuris
sėdi prie stalo ar kuris patarnau-
ja? Argi ne tas, kuris prie stalo?
O aš tarp jūsų esu kaip tas, ku-
ris patarnauja.

28 Jūs esate tie, kurie likote
su manimi per mano išbandy-
mus, **29** ir aš sudarau su ju-
mis sandorą, kaip mano Tėvas
yra sudaręs sandorą su mani-
mi, — dėl karalystės, **30** kad
valgytumėte ir gertumėte prie
mano stalo mano karalystėje ir
sėdėtumėte sostuose teisdami
dvylika Izraelio giminių.

31 Simonai, Simonai! Štai Šė-
tonas pareikalavo jūsų, — kad iš-
sijotų tarsi kviečius. **32** Bet aš
dėl tavęs karštai meldžiau, kad
tavo tikėjimas neužgestų. Ir tu,
kai jau būsi atsigavęs, stiprink
savo brolius.“ **33** Šis jam tarė:
„Viešpatie, esu pasirengęs eiti su
tavimi ir į kalėjimą, ir į mirtį!“
34 Bet Jėzus atsakė: „Sakau tau,
Petrai: šiandien, dar gaidžiui ne-
pragydus, tu triskart paneigsi
mane pažįstąs.“

35 Jis dar jiems pasakė: „Kai
siunčiau jus be piniginės, kelion-
maišio ir sandalų, argi jums ko

Lk 22:19* Žr. Mt 26:26 išnašą.

nors trūko?“ Jie atsakė: „Nieko
netrūko.“ **36** Tada jis tarė: „O
dabar, kas turi piniginę, tegu ją
pasiima, taip pat kelionmaišį;
ir kas neturi kalavijo, teparduo-
da savo apsiaustą ir tenusiper-
ka. **37** Mat, sakau jums, ma-
nyje turi būti įvykdyti šitie Rašto
žodžiai: ‘Ir buvo jis priskaitytas
prie įstatymo laužytojų.’ Tai, kas
parašyta apie mane, eina prie
galo.“ **38** Jie pasakė: „Viešpa-
tie, štai čia du kalavijai.“ Jis tarė
jiems: „Pakanka.“

39 Jis išėjo ir, kaip buvo pra-
tęs, pasuko į Alyvų kalną, o mo-
kiniai sekė iš paskos. **40** Atė-
jęs į vietą, Jėzus jiems tarė:
„Melskitės, kad nepatektumėte į
pagundą.“ **41** O pats atsitrau-
kė nuo jų maždaug per akmens
metimą ir atsiklaupęs meldėsi
42 tokiais žodžiais: „Tėve, jei
nori, atimk šią taurę nuo ma-
nęs. Tačiau teįvyksta ne mano,
bet tavo valia.“ **43** Tada jam
pasirodė angelas iš dangaus ir
jį sustiprino. **44** Mirtino siel-
varto apimtas, jis meldėsi dar
karščiau, ir jo prakaitas pasida-
rė kaip žemės varvantys kraujo
lašai. **45** Baigęs melstis paki-
lo ir nuėjęs pas mokinius rado
juos iš liūdesio užsnūdusius.
46 Tada jiems tarė: „Kodėl mie-
gate? Kelkitės ir melskitės, kad
nepatektumėte į pagundą.“

47 Jam dar tebekalbant, štai
pasirodė būrys ir jo priešakyje —
vienas iš dvylikos, vardu Judas.
Jis priėjo prie Jėzaus jo pabu-
čiuoti. **48** O Jėzus jam tarė:
„Judai, tu išduodi Žmogaus Sū-
nų pabučiavimu?“ **49** Esantie-
ji su juo, matydami, kas bus,
paklausė: „Viešpatie, gal mums
smogti kalaviju?“ **50** Vienas iš
jų smogė vyriausiojo kunigo ver-
gui ir nukirto jam dešinę ausį.
51 Bet Jėzus pasakė: „Liaukitės,
gana!“ Jis palietė vergo ausį ir
jį išgydė. **52** Tada Jėzus tarė
aukštiesiems kunigams, šven-
tyklos sargybos viršininkams ir
vyresniesiems, atėjusiems jo sui-
mti: „Atėjote su kalavijais ir
vėzdais kaip prieš kokį plėšiką?
53 Kai aš kasdien buvau su ju-
mis šventykloje, rankos prieš
mane nekėlėte. Bet dabar — jūsų
valanda ir tamsos valdžia.“

54 Suėmę jie išsivedė Jėzų ir
nuvedė į vyriausiojo kunigo
namus, o Petras sekė iš tolo.
55 Kiemo vidury susikūrę ug-
nį, žmonės susėdo; Petras sėdė-
jo tarp jų. **56** Sėdintį šviesoje
pamatė jį viena tarnaitė ir įsi-
žiūrėjusi pasakė: „Šitas irgi buvo
su juo!“ **57** Bet jis tai panei-
gė: „Moterie, aš jo nepažįstu.“
58 Netrukus dar kažkas jį pama-
tęs tarė: „Tu irgi esi iš jų!“ Bet
Petras atsakė: „Žmogau, aš nesu!“
59 Praėjus maždaug valandai
dar kitas ėmė tvirtinti: „Tikrai,
šitas irgi buvo su juo, juk jis ga-
lilėjietis!“ **60** Bet Petras sakė:

„Žmogau, aš nežinau, apie ką
tu kalbi!“ Ir bemat, jam dar
tebekalbant, užgiedojo gaidys.
61 Viešpats atsigręžė, pažvelgė į
Petrą ir Petras prisiminė, ką Viešpats jam buvo sakęs: „Dar gaidžiui šiandien nepragydus, tu
tris kartus manęs išsižadėsi.“
62 Jis išėjo laukan ir karčiai pravirko.

63 Jėzų saugantys vyrai ėmė
iš jo tyčiotis ir mušti. **64** Uždengę jam veidą, jie klausinėjo:
„Pranašauk! Kuris tau sudavė?“
65 Ir dar daug ką jam piktžodžiaujamai kalbėjo.

66 Dienai išaušus susibūrė
tautos vyresnybė — aukštieji kunigai ir Raštų žinovai. Atvedę
Jėzų į savo sinedriono salę jie
tarė: **67** „Jei tu esi Kristus, pasakyk mums.“ Bet Jėzus jiems atsakė: „Jeigu jums ir pasakyčiau,
tikrai netikėtumėte. **68** Ir jeigu jūsų paklausčiau, tikrai neatsakytumėte. **69** Tačiau nuo
šiol Žmogaus Sūnus sėdės Dievo galybės dešinėje.“ **70** Tada
jie visi klausė: „Tai tu esi Dievo Sūnus?“ Jis jiems atsakė: „Patys sakote, kad aš esu.“ **71** Ir
jie tarė: „Ar bereikia mums liudijimo? Juk patys girdėjome iš
jo lūpų!“

23 Tad visa jų daugybė pakilusi nuvedė Jėzų pas
Pilotą. **2** Jie ėmė jį kaltinti:
„Mes nustatėme, kad šitas veda
iš kelio mūsų tautą, draudžia
mokėti Cezariui mokesčius ir
tvirtina esąs Kristus, karalius.“
3 Pilotas jo paklausė: „Tu esi
žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu
pats tai sakai.“ **4** Pilotas aukštiesiems kunigams ir miniai pasakė: „Aš nerandu, kad šitas
žmogus būtų kuo nors nusikaltęs.“ **5** Bet jie atkakliai tvirtino: „Jis kiršina liaudį mokydamas po visą Judėją — pradėjo Galilėjoje ir atėjo iki čia!“
6 Tai išgirdęs, Pilotas paklausė,
ar tas žmogus esąs galilėjietis,
7 ir išsiaiškinęs, kad jis iš Erodo* valdų, nusiuntė jį pas Erodą,
nes šis tomis dienomis irgi buvo
Jeruzalėje.

8 Išvydęs Jėzų Erodas labai
apsidžiaugė. Jis jau senokai norėjo jį pamatyti, nes buvo apie
jį girdėjęs ir tikėjosi išvysti jį darant kokį nors ženklą. **9** Jis visaip Jėzų klausinėjo, bet šis jam
nieko neatsakė, **10** o aukštieji kunigai ir Raštų žinovai vis
stojosi ir įnirtingai jį kaltino.
11 Tada Erodas su savo sargybiniais Jėzų paniekino, pasityčiojo apvilkęs prabangiu drabužiu ir nusiuntė atgal pas Pilotą.
12 Erodas ir Pilotas tą pačią dieną tapo draugais, o iki tol juodu
buvo vienas kitam priešiški.

13 Sukvietęs aukštuosius kunigus, vyresnybę ir liaudį Pilo-

Lk 23:7* Žr. Lk 3:1 išnašą.

tas **14** jiems tarė: „Jūs atvedėte pas mane šitą žmogų teigdami, kad jis kursto liaudį sukilti. Bet štai jūsų akivaizdoje jį išklausinėjęs nustačiau, kad kaltinimai, kuriuos jam metate, neturi pagrindo. **15** Erodas irgi taip mano, mat sugrąžino jį mums. Tai štai: jis nepadarė nieko, dėl ko būtų vertas mirties, **16** tad nubaudęs jį paleisiu.“ **17** —— * **18** Bet visa jų daugybė ėmė šaukti: „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“ **19** (Tasai buvo įmestas į kalėjimą už tai, kad sukėlė mieste kažkokį maištą, ir už žmogžudystę.) **20** Norėdamas Jėzų paleisti, Pilotas dar kartą į juos kreipėsi. **21** Tačiau jie šaukė: „Ant stulpo*! Kabink jį ant stulpo!“ **22** Jis trečią kartą jiems sakė: „Bet ką bloga šitas žmogus padarė? Aš neradau nieko, dėl ko jis būtų vertas mirties, todėl nubaudęs jį paleisiu.“ **23** Bet jie garsiai šaukė, vis atkakliau reikalaudami pakabinti jį ant stulpo, ir taip šaukdami pasiekė savo, — **24** Pilotas nusprendė įvykdyti jų reikalavimą. **25** Tą, kuris buvo įkalintas už maišto kurstymą ir žmogžudystę, jis paleido, kaip jie reikalavo, o Jėzų atidavė jų valiai.

26 Jėzų išvedę, jie susistabdė tokį Simoną iš Kirėnės, pareinantį iš apylinkių, ir uždėjo jam kančių stulpą, kad neštų Jėzui iš paskos. **27** Pāskui jį sekė didelė žmonių daugybė, taip pat ėjo moterys iš sielvarto mušdamosi į krūtinę ir jo raudodamos. **28** Jėzus atsigręžė į jas ir pasakė: „Jeruzalės dukros, dėl manęs neverkite. Verčiau verkite dėl savęs ir savo vaikų, **29** nes štai ateina dienos, kai kalbės: ‘Laimingos nevaisingosios! Laimingos įsčios, kurios negimdė, ir krūtys, kurios nemaitino!’ **30** Tada ims sakyti kalnams: ‘Griūkite ant mūsų!’ ir kalvoms: ‘Apdenkite mus!’ **31** Juk jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas laukia nudžiūvusio?“

32 Su juo vedė mirti du kitus; tuodu buvo piktadariai. **33** Jie atėjo į vietą, vadinamą „Kaukole“, ir ten pakabino jį ant stulpo, taip pat piktadarius — vieną iš dešinės, kitą iš kairės. **34** [Jėzus sakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“]* Ir mesdami burtą jie pasidalijo jo drabužius. **35** O žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Vyresnybė šaipėsi ir sakė: „Kitus gelbėjo, tai tegul pats išsigelbėja, jeigu jis

---

Lk 23:17* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta. **21*** Žr. 6 priedą.

Lk 23:34* Suskliaustas tekstas yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose.

Dievo Pateptasis*, Išrinktasis.“
36 Iš jo tyčiojosi ir kareiviai, —
priėję siūlė jam rūgštaus vyno
37 ir sakė: „Jei tu žydų karalius, išgelbėk save!“ **38** Virš jo
buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius.“

39 Vienas iš pakabintų piktadarių ėmė jį įžeidinėti: „Argi
tu ne Kristus? Išgelbėk save ir
mus!“ **40** Bet kitas atsiliepdamas jį sudraudė ir pasakė: „Ar
tu visai Dievo nebijai, tokį pat
nuosprendį gavęs? **41** Mes juk
nubausti teisingai — atsiimame,
ko už savo darbus nusipelnėme,
o šitas nepadarė nieko netinkamo.“ **42** Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo
karalystę.“ **43** O Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų tau sakau šiandien:* su manimi būsi rojuje.“

44 Buvo maždaug šešta* valanda, o visą žemę apgaubė tamsa; ji laikėsi iki devintos valandos, **45** mat saulė užtemo.
Šventovės uždanga per vidurį
perplyšo. **46** Jėzus garsiai sušuko: „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią!“ Tai ištaręs, išleido paskutinį atodūsį. **47** Šimtininkas, pamatęs, kas įvyko,
ėmė šlovinti Dievą sakydamas:
„Tikrai šitas buvo teisus žmogus!“ **48** Visi žmonės, kurie
susirinko pasižiūrėti šito reginio
ir matė, kas dėjosi, mušdamiesi
į krūtinę leidosi atgal. **49** O
visi jo pažįstami stovėjo atokiau.
Taip pat moterys, kurios atėjo su
juo iš Galilėjos, stovėjo ir viską
stebėjo.

50 Ir štai: buvo toks vyras,
vardu Juozapas, tarybos narys ir
geras bei teisus žmogus **51** (jis
nebalsavo už tai, ką jie buvo
sumanę padaryti). Jis buvo iš judėjų miesto Arimatėjos ir laukė Dievo karalystės. **52** Nuėjęs pas Pilotą, Juozapas paprašė
Jėzaus kūno. **53** Nuėmė jį, susupo į gero lino drobę ir paguldė
uoloje iškaltame kape, į kurį dar
nė vienas nebuvo paguldytas.
54 Tai buvo Pasirengimo diena,
ir šabo vakarė šviesa jau artinosi.
55 Moterys, kurios atėjo su juo
iš Galilėjos, iš paskos atsekusios
pamatė tą kapą ir kaip jo kūnas
buvo paguldytas. **56** Jos grįžo paruošti kvepalų ir kvapiųjų aliejų. Suprantama, per šabą,
kaip įsakyta, jos ilsėjosi.

24 Pirmąją savaitės dieną,
labai anksti, nešinos paruoštais kvepalais jos nuėjo prie
kapo. **2** Akmenį rado nuo kapo nuritintą, **3** o Viešpaties

---

Lk 23:35* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus). **43*** Graikiškajame tekste skyrybos ženklų nebuvo. Šiame vertime dvitaškis dedamas po žodžio „šiandien“, nes tokį supratimą patvirtina kitos Biblijos eilutės, pavyzdžiui: Jn 20:17; Apd 1:1-3, 9; 10:40; 1Ko 15:20; Kol 1:18. **44*** T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos.

Jėzaus kūno įėjusios vidun nerado. **4** Moterys buvo dėl to sutrikusios, ir štai šalia jų atsirado du vyrai tviskančiais drabužiais. **5** Jos išsigando ir nuleido akis žemyn, o tie vyrai joms tarė: „Kodėl ieškote gyvojo tarp mirusių? **6** [Nėra jo čia, jis buvo prikeltas.]* Atsiminkite, kaip jis jums kalbėjo dar būdamas Galilėjoje, **7** kad Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių žmonių rankas, prikaltas prie stulpo ir trečią dieną prisikelti.“ **8** Tada jos prisiminė, ką Jėzus buvo sakęs, **9** ir sugrįžusios nuo kapo papasakojo apie visa tai vienuolikai ir visiems kitiems. **10** Tai buvo Marija Magdalietė, Joana ir Jokūbo motina Marija. Su jomis ir kitos kalbėjo apaštalams apie tuos dalykus. **11** Tačiau jiems tie pasakojimai atrodė lyg kokie kliedesiai, ir jie moterimis netikėjo.

12 [Vis dėlto Petras pakilęs nubėgo prie kapo. Kai pasilenkė, pamatė vien aprišalus. Jis nuėjo stebėdamasis tuo, kas atsitiko.]

13 Ir štai tą pačią dieną du iš jų keliavo į kaimą, vadinamą Emausu, esantį šešiasdešimt stadijų* nuo Jeruzalės. **14** Juodu kalbėjosi apie visa, kas buvo įvykę.

15 Jiems apie tai kalbantis ir svarstant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo drauge su jais, **16** bet jų akims nebuvo leista jo pažinti. **17** Jis tarė jiems: „Apie kokius čia dalykus judu eidami šnekatės?“ Tie sustojo, jų veidai buvo liūdni. **18** Vienas, vardu Kleopas, atsakė: „Gal tu esi ateivis ir pats vienas gyveni Jeruzalėje, kad nežinai, kas joje šiomis dienomis įvyko?“ **19** Jis paklausė jų: „Kas būtent?“ Tie atsakė: „Nagi visa, kas nutiko su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visų žmonių akyse, — **20** kaip mūsų aukštieji kunigai ir vyresnybė atidavė jį nuteisti mirti ir prikalė prie stulpo. **21** O mes vylėmės, kad jis yra tas, kuris turi išvaduoti Izraelį. Tai va. Be to, jau trečia diena po šitų įvykių. **22** Dar ir kai kurios mūsiškės moterys mus pribloškė: anksti nuėjusios prie kapo **23** ir neradusios jo kūno, jos sugrįžo ir pasakojo net reginį nežemišką mačiusios — angelus, ir tie sakę jį esant gyvą. **24** Tada kai kurie iš mūsų nuėjo prie kapo ir rado viską taip, kaip moterys buvo sakiusios, bet jo nematė.“

25 Jis jiems tarė: „O neišmanėliai, kokios nerangios jūsų

Lk 24:6* Suskliaustas tekstas 6, 12, 36 ir 40 eilutėse yra ne visuose senuosiuose rankraščiuose. **13*** Žr. 12 priedą.

širdys tikėti viskuo, ką yra kalbėję pranašai! **26** Argi Kristus
neturėjo to iškentėti ir įžengti
į savo šlovę?“ **27** Ir, pradėjęs
nuo Mozės ir visų Pranašų, jis
išaiškino jiems, kas apie jį visuo-
se Raštuose pasakyta.

28 Jie jau buvo arti kaimo, į
kurį keliavo, ir Jėzus dėjosi einąs
toliau. **29** Bet jie įkalbinėjo jį
sakydami: „Pasilik su mumis,
nes tuoj vakaras, diena jau bai-
giasi.“ Ir jis įėjęs su jais pasiliko.
30 Sėdėdamas su jais prie stalo,
jis paėmė duonos paplotį, jį pa-
laimino ir sulaužęs davė jiems.
31 Tuomet akys jiems atsivėrė
ir jie atpažino jį, bet jis pranyko
iš jų akivaizdos. **32** Jie vienas
kitam sakė: „Argi nedegė mūsų
širdys, kai jis kalbėjo mums
kelyje ir atvėrė Raštų prasmę?“
33 Tą pačią valandą jie pakilo
ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado
susirinkusius vienuolika su ki-
tais. **34** Tie sakė: „Viešpats tik-
rai buvo prikeltas ir pasirodė
Simonui!“ **35** Tada ir jie pa-
pasakojo, kas atsitiko kelyje ir
kaip jie pažino Jėzų iš duonos
laužymo.

36 Jiems apie tai kalbant, jis
pats atsirado tarp jų [ir tarė:
„Ramybė jums.“] **37** Baimės
apimti ir išsigandę, jie manė ma-
tantys dvasią. **38** Tad jis tarė
jiems: „Ko jūs sunerimę? Ko-
dėl jūsų širdyse kyla abejonės?
39 Pažiūrėkite į mano rankas
ir kojas — čia gi aš! Palieskite
mane ir pažiūrėkite: dvasia juk
neturi raumenų ir kaulų, kaip
matote mane turint.“ **40** [Ir
tai pasakęs jis parodė jiems savo
rankas ir kojas.] **41** Jiems iš
džiaugsmo vis dar netikint ir
stebintis, jis paklausė: „Ar turi-
te čia ko nors valgyti?“ **42** Jie
padavė jam gabalą keptos žuvies
43 ir paėmęs jis valgė jų akyse.

44 Jis sakė jiems: „Šituos žo-
džius jums kalbėjau dar būda-
mas su jumis: turi išsipildyti
visa, kas apie mane parašyta
Mozės įstatyme, Pranašuose ir
Psalmėse.“ **45** Tada jis atvėrė
jiems protus, kad suvoktų Raštų
prasmę, **46** ir pasakė: „Parašy-
ta, kad Kristus kentės, trečią die-
ną prisikels iš mirusiųjų **47** ir
jo vardu visose tautose bus skel-
biama atgaila nuodėmėms at-
leisti, — pradėję nuo Jeruzalės
48 jūs liudysite apie šiuos daly-
kus. **49** Štai aš siunčiu jums,
ką mano Tėvas yra pažadėjęs.
Tad pasilikite mieste, kol būsite
apgaubti galia iš aukštybių.“

50 Jis nusivedė juos iki Be-
tanijos ir iškėlęs rankas juos
palaimino. **51** Belaimindamas
jis nuo jų atsiskyrė ir ėmė kilti
į dangų. **52** Jie nusilenkė jam
ir labai džiaugdamiesi grįžo į Je-
ruzalę. **53** Jie vis būdavo šven-
tykloje ir laimino Dievą.

EVANGELIJA

PAGAL JONĄ

1 Pradžioje buvo Žodis. Žodis
buvo pas Dievą ir Žodis
buvo dievas*. **2** Jis pradžioje
buvo pas Dievą. **3** Visa atsi-
rado per jį, ir be jo neatsirado
ničnieko.

Kas atsirado **4** per jį, buvo
gyvybė; ir gyvybė buvo žmonių
šviesa. **5** Šviesa šviečia tamso-
je, ir tamsa jos neužgožė.

6 Atėjo Dievo siųstas žmogus,
vardu Jonas. **7** Jis atėjo kaip
liudytojas — paliudyti apie švie-
są, kad visi per jį įtikėtų. **8** Jis
nebuvo ta šviesa, bet turėjo apie
šviesą paliudyti.

9 Tikroji šviesa, apšviečianti
kiekvieną žmogų, buvo jau be-
ateinanti į pasaulį. **10** Jis buvo
pasaulyje ir pasaulis per jį atsi-
rado, bet pasaulis jo nepažino.
11 Į savo kraštą atėjo, bet savie-
ji jo nepriėmė. **12** O kas tik
jį priėmė, tiems jis suteikė teisę
tapti Dievo vaikais, nes jie tikė-
jo jo vardą. **13** Jie gimę ne iš
kraujo ir ne iš kūniškų norų ar
vyro norų, bet iš Dievo.

14 Tas Žodis tapo kūnu ir gy-
veno tarp mūsų. Mes regėjome
jo šlovę — šlovę, kokią viengimis
sūnus gauna iš tėvo. Jis buvo pil-
nas malonės ir tiesos. **15** (Jo-
nas apie jį liudijo, tiesiog šau-
kė, — jis buvo tas, kuris pasakė:
„Tas, kuris įkandin manęs atei-
na, pranoksta mane, nes jis jau
buvo pirma manęs.“) **16** Iš tos
jo pilnybės mes visi gavome ma-
lonę po malonės, **17** nes Įsta-
tymas buvo duotas per Mozę, o
malonė ir tiesa atėjo per Jėzų
Kristų. **18** Dievo joks žmogus
niekada nėra matęs; viengimis
dievas, Tėvui prie krūtinės esan-
tis, — tai jis apie jį papasakojo.

19 Štai koks buvo Jono liudi-
jimas, kai žydai atsiuntė iš Jeru-
zalės kunigų ir levitų jo pasi-
teirauti: „Kas tu esi?“ **20** Jis
pripažino, pripažino nesiginda-
mas: „Aš nesu Kristus.“ **21** Jie
paklausė jo: „Tuomet kas? Gal
esi Elijas?“ Šis atsakė: „Nesu.“ —
„Tai gal Pranašas?“ Jis atsakė:
„Ne.“ **22** Tad jie tarė Jonui:
„Tai kas gi tu? Mes turime duoti
atsakymą mus atsiuntusiems. Ką
sakai apie save?“ **23** Jis atsakė:
„Aš esu balsas šaukiančio tyruo-
se: ‘Ištiesinkite Jehovai* kelią’,
kaip pranašo Izaijo pasakyta.“
24 Atsiųstieji buvo iš fariziejų.
25 Taigi jie dar klausė Joną:
„Kodėl tada krikštiji, jeigu nesi

Jn 1:1* Arba „dieviška esybė“. Žr. 3 priedą.

Jn 1:23* Žr. 1 priedą.

nei Kristus, nei Elijas, nei Pranašas?“ **26** Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju vandenyje. Tarp jūsų yra* tas, kurio jūs nepažįstate, **27** kuris įkandin manęs ateina. Aš nevertas jam sandalo dirželio atrišti.“ **28** Tai atsitiko Betanijoje kitapus Jordano, kur Jonas krikštijo.

29 Kitą dieną, pamatęs Jėzų ateinantį pas jį, Jonas pasakė: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę! **30** Tai tas, apie kurį sakiau: įkandin manęs ateina vyras, kuris mane pranoksta, nes jis jau buvo pirma manęs. **31** Aš ir pats jo nepažinojau, bet krikštyti vandenyje atėjau tam, kad jis būtų parodytas Izraeliui.“ **32** Jonas dar paliudijo: „Mačiau dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir ji pasiliko ant jo. **33** Aš ir pats jo nepažinojau, bet Tas, kuris siuntė mane krikštyti vandenyje, man pasakė: ‘Ant kurio pamatysi nusileidžiant dvasią ir pasiliekant, tai ir yra tas, kuris krikštys šventojoje dvasioje.’ **34** Aš tai pamačiau ir paliudijau, kad šitas yra Dievo Sūnus.“

35 Ir vėl kitą dieną stovėdamas su dviem iš savo mokinių Jonas **36** išvydo einant Jėzų ir tarė: „Štai Dievo Avinėlis!“ **37** Išgirdę jo žodžius, tie du mokiniai nusekė paskui Jėzų. **38** Jėzus atsigręžė ir, pamatęs juos einančius iš paskos, paklausė: „Ko ieškote?“ Tie atsakė: „Rabi (išvertus reiškia „Mokytojau“), kur esi apsistojęs?“ **39** Jis tarė: „Ateikite ir pamatysite.“ Taigi jie nuėję pamatė, kur jis apsistojęs, ir tą dieną prabuvo pas jį. Tai atsitiko apie dešimtą valandą. **40** Vienas iš anų dviejų, girdėjusių Jono žodžius ir nuėjusių paskui Jėzų, buvo Simono Petro brolis Andriejus. **41** Pirmiausia jis susirado savo brolį Simoną ir jam pasakė: „Radome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia „Kristų“). **42** Tada nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus į jį pažvelgęs tarė: „Tu esi Simonas, Jono sūnus; tu būsi vadinamas Kefu“ (išvertus — „Petru“*).

43 Kitą dieną Jėzus norėjo iškeliauti į Galilėją. Suradęs Pilypą, jam tarė: „Sek paskui* mane.“ **44** O Pilypas buvo iš Betsaidos — Andriejaus ir Petro miesto. **45** Pilypas susiieškojo Natanaelį ir jam pasakė: „Radome tą, apie kurį Mozė Įstatyme rašė ir Pranašai. Tai Jėzus, Juozapo sūnus, iš Nazareto.“ **46** Natanaelis jam atsakė: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero?“ Pilypas tarė: „Ateik ir pažiūrėk.“ **47** Jėzus, pamatęs pas jį ateinantį Natanaelį, apie jį pasakė: „Štai tikras

---

Jn 1:26* Pažod. „stovi“.

Jn 1:42* Kefas (aram.) ir Petras (gr.) reiškia „uolos luitas“. **43*** Žr. Mt 4:20 išnašą.

izraelitas, kuriame nėra klastos.“
48 Natanaelis paklausė: „Iš kur
mane pažįsti?“ Jėzus jam atsa-
kė: „Prieš Pilypui tave pakvie-
čiant, mačiau tave, kai buvai
po figmedžiu.“ **49** Natanaelis
tarė: „Rabi, tu Dievo Sūnus, tu
Izraelio karalius!“ **50** Jėzus at-
sakė: „Ar tiki dėl to, kad pa-
sakiau matęs tave po figme-
džiu? Pamatysi didesnių dalykų.“
51 Ir pridūrė jam: „Iš tiesų, iš
tiesų sakau jums: jūs matysite
atsivėrusį dangų ir Dievo ange-
lus, pakylančius ir nusileidžian-
čius pas Žmogaus Sūnų.“

2 O trečią dieną Galilėjos Ka-
noje buvo vestuvės ir jose
dalyvavo Jėzaus motina. **2** Jė-
zus ir jo mokiniai irgi buvo pa-
kviesti į tas vestuves.

3 Pritrūkus vyno, Jėzaus mo-
tina jam tarė: „Jie nebeturi vy-
no.“ **4** Bet Jėzus jai pasakė: „O
kas man ir tau, moterie? Mano
valanda dar neatėjo.“ **5** Jo mo-
tina tarė patarnautojams: „Da-
rykite, ką tik jis jums sakys.“
6 Ten buvo pastatyti šeši akme-
niniai ąsočiai, mat šito reikala-
vo žydų apsivalymo nuostatai.
Kiekvienas — dviejų trijų sai-
kų* talpos. **7** Jėzus jiems tarė:
„Pripilkite ąsočius vandens.“ Ir
tie pripylė sklidinus. **8** Tada
Jėzus jiems pasakė: „Dabar pa-
semkite ir nuneškite pokylio
tvarkdariui.“ Tie nunešė. **9** Po-
kylio tvarkdarys paragavo van-
dens, paversto vynu. Nežino-
damas, iš kur jis — vandenį
sėmę patarnautojai tai žinojo,
— tvarkdarys pasišaukė jaunikį
10 ir jam tarė: „Kiekvienas žmo-
gus iš pradžių padeda gerąjį vy-
ną, o svečiams įgėrus duoda
prastesnį. Tu laikei gerąjį vyną
iki šiolei.“ **11** Tai, ką Jėzus pa-
darė Galilėjos Kanoje, buvo jo
ženklų pradžia; jis parodė savo
šlovę, ir jo mokiniai jį įtikėjo.

12 Paskui Jėzus kartu su savo
motina, broliais ir savo moki-
niais nusileido į Kafarnaumą,
bet ten pasiliko nedaug dienų.

13 Buvo arti žydų Pascha, ir
Jėzus nukeliavo aukštyn į Jeru-
zalę. **14** Šventykloje jis rado
prekiaujančių galvijais, avimis,
balandžiais ir prisėdusių pinigų
keitėjų. **15** Pasidaręs iš virvelių
rimbą, Jėzus visus juos su avimis
ir galvijais išvarė iš šventyklos,
išbarstė pinigų keitėjų monetas
ir išvartė jų stalus, **16** o balan-
džių pardavėjams pasakė: „Pasi-
imkite visa tai iš čia! Gana iš
mano Tėvo namų daryti preky-
bos namus!“ **17** Jo mokiniai
prisiminė, kad yra parašyta: „Uo-
lumas dėl tavo namų sugrauš
mane.“

18 Tad žydai kreipėsi į Jėzų
sakydami: „Kokį ženklą mums

Jn 2:6* „Saikas“ čia, galimas dalykas, atitinka skysčių matavimo vienetą batą, lygų 22 litrams.

parodysi, jeigu jau tokius dalykus darai?“ **19** Jėzus jiems atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą ir per tris dienas aš ją prikelsiu.“ **20** Žydai tarė: „Šitą šventyklą statė keturiasdešimt šešerius metus, o tu ją prikelsi per tris dienas?“ **21** Tačiau Jėzus kalbėjo apie savo kūno šventyklą. **22** Kai jis buvo prikeltas iš mirusiųjų, jo mokiniai prisiminė, kad jis taip sakydavo; ir jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytais žodžiais.

23 Per Paschos šventę, Jėzui esant Jeruzalėje, daug žmonių matydami jo daromus ženklus įtikėjo jo vardą. **24** Bet Jėzus jais nepasitikėjo*, nes visus juos perprato, **25** ir jam nereikėjo, kad kas nors apie žmogų paliudytų, — pats žinojo, kas žmoguje slypi.

3 Buvo toks žmogus iš farizie-jų, vardu Nikodemas, žydų vyresnybės narys. **2** Jis atėjo pas Jėzų nakčia ir pasakė: „Rabi, mes žinome, kad esi mokytojas, atėjęs nuo Dievo, nes nė vienas negalėtų daryti tokių ženklų, kokius tu darai, jeigu Dievas nebūtų su juo.“ **3** Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims* iš naujo#, negalės matyti Dievo karalystės.“ **4** Nikodemas jam tarė: „Kaip žmogus gali gimti senas būdamas? Argi gali jis antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir būti pagimdytas?“ **5** Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens ir dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę. **6** Kas gimęs iš kūno, yra kūnas, o kas gimęs iš dvasios, yra dvasia. **7** Nesistebėk, kad tau pasakiau: jums būtina gimti iš naujo. **8** Kur vėjas* nori, ten ir pučia; jo garsą girdi, bet nežinai, iš kur jis ateina ir kur nueina. Taip yra su kiekvienu, kuris gimė iš dvasios.“

9 Tada Nikodemas jam tarė: „Kaip tai gali įvykti?“ **10** Jėzus atsakė: „Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nežinai? **11** Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, bet jūs mūsų liudijimo nepriimate. **12** Jeigu netikite, kai kalbu apie žemiškus dalykus, kaip tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškus? **13** Be to, joks žmogus nėra pakilęs į dangų, kaip tik tas, kuris nusileido iš dangaus, — Žmogaus Sūnus. **14** Kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip ir Žmogaus Sūnus turi būti iškeltas, **15** kad kiekvienas, kuris jį tiki, turėtų amžiną gyvenimą.

Jn 2:24* Pažod. „savęs jiems nepatikėjo“. **3:3*** Arba „nebus pagimdytas“. **3#** Pažod. „iš aukštybės“.

Jn 3:8* Gr. *pneuma*. Toliau šioje eilutėje šitas žodis verčiamas „dvasia“.

16 Mat Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį
Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį
tiki, ne pražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. **17** Juk Dievas
ne tam siuntė į pasaulį savo
Sūnų, kad šis pasaulį nuteistų,
bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. **18** Kas jį tiki, tas ne-
teisiamas. O kas netiki, tas jau
nuteistas, — dėl to, kad netiki
viengimio Dievo Sūnaus vardo.
19 Nuosprendžio pagrindas yra
tas, kad šviesa yra atėjusi į pa-
saulį; bet žmonės mylėjo tamsą,
o ne šviesą, nes jų darbai buvo
pikti. **20** Mat kiekvienas, ku-
ris užsiima bjaurystėmis, neap-
kenčia šviesos ir neina į švie-
są, kad jo darbai neišaiškėtų.
21 O kas vykdo tiesą, tas eina
į šviesą, kad būtų matoma, jog
jo darbai nuveikti Dieve.“

22 Paskui Jėzus nukeliavo su
savo mokiniais į Judėjos kraš-
tą. Ten jis buvo su jais kurį laiką
ir krikštijo. **23** Enone, netoli
Salimo, krikštijo ir Jonas, mat
ten buvo daug vandens; žmo-
nės ateidavo ir buvo krikštijami.
24 Tada Jonas dar nebuvo įmes-
tas į kalėjimą.

25 Tarp Jono mokinių ir vie-
no žydo kilo ginčas dėl apsiva-
lymo. **26** Taigi jie nuėjo pas
Joną ir jam pasakė: „Rabi, tas,
kuris buvo su tavimi anapus Jor-
dano ir apie kurį tu paliudijai, jis
štai krikštija ir visi eina pas jį.“
27 Jonas atsakė: „Negali žmo-
gus nieko gauti, jeigu jam nėra
duota iš dangaus. **28** Jūs pa-
tys man liudijate, kad sakiau:
aš nesu Kristus, bet esu siųstas
pirma jo. **29** Kas turi nuota-
ką, tas yra jaunikis. O jaunikio
draugas, stovėdamas ir jį girdė-
damas, jaunikio balsu džiaugte
džiaugiasi. Šitas mano džiaugs-
mas jau yra tobulas. **30** Anas
turi didėti, o aš — mažėti.“

31 Tas, kuris ateina iš aukšty-
bių, yra už visus viršesnis. Kas
iš žemės, tas iš žemės ir apie že-
miškus dalykus kalba. Tas, kuris
ateina iš dangaus, yra už visus
viršesnis. **32** Ką matė ir gir-
dėjo, tą jis ir liudija, bet niekas
jo liudijimo nepriima. **33** Kas
jo liudijimą priėmė, tas patvirti-
no*, kad Dievas yra tiesakalbis.
34 Juk tas, kurį Dievas siuntė,
kalba Dievo žodžius, nes Dievas
duoda dvasios saiku nematuo-
damas. **35** Tėvas myli Sūnų ir
visa yra atidavęs į jo rankas.
36 Kas tiki Sūnų, turi amžiną
gyvenimą, o kas Sūnui nepa-
klūsta, gyvenimo nematys — ant
jo pasilieka Dievo rūstybė.

4 Kai Viešpats sužinojo, kad
fariziejai išgirdo jį randant
ir krikštijant daugiau mokinių
negu Jonas **2** (nors Jėzus pats
nekrikštijo, tik jo mokiniai),

Jn 3:33* Pažod. „užantspaudavo“.

3 jis paliko Judėją ir vėl iškeliavo į Galilėją. 4 Bet Jėzui reikėjo eiti per Samariją. 5 Taip
jis atėjo į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli lauko, kurį
Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. 6 Ten buvo Jokūbo šaltinis. Kelionėje pavargęs,
Jėzus atsisėdo prie to šaltinio. Buvo maždaug šešta valanda.

7 Viena moteris, samarietė, atėjo pasisemti vandens. Jėzus jai
tarė: „Duok man gerti.“ 8 (Jo mokiniai buvo nuėję į miestą
nupirkti maisto.) 9 Samarietė jo paklausė: „Kaipgi tu, būdamas
žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja
su samariečiais.) 10 Jėzus jai atsakė: „Jei būtum žinojusi apie
Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tau sako: ‘Duok man gerti’, pati būtum jo paprašiusi ir
jis tau būtų gyvojo vandens davęs.“ 11 Ji tarė jam: „Gerbiamasis, tu net kibiro vandeniui
pasemti neturi, o šulinys gilus. Iš kur tad gavai to gyvojo vandens? 12 Tu gi nesi didesnis
už mūsų protėvį Jokūbą, kuris paliko mums šitą šulinį ir gėrė iš
jo pats, jo sūnūs ir jo gyvuliai?“ 13 Jėzus jai atsakė: „Kiekvienas,
kuris gers šitą vandenį, ir vėl ištrokš. 14 O kas gers vandenį,
kurį aš jam duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį
jam duosiu, jame taps trykštančia versme vandens, teikiančio
amžiną gyvenimą.“ 15 Moteris jam tarė: „Gerbiamasis, duok
man to vandens, kad nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau čionai
semtis.“

16 Jis tarė jai: „Eik, pasikviesk savo vyrą ir sugrįžk čia.“
17 Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro.“ Jėzus tarė: „Gerai pasakei:
‘Vyro aš neturiu.’ 18 Juk esi turėjusi penkis vyrus, o dabartinis
nėra tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei.“ 19 Moteris pasakė: „Gerbiamasis, matau, kad tu
esi pranašas. 20 Mūsų protėviai garbino ant šito kalno, o jūs
sakote, kad vieta, kur reikia garbinti, yra Jeruzalėje.“ 21 Jėzus
jai tarė: „Tikėk manimi, moterie: ateina valanda, kai garbinsite Tėvą ne ant šito kalno ir
ne Jeruzalėje. 22 Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimas — iš žydų. 23 Tačiau
ateina valanda — ir dabar jau
yra, — kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasia ir tiesa, nes
ir Tėvas tokių savo garbintojų ieško. 24 Dievas yra dvasia, ir
jo garbintojai turi garbinti dvasia ir tiesa.“ 25 Moteris jam
tarė: „Žinau, kad ateina Mesijas, vadinamas Kristumi. Atėjęs
jis mums viską aiškiai apsakys.“ 26 Ir Jėzus jai tarė: „Jis — tai aš,
kuris kalbu su tavimi.“

27 Tuo metu grįžo jo mokiniai. Jie stebėjosi, kad jis kalbasi su moterimi, tačiau nė vienas nepaklausė: „Ko ieškai?“ ar: „Kodėl su ja kalbiesi?“ **28** Moteris, palikusi savo ąsotį, nuėjo į miestą ir žmonėms kalbėjo: **29** „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik nėra jis Kristus?“ **30** Tad jie, išėję iš miesto, traukė pas jį.

31 Tuo tarpu mokiniai jį ragino: „Rabi, pavalgyk.“ **32** Bet jis tarė: „Aš turiu valgyti maisto, apie kurį jūs nežinote.“ **33** Tad mokiniai ėmė tarpusavyje kalbėtis: „Negi kas nors atnešė jam valgyti?“ **34** Jėzus jiems tarė: „Mano maistas — vykdyti valią to, kuris mane siuntė, ir iki galo atlikti jo darbą. **35** Argi jūs nesakote, kad dar keturi mėnesiai ir ateis pjūtis? Štai, sakau jums, pakelkite akis ir pažvelkite į laukus — jie baltuoja prinokę pjūčiai. Jau **36** pjovėjas gauna atlygį ir surenka derlių į amžiną gyvenimą, kad drauge džiaugtųsi sėjėjas ir pjovėjas. **37** Čia išties tinka posakis ‘vienas sėja, kitas pjauna’. **38** Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, dėl kurio jums neteko plušti. Kiti plušo, o jūs tik skinate jų triūso vaisius.“

39 Daug samariečių iš to miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo žodžio: „Jis pasakė man viską, ką esu padariusi.“ **40** Todėl atėję pas Jėzų samariečiai prašė jį pas juos pasilikti. Ir jis pasiliko ten dvi dienas. **41** Dėl jo žodžio įtikėjo kur kas daugiau. **42** Žmonės tai moteriai sakė: „Dabar mes tikime jau ne dėl tavo šnekos. Patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio gelbėtojas.“

43 Po tų dviejų dienų jis iškeliavo iš ten į Galilėją. **44** Jėzus pats liudijo, kad savo tėviškėje pranašas pagarbos nesusilaukia, **45** bet kai atvyko į Galilėją, galilėjiečiai jį priėmė, — jie buvo matę visa, ką jis padarė per šventę Jeruzalėje, nes ir patys buvo į tą šventę nuėję.

46 Taigi jis vėl atkeliavo į Galilėjos Kaną, kur buvo pavertęs vandenį vynu. Kafarnaume buvo toks karaliaus tarnautojas, ir jo sūnus sirgo. **47** Jis išgirdo, kad Jėzus iš Judėjos atvyko į Galilėją, ir atėjęs pas jį prašė nusileisti žemyn ir jo sūnų išgydyti, mat šis buvo prie mirties. **48** Tačiau Jėzus jam tarė: „Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, niekaip netikėsite.“ **49** Karaliaus tarnautojas jam pasakė: „Viešpatie, ateik, kol mano vaikelis nenumirė.“ **50** Jėzus tarė: „Eik, tavo sūnus gyvas.“ Žmogus patikėjo Jėzaus jam ištartais žodžiais ir iškeliavo. **51** Jau

besileidžiantį, tarnautoją pasitiko jo vergai ir pranešė, kad berniukas gyvas. **52** Jis pasiteiravo, kurią valandą sūnus ėmė taisytis. Tie atsakė: „Vakar septintą valandą jam atslūgo karštis.“ **53** Taip tėvas sužinojo, jog tai buvo tą valandą, kai Jėzus jam pasakė: „Tavo sūnus gyvas.“ Ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai. **54** Taip Jėzus, grįžęs iš Judėjos į Galilėją, vėl padarė ženklą — antrąjį.

5 Paskui buvo žydų šventė ir Jėzus nuėjo į Jeruzalę. **2** Jeruzalėje prie Avių vartų yra maudykla, hebrajiškai vadinama Betzata, su penkiomis kolonadomis. **3** Jose gulėdavo daugybė žmonių: ligotų, aklų, luošų, su padžiūvusiomis galūnėmis. **4** — * **5** Ten buvo vienas žmogus, sergantis trisdešimt aštuonerius metus. **6** Pamatęs jį gulintį ir žinodamas, kad jis serga jau ilgą laiką, Jėzus paklausė: „Ar nori pasveikti?“ **7** Ligonis jam atsakė: „Gerbiamasis, aš neturiu žmogaus, kuris vandeniui sujudėjus įkeltų mane į maudyklą. Kol iki jos nusigaunu, kitas įlipa pirma manęs.“ **8** Jėzus jam tarė: „Kelkis, imk savo neštuvus ir vaikščiok.“ **9** Žmogus iškart pasveiko ir pasiėmęs savo neštuvus ėmė vaikščioti.

Ta diena buvo šabas. **10** Todėl žydai sakė išgydytajam: „Dabar šabas! Tu negali nešti neštuvų.“ **11** Bet jis atsakė jiems: „Tas, kuris mane išgydė, pasakė man: ‘Imk savo neštuvus ir vaikščiok.’“ **12** Tie paklausė: „Kas tas žmogus, kuris tau pasakė: ‘Imk juos ir vaikščiok’?“ **13** Bet pagydytasis nežinojo, kas jis, mat Jėzus pasitraukė nuo minios, esančios toje vietoje.

14 Paskui Jėzus surado jį šventykloje ir pasakė: „Štai tu pasveikai. Daugiau nenusidėk, kad tau neatsitiktų kai kas blogesnio.“ **15** Tada žmogus nuėjo ir pasakė žydams, kad jį išgydė Jėzus. **16** Ir žydai ėmė Jėzų persekioti — dėl to, kad tokius darbus jis darė per šabą. **17** Jėzus jiems pareiškė: „Mano Tėvas darbuojasi iki šiolei, darbuojuosi ir aš.“ **18** Taigi žydai dar uoliau ieškojo progos jį nužudyti, nes jis ne tik laužė šabą, bet ir vadino Dievą savuoju Tėvu, prilygindamas save Dievui.

19 Todėl Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus negali daryti nieko iš savęs, o tik tai, ką mato darant Tėvą. Mat ką tik daro jisai, lygiai taip visa daro ir Sūnus. **20** Tėvas Sūnui puoselėja šiltus jausmus ir parodo jam viską, ką pats

---

Jn 5:4* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

daro. Jis parodys jam darbų, di-
desnių už šituos, kad jūs stebė-
tumėtės. **21** Kaip Tėvas prike-
lia mirusiuosius, juos atgaivina,
taip ir Sūnus atgaivina tuos, ku-
riuos nori. **22** Mat Tėvas nė
vieno neteisia, bet visą teismą
yra pavedęs Sūnui, **23** kad visi
gerbtų Sūnų, kaip gerbia Tėvą.
Kas negerbia Sūnaus, negerbia
jį siuntusio Tėvo. **24** Iš tiesų,
iš tiesų jums sakau: kas klau-
so mano žodžio ir tiki tą, kuris
mane siuntė, turi amžiną gyve-
nimą. Jis neužsitraukia pasmer-
kimo ir iš mirties yra perėjęs
į gyvenimą.

25 Iš tiesų, iš tiesų sakau
jums: ateina valanda — ir da-
bar jau yra, — kai mirusieji iš-
girs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie
išgirdo, gyvens. **26** Kaip Tėvas
turi savyje gyvybę, taip jis davė
ir Sūnui turėti gyvybę savyje.
27 Ir jis suteikė jam valdžią teis-
ti, nes jis — Žmogaus Sūnus.
28 Nesistebėkite tuo, nes ateina
valanda, kai visi esantys kapuo-
se* išgirs jo balsą **29** ir išeis:
kurie darė gera, prisikels gyven-
ti, o kurie užsiėmė bjaurystė-
mis, prisikels, kad būtų nuteisti.
30 Aš negaliu daryti nieko iš sa-
vęs. Teisiu, kaip girdžiu, ir mano
teismas teisingas, nes ieškau ne
savo valios, bet valios to, kuris
mane siuntė.

31 Jei aš apie save liudyčiau,
mano liudijimas nebūtų tikras.
32 Bet yra kitas, kuris apie ma-
ne liudija, ir aš žinau, kad liu-
dijimas, kuriuo jis apie mane
liudija, yra tikras. **33** Jūs siun-
tėte pasiuntinius pas Joną, ir šis
paliudijo tiesą. **34** Tačiau aš
ne žmogaus liudijimą priimu —
visa tai kalbu tam, kad būtu-
mėte išgelbėti. **35** Tas žmogus
buvo degantis ir šviečiantis ži-
burys, ir jūs kurį laiką norėjote
džiūgauti jo šviesoje. **36** Bet
aš turiu didesnį liudijimą negu
Jono: darbai, kuriuos Tėvas man
skyrė nuveikti, tie darbai, ku-
riuos darau, jie apie mane liu-
dija, — kad Tėvas mane siuntė.
37 Ir mane siuntęs Tėvas pats
paliudijo apie mane. Jūs niekada
nesate nei jo balso girdėję, nei
jo pavidalo matę, **38** ir jo žo-
dis jumyse nepasilieka, nes tuo,
kurį jis siuntė, jūs netikite.

39 Jūs tyrinėjate Raštus, nes
manote juose rasią amžiną gy-
venimą. Tie Raštai kaip tik apie
mane ir liudija. **40** Bet jūs ne-
norite ateiti pas mane, kad tu-
rėtumėte gyvenimą. **41** Šlovės
iš žmonių aš nepriimu, **42** o
jūs — aš gerai žinau — neturi-
te savyje Dievo meilės. **43** Aš
atėjau savo Tėvo vardu, bet jūs

Jn 5:28* Graikiškas daiktavardis, vartojamas šioje ir daugelyje kitų eilučių, gimininga veiksmažodžiui „atminti“. Juo pabrėžiamas mirusiojo atminimo išsaugojimas.

manęs nepriimate. Jei kitas ateitų, savo paties vardu, tą priimtumėte. **44** Kaipgi jūs galite tikėti, jeigu priimate šlovę vienas iš kito, o šlovės, kuri iš vienintelio Dievo ateina, neieškote? **45** Nemanykite, kad aš kaltinsiu jus Tėvui — jūsų kaltintojas yra Mozė, kuriuo viliatės. **46** Mat jeigu tikėtumėte Moze, tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė apie mane. **47** Bet jeigu netikite jo raštais, kaipgi tikėsite mano žodžiais?“

6 Paskui Jėzus nuvyko anapus Galilėjos, arba Tiberiados, ežero. **2** Jam iš paskos sekė didelė minia žmonių, nes jie matė stebuklingus ženklus, kuriuos jis darė ligonių labui. **3** Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo ten su savo mokiniais. **4** Buvo arti Pascha, žydų šventė. **5** Pakėlęs akis ir matydamas, kad pas jį eina didelė minia, Jėzus tarė Pilypui: „Kur pirksime duonos jiems pavalgyti?“ **6** Jis tai sakė norėdamas Pilypą išmėginti, mat pats žinojo, ką darysiąs. **7** Pilypas jam atsakė: „Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent po truputį.“ **8** Vienas iš jo mokinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam tarė: **9** „Čia vienas berniukas turi penkis miežinius papločius ir dvi žuveles. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei?“

10 Jėzus pasakė: „Susodinkite žmones.“ Toje vietoje buvo daug žolės ir jie, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų, susėdo. **11** Jėzus paėmė tuos papločius ir padėkojęs dalijo susėdusiems; taip padarė ir su žuvelėmis. Visi gavo, kiek norėjo. **12** Jiems pasisotinus, Jėzus savo mokiniams pasakė: „Surinkite atlikusius gabaliukus, kad niekas nepražūtų.“ **13** Taigi šie surinko tų penkių miežinių papločių gabaliukus, kurių valgantiems atliko, ir pripildė dvylika pintinių.

14 Matydami jo daromus ženklus žmonės ėmė kalbėti: „Jis tikrai yra tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį.“ **15** Žinodamas, jog jie ketina atėję pagriebti jį ir paskelbti karaliumi, Jėzus vėl pasitraukė vienui vienas į kalną.

16 Atėjus vakarui, jo mokiniai nusileido prie ežero **17** ir sulipę į valtį plaukė kiton ežero pusėn, į Kafarnaumą. Buvo jau sutemę, o Jėzus dar nebuvo pas juos atėjęs. **18** Pūtė stiprus vėjas ir ežeras ėmė šiauštis. **19** Nusiyrę dvidešimt penkis ar trisdešimt stadijų*, jie pamatė Jėzų, einantį ežero paviršiumi ir besiartinantį prie valties, ir išsigando. **20** O Jėzus jiems tarė: „Tai aš, nebijokite!“ **21** Tad jie

---

Jn 6:19* Žr. 12 priedą.

panoro paimti jį į valtį; valtis
kaipmat pasiekė krantą, į kurį
jie plaukė.
22 Kitą dieną minia tebebu-
vo anoje ežero pusėje. Jie žinojo,
kad kitų valtelių, išskyrus vie-
ną, ten nebuvo, taip pat kad Jė-
zus nelipo su savo mokiniais į tą
valtį ir mokiniai išplaukė vieni.
23 Netoli tos vietos, kur Viešpačiui padėkojus jie valgė duoną, atplaukė valčių iš Tiberiados.
24 Taigi matydami, kad nei Jė-
zaus, nei jo mokinių ten nėra,
žmonės sulipo į tas valteles ir
nuplaukė į Kafarnaumą Jėzaus
ieškoti.
25 Suradę jį kitoje ežero pusė-
je, jie paklausė: „Rabi, kada čio-
nai atvykai?“ **26** Jėzus jiems
atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau
jums: ieškote manęs ne dėl to,
kad matėte ženklus, o dėl to,
kad sočiai prisivalgėte duonos.
27 Darbuokitės ne dėl pražū-
vančio maisto, bet dėl išliekan-
čio amžinam gyvenimui. Jo duos
jums Žmogaus Sūnus, kurį Tė-
vas, pats Dievas, yra pažymėjęs
savo antspaudu.“
28 Jie paklausė jo: „Ką mums
daryti? Kaip dirbti Dievo dar-
bus?“ **29** Jėzus jiems atsakė:
„Šis yra Dievo darbas: tikėkite tą,
kurį jis siuntė.“ **30** O jie tarė
jam: „Kokį ženklą padarysi, kad
jį pamatę mes tave įtikėtume?
Ką nuveiksi? **31** Mūsų protė-
viai dykumoje valgė maną, kaip
parašyta: ‘Jis davė jiems valgyti
duonos iš dangaus.’“ **32** Jėzus
jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų jums
sakau: ne Mozė davė jums duo-
nos iš dangaus, o mano Tėvas
duoda jums duoną iš dangaus,
tikrąją duoną. **33** Mat Dievo
duona yra tasai, kuris nusilei-
džia iš dangaus ir duoda pasau-
liui gyvenimą.“ **34** Tad jie Jė-
zui tarė: „Viešpatie, duok mums
šitos duonos visada.“
35 Jėzus jiems pasakė: „Aš esu
gyvenimo duona. Išties, kas atei-
na pas mane, nealks, ir kas mane
tiki, niekada netrokš. **36** Bet,
kaip esu jums sakęs, jūs kad ir
matote mane, vis tiek netikite.
37 Visi, kuriuos Tėvas man
duoda, ateis pas mane, ir atei-
nančio pas mane aš tikrai neva-
rysiu šalin, **38** nes nusileidau
iš dangaus vykdyti ne savo va-
lios, bet valios to, kuris mane
siuntė. **39** O mane siuntusio-
jo valia yra ta, kad nė vieno
iš visų, kuriuos jis man davė,
nepražudyčiau, bet paskutiniąją
dieną juos prikelčiau. **40** To-
kia yra mano Tėvo valia: kad
kiekvienas, kuris pripažįsta Sūnų
ir jį tiki, turėtų amžiną gyveni-
mą; paskutiniąją dieną aš jį pri-
kelsiu.“
41 Žydai ėmė murmėti prieš
jį dėl to, kad jis pasakė: „Aš esu
duona, nusileidusi iš dangaus.“

42 Jie kalbėjo: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus? Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaipgi jis dabar sako: ‘Aš nusileidau iš dangaus’?“ **43** Jėzus jiems atsakė: „Liaukitės tarpusavyje murmėję. **44** Nė vienas negali ateiti pas mane, jeigu mane siuntęs Tėvas jo nepatraukia; aš prikelsiu jį paskutiniąją dieną. **45** Pranašuose parašyta: ‘Ir bus visi mokomi Jehovos.’ Kas tik išgirdo iš Tėvo ir išmoko, ateina pas mane. **46** Tai nereiškia, kad koks nors žmogus Tėvą regėjo; tiktai tas, kuris iš Dievo yra, — jis regėjo Tėvą. **47** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, turi amžiną gyvenimą.

48 Aš esu gyvenimo duona. **49** Jūsų protėviai dykumoje valgė maną ir mirė. **50** O ši duona nusileido iš dangaus, kad kiekvienas galėtų jos valgyti ir nemirtų. **51** Aš esu gyvoji duona, nusileidusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną, gyvens amžinai. Duona, kurią aš duosiu, kad pasaulis turėtų gyvybę, yra mano kūnas.“

52 Tada žydai ėmė tarpusavyje ginčytis: „Kaip šitas gali duoti mums valgyti savo kūną?“ **53** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės. **54** Kas maitinasi mano kūnu ir geria mano kraują, turi amžiną gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. **55** Mano kūnas yra tikras maistas, ir mano kraujas — tikras gėrimas. **56** Kas maitinasi mano kūnu ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš — jame. **57** Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas Tėvo dėka, taip ir tas, kuris maitinasi manimi, — jis bus gyvas mano dėka. **58** Šita yra duona, nusileidusi iš dangaus. Ir tai ne tas pat, kas buvo su jūsų protėviais, kurie valgė ir mirė. Kas maitinasi šita duona, gyvens amžinai.“ **59** Tuos dalykus jis pasakė mokydamas Kafarnaume, viešajame susirinkime*.

60 Daugelis jo mokinių, tai išgirdę, kalbėjo: „Baisu, ką jis šneka. Kas gali šito klausytis?“ **61** Žinodamas, kad jo mokiniai dėl to murma, Jėzus tarė jiems: „Jus tai piktina? **62** O kas būtų, jei išvystumėte Žmogaus Sūnų pakylant ten, kur jis buvo anksčiau? **63** Gyvybę teikia dvasia, o kūnas visai nenaudingas. Žodžiai, kuriuos jums kalbėjau, yra dvasia ir yra gyvenimas. **64** Bet kai kurie iš jūsų netikite.“ Mat Jėzus nuo pat pradžios žinojo, kurie netiki ir kas toks jį išduos. **65** Ir jis sakė:

Jn 6:59* Arba „sinagogoje“.

„Dėl to jums ir pasakiau: nė vienas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota Tėvo.“

66 Todėl daugelis jo mokinių sugrįžo prie to, ką buvo palikę, ir daugiau su juo nebevaikščiojo. **67** Jėzus paklausė dvylikos: „Negi ir jūs norite pasitraukti?“ **68** Simonas Petras jam atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime? Tu turi amžino gyvenimo žodžius. **69** Mes įtikėjome ir pažinome, kad tu esi Dievo Šventasis.“ **70** Jėzus jiems atsakė: „Ar ne aš jus, dvylika, išsirinkau? Tačiau vienas iš jūsų yra šmeižikas*.“ **71** Jis kalbėjo apie Judą, Simono Iskarijoto sūnų, mat šitas, nors buvo vienas iš dvylikos, vėliau jį išdavė.

7 Po tų įvykių Jėzus ir toliau vaikščiojo po Galilėją. Po Judėją vaikščioti jis nenorėjo, nes žydai ketino jį nužudyti. **2** Buvo arti žydų Palapinių šventė. **3** Jėzaus broliai jam tarė: „Eik iš čia ir keliauk į Judėją, kad tavo mokiniai irgi matytų darbus, kuriuos darai. **4** Juk nė vienas, kuris siekia viešumo, nedaro nieko slaptà. Jei darai tokius dalykus, parodyk save pasauliui.“ **5** Mat net ir jo broliai juo netikėjo. **6** Jėzus jiems pasakė: „Mano metas dar nėra atėjęs, o jums bet koks metas tinka. **7** Pasauliui nėra dėl ko jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes aš liudiju apie jį, — kad jo darbai pikti. **8** Jūs eikite į šventę. Aš kol kas į šventę neisiu, nes mano metas dar nepribrendo.“ **9** Jiems tai pasakęs, Jėzus pasiliko Galilėjoje.

10 Tačiau, jo broliams nuvykus į šventę, ten nukeliavo ir jis pats, tik ne atvirai, o slapta. **11** Žydai per šventę jo ieškojo ir kalbėjo: „Kur anas?“ **12** Miniose buvo daug apie jį šnabždamasi. Vieni sakė: „Jis geras.“ Kiti kalbėjo: „Visai ne. Jis klaidina žmones.“ **13** Tačiau nė vienas nekalbėjo apie jį viešai, nes bijojo žydų*.

14 Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti. **15** Žydai stebėdamiesi kalbėjo: „Iš kur šitas toks apsiskaitęs, jeigu nesimokė mokyklose?“ **16** O Jėzus jiems atsakė: „Mano mokslas — ne mano, o to, kuris mane siuntė. **17** Kas nori vykdyti jo valią, žinos, ar šis mokslas iš Dievo, ar aš kalbu iš savęs. **18** Kas kalba iš savęs, ieško sau šlovės, o kas ieško šlovės savo siuntėjui, tas tiesakalbis ir neteisybės jame nėra. **19** Argi Mozė nedavė jums Įstatymo? Vis dėlto nė vienas iš jūsų

Jn 6:70* Arba „velnias“.

Jn 7:13* „Žydais“ šioje eilutėje tikriausiai vadinami tautos religiniai vadovai.

Įstatymo nesilaiko. Kodėl norite mane nužudyti?“ **20** Minia atsiliepė: „Tu demono apsėstas! Kas gi nori tave nužudyti?“ **21** Jėzus jiems atsakė: „Vieną darbą padariau ir jūs visi stebitės. **22** Dėl to pagalvokite: Mozė davė jums apipjaustymą — tiesa, jis ne iš Mozės, o iš protėvių, — ir jūs apipjaustote žmogų per šabą. **23** Jeigu žmogus per šabą apipjaustomas, kad Mozės įstatymas nebūtų sulaužytas, kodėl nirštate ant manęs, kad per šabą išgydžiau visą žmogų? **24** Liaukitės teisę paviršutiniškai*. Teiskite teisingu teismu.“

25 Kai kurie Jeruzalės gyventojai ėmė kalbėti: „Ar čia ne šitas, kurį nori nužudyti? **26** O jis štai kalba viešai, ir jie nieko jam nesako. Ar tik nebus vyresnybė įsitikinusi, kad jis Kristus? **27** Bet mes juk žinome, iš kur šitas yra. O kai ateis Kristus, niekas nežinos, iš kur jis.“ **28** Jėzus mokydamas šventykloje sušuko: „Jūs mane pažįstate ir žinote, iš kur esu! Aš atėjau ne savo valia, bet siųstas to, kuris tikras yra, ir jūs jo nepažįstate. **29** Aš jį pažįstu, nes nuo jo esu, jis mane siuntė.“ **30** Dėl to jie galvojo, kaip Jėzų suimti. Vis dėlto nė vienas nekišo prie jo rankų, nes jo valanda dar nebuvo atėjusi. **31** Daug kas iš minios jį įtikėjo. Jie sakė: „Negi Kristus atėjęs padarytų daugiau ženklų, kaip kad šis yra padaręs?“

32 Fariziejai išgirdo, kad minioje taip apie jį šnibždamasi, ir tada aukštieji kunigai su fariziejais pasiuntė pareigūnus jo suimti. **33** Jėzus pasakė: „Dar kiek laiko pabūsiu su jumis, o paskui eisiu pas tą, kuris mane siuntė. **34** Jūs ieškosite manęs, bet nerasite, ir ten, kur aš būsiu, jūs negalite nueiti.“ **35** Todėl žydai tarpusavyje svarstė: „Kur šitas ketina keliauti, kad mes jo nerasime? Negi jis ruošiasi vykti pas pasklidusius tarp graikų ir mokyti graikus? **36** Ką jis turi omenyje sakydamas: ‘Jūs ieškosite manęs, bet nerasite, ir ten, kur aš būsiu, jūs negalite nueiti’?“

37 Paskutinę, didžiąją šventės dieną Jėzus atsistojęs šaukė: „Kas tik ištroškęs, teateina pas mane ir tegeria! **38** Tam, kuris mane tiki, tinka Rašto žodžiai: ‘Iš jo vidaus plūs gyvojo vandens srovės.’“ **39** Jis tai kalbėjo apie dvasią, kurią turėjo gauti jį įtikėjusieji (tuomet dvasios dar nebuvo, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas). **40** Kai kurie iš minios, išgirdę tuos žodžius, ėmė kalbėti: „Jis išties yra Pranašas.“ **41** Kiti sakė: „Jis yra Kristus.“ Bet kai

---

Jn 7:24* Arba „pagal išorę“.

kurie kalbėjo: „Bene Kristus ateitų iš Galilėjos? **42** Argi Raštas nesako, kad Kristus kils iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus kaimo, kur Dovydas gyveno?“ **43** Taigi minia dėl jo pasidalijo. **44** Kai kurie iš jų norėjo jį suimti, bet nė vienas nekišo prie jo rankų.

45 Pareigūnai sugrįžo pas aukštuosius kunigus ir fariziejus. Tie jų paklausė: „Kodėl jo neatvedėte?“ **46** Pareigūnai atsakė: „Niekada žmogus nėra taip kalbėjęs.“ **47** Fariziejai atkirto: „Ar jau ir jūs suklaidinti? **48** Ar tiki jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų? **49** O šita minia, neišmananti Įstatymo, — prakeikti jie.“ **50** Tada prabilo Nikodemas, vienas iš jų, kuris anksčiau buvo pas jį atėjęs: **51** „Argi mūsų įstatymas leidžia nuteisti žmogų, jeigu jis dar nėra išklausytas ir nėra žinoma, ką jis daro?“ **52** Tie jam atšovė: „Bene ir pats iš Galilėjos būsi? Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pranašas nekildinamas iš Galilėjos!“*

8 **12** Jėzus vėl jiems kalbėjo: „Aš esu pasaulio šviesa. Kas seka manimi, tikrai nevaikščios tamsoje, bet turės gyvenimo šviesą.“ **13** Tada fariziejai jam pasakė: „Tu liudiji pats apie save — tavo liudijimas netikras.“ **14** Jėzus jiems atsakė: „Net jei ir apie save liudiju, mano liudijimas tikras, nes aš žinau, iš kur atėjau ir kur einu. O jūs nežinote, iš kur aš atėjau ir kur

---

* Toliau pateikiamas 7:53—8:11 tekstas (vertimuose ir graikiškuosiuose tekstuose kiek įvairuojantis), kurio senuosiuose Sinajaus, Vatikano ir Sinajaus siriškajame kodeksuose nėra.

53 Ir jie nuėjo kiekvienas į savo namus.

8 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. **2** Dienai išaušus jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, ir jis atsisėdęs juos mokė. **3** Tada Raštų žinovai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant, ir pastatę viduryje **4** tarė jam: „Mokytojau, šita moteris buvo sugauta besvetimaujanti. **5** Mozė Įstatyme mums nurodė užmėtyti tokias akmenimis. O ką tu pasakysi?“ **6** Jie taip kalbėjo norėdami jį išmėginti, kad turėtų kuo apkaltinti. O Jėzus pasilenkė ir pradėjo rašyti pirštu ant žemės. **7** Jiems nepaliaujant klausinėti, jis atsitiesė ir tarė jiems: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegul pirmas meta į ją akmenį.“ **8** Ir pasilenkęs toliau rašė ant žemės. **9** Tie, kurie tai girdėjo, ėmė vienas po kito skirstytis, pradedant vyresniaisiais. Liko vienas Jėzus ir ta viduryje stovinti moteris. **10** Jėzus atsitiesė ir tarė jai: „Moterie, kur jie? Nė vienas tavęs nepasmerkė?“ **11** Ši atsakė: „Nė vienas, gerbiamasis.“ Jėzus tarė: „Ir aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nebenuodėmiauk.“

einu. **15** Jūs teisiate pagal kūną, o aš nė vieno neteisiù.
16 Jei aš ir teisiù, mano teismas
teisingas, nes aš nesu vienas, —
mane siuntęs Tėvas yra su manimi. **17** Ir jūsų pačių Įstatyme parašyta, kad dviejų žmonių
liudijimas yra tikras. **18** Apie
save liudiju aš pats ir apie mane liudija mane siuntęs Tėvas."
19 Tada jie paklausė: „Kur yra
tas tavo Tėvas?" Jėzus atsakė:
„Jūs nepažįstate nei manęs, nei
mano Tėvo. Jei pažinotumėte
mane, pažinotumėte ir mano
Tėvą." **20** Tuos žodžius jis kalbėjo mokydamas šventyklos iždinėje. Tačiau niekas jo nesuėmė, mat jo valanda dar nebuvo
atėjusi.

21 Jis vėl jiems sakė: „Aš išeinu, o jūs manęs ieškosite, ir vis
tiek mirsite su savo nuodėme.
Kur aš einu, jūs negalite nueiti." **22** Dėl to žydai ėmė kalbėti: „Bene jis nusižudys, kad
sako: 'Kur aš einu, jūs negalite
nueiti'?" **23** Jis jiems kalbėjo:
„Jūs esate iš žemai, o aš — iš
aukštai. Jūs — iš šio pasaulio, o
aš nesu iš šio pasaulio. **24** Todėl jums ir pasakiau, kad mirsite
savo nuodėmėse. Jei netikėsite,
kad aš esu tas, kas sakau, mirsite
savo nuodėmėse." **25** Tie paklausė: „Kas tu esi?" Jėzus jiems
atsakė: „Kodėl išvis su jumis kalbu? **26** Daug ką turiu kalbėti apie jus ir daug teisti, bet
tiesakalbis yra mano siuntėjas,
ir ką iš jo girdėjau, tą pasauliui kalbu." **27** Jie nesuprato,
kad jis kalbėjo jiems apie Tėvą.
28 Jėzus tarė: „Kai būsite Žmogaus Sūnų iškėlę, tada suprasite,
kad aš esu tas, kas sakau, ir kad
nedarau nieko iš savęs, bet kalbu tai, ko mane Tėvas išmokė.
29 Mano siuntėjas yra su manimi. Jis nepaliko manęs vieno,
nes visada darau, kas jam patinka." **30** Jam tai kalbant, daugelis jį įtikėjo.

31 Jėzus kalbėjo įtikėjusiems
jį žydams: „Jei laikotės mano žodžio, iš tikro esate mano mokiniai; **32** jūs pažinsite tiesą ir
tiesa jus išlaisvins." **33** Žydai
atsiliepė: „Mes esame Abraomo
palikuonys ir niekada niekam
nevergavome. Kaip tad sakai:
'Jūs tapsite laisvi'?" **34** Jėzus
jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų
jums sakau: kiekvienas darantis nuodėmę yra nuodėmės vergas. **35** O vergas nepasilieka
namuose amžinai — amžinai
pasilieka sūnus. **36** Tad jeigu
Sūnus jus išlaisvins, būsite iš tikro laisvi. **37** Žinau, kad esate
Abraomo palikuonys. Tačiau jūs
norite mane nužudyti, nes mano žodžiui neatsiranda jumyse
vietos. **38** Kalbu tai, ką mačiau būdamas pas Tėvą, o jūs darote, ką girdėjote iš savojo tėvo."

39 Jie atsakė jam: „Mūsų tėvas
Abraomas.“ Jėzus jiems tarė: „Jei
esate Abraomo vaikai, darykite
Abraomo darbus. **40** O jūs da-
bar norite nužudyti mane —
žmogų, kuris pasakė jums tiesą,
pats ją girdėjęs iš Dievo. Abrao-
mas taip nedarė. **41** Jūs daro-
te savojo tėvo darbus.“ Tie jam
atkirto: „Mes nesame nesantuo-
kiniai vaikai* ir turime vieną
Tėvą — Dievą.“

42 Jėzus tarė jiems: „Jei Die-
vas būtų jūsų Tėvas, mylėtumė-
te mane, nes aš iš Dievo atėjau ir
esu čia. Ne savo valia esu atėjęs,
bet jis mane siuntė. **43** Kodėl
nesuprantate, ką kalbu? Todėl,
kad negalite mano žodžio klau-
sytis. **44** Jūs esate iš savo tėvo
Velnio ir norite tenkinti savo
tėvo įgeidžius. Anas nuo pra-
džios buvo žmogžudys ir nesilai-
kė tiesos, nes tiesos jame nėra.
Kalbėdamas melą, jis kalba, kas
jam sava, nes jis melagis ir me-
lo tėvas. **45** O aš kalbu tiesą,
todėl manimi netikite. **46** Kas
iš jūsų įrodys mane nusidėjus?
Jeigu kalbu tiesą, kodėl jūs ma-
nimi netikite? **47** Kas iš Die-
vo, tas Dievo žodžių klauso. Jūs
neklausote todėl, kad nesate iš
Dievo.“

48 Žydai jam atsakė: „Argi
mes ne teisūs sakydami, kad tu
samarietis ir demono apsėstas?“
49 Jėzus atsakė: „Aš nesu de-
mono apsėstas, — aš gerbiu
savo Tėvą, o jūs mane niekina-
te. **50** Aš neieškau sau šlovės;
yra Tas, kuris ieško ir sprendžia.
51 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums:
kas laikosi mano žodžio, neregės
mirties per amžius.“ **52** Žydai
jam pasakė: „Dabar mes žino-
me, kad esi demono apsėstas.
Mirė ir Abraomas, ir pranašai, o
tu sakai: ‘Kas laikosi mano žo-
džio, neragaus mirties per am-
žius.’ **53** Bene tu didesnis už
mūsų mirusį tėvą Abraomą? Pra-
našai irgi mirė. Kuo tu dedie-
si?“ **54** Jėzus atsakė: „Jeigu aš
pats save šlovinčiau, mano šlo-
vė nieko nereikštų. Mane šlovi-
na mano Tėvas, kurį sakote esant
jūsų Dievą. **55** Tačiau jūs jo
nepažįstate. O aš jį pažįstu. Jei
sakyčiau, kad jo nepažįstu, bū-
čiau melagis kaip jūs. Bet aš
jį pažįstu ir jo žodžio laikausi.
56 Jūsų tėvas Abraomas džiū-
gavo galėsiąs regėti manąją die-
ną. Jis išvydo ją ir džiaugėsi.“
57 Žydai jam pasakė: „Dar netu-
ri nė penkiasdešimt metų, o ma-
tei Abraomą?“ **58** Jėzus jiems
tarė: „Iš tiesų, iš tiesų jums sa-
kau: dar prieš atsirandant Abra-
omui aš jau buvau.“ **59** Tada
jie griebėsi akmenų norėdami jį
užmėtyti. Tačiau Jėzus pasislėpė
ir išėjo iš šventyklos.

Jn 8:41* Pažod. „nesame gimę iš iš-
tvirkavimo“.

9 Praeidamas Jėzus pamatė žmogų, aklą nuo gimimo. **2** Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo, kad gimė aklas, — jis pats ar jo tėvai?“ **3** Jėzus atsakė: „Nei jis nusidėjo, nei jo tėvai. Tai tam, kad per jį Dievo darbai pasireikštų. **4** Kol tebėra diena, turime dirbti darbus to, kuris mane siuntė; ateina naktis, kai niekas negalės dirbti. **5** Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa.“ **6** Tai pasakęs, jis spjovė žemėn ir, padaręs su seilėmis purvo, užtepė jo žmogui ant akių **7** ir tarė: „Eik, nusiprausk Siloamo maudykloje.“ (Siloamas išvertus reiškia „Siųstasis“.) Tas nuėjęs nusiprausė ir sugrįžo jau regėdamas.

8 Kaimynai ir tie, kurie anksčiau matydavo jį elgetaujant, ėmė kalbėti: „Ar čia ne tas, kuris sėdėdamas elgetaudavo?“ **9** Vieni sakė: „Tai jis“, kiti: „Visai ne, tik panašus į jį.“ O anas atsiliepdavo: „Tai aš.“ **10** Tad jie ėmė jį klausinėti: „Kaip tau buvo atvertos akys?“ **11** Tas atsakė: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, užtepė man ant akių ir pasakė: ‘Eik prie Siloamo ir nusiprausk.’ Tai aš nuėjęs nusiprausiau ir praregėjau.“ **12** Tie jo paklausė: „Kur tas žmogus yra?“ Jis tarė: „Nežinau.“

13 Jie nuvedė buvusį neregį pas fariziejus. **14** O ta diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė jam akis, buvo šabas. **15** Fariziejai irgi ėmė jį klausinėti, kaip jis praregėjęs. Šis jiems atsakė: „Jis užtepė man ant akių purvo, aš nusiprausiau ir štai regiu.“ **16** Kai kurie iš fariziejų sakė: „Tas žmogus ne nuo Dievo, nes nesilaiko šabo.“ Kiti kalbėjo: „Kaip nusidėjėlis galėtų daryti tokius ženklus?“ Taigi jie pasidalijo. **17** Tada vėl kreipėsi į neregį: „Ką pats manai apie žmogų, atvėrusį tau akis?“ Tas atsakė: „Jis pranašas.“

18 Tačiau žydai, kol pasišaukė praregėjusiojo tėvus, netikėjo, kad jis buvęs aklas ir praregėjęs. **19** Jie paklausė jų: „Ar tai jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?“ **20** Jo tėvai atsakė: „Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad gimė aklas. **21** Bet kaip jis dabar regi, nežinome, ir kas atvėrė jam akis, nežinome. Jį klauskite. Jis suaugęs. Tegul pats apie save kalba.“ **22** Jo tėvai taip kalbėjo bijodami žydų, nes žydai jau buvo sutarę: kas tik pripažintų Jėzų Kristumi, bus pašalinti iš sinagogos. **23** Dėl to tėvai ir pasakė: „Jis suaugęs. Klauskite jį.“

24 Tad jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir tarė jam: „Atiduok šlovę Dievui! Mes žinome, kad tas žmogus — nusidėjėlis.“ **25** Šis atsakė: „Ar jis

nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu.“ **26** Jie klausė: „Ką jis tau padarė? Kaip atvėrė tau akis?“ **27** Tas jiems atsakė: „Aš jums jau sakiau, bet jūs nesiklausėte. Kodėl norite vėl tai išgirsti? Gal jūs irgi norite jo mokiniais tapti?“ **28** Tada jie išplūdo jį sakydami: „Tu pats esi jo mokinys! Mes — Mozės mokiniai. **29** Mes žinome, kad Dievas yra kalbėjęs Mozei, o iš kur šitas, mes nežinome.“ **30** Tada žmogus jiems atsakė: „Tikrai labai keista, kad nežinote, iš kur jis. Juk jis atvėrė man akis. **31** Mes žinome, kad Dievas nesiklauso nusidėjėlių. O kas dievobaimingas ir vykdo jo valią, tą jis išklauso. **32** Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis. **33** Jeigu tas žmogus nebūtų nuo Dievo, nieko negalėtų padaryti.“ **34** Tie jam atsakė: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar mus mokai?!“ Ir išmetė jį lauk.

35 Jėzus išgirdo, kad jie tą vyrą išmetė, ir jį suradęs tarė: „Tai tu tiki Žmogaus Sūnų?“ **36** Tas atsakė: „O kas jis yra, kad jį tikėčiau, gerbiamasis*?“ **37** Jėzus jam pasakė: „Tu esi jį matęs; tai tas, kuris su tavimi kalba.“ **38** Žmogus tarė: „Tikiu, Viešpatie“, ir išreiškė jam pagarbą. **39** Jėzus pasakė: „Aš atėjau į šį pasaulį, kad būtų įvykdytas nuosprendis: kad neregiai matytų, o regintieji apaktų.“ **40** Šalia jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?“ **41** Jėzus jiems tarė: „Jeigu būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės. Bet dabar jūs sakote: ‘Mes regime.’ Taigi jūsų nuodėmė pasilieka.“

10 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas eina į avių aptvarą ne pro vartus, o lipa per kur kitur, tas vagis ir plėšikas. **2** Kas įeina pro vartus, tas yra avių ganytojas. **3** Vartų sargas jam atidaro, ir avys jo balso klauso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išveda. **4** Visas savąsias išsivaręs, eina pirma jų; avys seka jam iš paskos, nes pažįsta jo balsą. **5** Paskui svetimą jos tikrai neseks, bet bėgs nuo jo, nes nepažįsta svetimųjų balso.“ **6** Jėzus pasakė jiems šį palyginimą, tačiau jie nesuprato, ką tie žodžiai reiškia.

7 Tad Jėzus dar kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš esu avių vartai. **8** Visi, kurie atėjo taikydamiesi į mano vietą, yra vagys ir plėšikai, ir avys jų neklausė. **9** Aš esu vartai. Kas įeina pro mane, bus išgelbėtas. Jis įeis, išeis ir ras ganyklą. **10** Vagis ateina tik vogti, pjauti ir

---

Jn 9:36* Arba „viešpatie“.

naikinti. Aš atėjau, kad jos turėtų gyvenimą, kad apsčiai jo turėtų. **11** Aš esu gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas guldo už avis savo sielą. **12** Samdinys, kuris išties nėra ganytojas ir kuriam avys nėra savos, pamatęs besiartinantį vilką palieka avis ir pabėga; tada vilkas griebia avis, jas išvaiko. **13** Anas mat yra tik samdinys ir avys jam nerūpi. **14** Aš — gerasis ganytojas. Aš pažįstu savąsias ir manosios pažįsta mane, **15** kaip Tėvas pažįsta mane ir aš pažįstu Tėvą. Už avis guldau savo sielą.

16 Turiu ir kitų avių, — jos ne iš šito aptvaro. Ir jas turiu atvesti. Jos klausys mano balso, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas. **17** Tėvas mane myli, nes aš guldau savo sielą, kad ją atgaučiau. **18** Niekas iš manęs jos neatėmė, — atiduodu ją pats. Turiu valdžią ją atiduoti, turiu valdžią ją ir atgauti. Tokį įsakymą gavau iš savo Tėvo.“

19 Dėl šių žodžių žydai vėl pasidalijo. **20** Daugelis kalbėjo: „Jis demono apsėstas ir pamišęs. Kam jo klausotės?“ **21** Kiti sakė: „Tai ne apsėstojo žodžiai. Argi demonas galėtų atverti akliesiems akis?“

22 Tuo metu Jeruzalėje vyko pašventinimo iškilmės*. Buvo žiema. **23** Jėzus vaikštinėjo šventykloje, Saliamono kolonadoje. **24** Žydai jį apspito ir ėmė klausinėti: „Kiek ilgai laikysi mūsų sielas nežinioje? Jeigu esi Kristus, pasakyk mums tai atvirai.“ **25** Jėzus jiems atsakė: „Aš sakiau jums, bet jūs netikite. Darbai, kuriuos darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane. **26** Bet jūs netikite, nes nesate manosios avys. **27** Manosios avys klauso mano balso. Aš jas pažįstu ir jos seka paskui mane. **28** Aš duodu joms amžiną gyvenimą ir jos tikrai nepražus per amžius, niekas neišplėš jų man iš rankos. **29** Ką mano Tėvas man davė, yra daugiau už viską, ir niekas negali to išplėšti Tėvui iš rankos. **30** Aš ir Tėvas esame viena.“

31 Žydai vėl griebėsi akmenų, norėdami jį užmėtyti. **32** Jėzus jų paklausė: „Tėvo valia parodžiau jums daug gerų darbų. Už kurį iš tų darbų dabar mane užmėtysite?“ **33** Žydai jam atsakė: „Ne už gerą darbą tave užmėtysime, o už piktžodžiavimą, nes tu, būdamas žmogus, dediesi dievu.“ **34** Jėzus atsakė: „Argi jūsų Įstatyme neparašyta: ‘Aš tariau: „Jūs esate dievai“’? **35** Jei dievais pavadino tuos, prieš kuriuos buvo nukreiptas Dievo žodis (o Raštas negali būti atšauktas), **36** kaipgi man, kurį Tėvas pašventino ir siuntė

Jn 10:22* T. y. Chanuka.

į pasaulį, sakote ‘tu piktžodžiauji’ — sakote dėl to, kad pareiškiau esąs Dievo Sūnus? **37** Jei nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi. **38** Bet jeigu juos darau, tai, nors manimi ir netikite, tikėkite darbais, kad suprastumėte ir žinotumėte, jog Tėvas manyje ir aš Tėve.“ **39** Dėl to jie vėl mėgino jį suimti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.

40 Jėzus vėl nukeliavo anapus Jordano, į vietą, kur Jonas pirma krikštijo, ir ten pasiliko. **41** Pas jį ėjo daug žmonių. Jie kalbėjo: „Jonas, tiesa, nepadarė nė vieno ženklo, bet visa, ką jis sakė apie šitą žmogų, buvo teisybė.“ **42** Ir ten daugelis jį įtikėjo.

11 Sirgo vienas žmogus, Lozorius iš Betanijos — Marijos ir jos sesers Mortos kaimo. **2** Marija — tai toji, kuri patepė Viešpatį kvapiuoju aliejumi ir nušluostė savo plaukais jam kojas. Tai jos brolis Lozorius sirgo. **3** Tad seserys pasiuntė Jėzui žinią: „Viešpatie! Tas, kuris tau brangus, serga.“ **4** Tai išgirdęs, Jėzus pasakė: „Ta liga veda ne į mirtį, o į Dievo šlovę, kad per ją būtų pašlovintas Dievo Sūnus.“

5 Mortą, jos seserį ir Lozorių Jėzus mylėjo. **6** Tačiau, kai išgirdo, kad Lozorius serga, jis dar dvi dienas pasiliko vietovėje, kurioje buvo. **7** Tik tada mokiniams pasakė: „Eikime vėl į Judėją.“ **8** Mokiniai jam tarė: „Rabi, judėjai visai neseniai kėsinosi užmėtyti tave akmenimis, o tu vėl ten eini?“ **9** Jėzus atsakė: „Argi ne dvylika valandų turi diena? Kas vaikšto dieną, tas neklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą. **10** O kas vaikšto nakčia, suklumpa, nes šviesos jame nėra.“

11 Tai pasakęs, jis pridūrė: „Mūsų draugas Lozorius užmigo, bet aš einu jo pažadinti.“ **12** Mokiniai jam pasakė: „Viešpatie, jeigu užmigo, pasveiks.“ **13** Jėzus kalbėjo apie Lozoriaus mirtį, o jie manė, kad jis šneka apie miego poilsį. **14** Tada Jėzus pasakė jiems tiesiai: „Lozorius mirė, **15** ir aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, — dėl jūsų, kad dar tvirčiau tikėtumėte. O dabar eime pas jį.“ **16** Tada Tomas, kurį vadino Dvyniu, kitiems mokiniams pasakė: „Eime ir mes numirti drauge su juo.“

17 Jėzui atkeliavus, buvo jau keturios dienos, kai Lozorius gulėjo kape. **18** O Betanija buvo netoli Jeruzalės — už kokių penkiolikos stadijų. **19** Todėl daug žydų buvo atėję pas Mortą ir Mariją paguosti jų dėl brolio. **20** Išgirdusi, kad ateina Jėzus, Morta jį pasitiko, o Marija sėdėjo namie. **21** Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei būtum

čia buvęs, mano brolis nebūtų
miręs. **22** Tačiau vis tiek ži-
nau, kad ko tik Dievą prašysi,
Dievas tau duos.“ **23** Jėzus jai
pasakė: „Tavo brolis prisikels.“
24 Morta atsakė: „Žinau, kad jis
prisikels per prisikėlimą paskuti-
niąją dieną.“ **25** Jėzus jai tarė:
„Aš esu prisikėlimas ir gyveni-
mas. Kas tiki mane, nors ir nu-
mirtų, atgis. **26** Ir kiekvienas
gyvenantis ir mane tikintis ne-
mirs per amžius. Ar tuo tiki?“
27 Ji atsakė jam: „Taip, Viešpa-
tie. Aš esu įtikėjusi, kad tu esi
Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi
ateiti į pasaulį.“ **28** Tai pasa-
kiusi, ji nuėjo, pasišaukė savo se-
serį Mariją ir slapčiomis pasakė:
„Mokytojas yra čia ir kviečia ta-
ve.“ **29** Kai ši tai išgirdo, skub-
biai pakilo ir išėjo pas jį.

30 Jėzus dar nebuvo įėjęs
į kaimą — jis tebebuvo toje
vietoje, kur jį pasitiko Morta.
31 Žydai, kurie buvo su Marija
namuose ir ją guodė, pamatę ją
skubiai pakylant ir išeinant, nu-
sekė iš paskos manydami, kad ji
eina prie kapo verkti. **32** Atė-
jusi, kur buvo Jėzus, ir jį pama-
čiusi, Marija puolė jam po kojų
ir tarė: „Viešpatie, jei būtum
čia buvęs, mano brolis nebūtų
miręs.“ **33** Matydamas ją ver-
kiančią ir su ja atėjusius žydus
verkiančius, Jėzus širdyje* su-
dejavo, susijaudino; **34** jis pa-
klausė: „Kur jį paguldėte?“ Tie
atsakė: „Viešpatie, ateik ir pa-
žiūrėk.“ **35** Jėzus apsiašarojo.
36 Žydai ėmė kalbėti: „Štai koks
brangus jis jam buvo!“ **37** Bet
kai kurie iš jų sakė: „Argi tas, ku-
ris atvėrė neregiui akis, negalėjo
padaryti, kad šitas nemirtų?“

38 Vėl savyje sudejavęs, Jėzus
atėjo prie kapo. Tai buvo ola, už-
rista akmeniu. **39** Jėzus tarė:
„Nuriskite akmenį.“ Mirusiojo
sesuo Morta jam pasakė: „Viešpa-
tie, jau dvokia, juk jau ket-
virta diena!“ **40** Jėzus jai tarė:
„Argi nesakiau tau: jei tikėsi, iš-
vysi Dievo šlovę?“ **41** Taigi jie
nurito akmenį. Tada Jėzus pakė-
lė akis aukštyn ir pasakė: „Tėve,
dėkoju tau, kad mane išklausei.
42 Aš žinojau, kad tu visada
mane išklausai. Tačiau pasakiau
tai dėl aplink stovinčios minios,
kad jie įtikėtų, jog tu mane siun-
tei.“ **43** Tai ištaręs, jis garsiu
balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!“
44 Ir numirėlis išėjo. Jo kojos
ir rankos buvo apvyniotos apri-
šalais, o veidas aprištas skepeta.
Jėzus jiems tarė: „Atraišiokite jį
ir leiskite jam eiti.“

45 Daugelis žydų, kurie buvo
atėję pas Mariją ir matė, ką Jė-
zus padarė, jį įtikėjo. **46** Bet
kai kurie iš jų nuėjo pas farizie-
jus ir papasakojo, ką Jėzus pa-
darė. **47** Dėl to aukštieji ku-

Jn 11:33* Pažod. „dvasioje“.

nigai ir fariziejai sušaukė sinedrioną ir svarstė: „Ką darysime?
Šitas žmogus daro daug ženklų. **48** Jeigu jį taip paliksime,
visi jį įtikės. Tada ateis romėnai ir atims mūsų vietą* ir mū-
sų tautą.“ **49** Bet vienas iš jų, Kajafas, tais metais buvęs vy-
riausiuoju kunigu, jiems pasakė: „Jūs nieko neišmanote **50** ir
nė nepagalvojate, kad jums būtų naudingiau, jeigu vienas žmo-
gus mirtų už liaudį, negu kad visa tauta pražūtų.“ **51** Bet jis
tai pasakė ne iš savęs: būdamas tais metais vyriausiuoju kunigu,
išpranašavo, kad Jėzus turės mirti už tautą, **52** ir ne tik už tau-
tą, — taip pat tam, kad suburtų į viena išsklaidytuosius Dievo
vaikus. **53** Todėl nuo tos dienos jie buvo susitarę jį nužudyti.

54 Dėl to Jėzus viešai tarp žydų nebevaikščiojo. Jis pasi-
traukė iš ten į kraštą netoli dykumos, į miestą, vadinamą Efrai-
mu, ir tenai su mokiniais pasiliko. **55** Buvo arti žydų Pascha.
Daug krašto žmonių prieš Paschą kilo į Jeruzalę atlikti apsi-
valymo apeigų. **56** Jie ieškojo Jėzaus, stoviniavo šventykloje
ir vienas kitam kalbėjo: „Kaip jums atrodo? Gal jis taip ir ne-
ateis į šventę?“ **57** Aukštieji kunigai ir fariziejai buvo davę
įsakymą, kad jeigu kas sužino-

Jn 11:48* T. y. šventyklą.

tų, kur Jėzus yra, apie tai pranešTų, — tam, kad galėtų jį suimti.

12 Likus šešioms dienoms iki Paschos, Jėzus atėjo į
Betaniją, kur gyveno Lozorius, Jėzaus prikeltasis iš mirusiųjų.
2 Ten jam suruošė vakarienę. Morta patarnavo, o Lozorius
buvo tarp sėdinčių su juo prie stalo. **3** Tada Marija, paėmusi
svarą* kvapiojo aliejaus — gryno nardo, labai vertingo, — pa-
tepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. To aliejaus kvapas
pasklido visame name. **4** Bet vienas iš jo mokinių, Judas Is-
karijotas, kuris rengėsi jį išduoti, pasakė: **5** „Kodėl to kvapiojo
aliejaus neparduoda už tris šimtus denarų ir neišdalija pinigų
vargšams?“ **6** Jis tai pasakė ne todėl, kad jam būtų rūpėję varg-
šai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas pinigų dėžutę, grobs-
tė iš jos įplaukas. **7** Jėzus atsakė: „Palik ją ramybėje, kad ji
tai atliktų, artėjant mano laidotuvių dienai. **8** Vargšų jūs vi-
sada šalia savęs turite, o mane turėsite ne visada.“

9 Tuo tarpu didelė minia žydų sužinojo, kad jis yra ten,
ir atėjo ne vien dėl Jėzaus, bet ir pamatyti Lozoriaus, kurį
jis buvo prikėlęs iš mirusiųjų. **10** Tada aukštieji kunigai

Jn 12:3* Gr. *litra,* paprastai tapatinamas su romėnišku svaru (327 gramai).

susitarė nužudyti ir Lozorių,
11 nes daug žydų ėjo tenai dėl
jo, ir jie tikėjo Jėzų.

12 Rytojaus dieną gausi į
šventę susirinkusiųjų minia iš-
girdo, kad Jėzus ateinąs į Jeruza-
lę, **13** ir pasiėmę palmių šakų
išėjo jo pasitikti. Jie šaukė: „Gel-
bėk, meldžiame!* Palaimintas
ateinantis Jehovos vardu — Izra-
elio karalius!“ **14** Jėzus, susi-
radęs asilėlį, užsėdo ant jo, kaip
parašyta: **15** „Nebijok, Siono
dukra! Štai atjoja tavo karalius,
sėdėdamas ant asilės jauniklio.“
16 Iš pradžių jo mokiniai viso
to nesuprato. Bet kai Jėzus buvo
pašlovintas, jie prisiminė, kad
tai buvo apie jį parašyta ir kad
tai jam buvo padarę.

17 Liudijo dar ir žmonės, bu-
vę su juo tuo metu, kai jis pa-
šaukė iš kapo Lozorių ir prikėlė
jį iš mirusiųjų. **18** Dėl to mi-
nia ir išėjo Jėzaus pasitikti, kad
išgirdo jį padarius šitą ženklą.
19 O fariziejai tarpusavyje kal-
bėjo: „Matote, jūs nieko negalite
padaryti. Pažiūrėkite! Visas pa-
saulis nuėjo paskui jį!“

20 Tarp atėjusių per šven-
tę pagarbinti buvo ir graikų.
21 Jie priėjo prie Pilypo, ku-
ris buvo iš Galilėjos Betsaidos,
ir ėmė jį prašyti: „Gerbiama-
sis, mes norime pamatyti Jėzų.“
22 Pilypas nuėjęs pasakė apie
tai Andriejui. Tada Andriejus ir
Pilypas nuėjo ir pasakė Jėzui.

23 O Jėzus jiems atsakė: „Atė-
jo valanda, kad būtų pašlovin-
tas Žmogaus Sūnus. **24** Iš tie-
sų, iš tiesų sakau jums: jeigu
kviečio grūdas nekris į žemę ir
nenumirs, jis ir liks vienas, o
jeigu numirs, duos gausių vai-
sių. **25** Kas brangina savo sie-
lą, tas ją pražudys, o kas savo
sielos šiame pasaulyje neken-
čia, išsaugos ją amžinam gyveni-
mui. **26** Jei kas nori man tar-
nauti, teseka paskui mane, ir kur
esu aš, ten bus ir mano tarnas.
Tą, kuris nori man tarnauti, Tė-
vas pagerbs. **27** Dabar mano
siela sukrėsta. Ir ką man saky-
ti? Tėve, gelbėk mane iš šitos va-
landos. Tačiau tam aš ir atėjau
į šią valandą. **28** Tėve, pašlo-
vink savo vardą!“ Tada iš dan-
gaus pasigirdo balsas: „Aš jį pa-
šlovinau ir dar pašlovinsiu.“

29 Tai išgirdusi, ten stovin-
ti minia kalbėjo, kad tai buvo
griaustinis. Kiti sakė: „Angelas
jam kalbėjo.“ **30** Jėzus atsi-
liepė: „Ne dėl manęs pasigirdo
šis balsas, o dėl jūsų. **31** Da-
bar teisiamas šis pasaulis. Dabar
šio pasaulio valdovas bus išmes-
tas laukan. **32** O aš, kai būsiu
pakeltas nuo žemės, visus pa-
trauksiu prie savęs.“ **33** Taip
sakydamas jis nurodė, kokia mir-

Jn 12:13* „Gelbėk, meldžiame“ — gr. *Hōsanna* (Osana).

timi turės mirti. **34** Tada minia atsiliepė: „Iš Įstatymo mes girdėjome, kad Kristus pasiliks amžinai. Tai kodėl tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turi būti pakeltas? Kas tas Žmogaus Sūnus?“ **35** Jėzus jiems tarė: „Trumpą laiką šviesa dar bus tarp jūsų. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad tamsa jūsų neužgultų. Kas vaikšto tamsoje, nežino, kur eina. **36** Kol turite šviesą, tikėkite šviesa, kad taptumėte šviesos sūnumis.“

Tai pasakęs, Jėzus pasišalino ir nuo jų pasislėpė. **37** Nors jų akivaizdoje jis buvo padaręs tiek daug ženklų, jie juo netikėjo, — **38** kad išsipildytų pranašo Izaijo pasakytas žodis: „Jehova, kas patikėjo tuo, ką mes išgirdome? Ir kam buvo apreikšta Jehovos ranka*?“ **39** Jie negalėjo tikėti dėl to, kad Izaijas dar sakė: **40** „Jis apakino jiems akis ir užkietino jiems širdis, kad jie akimis nematytų, širdimi nesuvoktų, neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.“ **41** Izaijas tai pasakė, nes matė jo šlovę; apie jį jis ir kalbėjo. **42** Vis dėlto įtikėjo jį netgi daugelis iš vyresnybės, tačiau dėl fariziejų jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos. **43** Mat šlovę iš žmonių jie mylėjo kur kas labiau negu šlovę iš Dievo.

44 O Jėzus šaukė: „Kas tiki mane, tiki ne vien mane, bet ir tą, kuris mane siuntė! **45** Ir kas regi mane, regi ir tą, kuris mane siuntė. **46** Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa, kad nė vienas, kuris mane tiki, neliktų tamsoje. **47** Jei kas nors girdi mano žodžius ir jų nesilaiko, aš jo neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet pasaulio išgelbėti. **48** Tą, kuris mane atmeta ir mano žodžių nepriima, yra kas teis. Žodis, kurį kalbėjau, — štai kas teis jį paskutiniąją dieną, **49** nes aš kalbėjau ne iš savęs, — pats Tėvas, kuris mane siuntė, įsakė man, ką turiu sakyti ir ką kalbėti. **50** Ir aš žinau, kad jo įsakymas yra amžinas gyvenimas. Todėl ką aš kalbu, kalbu taip, kaip Tėvas yra man pasakęs.“

13 Jėzus prieš Paschos šventę žinojo, kad atėjo jo valanda iš šio pasaulio iškeliauti pas Tėvą, tad mylėdamas savuosius, esančius pasaulyje, iki galo rodė jiems meilę. **2** Vakarienės metu — Velnias jau buvo sukurstęs Judo Iskarijoto, Simono sūnaus, širdį Jėzų išduoti, — **3** žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas ir kad jis išėjo iš Dievo ir eina pas Dievą, **4** Jėzus pakilo nuo stalo, pasidėjo viršutinius drabužius, paėmęs rankšluostį

Jn 12:38* T. y. galia.

juo susijuosė, **5** paskui įsipylė į praustuvę vandens ir ėmė
plauti mokiniams kojas ir šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo su-
sijuosė. **6** Kai priėjo prie Si-
mono Petro, šis tarė: „Viešpatie,
tu plauni man kojas?“ **7** Jėzus
jam atsakė: „Dabar tu nesupran-
ti, ką aš darau, bet paskui su-
prasi.“ **8** Petras jam tarė: „Ne!
Tu man kojų niekada neplau-
si.“ Jėzus atsakė: „Jei neplau-
siu, neturėsi dalies su manimi.“
9 Simonas Petras pasakė: „Vieš-
patie, tada ne tik mano kojas,
bet ir rankas, ir galvą!“ **10** Jė-
zus jam tarė: „Kas išmaudytas,
to maudyti nebereikia — tik ko-
jas nuplauti, nes jis visas švarus.
Ir jūs esate švarūs, tik ne visi.“
11 Mat jis žinojo, kas jį išduos.
Todėl ir pasakė: „Ne visi esate
švarūs.“

12 Nuplovęs jiems kojas ir
apsivilkęs viršutinius drabužius,
jis vėl atsisėdo prie stalo ir jiems
tarė: „Ar suprantate, ką jums
padariau? **13** Jūs kreipiatės į
mane ‘Mokytojau’ ir ‘Viešpatie’,
ir teisingai darote, nes aš tas ir
esu. **14** Tad jei aš, Viešpats ir
Mokytojas, nuploviau jums ko-
jas, jūs irgi turite vienas kitam
kojas plauti. **15** Daviau jums
pavyzdį, kad ir jūs darytumė-
te, kaip aš jums dariau. **16** Iš
tiesų, iš tiesų jums sakau: ver-
gas ne didesnis už savo šeimi-
ninką ir pasiuntinys ne dides-
nis už savo siuntėją. **17** Šituos
dalykus žinodami, laimingi esa-
te, jeigu juos ir darote. **18** Kal-
bu ne apie visus jus. Aš pažįstu
tuos, kuriuos išsirinkau. Tačiau
turi išsipildyti Raštas: ‘Tas, kuris
valgė mano duoną, pakėlė virš
manęs savo kulną.’ **19** Kalbu
jums jau nuo dabar, prieš tam
įvykstant, kad įvykus tikėtumė-
te, jog aš esu tas, kas sakau.
20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums:
kas priima kiekvieną, kurį tik
pasiųsčiau, priima ir mane. O
kas priima mane, priima ir tą,
kuris mane siuntė.“

21 Tai pasakęs, Jėzus dvasio-
je susijaudino ir pareiškė: „Iš tie-
sų, iš tiesų sakau jums: vienas iš
jūsų mane išduos.“ **22** Moki-
niai ėmė žvalgytis vienas į kitą
nenuvokdami, apie kurį jis kal-
ba. **23** Vienas iš mokinių, ku-
rį Jėzus mylėjo, buvo šalia Jė-
zaus*. **24** Simonas Petras jam
linktelėjęs tarė: „Pasakyk, kas
yra tas, apie kurį jis kalba.“
25 Anas atsilošė Jėzui į krūti-
nę ir paklausė: „Viešpatie, kas
jis?“ **26** Jėzus atsakė: „Tai tas,
kuriam pamirkęs paduosiu ga-
baliuką duonos.“ Tad jis pamir-
kė duonos ir paėmęs padavė ją

Jn 13:23* Pažod. „gulėjo prie Jėzaus krūtinės“. Rytiečiai valgydavo įsitaisę prie stalo pusiau gulomis, pasirėmę alkūne.

Judui, Simono Iskarijoto sūnui.
27 Kai šis tą gabaliuką paėmė,
įėjo į jį Šėtonas. Jėzus jam ta-
rė: „Ką darai, padaryk greičiau.“
28 Tačiau nė vienas iš esančių
prie stalo nesuprato, kodėl Jė-
zus jam tai pasakė. **29** Kadan-
gi Judas turėjo pinigų dėžutę,
kai kurie manė, kad Jėzus jam
liepęs: „Nupirk, ko mums rei-
kia šventei“, ar liepęs ką duo-
ti vargšams. **30** Taigi, paėmęs
aną duonos gabaliuką, jis tuojau
išėjo. Buvo naktis.

31 Jam išėjus, Jėzus prabi-
lo: „Dabar Žmogaus Sūnus pa-
šlovintas ir per jį pašlovintas
Dievas. **32** Ir Dievas pats jį
pašlovins, pašlovins jį bemat.
33 Vaikeliai, dar truputį pabū-
siu su jumis. Jūs manęs ieškosite,
ir dabar sakau jums tą patį, ką
esu sakęs žydams: ‘Kur aš einu,
jūs negalite nueiti.’ **34** Aš jums
duodu naują įsakymą, kad jūs
vienas kitą mylėtumėte; kaip aš
jus mylėjau, kad ir jūs taip my-
lėtumėte vienas kitą. **35** Iš to
visi pažins, kad esate mano mo-
kiniai, — jei vieni kitus mylė-
site.“

36 Simonas Petras jam tarė:
„Viešpatie, kur tu eini?“ Jėzus
atsakė: „Dabar tu negali paskui
mane sekti ten, kur aš einu, bet
vėliau seksi.“ **37** Petras jam
pasakė: „Viešpatie, kodėl negaliu
sekti paskui tave dabar? Aš savo
sielą už tave guldysiu!“ **38** Jė-
zus atsakė: „Tu guldysi už mane
savo sielą? Iš tiesų, iš tiesų tau
sakau: dar nė gaidžiui nepragy-
dus, tu tris kartus manęs išsi-
žadėsi.

14 Tenebūgštauja jūsų šir-
dys. Tikėkite Dievą, tikė-
kite ir mane. **2** Mano Tėvo na-
muose yra daug buveinių; jeigu
taip nebūtų, būčiau jums pasa-
kęs, mat einu jums vietos pa-
ruošti. **3** Ir kai nueisiu ir pa-
ruošiu jums vietą, vėl ateisiu
ir jus pas save pasiimsiu, kad
ten, kur esu aš, būtumėte ir jūs.
4 Ten, kur aš einu, jūs žinote
kelią.“

5 Tomas jam tarė: „Viešpatie,
mes nežinome, kur tu eini. Iš
kur mums žinoti kelią?“

6 Jėzus jam pasakė: „Aš esu
kelias, ir tiesa, ir gyvenimas.
Niekas neateina pas Tėvą kitaip,
kaip tik per mane. **7** Jeigu bū-
tumėte pažinę mane, būtumėte
pažinę ir mano Tėvą. Nuo dabar
jūs jį pažįstate ir esate matę.“

8 Pilypas jam tarė: „Viešpatie,
parodyk mums Tėvą ir to bus
mums gana.“

9 Jėzus pasakė jam: „Tiek lai-
ko esu su jumis, o tu, Pily-
pai, vis dar manęs nepažinai?
Kas matė mane, matė ir Tėvą.
Kaip tad sakai: ‘Parodyk mums
Tėvą’? **10** Nejau netiki, kad aš
esu Tėve ir Tėvas manyje? Ką

jums kalbu, sakau ne iš savęs, —
tai Tėvas, esantis manyje, daro
savo darbus. **11** Tikėkite ma-
nimi — kad aš esu Tėve ir Tė-
vas manyje. Jei ne, tikėkite dėl
pačių darbų. **12** Iš tiesų, iš tie-
sų jums sakau: kas tiki mane,
tas darys darbus, kuriuos aš da-
rau, ir darys už juos didesnių,
nes aš einu pas Tėvą. **13** Ir ko
tik prašysite mano vardu, tai
padarysiu, kad Tėvas būtų pa-
šlovintas per Sūnų. **14** Jei ko
prašysite mano vardu, aš tai pa-
darysiu.

15 Jeigu mane mylite, laiky-
sitės mano įsakymų. **16** Aš pa-
prašysiu Tėvą ir jis duos jums
kitą padėjėją*, kad jis būtų su
jumis per amžius, — **17** tie-
sos dvasią, kurios pasaulis nega-
li priimti, nes jos nei mato, nei
pažįsta. Jūs ją pažįstate, nes ji
pasilieka su jumis ir yra jumyse.
18 Aš nepaliksiu jūsų našlai-
čiais, — ateisiu pas jus. **19** Dar
valandėlė, ir pasaulis manęs ne-
bematys, o jūs mane matysite,
nes aš gyvenu ir jūs gyvensi-
te. **20** Tą dieną jūs žinosite,
kad aš esu savo Tėve, jūs manyje ir aš jumyse. **21** Kas yra priė-
męs mano įsakymus ir jų lai-
kosi, — tas mane myli. O kas
mane myli, bus mylimas mano
Tėvo; aš irgi jį mylėsiu ir save
jam aiškiai parodysiu.“

22 Judas (ne Iskarijotas) jam
tarė: „Viešpatie, kas atsitiko, kad
ketini parodyti save mums, o ne
pasauliui?“

23 Jėzus jam atsakė: „Kas
mane myli, laikysis mano žo-
džio, ir mano Tėvas jį mylės.
Mes pas jį ateisime ir pas jį bus
mūsų buveinė. **24** Kas manęs
nemyli, mano žodžių nesilai-
ko. O žodis, kurį girdite, — ne
mano, bet Tėvo, kuris mane
siuntė.

25 Aš kalbėjau jums tuos da-
lykus su jumis būdamas. **26** O
padėjėjas — šventoji dvasia, ku-
rią Tėvas mano vardu atsiųs, —
jis išmokys jus visko ir primins
visa, ką jums sakiau. **27** Aš
palieku jums ramybę, duodu
jums savo ramybę. Duodu ją ne
taip, kaip duoda pasaulis. Tene-
būgštauja jūsų širdys, tenedreba
iš baimės. **28** Girdėjote, kad
jums sakiau: išeinu ir vėl pas jus
ateisiu. Jei mylėtumėte mane,
džiaugtumėtės, kad aš einu pas
Tėvą, nes Tėvas už mane dides-
nis. **29** Tad pasakiau jums da-
bar, prieš įvykstant, kad įvykus
jūs tikėtumėte. **30** Nuo šiol
jau nebedaug su jumis kalbėsiu,
nes ateina pasaulio valdovas.
Galios jis man neturi, **31** bet
kad pasaulis žinotų, jog myliu
Tėvą, aš darau taip, kaip Tėvas
man yra įsakęs. Kelkitės, eime
iš čia!

Jn 14:16* Arba „guodėją“.

15 Aš esu tikrasis vynmedis,
o mano Tėvas — žemdir-
bys. **2** Kiekvieną mano šake-
lę, neduodančią vaisiaus, jis pa-
šalina, o kiekvieną, kuri duoda
vaisių, apvalo*, kad duotų dau-
giau vaisiaus. **3** Jūs jau švar-
ūs — dėl žodžio, kurį jums kal-
bėjau. **4** Pasilikite manyje ir
aš liksiu jumyse. Kaip šakelė ne-
gali duoti vaisiaus pati iš savęs,
nelikdama vynmedyje, taip ir
jūs, jei neliksite manyje. **5** Aš
esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas
pasilieka manyje, ir aš — jame,
tas duoda gausių vaisių, mat at-
skirai nuo manęs jūs nieko ne-
galite nuveikti. **6** Kas nelieka
manyje, išmetamas kaip šakelė
ir sudžiūsta. Jas surenka, sumeta
į ugnį ir jos sudega. **7** Jei pasi-
liekate manyje ir mano žodžiai
pasilieka jumyse, prašykite, ko
tik norėtumėte, ir tai jums įvyks.
8 Tuo pašlovinamas mano Tė-
vas, kad jūs duodate gausių vai-
sių ir parodote esą mano moki-
niai. **9** Kaip Tėvas mylėjo ma-
ne ir aš jus mylėjau, pasilikite
ir jūs manojoje meilėje. **10** Jei
laikysitės mano įsakymų, pasi-
liksite mano meilėje, kaip ir aš
laikiausi Tėvo įsakymų ir pasilie-
ku jo meilėje.

11 Jums tai kalbėjau, kad ma-
nasis džiaugsmas būtų jumyse ir
jūsų džiaugsmas taptų tobulas.
12 Tai yra mano įsakymas —
kad jūs vienas kitą mylėtumėte,
kaip aš jus mylėjau. **13** Nie-
kas neturi didesnės meilės už
tą, kuris už draugus savo sie-
lą guldo. **14** Jūs esate mano
draugai, jei darote, ką aš jums
įsakau. **15** Jau nebevadinu jū-
sų vergais, nes vergas nežino,
ką veikia jo šeimininkas. Pava-
dinau jus draugais, nes paskel-
biau jums visa, ką girdėjau iš
savo Tėvo. **16** Ne jūs mane iš-
sirinkote, o aš jus išsirinkau ir
paskyriau, kad eitumėte ir duo-
tumėte vaisių, kad jūsų vaisius
išliktų ir kad, ko tik prašytu-
mėte Tėvą mano vardu, jis jums
duotų.

17 Jums tai įsakau, kad vie-
nas kitą mylėtumėte. **18** Jei
pasaulis jūsų nekenčia, žinote*,
kad manęs jis nekentė pirmiau
negu jūsų. **19** Jei jūs priklau-
sytumėte pasauliui*, pasaulis sa-
viškius brangintų. Kadangi jūs
pasauliui nepriklausote — aš jus
iš pasaulio išsirinkau, todėl pa-
saulis jūsų ir nekenčia. **20** At-
minkite žodžius, kuriuos jums
sakiau: vergas ne didesnis už
savo šeimininką. Jeigu jie per-
sekiojo mane, persekios ir jus.
Jei laikėsi mano žodžių, laiky-
sis ir jūsų. **21** Bet visa tai jums
darys dėl mano vardo, nes jie

Jn 15:2* T. y. apgeni.

Jn 15:18* Arba „žinokite“. **19*** Pažod. „būtumėte iš pasaulio“.

nepažįsta to, kuris mane siuntė.
22 Jei nebūčiau atėjęs ir jiems
kalbėjęs, jie neturėtų nuodėmės.
O dabar jie neturi kuo savo nuo-
dėmės pateisinti. **23** Kas ne-
kenčia manęs, nekenčia ir mano
Tėvo. **24** Jei nebūčiau tarp jų
padaręs darbų, kurių niekas ki-
tas nėra padaręs, jie neturėtų
nuodėmės. O dabar jie matė
ir vis tiek nekentė ir manęs, ir
mano Tėvo. **25** Bet tai įvyko,
kad išsipildytų jų Įstatyme užra-
šytas žodis: 'Jie nekentė manęs
be priežasties.' **26** Kai ateis pa-
dėjėjas, kurį siųsiu jums nuo
Tėvo, — tiesos dvasia, einanti iš
Tėvo, — jis liudys apie mane.
27 Ir jūs liudysite, nes nuo pra-
džių buvote su manimi.

16 Aš jums tai pasakiau, kad
nesukluptumėte. **2** Jus
šalins iš sinagogų ir ateina va-
landa, kai kiekvienas, kuris jus
žudys, manys einąs tarnystę Die-
vui. **3** Jie tai darys, nes ne-
pažino nei Tėvo, nei manęs.
4 Bet aš jums tuos dalykus pasa-
kiau, kad, atėjus valandai jiems
įvykti, jūs prisimintumėte, jog
aš jums apie tai kalbėjau.

Iš pradžių jums apie tai nesa-
kiau, nes buvau su jumis. **5** O
dabar einu pas tą, kuris mane
siuntė, ir nė vienas iš jūsų ma-
nęs neklausiate: 'Kur tu eini?'
6 Kadangi aš jums apie tai pa-
sakiau, jūsų širdys prisipildė liū-
desio. **7** Vis dėlto, sakau jums
tiesą, jums geriau, kad aš išei-
nu, nes jeigu neišeisiu, padė-
jėjas tikrai pas jus neateis, o
jeigu išeisiu, jums jį atsiųsiu.
8 Atėjęs jis pateiks pasauliui įti-
kinamus įrodymus dėl nuodė-
mės, dėl teisumo ir dėl teismo:
9 dėl nuodėmės — nes jie neti-
ki manimi; **10** dėl teisumo —
nes aš einu pas Tėvą ir jūs manęs
nebematysite; **11** ir dėl teis-
mo — nes šio pasaulio valdovas
yra nuteistas.

12 Dar daug ką turiu jums pa-
sakyti, tačiau kol kas jūs nega-
lite to pakelti. **13** O kai anas,
tiesos dvasia, ateis, jis ves jus
į tiesos pilnatvę, nes nekalbės
iš savęs, — kalbės tai, ką bus
girdėjęs, ir paskelbs jums būsi-
mus dalykus. **14** Jis pašlovins
mane, nes ims iš to, kas mano,
ir skelbs jums. **15** Visa, ką Tė-
vas turi, yra mano. Todėl ir pa-
sakiau, kad anas ims iš to, kas
mano, ir skelbs jums. **16** Prae-
is valandėlė, ir jūs manęs ne-
bematysite; dar valandėlė — ir
mane regėsite."

17 Kai kurie jo mokiniai vie-
nas kitam kalbėjo: „Ką reiškia,
kad jis mums sako: 'Praeis va-
landėlė, ir jūs manęs nematysi-
te; dar valandėlė — ir mane regė-
site' ir: 'nes aš einu pas Tėvą'?"
18 Taigi jie kalbėjo: „Ką reiškia,
kad jis sako: 'valandėlė'? Mes

nežinome, apie ką jis kalba.“
19 Jėzus suprato, kad jie nori
jį paklausti, todėl tarė jiems:
„Ar jūs tarpusavyje svarstote,
kodėl pasakiau: ‘Praeis valandė-
lė, ir jūs manęs nematysite; dar
valandėlė — ir mane regėsite’?
20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums:
jūs verksite ir raudosite, o pasau-
lis džiaugsis; jūs liūdėsite, bet
jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu.
21 Moteris gimdydama kamuo-
jasi, nes atėjo jos valanda, ta-
čiau pagimdžiusi vaikelį ji to
suspaudimo nebeatsimena, mat
džiaugiasi, kad gimė pasaulyje
žmogus. **22** Taip ir jūs dabar
liūdite, bet aš vėl jus pamaty-
siu. Tada jūsų širdys džiaugsis ir
jūsų džiaugsmo niekas neatims.
23 Tą dieną nieko manęs ne-
klausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų
jums sakau: ko tik prašysite Tė-
vą, jis duos jums tai mano var-
du. **24** Iki šiol jūs nieko ne-
prašėte mano vardu. Prašykite
ir gausite, kad jūsų džiaugsmas
būtų ištobulintas.

25 Kalbėjau jums šiuos daly-
kus palyginimais. Ateina valan-
da, kai palyginimais jums ne-
bekalbėsiu, bet paskelbsiu jums
apie Tėvą aiškiai. **26** Tą dieną
jūs prašysite Tėvą mano vardu.
Tai sakydamas neturiu omenyje,
kad aš prašysiu už jus. **27** Juk
pačiam Tėvui esate brangūs, nes
aš buvau brangus jums ir jūs
įtikėjote, kad atėjau nuo Tėvo.
28 Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pa-
saulį. Dabar palieku pasaulį ir
einu pas Tėvą.“

29 Jo mokiniai pasakė: „Štai
dabar tu kalbi aiškiai, be palygi-
nimų. **30** Dabar mes žinome,
jog tu viską žinai ir tau nerei-
kia, kad tavęs kas paklaustų. Dėl
to mes tikime, kad atėjai nuo
Dievo.“ **31** Jėzus atsakė jiems:
„Kol kas tikite? **32** Štai atei-
na valanda, jau ir atėjo, kai jūs
visi būsite išsklaidyti kas sau ir
paliksite mane vieną. Tačiau aš
nesu vienas, nes su manimi yra
Tėvas. **33** Aš jums visa tai kal-
bėjau, kad per mane turėtumė-
te ramybę. Pasaulyje jūsų laukia
priespauda, bet būkite drąsūs —
aš nugalėjau pasaulį!“

17 Baigęs tai kalbėti, Jėzus
pakėlė akis į dangų ir
prabilo: „Tėve, atėjo valanda.
Pašlovink savo sūnų, kad sū-
nus pašlovintų tave **2** ir, kaip
tu esi suteikęs jam valdžią vi-
siems žmonėms, taip ir jis kad
suteiktų amžiną gyvenimą vi-
siems, kuriuos esi jam davęs.
3 Tai yra amžinasis gyvenimas
— kad jie pažintų* tave, vienin-
telį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį,
Jėzų Kristų. **4** Aš pašlovinau
tave žemėje, atlikdamas darbą,

Jn 17:3* Čia pavartota gr. veiksmažodžio *ginōskō* forma nurodo ne baigtinį, o tęstinį veiksmą.

kurį buvai man davęs padaryti.
5 Taigi dabar tu, Tėve, pašlo-
vink mane pas save ta šlove, ku-
rią aš pas tave turėjau dar prieš
atsirandant pasauliui.

6 Aš atskleidžiau tavo vardą
žmonėms, kuriuos man davei iš
pasaulio. Jie buvo tavo, tu da-
vei juos man ir jie laikėsi tavo
žodžio. **7** Dabar jie supranta,
kad visa, ką man davei, yra iš
tavęs; **8** mat žodžius, kuriuos
man davei, aš perdaviau jiems, ir
jie juos priėmė ir išties suprato,
kad aš atėjau nuo tavęs, įtikėjo,
kad tu mane siuntei. **9** Aš pra-
šau dėl jų. Ne dėl pasaulio pra-
šau, o dėl tų, kuriuos esi man
davęs. Jie juk yra tavo, **10** ir
visa, kas mano, yra tavo, ir kas
tavo — mano, ir aš pašlovintas
tarp jų.

11 Aš jau nebesu pasaulyje, o
jie yra pasaulyje. Aš ateinu pas
tave. Šventasis Tėve, sergėk juos
dėl savo vardo, kurį esi man da-
vęs, kad jie būtų viena, kaip ir
mes. **12** Kai buvau su jais, aš
pats juos sergėjau dėl tavo vardo,
kurį esi man davęs. Ir aš juos iš-
saugojau, nė vienas iš jų nepra-
žuvo, — išskyrus pražūties sūnų,
kad išsipildytų Rašto žodžiai.
13 O dabar aš einu pas tave
ir šiuos dalykus pasaulyje kal-
bu, kad jie savyje turėtų sklidi-
nai manojo džiaugsmo. **14** Aš
jiems daviau tavo žodį, o pasau-
lis jų nekentė, nes jie nepriklau-
so pasauliui*, kaip ir aš nepri-
klausau pasauliui.

15 Aš neprašau, kad paimtum
juos iš pasaulio, bet kad sergė-
tum juos nuo piktojo. **16** Jie
nepriklauso pasauliui, kaip ir aš
nepriklausau pasauliui. **17** Pa-
šventink juos tiesa! Tavo žodis
yra tiesa. **18** Kaip tu siuntei
mane į pasaulį, taip ir aš pasiun-
čiau juos į pasaulį. **19** Ir dėl jų
aš save šventinu, kad ir jie būtų
pašventinti tiesa.

20 Prašau ne tik dėl jų, bet ir
dėl tų, kurie per jų žodį mane
įtiki: **21** kad jie visi būtų vie-
na — kaip tu, Tėve, esi manyje
ir aš tavyje, tebūna ir jie mu-
myse, kad pasaulis tikėtų, jog tu
mane siuntei. **22** Ir aš sutei-
kiau jiems šlovę, kurią esi man
suteikęs, kad jie būtų viena, kaip
mes esame viena. **23** Aš juo-
se, ir tu manyje, kad jie būtų
tobulai suvienyti ir pasaulis ži-
notų, jog tu mane siuntei ir
myli juos taip, kaip myli mane.
24 Tėve, aš noriu, kad tie, ku-
riuos esi man davęs, būtų su
manimi — ten, kur esu aš; kad
jie matytų manąją šlovę, kurią
esi man suteikęs, mat tu mylėjai
mane prieš pasaulio užgimimą*.
25 Teisusis Tėve, išties pasaulis
tavęs nepažino, o aš tave pažiši-

Jn 17:14* Pažod. „nėra iš pasaulio“.
24* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

nau, ir šitie pažino, kad tu mane siuntei. **26** Aš daviau jiems pažinti tavo vardą ir duosiu dar pažinti, idant meilė, kuria mane mylėjai, būtų juose ir aš būčiau juose.“

18 Tai pasakęs, Jėzus nuėjo su savo mokiniais anapus Kidrono slėnio*, kur buvo sodas. Jis ir jo mokiniai įėjo į sodą. **2** Jo išdavėjas Judas tą vietą irgi žinojo, nes Jėzus su savo mokiniais ten dažnai susitikdavo. **3** Taigi Judas pasiėmė būrį kareivių, taip pat aukštųjų kunigų bei fariziejų pareigūnų ir jie atėjo ten su deglais, žibintais ir ginklais. **4** Žinodamas visa, kas jam nutiks, Jėzus išėjo į priekį ir jų paklausė: „Ko ieškote?“ **5** Tie atsakė: „Jėzaus Nazariečio.“ Jis jiems tarė: „Tai aš.“ Jo išdavėjas Judas stovėjo tarp jų.

6 Jėzui pasakius „tai aš“, jie atsitraukė atgal ir parkrito ant žemės. **7** Jis vėl jų paklausė: „Ko ieškote?“ Tie pasakė: „Jėzaus Nazariečio.“ **8** Tada Jėzus tarė: „Sakiau jums, kad tai aš. Jeigu ieškote manęs, leiskite šitiems pasišalinti“, — **9** kad išsipildytų jo sakytas žodis: „Iš tų, kuriuos man davei, nepražudžiau nė vieno.“

10 Tada Simonas Petras, turėdamas kalaviją, išsitraukęs smogė juo vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto jam dešinę ausį. To vergo vardas buvo Malkus. **11** Bet Jėzus Petrui pasakė: „Kišk kalaviją į makštį! Negi aš negersiu taurės, kurią Tėvas man davė?“

12 Tada kareiviai, vadas* ir žydų pareigūnai Jėzų suėmė. Jį surišę, **13** nuvedė pirma pas Aną, mat šis buvo Kajafo — tais metais vyriausiojo kunigo — uošvis. **14** Tai tas pats Kajafas, kuris patarė žydams, esą būtų naudingiau, kad vienas žmogus mirtų už liaudį.

15 Simonas Petras ir kitas mokinys sekė Jėzui iš paskos. Tas mokinys buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo rūmų kiemą, **16** o Petras stovėjo lauke prie vartų. Todėl tas kitas mokinys, pažįstamas vyriausiajam kunigui, išėjęs pasikalbėjo su durininke ir Petrą įsivedė. **17** Tarnaitė durininkė Petrui ir sako: „Ar tik tu irgi nesi vienas iš to žmogaus mokinių?“ Tas atsakė: „Nesu.“ **18** Aplink stovėjo vergai ir pareigūnai. Susikūrę iš anglių ugnį, jie šildėsi, mat buvo šalta. Petras irgi stovėjo su jais ir šildėsi.

Jn 18:1* Arba „Kidrono sausvagės“. Išdžiūstantis upelis, kuriuo vanduo tekėdavo lietingą žiemos sezoną.

Jn 18:12* Gr. *chiliarchos* — „tūkstančio kareivių vadas“.

19 Tuo tarpu aukštasis kunigas* paklausė Jėzų apie jo mokinius ir jo mokslą. **20** Jėzus jam atsakė: „Aš kalbėjau pasauliui viešai. Visada mokiau sinagogose ir šventykloje, kur renkasi visi žydai, ir nieko nekalbėjau slapta. **21** Kodėl tad klausi manęs? Klausk tų, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau. Štai šitie žino, ką sakiau.“ **22** Jėzui tai ištarus, vienas iš pareigūnų, stovintis greta, trenkė jam per veidą ir pasakė: „Šitaip tu atsakai aukštajam kunigui?!“ **23** Jėzus jam atsakė: „Jei pasakiau ką bloga, paliudyk, kas yra blogai; o jei pasakiau teisybę, kodėl mane muši?“ **24** Tada Anas išsiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.

25 Simonas Petras stovėjo ir šildėsi. Tada jie sakė jam: „Ar tik tu irgi nesi vienas iš jo mokinių?“ Jis paneigė: „Nesu.“ **26** Vienas iš vyriausiojo kunigo vergų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: „Argi aš nemačiau tavęs sode su juo?“ **27** Tačiau Petras vėl išsigynė, ir iškart pragydo gaidys.

28 Iš Kajafo jie nuvedė Jėzų į pretorijų*. Buvo ankstyvas rytas. Patys į pretorijų jie nėjo, kad nesusiterštų ir galėtų valgyti paschą. **29** Todėl Pilotas išėjo pas juos į lauką ir paklausė: „Kokį kaltinimą šitam žmogui keliate?“ **30** Tie jam atsakė: „Jeigu jis nebūtų piktadarys, nebūtume tau jo perdavę.“ **31** Pilotas jiems tarė: „Pasiimkite jį ir teiskite pagal savo įstatymą.“ Žydai jam atsakė: „Mums neleidžiama nieko bausti mirtimi*“, — **32** kad išsipildytų Jėzaus žodžiai, kuriuos jis pasakė nurodydamas, kokia mirtimi turės mirti.

33 Pilotas vėl įėjo į pretorijų, pasišaukė Jėzų ir paklausė: „Tu esi žydų karalius?“ **34** Jėzus atsakė: „Ar pats taip sakai, ar kiti apie mane tau pasakė?“ **35** Pilotas atkirto: „Bene aš žydas? Tavo paties tauta ir aukštieji kunigai man tave perdavė. Ką padarei?“ **36** Jėzus atsakė: „Manoji karalystė nėra iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano pavaldiniai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet manoji karalystė nėra iš čia.“ **37** Pilotas jo paklausė: „Tai tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pats sakai, kad esu karalius. Aš tam esu gimęs ir tam atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kuriam tiesa svarbi, klauso mano balso.“ **38** Pilotas jam tarė: „Kas yra tiesa?“

Tai pasakęs, jis vėl išėjo pas žydus ir jiems tarė: „Aš neran-

---

Jn 18:19* T. y. Anas. **28*** Žr. Mt 27:27 išnašą.

Jn 18:31* Pažod. „nužudyti“.

du, kad jis būtų kuo nusikaltęs. **39** Beje, yra jūsų paprotys — kad vieną jums per Paschą
paleisčiau. Tai gal norite, kad
paleisčiau jums žydų karalių?“
40 O jie vėl šaukė: „Ne šitą, o
Barabą!“ Barabas buvo plėšikas.

19 Tada Pilotas paėmė Jėzų
ir nuplakdino. **2** Kareiviai, nupynę iš dygių šakelių vainiką, uždėjo jam ant galvos ir
apsiautė jį purpuriniu drabužiu.
3 Jie ėjo prie jo ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“ Ir daužė jam
per veidą. **4** Pilotas vėl išėjo į
lauką ir jiems pasakė: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte: aš
nerandu, kad jis būtų kuo nusikaltęs.“ **5** Jėzus išėjo į lauką su dygliuotu vainiku ir purpuriniu drabužiu. Pilotas jiems
tarė: „Štai tas žmogus!“ **6** Tačiau aukštieji kunigai ir pareigūnai jį pamatę ėmė šaukti: „Pakabink jį ant stulpo!* Pakabink
ant stulpo!“ Pilotas jiems tarė:
„Patys imkite jį ir kabinkite, nes
aš nerandu, kad jis būtų kuo nusikaltęs.“ **7** Žydai jam atsakė:
„Mes turime tokį įstatymą, ir
pagal tą įstatymą jis turi mirti,
nes dėjosi Dievo sūnumi.“

8 Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar labiau nusigando. **9** Jis
vėl nuėjo į pretorijų ir Jėzui tarė:
„Iš kur tu?“ Bet Jėzus jam neatsakė. **10** Tada Pilotas paklausė: „Nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu valdžią tave paleisti ir turiu valdžią pakabinti
ant stulpo?“ **11** Jėzus jam atsakė: „Neturėtum man jokios
valdžios, jeigu tau nebūtų jos
duota iš aukštybių. Todėl didesnė nuodėmė tam, kuris mane
tau atidavė.“

12 Dėl to Pilotas ieškojo dingsties jį paleisti. Bet žydai šaukė: „Jei šitą paleidi, nesi Cezario
draugas! Kiekvienas, kuris dedasi karaliumi, eina prieš Cezarį!“
13 Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas
išvedė Jėzų į lauką ir atsisėdo
teismo pakyloje, kuri buvo pastatyta vietoje, pavadintoje „Akmeninis grindinys“, hebrajiškai
Gabata. **14** Buvo Paschos* pasirengimas, maždaug šešta# valanda. Jis tarė žydams: „Štai jūsų
karalius!“ **15** Tačiau tie rėkė:
„Šalin jį! Šalin! Pakabink jį ant
stulpo!“ Pilotas jiems tarė: „Jūsų karalių turėčiau pakabinti ant
stulpo?“ Aukštieji kunigai atsakė: „Mes neturime karaliaus, tiktai Cezarį.“ **16** Tada Pilotas jį
perdavė jiems, kad būtų prikaltas prie stulpo.

Taigi jie Jėzų pasiėmė.
17 Nešdamas savo kančių stulpą,

Jn 19:6* Žr. 6 priedą.

Jn 19:14* „Pascha“ čia pavadinta visa Paschos savaitė, apimanti ir Neraugintos duonos šventę. Plg. Lk 22:1.
14# T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 12 valanda dienos.

jis ėjo į vadinamąją Kaukolės
vietą, hebrajiškai vadinamą Gol-
gota. **18** Ten jį pakabino ant
stulpo, ir su juo du kitus — iš
vienos pusės ir iš kitos, o Jėzų viduryje. **19** Pilotas dar padarė užrašą ir pritvirtino prie stulpo. Jame buvo parašyta: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius.“ **20** Daug žydų tą užrašą perskaitė, mat vieta, kur Jėzų prikalė prie stulpo, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, lotyniškai ir graikiškai. **21** Žydų aukštieji kunigai Pilotui sakė: „Nerašyk: ‘Žydų karalius’, bet, kad jis sakė: ‘Aš esu žydų karalius’.“ **22** Pilotas atsakė: „Ką parašiau, parašiau.“

23 Prikalę Jėzų prie stulpo, kareiviai pasiėmė jo viršutinius drabužius ir padalijo juos į keturias dalis — kiekvienam kareiviui po dalį. Pasiėmė ir apatinį apdarą. O tas apdaras buvo be siūlės, nuo viršaus ištisai išaustas. **24** Todėl jie vienas kitam sakė: „Neplėšykime jo, bet meskime burtą, kuriam jis atiteks“, — kad išsipildytų Rašto žodžiai: „Jie pasidalijo tarp savęs mano drabužius ir dėl mano apdaro metė burtą.“ Šitaip kareiviai ir padarė.

25 Prie Jėzaus stulpo stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Klopo žmona Marija ir Marija Magdalietė. **26** Matydamas savo motiną ir šalimais stovintį mokinį, kurį mylėjo, Jėzus motinai tarė: „Moterie, štai tavo sūnus!“ **27** Tada pasakė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos tas mokinys pasiėmė ją pas save.

28 Paskui, žinodamas, jog visa jau įvykdyta, Jėzus, kad išsipildytų Rašto žodžiai, ištarė: „Trokštu.“ **29** Ten buvo indas, pilnas rūgštaus vyno. Tad jie užmovė ant isopo* stiebo kempinę, primirkytą to rūgštaus vyno, ir pakėlė jam prie burnos. **30** Paragavęs rūgštaus vyno, Jėzus tarė: „Atlikta!“ Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią.

31 Kad kūnai neliktų ant stulpų per šabą, mat buvo Pasirengimas ir ta šabo diena buvo didžioji, žydai paprašė Pilotą, kad nubaustiesiems būtų sulaužytos kojos ir kūnai nuimti. **32** Tad kareiviai atėję sulaužė kojas vienam ir kitam — abiem pakabintiems ant stulpų kartu su juo. **33** Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jo kojų nelaužė. **34** Tačiau vienas iš kareivių ietimi perdūrė jo šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens. **35** Tas, kuris tai matė, apie tai paliudijo — jo liudijimas tikras ir jis žino sakąs tiesą, — kad ir jūs tikėtumėte. **36** Tai

---

Jn 19:29* Gr. *hyssōpos.* Augalo rūšis tiksliai nežinoma.

įvyko, kad išsipildytų Rašto žodžiai: „Nė vienas jo kaulas nebus sutrupintas.“ **37** Dar kitoje vietoje Raštas sako: „Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė.“

38 Po viso šito Juozapas iš Arimatėjos, kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą, kad leistų jam pasiimti Jėzaus kūną, ir Pilotas leido. Šis atėjo ir nuėmė kūną. **39** Atėjo ir Nikodemas, kuris pirmiau buvo apsilankęs pas Jėzų nakčia. Jis atsinešė ryšulį miros ir alojės*, apie šimtą svarų#. **40** Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir, pagal žydų laidojimo paprotį, susupo su tais kvepalais į drobules. **41** Vietovėje, kur jį prikalė prie stulpo, buvo sodas, o tame sode naujas kapas, kuriame dar niekas nebuvo palaidotas. **42** Kadangi buvo žydų Pasirengimas ir tas kapas netoli, jie ten Jėzų ir paguldė.

20 Pirmąją savaitės dieną Marija Magdalietė anksti, dar su tamsa, atėjo prie kapo ir pamatė, kad akmuo nuo kapo nuritintas. **2** Ji leidosi bėgti ir atbėgusi pas Simoną Petrą ir kitą mokinį — tą, kuris buvo Jėzui brangus, jiems pranešė: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir nežinome, kur jį padėjo.“

3 Tada Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. **4** Juodu išbėgo drauge, bet tas kitas mokinys bėgo greičiau už Petrą ir atsirado prie kapo pirmas. **5** Kai pasilenkė, pamatė gulinčias drobules, tačiau į vidų nėjo. **6** Jam iš paskos atskubėjo ir Simonas Petras. Jis įžengė į kapą ir išvydo gulinčias drobules, **7** taip pat skepetą, dengusią jo galvą, padėtą ne su drobulėmis, o suvyniotą atskirai, kitoje vietoje. **8** Tada anas mokinys, kuris atbėgo prie kapo pirmas, irgi įėjo į vidų. Jis pamatė ir patikėjo. **9** Mat jie dar nebuvo supratę tų Rašto žodžių, kad jis turi prisikelti iš mirusiųjų. **10** Ir mokiniai parėjo į namus.

11 O Marija stovėjo lauke prie kapo ir verkė. Verkdama ji pasilenkė, pažvelgė kapo vidun **12** ir išvydo du angelus baltais drabužiais: vieną sėdintį galvūgalyje, kitą kojūgalyje — ten, kur būta Jėzaus kūno. **13** Jie paklausė jos: „Moterie, kodėl verki?“ Ji tarė: „Paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo.“ **14** Tai pasakiusi, Marija atsigręžė ir išvydo stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus. **15** Jėzus jai ir sako: „Moterie, kodėl verki? Ko ieškai?“ Manydama, kad tai sodininkas, Marija tarė: „Gerbiamasis, jei tu jį

Jn 19:39* Gr. *aloē.* Tikriausiai kvapiojo ãgarmedžio milteliai. **39#** Žr. Jn 12:3 išnašą.

išnešei, pasakyk man, kur padėjai, ir aš jį pasiimsiu.“ **16** Tada
Jėzus jai tarė: „Marija!“ Atsigręžusi ji hebrajiškai jam sušuko:
„Rabuni!“ (Tai reiškia „Mokytojau“.) **17** Jėzus pasakė: „Nebelaikyk manęs, aš juk dar nepakilau pas Tėvą. Eik pas mano
brolius ir pasakyk jiems: ‘Aš kylu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą,
pas savo Dievą ir jūsų Dievą.’“ **18** Marija Magdalietė nuėjusi
mokiniams pranešė: „Mačiau Viešpatį!“, ir papasakojo jiems,
ką jis sakė.

19 Tos pirmosios savaitės dienos vakarą, durims, kur buvo
susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, Jėzus
atėjo ir atsistojęs į vidurį tarė: „Ramybė jums.“ **20** Tai pasakęs, parodė jiems savo rankas ir šoną. Pamatę Viešpatį, mokiniai
nudžiugo. **21** Jėzus vėl jiems tarė: „Ramybė jums. Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu.“ **22** Tai pasakęs, jis
pūstelėjo į juos ir tarė: „Priimkite šventąją dvasią. **23** Kam
atleisite nuodėmes, tiems jos atleistos; kam neatleisite — neatleistos*.“

24 Kai Jėzus atėjo, Tomo, vieno iš dvylikos, vadinamo Dvyniu, su jais nebuvo. **25** Todėl
kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes
matėme Viešpatį!“ O šis jiems
atsakė: „Jeigu nepamatysiu vinių žaizdų jo rankose, neįleisiu
savo piršto į vinių žaizdas ir nepaliesiu ranka jo šono, niekaip
nepatikėsiu.“

26 Praėjus aštuonioms dienoms, jo mokiniai vėl buvo susirinkę viduje ir Tomas buvo su
jais. Durims esant užrakintoms,
atėjo Jėzus ir atsistojęs į vidurį
tarė: „Ramybė jums.“ **27** Paskui kreipėsi į Tomą: „Pridėk savo
pirštą čionai, pažiūrėk į mano rankas. Ištiesk savo ranką ir
paliesk mano šoną. Nepasidaryk netikintis — būk tikintis.“
28 Tomas atsiliepdamas jam sušuko: „Mano Viešpats ir mano
Dievas!“ **29** Jėzus jam pasakė:
„Patikėjai, nes mane pamatei?
Laimingi, kurie tiki nematę.“

30 Tiesa, Jėzus mokinių akivaizdoje padarė ir daug kitų
ženklų, neaprašytų šiame ritinyje. **31** O šitie aprašyti tam,
kad tikėtumėte, jog Jėzus yra
Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte gyvenimą dėl
jo vardo.

21 Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė jis šitaip.
2 Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš
Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir du kiti jo mokiniai buvo drauge. **3** Simonas Petras

---

Jn 20:23* Pažod. „kam sulaikysite — sulaikytos“.

jiems tarė: „Einu žvejoti.“ Jie pa-
sakė jam: „Ir mes einame su ta-
vimi.“ Jie išėjo, susėdo į valtį,
tačiau tą naktį nieko nepagavo.
4 Rytui auštant pakrantėje pa-
sirodė bestovįs Jėzus, bet mo-
kiniai nesuprato, kad tai Jėzus.
5 Jėzus jiems ir sako: „Vaikeliai,
neturite ko valgyti?“ Tie atsa-
kė: „Ne.“ **6** Jis tarė jiems: „Už-
meskite tinklą į dešinę nuo val-
ties ir pagausite.“ Jie užmetė ir
nebepajėgė jo ištraukti dėl žuvų
gausybės. **7** Mokinys, kurį Jė-
zus mylėjo, Petrui pasakė: „Tai
Viešpats!“ Išgirdęs, jog tai Vieš-
pats, Simonas Petras apsivilko
palaidinę, mat buvo neapsiren-
gęs, ir šoko į ežerą. **8** O kiti
mokiniai atplaukė valtele, temp-
dami tinklą su žuvimi, nes jie
buvo netoli nuo kranto, tik apie
du šimtus uolekčių.
9 Išlipę į krantą, jie pamatė
rusenančias anglis ir ant jų pa-
dėtos žuvies, taip pat duonos.
10 Jėzus jiems tarė: „Atneški-
te žuvų, kurių ką tik pagavote.“
11 Simonas Petras įlipo į valtį
ir išvilko į krantą tinklą, pilną
didelių žuvų; jų buvo šimtas
penkiasdešimt trys. Ir nors jų
buvo tiek daug, tinklas neplyšo.
12 Jėzus jiems pasakė: „Eikite
šen, papusryčiaukite.“ Nė vienas
iš mokinių nedrįso jo pasiteirau-
ti: „Kas tu esi?“, mat jie pažino,
kad tai Viešpats. **13** Jėzus
priėjęs paėmė duonos ir davė
jiems, taip pat ir žuvies. **14** Tai
buvo jau trečias kartas, kai Jėzus
pasirodė mokiniams prikeltas iš
mirusiųjų.
15 Kai jie papusryčiavo, Jėzus
tarė Simonui Petrui: „Simonai,
Jono sūnau, ar myli mane la-
biau negu šitàs*?“ Jis jam atsakė:
„Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad
esi man brangus.“ Jėzus tarė
jam: „Maitink mano ėriukus.“
16 Jis ir vėl jo klausė, antrą
kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar
myli mane?“ Tas atsakė: „Taip,
Viešpatie. Tu žinai, kad esi man
brangus.“ Jėzus jam pasakė: „Ga-
nyk mano aveles.“ **17** Jis pa-
klausė jo trečią kartą: „Simonai,
Jono sūnau, ar aš tau brangus?“
Petras nuliūdo, kad trečią kar-
tą Jėzus jo paklausė: „Ar aš tau
brangus?“ Tad jis jam tarė: „Viešpatie, tu viską žinai. Žinai, kad esi man brangus.“ Jėzus jam pasakė: „Maitink mano aveles.
18 Iš tiesų, iš tiesų tau sakau:
kai buvai jaunesnis, pats susi-
juosdavai ir vaikščiojai, kur no-
rėjai. Bet kai pasensi, ištiesi savo
rankas, kitas tave sujuos ir ves,
kur nenori.“ **19** Taip sakyda-
mas, jis nurodė, kokia mirtimi
Petras pašlovins Dievą. Tai pa-
sakęs, jis jam tarė: „Sek paskui
mane.“

Jn 21:15* Graikiškas įvardis dar gali būti verčiamas „šituos“ arba „šitie“.

20 Petras apsigręžė ir pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo ir kuris per vakarienę atsilošė Jėzui į krūtinę ir paklausė: „Viešpatie, kuris tave išduos?“ **21** Jį pamatęs, Petras Jėzaus paklausė: „Viešpatie, o kaip šitas?“ **22** Jėzus jam tarė: „Jeigu aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas tau? Tu sek paskui mane.“ **23** Todėl tarp brolių pasklido tokia kalba, kad tas mokinys nemirsiąs. Tačiau Jėzus jam nesakė, kad anas nemirs, tik: „Jeigu aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas tau?“

24 Tai tas mokinys, kuris liudija apie šiuos dalykus ir kuris juos aprašė. O mes žinome, kad jo liudijimas tikras.

25 Yra dar daugelis kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jeigu visi iki vieno būtų surašyti, visas pasaulis, manau, nesutalpintų ritinių, kurių būtų prirašyta.

APAŠTALŲ DARBAI

1 Pirmajame pasakojime, o Teofili, aprašiau visa, ką Jėzus pradėjo daryti ir mokyti, — **2** iki tos dienos, kai buvo paimtas į dangų, pirmiau per šventąją dvasią davęs savo išsirinktiems apaštalams įsakymų. **3** Po savo kančios jis su daugeliu aiškių įrodymų pasirodė jiems gyvas — per keturiasdešimt dienų jie ne sykį jį matė ir jis kalbėjo apie Dievo karalystę. **4** Susitikęs su jais, Jėzus prisakė: „Nesitraukite iš Jeruzalės, bet laukite to, ką Tėvas yra pažadėjęs, kaip iš manęs girdėjote; **5** mat Jonas krikštijo vandenyje, o jūs praėjus nedaugeliui dienų būsite pakrikštyti šventojoje dvasioje.“

6 Susirinkę jie klausė jį: „Viešpatie, ar tu šiuo laiku grąžinsi Izraeliui karalystę?“ **7** Jėzus jiems tarė: „Ne jums žinoti laikus ar laikotarpius, kuriuos Tėvas pasiliko savo paties žinioje*. **8** Jūs, kai ant jūsų nusileis šventoji dvasia, gausite galios ir būsite mano liudytojai ir Jeruzalėje, ir visoje Judėjoje, ir Samarijoje, ir iki žemės pakraščių.“ **9** Tai pasakęs, Jėzus jiems bežiūrint buvo pakeltas aukštyn ir debesis jį paslėpė nuo jų akių. **10** Jėzui kylant ir jiems įdėmiai žiūrint į dangų, staiga greta jų atsirado du vyrai baltais drabužiais **11** ir tarė: „Vyrai galilėjiečiai, ko

---

Apd 1:7* Pažod. „valdžioje“.

stovite ir žiūrite dangun? Tasai
Jėzus, kuris buvo iš jūsų tarpo
paimtas į dangų, ir ateis tokiu
būdu, kokiu matėte jį einant į
dangų.“
12 Tada nuo vadinamojo Alyvų kalno, esančio netoli Jeruzalės, šabo kelionės atstumu, jie sugrįžo į Jeruzalę. **13** Parėję užlipo į aukštutinį kambarį, kur buvo apsistoję, — Petras, Jonas, Jokūbas, Andriejus, Pilypas ir Tomas, Baltramiejus ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Simonas Uolusis, ir Jokūbo sūnus Judas. **14** Visi jie, kartu su moterimis, su Jėzaus motina Marija ir jo broliais, vieningai atsidėjo maldai.

15 Vieną iš tų dienų Petras atsistojo tarp brolių (iš viso buvo susibūrę maždaug šimtas dvidešimt žmonių) ir pasakė: **16** „Vyrai, broliai, turėjo išsipildyti Rašto žodžiai, kuriuos šventoji dvasia Dovydo lūpomis pranašiškai ištarė apie Judą, tapusį Jėzaus suėmėjų vedliu. **17** Jis juk buvo priskaičiuotas prie mūsų ir gavęs dalį šioje tarnystėje. **18** (Tasai įsigijo sklypą už neteisumo užmokestį; kritęs galva žemyn, iš vidaus su garsu perplyšo ir visi jo viduriai išvirto. **19** Tai tapo žinoma visiems Jeruzalės gyventojams, o anas sklypas jų kalba buvo pavadintas „Hakeldamach“, tai yra „Kraujo sklypu“.) **20** Juk Psalmių knygoje parašyta: ‘Tebus jo buveinė apleista, tegul niekas joje negyvena’ ir: ‘Jo priežiūros pareigas teperima kitas’. **21** Todėl reikia, kad vienas iš tų vyrų, kurie vaikščiojo su mumis visą tą laiką, kai Viešpats Jėzus buvo* tarp mūsų — **22** nuo tada, kai Jonas jį pakrikštijo, iki dienos, kai jis buvo iš mūsų tarpo paimtas aukštyn, — kad vienas iš jų kartu su mumis taptų jo prisikėlimo liudytoju.“

23 Ir jie pasiūlė du: Juozapą, vadinamą Barsabu, pravarde Justas, ir Motiejų. **24** Paskui meldėsi sakydami: „Tu, Jehova*, pažįsti visų širdis, tad parodyk, katrą iš šių dviejų išsirinkai, **25** kad užimtų šios tarnystės bei apaštalystės vietą, iš kurios Judas pasitraukė ir nuėjo savo keliu.“ **26** Taigi jie metė dėl jų burtą, ir burtas krito Motiejui, tad šis buvo priskaičiuotas prie vienuolikos apaštalų.

2 Atėjus Sekminių dienai, visi drauge buvo vienoje vietoje. **2** Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, lyg pučiančio smarkaus vėjo. Jo prisipildė visas namas, kur jie sėdėjo. **3** Jie išvydo tarsi ugnies liežuvius ir tie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. **4** Visi tapo kupini

---

Apd 1:21* Pažod. „įeidavo ir išeidavo“. **24*** Žr. 1 priedą.

šventosios dvasios ir ėmė kalbėti kitomis kalbomis, kaip dvasia jiems davė prabilti.

5 Jeruzalėje buvo apsigyvenę žydų iš visų tautų po dangumi, dievobaimingų vyrų. **6** Tam garsui pasigirdus, susirinko daugybė žmonių. Jie buvo suglumę, nes girdėjo juos kalbant kiekvienas savo kalba. **7** Apstulbinti ir stebėdamiesi, jie sakė: „Argi štai visi šitie, kurie kalba, nėra galilėjiečiai? **8** Tai kaipgi mes girdime juos kiekvienas savo gimtąja kalba? **9** Partai, medai, elamitai, Mesopotamijos, Judėjos, Kapadokijos, Ponto, Azijos*, **10** Frygijos, Pamfilijos, Egipto, Libijos sričių ties Kirėne gyventojai, atvykėliai iš Romos, tiek žydai, tiek prozelitai*, **11** kretiečiai ir arabai — girdime juos kalbant apie didingus Dievo darbus mūsų kalbomis!“ **12** Tad visi apstulbę ir sumišę vienas kito klausinėjo: „Ką gi tai galėtų reikšti?“ **13** O kiti šaipydamiesi sakė: „Jie prisigėrę jauno vyno.“

14 Petras su vienuolika atsistojęs prabilo į juos pakeltu balsu: „Judėjos vyrai ir visi Jeruzalės gyventojai! Tebūna jums tai žinoma, — įsiklausykite į mano žodžius! **15** Šie žmonės nėra, kaip jums atrodo, pasigėrę — juk dar tik trečia* dienos valanda. **16** Anaiptol, vyksta tai, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį: **17** ‘Paskutinėmis dienomis, — sako Dievas, — aš išliesiu savosios dvasios ant visų žmonių: jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus ir jūsų senoliai sapnuos sapnus. **18** O ir ant savo vergų bei vergių tomis dienomis išliesiu savosios dvasios, ir jie pranašaus. **19** Duosiu stebuklų aukštai danguje, taip pat ženklų žemai žemėje: kraujo, ugnies ir dūmų rūksmo. **20** Saulė pavirs tamsa, o mėnulis — krauju prieš ateinant didžiajai ir įstabiajai Jehovos dienai. **21** Ir kiekvienas, kas tik šauktųsi Jehovos vardo, bus išgelbėtas.’

22 Izraelio vyrai, paklausykite šitų žodžių: Jėzų Nazarietį — vyrą, Dievo jums viešai pristatytą galingais darbais, stebuklais ir ženklais — juos Dievas per jį padarė tarp jūsų, kaip jūs ir patys žinote, — **23** šį vyrą, Dievo apibrėžtąja valia ir numatymu atiduotą, savavaliautojų rankomis nužudėte prikaldami prie stulpo. **24** Bet Dievas jį prikėlė, išvaduodamas iš mirties kankynės, nes nebuvo galima, kad

---

Apd 2:9* „Azija“ anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. **10*** Žr. Mt 23:15 išnašą.

Apd 2:15* T. y. skaičiuojant nuo saulėtekio. Mūsų laiku — maždaug 9 valanda ryto.

ji laikytų jį savo gniaužtuose.
25 Juk Dovydas apie jį kalba:
‘Visuomet turėjau Jehovą sau
prieš akis; jis yra mano dešinėje, kad nesudrebėčiau. **26** Todėl pralinksmėjo manoji širdis,
džiūgavo liežuvis mano. O ir
kūnas mano apsigyvens viltyje,
27 nes tu mano sielos hade* nepaliksi ir neleisi savo ištikimajam matyti supuvimo. **28** Tu
davei man pažinti gyvenimo kelius ir savo artumu* pripildysi
mane džiaugsmo.’

29 Vyrai, broliai, leiskite atvirai kalbėti jums apie patriarchą Dovydą. Jis juk mirė, buvo palaidotas ir jo kapas yra pas mus iki šios dienos. **30** Taigi, būdamas pranašas ir žinodamas, kad Dievas jam siekte prisiekė pasodinsiąs vieną iš jo palikuonių* jo soste, **31** Dovydas numatė į priekį ir kalbėjo apie Kristaus prisikėlimą, — kad jis nebus paliktas hade ir kad jo kūnas nematys supuvimo. **32** Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai. **33** Tad išaukštintas iki Dievo dešinės, gavęs iš Tėvo pažadėtą šventąją dvasią, jis ją išliejo, ir jūs tai matote ir girdite. **34** Dovydas juk nepakilo į dangų, — jis pats sako:
‘Jehova tarė mano Viešpačiui:
„Sėdėk mano dešinėje, **35** kol
padėsiu tavo priešus tarsi suolelį tau po kojomis.“’ **36** Tad
tebūna iš tikro žinoma visiems
Izraelio namams, kad jį — tą
Jėzų, kurį jūs prikalėte prie stulpo, — Dievas padarė ir Viešpačiu, ir Kristumi.“

37 Tie žodžiai vėrė jiems širdį ir jie klausinėjo Petrą bei kitus apaštalus: „Vyrai, broliai, ką mums daryti?“ **38** Petras jiems tarė: „Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus vardu, kad jums būtų atleistos nuodėmės, ir gausite šventosios dvasios dovaną. **39** Juk tas pažadas skirtas jums ir jūsų vaikams bei visiems toli esantiems, kuriuos tik pasikvies Jehova, mūsų Dievas.“ **40** Dar daugeliu kitų žodžių jis gerai paliudijo ir ragino juos sakydamas: „Gelbėkitės iš šitos iškrypusios kartos!“ **41** Taigi tie, kurie noriai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, — taip tą dieną prisidėjo apie trys tūkstančiai sielų*. **42** Ir jie atsidėję laikėsi apaštalų mokymo, dalijosi visa kuo, vaišinosi, meldėsi.

43 Visas sielas ėmė baimė ir per apaštalus buvo daroma daug stebuklų bei ženklų. **44** Visi įtikėjusieji laikėsi drauge ir visa turėjo bendra. **45** Jie pardavinėjo savo nuosavybę bei turtą ir

---

Apd 2:27* Žr. 8 priedą. **28*** Pažod. „veidu“. **30*** Pažod. „iš jo strėnų vaisių“.

Apd 2:41* Žr. 7 priedą.

dalijo visiems, kiek kam reikėjo.
46 Diena iš dienos jie sutartinai rinkosi šventykloje, ir laužDami duoną tai vienuose, tai kituose namuose drauge vaišinosi
su džiugesiu ir atvira širdimi,
47 liaupsino Dievą, ir visi žmonės buvo jiems palankūs. O Jehova kasdien gausino jų gretas
tais, kurie buvo gelbėjami.

3 Kartą, artėjant maldos valandai, tai yra devintajai,
Petras ir Jonas ėjo aukštyn į šventyklą;
2 ten nešė ir vieną nuo gimimo luošą vyrą. Jį kasdien palikdavo prie šventyklos vartų, vadinamų Gražiaisiais, kad einančiųjų į šventyklą prašytų sušelpti.
3 Pamatęs Petrą ir Joną beįeinančius į šventyklą, jis ėmė prašyti išmaldos.
4 Petras drauge su Jonu įdėmiai pažiūrėjo į jį ir tarė: „Pažvelk į mus.“
5 Šis įbedė į juos akis tikėdamasis ką nors iš jų gauti.
6 Tačiau Petras pasakė: „Sidabro ir aukso neturiu, bet ką turiu, tau duosiu: Jėzaus Kristaus, Nazariečio, vardu — vaikščiok!“
7 Tuomet paėmęs už dešinės rankos jį pakėlė. Jo pėdos ir čiurnos bemat sutvirtėjo,
8 stryktelėjęs jis atsistojo ir ėmė vaikščioti. Drauge su jais įėjęs į šventyklą, vaikščiojo pasišokinėdamas ir liaupsino Dievą.
9 Visi žmonės pamatė tą vyrą vaikščiojantį ir liaupsinantį Dievą.
10 Atpažinę, kad čia tas, kuris sėdėdavo prie šventyklos Gražiųjų vartų ir prašydavo išmaldos, jie nustėro iš nuostabos ir apstulbo dėl to, kas jam atsitiko.

11 Jis laikėsi įsitvėręs Petro ir Jono, ir visi žmonės be galo nustebę subėgo prie jų į vadinamąją Saliamono kolonadą.
12 Tai matydamas, Petras kreipėsi į žmones: „Izraelio vyrai, kodėl tuo stebitės ir ko taip žiūrite į mus, tarsi mes savo pačių galia ar dievotumu būtume padarę, kad jis vaikščiotų?
13 Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas, mūsų protėvių Dievas, pašlovino savo Tarną Jėzų, kurį jūs patys išdavėte ir kurio išsižadėjote Piloto akivaizdoje, kai tas buvo nusprendęs jį paleisti.
14 Jūs išsižadėjote šventojo ir teisiojo, — pareikalavote, kad iš malonės jums paleistų žudiką,
15 o didįjį gyvenimo Vedlį nužudėte. Bet Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų, ir mes esame to liudytojai.
16 Taigi, šį vyrą, kurį jūs matote ir pažįstate, stiprų padarė Jėzaus vardas, — mūsų tikėjimas jo vardu; iš Jėzaus kylantis tikėjimas visiškai išgydė šį vyrą jūsų visų akivaizdoje.
17 Tačiau aš žinau, broliai, kad padarėte tai iš nežinojimo, kaip ir jūsų vyresnybė.
18 Taip Dievas išpildė, ką iš anksto paskelbė

visų pranašų lūpomis, — kad jo
Kristus kentėsiąs.
19 Tad atgailaukite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų
nuodėmės, kad nuo Jehovos veido ateitų atgaivos laikai **20** ir
kad jis atsiųstų jums skirtąjį Kristų — Jėzų, **21** kurį dangus, tiesa, turi suturėti iki laikų, kai bus
atkurta visa, apie ką Dievas kalbėjo savo šventųjų senovės pranašų lūpomis. **22** Mozė juk
pasakė: 'Jehova Dievas iš jūsų brolių pakels jums pranašą, tokį
kaip aš. Klausykite jo — visko, ką tik jis jums sakys. **23** Kiekviena siela, kuri to Pranašo neklausys, bus išrauta iš tautos.'
24 Ir visi pranašai, kiek tik jų yra kalbėję — nuo Samuelio ir
paskesni, — skelbė šias dienas. **25** Jūs esate sūnūs pranašų ir
sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų protėviais tardamas Abraomui: 'Per tavo palikuonį* bus palaimintos visos žemės giminės.' **26** Dievas, pakėlęs savo
Tarną, atsiuntė jį pirmiausia jums, kad jus palaimintų — nugręžtų kiekvieną nuo jūsų piktų darbų."

4 Juodviem kalbant žmonėms, prisistatė aukštieji
kunigai, šventyklos sargybos viršininkas ir sadukiejai, **2** pasipiktinę, kad jie moko liaudį ir
skelbia apie Jėzaus prisikėlimą iš mirusiųjų*. **3** Jie suėmė juos ir
uždarė iki kitos dienos, mat jau buvo vakaras. **4** Tačiau daugelis tos kalbos klausiusių įtikėjo, ir tikinčiųjų padaugėjo
iki maždaug penkių tūkstančių vyrų.
5 Kitą dieną Jeruzalėje susirinko jų vadovai, vyresnieji ir Raštų žinovai, **6** įskaitant aukštąjį kunigą Aną, taip pat Kajafą,
Joną, Aleksandrą ir visus iš aukštojo kunigo giminės. **7** Pasistatę apaštalus viduryje, jie paklausė: „Kokia galia arba kieno
vardu tai padarėte?" **8** Tada Petras, kupinas šventosios dvasios, į juos prabilo:
„Tautos vadovai ir vyresnieji!
9 Jei šiandien dėl geradarystės sergančiam žmogui esame tardomi ir norite žinoti, kieno dėka
jis pagijo, **10** tebūna visiems jums ir visai Izraelio liaudžiai žinoma, kad tai padaryta Jėzaus Kristaus, Nazariečio, vardu. Jūs
prikalėte jį prie stulpo, bet Dievas jį iš mirusiųjų prikėlė. Tai
jo dėka šis žmogus stovi jūsų akivaizdoje sveikas. **11** Jis yra 'akmuo, kurį jūs, statytojai, paniekinote ir kuris tapo viršutiniu kertiniu akmeniu'. **12** Ir
nė viename kitame nėra išgelbėjimo, nes neduota žmonėms po

Apd 3:25* Pažod. „Tavo sėkloje".

Apd 4:2* Pažod. „skelbia Jėzuje prisikėlimą iš mirusiųjų".

dangumi kito vardo, — tik per jį
turime būti išgelbėti.“
13 Matydami Petrą ir Joną
taip drąsiai kalbančius ir supra-
tę, kad jie tėra nemokyti, pa-
prasti žmonės, jie stebėjosi; be
to, atpažino juodu buvus kar-
tu su Jėzumi. **14** Regėdami su
jais stovintį pagydytą žmogų,
jie neturėjo kaip paprieštarauti.
15 Tad įsakė jiems išeiti iš sine-
driono salės ir ėmė tarpusavy-
je tartis: **16** „Ką darysime su
šiais žmonėmis? Juk per juos iš-
ties buvo padarytas akivaizdus
ženklas ir tai pagarsėjo tarp visų
Jeruzalės gyventojų. Mes negali-
me jo paneigti. **17** Bet kad tai
liaudyje nepasklistų dar plačiau,
prigrasinkime juos niekam šituo
vardu nebekalbėti.“
18 Tuomet jie juodu pasišau-
kė ir paliepė niekur Jėzaus vardu
nekalbėti ir nemokyti. **19** Bet
Petras ir Jonas jiems atsakė: „Ar
teisinga Dievo akivaizdoje klau-
syti jūsų, o ne Dievo, patys
spręskite. **20** O mes negalime
liautis kalbėję apie tai, ką ma-
tėme ir girdėjome.“ **21** Taigi,
dar sykį prigrasinę, jie paleido
juos, nes nerado dingsties nu-
bausti, taip pat dėl žmonių, mat
visi šlovino Dievą už tai, kas
buvo įvykę; **22** žmogui, pa-
tyrusiam tą išgydymo ženklą,
buvo daugiau negu keturiasde-
šimt metų.
23 Paleisti juodu nuėjo pas
saviškius ir papasakojo, ką jiems
sakė aukštieji kunigai ir vyres-
nieji. **24** Kai anie tai išklau-
sė, visi kaip vienas pakėlė balsus
kreiptis į Dievą:
„Visavaldi, tu esi tas, kuris pa-
darei dangų, žemę, jūrą ir visa,
kas juose, **25** ir kuris per šven-
tąją dvasią ištarei mūsų protėvio
Dovydo, savo tarno, lūpomis:
‘Ko įsišėlo tautos, ko žmonės
tuštybes rezga? **26** Žemės ka-
raliai išsirikiavo ir valdovai visi
kaip vienas susibūrė prieš Jeho-
vą ir jo pateptąjį*.’ **27** Išties, ir
Erodas*, ir Poncijus Pilotas su ki-
tataučiais ir Izraelio žmonėmis
susibūrė šiame mieste prieš tavo
šventąjį tarną Jėzų, kurį patepei,
28 kad padarytų, kas tavo ran-
ka ir valia buvo iš anksto skir-
ta įvykti. **29** Todėl dabar, Je-
hova, pažvelk į jų grasinimus ir
suteik savo vergams visą drąsą
skelbti tavo žodį, **30** kai tu iš-
tiesta ranka gydysi ir tavo šven-
tojo tarno Jėzaus vardu bus da-
romi ženklai bei stebuklai.“
31 Jiems karštai pasimeldus,
vieta, kur jie buvo susirinkę, su-
drebėjo. Visi iki vieno prisipildė
šventosios dvasios ir ėmė drąsiai
skelbti Dievo žodį.
32 Įtikėjusiųjų daugybė buvo
vienos širdies ir vienos sielos.

Apd 4:26* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus). **27*** Žr. Lk 3:1 išnašą.

Nė vienas nesakė, jog tai, ką
tùri, yra jo, — visa jiems buvo
bendra. **33** Apaštalai su didžia
galia liudijo apie Viešpaties Jė-
zaus prisikėlimą; ir su jais vi-
sais buvo didi malonė. **34** Nė
vienas iš jų nestokojo, nes visi,
kuriems priklausė žemės sklý-
pai ar namai, tuos parduoda-
vo ir, ką pardavę gaudavo, at-
nešę **35** padėdavo apaštalams
prie kojų. Tada būdavo pada-
lijama kiekvienam, kiek kam
reikėjo. **36** Juozapas, apaštalų
pramintas Barnabu (išvertus —
„paguodos sūnus"), iš Kipro ki-
lęs levitas, **37** turėjo žemės. Ją
pardavė ir atnešęs pinigus padė-
jo apaštalams prie kojų.

5 O vienas vyras, vardu Ana-
nijas, su savo žmona Sapfy-
ra pardavęs sklypą, **2** dalį gau-
tų pinigų nuslėpė, ir jo žmona
apie tai žinojo. Kitą dalį jis atne-
šė ir padėjo apaštalams prie kojų.
3 Bet Petras pasakė: „Ananijau,
kodėl buvai Šėtono sukurstytas
pameluoti šventajai dvasiai
ir nuslėpti dalį už sklypą gautų
pinigų? **4** Argi ne tavo buvo
tai, ką turėjai? O ir ką gavai
pardavęs, argi nepriklausė tau?
Kodėl savo širdyje sumanei tokį
dalyką? Tu pamelavai ne žmo-
nėms, bet Dievui!" **5** Išgirdęs
tuos žodžius, Ananijas susmu-
ko ir mirė. Visus, kurie apie
tai išgirdo, apėmė didelė baimė.
6 Jaunesni vyrai pakilę susupo
jį ir išnešę palaidojo.

7 O po kokių trijų valandų
atėjo ir jo žmona; ji nežinojo, kas
nutiko. **8** Petras jos paklausė:
„Sakyk man, ar už tiek judu par-
davėte sklypą?" Ji atsakė: „Taip,
už tiek." **9** Tada Petras jai tarė:
„Kodėl judu susimokėte mėgin-
ti Jehovos dvasią? Štai jau prie
durų žengia tie, kurie palaido-
jo tavo vyrą. Jie ir tave išneš."
10 Ši bemat krito jam prie kojų
ir mirė. Anie jauni vyrai, įėję
vidun ir radę ją negyvą, išnešė
ir palaidojo šalia vyro. **11** Visą
bendruomenę ir visus apie tai
išgirdusius apėmė didelė baimė.

12 Apaštalų rankomis tarp
žmonių buvo daroma daug ženk-
lų ir stebuklų; jie visi sutarti-
nai rinkdavosi Saliamono kolo-
nadoje. **13** Iš kitų nė vienas
nedrįso prie jų prisidėti, bet ap-
skritai liaudis juos labai gyrė
14 ir tikinčių Viešpatį vis gau-
sėjo — jų būrį papildė daugy-
bė vyrų ir moterų. **15** Žmonės
netgi išnešdavo į didžiąsias gat-
ves ligonius ir guldydavo juos
ant nedidelių gultų ir neštuvų,
kad, Petrui einant pro šalį, bent
jo šešėlis kristų ant kurio nors iš
jų. **16** Į Jeruzalę ėjo ir daugy-
bė aplinkinių miestų gyventojų
gabendami sergančius ir nety-
rų dvasių varginamus, ir tie visi
būdavo išgydomi.

17 O vyriausiasis kunigas ir
visi, kurie buvo su juo, iš sadu-
kiejų atšakos, apimti pavydo su-
judo **18** ir suėmę apaštalus už-
darė į viešąjį kalėjimą. **19** Bet
naktį Jehovos angelas atidarė
kalėjimo duris, išvedė juos ir
pasakė: **20** „Eikite ir atsistoję
šventykloje kalbėkite žmonėms
visus šio gyvenimo žodžius."
21 Tai išgirdę, jie auštant nuėjo
į šventyklą ir ėmė mokyti.

Tuo metu atėjo vyriausiasis
kunigas su saviškiais. Jie sušaukė
sinedrioną bei visą Izraelio sūnų
vyresnybę ir pasiuntė į kalėji-
mą pareigūnus atvesti apaštalų.
22 Bet pareigūnai nuėję į kalė-
jimą jų nerado, tad grįžę pra-
nešė: **23** „Kalėjimas buvo kuo
saugiausiai užrakintas ir sargy-
biniai stovėjo prie durų, tačiau
jas atidarę nieko viduje nerado-
me." **24** Išgirdę šiuos žodžius,
šventyklos sargybos viršininkas
ir aukštieji kunigai suglumo ir
svarstė, kas dabar bus. **25** Bet
kažkoks žmogus atėjęs jiems pra-
nešė: „Tie vyrai, kuriuos buvo-
te uždarę kalėjime, stovi štai
šventykloje ir moko žmones!"
26 Tada sargybos viršininkas su
savo pareigūnais nuėjo ten ir
juos išsivedė, bet be prievartos,
mat bijojo būti žmonių užmėty-
ti akmenimis.

27 Atvedę pastatė juos sined-
riono salėje. Juos apklausdamas,
vyriausiasis kunigas **28** tarė:
„Mes jums liepte paliepėme ne-
bemokyti tuo vardu, o jūs štai
savo mokymu užtvindėte Jeru-
zalę ir norite užtraukti ant mūsų
to žmogaus kraują!" **29** Pet-
ras ir kiti apaštalai atsakė: „Pri-
valu klausyti Dievo, o ne žmo-
nių. **30** Mūsų protėvių Dievas
prikėlė Jėzų, kurį jūs nužudėte —
pakabinote ant stulpo*. **31** Jį,
didįjį Vedlį ir Gelbėtoją, Dievas
išaukštino iki savo dešinės, kad
suteiktų atgailą Izraeliui ir nuo-
dėmių atleidimą. **32** Mes esa-
me šių dalykų liudytojai, kaip
ir šventoji dvasia, kurią Dievas
davė jo klausantiems."

33 Tai išgirdę, šie užsidegė
pykčiu ir jau norėjo su jais su-
sidoroti. **34** Bet tada atsistojo
sinedrione vienas fariziejus, var-
du Gamalielis, visų žmonių ger-
biamas Įstatymo mokytojas. Jis
paliepė apaštalus trumpam iš-
vesti **35** ir prabilo: „Izraelio
vyrai, gerai pagalvokite, ką keti-
nate daryti su šiais žmonėmis.
36 Antai prieš kurį laiką buvo
iškilęs Teudas. Jis laikė save ka-
žin kuo, ir prie jo prisidėjo ko-
kie keturi šimtai vyrų. Bet kai
buvo nužudytas, visi, kurie jo
klausė, buvo išsklaidyti ir nieko
jiems neišėjo. **37** Po jo, sura-
šymo dienomis, iškilo Judas Ga-

Apd 5:30* Pažod. „ant medžio". Žr. 6 priedą.

lilėjietis ir patraukė liaudį paskui save. Tačiau jis irgi žuvo, ir visi, kurie jo klaūsė, buvo išblaškyti. **38** Todėl aš jums sakau: neprasidėkite su šitais žmonėmis, palikite juos; jeigu tas sumanymas ar tas darbas iš žmonių, jis žlugs, **39** bet jeigu iš Dievo, jūs nepajėgsite jų sužlugdyti. Žiūrėk, dar pasirodys, kad kovojate prieš patį Dievą.“ **40** Ir jie paklaūsė jo. Pasikvietė apaštalus, nuplakdino ir, įsakę nebekalbėti Jėzaus vardu, paleido.

41 O tie eidami iš sinedriono džiaugėsi, kad buvo palaikyti vertais patirti pažeminimą dėl jo vardo. **42** Ir kasdien šventykloje ir po namus jie nepaliaudami mokė ir skelbė gerąją naujieną apie Kristų — Jėzų.

6 Tomis dienomis, mokinių skaičiui augant, graikakalbiai žydai ėmė murmėti prieš žydus, kalbančius hebrajiškai, nes kasdien skirstant maistą būdavo pamirštamos jų našlės. **2** Todėl dvylika sukvietė visą mokinių daugybę ir pasakė: „Nedera mums palikus Dievo žodį patarnauti prie stalų. **3** Taigi, broliai, parinkite iš savo tarpo septynis vyrus, turinčius gerą vardą, kupinus dvasios ir išminties. Mes paskirsime juos tvarkyti šių reikalų, **4** o patys atsidėsime maldai ir žodžio tarnystei.“ **5** Šie žodžiai patiko visai mokinių daugybei ir jie pasirinko Steponą — tikėjimo ir šventosios dvasios kupiną vyrą, Pilypą, Prochorą, Nikanorą, Timoną, Parmeną ir prozelitą iš Antiochijos Mikalojų. **6** Jie atvedė juos pas apaštalus, ir tie pasimeldę uždėjo ant jų rankas.

7 Taigi Dievo žodis toliau plito ir mokinių skaičius Jeruzalėje sparčiai augo. Tikėjimui pakluso ir didelis būrys kunigų.

8 Steponas, kupinas malonės ir galios, darė tarp žmonių didžių stebuklų ir ženklų. **9** Bet pakilo kai kurie iš vadinamosios atleistinių sinagogos, kai kurie iš kirėniečių, aleksandriečių, taip pat iš Kilikijos ir Azijos ir ėmė su Steponu ginčytis. **10** Tačiau jie nepajėgė atsilaikyti prieš jo išmintį ir dvasią, kurios vedamas jis kalbėjo. **11** Tuomet jie slapta pakurstė kai kuriuos vyrus sakyti: „Mes girdėjome jį šnekant piktžodiškus dalykus apie Mozę ir Dievą.“ **12** Sukėlę liaudį, vyresniuosius ir Raštų žinovus, jie užpuolė Steponą ir sučiupę nuvedė į sinedrioną. **13** Tada pastatė melagingus liudytojus ir tie tvirtino: „Tas žmogus nesiliauja kalbėjęs prieš šią šventą vietą ir prieš Įstatymą. **14** Antai mes girdėjome jį sakant, kad tas Jėzus Nazarietis sugriaus šią vietą ir pakeis

Mozės mums perduotus papročius.“

15 Visi sėdintys sinedrione
įbedę akis žiūrėjo į jį ir matė,
kad jo veidas — tarsi angelo.

7 Vyriausiasis kunigas pa-
klausė: „Ar visa tai tiesa?“
2 Steponas prabilo: „Vyrai! Bro-
liai ir tėvai! Paklausykite! Šlovės
Dievas pasirodė mūsų protėviui
Abraomui, šiam dar esant Me-
sopotamijoje, dar prieš apsigy-
venant Harane, **3** ir tarė jam:
‘Išeik iš savo krašto, palik savo
gimines ir keliauk į kraštą, kurį
tau parodysiu.’ **4** Tada jis iš-
keliavo iš chaldėjų žemės ir ap-
sigyveno Harane. Jo tėvui mi-
rus, Dievas jį iš ten iškeldino į
šį kraštą, kur jūs dabar gyvena-
te. **5** Tačiau nedavė Abraomui
jame veldinio — nė pėdos že-
mės, tik pažadėjo atiduoti jį kaip
nuosavybę jam ir jo palikuo-
nims po jo, nors tuomet vaikų
jis dar neturėjo. **6** Be to, Die-
vas pasakė, kad jo palikuonys
gyvens kaip ateiviai svetimame
krašte, vergaus ir bus engiami
keturis šimtus metų. **7** ‘Tautą,
kuriai jie vergaus, aš teĩsiu, —
tarė Dievas. — Paskui jie iške-
liaus ir eis man dievatarnystę
šitoje vietoje.’

8 Ir Dievas davė Abraomui
apipjaustymo sandorą. Taigi Ab-
raomui gimė Izaokas ir jis api-
pjaustė jį aštuntąją dieną. Izao-
kui gimė Jokūbas, o Jokūbui —
dvylika patriarchų. **9** Patriar-
chai ėmė pavydėti Juozapui ir
pardavė jį į Egiptą. Bet Dievas
buvo su juo, **10** išvadavo jį iš
visų jo suspaudimų, davė susi-
laukti palankumo ir suteikė iš-
minties faraono, Egipto kara-
liaus, akivaizdoje. Šis paskyrė
Juozapą Egipto ir visų savo na-
mų valdytoju. **11** Paskui visa-
me Egipte ir Kanaane užėjo ba-
das — didelis suspaudimas, ir
mūsų protėviai negalėjo rasti
sau maisto. **12** Išgirdęs, kad
Egipte yra javų, Jokūbas išsiun-
tė mūsų protėvius pirmą kartą.
13 Antrąjį kartą Juozapas savo
broliams pasisakė, kas esąs, ir
faraonui paaiškėjo Juozapo kil-
mė. **14** Tada Juozapas išsiun-
tęs parsikvietė savo tėvą Jokūbą
ir visą giminę — septyniasde-
šimt penkias sielas. **15** Jokū-
bas atvyko į Egiptą. Ten jis mirė,
mirė ir mūsų protėviai. **16** Jie
buvo pargabenti į Sichemą ir
palaidoti kape, kurį Abraomas,
sumokėjęs sidabru, nupirko Si-
cheme iš Hamoro sūnų.

17 Artinantis laikui, kai turė-
jo išsipildyti pažadas, kurį Die-
vas buvo davęs Abraomui, tau-
ta Egipte išaugo, tapo gausi.
18 Tada Egipte iškilo visai ki-
toks karalius; jis nežinojo apie
Juozapą. **19** Griebęsis klastos
prieš mūsų giminę, jis spaudė tė-

vus, kad pamestų savo kūdikius
ir tie neliktų gyvi. **20** Tuo me-
tu gimė Mozė; jis buvo dieviškai
gražus*. Tris mėnesius juo rūpi-
nosi tėvo namuose, **21** o kai
buvo paliktas, faraono duktė jį
pasiėmė ir užaugino kaip savo
sūnų. **22** Taip Mozė buvo iš-
mokytas visos egiptiečių išmin-
ties ir buvo galingas žodžiais bei
darbais.

23 Kai Mozei suėjo keturias-
dešimt, širdyje jam kilo noras
pažiūrėti, kaip gyvena jo bro-
liai, Izraelio sūnūs. **24** Pama-
tęs vieną iš jų skriaudžiamą, sto-
jo ginti jo ir už jį atkeršijo —
egiptietį užmušė. **25** Jis manė,
kad broliai supras, jog Dievas
siunčia jiems išgelbėjimą jo ran-
ka, bet tie nesuprato. **26** Kitą
dieną, pamatęs juos besimušant,
Mozė priėjo ir mėgino juos su-
taikyti sakydamas: 'Vyrai, jūs
esate broliai! Kodėl skriaudžia-
te vienas kitą?!' **27** Tačiau tas,
kuris skriaudė artimą, atstūmė jį
tardamas: 'Kas paskyrė tave mū-
sų vadu ir teisėju? **28** Bene ir
su manimi nori taip susidoroti,
kaip vakar susidorojai su egiptie-
čiu?' **29** Tai išgirdęs, Mozė pa-
bėgo ir apsigyveno kaip ateivis
Midjano krašte; ten jam gimė du
sūnūs.

30 Praėjus keturiasdešimčiai
metų, Sinajaus kalno dykumoje,
degančio dygiakrūmio liepsnoje
jam pasirodė angelas. **31** Ma-
tydamas tą reginį, Mozė stebė-
josi. Jam besiartinant pasižiū-
rėti, pasigirdo Jehovos balsas:
32 'Aš esu tavo protėvių Dievas
— Abraomo, Izaoko ir Jokūbo
Dievas.' Drebulio apimtas, Mozė
žiūrėti nebedrįso. **33** Jehova
jam tarė: 'Nusiauk nuo kojų san-
dalus, nes vieta, kur stovi, yra
šventa žemė. **34** Aš regėte re-
gėjau, kaip Egipte engiama ma-
no tauta, išgirdau jų vaitojimą
ir nusileidau jų išvaduoti. Da-
bar eikš, pasiųsiu tave į Egiptą.'
35 Tą patį Mozę, kurio jie iš-
sižadėjo sakydami: 'Kas paskyrė
tave vadu ir teisėju?', Dievas ir
siuntė kaip vadą ir išvaduotoją
— per angelą, pasirodžiusį jam
dygiakrūmyje. **36** Šitas vyras
išvedė juos, per keturiasdešimt
metų darydamas stebuklus bei
ženklus Egipte, prie Raudono-
sios jūros ir dykumoje.

37 Tas pats Mozė Izraelio sū-
nums pasakė: 'Dievas iš jūsų
brolių pakels jums pranašą, tokį
kaip aš.' **38** Tai jis bendruo-
menei esant dykumoje buvo su
angelu, ir šis kalbėjo jam ant
Sinajaus kalno; tai jis buvo su
mūsų protėviais. Jis gavo gyvus
apreikštuosius žodžius, kad per-
duotų jums. **39** Mūsų protė-
viai nenorėjo jam paklusti, jį
atstūmė ir, širdyse gręždamiesi

Apd 7:20* Arba „mielas Dievui“.

atgal į Egiptą, **40** sakė Aaronui: ‘Padaryk mums dievų, kad
eitų pirma mūsų, nes mes nežinome, kas nutiko tam Mozei, iš-
vedusiam mus iš Egipto žemės.’ **41** Taigi jie anomis dienomis
pasidarė veršį, atvedė tam stabui auką ir linksminosi, patenkin-
ti savo rankų darbais. **42** Todėl Dievas nuo jų nusigręžė ir
paliko juos eiti dievatarnystę dangaus kareivijai, kaip pranašų
knygoje parašyta: ‘Argi man per keturiasdešimt metų dykumoje
jūs aukojote papjautus gyvulius bei aukas, Izraelio namai?
43 Ne, jūs pasiėmėte Molocho palapinę ir dievo Refano žvaigždę
— atvaizdus, kuriuos pasidarėte garbinti. Todėl ištremsiu jus
anapus Babilono.’

44 Dykumoje mūsų protėviai turėjo liudijimo palapinę, kokią
Mozei pagal jo regėtą pavyzdį įsakė padaryti tas, kuris su juo
kalbėjo. **45** Mūsų protėviai, ją perėmę, atsigabeno su Jozue į
kraštą, priklausiusį tautoms, kurias mūsų protėvių akyse Die-
vas išvijo. Čia ji liko iki Dovydo dienų. **46** Dovydas rado
malonę Dievo akyse ir paprašė, kad jam būtų leista surasti Jokū-
bo Dievui buveinę. **47** Tačiau tuos namus jam pastatė Sa-
liamonas. **48** Vis dėlto Aukščiausiasis negyvena rankų dar-
bo namuose, kaip sako pranašas: **49** ‘Dangus mano sostas, o že-
mė — mano pakoja. Kokius namus man statysite, — sako Je-
hova, — arba kur mano poilsio vieta? **50** Argi ne mano ranka
visa tai padarė?’

51 Kietasprandžiai, neapipjaustytomis širdimis ir ausi-
mis! Jūs visada priešinatės šventajai dvasiai — kaip jūsų pro-
tėviai, taip ir jūs. **52** Kurio iš pranašų jūsų protėviai nepersekiojo? Jie žudė tuos, kurie iš anksto skelbė apie Teisiojo atėjimą. Jo išdavėjais ir žudikais dabar tapote jūs — **53** jūs, kurie gavote Įstatymą, perduotą per angelus, bet jo nesilaikėte!“

54 Tie žodžiai rėžė jiems širdį ir jie ėmė griežti dantimis, nirš-
dami ant jo. **55** O jis, būdamas kupinas šventosios dvasios,
pažvelgęs į dangų išvydo Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Die-
vo dešinėje, **56** ir tarė: „Štai! Regiu atsivėrusį dangų ir Žmo-
gaus Sūnų, stovintį Dievo dešinėje.“ **57** Surikę nesavais bal-
sais, tie užsidengė ausis ir puolė jį visi kaip vienas. **58** Išsivarę
už miesto, pradėjo mesti į jį akmenis. Liudytojai savo ap-
siaustus pasidėjo prie kojų jauno vyro, vardu Saulius. **59** Mėto-
mas akmenimis, Steponas prašė: „Viešpatie Jėzau, priimk ma-
no dvasią!“ **60** Tada, suklupęs, garsiu balsu sušuko: „Jehova,

nekaltink jų dėl šitos nuodėmės!“ Ir, tai ištaręs, užmigo.

8 Saulius pritarė Stepono nužudymui.

Tą dieną kilo smarkus Jeruzalės bendruomenės persekiojimas ir visi, išskyrus apaštalus, buvo išblaškyti po Judėjos ir Samarijos sritis. **2** Dievobaimingi vyrai palaidojo Steponą ir labai dėl jo raudojo. **3** O Saulius ėmė nuožmiai pulti bendruomenę. Jis brovėsi į namus, tempė laukan tiek vyrus, tiek moteris ir perduodavo juos įkalinti.

4 Išblaškytieji keliavo per šalį skelbdami gerąją naujieną, skleisdami žodį. **5** Antai Pilypas nuvyko į Samarijos miestą ir ėmė skelbti apie Kristų tenykščiams. **6** Minios susirinkusiųjų visi iki vieno dėmesingai klausėsi Pilypo žodžių ir matė jo daromus ženklus. **7** Daug žmonių buvo apsėsti netyrųjų dvasių, ir tos garsiu balsu šaukdamos išeidavo. Buvo išgydyta daug paralyžiuotų ir luošų. **8** Išties, tam miestui buvo daug džiaugsmo.

9 Mieste buvo toks vyras, vardu Simonas. Jis užsiiminėjo magija, tuo stulbindamas samariečių tautą, ir tvirtino esąs didis. **10** Jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, jo atidžiai klausydavosi ir sakydavo: „Jis yra Dievo Galybė, Didžiąja vadinama.“ **11** Taigi jie Simono įdėmiai klausydavosi, nes jis jau kurį laiką stebino juos savo magiškomis galiomis. **12** Bet patikėję Pilypu, skelbiančiu gerąją naujieną apie Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, tiek vyrai, tiek moterys ėmė krikštytis. **13** Simonas ir pats įtikėjo. Po to, kai buvo pakrikštytas, jis nesitraukė nuo Pilypo ir labai stebėjosi, matydamas daromus ženklus ir didžiai galingus darbus.

14 Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, kad Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė ten Petrą ir Joną. **15** Tie nuvykę meldėsi už tenykščius, kad jie gautų šventąją dvasią. **16** Mat ji dar nebuvo nusileidusi nė ant vieno iš jų, — jie tebuvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu. **17** Tuomet juodu dėjo ant jų rankas ir jie gavo šventąją dvasią.

18 Pamatęs, kad apaštalų rankų uždėjimu suteikiama dvasia, Simonas pasiūlė jiems pinigų **19** sakydamas: „Suteikite ir man tokią valdžią, — kad kiekvienas, ant kurio tik uždėčiau rankas, gautų šventąją dvasią.“ **20** Bet Petras jam tarė: „Tepražūva tavo sidabras ir tu pats su juo, nes manei už pinigus įsigysiąs Dievo dovaną! **21** Tu neturi šiame dalyke nė menkiausios dalies, nes tavo širdis

nėra dora Dievo akivaizdoje.
22 Tad atgailauk dėl šitos savo
niekšybės ir maldauk Jehovą —
gal tavo širdies užmačia ir bus
tau atleista. **23** Kaip matau,
esi nuodinga tulžis ir neteisu-
mo supančiotas*." **24** Simo-
nas atsakė: „Maldaukite dėl ma-
nęs Jehovą, kad manęs neištiktų
nė vienas iš dalykų, apie kuriuos
kalbėjote."

25 Gerai paliudiję ir apsakę
Jehovos žodį, jie leidosi atgal į
Jeruzalę ir eidami skelbė gerąją
naujieną daugelyje samarie-
čių kaimų.

26 O Pilypui Jehovos ange-
las pasakė: „Kelkis ir eik į pie-
tus prie kelio, kuris leidžiasi iš
Jeruzalės į Gazą." (Tai kelias per
dykumą.) **27** Šis pakilęs nuė-
jo, ir štai — važiuoja eunuchas
iš Etiopijos, aukštas etiopų ka-
ralienės, kandakės, valdininkas,
atsakingas už visą jos iždą. Jis
buvo nuvykęs į Jeruzalę pagar-
binti Dievo, **28** o dabar va-
žiavo atgal ir sėdėdamas veži-
me balsu skaitė pranašą Izaiją.
29 Dvasia tarė Pilypui: „Pri-
eik ir laikykis šalia to vežimo."
30 Pilypas pribėgęs išgirdo jį
skaitant pranašą Izaiją ir paklau-
sė: „O ar tu supranti, ką skai-
tai?" **31** Šis atsakė: „Kaip ga-
lėčiau? Nebent kas nors man
paaiškintų." Ir jis labai prašė Pi-
lypą lipti į vežimą ir sėstis gre-
ta. **32** Rašto ištrauka, kurią jis
skaitė, buvo ši: „Kaip avis jis
buvo vedamas pjauti; kaip avi-
nėlis tyli jį kerpančio akivaizdo-
je, taip ir jis neatveria burnos.
33 Pažemintas jis nesulaukė teisingo nuosprendžio. Kas nupasakos jo kilmę? Juk jo gyvenimas žemėje nutrauktas."

34 Taigi eunuchas Pilypo pa-
klausė: „Prašau tavęs, pasakyk,
apie ką čia pranašas kalba: apie
save ar apie ką kitą?" **35** Tad,
pravėręs lūpas, Pilypas pradėjo
nuo tos Rašto vietos ir paskel-
bė jam gerąją naujieną apie Jėzų.
36 Bevažiuodami keliu, jie pri-
važiavo vandenį ir eunuchas ta-
rė: „Štai vanduo! Kas gi kliudo
man pasikrikštyti?" **37** — *
38 Ir jis paliepė sustabdyti ve-
žimą. Pilypas ir eunuchas abu-
du įbrido į vandenį ir Pilypas jį
pakrikštijo. **39** Jiems išbridus
iš vandens, Jehovos dvasia tuo-
jau paskatino Pilypą keliauti ir
eunuchas jo daugiau nebema-
tė, nes džiaugdamasis patraukė
savo keliu. **40** O Pilypas atsi-
rado Ašdode. Eidamas per kraštą
jis skelbė gerąją naujieną visuo-
se miestuose, kol atėjo įCeza-
rėją.

Apd 8:23* Arba „neteisumo pančiai".

Apd 8:37* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

9 Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą **2** ir paprašė jį laiškų Damasko sinagogoms, kad galėtų surišęs atvesdinti į Jeruzalę visus, ką tik rastų priklausančius Keliui, — tiek vyrus, tiek moteris.

3 Bekeliaujant ir jau esant netoli Damasko, staiga jį nutvieskė iš dangaus šviesa. **4** Saulius krito ant žemės ir išgirdo balsą, jam sakantį: „Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?“ **5** Šis tarė: „Kas tu, Viešpatie?“ ir išgirdo: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. **6** O dabar kelkis, eik į miestą ir tau bus pasakyta, ką turi daryti.“ **7** Su juo keliaujantys vyrai stovėjo netekę žado — jie girdėjo balso aidesį, bet nematė jokio žmogaus. **8** Saulius atsikėlė nuo žemės, ir, nors akys buvo atmerktos, nebegalėjo nieko matyti. Todėl jie paėmė jį už rankos ir atvedė į Damaską. **9** Tris dienas jis buvo neregintis, ir nei valgė, nei gėrė.

10 Damaske buvo toks mokinys, vardu Ananijas. Viešpats tarė jam regėjime: „Ananijau!“ Šis atsiliepė: „Aš čia, Viešpatie.“ **11** Viešpats jam pasakė: „Kelkis, eik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Saulius. Štai dabar jis meldžiasi. **12** Regėjime jis matė, kaip vyras, vardu Ananijas, ateina ir uždeda ant jo rankas, kad atgautų regą.“ **13** Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie šitą vyrą, — kiek bloga jis padarė tavo šventiesiems Jeruzalėje. **14** Jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus ir čia suiminėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“ **15** Bet Viešpats jam tarė: „Eik, nes tas žmogus yra mano rinktinis indas, — jis neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio sūnums. **16** Aš jam parodysiu, kiek daug jis turės iškentėti dėl mano vardo.“

17 Taigi Ananijas nuėjo, įžengė į tuos namus ir, uždėjęs ant jo rankas, pasakė: „Broli Sauliau! Viešpats — tas Jėzus, kuris pasirodė tau kelyje, kai vykai čionai, — atsiuntė mane, kad atgautum regą ir taptum kupinas šventosios dvasios.“ **18** Bemat jam nuo akių nukrito tarsi kokie žvynai ir jis praregėjo. Tada atsikėlė, buvo pakrikštytas, **19** paskui pavalgė ir sustiprėjo.

Saulius kelias dienas Damaske praleido su mokiniais **20** ir tuojau pradėjo skelbti sinagogose apie Jėzų, — kad jis yra Dievo Sūnus. **21** Visi jo klausantys didžiai stebėjosi ir sakė: „Argi ne šitas Jeruzalėje aršiai persekiojo tuos, kurie šaukiasi to vardo, o dabar ir čia yra atvykęs

to paties, — suiminėti jų ir gabenti pas aukštuosius kunigus?“
22 O Saulius vis labiau stiprėjo ir glumino Damaske gyvenančius žydus nuosekliai įrodinėdamas, kad Jėzus yra Kristus.

23 Daugeliui dienų praėjus, žydai susimokė susidoroti su juo, **24** tačiau Saulius apie jų sąmokslą sužinojo. Norėdami jį nužudyti, jie dieną naktį tykojo prie vartų, **25** todėl nakčia jo mokiniai jį paėmę nuleido krepšyje pro sienos angą.

26 Atvykęs į Jeruzalę, Saulius mėgino prisidėti prie mokinių, bet visi jo bijojo, nes netikėjo jį irgi esant mokinį. **27** Tada jam pagelbėjo Barnabas: nusivedė pas apaštalus ir smulkiai jiems papasakojo, kaip Saulius kelyje regėjo Viešpatį ir kad šis jam kalbėjo, ir kaip drąsiai jis skelbė Damaske Jėzaus vardu. **28** Saulius pasiliko su jais, laisvai vaikščiojo po Jeruzalę* ir drąsiai kalbėjo Viešpaties vardu. **29** Jis kalbėdavosi ir ginčydavosi su graikakalbiais žydais, ir tie jau ketino su juo susidoroti. **30** Tačiau broliai tai sužinojo ir, nuvedę jį į Cezarėją, išsiuntė į Tarsą.

31 Tada bendruomenei visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje atėjo ramybės laikotarpis. Ji tvirtėjo ir, vaikščiodama Jehovos baimėje ir su šventosios dvasios paguoda, vis augo.

32 Visur kur keliaudamas, Petras atvyko ir pas šventuosius, gyvenančius Lydoje. **33** Ten rado tokį žmogų, vardu Enėjas; jis jau aštuonerius metus gulėjo ant gulto paralyžiuotas. **34** Petras jam tarė: „Enėjau, Jėzus Kristus tave išgydo! Kelkis ir pasiklok patalą.“ Šis tuojau atsikėlė. **35** Jį matė visi Lydos bei Šarono lygumos gyventojai, ir jie atsigręžė į Viešpatį.

36 O Jopėje buvo tokia mokinė, vardu Tabita, vadinama ir Dorkade.* Ji darė daug gerų darbų ir nešykštėjo gailestingumo dovanų. **37** Bet atsitiko taip, kad tomis dienomis ji susirgo ir numirė. Apiprausę ją paguldė aukštutiniame kambaryje. **38** Lyda buvo netoli Jopės, todėl išgirdę, kad tame mieste yra Petras, mokiniai pasiuntė pas jį du vyrus paprašyti: „Ateik nedelsdamas pas mus.“ **39** Petras pakilo ir nuėjo su jais. Kai atvyko, jį nuvedė į tą aukštutinį kambarį. Visos našlės jį apstojo ir verkdamos rodė palaidines bei viršutinius drabužius, kuriuos Dorkadė siūdavo, kol dar buvo su jomis. **40** Petras išprašė visus laukan, atsiklaupęs

---

Apd 9:28* Pažod. „įeidamas į Jeruzalę ir išeidamas“.

Apd 9:36* Tabita (aram.) ir Dorkadė (gr.) reiškia „gazelė“.

pasimeldė, atsigręžė į mirusiąją
ir tarė: „Tabita, kelkis!“ Ši atmer-
kė akis ir išvydusi Petrą atsisėdo.
41 Padavęs ranką, jis pakėlė ją ir,
pakvietęs šventuosius bei našles,
parodė ją gyvą. **42** Tai tapo ži-
noma visoje Jopėje, ir daugelis
įtikėjo Viešpatį. **43** Petras kurį
laiką pasiliko Jopėje pas vieną
odininką, Simoną.

10 Cezarėjoje buvo toks vy-
ras, vardu Kornelijus, va-
dinamojo italikų dalinio šim-
tininkas*. **2** Kornelijus buvo
dievotas žmogus, drauge su vi-
sais savo namiškiais bijojo Die-
vo. Jis dosniai šelpdavo* žmones
ir Dievui nuolat karštai melsda-
vosi. **3** Apie devintą valandą
dienos jis regėjime aiškiai išvy-
do: pas jį ateina Dievo angelas
ir taria: „Kornelijau!“ **4** Įsmei-
gęs į jį akis ir išsigandęs šis iš-
tarė: „Ką, Viešpatie?“ Angelas
pasakė: „Tavo maldos ir gailes-
tingumo dovanos pakilo Die-
vo akivaizdon kaip priminimas.
5 Taigi nusiųsk dabar vyrus į
Jopę ir pakviesk tokį Simoną,
pramintą Petru. **6** Jis svečiuo-
jasi pas vieną odininką, Simo-
ną, kurio namas prie jūros.“
7 Kai angelas baigė su juo kal-
bėti ir pasitraukė, Kornelijus
pasišaukė du savo namų tar-
nus ir dievotą kareivį iš nuola-
tinių savo parankinių, **8** vis-
ką jiems papasakojo ir išsiuntė
į Jopę.

9 Kitą dieną, jiems keliaujant
ir artinantis prie miesto, apie
šeštą valandą Petras užlipo ant
plokščiastogio melstis. **10** Jis
pasijuto labai alkanas ir panoro
užvalgyti. Kol valgis buvo ruo-
šiamas, Petras patyrė nežemišką
būseną: **11** išvydo atsivėrusį
dangų ir kažkokį padėklą, tarsi
didelę lino drobulę, už keturių
kampų nuleidžiamą ant žemės.
12 Jame buvo visokiausių že-
mės keturkojų ir roplių bei dan-
gaus paukščių. **13** Jam pasigir-
do balsas: „Kelkis, Petrai, pjauk
juos ir valgyk!“ **14** Bet Pet-
ras atsakė: „Jokiu būdu, Viešpa-
tie, aš juk niekuomet nesu val-
gęs nieko suteršto ir nešvaraus.“
15 Ir vėl, antrą kartą, balsas
į jį prabilo: „To, ką Dievas ap-
valė, tu nebevadink suterštu.“
16 Tai įvyko ir trečią kartą, ir
padėklas buvo bemat paimtas į
dangų.

17 Kol Petras suglumęs svars-
tė savyje, ką jo matytasis regė-
jimas galėtų reikšti, štai Kor-
nelijaus siųsti vyrai, išsiteiravę,
kur Simono namai, sustojo prie
vartų. **18** Jie šūktelėję paklau-
sė, ar ten svečiuojąsis Simo-
nas, pramintas Petru. **19** Pet-
rui tebemąstant apie regėjimą,
dvasia pasakė: „Štai tavęs ieško

Apd 10:1* Žr. Mt 8:5 išnašą. **2*** Žr. Mt 6:2 išnašą.

trys vyrai. **20** Stokis, lipk žemyn ir nė nedvejodamas eik su
jais, nes tai aš juos siunčiau.“ **21** Tad Petras nulipo pas tuos
vyrus ir tarė: „Štai aš ir esu tas, kurio ieškote. Kokiu reikalu jūs
čia?“ **22** Tie atsakė: „Šimtininkas Kornelijus, teisus ir Dievo bijantis vyras, apie kurį visa
žydų tauta gerai atsiliepia, per šventąjį angelą gavo dieviškąjį nurodymą pasikviesti tave į
savo namus ir išklausyti, ką tu pasakysi.“ **23** Tad jis pakvietė juos vidun ir priėmė pasisve-
čiuoti.

Kitą dieną pakilęs iškeliavo su
jais. Jį lydėjo ir keli broliai iš Jo-
pės. **24** Dar kitą dieną atėjo į
Cezarėją. Kornelijus jų laukė, su-
sikvietęs savo giminaičius ir ar-
timiausius draugus. **25** Petrui
įėjus, Kornelijus jį pasitiko ir
parpuolęs po kojų išreiškė jam
pagarbą. **26** Bet Petras jį pakė-
lė sakydamas: „Kelkis, juk ir aš
tesu žmogus.“ **27** Kalbėdama-
sis su juo Petras įžengė vidun ir
išvydęs daug susirinkusių žmo-
nių **28** jiems tarė: „Jūs gerai
žinote, kad žydui neleidžiama
bičiuliautis su svetimtaučiu ar
prie jo artintis. Tačiau Dievas
man parodė, kad jokio žmogaus
neturiu vadinti suterštu ar ne-
švariu. **29** Štai kodėl pakvies-
tas aš neprieštaraudamas atėjau.
Dabar tad klausiu, kokiu reikalu
manęs siuntėte.“

30 Kornelijus atsakė: „Prieš
keturias dienas meldžiausi savo
namuose devintą valandą — tą
pačią kaip dabar, ir štai: priešais
mane stovi vyras spindinčiu ap-
daru **31** ir sako: ‘Kornelijau,
tavo malda išklausyta ir tavo gai-
lestingumo dovanos prisimin-
tos Dievo akivaizdoje. **32** Tad
pasiųsk į Jopę pakviesti Simo-
no, praminto Petru. Jis svečiuo-
jasi odininko Simono namuose,
prie jūros.’ **33** Taigi aš iš kar-
to tavęs pasiunčiau, ir tu labai
malonus, kad čia atvykai. Da-
bar mes visi štai esame Dievo
akivaizdoje, kad išklausytume
visa, ką Jehova tau liepė pasa-
kyti.“

34 Tada Petras atvėręs lūpas
pasakė: „Dabar aš tikrai suprantu, kad Dievas nėra šališkas, —
35 jam priimtinas bet kurios tautos žmogus, kuris jo bijo ir
daro, kas teisu. **36** Jis pasiuntė žodį Izraelio sūnums ir pa-
skelbė jiems gerąją naujieną apie taiką* per Jėzų Kristų; šis yra
visų Viešpats. **37** Jūs žinote, apie ką po krikšto, kurį skel-
bė Jonas, buvo kalbama visoje Judėjoje, pradedant nuo Gali-
lėjos, — **38** būtent apie Jėzų iš Nazareto: kaip Dievas patepė
jį šventąja dvasia ir galia, kaip jis vaikščiojo darydamas gera ir
gydydamas visus Velnio engia-

Apd 10:36* Arba „ramybę“.

muosius; mat Dievas buvo su
juo. **39** Mes esame liudytojai
visko, ką jis yra padaręs tiek žy-
dų krašte, tiek Jeruzalėje; o jie su
juo susidorojo, pakabindami ant
stulpo*. **40** Trečią dieną Die-
vas jį prikėlė ir leido pasirodyti,
41 beje, ne visiems žmonėms,
o mums, Dievo iš anksto pa-
skirtiems liudytojams, — mes su
juo valgėme ir gėrėme po jo pri-
sikėlimo iš mirusiųjų. **42** Jis
mums liepė paskelbti žmonėms
ir gerai paliudyti, jog jis yra Die-
vo paskirtasis gyvųjų ir miru-
siųjų teisėjas. **43** Visi pranašai
apie jį liudija, — kad kiekvie-
nas jį tikintis gauna jo vardu
nuodėmių atleidimą."

44 Petrui apie visa tai tebe-
kalbant, ant visų, kurie klau-
sėsi žodžio, nusileido šventoji
dvasia. **45** Su Petru atėję ti-
kintieji, būdami iš apipjaustytųjų, labai stebėjosi, kad šventosios dvasios dovana išliejama ir ant kitataučių. **46** Mat jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir aukštinant Dievą. Petras į tai atsiliepė: **47** „Argi gali kas nors uždrausti krikštytis vandenyje tiems, kurie kaip ir mes gavo šventąją dvasią?" **48** Ir jis liepė pakrikštyti juos Jėzaus Kristaus vardu. Tada jie paprašė jį keletą dienų pas juos pasilikti.

Apd 10:39* Pažod. „ant medžio".

11 Apaštalai ir broliai, esan-
tys Judėjoje, išgirdo, kad
ir kitataučiai priėmė Dievo žodį.
2 Taigi, Petrui atėjus į Jeruza-
lę, apipjaustymo šalininkai ėmė
jam priekaištauti, **3** kam jis
nuėjo į namus pas neapipjaus-
tytus vyrus ir su jais valgė.
4 Petras pradėjo jiems nuosek-
liai aiškinti:

5 „Kai buvau Jopės mieste ir
meldžiausi, patyriau nežemišką
būseną ir mačiau regėjimą: iš
dangaus prie manęs nusileido
kažkoks padėklas, tarsi didelė
lino drobulė, leidžiama žemyn
už keturių kampų. **6** Įbedęs
akis žiūrėjau į jį ir pamačiau
žemės keturkojų, žvėrių, roplių
ir dangaus paukščių. **7** Ir iš-
girdau balsą, man sakantį: 'Kel-
kis, Petrai, pjauk juos ir val-
gyk!' **8** Bet aš atsakiau: 'Jokiu
būdu, Viešpatie, juk mano bur-
noje niekad nėra buvę nieko su-
teršto ar nešvaraus.' **9** Balsas
iš dangaus atsiliepė antrą kartą:
'To, ką Dievas apvalė, ir tu nebe-
vadink suterštu.' **10** Taip atsi-
tiko ir trečią kartą, paskui vis-
kas buvo pakelta atgal į dangų.
11 Ir štai tą pačią akimirką prie
namų, kuriuose buvome, susto-
jo trys vyrai, siųsti pas mane
iš Cezarėjos. **12** Dvasia man
pasakė, kad nė nedvejodamas
keliaučiau su jais. Su manimi ėjo
ir šitie šeši broliai, ir mes atėjo-
me pas tą vyrą į namus.

13 Jis mums papasakojo, kad savo namuose matė stovint angelą ir kad tas pasakė: ‘Siųsk vyrus į Jopę pakviesti Simono, praminto Petru. **14** Jis paaiškins, kaip tu ir visi tavo namiškiai galite būti išgelbėti.’ **15** Man pradėjus kalbėti, ant jų nusileido šventoji dvasia, — kaip ir pradžioje ant mūsų. **16** Tada aš prisiminiau Viešpaties žodžius, kaip jis ne kartą sakė: ‘Jonas, tiesa, krikštijo vandenyje, o jūs būsite pakrikštyti šventojoje dvasioje.’ **17** Tad jeigu Dievas jiems suteikė tokią pat dovaną kaip ir mums, įtikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų, tai kas aš toks, kad galėčiau Dievui trukdyti?“

18 Tai išgirdę, jie nusiramino ir šlovino Dievą sakydami: „Vadinasi, Dievas ir kitataučiams davė galimybę atgailauti, kad jie gyventų.“

19 O tie, kurie buvo išblaškyti per suspaudimą, kilusį dėl Stepono, nukeliavo iki Finikijos, Kipro ir Antiochijos. Niekam, išskyrus žydus, jie žodžio neskelbė. **20** Tačiau kai kurie iš jų, būtent vyrai iš Kipro ir Kirėnės, atvykę į Antiochiją ėmė kalbėti ir graikakalbiams, skelbti jiems gerąją naujieną apie Viešpatį Jėzų. **21** Jehovos ranka buvo su jais — didelis skaičius įtikėjo ir atsigręžė į Viešpatį.

22 Žinia apie juos pasiekė bendruomenę Jeruzalėje ir ši pasiuntė į Antiochiją Barnabą. **23** Atvykęs ir pamatęs šitokią Dievo malonę, jis apsidžiaugė ir ragino juos visus ryžtinga širdimi laikytis Viešpatyje, **24** mat buvo geras vyras, kupinas šventosios dvasios ir tikėjimo. Ir nemažas žmonių būrys prisidėjo prie Viešpaties. **25** Tada jis nuvyko į Tarsą susiieškoti Sauliaus **26** ir suradęs atsivedė į Antiochiją. Taip jau susiklostė, kad jie visus metus pasiliko toje bendruomenėje ir mokė nemažą būrį. Ir pirmiausia Antiochijoje mokinius Dievo apvaizda imta vadinti krikščionimis.

27 Tomis dienomis iš Jeruzalės į Antiochiją atėjo pranašų. **28** Vienas jų, vardu Agabas, dvasios paskatintas atsistojo ir nusakė, kad visą gyvenamą žemę ištiks didelis badas. Ir jis užėjo valdant Klaudijui. **29** Mokiniai nusprendė nusiųsti Judėjoje gyvenantiems broliams paramą, kiekvienas pagal savo išgales, ir taip jiems pasitarnauti. **30** Taip jie ir padarė — išsiuntė ją vyresniesiems per Barnabą ir Saulių.

12 Maždaug tuo metu karalius Erodas* užsimojo padaryti pikta kai kuriems iš bendruomenės. **2** Jis nužu-

---

Apd 12:1* T. y. Erodas Agripa I.

dė kalaviju Jokūbą, Jono brolį. **3** Pamatęs, kad žydams tai patinka, Erodas įsakė suimti ir Petrą. (Tai buvo Neraugintos duonos dienos.) **4** Sučiupęs uždarė jį kalėjime ir liepė keturiems kareivių ketvertams pakaitomis jį saugoti; po Paschos ketino išvesti žmonėms. **5** Taigi Petrą laikė kalėjime, o bendruomenė dėl jo karštai meldėsi Dievui.

6 Paskutinę naktį prieš Erodui Petrą išvedant, šis surakintas dviem grandinėmis miegojo tarp dviejų kareivių, o sargybiniai prie durų saugojo kalėjimą. **7** Staiga ten atsirado Jehovos angelas ir kamerą nutvieskė šviesa. Sudavęs Petrui į šoną, jis pažadino jį ir pasakė: „Greičiau kelkis!“ Ir šiam nuo rankų nukrito grandinės. **8** Angelas jam tarė: „Susijuosk ir užsirišk sandalus.“ Petras taip ir padarė. Angelas vėl tarė: „Užsimesk apsiaustą ir sek paskui mane.“ **9** Petras išėjo ir sekė iš paskos, bet nesuprato, kad tai, ką daro angelas, yra tikra. Jis manė matąs regėjimą. **10** Praėję pro pirmą ir antrą sargybą, jie priėjo geležinius vartus į miestą, ir tie jiems patys atsivėrė. Išėję jie patraukė viena gatve, ir staiga angelas nuo jo pasišalino. **11** Petras atsitokėjęs tarė: „Dabar tikrai žinau, kad Jehova atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir nuo viso to, ko žydų liaudis tikėjosi.“

12 Kai susivokė, jis nuėjo į Marijos — Jono, praminto Morkumi, motinos — namus. Ten nemažai žmonių susirinkę meldėsi. **13** Jam pasibeldus į vartų duris, tarnaitė, vardu Rodė, atėjo paklausti, kas ten. **14** Atpažinusi Petro balsą, ji iš to džiaugsmo pamiršo atidaryti vartus ir nubėgusi vidun pranešė, kad prie vartų stovi Petras. **15** Jie sakė jai: „Tu pakvaišai!“ Bet ši toliau tai tvirtino. Tada jie kalbėjo: „Tai jo angelas.“ **16** Tuo tarpu Petras vis beldėsi. Atidarę ir jį pamatę, jie apstulbo. **17** Ranka davęs ženklą laikytis tylos, Petras jiems smulkiai papasakojo, kaip Jehova išvedė jį iš kalėjimo. Paskui tarė: „Praneškite tai Jokūbui ir broliams.“ Tada išėjo ir iškeliavo į kitą vietą.

18 Dienai išaušus, tarp kareivių kilo nemenkas sąmyšis dėl to, kas atsitiko su Petru. **19** Visur jo išieškojęs ir neradęs, Erodas iškvotė sargybinius ir įsakė išvesti juos nubausti. Pats iš Judėjos išvyko į Cezarėją ir ten pasiliko kuriam laikui.

20 Erodas niršo ant tyriečių ir sidoniečių. Todėl tie sutarę prisistatė pas jį ir įtikinę Blastą, kuris rūpinosi karaliaus

rūmais*, ėmė tartis dėl taikos,
mat iš karaliaus valdų jų kraštas
gaudavo maistą. **21** Paskirtą
dieną Erodas, apsivilkęs karališ-
kuoju apdaru, atsisėdo teismo
pakyloje ir sakė jiems prakalbą.
22 Susirinkusieji ėmė šaukti:
„Tai dievo, o ne žmogaus bal-
sas!“ **23** Bemat Jehovos ange-
las jį ištiko, nes jis neatidavė šlo-
vės Dievui; ir jis mirė kirminų
suėstas.

24 O Jehovos žodis augo ir
plito.

25 Barnabas ir Saulius, su-
tvarkę paramos reikalus Jeruza-
lėje, pasiėmė su savimi Joną,
pramintąjį Morkumi, ir grįžo
atgal.

13 Antiochijos bendruome-
nėje buvo pranašų ir
mokytojų: Barnabas, Simeonas,
vadinamas Juoduoju, Liucijus
Kirėnietis, Manaenas, kuris mo-
kėsi kartu su tetrarchu Erodu*,
ir Saulius. **2** Jiems beeinant
viešą tarnybą Jehovai ir bepas-
ninkaujant, šventoji dvasia tarė:
„Išskirkite man Barnabą ir Sau-
lių darbui, kuriam juos pašau-
kiau.“ **3** Tada, papasninkavę ir
pasimeldę, jie uždėjo ant jų ran-
kas ir išleido.

4 Taigi, šventosios dvasios iš-
siųsti, jie nukeliavo į Seleukiją
ir iš ten išplaukė į Kiprą. **5** At-
vykę į Salaminą, pradėjo skelbti
Dievo žodį žydų sinagogose. Jie
buvo pasiėmę ir Joną, — kaip
padėjėją.

6 Perėję visą salą iki pat Pafo,
jie sutiko vieną žydą, vardu Bar-
jėzus, — magą ir netikrą pranašą.
7 Jis buvo su prokonsulu Sergi-
jumi Pauliumi, protingu vyru.
Šis pasikvietė Barnabą ir Sau-
lių, mat labai norėjo pasiklau-
syti Dievo žodžio. **8** Bet tasai
Elimas, magas (toks yra jo var-
do vertimas), ėmė jiems priešin-
tis, stengdamasis atitraukti pro-
konsulą nuo tikėjimo. **9** Tada
Saulius, dar vadinamas Pauliu-
mi, tapęs kupinas šventosios
dvasios, įdėmiai į jį pažvelgė
10 ir tarė: „Ak tu, visokių apga-
vysčių ir visokių niekšybių pil-
nas Velnio sūnau, prieše visko,
kas teisu! Ar nesiliausi kraipęs
tiesių Jehovos kelių? **11** Da-
bar štai Jehovos ranka ant tavęs:
tapsi aklas ir kurį laiką neregė-
si saulės!“ Bemat jį užgulė tirš-
tas rūkas ir tamsa, ir jis ėmė ap-
link vaikščiodamas ieškoti, kas
vestų jį už rankos. **12** Pama-
tęs, kas įvyko, prokonsulas įtikė-
jo, — jis buvo apstulbintas Jeho-
vos mokslo.

13 Išplaukę iš Pafo, Paulius
ir esantys su juo atvyko į Per-
gę Pamfilijoje. Jonas nuo jų pa-
sitraukė ir sugrįžo į Jeruzalę,
14 o jie iš Pergės leidosi toliau ir

Apd 12:20* Pažod. „miegamuoju“.
13:1* Žr. Lk 3:1 išnašą.

atkeliavo į Pisidijos Antiochiją.
Šabo dieną nuėjo į sinagogą ir
ten atsisėdo. **15** Po Įstatymo
ir Pranašų skaitymo sinagogos
vadovai perdavė jiems žinutę:
„Vyrai, broliai, jei turite žmo-
nėms kokį padrąsinimo žodį,
sakykite.“ **16** Paulius atsistojo
ir ranka davęs ženklą prabilo:

„Vyrai! Izraelitai ir dievobai-
mingi žmonės, paklausykite!
17 Šios tautos, Izraelio, Dievas
išsirinko mūsų protėvius, juos
išaukštino, kai jie gyveno kaip
ateiviai Egipto žemėje, ir išvedė
iš ten pakelta ranka. **18** Apie
keturiasdešimt metų jis paken-
tė jų elgesį dykumoje. **19** Su-
naikinęs Kanaano žemėje septy-
nias tautas, padalijo jiems burtu
jų žemę, — **20** visa tai įvyko
maždaug per keturis šimtus pen-
kiasdešimt metų.

Paskui jis davė jiems tei-
sėjus iki pranašo Samuelio.
21 Anuomet jie pareikalavo ka-
raliaus, ir Dievas jiems davė Kišo
sūnų Saulių, vyrą iš Benjamino
giminės, keturiasdešimčiai
metų. **22** Tą pašalinęs, Dievas
jiems iškėlė karaliumi Dovydą,
apie kurį paliudijo sakydamas:
‘Radau Dovydą, Jesės sūnų, vyrą
pagal savo širdį. Jis vykdys visa,
ko noriu.’ **23** Iš jo palikuo-
nių, kaip buvo žadėjęs, Dievas
atvedė Izraeliui gelbėtoją, Jėzų.
24 Prieš šiam ateinant, Jonas
visai Izraelio tautai buvo paskel-
bęs krikštą kaip atgailos ženklą.
25 Į savo tarnystės pabaigą Jo-
nas sakydavo: ‘Kas, jūsų many-
mu, aš esu? Aš nesu tas. Tas atei-
na po manęs — jam nesu vertas
sandalų nuo kojų nurišti.’

26 Vyrai, broliai, Abraomo gi-
minės sūnūs ir čia esantys die-
vobaimingi žmonės! Žinia apie
šitą išgelbėjimą buvo atsiųsta
mums. **27** Jeruzalės gyvento-
jai ir jų vyresnybė jo neatpa-
žino ir jį nuteisė, taip išpildy-
dami, ką buvo kalbėję Pranašai
— kas skaitoma kiekvieną šabą.
28 Nors nerado nieko, už ką ga-
lima bausti mirtimi, jie iš Piloto
pareikalavo, kad jis būtų nužu-
dytas. **29** Įvykdę visa, kas apie
jį parašyta, jie nuėmė jį nuo stul-
po* ir paguldė kape. **30** Bet
Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų,
31 ir jis daugelį dienų pasirody-
davo tiems, kurie buvo su juo
atėję iš Galilėjos į Jeruzalę ir ku-
rie dabar yra jo liudytojai žmo-
nėms.

32 Taigi mes skelbiame jums
gerąją naujieną apie protėviams
duotąjį pažadą. **33** Mums, jų
vaikams, Dievas jį iki galo iš-
tesėjo prikeldamas Jėzų; kaip ir
antrojoje psalmėje parašyta: ‘Tu
esi mano sūnus, šiandien aš ta-
pau tavo Tėvu.’ **34** O tai, kad
jį, nebegrįšiantį į gendamybę,

Apd 13:29* Pažod. „nuo medžio“.

prikėlė iš mirusiųjų, Dievas buvo
šitaip nusakęs: ‘Aš jums suteik-
siu Dovydui pažadėtas ištikimo-
sios meilės malones, jos patiki-
mos.’ **35** Todėl ir kitoje psal-
mėje jis sako: ‘Tu neleisi savo
ištikimajam matyti supuvimo.’
36 Dovydas, įvykdęs savo kartoje Dievo valią, juk užmigo, buvo palaidotas su savo protėviais ir supuvo. **37** O tasai, kurį Dievas prikėlė, nesupuvo.

38 Tad tebūna jums, broliai, žinoma, kad jums skelbiamas nuodėmių atleidimas per jį **39** ir kad kiekvienas, kuris tiki, per jį išteisinamas nuo viso to, nuo ko negalėjote būti išteisinti per Mozės įstatymą. **40** Todėl saugokitės, kad jums nenutiktų, kas pasakyta Pranašuose: **41** ‘Žiūrėkite, niekintojai, stebėkitės ir pranykite, nes darau jūsų dienomis darbą — darbą, kuriuo nė iš tolo nepatikėsite, net jeigu jį kas nors jums smulkiai nupasakotų.’“

42 Jiems išeinant, žmonės labai prašė, kad jie ir kitą šabą jiems kalbėtų apie tuos dalykus. **43** Sinagogos susirinkimą paleidus, daug žydų ir Dievą garbinančių prozelitų nusekė paskui Paulių ir Barnabą, o šie savo kalbomis juos įtikinėjo pasilikti Dievo malonėje.

44 Kitą šabą pasiklausyti Jehovos žodžio susirinko kone visas miestas. **45** Išvydę tokias minias, žydai buvo apimti pavydo ir ėmė piktžodžiaudami prieštarauti tam, ką Paulius kalbėjo. **46** Todėl Paulius ir Barnabas drąsiai pareiškė: „Dievo žodį reikėjo pranešti pirmiausia jums. Kadangi jūs jį atmetate ir nelaikote savęs vertais amžinojo gyvenimo, štai mes kreipiamės į kitataučius. **47** Juk Jehova mums taip ir įsakė: ‘Paskyriau tave būti šviesa tautoms ir išgelbėjimu iki žemės pakraščių.’“

48 Kitataučiai tai girdėdami džiaugėsi ir šlovino Jehovos žodį; ir įtikėjo visi, kurių nuostata tinkama amžinam gyvenimui. **49** Ir Jehovos žodis ėmė plisti po visą tą kraštą. **50** Bet žydai sukurstė Dievą garbinančias gerbiamas moteris ir miesto įtakinguosius. Šie sukėlė Pauliaus ir Barnabo persekiojimą ir išvijo juos iš savo žemių. **51** Tie nusipurtė prieš juos dulkes nuo kojų ir atkeliavo į Ikonijų. **52** O mokiniai buvo kupini džiaugsmo ir šventosios dvasios.

14 Ikonijuje juodu nuėjo į žydų sinagogą ir kalbėjo taip, kad įtikėjo didelė daugybė — tiek žydų, tiek graikų. **2** Bet tikėjimui nepaklusę žydai sukurstė kitataučius ir nuteikė jų sielas prieš brolius. **3** Todėl juodu pasiliko ten gan ilgą lai-

ką, drąsiai kalbėjo Jehovos vardu, ir jis liudijo savo malonės žodį leisdamas, kad jų rankomis būtų daromi ženklai ir stebuklai. **4** Miesto gyventojai pasidalijo: vieni ėjo už žydus, kiti — už apaštalus. **5** Kai kitataučiai ir žydai su savo vyresnybe sujudo, norėdami iš jų išsityčioti ir užmėtyti akmenimis, **6** šie, apie tai sužinoję, bėgo į Likaonijos miestus Listrą ir Derbę bei jų apylinkes **7** ir skelbė gerąją naujieną tenai.

8 Listroje buvo vienas vyras nesveikomis kojomis — luošas nuo gimimo ir niekada nevaikščiojęs. **9** Sėdėdamas jis klausėsi Pauliaus kalbos. Šis įdėmiai į jį pažvelgė ir pamatęs jį turint tikėjimą, kad būtų pagydytas, **10** garsiu balsu pasakė: „Stokis ant savo kojų ir išsitiesk!“ Tas pašoko ir ėmė vaikščioti. **11** Išvydusi, ką Paulius padarė, minia ėmė garsiai šaukti likaoniečių kalba: „Dievai, pasivertę žmonėmis, nusileido pas mus!“ **12** Barnabą jie ėmė vadinti Dzeusu, o Paulių — Hermiu, mat šis vadovavo kalbai. **13** Dzeuso šventyklos, esančios priešais miestą, kunigas prie vartų atvarė jaučių ir atnešė vainikų, ketindamas su minia aukoti aukas.

14 Išgirdę apie tai, apaštalai Barnabas ir Paulius persiplėšė drabužius ir puolė į minią šaukdami: **15** „Vyrai, kodėl šitaip darote?! Mes juk tokie pat silpni žmonės kaip ir jūs. Mes skelbiame jums gerąją naujieną, kad nuo šitų tuštybių gręžtumėtės į gyvąjį Dievą, kuris padarė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose. **16** Praėjusiais laikais jis leido visoms tautoms eiti savais keliais; **17** vis dėlto nepaliko savęs nepaliudyto darydamas gera: duodamas jums lietaus iš dangaus ir vaisingų metų laikų, apsčiai teikdamas jums* maisto ir džiaugsmo.“ **18** Taip kalbėdami juodu šiaip ne taip sulaikė minią, kad jiems neaukotų.

19 Tačiau iš Antiochijos ir Ikonijaus atvyko žydų. Perkalbėję minią, jie apmėtė Paulių akmenimis ir išvilko už miesto manydami, kad jau miręs. **20** Mokinių apsuptas, Paulius atsikėlė ir grįžo į miestą, o rytojaus dieną su Barnabu išvyko į Derbę. **21** Paskelbę tame mieste gerąją naujieną ir nemažai žmonių padarę mokiniais, jie leidosi atgal į Listrą, Ikonijų ir Antiochiją, **22** stiprindami mokinių sielas, ragindami juos pasilikti tikėjime ir sakydami: „Į Dievo karalystę turime įeiti per daugelį suspaudimų.“ **23** Be to, jie kiekvienoje bendruomenėje paskyrė

Apd 14:17* Pažod. „pripildydamas jūsų širdis“.

jiems vyresniuosius ir, pasimeldę, papasninkavę, patikėjo juos Jehovai, kurį šie buvo įtikėję.

24 Perėję Pisidiją, jie atėjo į Pamfiliją **25** ir, paskelbę žodį Pergėje, leidosi žemyn į Ataliją. **26** Iš ten išplaukė į Antiochiją — iš jos, patikėti Dievo malonei, buvo išvykę dirbti darbo, kurį dabar ir pabaigė.

27 Parvykę jie sukvietė bendruomenę ir papasakojo, kiek daug Dievas per juos nuveikęs ir kaip atvėręs kitataučiams tikėjimo duris. **28** Ir jie išbuvo su mokiniais nemažai laiko.

15 Kai kurie, atvykę iš Judėjos, ėmė brolius mokyti: „Jei pagal Mozės paprotį nebūsite apipjaustyti, negalėsite būti išgelbėti.“ **2** Kilus nemenkam nesutarimui ir ginčui tarp jų ir Pauliaus su Barnabu, buvo nutarta, kad Paulius, Barnabas ir kai kurie kiti iš jų dėl šio klausimo nueis į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniuosius.

3 Bendruomenės palydėti, jie keliavo per Finikiją ir Samariją smulkiai pasakodami apie kitataučių atsivertimą, ir tuo suteikė didelį džiaugsmą visiems broliams. **4** Atvykę į Jeruzalę, jie buvo bendruomenės, apaštalų bei vyresniųjų maloniai priimti ir apsakė visa, ką Dievas per juos buvo padaręs. **5** Tačiau kai kurie įtikėjusieji iš fariziejų atšakos atsistojo ir pareiškė: „Būtina juos apipjaustyti ir liepti, kad laikytųsi Mozės įstatymo.“

6 Apaštalai ir vyresnieji susirinko to klausimo apsvarstyti. **7** Po ilgų diskusijų* pakilo Petras ir į juos kreipėsi: „Vyrai, broliai, jūs gerai žinote, jog Dievas jau nuo pirmų dienų išsirinko mane iš jūsų, kad kitataučiai iš mano lūpų išgirstų gerosios naujienos žodį ir įtikėtų. **8** Dievas, kuris pažįsta širdis, ir pats paliudijo, suteikdamas jiems šventąją dvasią kaip ir mums. **9** Tarp mūsų ir jų jis nepadarė jokio skirtumo ir išgrynino jų širdis tikėjimu. **10** Tad kodėl dabar mėginate Dievą, dėdami mokiniams ant sprando jungą, kurio nei mūsų protėviai, nei mes patys nepajėgėme panešti? **11** Mes juk tikime, kad Viešpaties Jėzaus malone būsime išgelbėti taip pat kaip ir jie.“

12 Tuomet visi susirinkusieji nutilo ir ėmė klausytis Barnabo ir Pauliaus pasakojimo apie daugelį ženklų bei stebuklų, kuriuos Dievas per juos padarė tarp kitataučių. **13** Jiems baigus kalbėti, prabilo Jokūbas: „Vyrai, broliai, paklausykite manęs. **14** Simeonas* papasakojo, kaip Dievas pirmą sykį pažvelgė į ki-

---

Apd 15:7* Arba „ginčų“. **14*** Kita Simono (Petro) vardo forma.

tataučius, kad suburtų iš jų tautą savo vardui. **15** Su tuo derinasi ir Pranašų žodžiai. Parašyta: **16** ‘„Paskui aš sugrįšiu ir atstatysiu sugriuvusius Dovydo namus*; aš atstatysiu jų griuvėsius, juos prikelsiu, **17** kad likutis šitų žmonių uoliai ieškotų Jehovos drauge su tais iš visų tautų, kurie vadinami mano vardu“, — sako Jehova, darantis tuos dalykus, **18** žinomus nuo seno.’ **19** Todėl mano sprendimas būtų neapsunkinti kitataučių, kurie gręžiasi į Dievą, **20** tik parašyti jiems, kad susilaikytų nuo dalykų, suterštų stabmeldyste, nuo ištvirkavimo, nuo pasmaugtų gyvūnų mėsos ir nuo kraujo. **21** Juk Mozė jau nuo senų laikų kiekviename mieste turi savo skelbėjų ir yra skaitomas sinagogose kiekvieną šabą.“

22 Tada apaštalai ir vyresnieji drauge su visa bendruomene nutarė į Antiochiją kartu su Pauliumi ir Barnabu pasiųsti iš savo tarpo išrinktus vyrus: Judą, vadinamą Barsabu, ir Silą — vyrus, vadovaujančius tarp brolių. **23** Ir jie savo ranka parašė:

„Apaštalai ir vyresnieji, jūsų broliai, kitataučiams broliams Antiochijoje, Sirijoje ir Kilikijoje: būkite sveiki! **24** Kadangi mes išgirdome, jog kai kurie iš mūsų savo kalbomis sudrumstė jums ramybę, keldami jūsų sielose sumaištį, nors mes nedavėme jiems jokių nurodymų, **25** vieningai nutarėme išrinkę vyrus pasiųsti pas jus drauge su mūsų mylimais Barnabu ir Pauliumi — **26** žmonėmis, guldžiusiais savo sielas dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo. **27** Taigi siunčiame Judą ir Silą, kad jie tuos pačius dalykus perduotų ir žodžiu. **28** Mat šventajai dvasiai ir mums pasirodė tinkama neužkrauti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina: **29** susilaikyti nuo to, kas paaukota stabams, nuo kraujo, nuo pasmaugtų gyvūnų mėsos ir nuo ištvirkavimo. Jums gerai klosis, jeigu saugositės šitų dalykų. Likite sveiki!“

30 Išleisti jie parkeliavo į Antiochiją, sukvietė mokinių daugybę ir įteikė laišką. **31** Šie jį perskaitė ir džiaugėsi tokiu padrąsinimu. **32** Tiek Judas, tiek Silas, irgi būdami pranašai, daugeliu žodžių drąsino brolius ir juos stiprino. **33** Kurį laiką ten pabuvusius, broliai išleido juos ramybėje pas tuos, kurie juos atsiuntė. **34** —* **35** O Paulius ir Barnabas pasiliko

---

Apd 15:16* Pažod. „palapinę“.

Apd 15:34* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

Antiochijoje ir su daugeliu kitų
mokė ir skelbė Jehovos žodžio
gerąją naujieną.
36 Po kiek laiko Paulius tarė
Barnabui: „Grįžkime, būtina ap-
lankyti brolius visuose miestuo-
se, kuriuose skelbėme Jehovos
žodį, ir pažiūrėti, kaip jiems se-
kasi.“ **37** Barnabas norėjo pa-
siimti ir Joną, vadinamą Mor-
kumi. **38** Bet Paulius nebuvo
linkęs jo imti, mat Pamfilijoje
jis nuo jų pasitraukė, užuot ėjęs
kartu darbuotis. **39** Kilo aštrus
barnis ir juodu vienas nuo
kito atsiskyrė. Barnabas pasiė-
mė Morkų ir išplaukė į Kiprą.
40 Paulius pasirinko Silą ir iš-
keliavo, brolių patikėtas Jehovos
malonei. **41** Jis ėjo per Siri-
ją ir Kilikiją, stiprindamas ben-
druomenes.

16 Jis atvyko į Derbę ir List-
rą. Ir štai ten buvo vie-
nas mokinys, vardu Timotiejus,
tikinčios žydės sūnus; jo tėvas
buvo graikas. **2** Listros ir Iko-
nijaus broliai apie jį gerai atsi-
liepė. **3** Paulius išreiškė norą,
kad Timotiejus keliautų su juo.
Paėmęs apipjaustė jį dėl tose vie-
tose gyvenančių žydų, mat visi
žinojo, kad jo tėvas buvo grai-
kas. **4** Keliaudami per miestus,
jie perduodavo Jeruzalės apaš-
talų ir vyresniųjų priimtus po-
tvarkius, kurių turėjo būti laiko-
masi. **5** Taip bendruomenės
stiprėjo tikėjimu ir kasdien augo
skaičiumi.
6 Jie ėjo per Frygiją ir Gala-
tijos kraštą, nes šventoji dvasia
uždraudė jiems skelbti žodį Azi-
joje*. **7** Nuėję iki Myzijos, jie
mėgino pasukti į Bitiniją, bet
Jėzaus dvasia jų neleido, **8** to-
dėl eidami palei Myziją nusilei-
do į Troadę. **9** Naktį Paulius
išvydo regėjimą: kažkoks make-
donas stovi ir jį maldauja: „Per-
sikelk į Makedoniją ir padėk
mums!“ **10** Po to, kai jis matė
tą regėjimą, mes tuoj pat susi-
ruošėme vykti į Makedoniją, pa-
darę išvadą, kad Dievas pašaukė
mus skelbti gerąją naujieną te-
nykščiams.
11 Taigi, leidęsi iš Troadės,
tiesia eiga atplaukėme į Samo-
trakę, o kitą dieną — į Neapolį.
12 Iš ten nuėjome į Filipus. Tai
buvo kolonija ir svarbiausias ši-
tos Makedonijos srities miestas.
Pabuvę tame mieste keletą die-
nų, **13** šabo dieną išėjome pro
vartus prie upės, kur tikėjomės
rasti maldos vietą. Ten atsisėdę
kalbėjome susirinkusioms mo-
terims. **14** Viena Dievą garbi-
nanti moteris iš Tiatyrų miesto,
vardu Lidija, prekiautoja purpu-
ru, klausėsi ir Jehova atvėrė jos
širdį priimti tai, ką Paulius kal-
bėjo. **15** Kai Lidija ir jos šei-
myna buvo pakrikštyti, ji mal-

Apd 16:6* Žr. Apd 2:9 išnašą.

davo: „Jeigu nusprendėte, kad esu ištikima Jehovai, užeikite ir apsistokite mano namuose.“ Ji mus tiesiog privertė.

16 Kartą, einančius į maldos vietą, mus pasitiko viena tarnaitė, turinti dvasią — žyniavimo demoną. Spėdama ateitį, ji savo šeimininkams daug uždirbdavo. **17** Ji sekė Pauliui ir mums iš paskos šaukdama: „Šitie žmonės yra Aukščiausiojo Dievo vergai ir skelbia jums išgelbėjimo kelią!“ **18** Taip ji darė daugelį dienų. Galiausiai Paulius nebeapsikęsdamas atsigręžė ir tarė dvasiai: „Jėzaus Kristaus vardu tau įsakau iš jos išeiti!“ Ir dvasia tą pačią valandą išėjo.

19 Pamatę, kad jų pasipelnymo viltis žlugo, jos šeimininkai sugriebė Paulių ir Silą ir nutempė į turgaus aikštę pas vyresnybę. **20** Nuvedę juos pas miesto magistratus, pareiškė: „Šitie žmonės kelia mūsų mieste didelę sumaištį. Jie yra žydai **21** ir skelbia papročius, kurių mums nevalia priimti ar laikytis, juk esame romėnai.“ **22** Tada sukilo prieš juos minia, ir magistratai, nuplėšę jiems drabužius, įsakė nuplakti rykštėmis. **23** Sudavę daug kirčių, įmetė juos į kalėjimą ir liepė kalėjimo prižiūrėtojui akylai saugoti. **24** Šis, gavęs tokį įsakymą, įgrūdo juos į vidinį kalėjimą ir įtvėrė jų kojas į šiekštą.

25 Apie vidurnaktį Paulius su Silu meldėsi ir giedojo Dievui himnus; kaliniai jų klausėsi. **26** Staiga kilo didelis žemės drebėjimas — net kalėjimo pamatus išjudino. Visos durys iškart atsivėrė ir visų pančiai atsipalaidavo. **27** Pabudęs ir pamatęs kalėjimo duris atviras, kalėjimo prižiūrėtojas išsitraukė kalaviją ir jau ketino nusižudyti, manydamas, kad kaliniai pabėgo. **28** Bet Paulius garsiu balsu sušuko: „Nedaryk sau nieko bloga — mes visi esame čia!“ **29** Tas, paprašęs šviesos, šoko vidun ir parpuolė priešais Paulių ir Silą, visas drebėdamas. **30** Paskui išvedė juos į lauką ir paklausė: „Gerbiamieji, ką turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?“ **31** Šie tarė: „Tikėk Viešpatį Jėzų ir būsi išgelbėtas — tu pats ir tavo namiškiai.“ **32** Ir juodu paskelbė Jehovos žodį jam ir visiems iš jo namų. **33** Tą nakties valandą pasiėmęs juos su savimi, kalėjimo prižiūrėtojas apiplovė jiems žaizdas; ir su visais saviškiais buvo nedelsiant pakrikštytas. **34** Atsivedęs juos į namus, padengė jiems stalą ir džiūgavo su visais namiškiais, kad įtikėjo Dievą.

35 Dienai išaušus magistratai pasiuntė liktorius* pasakyti: „Paleisk tuos žmones.“ **36** Taigi

---

Apd 16:35* Romos magistrato pavaldiniai, kurie lydėjo jį viešumoje ir vykdė jo nurodymus.

kalėjimo prižiūrėtojas perdavė
jų žodžius Pauliui: „Magistratai
atsiuntė nurodymą judu paleis-
ti. Dabar tad išeikite ir ramiai ke-
liaukite.“ **37** Bet Paulius jiems
atsakė: „Mus, Romos piliečius,
viešai nuplakė nenuteistus ir
įmetė į kalėjimą, o dabar nori
atsikratyti mumis slapčia? Na
jau ne! Tegul ateina ir patys mus
išveda.“ **38** Liktoriai perdavė
tuos žodžius magistratams. Iš-
girdę, kad šitie žmonės yra
Romos piliečiai, anie išsigando.
39 Todėl atėję ėmė atsiprašinė-
ti, išvedė juos ir prašė palikti
miestą. **40** Išėję iš kalėjimo,
juodu užsuko į Lidijos namus.
Pasimatę su broliais ir juos pa-
drąsinę, išvyko.

17 Perėję Amfipolį ir Apolo-
niją, jie atkeliavo į Tesa-
loniką. Ten buvo žydų sinagoga.
2 Taigi Paulius, kaip buvo pra-
tęs, nuėjo pas juos ir tris šabus
su jais diskutavo remdamasis
Raštais, **3** aiškino ir Raštų žo-
džiais įrodinėjo, kad Kristus tu-
rėjo kentėti ir prisikelti iš miru-
siųjų, ir sakė: „Kristus — tai tas
Jėzus, apie kurį aš jums skelbiu.“
4 Kai kurie iš jų, taip pat di-
delė daugybė Dievą garbinančių
graikų ir nemažai žymių mote-
rų įtikėjo ir prisidėjo prie Pau-
liaus ir Silo.

5 Bet žydai, apimti pavydo,
pasikvietė nedorų vyrų, dykinė-
jančių turgavietėje, ir subūrę mi-
nią ėmė kelti mieste sąmyšį. Jie
įsiveržė į Jasono namus ir jų ten
ieškojo, norėdami išvesti liau-
džiai. **6** Neradę nutempė Ja-
soną ir kai kuriuos kitus brolius
pas miesto vadovus* šaukdami:
„Tie žmonės, kurie sukėlė suiru-
tę tarp visos žemės gyventojų,
atėjo ir čia, **7** ir Jasonas juos
svetingai priėmė! Jie visi eina
prieš Cezario potvarkius, tvirtin-
dami esant kitą karalių — Jėzų.“
8 Tokiomis kalbomis jie privertė
minią ir miesto vadovus sunerimti.
9 Šie paėmė iš Jasono ir kitų
atitinkamą užstatą ir juos paleido.

10 Broliai tuoj pat nakčia iš-
siuntė Paulių ir Silą į Berėją. Ten
atvykę, juodu nuėjo į žydų sina-
gogą. **11** Tenykščiai buvo kil-
nesni už tesalonikiečius — jie
labai mielai priėmė žodį ir kas-
dien atidžiai tyrinėjo Raštus, ar
taip esą iš tikrųjų. **12** Todėl
daugelis iš jų įtikėjo, taip pat ne-
mažai graikų — gerbiamų mote-
rų ir vyrų. **13** Tesalonikos žy-
dai, sužinoję, kad Paulius skelbia
Dievo žodį ir Berėjoje, nuvyko ir
tenai audrinti bei kurstyti liau-
dies. **14** Tada broliai skubiai
išsiuntė Paulių prie jūros, o Si-
las ir Timotiejus pasiliko ten.
15 Pauliaus palydovai padėjo
jam nukakti iki Atėnų ir, paliepti

Apd 17:6* Pažod. „politarchus“.

perduoti Silui ir Timotiejui įsakymą kuo greičiau pas jį atvykti, iškeliavo.

16 Belaukdamas jų Atėnuose ir matydamas, kad miestas pilnas stabų, Paulius savo dvasioje netvėrė apmaudu. **17** Taigi jis diskutavo su žydais bei kitais Dievo garbintojais sinagogoje, taip pat kasdien turgavietėje su tais, kurie ten būdavo. **18** Kai kurie epikūrininkų ir stoikų filosofai ėmė su juo ginčytis. Vieni sakė: „Ką šitas niektauza* nori pasakyti?“ Kiti kalbėjo: „Atrodo, jis yra svetimų dievybių skelbėjas.“ Mat Paulius skelbė gerąją naujieną apie Jėzų ir prisikėlimą. **19** Pasiėmę jie nuvedė jį į Areopagą sakydami: „Ar galėtume sužinoti, kas tai per naujas mokslas, apie kurį tu kalbi? **20** Mūsų ausys girdi tave šnekant keistų dalykų, todėl norime sužinoti, ką jie reiškia.“ **21** Mat visiems atėniečiams ir ten gyvenantiems* svetimšaliams laisvalaikiu niekas daugiau nerūpėjo, kaip tik papasakoti arba išgirsti ką nors naujesnio. **22** Paulius atsistojo Areopago viduryje ir ėmė kalbėti:

„Atėnų vyrai, matau, kad jūs visais atžvilgiais pranokstate kitus dievybių baime. **23** Antai vaikščiodamas ir apžiūrinėdamas jūsų šventenybes, radau ir aukurą su užrašu ‘Nežinomam Dievui’. Taigi, ką jūs nepažinodami garbinate, tą aš jums ir skelbiu. **24** Dievas, kuris padarė pasaulį ir visa, kas jame, būdamas dangaus ir žemės Viešpats, negyvena rankų darbo šventyklose **25** ir nėra žmonių rankomis aptarnaujamas, tarsi jam ko nors reikėtų, — jis pats duoda visiems gyvybę, alsavimą ir visa kita. **26** Iš vieno žmogaus jis iškildino visas žmonių tautas, kad jos gyventų visoje žemėje, nustatė apibrėžtus laikus ir žmonių gyvenamąsias ribas, **27** idant jie ieškotų Dievo, — galgi užčiuops jį ir suras; nors, tiesą sakant, jis yra netoli nuo kiekvieno iš mūsų. **28** Juk mes jame gyvename, judame ir esame, kaip yra pasakę ir kai kurie jūsų poetai: ‘Mes irgi esame kilę iš jo.’

29 Taigi, būdami kilę iš Dievo, neturėtume manyti, kad Dieviškoji Esybė panaši į auksą, sidabrą, akmenį, kokį nors žmogaus meno ir išmonės kūrinį. **30** Tiesa, Dievas nebežiūri šitokio neišmanymo laikų ir dabar žmonėms praneša, kad visi visur turi atgailauti, **31** nes jis nustatė dieną, kada ketina teisingai teisti gyvenamą žemę per vieną savo paskirtą vyrą, ir visiems tai

---

Apd 17:18* Pažod. „sėklų rinkėjas“.
21* Arba „besilankantiems“.

laidavo, prikeldamas jį iš mirusiųjų.“

32 Išgirdę apie mirusiųjų prisikėlimą, kai kurie ėmė šaipytis, o kiti sakė: „Apie tai pasiklausysime tavęs kitą kartą.“ **33** Taip Paulius nuo jų pasišalino. **34** Vis dėlto kai kurie vyrai prisidėjo prie jo ir įtikėjo. Tarp jų buvo Areopago narys Dionizijas, moteris, vardu Damaridė, ir kiti su jais.

18 Paskui jis išvyko iš Atėnų ir atkeliavo į Korintą. **2** Ten sutiko iš Ponto kilusį žydą, vardu Akvilas, su savo žmona Priscile neseniai atvykusį iš Italijos, mat Klaudijus buvo įsakęs visiems žydams išsikelti iš Romos. Taigi Paulius nuėjo pas juos. **3** Kadangi išmanė tą patį amatą — tas amatas buvo palapinių dirbimas, — jis apsistojo jų namuose ir su jais darbavosi. **4** O kiekvieną šabą jis kalbėdavo sinagogoje, įtikinėdavo tiek žydus, tiek graikus.

5 Kai iš Makedonijos atvyko Silas ir Timotiejus, Paulius atsidėjo skelbti žodį — liudijo įrodinėdamas žydams, kad Jėzus yra Kristus. **6** Bet kadangi tie vis prieštaraudavo ir užgauliai kalbėdavo, jis papurtė savo drabužius ir jiems pasakė: „Tekrinta jūsų kraujas ant jūsų pačių galvų — aš švarus. Nuo šiol eisiu pas kitataučius.“ **7** Ir Paulius iš ten persikėlė — perėjo į namus pas vieną Dievo garbintoją, vardu Ticijus Justas; tie namai buvo greta sinagogos. **8** O sinagogos vadovas Krispas su visais savo namiškiais įtikėjo Viešpatį. Ir daug korintiečių klausydavosi, įtikėdavo ir buvo krikštijami. **9** Naktį Viešpats Pauliui regėjime pasakė: „Nebijok, kalbėk ir netylėk, **10** nes aš esu su tavimi. Niekas į tave nesikėsins, kad padarytų tau bloga; mat daug žmonių šitame mieste yra manieji.“ **11** Tad jis pasiliko ten metus ir šešis mėnesius ir mokė juos Dievo žodžio.

12 Galionui esant Achajos prokonsulu, žydai visi drauge surengė išpuolį prieš Paulių ir nuvedė jį prie teismo pakylos. **13** Jie tvirtino: „Šitas įtikinėja žmones garbinti Dievą įstatymui prieštaraujančiu būdu.“ **14** Pauliui jau ketinant prabilti, Galionas žydams pasakė: „Jei čia iš tikrųjų būtų koks nusižengimas ar piktavališka suktybė, turėčiau pagrindą, o žydai, kantriai jus išklausyti. **15** Bet jei čia nesutarimai dėl žodžių, vardų ir jūsų įstatymo, tai patys ir žiūrėkite. Būti tokių dalykų teisėju aš nenoriu.“ **16** Ir jis pavarė juos nuo teismo pakylos. **17** Tada tie visi čiupo sinagogos vadovą Sosteną ir priešais teis-

mo pakylą ėmė jį mušti. Galionas į tai dėmesio nekreipė.

18 Dar pabuvęs ilgesnį laiką, Paulius atsisveikino su broliais ir kartu su Priscile ir Akvilu išplaukė į Siriją. Kenchrėjoje jis nusikirpo galvos plaukus, nes buvo davęs įžadą. **19** Kai atvyko į Efezą, Paulius anuodu ten paliko. Pats nuėjęs į sinagogą diskutavo su žydais. **20** Jie prašė Paulių, kad pasiliktų ilgesnį laiką, bet jis nesutiko **21** ir atsisveikindamas pasakė: „Jeigu Jehova panorės, aš pas jus dar sugrįšiu.“ Jis išplaukė iš Efezo **22** ir atvyko į Cezarėją. Tada patraukė aukštyn ir, pasveikinęs bendruomenę, nusileido į Antiochiją.

23 Ten kurį laiką prabuvęs, jis iškeliavo lankydamas paeiliui visas vietas Galatijos krašte bei Frygijoje ir stiprindamas visus mokinius.

24 Į Efezą atvyko vienas žydas, vardu Apolas, kilęs iš Aleksandrijos. Jis buvo iškalbingas vyras, gerai išmanė Raštus **25** ir buvo pamokytas Jehovos kelio. Liepsnodamas dvasia, jis teisingai kalbėjo ir mokė apie Jėzų, nors žinojo tiktai Jono krikštą. **26** Apolas pradėjo drąsiai kalbėti sinagogoje. Jo pasiklausę, Priscilė ir Akvilas pasikvietė jį pas save ir aiškiau išdėstė jam Dievo kelią. **27** Kadangi Apolas norėjo vykti į Achają, broliai parašė mokiniams, ragindami mielai jį priimti. Ten nukeliavęs, jis labai padėjo per Dievo malonę įtikėjusiems, **28** mat su užsidegimu viešai nugingčydavo žydus, iš Raštų parodydamas, kad Jėzus yra Kristus.

19 Apolui esant Korinte, Paulius, perėjęs aukštutines sritis, atvyko į Efezą ir rado ten keletą mokinių. **2** Paulius jų pasiteiravo: „Ar įtikėję gavote šventąją dvasią?“ Tie atsakė: „Tai kad mes nė negirdėjome šventąją dvasią esant.“ **3** Tada jis paklausė: „O kokiu krikštu buvote pakrikštyti?“ Jie atsakė: „Jono krikštu.“ **4** Paulius tarė: „Jonas krikštijo atgailos krikštu, ragindamas žmones tikėti tuo, kuris ateis po jo, tai yra Jėzumi.“ **5** Kai mokiniai tai išklausė, buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu. **6** O Pauliui uždėjus ant jų rankas, ant jų nusileido šventoji dvasia ir jie ėmė kalbėti kalbomis ir pranašauti. **7** Iš viso jų buvo kokie dvylika vyrų.

8 Paulius nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai skelbė, kalbėdamas ir įtikinamai aiškindamas apie Dievo karalystę. **9** Bet kai kurie darėsi vis labiau užkietėję, netikėjo ir visų akivaizdoje burnojo prieš Kelią, todėl Paulius, pasitraukęs nuo jų ir

atskyręs mokinius, kasdien kalbėjo Tirano mokyklos auditorijoje. **10** Tai truko dvejus metus, ir visi Azijos* gyventojai, tiek žydai, tiek graikai, išgirdo Viešpaties žodį.

11 Dievas Pauliaus rankomis darė neįtikėtinus galios darbus. **12** Net jo dėvėtas skepetas ir prijuostes žmonės nešdavo ligoniams, ir ligos nuo šių pasitraukdavo, išeidavo piktosios dvasios. **13** Kai kurie keliaujantys žydų egzorcistai, varydami iš apsėstųjų piktąsias dvasias, irgi mėgindavo tarti Viešpaties Jėzaus vardą. Jie sakė: „Griežtai įsakau jums vardu Jėzaus, apie kurį skelbia Paulius.“ **14** Taip darė vieno aukšto žydų kunigo, tokio Skėvo, septyni sūnūs. **15** Bet piktoji dvasia jiems atsakė: „Žinau Jėzų ir pažįstu Paulių. O jūs kas tokie?“ **16** Tada žmogus, kuriame ta pikta dvasia buvo, šoko ant jų, visus nugalėjo ir taip prikūlė, kad tie nuogi ir sužaloti išbėgo iš tų namų. **17** Apie tai sužinojo visi Efezo gyventojai, tiek žydai, tiek graikai. Visus juos apėmė baimė ir Viešpaties Jėzaus vardas buvo aukštinamas. **18** Daug įtikėjusiųjų atėję atvirai išpažindavo ir pasisakydavo, ką darė. **19** Nemažai užsiiminėjusių magija sunešę savo knygas jas visų akivaizdoje sudegino. Apskaičiuota, kad jos buvo vertos penkiasdešimt tūkstančių sidabrinių. **20** Taip Jehovos žodis galingai augo ir ėmė viršų.

21 Kai visa buvo baigta, Paulius savo dvasioje nusprendė, kad perėjęs Makedoniją ir Achają keliaus į Jeruzalę. Jis sakė: „Po to, kai apsilankysiu ten, turėsiu pamatyti ir Romą.“ **22** Taigi jis pasiuntė į Makedoniją du iš jam patarnaujančių — Timotiejų ir Erastą, o pats dar kurį laiką pasiliko Azijoje.

23 Kaip tik tuo metu dėl Kelio kilo nemenkas sambrūzdis. **24** Vienas sidabrakalys, vardu Demetrijas, darydavo sidabrines Artemidės šventyklėles ir duodavo amatininkams nemažai uždirbti. **25** Surinkęs juos ir kitus tokių dalykų gamintojus, jis kalbėjo: „Vyrai, jūs gerai žinote, kad nuo šito verslo priklauso mūsų gerovė. **26** Tačiau jūs matote ir girdite, kad šitas Paulius ne tik Efeze, bet ir kone visoje Azijoje įtikino ir perkalbėjo daug žmonių, tvirtindamas, esą dievai, kurie rankomis dirbami, nėra dievai. **27** Gresia pavojus, kad ne tik bus užtraukta negarbė mūsų amatui, bet kad bus paniekinta didžiosios deivės Artemidės šventykla ir kad didybė tos, kurią garbina visa Azija ir visa gyvenama žemė, bus pa-

---

Apd 19:10* Žr. Apd 2:9 išnašą.

versta niekais.“ **28** Tai išgirdę jie užsidegė pykčiu ir ėmė šaukti: „Didi efeziečių Artemidė!“

29 Miestą apėmė sąmyšis ir visi kaip vienas pasileido į teatrą, pasigriebę Pauliaus bendrakeleivius makedonus Gajų ir Aristarchą. **30** Paulius norėjo eiti vidun pas liaudį, bet mokiniai jo neleido. **31** Net kai kurie Pauliui prielankūs aziarchai* atsiuntė jam žinią prašyte prašydami nestatyti savęs į pavojų ir neiti į teatrą. **32** O ten vieni šaukė viena, kiti kita, mat susirinkimas buvo pakrikas ir dauguma nežinojo, dėl ko susieita. **33** Iš minios išvedė Aleksandrą ir žydai išstūmė jį į priekį. Aleksandras, pamojęs ranka, norėjo liaudžiai pasiaiškinti. **34** Bet, pažinę jį esant žydą, visi ėmė vienu balsu šaukti ir apie dvi valandas rėkavo: „Didi efeziečių Artemidė!“

35 Galiausiai, nutildęs minią, ėmė kalbėti miesto raštininkas: „Efezo vyrai, kas gi iš žmonių nežino, kad efeziečių miestas yra didžiosios Artemidės šventyklos ir iš dangaus nukritusio atvaizdo globėjas? **36** Kadangi visa tai neginčytina, jums reikėtų laikytis ramiai ir nieko skubotai nedaryti. **37** Jūs atvedėte šituos vyrus, bet jie nėra nei šventyklų plėšikai, nei mūsų deivei piktžodžiauja. **38** Todėl jei Demetrijas ir su juo kiti amatininkai turi prieš ką nors skundą, tam yra teismo dienos ir prokonsulai — tegul sau ir kaltina vieni kitus. **39** O jeigu jums rūpi dar koks reikalas, jis turi būti sprendžiamas teisėtame susirinkime. **40** Juk dėl to, kas šiandien įvyko, mums gresia pavojus būti apkaltintiems maišto kurstymu, ir nėra jokios dingsties, kuria galėtume šitą triukšmingą sambūrį pateisinti.“ **41** Tai pasakęs, jis susirinkimą paleido.

20 Sąmyšiui nurimus, Paulius susikvietė mokinius, padrąsino ir atsisveikinęs leidosi keliauti į Makedoniją. **2** Perėjęs anas sritis ir padrąsinęs daugeliu žodžių tenykščius, jis atvyko į Graikiją. **3** Išbuvęs ten tris mėnesius, ruošėsi plaukti į Siriją, tačiau, žydams surengus prieš jį sąmokslą, apsisprendė grįžti per Makedoniją. **4** Jį lydėjo Pyro sūnus berėjietis Sopatras, Aristarchas ir Sekundas iš tesalonikiečių, derbietis Gajus, Timotiejus ir azijiečiai Tichikas ir Trofimas. **5** Jie iškeliavo pirmi ir laukė mūsų Troadėje, **6** o mes, praėjus Neraugintos duonos dienoms, išplaukėme iš Filipų ir pas juos į Troadę atvykome per

---

Apd 19:31* Manoma, kad aziarchai buvo asmenys, įgalioti rengti šventes ir žaidynes.

penkias dienas. Ten praleidome
septynias dienas.
7 Pirmąją savaitės dieną,
mums susiėjus valgyti*, Paulius
pradėjo kalbėti susirinkusiems,
mat ketino kitą dieną išvykti. Jis
užtęsė savo kalbą iki vidurnak-
čio. **8** Aukštutiniame kamba-
ryje, kuriame buvome susibūrę,
degė nemažai žibintų. **9** Vie-
nas jaunuolis, vardu Eutichas,
sėdėjo ant palangės. Pauliui vis
kalbant, jis kietai užmigo ir įmi-
gęs iškrito iš trečio aukšto; kai jį
pakėlė, buvo negyvas. **10** Pau-
lius nulipo žemyn, užsikniaubė
ant jo ir apkabinęs tarė: „Ne-
kelkite triukšmo — jo siela* yra
jame.“ **11** Paskui užlipęs į vir-
šų jis pradėjo laužyti duoną ir
ėmė valgyti. Jis kalbėjo dar ilgo-
kai — iki aušros, ir tada išvyko.
12 O vaikinuką nuvedė gyvą;
tai jiems buvo neapsakoma pa-
guoda.
13 Mes sėdome į laivą ir iš-
plaukėme į Asą, kur ketinome
paimti Paulių, — jis buvo taip
nurodęs, mat pats norėjo eiti
pėsčiomis. **14** Kai jis susitiko
su mumis Ase, paėmėme jį į
laivą ir nuvykome į Mitilėnę.
15 Kitą dieną iš ten išplaukę,
atsidūrėme priešais Chiją, dieną
vėliau stabtelėjome Same, o dar
kitą dieną atvykome į Miletą.
16 Mat Paulius buvo nutaręs
aplenkti Efezą, kad jam netektų
užgaišti Azijoje; jis skubėjo no-
rėdamas, jei tik įmanoma, Sek-
minių dieną būti Jeruzalėje.
17 Iš Mileto Paulius pasiun-
tė į Efezą pakviesti bendruome-
nės vyresniųjų. **18** Šiems pas
jį atėjus, jis prabilo: „Jūs gerai ži-
note, kaip visą laiką, nuo pirmos
dienos, kai įžengiau į Aziją, el-
giausi su jumis **19** ir kaip ver-
gavau Viešpačiui su didžiausiu
nuolankumu, su ašaromis ir iš-
bandymais, užgriuvusiais mane
dėl žydų sąmokslų, **20** kaip
nenutylėjau nieko, kas naudin-
ga, — apsakiau jums tai ir mo-
kiau jus viešai ir po namus.
21 Aš gerai paliudijau tiek žy-
dams, tiek graikams apie at-
gailą Dievo akivaizdoje ir tikė-
jimą mūsų Viešpačiu Jėzumi.
22 O dabar štai dvasios supan-
čiotas keliauju į Jeruzalę, nors
nežinau, kas man tenai nutiks.
23 Žinau tik tiek: šventoji dva-
sia kiekviename mieste man
liudija bylodama, jog manęs
laukia pančiai ir suspaudimai.
24 Tačiau aš savo sielos nė kiek
nebranginu, — kad tik baigčiau
savo bėgimą ir tarnystę, kurią
gavau iš Viešpaties Jėzaus: gerai
paliudyti Dievo malonės gerąją
naujieną.
25 Ir štai dabar aš žinau, kad
jūs — visi, tarp kurių vaikščio-

Apd 20:7* Pažod. „laužyti duonos“.
10* T. y. gyvybė. Žr. 7 priedą.

jau ir skelbiau karalystę, — ma-
no veido daugiau nepamatysite.
26 Todėl šią dieną šaukiu jus
liudininkais, kad esu švarus —
nekaltas dėl niekieno kraujo,
27 juk nenutylėjau ir apsakiau
jums visus Dievo nutarimus.
28 Žiūrėkite savęs ir visos kai-
menės, kuriai šventoji dvasia
paskyrė jus prižiūrėtojais, kad
ganytumėte Dievo bendruome-
nę, kurią jis įsigijo savo Sūnaus
krauju*. **29** Aš žinau, kad, man
pasitraukus, pas jus įsibraus gro-
buonių vilkų ir jie negailės kai-
menės. **30** Ir iš jūsų pačių iš-
kils vyrų, kurie kalbės iškreiptus
dalykus, norėdami patraukti mo-
kinius paskui save.

31 Tad budėkite ir atminkite,
kad trejus metus, naktį ir die-
ną, nepaliaudamas su ašaromis
kiekvieną protinau. **32** O da-
bar patikiu jus Dievui ir jo ma-
lonės žodžiui, kuris gali jus išug-
dyti ir suteikti jums paveldą tarp
visų pašventintųjų. **33** Nesi-
gviešiau niekieno sidabro, auk-
so ar apdaro. **34** Patys žinote,
kad mano paties ir esančių su
manimi poreikiams tarnavo ši-
tos va rankos. **35** Aš jums vi-
saip parodžiau, kad taip plušant
reikia padėti silpniesiems ir at-
minti paties Viešpaties Jėzaus
pasakytus žodžius: 'Didesnė lai-
mė duoti negu imti.'"

Apd 20:28* Pažod. „savojo krauju".

36 Baigęs tai kalbėti, Paulius
su visais jais atsiklaupė ir pasi-
meldė. **37** Visi pradėjo grau-
džiai verkti, puolė Pauliui ant
kaklo ir jį bučiavo. **38** Jiems
buvo ypač skaudu dėl jo žodžių,
kad jo veido daugiau nematysią.
Ir jie palydėjo jį į laivą.

21 Galiausiai nuo jų atsiplė-
šę, mes leidomės į jūrą
ir, plaukdami tiesia eiga, atvyko-
me į Kosą. Kitą dieną atplaukė-
me į Rodą, o iš ten — į Patarą.
2 Susiradę laivą, plaukiantį tie-
siai į Finikiją, įsėdome ir išplau-
kėme. **3** Užmatę Kiprą, pali-
kome jį kairėje ir plaukėme
toliau į Siriją. Išlipome Tyre, nes
ten laivas turėjo iškrauti krovi-
nį. **4** Susiieškojome mokinius
ir pasilikome septynias dienas.
Gavę dvasios liudijimą, jie ne
kartą sakė Pauliui nekelti ko-
jos į Jeruzalę. **5** Tas dienas ten
prabuvę, leidomės į kelią, ir jie
visi su moterimis ir vaikais mus
lydėjo, kol išėjome iš miesto.
Pakrantėje atsiklaupėme, pasi-
meldėme **6** ir vieni su kitais
atsisveikinome. Mes sėdome į
laivą, o jie sugrįžo namo.

7 Iš Tyro, baigdami kelionę
jūra, atvykome į Ptolemaidę, kur
pasveikinome brolius ir vieną
dieną su jais pabuvome. **8** Ki-
tą dieną iškeliavome ir atvyko-
me į Cezarėją. Čia atėjome į
evangelizuotojo Pilypo, vieno iš

septyneto, namus ir pas jį apsistojome. **9** Jis turėjo keturias netekėjusias dukteris; jos pranašaudavo. **10** Ten užtrukome daugiau dienų. Tuo metu iš Judėjos atkeliavo toks pranašas, vardu Agabas. **11** Atėjęs pas mus, jis paėmė Pauliaus juostą, susirišo ja kojas ir rankas ir tarė: „Taip sako šventoji dvasia: ‘Vyrą, kuriam priklauso ši juosta, žydai Jeruzalėje taip suriš ir atiduos į kitataučių rankas.’“ **12** Kai tai išgirdome, tiek mes, tiek vietiniai ėmėme Paulių maldauti, kad neitų į Jeruzalę. **13** Paulius tada atsiliepė: „Ką jūs darote verkdami ir sunkindami man širdį! Dėl Viešpaties Jėzaus vardo aš juk esu pasirengęs ne tik būti surištas Jeruzalėje, bet ir numirti.“ **14** Kadangi jis nesileido perkalbamas, mes atlyžome ir pasakėme: „Teįvyksta Jehovos valia.“

15 Toms dienoms praėjus, susiruošėme ir patraukėme aukštyn į Jeruzalę. **16** Su mumis ėjo ir kai kurie mokiniai iš Cezarėjos — vedė pas tokį kiprietį Mnasoną, vieną iš pirmųjų mokinių, turėjusį priimti mus į svečius. **17** Kai atkeliavome į Jeruzalę, broliai mus džiaugsmingai sutiko. **18** Kitą dieną Paulius kartu su mumis nuėjo pas Jokūbą; ten buvo ir visi vyresnieji. **19** Paulius juos pasveikino ir ėmė nuosekliai pasakoti, ką Dievas buvo tautose nuveikęs per jo tarnystę.

20 Tai išklausę, jie šlovino Dievą. Paskui Pauliui pasakė: „Matai, broli, kiek tūkstančių tikinčiųjų yra tarp žydų, ir jie visi uolūs dėl Įstatymo. **21** Jie prisiklausė apie tave kalbų, esą mokai visus kitose tautose gyvenančius žydus atsimesti nuo Mozės, sakydamas jiems, kad neapipjaustytų vaikų ir nesilaikytų papročių. **22** Ką gi tada daryti? Jie, be abejo, išgirs, kad atvykai. **23** Tad padaryk, kaip tau sakome. Pas mus yra keturi vyrai, susisaistę įžadu. **24** Pasiimk juos su savimi, atlik kartu su jais apsivalymo apeigas ir apmokėk jų išlaidas, kad jie galėtų nusiskusti galvas. Tada visi žinos, jog tai, kas jiems apie tave prikalbėta, nieko verta, kad tu elgiesi tinkamai ir pats laikaisi Įstatymo. **25** O dėl įtikėjusių kitataučių mes esame išsiuntę nutarimą, kad jiems reikia saugotis to, kas paaukota stabams, kraujo, pasmaugtų gyvūnų mėsos ir ištvirkavimo.“

26 Tada, kitą dieną, Paulius pasiėmė tuos vyrus, kartu su jais atliko apsivalymo apeigas ir nuėjo į šventyklą pranešti, kada apsivalymo dienos baigsis ir už kiekvieną iš jų reikės paaukoti auką.

27 Toms septynioms dienoms
einant į pabaigą, žydai iš Azi-
jos, pamatę jį šventykloje, ėmė
kurstyti visą minią. Jie stvėrė jį
28 šaukdami: „Izraelio vyrai!
Padėkite! Čia tas žmogus, kuris
mokydamas visus visur nuteiki-
nėja prieš mūsų tautą, prieš Įsta-
tymą ir šią vietą! Jis netgi atsi-
vedė į šventyklą graikų ir šią
šventą vietą suteršė!“ **29** Mat
anksčiau mieste jie buvo matę
su juo efezietį Trofimą, tad pa-
manė, kad Paulius jį atsivedė
į šventyklą. **30** Sujudo visas
miestas, subėgo liaudis. Pagrie-
bę Paulių, jie ištempė jį iš šven-
tyklos, ir durys tuoj pat buvo už-
darytos. **31** Jiems kėsinantis jį
užmušti, įgulos tribūną* pasie-
kė žinia, kad visoje Jeruzalėje
kyla sąmyšis. **32** Pasiėmęs ka-
reivių ir šimtininkų, šis iš karto
nubėgo žemyn pas juos. Pamatę
tribūną ir kareivius, anie liovėsi
Paulių mušę.

33 Tribūnas priėjęs jį suėmė,
įsakė surakinti dviem grandinė-
mis ir ėmė klausinėti, kas jis
toks ir ką padarė. **34** Bet vie-
ni iš minios šaukė viena, kiti
kita. Dėl tos erzelynės negalė-
damas nieko tikra sužinoti, tri-
būnas įsakė nuvesti jį į karei-
vines. **35** Kol Paulius pasiekė
laiptus, minia taip įsisiautėjo,
kad kareiviams teko jį nešte neš-
ti, **36** mat daugybė žmonių
sekė įkandin šaukdami: „Mirtis
jam!“

37 Kai Paulių jau buvo be-
įvedą į kareivines, jis kreipėsi
į tribūną: „Ar galiu tau kai ką
pasakyti?“ Tas atsakė: „Tu moki
graikiškai? **38** Tai tu nesi tas
egiptietis, kuris prieš kiek laiko
sukurstė maištą ir išvedė į dy-
kumą keturis tūkstančius durkli-
ninkų*?“ **39** Tada Paulius ta-
rė: „Iš tikrųjų aš esu žydas iš
Kilikijos Tarso, nemenko miesto
pilietis. Prašau tavęs, leisk man
kreiptis į žmones.“ **40** Kai šis
leido, Paulius stovėdamas ant
laiptų pamojo ranka žmonėms.
Šiems gerokai aptilus, jis kreipė-
si į juos hebrajų kalba:

22 „Vyrai, broliai ir tėvai!
Paklausykite dabar, ką
jums pasakysiu sau apginti.“
2 Išgirdę jį prabilus į juos heb-
rajų kalba, jie dar labiau aptilo.
Paulius tęsė: **3** „Aš esu žydas,
gimęs Kilikijos Tarse, bet moks-
lą išėjęs šitame mieste, prie Ga-
malielio kojų, išauklėtas griežtai
pagal protėvių Įstatymą, uolus
dėl Dievo, kaip ir visi jūs šian-
dien esate. **4** Aš persekiojau šį
Kelią — net užtraukdamas mir-
tį, — pančiojau ir perdavinė-
jau į kalėjimus tiek vyrus, tiek

Apd 21:31* Gr. *chiliarchos* — „tūkstančio kareivių vadas“.

Apd 21:38* Pažod. „sikarijų“.

moteris, **5** kaip apie mane gali
paliudyti ir vyriausiasis kunigas,
ir visas vyresniųjų susirinkimas.
Netgi gavau iš jų laiškus bro-
liams Damaske ir ėjau ten no-
rėdamas tuos žmones atvesdinti
surištus į Jeruzalę, kad būtų nu-
bausti.

6 Bet, man bekeliaujant ir
jau esant netoli Damasko, mažda-
ug vidurdienį netikėtai ap-
link mane sušvito ryški šviesa iš
dangaus. **7** Kritau ant žemės
ir išgirdau balsą, man sakantį:
'Sauliau, Sauliau, kodėl mane
persekioji?' **8** Atsakiau: 'Kas
tu, Viešpatie?' Jis man tarė: 'Aš
esu Jėzus Nazarietis, kurį tu per-
sekioji.' **9** Su manimi esantys
matė šviesą, bet balso to, ku-
ris man kalbėjo, jie negirdėjo.
10 Tada aš pasakiau: 'Ką man
daryti, Viešpatie?' Viešpats man
atsakė: 'Kelkis, eik į Damaską, ir
ten tau bus pasakyta visa, kas
tau paskirta padaryti.' **11** Ka-
dangi dėl tos šviesos spindesio
nieko nebemačiau, į Damaską
atėjau savo palydovų už rankos
vedamas.

12 Vienas vyras — dievobai-
mingas, kaip ir dera pagal Įsta-
tymą, — toks Ananijas, apie kurį
visi ten gyvenantys žydai gerai
liudijo, **13** atėjo pas mane ir
atsistojęs greta tarė: 'Broli Sau-
liau, praregėk!' Ir aš tą pačią
akimirką jį pamačiau. **14** O jis
pasakė: 'Mūsų protėvių Dievas
pasirinko tave, kad pažintum jo
valią, išvystum Teisųjį ir išgirs-
tum balsą iš jo lūpų, **15** nes tu
būsi jo liudytojas visiems žmo-
nėms — liudysi, ką matei ir gir-
dėjai. **16** Tad ko dabar delsi?
Kelkis, pasikrikštyk ir nuplauk
savo nuodėmes šaukdamasis jo
vardo.'

17 Kai sugrįžęs į Jeruzalę
šventykloje meldžiausi, patyriau
nežemišką būseną **18** ir išvy-
dau jį. Jis man sakė: 'Pasisku-
bink, eik kuo greičiau iš Je-
ruzalės, nes jie nepriims tavo
liudijimo apie mane.' **19** Aš
tariau: 'Viešpatie, jie gerai žino,
kad, vykdamas iš sinagogos į si-
nagogą, aš sodinau į kalėjimą
ir plakiau tave tikinčius, **20** o
kai buvo liejamas tavo liudyto-
jo Stepono kraujas, tam prita-
riau ir šalimais stovėdamas sau-
gojau jį žudančių apsiaustus.'
21 Vis dėlto jis man pasakė:
'Eik, nes aš siųsiu tave toli, pas
kitas tautas.'"

22 Jie klausėsi Pauliaus iki
šitų žodžių, o tada ėmė šaukti:
„Nušluoti nuo žemės tokį! Jam
nevalia gyventi!" **23** Jiems rė-
kaujant, metant šalin savo ap-
siaustus ir svaidant į orą žemes,
24 tribūnas įsakė nuvesti jį į ka-
reivines ir, norėdamas išsiaiškin-
ti, kodėl jie šitaip ant jo šaukia,
liepė tardyti plakant. **25** Bet

kai jie Paulių ištiesė, ruošdamiesi plakti, šis kreipėsi į greta stovintį šimtininką: „Ar jums leistina plakti Romos pilietį, ir dar nenuteistą?“ **26** Tai išgirdęs, šimtininkas nuėjo pas tribūną ir pranešė: „Ką ketini daryti? Tas žmogus yra Romos pilietis.“ **27** Tribūnas priėjo prie Pauliaus ir paklausė: „Sakyk man, ar tu Romos pilietis?“ Šis atsakė: „Taip.“ **28** Tada tribūnas tarė: „Aš įsigijau šią pilietybę už didelius pinigus.“ Paulius atsakė: „O aš turiu ją nuo gimimo.“

29 Todėl tie, kurie turėjo jį tardyti, tuoj pat nuo jo pasitraukė. Tribūnas pabūgo supratęs, kad Paulius yra Romos pilietis, ir todėl, kad buvo sukaustęs jį grandinėmis.

30 Kitą dieną, norėdamas sužinoti iš esmės, kodėl žydai Paulių kaltina, tribūnas jį išleido ir įsakė susirinkti aukštiesiems kunigams bei visam sinedrionui. Tada atvedė Paulių žemyn ir pastatė priešais juos.

23 Įdėmiai apžvelgęs sinedrioną, Paulius tarė: „Vyrai, broliai! Iki šios dienos aš Dievo akivaizdoje veikiau su visiškai gryna sąžine.“ **2** Vyriausiasis kunigas Ananijas liepė greta stovintiems trenkti jam per burną. **3** Paulius tada jam pasakė: „Dievas trenks tau, siena tu pabaltinta! Sėdi čia, kad teistum mane pagal Įstatymą, ir liepi man trenkti peržengdamas Įstatymą?!“ **4** Stovintys šalia tarė: „Tu įžeidinėji vyriausiąjį Dievo kunigą?!“ **5** Paulius pasakė: „Broliai, aš nežinojau, kad jis vyriausiasis kunigas. Juk parašyta: ‘Nekalbėk blogai apie savo tautos vadovą.’“

6 Atkreipęs dėmesį, kad viena dalis yra sadukiejai, o kita — fariziejai, Paulius sinedrione sušuko: „Vyrai, broliai! Aš fariziejus, fariziejų sūnus, o esu teisiamas už mirusiųjų prisikėlimo viltį!“ **7** Jam tai pasakius, tarp fariziejų ir sadukiejų kilo kivirčas, ir susirinkimas pasidalijo, **8** mat sadukiejai sako, kad nėra nei prisikėlimo, nei jokio angelo, nei dvasios, o fariziejai visa tai išpažįsta. **9** Taigi kilo didelis triukšmas. Kai kurie Raštų žinovai iš fariziejų grupės atsistoję įnirtingai tvirtino: „Mes nerandame šitame žmoguje nieko blogo. Juk jeigu jam kalbėjo dvasia ar angelas...“ **10** Kivirčas labai paaštrėjo, todėl tribūnas, pabijojęs, kad jie Pauliaus nesudraskytų, įsakė kareivių daliniui nulipti žemyn, išplėšti jį iš jų ir nuvesti į kareivines.

11 Kitą naktį šalia jo atsistojo Viešpats ir pasakė: „Būk drąsus, nes kaip tu gerai paliudijai apie

mane Jeruzalėje, taip tau reikės
liudyti ir Romoje.“
12 Dienai atėjus, žydai ėmė
rengti sąmokslą. Jie susisaistė
prakeiksmu, kad nei valgys, nei
gers, kol Pauliaus nenužudys.
13 Tą sąmokslą rengė ir prie-
saiką davė daugiau kaip ketu-
riasdešimt žmonių. **14** Nuėję
pas aukštuosius kunigus ir vy-
resniuosius, jie kalbėjo: „Mes
susisaistėme prakeiksmu, kad
neimsime nieko į burną, kol ne-
nužudysime Pauliaus. **15** To-
dėl dabar drauge su sinedrionu
praneškite tribūnui, kad atvestų
jį žemyn pas jus, — esą jūs no-
rite nuodugniau ištirti jo bylą.
O mes, jam dar nepriartėjus,
būsime pasirengę su juo susido-
roti.“
16 Tačiau apie jų rengiamą
pasalą nugirdo Pauliaus sesers
sūnus ir atėjęs į kareivines Pau-
liui apie tai pranešė. **17** Tada
Paulius pasikvietė vieną iš šim-
tininkų ir tarė: „Nuvesk šį jau-
nuolį pas tribūną — jis turi jam
kai ką pranešti.“ **18** Tas, pasi-
ėmęs jį su savimi, nuvedė pas
tribūną ir pasakė: „Kalinys Pau-
lius pasikvietė mane ir papra-
šė, kad atvesčiau pas tave šitą
jaunuolį, nes jis turi tau kažką
pasakyti.“ **19** Tribūnas, pa-
ėmęs tą už rankos, pasivedė į
šalį ir paklausė: „Ką turi man
pranešti?“ **20** Šis sakė: „Žydai
susitarė tavęs prašyti, kad rytoj
nuvestum Paulių į sinedrioną,
tarsi jie ketintų išsiaiškinti apie
jį kai ką nuodugniau. **21** Ta-
čiau tu nesileisk jų įkalbamas,
nes daugiau kaip keturiasdešimt
jų vyrų Pauliaus tyko. Tie vy-
rai susisaistė prakeiksmu, kad
nevalgys ir negers, kol su juo
nesusidoros. Dabar jie pasiren-
gę ir laukia tavo sutikimo.“
22 Tada tribūnas jaunuolį pa-
leido ir paliepė: „Niekam ne-
prasitark, kad man apie tai pra-
nešei.“
23 Tribūnas pasišaukė du šim-
tininkus ir tarė: „Parenkite du
šimtus kareivių, taip pat sep-
tyniasdešimt raitininkų ir du
šimtus ietininkų žygiuoti į Ce-
zarėją trečią* nakties valandą.
24 Parūpinkite ir arklių, kad
Paulius būtų saugiai raitomis
nugabentas pas valdytoją Feli-
są.“ **25** Ir jis parašė laišką su
tokiu tekstu:
26 „Klaudijus Lisijas prakil-
niausiajam valdytojui Feliksui:
būk pasveikintas! **27** Šitą vyrą
žydai buvo nutvėrę ir jau ketino
su juo susidoroti. Bet aš su karei-
viais atskubėjau ir jį išgelbėjau,
sužinojęs, kad jis Romos pilietis.
28 Norėdamas išsiaiškinti, dėl
ko žydai jį kaltina, nuvedžiau

Apd 23:23* T. y. skaičiuojant nuo saulėlydžio. Mūsų laiku — maždaug 9 valanda vakaro.

į jų sinedrioną. **29** Sužinojau,
kad jie kaltina jį dėl savo Įsta-
tymo klausimų. Bet jis nebuvo
apkaltintas niekuo, už ką bau-
džiama mirtimi ar kalėjimo pan-
čiais. **30** Kadangi man buvo
pranešta, jog prieš šį vyrą ren-
giamas sąmokslas, nedelsdamas
išsiunčiau jį pas tave ir įsakiau
kaltintojams pateikti jam kalti-
nimus tavo akivaizdoje."

31 Tad kareiviai, kaip jiems
buvo įsakyta, paėmė Paulių ir
nugabeno nakčia į Antipatri-
dę. **32** Kitą dieną leido raiti-
ninkams keliauti su juo toliau,
o patys sugrįžo į kareivines.
33 Atvykę į Cezarėją, raitinin-
kai įteikė valdytojui laišką ir pri-
statė jam Paulių. **34** Valdyto-
jas, perskaitęs laišką, pasiteiravo,
iš kokios jis provincijos. Suži-
nojęs, kad iš Kilikijos, **35** tarė:
„Aš išklausysiu tavo reikalą, kai
atvyks ir tavo kaltintojai." Tada
įsakė saugoti Paulių Erodo pre-
torijuje.

24 Po penkių dienų atvy-
ko vyriausiasis kunigas
Ananijas su keletu vyresniųjų ir
su advokatu, tokiu Tertulu. Jie
padavė valdytojui prieš Paulių
skundą. **2** Kai buvo pakvies-
tas, Tertulas pradėjo kaltinamą-
ją kalbą:

„Tavo dėka turime didžią ra-
mybę, dėl tavo įžvalgos šioje
tautoje vyksta pertvarkos, **3** ir
mes, prakilnusis Feliksai, visa-
da ir visur su didžiausiu dėkin-
gumu tai pripažįstame. **4** Bet
nenorėdamas tavęs daugiau gai-
šinti meldžiu, kad tu, būdamas
maloningas, trumpai mūsų pa-
klausytum. **5** Mes nustatėme,
kad šis žmogus yra kenkėjas —
kursto maištus tarp visų žydų
visoje gyvenamoje žemėje ir
yra nazariečių atskalos vadeiva.
6 Ir dar jis mėgino išniekinti
šventyklą, todėl mes jį ir su-
čiupome. **7** —* **8** Visa tai,
kuo jį kaltiname, patikrinti ga-
lėsi pats jį apklausdamas."

9 Prie šito puolimo prisidėjo
ir žydai, tvirtindami, kad taip
yra iš tikrųjų. **10** Valdytojas
linktelėjimu parodė Pauliui, jog
šis gali kalbėti, taigi Paulius pra-
bilo:

„Puikiai žinodamas, kad tu
jau daug metų esi šitos tautos
teisėjas, mielai ginsiu savo bylą.
11 Tu gali patikrinti: praėjo ne
daugiau kaip dvylika dienų nuo
tada, kai atvykau į Jeruzalę
pagarbinti. **12** Manęs nematė
nei su kuo nors besiginčijančio
šventykloje, nei kurstančio mi-
nią sinagogose ar kur nors mies-
te, **13** ir jie negali tau įrodyti
dalykų, kuriais dabar mane kal-
tina. **14** Bet tavo akivaizdoje

Apd 24:7* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

aš pripažįstu, kad einu dievatarnystę savo protėvių Dievui laikydamasis Kelio, jų vadinamo atskala, nes tikiu viskuo, kas nurodyta Įstatyme ir parašyta Pranašuose; **15** ir turiu Dievė viltį, kurią ir jie patys puoselėja, — kad bus tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų prisikėlimas. **16** Visa tai darau stengdamasis visada išlaikyti nepriekaištingą sąžinę prieš Dievą ir prieš žmones. **17** Taigi po daugelio metų aš atkeliavau atiduoti gailestingumo dovanų savo tautai ir paaukoti aukų. **18** Man tvarkant tuos reikalus, jie mane rado šventykloje, jau atlikusį apsivalymo apeigas, ir aš ten buvau be minios ir neramumų nekėliau. Tik anie žydai iš Azijos, — **19** jie turėtų būti tavo akivaizdoje ir kaltinti, jei prieš mane ką turi. **20** Arba tegul šitie patys pasako, kuo nusižengusį mane rado, kai stovėjau prieš sinedrioną. **21** Nebent tuo vienu dalyku, kad tarp jų stovėdamas sušukau: ‘Šiandien jūsų akivaizdoje esu teisiamas dėl mirusiųjų prisikėlimo!’“

22 Feliksas, daugiau žinodamas apie Kelią, bylos svarstymą atidėjo ir pasakė: „Kai atvyks tribūnas Lisijas, tada ir nuspręsiu dėl jūsų reikalų.“ **23** Jis įsakė šimtininkui laikyti Paulių suimtą, bet suteikti lengvatų ir nedrausti nė vienam iš jo žmonių juo rūpintis.

24 Po kelių dienų Feliksas atėjo su savo žmona Druzila, kuri buvo žydė. Jis išsikvietė Paulių ir klausėsi jo kalbos apie tikėjimą Kristumi Jėzumi. **25** Bet šiam aiškinant apie teisumą, susivaldymą ir būsimąjį teismą Feliksas išsigando ir pasakė: „Gali dabar eiti. Kai turėsiu progą, vėl tave pasikviesiu.“ **26** Feliksas sykiu vylėsi, kad Paulius duos jam pinigų, todėl vis dažniau jį kviesdavosi ir su juo šnekėdavosi. **27** Praėjus dvejiems metams, Felikso įpėdiniu tapo Porcijus Festas; Feliksas paliko Paulių suimtą, mat norėjo pelnyti žydų palankumą.

25 Atkeliavęs į provinciją ir perėmęs valdžią, po trijų dienų Festas iš Cezarėjos nuvyko į Jeruzalę. **2** Ten aukštieji kunigai ir žydų įtakingieji apskundė jam Paulių. Jie Festą įkalbinėjo, **3** prašydami malonės, — kad pasiųstų atvesti Pauliaus į Jeruzalę, o patys ketino kelyje surengti pasalą ir su juo susidoroti. **4** Bet Festas atsakė, kad Paulius turi būti saugomas Cezarėjoje ir kad jis pats ketinąs netrukus ten vykti. **5** „Tad tegul tie, kas vadovauja tarp jūsų, keliauja su manimi, — tarė jis, — ir, jei tas vyras yra padaręs ką bloga, tegul jį kaltina.“

6 Pabuvęs pas juos ne daugiau kaip aštuonias ar dešimt
dienų, jis atvyko į Cezarėją, o
kitą dieną atsisėdo teismo pa-
kyloje ir įsakė atvesti Paulių.
7 Atėjusį Paulių apstojo iš Jeru-
zalės atvykę žydai. Jie metė jam
daug sunkių kaltinimų, bet įro-
dyti jų neįstengė.

8 Paulius gynėsi: „Aš niekuo
nenusidėjau nei žydų Įstatymui,
nei šventyklai, nei Cezariui.“
9 Festas, norėdamas pelnyti ży-
dų palankumą, Pauliui atsakė:
„Gal nori vykti į Jeruzalę ir ten
mano akivaizdoje būti teisiamas
dėl šių dalykų?“ **10** Bet Pau-
lius tarė: „Aš stoviu priešais Ce-
zario teismo pakylą, kur ir turė-
čiau būti teisiamas. Nepadariau
žydams nieko bloga, kaip ir pats
aiškiai matai. **11** Jei aš tikrai
nusikaltau ir padariau ką nors
verta mirties bausmės, neprašau
nuo jos atleisti, bet jeigu kal-
tinimai, kuriuos jie man meta,
nepagrįsti, niekas neturi teisės
manęs jiems padovanoti. Aš šau-
kiuosi Cezario!“ **12** Tada Festas, pasikalbėjęs su patarėjais, atsakė: „Šaukeisi Cezario — vyksi pas Cezarį.“

13 Praėjus kelioms dienoms, į Cezarėją Festo pasveikinti atvyko karalius Agripa* ir Berenikė. **14** Jiems užsibuvus ten nemažai dienų, Festas išdėstė karaliui Pauliaus bylą sakydamas:

„Feliksas paliko įkalintą tokį vyrą **15** ir, kai buvau Jeruzalėje, aukštieji kunigai ir žydų vyresnieji man jį apskundė ir prašė nuteisti. **16** Bet aš jiems atsakiau, kad tarp romėnų nepriimta jokio žmogaus atiduoti šiaip, iš malonės, — kol kaltinamasis nesusitiko su savo kaltintojais akis į akį ir negavo galimybės gintis nuo kaltinimo. **17** Tad jiems čia atvykus aš nedelsiau: kitą dieną, atsisėdęs teismo pakyloje, įsakiau tą vyrą atvesti. **18** Atsistojo kaltintojai, bet jokio kaltinimo dėl piktadarysčių, apie kokias maniau išgirsiąs, taip ir neiškėlė. **19** Jie tik ginčijosi su juo dėl kažkokių savo dievogarbos klausimų ir dėl kažkokio mirusio Jėzaus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą. **20** Suglumęs nežinojau, kaip tą ginčą spręsti, todėl paklausiau jo, ar nenorėtų vykti į Jeruzalę ir būti ten dėl šitų dalykų teisiamas. **21** Bet Paulius pareiškė norą būti saugomas iki Jo Aukštenybės sprendimo, tad ir įsakiau jį saugoti, kol pasiųsiu aukščiau — pas Cezarį.“

22 Agripa Festui tarė: „Aš ir pats norėčiau to žmogaus pasiklausyti.“ „Rytoj, — atsakė anas, — galėsi jo pasiklausyti.“ **23** Taigi rytojaus dieną Agripa

---

Apd 25:13* T. y. Erodas Agripa II.

ir Berenikė atėjo su didžia iškilme ir įžengė į priėmimo salę drauge su tribūnais ir iškiliais miesto vyrais. Festui davus įsakymą, buvo atvestas Paulius. **24** Festas prabilo: „Karaliau Agripa ir visi su mumis čia esantys vyrai! Jūs matote žmogų, dėl kurio visa daugybė žydų kreipėsi į mane tiek Jeruzalėje, tiek čia, ir šaukė, kad jam nevalia ilgiau gyventi. **25** Bet aš supratau, jog jis nėra padaręs nieko, kas verta mirties. Tad kai jis šaukėsi Jo Aukštenybės, nusprendžiau jį išsiųsti. **26** Tik neturiu nieko tikra, ką galėčiau apie jį savo viešpačiui parašyti. Todėl atvedžiau jį jūsų akivaizdon, pirmiausia tavo, karaliau Agripa, kad po apklausos turėčiau ką parašyti. **27** Mat man atrodo neprotinga siųsti kalinį ir nenurodyti jam iškeltų kaltinimų.“

26 Agripa tarė Pauliui: „Tau leidžiama kalbėti apie savo bylą.“ Tada Paulius ištiesęs ranką pradėjo gynimosi kalbą:

2 „Jaučiuosi laimingas, karaliau Agripa, kad būtent tavo akivaizdoje galėsiu šiandien gintis nuo viso to, kuo mane žydai kaltina, — **3** juolab, kad esi visų žydų papročių ir ginčijamų klausimų žinovas. Todėl meldžiu kantriai mane išklausyti.

4 Tai štai. Kaip aš nuo jaunumės gyvenau tarp savo tautiečių ir Jeruzalėje, gerai žinoma visiems žydams, **5** kurie anksčiau mane pažinojo. Jei norėtų, jie galėtų paliudyti, kad aš, būdamas fariziejus, gyvenau laikydamasis griežčiausios mūsų tikybos pakraipos. **6** O dabar stoviu čia ir esu teisiamas už tai, kad viliuosi pažadu, kurį Dievas davė mūsų protėviams **7** ir kurio išsipildymo vildamosi sulaukti mūsų dvylika giminių naktį ir dieną nenuilstamai eina dievatarnystę. Tai dėl šios vilties, karaliau, esu žydų kaltinamas.

8 Kodėl jums atrodo neįtikima, kad Dievas prikelia mirusiuosius? **9** Tiesa, aš maniau, kad turiu visaip priešintis Jėzaus Nazariečio vardui. **10** Tą ir dariau Jeruzalėje. Gavęs iš aukštųjų kunigų įgaliojimus, daug šventųjų uždariau į kalėjimus, o kai jie buvo smerkiami myriop, savo balsą* atidaviau prieš juos. **11** Daugel kartų visose sinagogose juos baudžiau, taip versdamas atsižadėti tikėjimo. Buvau smarkiai ant jų įtūžęs — persekiojau net atokiuose miestuose.

12 Kai tuo tikslu keliavau į Damaską, turėdamas aukštųjų kunigų įgaliojimus ir pavedimą,

---

Apd 26:10* Pažod. „[balsavimo] akmenėlį“. Plg. Apr 2:17.

13 vidurdienį kelyje, karaliau,
išvydau šviesą iš dangaus, skais-
tesnę už saulę. Ji apgaubė ma-
ne ir mano bendrakeleivius.
14 Visi kritome ant žemės ir
aš išgirdau balsą, hebrajų kalba
man sakantį: ‘Sauliau, Sauliau,
kodėl mane persekioji? Sun-
ku tau spyriotis prieš akstiną*.’
15 Aš paklausiau: ‘Kas tu, Viešpatie?’ Ir Viešpats atsakė: ‘Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji.
16 Bet kelkis, stokis ant kojų.
Aš pasirodžiau tau, kad paskir-
čiau tave tarnu ir liudytoju daly-
kų, kuriuos matei ir kuriuos apie
save tau dar parodysiu, **17** kai
vaduosiu tave nuo tautiečių ir
nuo kitataučių. Siunčiu tave pas
juos, **18** kad atvertum jiems
akis, atgręžtum iš tamsos į švie-
są, nuo Šėtono valdžios — į
Dievą, ir kad jie gautų nuodė-
mių atleidimą ir paveldą tarp
pašventintųjų dėl tikėjimo ma-
nimi.’

19 Taigi, karaliau Agripa, ne-
galėjau nepaklusti dangiškajam
regėjimui, **20** ir skelbiau pir-
miausia Damasko, paskui Jeru-
zalės gyventojams, visame Judė-
jos krašte ir kitose tautose, kad
reikia atgailauti ir grįžtis į Die-
vą — daryti darbus, prideran-
čius atgailai. **21** Štai dėl ko
žydai, sugriebę mane šventyk-
loje, mėgino užmušti. **22** Ta-
čiau susilaukęs pagalbos, kokią
teikia Dievas, aš iki šios dienos
tebeliudiju ir mažam, ir dide-
liam, nekalbėdamas nieko, iš-
skyrus tai, ką sakė įvyksiant Pra-
našai ir Mozė, **23** tai yra kad
Kristus kentės ir, pirmasis pri-
keltas iš mirusiųjų, skelbs šviesą
tiek šiai tautai, tiek kitoms tau-
toms.“

24 Kai jis gindamasis taip kal-
bėjo, Festas garsiu balsu tarė:
„Pauliau, tu iš proto kraustai-
si! Dideli mokslai veda tave iš
proto!“ **25** Paulius atsakė: „Aš
nesikraustau iš proto, prakilnu-
sis Festai. Sakau tiesos ir svei-
ko proto žodžius. **26** Juk ir ka-
ralius, kuriam aš atvirai kalbu,
tuos dalykus gerai žino. Esu įsi-
tikinęs, kad niekas iš jų neliko
jo nepastebėta, nes tai dėjosi ne
kokiame užkampyje. **27** Kara-
liau Agripa, ar tiki Pranašais?
Žinau, kad tiki.“ **28** Agripa
Pauliui tarė: „Tuojau, žiūrėk, įti-
kinsi mane krikščioniu tapti.“
29 Paulius atsakė: „Duok Dieve,
kad anksčiau ar vėliau ne tik tu,
bet ir visi, kurie manęs šiandien
klausosi, taptumėte tokie kaip
aš, tik be šitų pančių.“

30 Tada karalius, valdytojas,
Berenikė ir kiti su jais sėdintys
pakilo. **31** Išeidami jie tarpu-
savyje kalbėjosi: „Šis žmogus ne-
daro nieko baustino mirtimi ar

Apd 26:14* Smaili lazdelė gyvuliams varyti.

kalėjimo pančiais.“ **32** O Agripa Festui pasakė: „Būtų buvę galima šį žmogų paleisti, jeigu nebūtų šaukęsis Cezario.“

27 Kadangi buvo nuspręsta, kad plauksime į Italiją, Paulių ir kelis kitus kalinius perdavė Augusto dalinio šimtininkui, vardu Julijus. **2** Mes sėdome į vieną Adramitijos laivą, turėjusį plaukti per Azijos pakrantės uostus, ir leidomės į kelią. Su mumis buvo ir makedonas Aristarchas iš Tesalonikos. **3** Kitą dieną atvykome į Sidoną. Julijus elgėsi su Pauliumi geraširdiškai ir leido jam nueiti pas draugus, kad šie juo pasirūpintų.

4 Iš ten vėl leidomės į jūrą ir plaukėme Kipro užuovėjoje, nes pūtė priešiniai vėjai. **5** Perplaukę atvirus vandenis ties Kilikija ir Pamfilija, atvykome į Lykijos uostą Myrą. **6** Ten šimtininkas surado laivą iš Aleksandrijos, plaukiantį į Italiją, ir mus į jį sulaipino. **7** Nemažai dienų plaukėme iš lėto, kol vargais negalais pasiekėme Knidą, ir, kadangi vėjas neleido mums judėti pirmyn, pro Salmonę nuplaukėme į Kretos užuovėją. **8** Jos pakrantėmis šiaip ne taip nusigavome į tokią vietovę, vadinamą Puikiosiomis Prieplaukomis, netoli Lasėjos miesto.

9 Prabėgus nemažai laiko, plaukti jau buvo pavojinga, mat jau ir rudens pasninkas buvo praėjęs. Taigi Paulius ėmėsi jiems patarti: **10** „Vyrai, matau, kad ši kelionė baigsis nuostoliu ir dideliu praradimu — ne tik krovinio bei laivo, bet ir mūsų sielų.“ **11** Tačiau šimtininkas klausė laivavedžio ir laivo savininko, o ne Pauliaus žodžių. **12** Kadangi tas uostas žiemoti buvo nepatogus, dauguma pasiūlė plaukti iš jo ir mėginti kaip nors pasiekti Kretos uostą Feniksą, atvirą į šiaurės rytus ir pietryčius, ir žiemoti tenai.

13 Pakilus lengvam pietų vėjui, jie pamanė tą tikslą nesunkiai pasieksią ir pakėlę inkarą leidosi plaukti palei Kretą, arti kranto. **14** Tačiau netrukus nuo salos pusės atūžė siautulingas vėjas, vadinamas Euroakvilu*. **15** Štormo pagautas, laivas nepajėgė išsilaikyti pirmagaliu prieš vėją, tad mes pasidavėme ir leidomės genami pavėjui. **16** Nulėkėme į tokios salelės, vadinamos Kauda, užuovėją, bet vis tiek vos pavyko išsaugoti laivagalio valtį. **17** Ją užkėlę, jie ėmėsi apjuosti laivą lynais per apačią. Bijodami užplaukti ant Sirto seklumų, nuleido burių įrangą ir buvome nešami

---

Apd 27:14* Stiprus šiaurės rytų vėjas.

toliau. **18** Kitą dieną, kadangi
audra mus smarkiai blaškė, jie
ėmėsi palengvinti laivą, **19** o
trečią dieną patys savo rankomis išmetė iš jo ir dalį burių
įrangos.

20 Daugelį dienų nesimatė
nei saulės, nei žvaigždžių, nemenka audra mus alino ir buvome beprarandą bet kokią viltį išsigelbėti. **21** Žmonės buvo
jau ilgą laiką nieko nevalgę. Paulius atsistojo tarp jų ir pasakė:
„Vyrai, išties reikėjo paklausyti mano patarimo ir neplaukti
iš Kretos — nebūtų tekę patirti tokio nuostolio ir praradimo.
22 Tačiau dabar, raginu jus, pralinksmėkite, nes sielos nė vienas iš jūsų nepraras, pražus tik
laivas. **23** Mat šiąnakt atsistojo šalia manęs angelas Dievo,
kuriam aš priklausau ir kuriam
einu dievatarnystę, **24** ir pasakė: ‘Nebijok, Pauliau. Tu turėsi stoti prieš Cezarį. Štai Dievas
dovanojo tau visus, plaukiančius su tavimi.’ **25** Taigi, vyrai,
būkite linksmi: aš tikiu Dievu
— bus taip, kaip man pasakyta.
26 Mus turi išmesti į kokią nors
salą.“

27 Atėjus keturioliktai nakčiai
tebebuvome blaškomi Adrijos*
jūroje. Vidurnaktį jūreiviams pasirodė, kad laivas artėja prie kažkokios sausumos. **28** Išmatavę gylį, jie nustatė dvidešimt
jūros sieksnių. Dar šiek tiek paplaukę, vėl išmatavo ir berado
penkiolika jūrsieksnių. **29** Bijodami, kad neužšoktume ant
uolų, jie išmetė laivagalyje keturis inkarus ir nekantriai laukė,
kol išauš diena. **30** Paskui jūreiviai mėgino iš laivo pabėgti
ir nuleido į jūrą valtį, neva ketindami kiek nuplukdyti pirmagalio inkarus. **31** Tad Paulius
šimtininkui ir kareiviams pasakė: „Jeigu šitie nepasiliks laive,
jūs neišsigelbėsite.“ **32** Tada
kareiviai nukapojo valties virves
ir leido jai nukristi.

33 Prieš dienai išauštant Paulius ėmė raginti visus pavalgyti:
„Šiandien keturiolikta diena, kai
jūs budite ir esate ničnieko nevalgę. **34** Todėl raginu jus pasistiprinti — to reikia, kad išsigelbėtumėte. Nė vienam iš jūsų
nė plaukas nuo galvos nenukris.“ **35** Tai pasakęs, jis paėmė duonos paplotį, visų akivaizdoje padėkojo Dievui ir sulaužęs
pradėjo valgyti. **36** Visi pralinksmėję irgi ėmė sau maisto. **37** Iš viso laive mūsų buvo
du šimtai septyniasdešimt šešios
sielos. **38** Pasisotinę jie išmetė į jūrą kviečius, taip palengvindami laivą.

Apd 27:27* Anuomet Adrijos jūra buvo vadinama ir dabartinė Jonijos jūra bei Viduržemio jūros dalis tarp Sicilijos ir Kretos.

39 Kai diena išaušo, jie tos
žemės neatpažino. Pamatę kažkokią įlanką lėkštu krantu, nusprendė, jei tik pavyks, užvaryti laivą ten. **40** Jie nupjovė
inkarus ir paliko juos jūroje, sykiu atleido vairairklių saitus ir,
iškėlę į vėją priekinę burę, leidosi į krantą. **41** Atsidūrę prie
seklumos, jūros skalaujamos iš abiejų pusių, jie užplukdė laivą
ant jos. Pirmagalys įstrigo ir nebepajudėjo, o laivagalis ėmė irti
nuo smarkios mūšos. **42** Kareiviai tada sumanė iššudyti kalinius, kad kuris išplaukęs nepabėgtų, **43** bet šimtininkas
norėjo apsaugoti Paulių ir neleido jiems to sumanymo įvykdyti.
Jis įsakė, kad mokantys plaukti šoktų į vandenį ir pirmi plauktų į krantą, **44** o kiti gelbėtųsi
kas ant lentų, kas ant laivo nuolaužų*. Taip visi pasiekė krantą
ir išsigelbėjo.

28 Išsigelbėję sužinojome,
kad sala vadinasi Malta.
2 Barbarai* parodė mums ypatingą geraširdiškumą. Jie sukūrė
ugnį ir mus visus maloniai priėmė, mat lijo lietus ir buvo šalta.
3 Kai Paulius pririnkęs uždėjo
ant ugnies glėbį žagarų, išlindo
dėl kaitros angis ir įsikirto jam
į ranką. **4** Pamatę Pauliui ant
rankos kabantį nuodingą padarą, barbarai vienas kitam kalbėjo: „Šitas žmogus, be abejonės,
žmogžudys! Iš jūros išsigelbėjo, bet Teisingumas* vis tiek neleido likti gyvam.“ **5** Tačiau
Paulius nupurtė tą gyvį į ugnį
ir nė kiek nenukentėjo. **6** Jie
laukė, kada jis nuo uždegimo
ištins arba staigiai kris negyvas.
Laukė ilgokai, bet matydami,
kad nieko blogo Pauliui neatsitinka, padarė kitokią išvadą ir
ėmė kalbėti, kad jis esąs dievas.

7 Netoli tos vietos buvo salos viršiausiojo, vardu Publijus,
valdos. Jis mus svetingai priėmė
ir tris dienas mumis draugiškai
rūpinosi. **8** Taip sutapo, kad
Publijaus tėvas gulėjo suimtas
karštinės ir dizenterijos. Užėjęs
pas jį, Paulius pasimeldė, uždėjo ant jo rankas ir išgydė. **9** Po
to nutikimo ir kiti ligų turintys salos gyventojai ėjo pas jį ir
buvo gydomi. **10** Jie pagerbė
mus gausiomis dovanomis ir išplaukiant visu kuo aprūpino.

11 Išplaukėme po trijų mėnesių Aleksandrijos laivu, žiemojusiu saloje; to laivo ženklas
buvo Dzeuso dvyniai*. **12** Atvykę į Sirakūzus, pabuvome juose tris dienas, **13** ir iš ten, darydami vingį, pasiekėme Regijų.

Apd 27:44* Arba „kokių nors daiktų iš laivo“. **28:2*** Žr. Rom 1:14 išnašą. **Apd 28:4*** Gr. *dikē*. Taip dar vadinta teisingumo ir keršto deivė. **11*** Požod. „Dioskūrai“, t. y. Dzeuso sūnūs Kastoras ir Polideukas.

Po dienos papūtė pietys ir antrąją dieną atvykome į Puteolus.
14 Čia radome brolių ir mus paprašė septynias dienas pas juos pasilikti. Taip mes pasiekėme
Romą. **15** Tenykščiai broliai, išgirdę apie mus, atėjo iki Api-
jaus prekyvietės ir Trijų Taver-
nų mūsų pasitikti. Juos išvydęs,
Paulius dėkojo Dievui ir įgavo
drąsos. **16** Kai atėjome į Ro-
mą, Pauliui buvo leista gyventi
vienam, saugomam kareivio.

17 Po trijų dienų jis sukvie-
tė žydų įtakinguosius. Tiems su-
sirinkus, jis kalbėjo: „Vyrai, bro-
liai! Nors niekuo nenusikaltau
tautai ar protėvių papročiams,
buvau iš Jeruzalės perduotas
kaip kalinys į romėnų rankas.
18 Tie apklausę norėjo mane
paleisti, nes nebuvo už ką bausti
mirtimi. **19** Žydai prieštaravo,
todėl man teko šauktis Cezario,
bet ne tam, kad kuo nors ap-
kaltinčiau savo tautą. **20** Kaip
tik dėl to paprašiau jūsų, kad su-
sitiktume ir pasikalbėtume, juk
šia grandine esu surakintas dėl
Izraelio vilties." **21** Jie Pauliui
tarė: „Mes nesame gavę iš Judė-
jos laiškų apie tave, ir nė vienas
iš atvykusių brolių nepranešė ir
nepasakė apie tave nieko blogo.
22 Vis dėlto manome, kad verta
pasiklausyti, kokios tavo pažiū-
ros, mat iš tiesų žinome, kad šiai
atskalai visur prieštaraujama."

23 Paskyrę jam dieną, jie dar
gausesniu būriu atėjo pas jį į
namus. Paulius nuo ryto iki va-
karo jiems dėstė — gerai paliudi-
jo apie Dievo karalystę, įtikinėjo
juos dėl Jėzaus tiek iš Mozės įsta-
tymo, tiek iš Pranašų. **24** Vie-
ni tikėjo tuo, ką jis sakė, kiti
netikėjo. **25** Jiems tarpusavy-
je nesutariant ir jau skirstantis,
Paulius tepasakė tiek:

„Taikliai šventoji dvasia jūsų
protėviams kalbėjo per prana-
šą Izaiją: **26** 'Eik pas šią tautą
ir sakyk: „Girdėti girdėsite, bet
niekaip nesuvoksite. Žiūrėti žiū-
rėsite, bet niekaip nematysite.
27 Šitų žmonių širdys surambė-
jo. Jie vangiai klausėsi ausimis
ir užmerkė akis, kad tik akimis
nepamatytų, ausimis neišgirstų,
širdimi nesuvoktų, kad neatsi-
verstų ir aš jų nepagydyčiau."'
28 Todėl tebūna jums žinoma,
kad šis Dievo išgelbėjimas yra
siųstas kitoms tautoms, — jos ir
išgirs." **29** — *

30 Paulius ištisus dvejus me-
tus gyveno išsinuomotame būs-
te ir mielai priimdavo visus, kas
pas jį užeidavo. **31** Jis skel-
bė jiems apie Dievo karalystę
ir mokė apie Viešpatį Jėzų Kris-
tų visiškai drąsiai ir netrukdo-
mai.

Apd 28:29* Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

LAIŠKAS

ROMIEČIAMS

1 Paulius, Jėzaus Kristaus vergas, pašauktas būti apaštalu, išskirtas skelbti Dievo gerąją naujieną — **2** o jis iš anksto ją pažadėjo per savo pranašus šventuosiuose raštuose — **3** apie jo Sūnų, kūnu kilusį iš Dovydo palikuonių, **4** Dievo Sūnumi patvirtintą šventumo dvasios galybėje prikėlimu iš mirusiųjų, — apie Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, **5** per kurį gavome malonę ir apaštalystę, kad dėl jo vardo rastųsi tikėjimo klusnumas visose tautose, **6** iš kurių ir jūs esate pašaukti priklausyti Jėzui Kristui: **7** visiems Dievo mylimiesiems, esantiems Romoje, pašauktiems šventiesiems.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

8 Pirmiausia dėkoju savo Dievui per Jėzų Kristų už jus visus, nes visame pasaulyje kalbama apie jūsų tikėjimą. **9** Dievas, kuriam visa savo dvasia einu dievatarnystę dėl gerosios naujienos apie jo Sūnų, juk yra mano liudytojas, jog aš be paliovos, visuomet miniu jus savo maldose, **10** melsdamas, kad, jei tik įmanoma, galų gale man vis dėlto pasisektų Dievo valia pas jus atvykti. **11** Mat aš troškčiau jus pamatyti, kad galėčiau pasidalyti su jumis kokia dvasine dovana jums sustiprinti, **12** tikriau tariant, kad visi galėtume pasidrąsinti vienas kito tikėjimu, — tiek jūsų, tiek mano.

13 Nenoriu, broliai, kad liktumėte nesužinoję, jog aš daugelį kartų ketinau pas jus atvykti, — iki šiol man vis sutrukdydavo, — kad ir tarp jūsų, kaip ir kitose tautose, rasčiau vaisiaus. **14** Esu skolingas tiek graikams, tiek barbarams*, tiek išmintingiems, tiek neišmanantiems, **15** tad nekantrauju ir jums Romoje paskelbti gerąją naujieną. **16** Gerosios naujienos aš nesigėdiju, juk ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvienam tikinčiam: pirma žydui, paskui graikui. **17** Mat joje Dievo teisumas apreiškiamas per tikėjimą į tikėjimą, kaip parašyta: „Teisusis bus gyvas dėl tikėjimo.“

18 Mat Dievo rūstybė iš dangaus apreiškiama už visokią bedievystę ir neteisumą žmonių, kurie neteisumu užgniaužia tiesą. **19** Juk kas gali būti apie Dievą žinoma, jiems akivaizdu,

---

Rom 1:14* Barbarais vadindavo visus, kalbančius ne graikiškai. Anuomet šio žodžio reikšmė neturėjo neigiamo atspalvio.

nes Dievas jiems tai atskleidė.
20 Jo neregimosios ypatybės,
tai yra jo amžinoji galybė ir die-
vystė, aiškiai matomos nuo pat
pasaulio sukūrimo — suvokia-
mos iš kūrinių. Taigi, jie nepa-
teisinami. **21** Juk, pažinę Die-
vą, jie nešlovino jo kaip Dievo
ir jam nedėkojo, bet per savo
svarstymus paklydo tuštybėje
ir neišmanios jų širdys aptemo.
22 Tvirtino esą išmintingi, o
tapo kvaili **23** ir išmainė ne-
pragaištančiojo Dievo šlovę į
pragaištančio žmogaus, paukš-
čių, keturkojų, roplių pavidalo
atvaizdą.

24 Todėl Dievas pagal jų šir-
džių geismus atidavė juos nety-
rumui, kad patys terštų savo kū-
nus. **25** Jie Dievo tiesą iškeitė
į melą, garbino kūrinius ir ėjo
dievatarnystę jiems, o ne Kūrė-
jui, palaimintajam per amžius!
Amen! **26** Štai kodėl Dievas
atidavė juos gėdingam geidu-
lingumui: jų moterys prigimti-
nius santykius iškeitė į priešin-
gus prigimčiai; **27** panašiai ir
vyrai, palikę prigimtinius santy-
kius su moterimis, degte užside-
gė geiduliu vienas kitam, vyrai
su vyrais darydami begėdystes ir
patys iš savęs atsiimdami savojo
paklydimo vertą atpildą.

28 Kaip kad jiems nerūpėjo
gerai pažinti Dievą, taip ir Die-
vas atidavė juos netinkamo pro-
tavimo valdžion, kad darytų, kas
nedera. **29** Jie tapę pilni viso-
kio neteisumo, nedorumo, gob-
šumo, blogybės, kupini pavydo,
žudikiškumo, nesantaikos, ap-
gaulės, piktaviškumo; šnibž-
deikos, **30** pagiežingi apkalbi-
nėtojai, Dievo nekentėjai, įžū-
lūs, išpuikę, pagyrūnai, išradingi
piktadariai, neklusnūs gimdy-
tojams, **31** neišmanėliai, nesi-
laikantys susitarimo, neturintys
prigimtinės meilės, negailestin-
gi. **32** Nors puikiai žino teisingą
Dievo sprendimą, kad tie,
kurie šitaip elgiasi, verti mirties,
jie ne tik patys tokius dalykus
daro, bet ir tiems, kurie taip el-
giasi, pritaria.

2 Taigi esi nepateisinamas, o
žmogau, kad ir kas būtum,
jeigu teisi. Mat dėl ko teisi kitą,
dėl to pasmerki save, nes tu, ku-
ris teisi, darai tuos pačius daly-
kus. **2** Mes gi žinome, jog tų,
kurie tokius dalykus daro, laukia
Dievo teismas; ir tai yra teisinga.

3 Negi manai, o žmogau, kad
teisdamas tuos, kurie daro to-
kius dalykus, ir pats juos dary-
damas išvengsi Dievo teismo?
4 O gal niekini jo maloning-
gumo, pakantumo ir kantrybės
turtus nesuvokdamas, kad Die-
vo maloningumas skatina tave
atgailauti? **5** Savo užkietėjimu
ir neatgailaujančia širdimi kau-
pi sau rūstybę, kol ateis rūstybės

ir Dievo teisingo teismo apreiškimo diena. **6** Jis kiekvienam atmokės pagal jo darbus: **7** tiems, kurie ištvermingai darydami gera siekia šlovės, garbės ir negendamybės, — amžinu gyvenimu, **8** o tiems, kurie vaidingi, nepaklūsta tiesai, bet paklūsta neteisumui, — rūstybe ir pykčiu. **9** Suspaudimas ir vargas sielai kiekvieno bloga darančio žmogaus — pirma žydo, paskui graiko, **10** ir šlovė, garbė ir ramybė* kiekvienam, darančiam gera, — pirma žydui, paskui graikui. **11** Juk Dievas nėra šališkas.

12 Visi, kurie nusidėjo neturėdami įstatymo, ir pražus neturėdami įstatymo, o visi, kurie nusidėjo būdami pavaldūs įstatymui, bus teisiami pagal įstatymą. **13** Dievo akyse juk teisūs yra ne įstatymo klausytojai — teisiais bus pripažinti įstatymo vykdytojai. **14** Mat kai įstatymo neturintys kitataučiai prigimties skatinami vykdo įstatymo reikalavimus, tada jie, nors ir neturi įstatymo, patys sau yra įstatymas. **15** Tokie ir parodo, kad įstatymo esmė įrašyta jų širdyse, — kai jų sąžinė liudija drauge su jais ir jų pačių mintys juos kaltina ar netgi teisina. **16** Tai štai kaip bus tą dieną, kai Dievas per Kristų Jėzų teis žmonių paslaptis, kaip sako mano skelbiama geroji naujiena.

17 O jei tu vadiniesi žydas ir kliaujiesi įstatymu, jei didžiuojiesi Dievu, **18** žinai jo valią ir moki atskirti, kas išties vertinga, būdamas išmokytas pagal įstatymą, **19** jei neabejoji esąs aklųjų vedlys, tamsoje tūnančių šviesa, **20** neprotingųjų auklėtojas, mažų vaikų mokytojas, per įstatymą įgijęs pažinimo ir tiesos pagrindus, **21** tai kodėl gi, mokydamas kitą, nepamokai savęs? Skelbi: „Nevok“, o pats vagi? **22** Sakai: „Nesvetimauk“, o pats svetimauji? Bjauriesi stabais, o apiplėšinėji šventyklas? **23** Tu, kuris didžiuojiesi įstatymu, peržengdamas įstatymą niekini Dievą? **24** Dėl jūsų juk piktžodžiaujama Dievo vardui tarp kitataučių, — kaip yra ir parašyta.

25 Apipjaustymas naudingas tik jeigu vykdai įstatymą, bet jeigu esi įstatymo laužytojas, tavo apipjaustymas yra tapęs neapipjaustymu. **26** Jei tad neapipjaustytasis laikysis teisingų įstatymo reikalavimų, negi jo neapipjaustymas nebus įskaitytas apipjaustymu? **27** Ir tas, kuris nuo gimimo neapipjaustytas, įvykdydamas įstatymą nuteis tave, įstatymo laužytoją, nors ir turintį surašytą teisyną ir apipjaustymą. **28** Mat ne tas

---

Rom 2:10* Arba „taika“.

yra žydas, kuris žydas iš išorės, ir
ne tas yra apipjaustymas, kuris
atliktas išoriškai, kūne. **29** Žy-
das yra tas, kuris žydas viduje
ir kuris apipjaustytos širdies —
dvasios veikimu, o ne pagal su-
rašytą teisyną. Tokiam pagyri-
mas ne iš žmonių, o iš Dievo.

3 Koks tada žydo pranašu-
mas, arba kokia nauda iš
apipjaustymo? **2** Visais atžvil-
giais didelis. Pirmiausia, jiems
buvo patikėti Dievo apreikštie-
ji žodžiai. **3** Ir ką gi? Jei kai
kurie netikėjo, negi jų netikėji-
mas pavers nieku Dievo ištiki-
mybę? **4** Anaiptol! Tepaaiškė-
ja, kad Dievas tiesakalbis, o
kiekvienas žmogus — melagis,
kaip ir parašyta: „Kad pagal savo
žodžius būtum pripažintas tei-
siu ir kad laimėtum, kai esi tei-
siamas.“ **5** O jeigu mūsų ne-
teisumas iškelia Dievo teisumą,
ką gi pasakysime? Gal Dievas ne-
teisus išliedamas rūstybę? Šne-
ku kaip žmogus. **6** Anaiptol!
Antraip kaipgi Dievas teis pa-
saulį?

7 Taigi jei dėl mano melo
Dievo tiesa dar labiau išryškė-
jo jo šlovei, kodėl tada esu tei-
siamas kaip nusidėjėlis? **8** Ir
kodėl nesakyti, kaip kai kurie
šmeižikiškai tvirtina mus sa-
kant: „Darykime bloga, kad išei-
tų į gera“? Tokiems skirtas nuo-
sprendis yra teisingas.

9 Tai ką? Ar mūsų padėtis
geresnė? Visai ne! Juk žydus,
kaip ir graikus, ką tik apkaltino-
me: visi yra nuodėmės valdžioje,
10 kaip ir parašyta: „Nėra tei-
saus, nėra nė vieno, **11** nėra
kas įžvalgos turėtų, nėra kas
Dievo ieškotų. **12** Visi nukly-
do, visi kaip vienas pasidarė
niekam tikę, nėra kas rodytų
maloningumą, nėra nė vieno.“
13 „Jų gerklė — atviras kapas,
savo liežuviais jie apgaudinėjo.“
„Jų lūpos slepia angių nuodus.“
14 „Jų burna pilna prakeiks-
mo ir kartėlio.“ **15** „Jų kojos
greitos kraują lieti.“ **16** „Grio-
vimas ir vargas jų keliuose,
17 taikos* kelio jie nepažino.“
18 „Nėra Dievo baimės jiems
prieš akis.“

19 Mes žinome: visa, ką įsta-
tymas sako, jis sako tiems, ku-
rie įstatymui pavaldūs, kad bū-
tų užčiaupta kiekviena burna ir
kad visas pasaulis Dievo akyse
taptų baustinas. **20** Taigi, dėl
įstatymo darbų nebus jo akivaiz-
doje pripažintas teisiu nė vienas
žmogus, nes iš įstatymo tik per-
prantama, kas yra nuodėmė.

21 O dabar be įstatymo yra
apreikštas Dievo teisumas, apie
kurį Įstatymas ir Pranašai liudi-
ja. **22** Tai Dievo teisumas per
tikėjimą Jėzumi Kristumi, jis
skirtas visiems, kurie tiki. Mat

Rom 3:17* Arba „ramybės“.

nėra skirtumo — **23** visi yra
nusidėję ir stokoja Dievo šlovės,
24 ir tai, kad jie iš jo malonės
Kristaus Jėzaus atliktu išpirkimu
pripažįstami teisiais, yra dova-
na. **25** Dievas davė jį kaip per-
maldavimo auką, galiojančią dėl
tikėjimo jo krauju, kad parody-
tų esąs teisus, mat buvo pakan-
tus ir atleisdavo nuodėmes prae-
ityje. **26** Taigi Dievas norėjo
dabartiniu metu parodyti savo
teisumą, — kad būtų teisus pats
ir pripažintų teisiu tą, kuris tiki
Jėzų.

27 Tai kur pagrindas girtis?
Jis panaikintas. Kokiu įstatymu?
Ar darbų? Tikrai ne — tikėjimo
įstatymu. **28** Juk mes mano-
me, kad žmogus teisiu pripažįs-
tamas dėl tikėjimo, be įstaty-
mo darbų. **29** Ar Dievas yra
tiktai žydų Dievas? Ar jis nėra
ir kitataučių? Taip, ir kitataučių,
30 nes vienas yra Dievas, ku-
ris apipjaustytuosius pripažins
teisiais dėl tikėjimo ir neapi-
pjaustytuosius — per jų tikėjimą.
31 Ar tada tikėjimu mes įstaty-
mą panaikiname? Jokiu būdu!
Priešingai, mes įstatymą patvir-
tiname.

4 Ką tad pasakysime apie Ab-
raomą, mūsų protėvį pagal
kūną? **2** Jei Abraomas buvo
pripažintas teisiu dėl darbų, jis
turi pagrindą girtis, — tik ne
Dievo akivaizdoje. **3** Juk Raš-
tas ką sako? „Abraomas patikėjo
Jehova* ir tai buvo jam įskaityta
teisumu.“ **4** Užmokestis dir-
bančiam laikomas ne malone, o
skola. **5** O tam, kuris ne dar-
bus daro, o tiki tą, kuris bedie-
vį išteisina, tam teisumu įskai-
tomas jo tikėjimas. **6** Juk ir
Dovydas kalba apie laimę žmo-
gaus, kurį Dievas be darbų
pripažįsta teisiu: **7** „Laimingi
tie, kuriems nusikaltimai atleis-
ti, kurių nuodėmės uždengtos.
8 Laimingas žmogus, kuriam
nuodėmės Jehova neįskaitys.“

9 Tad ar ši laimė tenka api-
pjaustytiesiems, ar tenka ir ne-
apipjaustytiesiems? Juk sakome:
„Abraomui jo tikėjimas buvo
įskaitytas teisumu.“ **10** Kada
buvo įskaitytas? Jam esant api-
pjaustytam ar neapipjaustytam?
Apipjaustytas jis dar nebuvo —
buvo neapipjaustytas. **11** Ir jis
gavo apipjaustymo žymę kaip
antspaudą teisumo iš tikėjimo,
kurį turėjo dar būdamas neapi-
pjaustytas, — gavo, kad būtų tė-
vas visų, kurie tiki nebūdami
apipjaustyti, ir taip jiems bū-
tų įskaitytas teisumas. **12** Taip
pat kad būtų apipjaustytų pali-
kuonių tėvas — ne vien tų, ku-
rie laikosi apipjaustymo, bet ir
žengiančių koja kojon su tikėji-
mu, kokį mūsų tėvas Abraomas
turėjo būdamas neapipjaustytas.

Rom 4:3* Žr. 1 priedą.

13 Juk ne per įstatymą Abraomas ar jo palikuonys* gavo pažadą, kad jis bus pasaulio paveldėtojas, o per teisumą, įgytą tikėjimu. **14** Jeigu paveldėtojai yra tie, kurie remiasi įstatymu, tikėjimas yra tapęs bevertis ir pažadas nuėjęs perniek. **15** Įstatymas juk užtraukia rūstybę, o kur nėra įstatymo, nėra ir nusižengimo.

16 Ir štai kodėl tikėjimu: kad tai būtų iš malonės ir kad pažadas galiotų visiems jo palikuonims — ne vien tiems, kurie remiasi įstatymu, bet ir turintiems Abraomo tikėjimą. Jis yra mūsų visų tėvas. **17** (Taip, beje, ir parašyta: „Padariau tave daugelio tautų tėvu.“) Tai akyse to, kuriuo jis tikėjo, — Dievo, atgaivinančio mirusius ir apie nesamus dalykus kalbančio tarytum apie jau esamus. **18** Vilties nebuvo, o jis vis tiek, remdamasis viltimi, tikėjo tapsiąs daugelio tautų tėvu, kaip ir buvo pasakyta: „Tokie bus tavo palikuonys.“ **19** Ir jis nebuvo nusilpęs tikėjimu, kai mąstė apie tai, kad jo, sulaukusio maždaug šimto metų, kūnas jau bemaž miręs, ir Saros įsčios mirusios. **20** Dėl Dievo pažado jis nesvyravo, nepasidavė netikėjimui, bet savo tikėjimo sustiprintas teikė Dievui šlovę **21** ir buvo visiškai įsitikinęs, jog, ką šis pažadėjo, pajėgs ir padaryti. **22** Todėl „tai buvo jam įskaityta teisumu“.

23 Tačiau žodžiai „buvo jam įskaityta“ užrašyti ne vien dėl jo, **24** bet ir dėl mūsų — mums irgi turi būti įskaityta, nes tikime tą, kuris prikėlė iš mirusiųjų Jėzų, mūsų Viešpatį, **25** atiduotą dėl mūsų prasikaltimų ir prikeltą, kad būtume pripažinti teisiais.

5 Taigi, dėl tikėjimo būdami pripažinti teisiais, puoselėkime taiką su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, **2** per kurį tikėjimu gavome ir galimybę įeiti į šią malonę. Joje dabar stovime, tai ir džiūgaukime Dievo šlovės viltimi. **3** Ir ne vien tuo. Džiūgaukime ir per suspaudimus, žinodami, kad suspaudimas ugdo ištvermę, **4** ištvermė — išmėgintą tvirtybę, išmėginta tvirtybė — viltį, **5** o viltis nenuvilia; mat Dievo meilė išlieta mūsų širdyse per šventąją dvasią, kuri mums duota.

6 Kai dar buvome silpni, skirtu laiku už bedievius numirė Kristus. **7** Vargu ar kas numirtų už teisųjį; nebent kas ryžtųsi numirti už geradarį. **8** O Dievas kviečia mus į savo meilę tuo, kad Kristus numirė už mus tada, kai dar buvome nusidėjėliai. **9** Tad juo labiau dabar, kai dėl jo kraujo esame

---

Rom 4:13* Pažod. „sėkla“.

pripažinti teisiais, būsime per jį
išgelbėti nuo rūstybės. **10** Juk
jeigu buvome sutaikyti su Die-
vu jo Sūnaus mirtimi, kai buvo-
me priešai, juo labiau dabar, kai
jau esame sutaikyti, būsime iš-
gelbėti jo gyvybe. **11** Maža to,
mes dar ir džiūgaujame Dieve
per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,
per kurį dabar esame sutaikyti.

12 Taigi, kaip per vieną žmo-
gų į pasaulį įėjo nuodėmė ir per
nuodėmę — mirtis, ir taip mir-
tis prasiskverbė į visus žmones,
mat visi nusidėjo, ... **13** Juk
nuodėmė buvo pasaulyje ir iki
Įstatymo, tik nesant įstatymo
nuodėmė neįskaitoma. **14** Vis
dėlto mirtis karaliavo ir nuo Ado-
mo iki Mozės — netgi tiems, ku-
rie nebuvo nusidėję nusižengi-
mu, tokiu kaip Adomo; o šis turi
panašumo į tą, kuris turėjo ateiti.

15 Bet su dovana — ne taip,
kaip su prasikaltimu. Jeigu jau
dėl vieno žmogaus prasikalti-
mo mirė daugelis, tai juo di-
desnę galią daugeliui turės Die-
vo malonė ir dovana malonėje
vieno žmogaus, Jėzaus Kristaus.
16 Ir su dovana yra ne taip,
kaip su tuo, kas nutiko dėl vieno
nusidėjusiojo. Mat nuosprendis
po vieno prasikaltimo buvo pa-
smerkimas, o dovana po daube-
lio prasikaltimų — teisumo pri-
pažinimas. **17** Juk jeigu mirtis
karaliavo dėl vieno žmogaus pra-
sikaltimo — per jį vieną, — juo
labiau per vieną, Jėzų Kristų, tu-
rėdami gyvenimą karaliaus tie,
kurie su kaupu gauna malonę ir
teisumo dovaną.

18 Taigi, kaip vienu prasikal-
timu visiems žmonėms užtrauk-
tas pasmerkimas, taip ir vienu
išteisinamuoju darbu visiems
žmonėms suteikiamas išteisi-
nimas, kad gyventų. **19** Kaip
dėl vieno žmogaus neklusnumo
daugelis tapo nusidėjėliais, taip
ir dėl vieno klusnumo daugelis
taps teisiais. **20** Įstatymas įsi-
terpė, kad prasikaltimų pagausė-
tų. O kur pagausėjo nuodėmės,
ten dar apstesnė tapo malonė,
21 kad kaip karaliavo nuodėmė
su mirtimi, taip ir malonė kara-
liautų per teisumą, vedantį į am-
žiną gyvenimą per Jėzų Kristų,
mūsų Viešpatį.

6 Tad ką pasakysime? Gal pa-
siliksime nuodėmėje, kad
pagausėtų malonės? **2** Anaip-
tol! Kaipgi mes, nuodėmei mi-
rę, dar galėtume joje gyventi?!
3 O gal nežinote, kad mes visi,
pakrikštyti Kristuje Jėzuje, bu-
vome pakrikštyti jo mirtyje?
4 Krikštu tad buvome su juo pa-
laidoti jo mirtyje, kad kaip Kris-
tus buvo Tėvo šlove prikeltas iš
mirusiųjų, taip ir mes gyven-
tume naują gyvenimą*. **5** Juk
jeigu tapome suvienyti su juo

Rom 6:4* Pažod. „vaikščiotume gyvenimo naujume“.

mirties panašumu, tikrai būsime suvienyti ir prikėlimo panašumu. **6** Mes žinome, jog mūsų senasis žmogus buvo kartu su juo pakabintas ant stulpo, kad mūsų nuodėmingas kūnas taptų bejėgis ir nebevergautume nuodėmei. **7** Juk kas miręs, tas atsiteisęs už nuodėmę.

8 Ir jeigu esame mirę su Kristumi, tikime ir gyvensią su juo, **9** nes žinome, kad prikeltas iš mirusiųjų Kristus nebemiršta, mirtis jam nebeviešpatauja. **10** Juk kad jis mirė — mirė nuodėmei, kartą visiems laikams, o kad gyvena — gyvena Dievui. **11** Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, bet gyvenančiais Dievui Kristuje Jėzuje.

12 Tad neleiskite, kad nuodėmė karaliautų jūsų mirtingame kūne, versdama jus paklusti jo geismams. **13** Ir neduokite nuodėmei savo narių kaip neteisumo ginklų, bet paveskite save Dievui kaip atgijusius iš mirusiųjų ir paveskite Dievui savo narius kaip teisumo ginklus. **14** Nuodėmė neturi jums viešpatauti, nes esate pavaldūs ne įstatymui, o malonei.

15 Ir kas tada? Jei jau esame pavaldūs ne įstatymui, o malonei, gal darysime nuodėmę? Anaiptol! **16** Argi nežinote, kad jeigu kieno nors kaip vergai klausote, tai ir esate vergai to, kurio klausote, — arba nuodėmės, vedančios į mirtį, arba klusnumo, vedančio į teisumą? **17** Bet dėkui Dievui, kad, buvę nuodėmės vergai, jūs iš širdies paklusote to pavyzdžio mokymui, kuriam buvote atiduoti. **18** Taigi, išlaisvinti iš nuodėmės, tapote teisumo vergais. **19** Kalbu žmogiškai — dėl jūsų kūno silpnumo: kaip davėte savo narius vergauti netyrumui ir savivalei, kas veda prie savivalės, taip dabar duokite savo narius vergauti teisumui, kas veda į šventumą. **20** Juk kai buvote nuodėmės vergai, buvote nepriklausomi nuo teisumo.

21 Ir kokių gi vaisių anuomet susilaukdavote? Tokių, kokių dabar gėdijatės. Juk anų dalykų galas yra mirtis. **22** O dabar, išlaisvinti iš nuodėmės ir tapę Dievo vergais, turite savo vaisių, vedantį į šventumą, ir kaip baigtį turite amžiną gyvenimą. **23** Juk nuodėmės mokamas atlyginimas — mirtis, o Dievo dovana — amžinas gyvenimas per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.

7 O gal nežinote, broliai (kalbu išmanantiems įstatymą), kad įstatymas saisto žmogų tol, kol šis gyvas? **2** Antai ištekėjusi moteris įstatymu susieta su vyru tol, kol šis gyvas, tačiau jei vyras miršta, ji nebėra vyro įstatymu susaistyta. **3** Taigi, jei

vyrui gyvam esant ji taptų kito
vyro žmona, būtų laikytina sve-
timautoja, bet jeigu jos vyras
miršta, ji laisva nuo jo įstatymo
ir tapusi kito vyro žmona nebū-
tų svetimautoja.
4 Taip ir jūs, mano broliai,
buvote numarinti įstatymui per
Kristaus kūną, kad priklausytu-
mėte kitam — tam, kuris buvo
prikeltas iš mirusiųjų, — ir kad
mes duotume vaisių Dievui.
5 Juk kai gyvenome kūniškai,
mūsų nariuose veikė įstatymo
sužadintos nuodėmingos aist-
ros, kad duotume vaisių mirčiai.
6 O dabar esame išlaisvinti nuo
įstatymo — mirę tam, kuo buvo-
me suvaržyti, kad būtume ver-
gai nauja prasme, tai yra pagal
dvasią, o ne kaip seniau, pagal
surašytą teisyną.
7 Tai ką pasakysime? Kad
įstatymas yra nuodėmė? Anaip-
tol! Vis dėlto aš nebūčiau supra-
tęs, kas yra nuodėmė, jei nebū-
tų įstatymo. Tarkim, nebūčiau
supratęs, kas yra gobšumas, jei
įstatymas nebūtų pasakęs: „Ne-
geisk svetimo.“ **8** Pasinaudo-
dama to įsakymo suteikta gali-
mybe, nuodėmė sukėlė manyje
visokį gobšumą, o be įstatymo
nuodėmė negyva. **9** Mat ka-
daise, nesant įstatymo, buvau
gyvas, bet, įsakymui atėjus, nuo-
dėmė atgijo ir aš numiriau.
10 Man paaiškėjo, kad įsaky-
mas, turėjęs vesti į gyvenimą,
veda į mirtį. **11** Pasinaudoda-
ma to įsakymo suteikta galimy-
be, nuodėmė mane suvedžiojo
ir per jį nužudė. **12** Taigi įsta-
tymas yra šventas; įsakymas taip
pat šventas, ir teisingas, ir geras.
13 Tai negi mane į mirtį nu-
vedė geras dalykas? Anaiptol!
Tai padarė nuodėmė, kad ir pa-
sirodytų esanti nuodėmė — ji
užtraukė man mirtį per tai, kas
gera, — ir kad per įsakymą nuo-
dėmė pasidarytų daug nuodė-
mingesnė. **14** Mes juk žino-
me, kad įstatymas yra dvasiškas.
O aš esu kūniškas, parduotas
nuodėmės valdžion, **15** mat
nesuprantu, ką darau: ko noriu
— nedarau, o ko nekenčiu, tą
darau. **16** Ir jeigu darau, ko
nenoriu, vadinasi, sutinku, kad
įstatymas puikus. **17** Bet da-
bar nebe aš tai darau, o manyje
gyvenanti nuodėmė. **18** Juk
žinau, kad manyje, tai yra mano
kūne, negyvena joks gėris; troš-
kimą daryti gera turiu, bet pada-
ryti nesugebu. **19** Aš nedarau
gera — ko noriu, bet vis darau
bloga — ko nenoriu. **20** O jei-
gu darau tai, ko nenoriu, vadi-
nasi, nebe aš tai darau, o manyje
gyvenanti nuodėmė.
21 Taigi randu tokį įstatymą:
noriu daryti gera, bet manęs
tyko bloga. **22** Juk kaip vidi-
nis žmogus aš gėriuosi Dievo

įstatymu, **23** tačiau savo kūno nariuose matau kitą įstatymą: jis kariauja su mano proto įstatymu ir daro mane belaisviu nuodėmės įstatymo, veikiančio mano nariuose. **24** Vargšas aš žmogus! Kas išvaduos mane iš šitai mirčiai pasmerkto kūno? **25** Dėkui Dievui — per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį! Taigi, aš pats protu vergauju Dievo įstatymui, o kūnu — nuodėmės įstatymui.

8 Tad dabar nėra pasmerkimo tiems, kurie Kristuje Jėzuje. **2** Juk gyvenimą Kristuje Jėzuje teikiančios dvasios įstatymas išlaisvino tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo. **3** Ko Įstatymas, dėl kūno* būdamas silpnas, nepajėgė padaryti, tą padarė Dievas — jis atsiuntė dėl nuodėmės savo Sūnų, panašų į turinčius nuodėmingą kūną, ir pasmerkė nuodėmę kūne, **4** kad teisingi Įstatymo reikalavimai būtų įvykdyti mumyse — gyvenančiuose ne pagal kūną, o pagal dvasią. **5** Juk tų, kurie kūniški, mintys sukasi apie kūniškus dalykus, o tų, kurie dvasiški, — apie dvasios dalykus. **6** Sutelkti mintis į tai, kas kūniška, yra mirtis, o sutelkti mintis į tai, kas dvasiška, — gyvenimas ir ramybė*. **7** Kūniškas mąstymas yra priešiškumas Dievui, nes nepaklūsta Dievo įstatymui ir net negali paklusti. **8** Taigi tie, kurie kūniški, negali patikti Dievui.

9 Tačiau jūs esate ne kūniški, o dvasiški, — jeigu jumyse išties gyvena Dievo dvasia. Jei kas neturi Kristaus dvasios, tas nėra jo. **10** O jeigu Kristus yra jumyse, tai kūnas, tiesa, dėl nuodėmės miręs, bet dvasia dėl teisumo teikia gyvybę. **11** Jeigu jumyse gyvena dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, tai tas, kuris prikėlė iš mirusiųjų Kristų Jėzų, atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus savo dvasia, gyvenančia jumyse.

12 Taigi, broliai, mes esame įsipareigoję — ne kūnui, ne tam, kad gyventume kūniškai. **13** Jei gyvenate kūniškai, tikrai mirsite, o jei dvasia marinate kūniškus įpročius, gyvensite. **14** Visi, kuriuos veda Dievo dvasia, yra Dievo sūnūs. **15** Jūs gi gavote ne vergystės dvasią, kad ir vėl bijotumėte, — gavote įsūnystės dvasią, kurios skatinami šaukiame: „Aba*, Tėve!“ **16** Dvasia pati liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai. **17** O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai: Dievo paveldėtojai ir bendraveldžiai su Kristumi, — jei tik su juo kenčiame, kad su juo būtume ir pašlovinti.

Rom 8:3* T. y. dėl žmogaus nuodėmingumo. **6*** Arba „taika“.

Rom 8:15* Žr. Mk 14:36 išnašą.

18 Taigi, aš manau, kad šito
laikmečio kentėjimai nieko ne-
reiškia lyginant su šlove, kuri
bus mumyse apreikšta. **19** Kū-
rinija su ilgesiu laukia, kada bus
apreikšti Dievo sūnūs. **20** Mat
kūrinija buvo atiduota tuštybės
valdžion — ne savo valia, bet va-
lia to, kuris ją atidavė, — su vil-
timi, **21** kad pati kūrinija irgi
bus išlaisvinta iš gendamybės
vergijos ir įgis šlovingą Dievo
vaikų laisvę. **22** Juk žinome,
kad visa kūrinija iki šiol dejuoja
ir kankinasi. **23** Ir ne tik tai.
Taip pat ir mes, turintys pirma-
vaisius, tai yra dvasią, mes pa-
tys irgi dejuojame, labai laukda-
mi įsūnijimo, mūsų išpirkimo iš
kūno. **24** Tai vilčiai buvome
išgelbėti. Bet regima viltis nėra
viltis — argi kas viliasi to, ką
mato? **25** O jeigu viliamės to,
ko nematome, tai laukiame iš-
tvermingai.

26 Taip ir dvasia ateina į pa-
galbą mūsų silpnumui: mes ne-
žinome, dėl kokio dalyko, kai
būtina, turėtume melstis, bet
pati dvasia užtaria mus sulig ne-
ištartomis dejonėmis. **27** Tas,
kuris tiria širdis, žino dvasios
siekį, nes ji užtaria šventuosius
pagal Dievo valią.

28 Žinome, jog Dievas visa
sutvarko taip, kad išeitų į gera
Dievą mylintiems, pašauktie-
siems pagal jo tikslą, **29** nes
tiems, kuriuos pripažino pir-
miausia, jis iš anksto skyrė bū-
ti suformuotiems pagal jo Sū-
naus pavyzdį, kad šis būtų pir-
magimis tarp daugelio brolių.
30 O kuriems iš anksto tai sky-
rė, tuos ir pašaukė. Kuriuos pa-
šaukė, tuos ir pripažino teisiais.
Ir kuriuos pripažino teisiais, tuos
ir pašlovino.

31 Tai ką dėl viso šito pasa-
kysime? Jeigu Dievas už mus,
tai kas prieš mus? **32** Argi tas,
kuris net savojo Sūnaus nepagai-
lėjo ir atidavė jį už mus visus,
kartu su juo nedovanos mums ir
viso kito? **33** Kas iškels kalti-
nimą Dievo išrinktiesiems? Juk
pats Dievas pripažįsta juos tei-
siais. **34** Kas juos pasmerks?
Juk pats Kristus Jėzus numirė,
tikriau tariant, buvo prikeltas iš
mirusiųjų, yra Dievo dešinėje ir
mus užtaria.

35 Kas gi atskirs mus nuo
Kristaus meilės? Ar priespauda?
ar vargas? ar persekiojimas? ar
badas? ar nuogumas? ar pavo-
jus? ar kalavijas? **36** Kaip pa-
rašyta: „Dėl tavęs esame siunčia-
mi myriop ištisą dieną, laikomi
pjautinomis avimis.“ **37** Vis
dėlto visuose šiuose dalykuo-
se mes laimime užtikrintą per-
galę per tą, kuris mus pamilo.
38 Aš įsitikinęs, kad nei mirtis,
nei gyvenimas, nei angelai, nei
valdžios, nei esamybės, nei bū-

simybės, nei galybės, **39** nei
aukštybė, nei gilybė, nei joks kitas kūrinys negalės atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri yra
Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

9 Sakau tiesą Kristuje, nemeluoju, nes ir mano sąžinė su manimi liudija šventojoje
dvasioje, **2** kad labai liūdžiu
ir nepaliauja skaudėti man širdis. **3** Verčiau jau aš pats, tarsi
koks prakeiktasis, būčiau atskirtas nuo Kristaus vietoj savo brolių, savo giminaičių pagal kūną.
4 Jie yra izraelitai, jiems priklauso įsūnystė, šlovė, sandoros,
duotasis Įstatymas, dievatarnystė ir pažadai. **5** Jiems priklauso protėviai ir iš jų pagal kūną kilo Kristus. Dievas, kuris yra
viršum visko, tebūna palaimintas per amžius! Amen.

6 Tačiau tai nereiškia, kad
Dievo žodis nuėjo perniek. Mat
ne visi kilusieji iš Izraelio yra
Izraelis. **7** Ir ne visi, kad ir
būdami Abraomo palikuonys*,
yra vaikai. Juk parašyta: „Tavo
palikuonimis vadins tuos, kurie
bus iš Izaoko.“ **8** Kitaip tariant,
vaikai pagal kūną nėra Dievo
vaikai — palikuonimis laikomi
pažado vaikai. **9** Juk pažado
žodis buvo toks: „Ateisiu šiuo
laiku ir Sara turės sūnų.“ **10** Ir
ne tik tąsyk, bet ir tuomet, kai
nuo vieno, nuo mūsų protė-
vio Izaoko, Rebeka pradėjo dvynius. **11** Dar jiems negimus ir
nepadarius nei gera, nei bloga
— kad Dievo tikslas dėl išrinkimo ir toliau priklausytų ne
nuo darbų, o nuo paties pašaukėjo, — **12** jai buvo pasakyta:
„Vyresnysis vergaus jaunesniajam.“ **13** Taip ir parašyta: „Jokūbą mylėjau, o Ezavo nekenčiau.“

14 Tad ką pasakysime? Ar
Dievas neteisingas? Anaiptol!
15 Juk Mozei jis sako: „Aš pasigailėsiu to, kurio pasigailiu,
ir atjausiu tą, kurį atjaučiu.“
16 Taigi tai nepriklauso nei nuo
to, kuris nori, nei nuo to, kuris
stengiasi*, o nuo pasigailinčio
Dievo. **17** Raštas juk sako fa-
raonui: „Kaip tik dėl to ir leidau
tau užsibūti — kad per tave pa-
rodyčiau savo galią ir mano vardas
būtų paskelbtas visoje žemėje.“
18 Vadinasi, kurio nori, jis pa-
sigaili ir, kuriam nori, leidžia
užkietėti.

19 Tad tu man pasakysi: „Tai
ko jis mus dar kaltina? Argi yra
kas atsilaikęs prieš jo valią?“
20 O žmogau! Kas, tiesą sakant,
tu esi, kad priešgyniautum Dievui? Negi lipdinys sakytų lipdytojui: „Kodėl padarei mane tokį?“ **21** Argi puodžius neturi
galios moliui, kad iš to paties
minkalo padarytų vieną indą

Rom 9:7* Pažod. „sėkla“.

Rom 9:16* Pažod. „bėga“.

garbingam reikalui, o kitą — negarbingam? 22 Jei tad Dievas, norėdamas parodyti savo rūstybę ir duoti pažinti savo galią, su didžia kantrybe pakentė prirengtus sunaikinti rūstybės indus, 23 kad duotų pažinti savo šlovės turtus gailestingumo indams, iš anksto paruoštiems šlovei, 24 tai yra mums, jo pašauktiems ne tik iš žydų, bet ir iš kitų tautų, tai kas tada? 25 Kaip jis ir per Ozėją sako: „Ne savo tautą vadinsiu savo tauta ir nemylėtą — mylimąja; 26 ir vietoje, kurioje jiems buvo pasakyta: 'Jūs — ne mano tauta', jie bus vadinami gyvojo Dievo sūnumis."

27 O Izaijas apie Izraelį šaukia: „Net jei Izraelio sūnų skaičius būtų kaip jūros smilčių, tik likutis bus išgelbėtas! 28 Mat Jehova suves sąskaitas žemėje, padarys tai iki galo ir skubiai." 29 Dar Izaijas iš anksto pasakė: „Jeigu kareivijų Jehova nebūtų mums palikuonių palikęs, būtume tapę tarsi Sodoma, būtume Gomorai prilyginti."

30 Tai ką gi pasakysime? Kad kitataučiai, nors į teisumą nesiveržė, teisumą pasiekė, būtent teisumą iš tikėjimo. 31 O Izraelis, kad ir vijosi teisumo įstatymą, to įstatymo taip ir nepavijo. 32 Kodėl? Todėl, kad vijosi ne iš tikėjimo, o taip, tarytum jis būtų pasiekiamas darbais. Jie suklupo užkliuvę už „suklupimo akmens", 33 kaip parašyta: „Štai dedu Sione suklupimo akmenį, nupuolimo uolą, bet kas juo tiki, nenusivils."

10 Broliai, aš iš širdies linkiu gera ir maldauju Dievą dėl jų, — kad būtų išgelbėti. 2 Mat jiems liudiju, kad jie turi uolumą dėl Dievo, tik jo gerai nepažįsta. 3 Nesuprasdami Dievo teisumo ir siekdami įtvirtinti savąjį, jie Dievo teisumui nepakluso. 4 Kristus juk yra Įstatymo galas, kad teisumas tektų kiekvienam, kuris tiki.

5 Mozė rašo, kad žmogus, įvykdęs Įstatymo teisumą, bus gyvas per jį. 6 O teisumas, kylantis iš tikėjimo, kalba šitaip: „Nesakyk sau širdyje: 'Kas pakils į dangų?' (tai yra Kristaus žemyn parvesti) 7 arba: 'Kas nusileis į bedugnę?' (tai yra Kristaus iš mirusiųjų aukštyn iškelti)." 8 Ir ką jis sako? „Žodis arti tavęs yra — tavo lūpose ir tavo širdyje", tai yra mūsų skelbiamas tikėjimo „žodis". 9 Jeigu viešai išpažinsi žodį, esantį „tavo lūpose", — kad Jėzus yra Viešpats, ir širdimi tikėsi, kad Dievas prikėlė jį iš mirusiųjų, būsi išgelbėtas. 10 Mat širdimi tikima, ir tai veda į teisumą, o lūpomis viešai išpažįstama, ir tai veda į išgelbėjimą.

11 Raštas sako: „Nė vienas, kas
juo tiki, nenusivils.“ **12** Nėra
skirtumo tarp žydo ir graiko,
nes tas pats visų Viešpats, turin-
tis turtų visiems, kurie jo šau-
kiasi. **13** Juk „kiekvienas, kas
tik šauktųsi Jehovos vardo, bus
išgelbėtas“. **14** Tačiau kaipgi
žmonėms šauktis to, kurio ne-
įtikėjo? Kaip įtikėti tą, apie kurį
negirdėjo? O kaipgi jiems iš-
girsti be skelbėjo? **15** Ir kas gi
skelbtų, jei nebūtų siųsti? Kaip
parašyta: „Kokios gražios kojos
skelbiančių gerą naujieną apie
puikius dalykus!“

16 Tačiau ne visi pakluso ge-
rajai naujienai. Izaijas juk sako:
„Jehova, kas patikėjo tuo, ką iš
mūsų išgirdo?“ **17** Taigi, tikė-
jimas — iš klausymo, o klauso-
masi žodžio apie Kristų. **18** Vis
dėlto klausiu: argi jie negirdėjo?
Juk „po visą žemę pasklido jų
garsas, ir jų žinia — iki gyvena-
mos žemės pakraščių“. **19** Vis
dėlto klausiu: argi Izraelis nesu-
prato? Mozė pirmas sako: „Aš
sukelsiu jums pavydą per žmo-
nes, kurie nėra tauta, per ne-
protingą tautą jus įsiutinsiu.“
20 Izaijas visai drąsiai kalba:
„Buvau surastas tų, kurie manęs
neieškojo, pasirodžiau tiems, ku-
rie apie mane neklausinėjo.“
21 O apie Izraelį jis sako: „Visą
dieną tiesiau rankas į tautą, kuri
neklauso ir atsikalbinėja.“

11 Tad aš klausiu: negi Die-
vas atstūmė savo tautą?
Anaiptol! Juk ir pats esu izra-
elitas, Abraomo palikuonis iš
Benjamino giminės. **2** Dievas
neatstūmė savo tautos, kurią pri-
pažino pirmiausia. Ar nežinote,
ką Raštas sako apie Eliją — kaip
jis skundėsi Dievui dėl Izraelio?
3 „Jehova, tavo pranašus jie iš-
žudė, tavo aukurus išvartė. Aš
vienas likau ir dabar jie mano
sielos ieško.“ **4** O koks buvo
Dievo atsakymas jam? „Aš pasi-
likau sau septynis tūkstančius
vyrų, kurie nesulenkė kelių prieš
Baalą.“ **5** Taip ir dabartiniu
metu radosi likutis, išrinktas dėl
malonės. **6** O jeigu dėl malo-
nės, tai nebe dėl darbų, antraip
malonė nebebūtų malonė.

7 Ir kas tada? Ko Izraelis la-
bai siekia, to jis negavo, o išrink-
tieji gavo. Kiti buvo užkietinti,
8 kaip ir parašyta: „Dievas siun-
tė jiems įmygio dvasią, akis ne-
matančias ir ausis negirdinčias
— iki pat šios dienos.“ **9** Ir
Dovydas sako: „Jų stalas tetam-
pa jiems žabangais, pinklėmis,
suklupimo kliuviniu ir atpildu.
10 Teaptemsta jiems akys, kad
nematytų, ir jų nugaras nuolat
laikyk sulenktas.“

11 Tad klausiu: negi suklupę
jie visai parpuolė? Anaiptol! Vis
dėlto dėl jų nuklydimo atsivėrė
išgelbėjimas kitataučiams, — kad

jie imtų pavyduliauti. **12** O
jeigu jų nuklydimas suteikė tur-
tus pasauliui, jų sumenkėjimas
— turtus kitataučiams, kaip daug
daugiau suteiks jų visuma!
13 Dabar kalbu jums, kita-
taučiams. Jei jau esu kitataučių
apaštalas, teikiu šlovę savo tar-
nystei, **14** kad kaip nors pa-
skatinčiau savo tautiečius pa-
vyduliauti ir kai kuriuos iš jų
išgelbėčiau. **15** Juk jeigu jų at-
metimas reiškia sutaikymą pa-
sauliui, ką reikš jų priėmimas,
jei ne gyvenimą mirusiems?
16 Jeigu pirmkepė tešla — pir-
mavaisiai — šventa, tai šventas
ir visas maišymas. Ir jeigu šak-
nis šventa, tai ir šakos.
17 Jeigu jau kai kurios šakos
buvo nulaužtos, ir tu, būdamas
laukinis alyvmedis, buvai tarp
jų įskiepytas ir tapai alyvmedžio
šaknies syvų dalininku, **18** tai
nesipuikuok prieš tas šakas. Jei-
gu puikuojiesi, prisimink, kad
ne tu išlaikai šaknį, o šaknis
tave. **19** Tu sakysi: „Šakos buvo
nulaužtos tam, kad aš būčiau
įskiepytas.“ **20** Puiku, — dėl
savo netikėjimo jos buvo nu-
laužtos, o tu laikaisi dėl tikėji-
mo. Nesikelk į aukštybes, verčiau
bijok! **21** Juk jeigu Dievas ne-
pagailėjo prigimtinių šakų, nepa-
gailės ir tavęs. **22** Tad pasvars-
tyk apie Dievo maloningumą ir
griežtumą. Nupuolusiems griež-
tumas, o tau Dievo maloningu-
mas, jei nuo to maloningumo
neatsitolinsi, — antraip ir pats
būsi iškirstas. **23** Net ir anie,
jeigu išsivaduos iš netikėjimo,
bus įskiepyti, nes Dievas turi ga-
lią juos ir vėl įskiepyti. **24** Mat
jei tu buvai iškirstas iš alyvme-
džio, kuris iš prigimties laukis-
nis, ir buvai ne pagal prigimtį
įskiepytas sodo alyvmedyje, tai
juo labiau tos prigimtinės šakos
bus vėl įskiepytos savajame alyv-
medyje!
25 Nenoriu, broliai, palikti
jūsų nežinioje dėl šito slėpinio,
kad nelaikytumėte savęs išmin-
tingais: dalis Izraelio užkietė-
jo, kol įeis kitataučių visuma,
26 ir šitaip bus išgelbėtas vi-
sas Izraelis. Taip ir parašyta: „Iš
Siono ateis išvaduotojas ir nu-
tolins bedievystes nuo Jokūbo.
27 Ir tokia bus mano sandora
su jais, kai pašalinsiu jų nuodė-
mes.“ **28** Tiesa, žiūrint gero-
sios naujienos, jie yra priešai —
jūsų labui, tačiau, žiūrint dievi-
škojo išrinkimo, jie numylėtiniai
dėl protėvių. **29** Juk dėl savo
dovanų ir dėl pašaukimo Die-
vas nesigailės. **30** Kaip jūs ka-
daise Dievo neklausėte, o dabar
dėl jų neklusnumo patyrėte gai-
lestingumą, **31** taip ir jie da-
bar nepaklūsta — dėl to jūs pa-
tiriate gailestingumą, — kad ir
jų pačių dabar būtų pasigailė-

ta. **32** Mat Dievas visus įkalino neklusnume, kad visų pasigailėtų.

33 Dievo turtai, išmintis, žinojimas — kokia gelmė! Kokie neištiriami jo sprendimai ir nesusekami jo keliai! **34** „Kas gi yra pažinęs Jehovos mąstyseną, kas yra tapęs jo patarėju?“ **35** Arba: „Kas yra jam ką davęs pirmas, kad nusipelnytų atlygio?“ **36** Juk visa yra iš jo, per jį ir jam. Jam šlovė per amžius! Amen.

12 Todėl maldauju jus dėl Dievo gailestingumo, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui priimtiną auką — atlikti savo dievatarnystę sąmoningai. **2** Ir nebesileiskite šios santvarkos formuojami, bet visiškai pasikeiskite atnaujindami savo protą, kad įsitikintumėte, kokia yra Dievo valia, — kas gera, priimtina ir tobula.

3 Dėl man suteiktos malonės sakau kiekvienam iš jūsų: nemanykite apie save geriau negu reikia manyti — manykite apie save kaip sveikai mąstantys žmonės, kiekvienas pagal Dievo jam skirtą tikėjimo saiką. **4** Juk kaip mūsų kūnas yra vienas, tačiau sudarytas iš daugelio narių ir jų visų paskirtis nevienoda, **5** taip ir mes, daugelis, esame vienas kūnas Kristuje, o paviniui — vieni nuo kitų priklausomi nariai. **6** Pagal mums suteiktą malonę turime skirtingas dovanas, tad jei tai pranašavimas, pranašaukime sulig mums duotu tikėjimu, **7** jei tarnystė, tai ir tarnaukime; kas moko, temoko, **8** kas ragina, teragina, kas kuo dalijasi, tesidalija dosniai, kas vadovauja, tevadovauja rūpestingai, kas daro gailestingumo darbus, tedaro juos džiugiai.

9 Meilė tebūna be veidmainystės. Bodėkitės to, kas pikta, tvirtai laikykitės to, kas gera. **10** Vienas kitą broliškai mylėdami, puoselėkite švelnų prisirišimą, būkite pirmi rodyti vienas kitam pagarbą. **11** Būkite uolūs — ne tinginiai. Liepsnokite dvasia. Vergaukite Jehovai. **12** Džiaukitės viltimi. Ištverkite suspaudime. Nepaliaukite melstis. **13** Dalykitės su šventaisiais — kiek kuriam reikia. Puoselėkite svetingumą. **14** Laiminkite persekiotojus; laiminkite, užuot siuntę prakeiksmus. **15** Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais. **16** Kitus vertinkite taip, kaip save. Nepuoselėkite ambicingų minčių — laikykitės paprastų dalykų*. Netapkite išmintingi savo akyse.

Rom 12:16* Arba „būkite su paprastuoliais“.

17 Niekam neatmokėkite blogu už bloga. Stenkitės daryti tai, kas gera visų žmonių akyse. **18** Jei įmanoma, kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikingai su visais žmonėmis. **19** Nekeršykite patys, mylimieji, — palikite vietos Dievo rūstybei, juk parašyta: „‘Kerštas mano, aš atmokėsiu’, — sako Jehova.“ **20** Verčiau, „jei tavo priešas alksta, pavalgydink jį, jei troškta, pagirdyk. Taip darydamas, krausi kaitrias žarijas jam ant galvos“. **21** Nesiduok blogio nugalimas, bet nugalėk blogį gerumu.

13 Kiekviena siela tebūna klusni viršesnėms valdžioms, nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš Dievo. Esamos valdžios užima padėtis, joms skirtas Dievo. **2** Taigi, tas, kuris priešinasi valdžiai, stoja prieš Dievo sutvarkymą; kurie prieš jį stoja, užsitrauks sau nuosprendį. **3** Juk vyresnybės bijoma ne gerą darbą darant, o blogą. Nori nebijoti valdžios? Daryk gera ir susilauksi iš jos pagyrimo. **4** Mat ji yra Dievo tarnaitė tavo labui. Bet jei darai bloga, bijok, nes ji ne veltui nešiojasi kalaviją. Ji — Dievo tarnaitė, keršytoja išlieti rūstybei ant darančio bloga.

5 Tad klausyti būtina — ne tik dėl rūstybės, bet ir dėl sąžinės. **6** Todėl juk ir mokesčius mokate. Mat jie yra Dievo tarnautojai, nuolat užsiimantys tais dalykais. **7** Atiduokite visiems, kas priklauso: kam mokestis — mokestį, kam muitas — muitą, kam baimė — baimę, kam pagarba — pagarbą.

8 Niekam nebūkite nieko skolingi, išskyrus meilę vienas kitam, nes kas kitą myli, yra įvykdęs įstatymą. **9** Juk įsakymai „nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk svetimo“ ir bet kuris kitas yra apibendrinami šiuo pasakymu: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“ **10** Meilė nedaro artimui bloga, taigi meilė — įstatymo įvykdymas.

11 Ir tai darykite suprasdami, koks dabar metas, — jau atėjo valanda jums pabusti iš miego. Juk dabar mūsų išgelbėjimas arčiau nei tada, kai įtikėjome. **12** Naktis beveik praslinko, diena prisiartino. Tad nusivilkime tamsos darbus, apsiginkluokime šviesos ginklais. **13** Kaip dieną elkimės padoriai: tenebus vietos ūžavimams ir girtavimams, sanguliavimams ir įžūliam elgesiui*, nesantaikai ir pavydui. **14** Priešingai, apsivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir negalvokite, kaip čia patenkinus kūno geismus.

Rom 13:13* Arba „palaidam elgesiui“.

14 Žmogų, kuris nėra tvirtas tikėjime, mielai priimkite, tik venkite kritikos dėl skirtingų nuomonių. **2** Vienas įsitikinęs galįs valgyti viską, o silpnasis valgo daržoves. **3** Kuris valgo, tegul neniekina nevalgančio, o kuris nevalgo, teneteisia valgančio, juk Dievas jį mielai priėmė. **4** Kas gi tu toks, kad teistum kito tarną? Ar jis stovi, ar puola — tai savajam šeimininkui. Bet jis atsistos, nes Jehova turi galią jį pastatyti.

5 Vienas žmogus kurią nors dieną laiko svarbesne už kitą, o kitam visos dienos vienodos. Kiekvienas tebūna visiškai įsitikinęs, — savo paties protu. **6** Kas vieną dieną laiko ypatinga, laiko ją tokia Jehovai. Tas, kuris valgo, valgo Jehovai, nes dėkoja Dievui. Ir kuris nevalgo, nevalgo Jehovai, — jis irgi dėkoja Dievui. **7** Juk nė vienas iš mūsų negyvename sau, ir nė vienas sau nemiršta. **8** Jei gyvename, gyvename Jehovai, ir jei mirštame, mirštame Jehovai. Taigi, ar gyvename, ar mirštame, esame Jehovos. **9** Kristus juk numirė ir atgijo tam, kad būtų ir mirusiųjų, ir gyvųjų Viešpats.

10 Tai kodėl tu teisi savo brolį? Arba kodėl niekini savo brolį? Juk visi stosime prieš Dievo teismo sostą. **11** Parašyta: „Kaip aš gyvas, — sako Jehova, — prieš mane priklaups kiekvienas kelis, ir kiekvienas liežuvis išpažins Dievą.“ **12** Taigi kiekvienas duosime Dievui apyskaitą už save.

13 Tad liaukimės teisę vienas kitą. Verčiau nusistatykite neduoti broliui pagrindo pasipiktinti ar suklupti. **14** Žinau ir esu įsitikinęs Viešpatyje Jėzuje, kad nėra nieko, kas būtų savaime nešvaru. Tik jeigu kas nors laiko ką nešvariu, jam tai ir yra nešvaru. **15** Jeigu dėl valgio tavo brolis užsigauna, tu nebesielgi, kaip reikalauja meilė. Nepražudyk savo valgiu to, už kurį numirė Kristus! **16** Taigi, tai, ką jūs gerai darote, tenebūna pagrindas įžeidžiai apie jus kalbėti. **17** Juk Dievo karalystė yra ne valgymas ar gėrimas, bet teisumas, taika ir džiaugsmas šventojoje dvasioje. **18** Kas šitaip Kristui vergauja, yra priimtinas Dievui ir susilaukia žmonių palankumo.

19 Taigi siekime to, kas kuria santarvę ir kas padeda vienam kitą ugdyti. **20** Liaukis griovęs Dievo darbą dėl valgio! Tiesa, viskas yra švaru, bet kenkia žmogui, kuris valgo nepaisydamas galimo suklupimo. **21** Gerai yra nevalgyti mėsos, negerti vyno ir nedaryti nieko, dėl ko tavo brolis galėtų suklupti.

22 Savo įsitikinimą laikyk sau
Dievo akivaizdoje. Laimingas
žmogus, kuriam netenka sa-
vęs teisti dėl savo sprendimų.
23 O kas abejoja ir vis tiek val-
go, tas nuteistas, nes elgiasi ne
iš įsitikinimo. Visa, kas daroma
ne iš įsitikinimo, yra nuodėmė.

15 Tad mes, stiprieji, pri-
valome pakelti silpnybes
tų, kurie nestiprūs, o ne pa-
taikauti sau. 2 Kiekvienas iš
mūsų tesielgia su artimu malo-
niai dėl jo gerovės ir ugdybos.
3 Juk ir Kristus ne pataikavo
sau, bet, kaip parašyta: „Tave
įžeidinėjančių įžeidimai krito
ant manęs.“ 4 Mat visa, kas
kadaise parašyta, mums pamo-
kyti parašyta, kad dėl savo iš-
tvermės ir Raštų paguodos tu-
rėtume viltį. 5 O ištvermės ir
paguodos Dievas teigalina jus
turėti tarpusavyje tokią pačią
nuostatą, kokią Kristus Jėzus tu-
rėjo, 6 kad visi sutartinai, vie-
nu balsu šlovintumėte mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievą
ir Tėvą.

7 Tad mielai priimkite vienas
kitą, kaip ir Kristus mus mielai
priėmė, — Dievo šlovei. 8 Juk
sakau: Kristus tapo apipjaustytųjų tarnu, kad parodytų Dievą
esant tiesakalbį, tai yra kad pa-
tvirtintų jų protėviams duotus
pažadus 9 ir kad tautos šlo-
vintų Dievą už gailestingumą.
Kaip ir parašyta: „Todėl vie-
šai kalbėsiu apie tave tautose
ir tavo vardui giedosiu.“ 10 Ir
dar sako: „Džiaukitės, tautos,
kartu su jo tauta!“ 11 Ir dar:
„Liaupsinkite Jehovą, visos tau-
tos; teliaupsina jį visos gentys!“
12 Ir dar Izaijas sako: „Bus Jesės
šaknis, ir bus, kas pakils val-
dyti tautų, tautos juo vilsis.“
13 Vilties Dievas tepripildo jus
visokio džiaugsmo ir ramybės
už tai, kad pasitikite juo, — kad
šventosios dvasios galia būtu-
mėte pertekę vilties.

14 Apskritai aš pats esu įsi-
tikinęs, mano broliai, kad jūs
patys esate kupini gerumo, pri-
pildyti visokeriopo pažinimo
ir galite vienas kitą paprotin-
ti. 15 Tačiau apie kai kuriuos
dalykus parašiau jums tiesmu-
kiau, kaip ir norėdamas dar kar-
tą apie tai jums priminti dėl
Dievo man suteiktos malonės
16 būti Kristaus Jėzaus tarnau-
toju kitataučiams. Aš juk dirbu
šventą Dievo gerosios naujienos
darbą, kad kitataučiai taptų pri-
imtina, šventąja dvasia pašven-
tinta auka.

17 Taigi turiu pagrindą džiū-
gauti Kristuje Jėzuje dėl savo
tarnystės Dievui. 18 Nedrįsiu
kalbėti apie ką kita, išskyrus tai,
ką Kristus kitataučių klusnumui
laimėti nuveikė per mane, — ma-
no žodžiu ir darbu, 19 ženk-

lų bei stebuklų galia, šventosios dvasios galia; taip nuo Jeruzalės ir jos apylinkių iki Ilyrijos visur paskelbiau gerąją naujieną apie Kristų. **20** Aš nusprendžiau neskelbti gerosios naujienos ten, kur Kristaus vardas jau yra pagarsintas, kad nestatyčiau ant kito padėtų pamatų. **21** Verčiau, kaip parašyta: „Pamatys tie, kuriems nebuvo apie jį pranešta, supras tie, kurie nebuvo girdėję.“

22 Štai kodėl man daugelį kartų vis iškildavo kliūčių atvykti pas jus. **23** Bet dabar, nebeturėdamas neliestos vietos tuose kraštuose ir jau kelerius metus trokšdamas pas jus atvykti, **24** viliuosi keliaudamas į Ispaniją pakeliui su jumis pasimatyti ir, pirmiausia kiek pasidžiaugęs jūsų draugija, būti jūsų ten išlydėtas. **25** O dabar vyksiu į Jeruzalę patarnauti šventiesiems. **26** Mat Makedonija ir Achaja mielai pasidalijo savo ištekliais aukodamos Jeruzalės šventųjų beturčiams. **27** Jos mielai nusprendė tai padaryti; ir išties jos yra jų skolininkės: juk jeigu kitataučiai tapo jų dvasinių gėrybių dalininkais, tai yra skolingi padėti jiems materialinėmis gėrybėmis. **28** Tad kai būsiu sutvarkęs šį reikalą ir jiems tas aukas saugiai pristatęs, keliausiu pro jus į Ispaniją. **29** Ir kai pas jus atvyksiu, žinau, kad atvyksiu su Kristaus palaimos pilnybe.

30 Dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus ir dėl dvasios meilės raginu jus, broliai: grumkitės drauge su manimi melsdamiesi Dievui už mane, **31** kad būčiau išgelbėtas iš netikinčiųjų Judėjoje ir kad šventieji mano patarnavimu Jeruzalei būtų patenkinti, **32** kad Dievo valia su džiaugsmu atvykęs pas jus drauge su jumis atsigaivinčiau. **33** Ramybės* Dievas tebūna su jumis visais! Amen.

16 Noriu pristatyti jums mūsų seserį Febę, kuri yra Kenchrėjos bendruomenės tarnė. **2** Priimkite ją Viešpatyje kaip dera šventiesiems ir suteikite pagalbą, kokios tik jai reikėtų, nes ir ji pati yra pagelbėjusi daugeliui, taip pat ir man.

3 Sveikinkite nuo manęs Priską ir Akvilą, mano bendradarbius Kristuje Jėzuje, **4** kurie yra guldę galvas už mano sielą. Jiems dėkoju ne vien aš, bet ir visos kitataučių bendruomenės. **5** Sveikinkite ir jų namuose susirenkančią bendruomenę. Sveikinkite mano mylimąjį Epenetą — pirmąjį vaisių Kristui Azijoje. **6** Sveikinkite Mariją, daug triūsusią jūsų labui. **7** Sveikinkite Androniką ir Juniją, mano

---

Rom 15:33* Arba „taikos“.

giminaičius, kalėjusius drauge
su manimi. Apaštalai juodu ge-
rai pažįsta ir Kristuje jie yra
ilgiau už mane.

8 Sveikinkite mano mylimą-
jį Viešpatyje Ampliatą. **9** Svei-
kinkite mūsų bendradarbį Kris-
tuje Urboną ir mano mylimąjį
Stachį. **10** Sveikinkite Apelį,
išmėgintąjį Kristuje. Sveikinkite
tuos, kurie iš Aristobulo šeimy-
nos. **11** Sveikinkite mano gi-
minaitį Erodioną. Sveikinkite ir
tuos iš Narcizo šeimynos, kurie
yra Viešpatyje. **12** Sveikinki-
te Trifeną ir Trifosą, triūsian-
čias Viešpatyje. Sveikinkite mū-
sų mylimąją Persidę, kuri daug
triūsė Viešpatyje. **13** Sveikin-
kite Rufą, išrinktąjį Viešpaty-
je, taip pat jo ir mano moti-
ną. **14** Sveikinkite Asinkritą,
Flegontą, Hermį, Patrobą, Her-
mą ir su jais esančius brolius.
15 Sveikinkite Filologą ir Juliją,
Nerėją ir jo seserį, taip pat Olim-
pą ir visus su jais esančius šven-
tuosius. **16** Sveikinkite vienas
kitą šventu pabučiavimu. Jus
sveikina visos Kristaus bendruo-
menės.

17 Raginu jus, broliai, įsidė-
mėti tuos, kurie kelia susiskal-
dymus ir stumia į suklupimą,
elgdamiesi priešingai mokslui,
kurio išmokote. Šalinkitės jų.
18 Tokie vergauja ne mūsų Viešpačiui Kristui, o savo pilvui. Saldžia kalba ir meilikavimu jie suvedžioja patikliųjų širdis.
19 Jūsų klusnumas tapo žinomas visiems, todėl aš džiaugiuosi dėl jūsų ir noriu, kad būtumėte išmintingi tam, kas gera, ir neišmanūs tam, kas bloga.
20 O ramybės Dievas netrukus sutrins Šėtoną po jūsų kojomis. Tebūna su jumis mūsų Viešpaties Jėzaus malonė!

21 Jus sveikina mano bendradarbis Timotiejus, taip pat mano giminaičiai Liucijus, Jasonas ir Sosipatras.

22 Aš, Tercijus, šio laiško surašytojas, sveikinu jus Viešpatyje.

23 Jus sveikina Gajus, kuris atvėrė savo namus man ir visai bendruomenei. Jus sveikina miesto iždininkas Erastas ir jo* brolis Kvartas. **24** — *

25 Tam, kuris gali jus sustiprinti, kaip byloja mano garsinama geroji naujiena ir skelbimas apie Jėzų Kristų, kaip byloja apreiškimas slėpinio, ilgus amžius nutylėto, **26** o dabar atskleisto ir per pranašiškus raštus amžinojo Dievo įsakymu paskelbto visose tautose tikėjimo klusnumui ugdyti, — **27** Dievui, vieninteliam išmintingam, tebūna amžinai šlovė per Jėzų Kristų! Amen.

Rom 16:23* Arba „mūsų“. **24*** Į Vestkoto ir Horto ir kitas graikiškojo teksto redakcijas ši eilutė neįtraukta.

PIRMASIS LAIŠKAS

KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia pašauktas Jėzaus Kristaus apaštalas, ir brolis Sostenas — **2** Dievo bendruomenei Korinte, pašventintiesiems Kristuje Jėzuje, pašauktiesiems šventiesiems, drauge su visais, kurie visur šaukiasi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo — jų Viešpaties ir mūsų.

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

4 Aš nuolat dėkoju už jus Dievui dėl Dievo malonės, suteiktos jums Kristuje Jėzuje, **5** kad jame esate viskuo praturtinti, visa žodžio galia ir visu pažinimu, **6** ir kad liudijimas apie Kristų jumyse įsitvirtino. **7** Dėl to jūs, laukte laukiantys mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apsireiškimo, nestokojate jokios dovanos. **8** Jis ir stiprins jus iki galo, kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dieną būtumėte nepriekaištingi. **9** Ištikimas yra Dievas, pašaukęs jus į bendrystę su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi, mūsų Viešpačiu.

10 Raginu jus, broliai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu: visi vienaip kalbėkite ir tenebūna tarp jūsų susiskaldymų, bet būkite tobulai suvienyti vienokios galvosenos ir vienokio nusistatymo. **11** Mat kai kurie iš Chlojės namų man pranešė apie jus, mano broliai, kad tarp jūsų yra nesutarimų. **12** Turiu omenyje, kad jūs kiekvienas sakote: „Aš tai esu Pauliaus“, „o aš — Apolo“, „o aš — Kefo“, „o aš — Kristaus“. **13** Kristus tapo padalytas! Negi Paulius buvo už jus prie stulpo prikaltas? Ar Pauliaus vardu buvote pakrikštyti? **14** Esu dėkingas, kad aš nė vieno iš jūsų nepakrikštijau, išskyrus Krispą ir Gajų, **15** taigi niekas negali sakyti, kad buvote pakrikštyti mano vardu. **16** Tiesa, dar pakrikštijau Stefano namus. O dėl kitų tai nežinau, ar dar kurį pakrikštijau. **17** Kristus juk siuntė mane ne krikštyti, o gerosios naujienos skelbti, — bet ne žodžio išmintimi, kad Kristaus kančių stulpas nepasidarytų bereikšmis.

18 Mat einantiems į pražūtį žodis apie kančių stulpą atrodo kvailystė, o mums, einantiems į išgelbėjimą, jis yra Dievo galybė. **19** Juk parašyta: „Sunaikinsiu išmintingųjų išmintį, atmesiu protingųjų protą.“ **20** Kur išminčius? Kur Raštų žinovas? Kur šios santvarkos įrodinėtojas? Ar Dievas nepavertė pasaulio išminties kvailyste?

21 Kadangi, pagal Dievo išmintingą sutvarkymą, pasaulis savo
išmintimi Dievo nepažino, Dievas mielai ėmėsi skelbiamos žinios kvailumu išgelbėti tuos,
kurie tiki.
22 Žydai reikalauja ženklų, graikai ieško išminties, **23** bet
mes skelbiame prikaltą prie stulpo Kristų, kas žydams yra papiktinimas, o kitataučiams kvailystė; **24** o pašauktiesiems, tiek
žydams, tiek graikams, Kristų skelbiame kaip Dievo galybę ir
Dievo išmintį. **25** Mat iš Dievo ateinanti kvailystė už žmones išmintingesnė, ir iš Dievo ateinanti silpnybė už žmones
stipresnė.
26 Jūs gi matote, broliai, koks jūsų pašaukimas: nedaug tarp
jūsų, kūniškai vertinant, išmintingų, nedaug galingų, nedaug
kilmingų. **27** Bet Dievas išsirinko, kas pasaulio požiūriu
kvaila, kad sugėdintų išmintinguosius; Dievas išsirinko, kas pasaulio požiūriu silpna, kad sugėdintų stipriuosius. **28** Ir kas
pasaulio požiūriu žemos kilmės, kas paniekinta, ko nėra, Dievas išsirinko, kad niekais paverstų tai, kas yra, **29** ir kad joks
žmogus Dievo akivaizdoje nesigirtų. **30** Jo dėka jūs esate
Kristuje Jėzuje, kuris tapo mums išmintimi nuo Dievo, taip pat
teisumu, pašventinimu ir išpirkimu, **31** kad būtų, kaip parašyta: „Kas giriasi, tesigiria Jehova*.“

2 Aš irgi, broliai, kai atvykau pas jus, atvykau skelbti
jums Dievo slėpinio ne kalbos ar išminties įmantrybę pasitelkęs, **2** mat nutariau nežinoti
tarp jūsų nieko, tik Jėzų Kristų, — ir tą patį prikaltą prie stulpo. **3** Atvykau pas jus silpnas,
bijodamas, drebėte drebėdamas. **4** Mano kalba ir mano skelbimas buvo ne įtaigūs išminties žodžiai, o dvasios ir galybės parodymas, **5** kad jūsų tikėjimas
remtųsi ne žmonių išmintimi, o Dievo galybe.
6 Tiesa, tarp subrendusiųjų mes išmintį skelbiame, tačiau
ne šios santvarkos išmintį ir ne šios santvarkos valdovų, pavirsiančių į nieką, — **7** ne, mes
skelbiame Dievo išmintį, glūdinčią jo slėpinyje, paslėptą išmintį, kurią Dievas iš anksto,
dar prieš visas santvarkas, skyrė mūsų šlovei. **8** Nė vienas iš
šios santvarkos valdovų jos nepažino, nes jeigu jie būtų pažinę, nebūtų šlovingojo Viešpaties prie stulpo prikalę. **9** Bet,
kaip parašyta: „Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui
į širdį neatėjo, paruošė Dievas tiems, kurie jį myli.“ **10** Mat
visa tai Dievas apreiškė mums

1Ko 1:31* Žr. 1 priedą.

per savo dvasią. Dvasia juk visa ištiria, netgi Dievo gelmes.

11 Kas gi iš žmonių žino, kas žmoguje slypi, jei ne paties žmogaus dvasia, jame esanti? Taip ir to, kas slypi Dieve, nėra pažinęs niekas, tik Dievo dvasia. **12** O mes priėmėme ne pasaulio dvasią, bet dvasią iš Dievo, kad suvoktume, kas mums Dievo dovanota. **13** Apie tuos dalykus mes ir kalbame — ne tais žodžiais, kurių moko žmonių išmintis, o tais, kurių moko dvasia; dvasinius klausimus aiškiname* dvasiniais žodžiais.

14 O sielinis* žmogus nepriima dalykų, ateinančių iš Dievo dvasios, nes jam tai kvailystė. Ir jis negali jų pažinti, mat apie juos reikia spręsti dvasiškai. **15** Dvasinis žmogus gali spręsti apie viską, bet niekas negali spręsti apie jį. **16** „Kas gi yra pažinęs Jehovos mąstyseną, kad galėtų jį pamokyti?“ Vis dėlto mes turime Kristaus mąstyseną.

3 Taigi, broliai, aš negalėjau kalbėti jums kaip dvasiniams žmonėms — tik kaip kūniškiems, kaip kūdikiams Kristuje. **2** Maitinau jus pienu — ne kietu maistu, nes tokio dar negalėjote valgyti. Tiesą sakant, ir dabar negalite, **3** nes tebesate kūniški. Jeigu tarp jūsų pavydas ir nesantaika, argi nesate kūniški, argi nesielgiate grynai žmogiškai? **4** Juk jeigu kuris nors sako: „Aš esu Pauliaus“, o kitas: „aš — Apolo“, argi nesate kaip visi kiti žmonės?

5 Kas gi yra Apolas? Kas yra Paulius? Tarnai, per kuriuos įtikėjote, — kiekvienas, kaip Viešpats kuriam davė. **6** Aš pasodinau, Apolas palaistė, bet augino Dievas. **7** Taigi nei sodintojas ką reiškia, nei laistytojas, o vien tik augintojas — Dievas. **8** Sodintojas ir laistytojas esti viena, bet kiekvienas gaus savo atlygį, pagal savo paties triūsą. **9** Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs — Dievo dirva, Dievo statinys.

10 Dėl Dievo malonės, kuri man suteikta, kaip išmintingas statybos vadovas aš paklojau pamatą, o kitas ant jo stato. Kiekvienas težiūri, kaip ant jo stato. **11** Mat niekas negali kloti kito pamato — kito nei tas, kuris jau paklotas, o jis yra Jėzus Kristus. **12** Ar kas ant to pamato stato iš aukso, sidabro, brangių akmenų, medžio, šieno, šiaudų — **13** kiekvieno darbas išaiškės. Diena tai atskleis, nes bus per ugnį apreikšta; pati ugnis ištirs, koks kieno darbas. **14** Kieno darbas, pastatytas ant to pamato, išliks, tas gaus atlygį. **15** Kieno darbas sudegs,

---

1Ko 2:13* Arba „gretiname su“. **14*** T. y. fizinis.

tas patirs nuostolį, tačiau pats
bus išgelbėtas, tik tarytum iš ug-
nies.
16 Ar nežinote, kad esate Die-
vo šventykla ir kad jumyse gyve-
na Dievo dvasia? **17** Kas nai-
kina Dievo šventyklą, tą Dievas
patį sunaikins, mat Dievo šven-
tykla yra šventa, ir ta šventyk-
la — tai jūs.
18 Tegul nė vienas savęs neap-
gaudinėja: jei kas iš jūsų mano
esąs šioje santvarkoje išmintin-
gas, tepasidaro kvailas, kad taptų
išmintingas. **19** Juk šio pasau-
lio išmintis Dievui yra kvailys-
tė. Parašyta: „Jis sugauna išmin-
tinguosius jų gudrume.“ **20** Ir
dar: „Jehova žino išmintingų-
jų svarstymus, — kad jie tušti.“
21 Taigi, niekas tenesigiria žmo-
nėmis, nes visa yra jūsų: **22** ar
Paulius, ar Apolas, ar Kefas, ar
pasaulis, ar gyvenimas, ar mir-
tis, ar esamybės, ar būsimybės —
visa yra jūsų, **23** jūs patys esa-
te Kristaus, o Kristus — Dievo.

4 Kiekvienas telaiko mus Kris-
taus pavaldiniais ir Dievo
slėpinių prievaizdais. **2** O iš
prievaizdų tikimasi, kad pasiro-
dytų esą ištikimi. **3** Man ma-
žiausiai rūpi, jei jūs ar žmonių
teismas mane teisite. Nė aš pats
savęs neteisiu, **4** mat nesijau-
čiu esąs dėl ko nors kaltas.
Vis dėlto tuo dar nesu išteisin-
tas, — mano teisėjas yra Jehova.
5 Tad nieko neteiskite pirma
laiko, kol Viešpats dar neatėjo.
Jis apšvies tai, kas slypi tamso-
je, ir atskleis širdžių ketinimus.
Tada pagyrimą kiekvienas gaus
iš Dievo.
6 Broliai, jūsų labui tuos da-
lykus aš pritaikiau sau ir Apolui,
kad iš mūsų išmoktumėte tai-
syklę: „Neperženk to, kas para-
šyta“, — tam, kad nesipūstumėte
ir nelaikytumėte vieno geresniu
už kitą. **7** Kas gi išskiria tave
iš kitų? Ką turi, ko nebūtum ga-
vęs? O jeigu esi gavęs, tai ko
giriesi, tarsi nebūtum gavęs?
8 Jūs jau sotūs? Jau pratur-
tėjote? Jau pradėjote be mūsų
karaliauti? O, kad išties būtu-
mėte pradėję karaliauti! Tada ir
mes galėtume karaliauti drauge
su jumis. **9** Man atrodo, kad
mus, apaštalus, Dievas išstatė
paskutinius, tarytum mirtinin-
kus, — tapome reginiu* pasau-
liui, tiek angelams, tiek žmo-
nėms. **10** Mes kvaili dėl Kris-
taus, o jūs Kristuje nuovokūs.
Mes silpni, o jūs stiprūs. Jūs gar-
bingi, o mes niekingi. **11** Iki
pat šiol alkstame, trokštame,
esame nuogi, stumdomi*, be pa-
stogės, **12** vargstame, dirbda-
mi savo rankomis. Įžeidinėjami
mes laiminame, persekiojami
kantriai ištveriame, **13** šmei-

1Ko 4:9* Pažod. „teatru“. **11*** Pa-
žod. „kumščiuojami“.

žiami atsakome maloniai*. Esame tapę pasaulio atliekomis, visų atmatomis, — iki pat šiolei.

14 Rašau tai ne tam, kad jus sugėdinčiau, bet kad paprotinčiau kaip savo mylimus vaikus. **15** Nors turėtumėte dešimt tūkstančių auklėtojų Kristuje, tikrai neturite daug tėvų, nes dėl gerosios naujienos aš esu tapęs jūsų tėvu Kristuje Jėzuje. **16** Tad labai jus prašau: imkite pavyzdį iš manęs. **17** Štai kodėl siunčiu pas jus Timotiejų, savo mylimą ir ištikimą vaiką Viešpatyje. Jis jums primins mano kelius Kristuje Jėzuje — kaip aš mokau visur, visose bendruomenėse.

18 Kai kurie yra pasipūtę, tarsi aš neketinčiau pas jus atvykti. **19** Bet jeigu Jehova panorės, atvyksiu pas jus netrukus ir tada išsiaiškinsiu ne ką tie pasipūtėliai kalba, o ką jie gali. **20** Dievo karalystė juk ne kalboje, o galioje. **21** Ko norėtumėte? Ar kad atvykčiau pas jus su lazda, ar su meile ir romumo dvasia?

5 Tiesą sakant, tenka girdėti apie ištvirkavimą* tarp jūsų, ir dar tokį ištvirkavimą, kokio nepasitaiko netgi tautose, — kad kažkas gyvena su savo tėvo žmona. **2** Ir jūs dėl to dar pučiatės, užuot sielvartavę ir tai padariusį pašalinę iš savo tarpo?! **3** Štai aš, nors nesu pas jus kūnu, esu dvasia ir jau nuteisiau tą, kuris taip padarė, — tarsi išties būčiau pas jus. **4** Jums susirinkus mūsų Viešpaties Jėzaus vardu, taip pat man su jumis esant dvasia ir mūsų Viešpaties Jėzaus galybe, **5** atiduokite tokį Šėtonui, kad kūnas būtų sunaikintas ir dvasia Viešpaties dieną būtų išgelbėta.

6 Jūsų gyrimasis nėra geras. Ar nežinote, kad truputis raugo įraugina visą maišymą? **7** Atsikratykite senojo raugo, kad būtumėte naujas maišymas, kokie jūs ir esate — be raugo. Juk Kristus, mūsų pascha, jau paaukotas. **8** Todėl švęskime šventę ne su senu raugu ir ne su blogybės ir nedorumo raugu, bet su nerauginta nuoširdumo ir tiesos duona.

9 Savo laiške jums rašiau, kad nebebendrautumėte su ištvirkautojais. **10** Neturėjau omeny apskritai šio pasaulio ištvirkautojų, gobšuolių ir grobikų, stabmeldžių, antraip išvis turėtumėte iš pasaulio išeiti. **11** Dabar jums rašau, kad nebebendrautumėte su tokiu, kuris vadinasi brolis, tačiau yra ištvirkautojas ar gobšuolis, ar stabmeldys, ar keikėjas, ar girtuoklis, ar grobikas. Su tokiu nė nevalgykite kartu. **12** Kodėl gi

---

1Ko 4:13* Arba „šmeižiami maldaujame“. **5:1*** Žr. 4 priedą.

turėčiau teisti pašaliečius? Argi
jūs ne saviškius teisiate, **13** o
pašaliečius — argi ne Dievas?
„Pašalinkite nedorėlį iš savo pa-
čių tarpo.“

6 Negi kai kas iš jūsų, turėda-
mas skundą prieš kitą, drįs-
ta bylinėtis pas neteisiuosius, o
ne pas šventuosius? **2** Gal ne-
žinote, kad šventieji teis pasau-
lį? Tad jei teisite pasaulį, ne-
jaugi nesugebate išspręsti visai
menkų dalykų? **3** Ar nežino-
te, kad mes teisime angelus? O
šio gyvenimo reikalų jau ne?!
4 Tad kai prisieina spręsti šio
gyvenimo reikalus, kodėl teisė-
jais pasisodinate žmones, kurie
bendruomenei nieko nereiškia?
5 Kalbu norėdamas jus sugė-
dinti. Nejaugi iš jūsų nėra nė
vieno išmintingo, kuris galė-
tų pateisėjauti savo broliams?
6 Deja, brolis bylinėjasi su bro-
liu, ir dar pas netikinčiuosius!

7 Tai jau tikrai visiškas jūsų
pralaimėjimas, kad keliate vie-
nas kitam bylas. Ar ne geriau
jums susitaikyti su skriauda? Ar
ne geriau jau susitaikyti su ap-
gaule? **8** O jūs priešingai —
patys skriaudžiate ir apgaudinė-
jate, ir dar brolius!

9 Ar nežinote, kad neteisie-
ji nepaveldės Dievo karalystės?
Neapsigaukite! Nei ištvirkauto-
jai, nei stabmeldžiai, nei svetim-
autojai, nei vyrai, kurie tenki-
na vyrus, nei vyrai, kurie tenki-
nasi su vyrais, **10** nei vagys,
nei gobšuoliai, nė girtuokliai,
keikėjai ar grobikai nepaveldės
Dievo karalystės. **11** Ir kai ku-
rie iš jūsų tokie buvote, bet da-
bar esate nuplauti, pašventinti,
išteisinti mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus vardu ir mūsų Dievo
dvasia.

12 Viskas man leistina, bet
ne viskas naudinga. Viskas man
leistina, bet aš nesiduosiu nie-
kieno užvaldomas. **13** Valgis
pilvui, o pilvas valgiui; tačiau
Dievas pavers niekais ir viena, ir
kita. Kūnas — ne ištvirkavimui,
o Viešpačiui; o Viešpats — kūnui.
14 Dievas prikėlė Viešpatį, savo
galia prikels iš mirties ir mus.

15 Ar nežinote, kad jūsų kū-
nai yra Kristaus nariai? Negi pa-
ėmęs Kristaus narius padarysiu
juos paleistuvės nariais? Jokiu
būdu! **16** O gal nežinote, jog
tas, kuris susijungia su paleistu-
ve, tampa su ja vienu kūnu? Juk
„juodu, — sako, — bus vienas kū-
nas“. **17** O kas susijungęs su
Viešpačiu, tas yra su juo viena
dvasia. **18** Bėkite nuo ištvirka-
vimo! Kiekviena kita nuodėmė,
kokią tik žmogus padarytų, nėra
susijusi su kūnu, o tas, kuris iš-
tvirkauja, nusideda savo paties
kūnui. **19** O gal nežinote, kad
jūsų kūnas — tai šventykla ju-
myse esančios šventosios dva-

sios, kurią iš Dievo esate gavę? Ir
jūs nepriklausote sau, **20** nes
buvote nupirkti, už jus buvo
sumokėta kaina. Tad šlovinkite
Dievą savo kūnu!

7 Dabar apie dalykus, dėl ku-
rių rašėte: gerai daro vy-
ras, jei neliečia moters. **2** Vis
dėlto dėl ištvirkavimo paplitimo kiekvienas teturi sau žmoną ir kiekviena moteris sau vyrą.
3 Vyras teatlieka pareigą žmonai, taip pat ir žmona vyrui.
4 Žmonos kūnas ne jos valioje, o vyro. Panašiai ir vyro kūnas
ne jo valioje, o žmonos. **5** Neatimkite to vienas iš kito, nebent abipusiu sutarimu kuriam laikui, kad skirtumėte laiko maldai ir paskui vėl sueitumėte draugėn, — kad Šėtonas jūsų negundytų dėl jūsų nesusilaikymo. **6** Tai sakau leisdamas,
o ne įsakydamas. **7** Vis dėlto
norėčiau, kad visi žmonės būtų
tokie, kaip ir aš. Aišku, kiekvienas turi savo dovaną nuo Dievo: vienas tokią, kitas — kitokią.

8 O nesusituokusiems ir naš-
lėms sakau, kad jiems būtų gerai
likti tokiems, kaip ir aš. **9** Bet
jeigu jie negali susilaikyti, tegul
tuokiasi, nes geriau jau tuoktis
negu degti aistra.

10 Susituokusiems liepiu ne
aš, bet Viešpats: žmona teneatsi-
skiria nuo vyro, **11** o jeigu jau
atsiskirtų, tegul lieka netekėju-
si arba tegul susitaiko su vyru.
Vyras irgi tegul nepalieka žmonos.

12 Kitiems sakau aš, ne Vieš-
pats: jei kuris brolis turi neti-
kinčią žmoną ir ji sutinka su
juo gyventi, tegul jos nepalieka.
13 Taip pat moteris, turinti ne-
tikintį vyrą, kuris sutinka su ja
gyventi, tegul vyro nepalieka.
14 Mat netikintis vyras yra pa-
šventintas dėl savo žmonos ir
netikinti žmona yra dėl brolio*
pašventinta. Antraip jūsų vaikai
būtų netyri, o dabar jie šventi.
15 Bet jeigu netikintysis nu-
sprendžia atsiskirti, tegul atsi-
skiria. Tokiomis aplinkybėmis
brolis ar sesuo nėra įpareigoti.
Dievas yra pašaukęs jus ramybei. **16** Mat iš kur tu žinai,
žmona, kad išgelbėsi vyrą? Arba
iš kur tu žinai, vyre, kad išgelbėsi žmoną?

17 Kaip Jehova kiekvienam
davė, kokį Dievas kiekvieną pa-
šaukė, tegul jis taip ir gyvena.
Taip aš nurodau visose bendruo-
menėse. **18** Kuris nors buvo
pašauktas apipjaustytas? Tene-
mėgina tapti neapipjaustytu. Ku-
ris nors pašauktas neapipjaus-
tytas? Tenesidaro apipjaustymo.
19 Apipjaustymas nieko nereiš-
kia ir neapipjaustymas nieko
nereiškia, — tik Dievo įsakymų
laikymasis. **20** Kokios padėties

1Ko 7:14* T. y. tikinčio vyro.

kiekvienas buvo pašauktas, tokios tegul ir pasilieka. **21** Vergas buvai pašauktas? Nesikrimsk dėl to. Bet jeigu gali tapti laisvas, pasinaudok ta galimybe. **22** Juk kiekvienas, kuris Viešpatyje, pašauktas vergas būdamas, yra Viešpaties atleistinis. Taip ir tas, kuris pašauktas laisvasis būdamas, yra Kristaus vergas. **23** Jūs buvote nupirkti, už jus buvo sumokėta kaina — nepasidarykite žmonių vergais. **24** Koks kiekvienas buvo pašauktas, broliai, toks tegul Dievo akivaizdoje ir pasilieka.

25 Dėl tų, kurie skaistūs, neturiu Viešpaties įsakymo, bet pareiškiu savo nuomonę kaip tas, kuris dėl Viešpaties gailestingumo yra patikimas. **26** Tad manau, kad, atsižvelgiant į dabartinę padėtį, žmogui geriausia likti tokiam, koks yra. **27** Esi susaistytas su žmona? Nesiek atsiskyrimo. Esi laisvas nuo žmonos? Neieškok žmonos. **28** Bet jeigu ir susituoktum, nenusidėtum. Ir jeigu skaistus susituoktų, nenusidėtų. Tačiau tokie turės kūno vargų, o aš noriu jus nuo jų apsaugoti.

29 Be to, broliai, štai ką jums sakau: laikas trumpas. Nuo šiol tie, kurie turi žmonas, tebūna tarsi neturėtų, **30** ir kurie verkia, — tarsi neverktų, ir kurie džiaugiasi, — tarsi nesidžiaugtų, ir kurie perka, — tarsi neįsigytų, **31** ir kurie naudojasi pasauliu, — tarsi iki galo jo neišnaudotų; mat šio pasaulio scena kinta. **32** Noriu, kad jūs neturėtumėte rūpesčių. Nevedusiam rūpi Viešpaties reikalai, — kaip įtikti Viešpačiui. **33** O vedusiam rūpi pasaulio reikalai, — kaip įtikti žmonai, **34** ir jis yra pasidalijęs. Taip pat netekėjusiai moteriai ir mergelei rūpi Viešpaties reikalai, — būti šventai ir kūnu, ir dvasia. O ištekėjusiai rūpi pasaulio reikalai, — kaip įtikti vyrui. **35** Tai sakau jūsų pačių labui, norėdamas ne kilpą ant jūsų užmesti, bet paskatinti jus elgtis deramai ir neblaškomiems atsidėti Viešpaties tarnystei.

36 Vis dėlto jei kuris mano, kad su savo skaistybe elgiasi netinkamai, ir jeigu pats jaunatvės žydėjimas jau praėjęs, tegul taip ir bus, — tedaro kaip nori, jis nenusideda. Tegul jie tuokiasi. **37** Bet kas tvirtai širdyje apsisprendęs ir nėra kokios būtinybės verčiamas, kas yra pats savo valios šeimininkas ir savo širdyje yra nutaręs likti nesusituokęs*, tas gerai daro. **38** Taigi, kas atsisako savo skaistybės — kas tuokiasi, gerai daro, bet kas nesituokia, geriau daro.

1Ko 7:37* Arba „išsaugoti savo skaistybę“.

39 Žmona susaistyta tol, kol
jos vyras gyvas. Bet jeigu vyras
miršta*, ji laisva ir gali tekėti
už ko nori, kad tik Viešpatyje.
40 Tačiau ji bus laimingesnė,
jeigu tokia ir pasiliks, — čia
mano nuomonė, bet aš manau
taip pat turįs Dievo dvasią.

8 Dabar dėl stabams paauko-
to maisto. Mes žinome, kad
visi turime pažinimą. Pažinimas
išpučia, o meilė ugdo. **2** Jei
kas nors mano, kad yra ką pa-
žinęs, iš tikro jis to dar nepažįs-
ta taip gerai, kaip turėtų pažin-
ti. **3** Bet jei kas myli Dievą, tai
tas yra jo pažintas.

4 Taigi, dėl stabams paauko-
to maisto valgymo mes žino-
me: stabas yra niekas pasaulу-
je, ir nėra kito Dievo, tik vienas.
5 Ir nors yra vadinamųjų die-
vų ar danguje, ar žemėje —
daug dievų ir daug viešpačių, —
6 mums tėra vienas Dievas, Tė-
vas, iš kurio yra visa ir mes esa-
me jam; ir tėra vienas Viešpats,
Jėzus Kristus, per kurį yra visa
ir mes — per jį.

7 Tačiau ne visi turi tokį pa-
žinimą. Dėl savo ankstesnio pri-
sirišimo prie stabo kai kurie val-
go maistą kaip stabui paaukotą,
ir jų sąžinė, silpna būdama, su-
sitepa. **8** Bet maistas nepriar-
tins mūsų prie Dievo: jei neval-
gome, nieko neprarandame, ir
jei valgome, nieko nelaimime.
9 Tik žiūrėkite, kad šita jūsų
laisvė kaip nors netaptų silpnie-
siems suklupimu. **10** Juk jei-
gu tave, turintį pažinimą, kas
nors pamatytų valgantį prie sta-
lo stabo šventykloje, ar to silp-
nojo sąžinė nebus pastūmėta
valgyti stabams paaukoto mais-
to? **11** Tavo pažinimu silpnas-
is žlugdomas, o juk jis yra tavo
brolis, už kurį numirė Kristus!
12 Šitaip nusidėdami broliams
ir sužeisdami jų silpną sąžinę,
jūs nusidedate Kristui. **13** Tai-
gi, jei maistas mano broliui tam-
pa suklupimu, aš nebevalgysiu
mėsos per amžius, kad savo bro-
lio nesuklupdyčiau.

9 Ar aš nesu laisvas? Ar aš
ne apaštalas? Ar nesu matęs
Jėzaus, mūsų Viešpaties? Ar jūs
nesate mano darbo vaisius Vieš-
patyje? **2** Net jeigu nesu apaš-
talas kitiems, tai tikrai esu jums,
nes jūs esate antspaudas mano
apaštalystės Viešpatyje.

3 Štai mano apsigynimas
tiems, kurie mane teisia. **4** Ar
mes neturime teisės valgyti ir
gerti? **5** Ar neturime teisės bū-
ti lydimi tikinčios žmonos, kaip
ir kiti apaštalai, kaip Viešpa-
ties broliai, kaip Kefas? **6** O
gal vien Barnabas ir aš neturi-
me teisės nedirbti dėl pragyveni-
mo? **7** Koks kareivis tarnauja

1Ko 7:39* Pažod. „užmiega“.

savo paties sąskaita? Kas sodina
vynuogyną ir nevalgo jo vaisių?
Arba kas gano kaimenę ir nege-
ria kaimenės pieno?
8 Ar apie tai kalbu žmogišku
požiūriu? Ar to nesako ir įsta-
tymas? **9** Mozės įstatyme juk
parašyta: „Neužrišk snukio ku-
liančiam jaučiui.“ Ar Dievui rūpi
jaučiai? **10** O gal jis iš tiesų
tai sako dėl mūsų? Dėl mūsų tai
parašyta, nes artojas turi arti su
viltimi ir kūlėjas dirbti su vilti-
mi gauti dalį.
11 Jeigu mes pasėjome jums
dvasinių gėrybių, ar didelis daly-
kas, kad pjausime pas jus mate-
rialinių? **12** Jeigu kiti turi tei-
sę šito iš jūsų tikėtis, ar mes ne
juo labiau? Tačiau šita teise nesi-
naudojome, — mes visa pakelia-
me, kad nedarytume jokių kliū-
čių gerajai naujienai apie Kristų.
13 Ar nežinote, kad atliekantys
šventas apeigas valgo, kas pri-
klauso šventyklai, ir einantys
tarnystę prie aukuro dalijasi su
aukuru? **14** Taip ir Viešpats
skelbiantiems gerąją naujieną
nurodė gyventi iš gerosios nau-
jienos.
15 Bet aš nė vienu iš tų daly-
kų nesinaudojau. Ir apie tai pa-
rašiau ne tam, kad taip būtų su
manimi, nes geriau jau numir-
čiau negu… Niekas iš manęs to
pasigyrimo neatims! **16** Kad
skelbiu gerąją naujieną, neturiu
pagrindo girtis, nes tam esu
įpareigotas, ir vargas man, jei
gerosios naujienos neskelbčiau!
17 Jeigu tai darau noriai, turiu
atlygį, bet jeigu ir prieš savo
valią, prievaizdavimas man vis
tiek yra patikėtas. **18** Tai koks
mano atlygis? Ogi kad evange-
lizuodamas pateikiu gerąją nau-
jieną nemokamai, nenorėdamas
piktnaudžiauti teise, kurią geroji
naujiena man suteikia.
19 Nors nesu nuo jokių žmo-
nių priklausomas, padariau save
visų vergu, kad kuo daugiau
jų laimėčiau. **20** Taigi žydams
tapau kaip žydas, kad laimėčiau
žydus. Tiems, kurie pavaldūs įsta-
tymui, tapau tarsi pavaldus įsta-
tymui — nors pats nesu įstaty-
mui pavaldus, — kad laimėčiau
pavaldžius įstatymui. **21** Ne-
turintiems įstatymo tapau tarsi
neturintis įstatymo — nors pats
nesu be Dievo įstatymo, esu
pavaldus Kristaus įstatymui, —
kad laimėčiau neturinčius įsta-
tymo. **22** Silpniesiems tapau
silpnas, kad laimėčiau silpnuo-
sius. Visiems tapau viskuo, kad
vienaip ar kitaip kai kuriuos
išgelbėčiau. **23** Visa darau dėl
gerosios naujienos, kad tapčiau
jos dalininku.
24 Ar nežinote, kad lenkty-
nėse bėga visi bėgikai, bet ap-
dovanojimą gauna tik vienas?
Bėkite taip, kad jį gautumėte!

25 Kiekvienas varžybų dalyvis nuo visko susilaiko: anie — kad gautų vystantį vainiką, o mes — nevystantį. **26** Tad aš bėgu ne tarsi nežinia kur, smūgiuoju ne tarsi į orą tvočiau, **27** bet talžau savo kūną ir laikau jį vergystėje, kad kartais, paskelbęs kitiems, pats netapčiau atmestinas.

10 Mat nenoriu, broliai, kad jūs nežinotumėte, jog mūsų protėviai visi buvo po debesimi, visi perėjo jūrą, **2** visi debesyje ir jūroje pasikrikštijo į Mozę, **3** visi valgė tą patį dvasinį maistą **4** ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą — gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolos, o ta uola buvo Kristus. **5** Vis dėlto dauguma jų Dievas nebuvo patenkintas ir jie liko gulėti dykumoje.

6 Tie įvykiai tapo mums pavyzdžiais, kad negeistume blogų dalykų, kaip anie geidė. **7** Ir nepasidarykite stabmeldžiai, kaip kai kurie iš jų. Taip ir parašyta: „Žmonės sėdosi valgyti ir gerti, ir pakilo linksmintis.“ **8** Ir neištvirkaukime, kaip sykį kai kurie iš jų ištvirkavo ir krito per vieną dieną dvidešimt trys tūkstančiai. **9** Ir nemėginkime Jehovos, kaip kai kurie iš jų mėgino ir žuvo nuo gyvačių. **10** Taip pat nemurmėkite, kaip kai kurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo naikintojo. **11** Visa tai jiems nutiko kaip pavyzdys ir buvo aprašyta įspėti mums, sulaukusiems santvarkų galo.

12 Todėl kas manosi stovįs, težiūri, kad neparpultų. **13** Jūs nesate patyrę jokio kitokio gundymo, kaip tik žmonėms įprastus. Dievas ištikimas — jis neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų, bet kartu su gundymu duos ir išeitį, kad pajėgtumėte atsilaikyti.

14 Todėl, mylimieji mano, bėkite nuo stabmeldystės. **15** Kalbu kaip nuovokiems žmonėms; patys spręskite apie tai, ką sakau. **16** Argi laiminimo taurė, kurią laiminame, nėra bendrystė Kristaus kraujyje? Argi duonos paplotis, kurį laužome, nėra bendrystė Kristaus kūne? **17** Kadangi yra vienas paplotis, tai mes, nors mūsų daug, esame vienas kūnas — visi dalijamės tuo vienu papločiu.

18 Pažvelkite į kūniškąjį Izraelį: ar tie, kurie valgo aukas, nėra aukuro dalininkai? **19** Tai ką aš sakau? Kad auka, paaukota stabui, ką nors reiškia? Ar kad pats stabas ką nors reiškia? **20** Ne, štai ką sakau: ką tautos aukoja, jos aukoja demonams, ne Dievui, o aš nenoriu, kad jūs taptumėte demonų dalininkais. **21** Negalite gerti iš Jehovos taurės ir iš demonų taurės, negalite

valgyti nuo „Jehovos stalo“ ir nuo demonų stalo. **22** O gal „kurstome Jehovą pavyduliauti“? Negi esame už jį stipresni?

23 Viskas leistina, bet ne viskas naudinga. Viskas leistina, bet ne viskas ugdo. **24** Niekas teneieško, kaip pačiam geriau, bet kaip kitam.

25 Valgykite viską, kas parduodama mėsos prekyvietėje, dėl sąžinės nieko neklausinėdami, **26** nes „Jehovai priklauso žemė ir tai, ko ji pilna“. **27** Jei kas nors iš netikinčių jus pasikviečia ir jūs norite pas jį nueiti, valgykite viską, ką jums patieks, dėl sąžinės nieko neklausinėdami. **28** Tačiau jeigu jums kas pasakytų: „Tai yra paaukota“, nevalgykite — dėl to, kuris tai pasakė, ir dėl sąžinės. **29** Kalbu ne apie paties sąžinę, o apie to kito žmogaus. Kamgi kito sąžinei teisti mano laisvę? **30** Jeigu aš valgau su padėka, kamgi turėtų apie mane piktai kalbėti dėl to, už ką dėkoju?

31 Taigi, ar valgote, ar geriate, ar ką kita darote, visa darykite Dievo šlovei. **32** Neduokite pagrindo piktintis nei žydams, nei graikams, nei Dievo bendruomenei, **33** kaip ir aš visiems visais atžvilgiais stengiuosi įtikti, neieškodamas naudos sau, bet daugeliui, kad būtų išgelbėti.

11 Sekite mano pavyzdžiu, kaip aš seku Kristaus.

2 Giriu jus, nes jūs visuose reikaluose mane prisimenate ir tvirtai laikotės tradicijų, kurias jums perdaviau. **3** Vis dėlto noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moters galva — vyras, o Kristaus galva — Dievas. **4** Kiekvienas vyras, kuris meldžiasi ar pranašauja apdengta galva, užtraukia savo galvai gėdą, **5** ir kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja neapdengta galva, užtraukia savo galvai gėdą — tai vienas ir tas pats, kas būti nuskustai. **6** Jei moteris neapsigobia, tai tegul ir nusikerpa, o jeigu jau moteriai negarbinga nusikirpti ar nusiskusti, tegul apsigobia.

7 Vyras savo galvos neturi dengti, nes jis yra Dievo atvaizdas ir šlovė. O moteris yra vyro šlovė. **8** Juk ne vyras iš moters, o moteris iš vyro; **9** ir ne vyras buvo sukurtas moteriai, o moteris vyrui. **10** Todėl moteris turi turėti ant galvos valdžios* ženklą — dėl angelų.

11 Vis dėlto Viešpatyje nei moteris nuo vyro yra atskira, nei vyras nuo moters, **12** mat kaip moteris iš vyro, taip ir vy-

---

1Ko 11:10* „Valdžia“ čia gali reikšti vyro valdžią moteriai arba moteriai suteiktą teisę.

ras per moterį, o visa — iš Dievo.
13 Spręskite patys: ar tinka mo-
teriai melstis Dievui neapsigo-
busiai? **14** Argi pati prigimtis
jūsų nemoko, kad vyrui turėti
ilgus plaukus — negarbė, **15** o
moteriai turėti ilgus plaukus —
šlovė? Mat plaukai jai duoti vie-
toj apdangalo. **16** Ir net jeigu
kas mėgintų ginti kitą paprotį, tai kito mes neturime, Dievo bendruomenės irgi.

17 Duodamas šiuos nurody-
mus, aš jūsų negiriu, nes jūsų
susirinkimai išeina ne į gera, o
į bloga. **18** Visų pirma girdžiu,
kad, jums susiėjus į sambūrį,
tarp jūsų matyti susiskaldymai,
ir iš dalies aš tuo tikiu. **19** Tie-
sa, turi būti tarp jūsų ir atska-
lų, — kad paaiškėtų, kurie iš jūsų yra vertieji.

20 Tad kai jūs susirenkate
draugėn — tai ne Viešpaties va-
karienės valgyti. **21** Kai susiei-
nate jos valgyti, kiekvienas pir-
ma valgo savo vakarienę, todėl
vienas būna alkanas, kitas įkau-
šęs. **22** Negi neturite namų
valgyti ir gerti? O gal norite nie-
kinti Dievo bendruomenę ir pri-
versti gėdytis nieko neturinčius?
Ką jums pasakyti? Ar pagirti? Už
tai jūsų nepagirsiu.

23 Mat aš gavau iš Viešpaties
ir perdaviau jums, kad tą nak-
tį, kurią buvo išduodamas, Vieš-
pats Jėzus paėmė duonos pa-
plotį, **24** padėkojęs laužė jį ir
sakė: „Tai yra* mano kūnas už
jus. Darykite tai mano atmi-
nimui.“ **25** Po vakarienės jis
taip pat padarė ir su taure, saky-
damas: „Ši taurė yra naujoji san-
dora mano kraujyje. Kai tik ją
geriate, darykite tai mano atmi-
nimui.“ **26** Juk kai tik valgote
šitą duoną ir geriate šitą taurę,
skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis
ateis.

27 Taigi, kas tą duoną valgo
ar Viešpaties taurę geria never-
tai, bus kaltas Viešpaties kūnui
ir kraujui. **28** Pirma žmogus
teištiria save, ar yra vertas, ir tik
tada valgo tos duonos ir geria iš
tos taurės, **29** nes kas valgo ir
geria nesuvokdamas, jog tai kū-
nas, valgo ir geria sau pasmerki-
mą. **30** Štai kodėl daugelis iš
jūsų yra silpni, pasiligoję, nema-
žai kas — tiesiog mirę*. **31** Jei-
gu būtume save ištyrę, nebūtu-
me teisiami. **32** Tačiau jeigu
jau esame teisiami, esame Je-
hovos auklėjami, kad nebūtume
pasmerkti su pasauliu. **33** Tai-
gi, mano broliai, kai susieina-
te valgyti, vienas kito palaukite.
34 Kas alkanas, tepavalgo na-
mie, kad jūsų susiėjimas netaptų
pasmerkimu. Kitus reikalus su-
tvarkysiu atvykęs.

1Ko 11:24* Žr. Mt 26:26 išnašą.
30* Pažod. „miega“, kitaip tariant, yra mirę dvasine prasme.

12 Nenoriu, broliai, kad neišmanytumėte apie dvasines dovanas. **2** Jūs žinote: kai buvote tautų žmonės, jus vedžiodavo pas tuos nebylius stabus — eidavote, kur vesdavo. **3** Todėl aš jums aiškinu, kad nė vienas kalbantis iš Dievo dvasios nesako: „Prakeiktas Jėzus!“ Taip pat niekas, jei ne iš šventosios dvasios, negali tarti: „Jėzus yra Viešpats!“

4 Dovanų esti įvairių, bet dvasia ta pati. **5** Ir esama įvairių tarnysčių, bet tas pats Viešpats. **6** Taip pat esama įvairių veikmių, bet tas pats Dievas, kuris visas jas visuose sužadina. **7** Dvasios apraiška kiekvienam duodama kokiam nors naudingam tikslui. **8** Antai vienam per dvasią duodamas išminties žodis, kitam ta pačia dvasia — pažinimo žodis, **9** kitam toje pačioje dvasioje — tikėjimas, kitam toje vienoje dvasioje — gydymo dovanos, **10** kitam — galingų darbų darymas*, kitam — pranašavimas, kitam — ištarmių# atpažinimas, kitam — kalbėjimas įvairiomis kalbomis, dar kitam — kalbų vertimas. **11** Visa tai daro viena ir ta pati dvasia, dalijanti kiekvienam atskirai, kaip jai patinka.

12 Juk kaip kūnas yra vienas, tačiau sudarytas iš daugelio narių, ir kaip visi tie kūno nariai, nors jų daug, yra vienas kūnas, taip ir su Kristumi. **13** Išties, mes visi buvome pakrikštyti vienoje dvasioje, kad sudarytume vieną kūną, — žydai ar graikai, vergai ar laisvieji, ir visi buvome pagirdyti viena dvasia.

14 Kūnas juk nėra sudėtas iš vieno nario — jų daug. **15** Jeigu koja tartų: „Kadangi nesu ranka, aš nepriklausau kūnui“, ji dėl to juk netaptų atskira nuo kūno. **16** Ir jeigu ausis tartų: „Kadangi nesu akis, aš nepriklausau kūnui“, ji dėl to juk netaptų atskira nuo kūno. **17** Jeigu visas kūnas būtų akis, tai kur būtų klausa? Jeigu viskas būtų klausa, tai kur būtų uoslė? **18** O dabar Dievas sudėstė kūne narius, visus iki vieno, kaip panorėjo.

19 Jeigu visi būtų vienas narys, tai kur būtų kūnas? **20** Bet dabar narių daug, o kūnas — vienas. **21** Akis negali pasakyti rankai: „Man tavęs nereikia.“ Arba, tarkim, galva negali pasakyti kojai: „Man tavęs nereikia.“ **22** Anaiptol, kūno nariai, kurie atrodo silpnesni, išties yra būtini, **23** ir tuos kūno narius, kuriuos laikome mažiau garbingais, apgaubiame didesne pagarba — taip tie mūsų nariai, kurių

1Ko 12:10* Arba „stebuklų darymas“.
10# Pažod. „dvasių“.

drovimės, įgyja daugiau padorumo, — **24** o mūsų patraukliesiems nariams nieko nereikia.
Tačiau Dievas taip jau sudėjo kūną: daugiau pagarbos suteikė nariui, kuris jos stokoja, **25** kad
kūne nebūtų susiskaldymo —
kad jo nariai patys vieni kitais
rūpintųsi. **26** Jei kenčia vienas narys, su juo kenčia visi nariai. Jei narys pašlovinamas, visi
nariai su juo džiaugiasi.

27 Jūs esate Kristaus kūnas, o
pavieniui — nariai. **28** Ir Dievas kai kuriuos bendruomenėje
paskyrė, pirma, apaštalais, antra, pranašais, trečia, mokytojais; paskui eina galingi darbai,
paskui gydymo dovanos, visokia
pagalba, gebėjimas vadovauti,
įvairios kalbos. **29** Ar visi yra
apaštalai? Ar visi pranašai? Ar
visi mokytojai? Ar visi daro galingus darbus? **30** Ar visi turi
gydymo dovanų? Ar visi kalba
kalbomis? Ar visi yra vertėjai?
31 Uoliai siekite didesniųjų dovanų. Ir vis dėlto rodau jums
pranašesnį kelią.

13 Jeigu kalbėčiau žmonių
ir angelų kalbomis, bet
neturėčiau meilės, būčiau kaip
skardintis gongas ar žvangantys cimbolai*. **2** Ir jeigu turėčiau pranašavimo dovaną ir
man būtų atverti visi slėpiniai
bei visiškas žinojimas, ir jeigu
turėčiau visą tikėjimą, kad galėčiau kalnus kilnoti, bet neturėčiau meilės, būčiau niekas.
3 Ir jeigu išdalyčiau visą savo
turtą kitiems pamaitinti, ir jeigu atiduočiau savo kūną, kad
galėčiau pasididžiuoti, bet neturėčiau meilės, nebūtų man iš to
jokios naudos.

4 Meilė kantri ir maloninga. Meilė nepavýdi, nesigiria,
nesipučia, **5** nesielgia neprideramai, neieško savo naudos,
nesusierzina, nelaiko nuoskaudų sąskaitos. **6** Ji nesidžiaugia
neteisybe, bet džiaugiasi tiesa.
7 Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi, visa ištveria.

8 Meilė niekada nesibaigia. O
dėl pranašavimo dovanų, — jos
išnyks; dėl kalbėjimo kalbomis,
— jis liausis; dėl žinojimo, — jis
išnyks. **9** Juk mes žinome iš
dalies ir pranašaujame iš dalies,
10 o kai ateis visybė, tai, kas yra
iš dalies, išnyks. **11** Kai buvau
mažas vaikas, kalbėjau kaip vaikas, mąsčiau kaip vaikas, samprotavau kaip vaikas, o kai tapau vyru, palikau, kas vaikiška.
12 Juk šiuo metu mes matome neaiškų pavidalą metaliniame veidrodyje, o tada matysime veidas į veidą. Šiuo metu aš
pažįstu iš dalies, o tada pažinsiu gerai, kaip ir pats esu gerai

---

1Ko 13:1* Gr. *kymbalon.* Instrumentas, primenantis šiuolaikines mušamąsias lėkšteles.

pažintas. **13** O dabar lieka tikėjimas, viltis, meilė — šis trejetas, bet didžiausia iš jų yra meilė.

14 Veržkitės į meilę, tačiau uoliai siekite ir dvasios dovanų, labiausiai pranašavimo. **2** Kas kalba kokia nors kalba, ne žmonėms kalba, bet Dievui, nes niekas nesupranta, o juk jis iš dvasios kalba slėpinius. **3** O kas pranašauja, kalba tai, kas žmones ugdo, drąsina ir guodžia. **4** Kas kalba kokia nors kalba, ugdo save, o kas pranašauja, ugdo bendruomenę. **5** Norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis, bet būtų dar geriau, kad pranašautumėte. Tas, kuris pranašauja, yra didesnis už tą, kuris kalbomis kalba, nebent pastarasis ir verstų, kad bendruomenė būtų ugdoma. **6** Jei dabar, broliai, atvykčiau pas jus ir kalbėčiau kalbomis, ką gera jums duočiau, jeigu nekalbėčiau jums apie jokį apreiškimą, žinojimą, jokią pranašystę ar mokymą?

7 Tas pats su negyvais daiktais, išduodančiais garsą, tarkim, fleita ar lyra. Jei neišduotų skirtingo aukščio garsų, kaip būtų galima atpažinti, kas tąja fleita ar lyra grojama? **8** Ir jeigu trimitas išduotų neaiškų garsą, kas gi rengtųsi į mūšį? **9** Taip ir su jumis, — jeigu jūsų liežuvis netars suprantamų žodžių, kaip kiti sužinos, kas sakoma? Jūs kalbėsite vėjams. **10** Kad ir kiek įvairių kalbų pasaulyje būtų, nė viena nėra be reikšmės. **11** Taigi jei nesuprasiu reikšmės to, kas sakoma, kalbančiam būsiu barbaras* ir tas kalbantis bus barbaras man. **12** Taip ir su jumis, — jeigu jau trokšte trokštate dvasios dovanų, siekite būti jų gausūs dėl bendruomenės ugdymo*.

13 Todėl tas, kuris kalba kokia nors kalba, tesimeldžia, kad galėtų ir versti. **14** Juk man meldžiantis kalbà, meldžiasi manoji dvasios dovana, tačiau mano protas yra bevaisis. **15** Tai ką daryti? Melsiuosi iš dvasios dovanos, bet melsiuosi ir protu. Giedosiu gyrių iš dvasios dovanos, bet giedosiu ir protu. **16** Jei kalbėsi gyrių iš dvasios dovanos, kaipgi tarp jūsų sėdintis paprastas žmogus ištars „amen“ tavo padėkai? Jis juk nesupranta, ką tu sakai. **17** Tiesa, tu dėkoji puikiai, bet tas žmogus nėra ugdomas. **18** Aš, dėkui Dievui, kalbu daugiau kalbų negu jūs visi. **19** Vis dėlto bendruomenėje verčiau ištarsiu penkis žodžius savo protu, kad kitus pamokyčiau, negu dešimt tūkstančių žodžių kokia nors kalba.

1Ko 14:11* Žr. Rom 1:14 išnašą.
12* Pažod. „statymo“.

20 Broliai, netapkite vaikai
nuovokumu — būkite mažyliai
blogybe, o nuovokumu tapkite
suaugę. **21** Įstatyme parašyta:
„‘Kalbėsiu šiai tautai svetimšalių kalbomis ir svetimųjų lūpomis, tačiau net ir tada jie manęs neklausys’, — sako Jehova.“
22 Taigi, kalbos yra ženklas ne
tikintiems, bet netikintiems, o
pranašavimas yra ne netikintiems, bet tikintiems. **23** Tad
jei visai bendruomenei susirinkus draugėn visi kalbėtų kalbomis ir įeitų paprastų žmonių ar
netikinčiųjų, argi jie nesakytų,
kad jūs išprotėję? **24** O jeigu
visi pranašautų, tai įėjęs koks
netikintis ar paprastas žmogus
būtų visų sudrausmintas, visų
ištirtas, **25** jo širdies paslaptys atsiskleistų ir jis, puolęs veidu žemėn, pagarbintų Dievą pareikšdamas: „Dievas tikrai yra
tarp jūsų.“

26 Tad ką reikėtų daryti, broliai? Kai susieinate, vienas turi
psalmę, kitas pamokymą, kitas
apreiškimą, kitas svetimos kalbos dovaną, dar kitas — vertimo. Viskas tebūna ugdymui.
27 Jei kas kalba kokia nors kalba, tekalba du, daugiausia trys,
ir pakaitom, o vienas tegul verčia. **28** Bet jeigu vertėjo nėra,
tegul anas bendruomenėje tyli ir
tekalba sau ir Dievui. **29** Taip
pat tegul kalba du ar trys pranašai, o kiti tegul gilinasi į prasmę. **30** O jei kas kitas ten sėdintis gautų apreiškimą, tegul
pirmesnis nutyla. **31** Juk jūs
visi galite pranašauti po vieną,
kad visi pasimokytų ir būtų padrąsinti. **32** Pranašų dvasinės
dovanos turi būti pranašams pavaldžios. **33** Mat Dievas nėra
netvarkos Dievas, bet ramybės.

Kaip ir visose šventųjų bendruomenėse, **34** moterys bendruomenėse tegul tyli, joms
kalbėti neleidžiama. Jos tebūna
klusnios, kaip ir Įstatymas sako.
35 O jeigu jos nori ką nors
išsiaiškinti, tepasiklausia namie
savo vyrų, nes moteriai negarbinga kalbėti bendruomenėje.

36 Ar Dievo žodis išėjo iš
jūsų? Ar tik jus vienus jis pasiekė?

37 Jei kas mano esąs pranašas
ar apdovanotas dvasia, jis turėtų
pripažinti, jog tai, ką jums rašau,
yra Viešpaties įsakymas. **38** O
kas nenori to žinoti, tas ir nežinos. **39** Taigi, mano broliai,
uoliai siekite pranašavimo, bet
nedrauskite ir kalbomis kalbėti.
40 Tik viskas tegul vyksta padoriai ir tvarkingai.

15 Primenu jums, broliai,
gerąją naujieną, kurią
jums paskelbiau, kurią priėmėte, kurioje stovite, **2** per kurią esate ir gelbėjami, jeigu
mano jums paskelbto gerosios

naujienos žodžio tvirtai laikotės,
nebent esate įtikėję veltui.
3 Juk tarp svarbiausių dalykų,
kuriuos pats gavau ir perdaviau
jums, yra tai, kad Kristus nu-
mirė už mūsų nuodėmes, kaip
ir sako Raštai, **4** kad buvo pa-
laidotas ir trečią dieną prikel-
tas, kaip sako Raštai, **5** ir kad
pasirodė Kefui, paskui dvylikai.
6 Paskui jis pasirodė išsyk dau-
giau kaip penkiems šimtams
brolių — dauguma jų tebėra su
mumis, o kai kurie jau užmigę.
7 Paskui pasirodė Jokūbui, tada
visiems apaštalams, **8** o pas-
kiausiai, lyg prieš laiką gimu-
siam, pasirodė ir man.
9 Aš juk esu mažiausias iš
apaštalų, nevertas apaštalu va-
dintis, nes persekiojau Dievo
bendruomenę. **10** Bet Dievo
malone esu, kas esu. Ir jo ma-
lonė, kurią man parodė, nenu-
ėjo perniek — aš plušau dau-
giau už juos visus, tiesa, ne aš,
o su manimi esanti Dievo ma-
lonė. **11** Tačiau ar aš, ar jie, —
šitaip mes skelbiame ir šitaip jūs
įtikėjote.
12 Jeigu skelbiama, kad Kris-
tus yra prikeltas iš mirusiųjų,
kaipgi kai kurie iš jūsų sako,
jog mirusiųjų prisikėlimo nėra?
13 Jeigu mirusiųjų prisikėlimo
nėra, tada ir Kristus nebuvo pri-
keltas. **14** O jeigu Kristus ne-
buvo prikeltas, tai tuščias mūsų
skelbimas ir tuščias mūsų tikė-
jimas. **15** Be to, tada pasiro-
dytų, kad apie Dievą liudijame
melagingai — paliudijome prieš
Dievą, esą jis prikėlė Kristų, ku-
rio jis neprikėlė, jeigu jau mi-
rusieji nėra prikeliami. **16** Juk
jeigu mirusieji neprikeliami,
tai ir Kristus nebuvo prikeltas.
17 O jeigu Kristus nebuvo pri-
keltas, tada jūsų tikėjimas bergž-
džias — jūs tebesate savo nuo-
dėmėse. **18** Tada ir tie, kurie
užmigę Kristuje, yra pražuvę.
19 Jei vien dėl šio gyvenimo
vylėmės Kristumi, esame labiau-
siai apgailėtini iš visų žmonių.
20 Bet dabar Kristus yra iš
mirusiųjų prikeltas, jis yra pir-
masis vaisius iš užmigusiųjų.
21 Kadangi per žmogų — mir-
tis, per žmogų ir mirusiųjų pri-
sikėlimas. **22** Kaip Adome visi
miršta, taip Kristuje visi bus
atgaivinti. **23** Bet kiekvienas
pagal savo eilę: pirmasis vaisius
— Kristus, po to, per Kristaus
buvimą čia*, — jam priklausan-
tys. **24** Paskui bus galas, kai
jis perduos karalystę savo Die-
vui ir Tėvui, sunaikinęs visokią
vadovybę, visokią valdžią ir ga-
lybę. **25** Mat jis turi karaliau-
ti, kol Dievas padės visus prie-
šus jam po kojomis. **26** Kaip

1Ko 15:23* Žodžiais „buvimą čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis. **27** Juk Dievas „visa palenkė jam po kojomis“. Bet kai sakoma, jog visa yra palenkta, tai, aišku, išskyrus tą, kuris visa jam palenkė. **28** O kai visa bus jam palenkta, tada ir pats Sūnus nusilenks tam, kuris visa jam palenkė, kad Dievas būtų viskas kiekvienam.

29 Antraip, ką darys tie, kurie krikštijami tapti mirusiais? Jeigu mirusieji iš viso neprikeliami, kam jie tada krikštijami jais tapti? **30** Ir kodėl gi mes kiekvieną valandą esame pavojuje? **31** Aš kasdien žiūriu mirčiai į akis. Tai taip pat tikra, kaip ir mano džiūgavimas dėl jūsų, broliai, Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje. **32** Jeigu aš tiktai kaip žmogus kovojau Efeze su žvėrimis, kokia man iš to nauda? Jeigu mirusieji nėra prikeliami, tai „valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime“. **33** Neapsigaukite! Blogos draugijos gadina gerus įpročius. **34** Išsiblaivykite, kaip ir dera, ir nenuodėmiaukite, mat kai kurie visai nepažįstate Dievo. Kalbu, kad susigėstumėte.

35 Bet kas nors pasakys: „Kaipgi bus tie mirusieji prikelti? Kokį kūną jie turės?“ **36** Neprotingas žmogau! Ką tu pasėji, neatgyja, jei pirmiau nenumiršta. **37** Ir ką besėtum, tu sėji ne būsimąjį kūną, o tik pliką grūdą — ar kviečio, ar kokį kitą. **38** Tačiau Dievas duoda jam kūną, kokį panorėjo, ir kiekvienai iš sėklų — savitą kūną. **39** Kūnai nėra visi vienodi: vienoks kūnas žmonių, kitoks — gyvulių, dar kitoks paukščių kūnas ir dar kitoks — žuvų. **40** Yra dangiški kūnai, yra ir žemiški kūnai. Tačiau dangiškų kūnų šlovė vienokia, o žemiškų — kitokia. **41** Vienokia saulės šlovė, kitokia mėnulio šlovė, žvaigždžių šlovė dar kitokia. Juk ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi šlove.

42 Šitaip ir su mirusiųjų prisikėlimu. Sėjamas gendamas, prikeliamas negendamas. **43** Sėjamas negarbingas, prikeliamas šlovingas. Sėjamas silpnas, prikeliamas galingas. **44** Sėjamas sielinis* kūnas, prikeliamas dvasinis kūnas. Jeigu yra sielinis kūnas, tai yra ir dvasinis. **45** Taip ir parašyta: „Pirmasis žmogus Adomas tapo gyva siela.“ Paskutinysis Adomas tapo gyvybę teikiančia dvasia. **46** Vis dėlto pirma ne dvasinis, o sielinis, ir tik paskui dvasinis. **47** Pirmasis žmogus — iš žemės, padarytas iš dulkių, antrasis žmogus — iš dangaus. **48** Koks yra padarytasis iš dulkių, tokie yra ir kiti iš dulkių

1Ko 15:44* T. y. fizinis.

padarytieji; koks yra dangiškasis, tokie yra ir kiti dangiškieji. **49** Ir kaip atitikome iš dulkių padarytojo atvaizdą, taip atitiksime ir dangiškojo atvaizdą.

50 Sakau jums, broliai, kad kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo karalystės, ir gendamybė nepaveldi negendamybės. **51** Paklausykite, pasakysiu jums slėpinį: mes ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti — **52** staiga, akimirksniu, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trimitui gaudžiant, mirusieji bus prikelti negendami ir mes būsime pakeisti. **53** Juk šis gendamas kūnas turi apsivilkti negendamumu ir šis mirtingas turi apsivilkti nemirtingumu. **54** O kai šis gendamas apsivilks negendamumu ir šis mirtingas apsivilks nemirtingumu, tada išsipildys užrašytas žodis: „Mirtis praryta amžiams.“ **55** „Kurgi, mirtie, tavo pergalė? Kurgi, mirtie, tavo geluonis?“ **56** Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės galia — Įstatymas. **57** Bet dėkui Dievui, kuris suteikia mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų!

58 Taigi, mano mylimi broliai, būkite tvirti, nepajudinami, visada pertekę Viešpaties darbo, ir žinokite, kad jūsų triūsas ne veltui Viešpatyje.

16 Dabar dėl rinkliavos šventiesiems: laikykitės nurodymų, kuriuos daviau Galatijos bendruomenėms. **2** Kas savaitę, pirmąją dieną, kiekvienas iš jūsų teatideda pagal savo išgales, kad rinkliavos neprasidėtų man atvykus. **3** Kai atvyksiu, pasiųsiu tuos, kuriuos laiškais įgaliosite, nunešti jūsų maloningos dovanos į Jeruzalę. **4** O jeigu pasirodys tikslinga ir man tenai eiti, jie keliaus su manimi.

5 Atvyksiu pas jus, kai pereisiu Makedoniją, mat eisiu per Makedoniją. **6** Galbūt pas jus pabūsiu ar net peržiemosiu, kad paskui išlydėtumėte mane, kur aš vyksiu. **7** Nenoriu dabar tik prabėgom su jumis pasimatyti, nes viliuosi, jeigu Jehova leis, kurį laiką pas jus pabūti. **8** Iki Sekminių pasiliksiu Efeze, **9** nes man atvertos plačios durys našiai dirbti, ir priešininkų daug yra.

10 O jeigu atvyks Timotiejus, žiūrėkite, kad tarp jūsų jam nereikėtų dėl nieko baimintis — juk jis, kaip ir aš, dirba Jehovos darbą. **11** Taigi tegul niekas jo neniekina. Su ramybe jį išlydėkite, kad atvyktų pas mane, nes laukiu jo su broliais.

12 O dėl brolio Apolo, tai aš jį labai prašiau atvykti pas jus su broliais, bet dabar vykti jis ne-

panoro. Vis dėlto, radęs tinkamą
progą, jis atkeliaus.
13 Budėkite, tvirtai stovėkite
tikėjime, laikykitės vyriškai, bū-
kite stiprūs. **14** Visa, ką daro-
te, darykite su meile.
15 Raginu jus, broliai. Jūs ži-
note, kad Stefano namiškiai yra
pirmieji vaisiai Achajoje ir kad
jie yra atsidėję patarnauti šven-
tiesiems. **16** Klausykite ir jūs
tokių žmonių ir visų, kurie ben-
dradarbiauja ir pluša. **17** Aš
džiaugiuosi Stefano, Fortunato
ir Achaiko apsilankymu, nes jie
atstojo jus, nesančius su mani-
mi. **18** Juk jie atgaivino man
dvasią, ir jums taip pat. Tad pri-
pažinkite tokius žmones.
19 Jus sveikina Azijos ben-
druomenės. Akvilas ir Priska
kartu su jų namuose susirenkan-
čia bendruomene nuoširdžiai
sveikina jus Viešpatyje. **20** Jus
sveikina visi broliai. Sveikinkite
vienas kitą šventu pabučiavimu.
21 O čia sveikinimas mano,
Pauliaus, ranka.
22 Kam Viešpats nėra bran-
gus, tas tebūnie prakeiktas! Mū-
sų Viešpatie, ateik! **23** Tebū-
na su jumis Viešpaties Jėzaus
malonė. **24** Mano meilė — su
jumis visais Kristuje Jėzuje.

ANTRASIS LAIŠKAS

KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus
Jėzaus apaštalas, ir brolis Ti-
motiejus — Dievo bendruome-
nei Korinte kartu su visais šven-
taisiais visoje Achajoje.
2 Malonė jums ir ramybė nuo
Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties
Jėzaus Kristaus.
3 Tebūna palaimintas mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas
ir Tėvas, atjautos Tėvas ir viso-
kios paguodos Dievas, **4** kuris
guodžia mus visuose mūsų su-
spaudimuose, kad ir mes galė-
tume guosti visokių suspaudi-
mų prislėgtus ta paguoda, kuria
patys esame Dievo guodžiami.
5 Juk kaip dėl Kristaus mums
gausiai tenka kentėjimų, taip
per Kristų gausiai turime ir pa-
guodos. **6** Jei esame suspaudi-
me, tai jūsų paguodai ir išgel-
bėjimui; ir jei esame guodžiami,
tai jūsų paguodai, kuri įgalina
jus ištverti tokius pat kentėji-
mus, kokius kenčiame ir mes.
7 Taigi mūsų viltis dėl jūsų tvir-
ta, nes žinome: kaip esate ken-
tėjimų dalininkai, taip būsite ir
paguodos.

8 Nenorime, kad liktumėte
nesužinoję, broliai, apie suspau-
dimą, ištikusį mus Azijoje, —
kad buvome baisiai prispausti,
virš jėgų, ir jau manėme vei-
kiausiai neliksią gyvi. **9** Tiesą
sakant, buvome tikri gavę mir-
ties nuosprendį. Bet tai nutiko
tam, kad pasitikėtume ne savi-
mi, o Dievu, kuris prikelia mirusius, **10** kuris iš šitokios mirties mus išgelbėjo ir išgelbės ir kuriuo viliamės, kad toliau gelbės. **11** Jūs irgi galite padėti maldaudami dėl mūsų, kad vėliau daugelis dėl mūsų dėkotų už tą daugelio* mums išmelstą malonę.

12 Mūsų pasigyrimas, apie kurį liudija mūsų sąžinė, yra tas, kad pasaulyje, o ypač pas jus, elgėmės šventai ir su dievišku nuoširdumu, ir ne su kūniška išmintimi, bet su Dievo malone. **13** Mes juk nerašome jums nieko kito, kaip tik tai, ką jau gerai žinote ir pripažįstate; ir viliuosi, kad pripažinsite tai iki galo, **14** taip kaip iš dalies pripažinote, jog mes esame jūsų pasididžiavimas, — kaip ir jūs būsite mūsų pasididžiavimas mūsų Viešpaties Jėzaus dieną.

15 Su tokiu pasitikėjimu aš anksčiau ketinau pas jus atvykti, kad turėtumėte antrą progą džiaugtis, **16** ir trumpai pas jus pabuvęs keliauti į Makedoniją, o paskui iš Makedonijos pas jus sugrįžti, kad išlydėtumėte mane į Judėją. **17** Negi taip sumanęs aš pasielgiau lengvabūdiškai? O gal, kai ką nors sumanau, mano sumanymas kūniškas, tarytum sakyčiau „taip taip“, o paskui „ne ne“? **18** Bet galima pasitikėti Dievu, jog tai, ką jums sakome, nėra „taip“ ir „ne“. **19** Juk Dievo Sūnus, Kristus Jėzus, paskelbtas jums per mus, tai yra mane, Silvaną ir Timotiejų, netapo „taip“ ir „ne“ — jame yra tik „taip“. **20** Kad ir kiek būtų Dievo pažadų, jame jie tapo „taip“. Todėl ir „amen“ Dievo šlovei tariame per jį. **21** O tas, kuris užtikrina, kad mes su jumis priklausome Kristui, ir kuris mus patepė, yra Dievas. **22** Jis ir pažymėjo mus savo antspaudu ir davė mums į širdis būsimųjų dalykų laidą, tai yra dvasią.

23 Šaukiu Dievą būti liudytoju prieš mane*, kad į Korintą kol kas nevykau vien gailėdamas jūsų. **24** Mes nesame jūsų tikėjimo šeimininkai, bet jūsų džiaugsmo bendradarbiai, nes tikėjimu jūs stovite tvirtai.

2 Mat aš pats sau nusprendžiau: kai vyksiu pas jus vėl, tai ne su liūdesiu. **2** Juk jeigu aš jus liūdinu, kas gi mane pra-

---

2Ko 1:11* Pažod. „daugelio veidų“.

2Ko 1:23* Pažod. „mano sielą“.

džiugins — ar tas, kurį liūdinu?
3 Taigi, parašiau tą dalyką, kad
atvykusiam man netektų liūdėti
dėl tų, dėl kurių turėčiau džiaug-
tis, mat pasitikiu jumis visais, —
kad mano džiaugsmas yra ir visų
jūsų džiaugsmas. **4** Juk rašiau
jums didelės nerimasties ir šird-
gėlos apimtas, su gausiomis aša-
romis, — ne tam, kad jus nu-
liūdinčiau, bet kad žinotumėte,
kaip stipriai jus myliu.

5 O jei kas nuliūdino, tai nu-
liūdino ne mane, bet iš dalies —
kad nepasakyčiau per griežtai —
visus jus. **6** Tokiam žmogui
pakanka šito daugumos pabau-
dimo, **7** tad dabar jūs turite
mielai jam atleisti ir jį paguosti,
kad kartais pernelyg didelis liū-
desys jo nesugniuždytų. **8** To-
dėl raginu jus: patikinkite jį, kad
jį mylite. **9** Juk tam jums ir
parašiau, — kad sužinočiau, ar
visuose dalykuose pasirodysite
esą klusnūs. **10** Ką jūs kam
nors atleidžiate, atleidžiu ir aš.
Ir ką pats esu atleidęs, jei esu
ką atleidęs, tai jūsų labui Kris-
taus akivaizdoje, **11** kad ne-
būtume Šėtono gudriai įveikti.
Mums jo kėslai juk nėra nežinomi.

12 Kai atvykau į Troadę skelb-
ti gerosios naujienos apie Kristų
ir man buvo atvertos durys Vieš-
patyje, **13** mano dvasia nera-
do sau vietos, nes nesutikau
savo brolio Tito. Todėl su jais
atsisveikinęs išvykau į Makedo-
niją.

14 Bet dėkui Dievui, kuris
mus, esančius Kristuje, visada
veda triumfo eisenoje ir visur
per mus skleidžia savo pažinimo
kvapą! **15** Dievui mes esame
Kristaus malonus kvapas tarp
tų, kurie gelbėjami, ir tų, ku-
rie eina į pražūtį: **16** pastarie-
siems mirties kvapas, reiškian-
tis mirtį, o aniems — gyvenimo
kvapas, reiškiantis gyvenimą. Ir
kas gi tam tinkamas? **17** Mes
štai neprekiaujame, kaip dau-
gelis, Dievo žodžiu, bet kuo
nuoširdžiausiai kalbame Kristu-
je kaip Dievo siųsti, Dievo aki-
vaizdoje.

3 Ar mes vėl pradedame patys
prisistatinėti? O gal mums,
kaip kai kuriems, reikia prista-
tomųjų laiškų jums ar iš jūsų?
2 Tai jūs esate mūsų laiškas, įra-
šytas mūsų širdyse, kurį žino,
kurį skaito visi žmonės. **3** Jūs
pasirodote esą Kristaus laiškas,
mūsų tarnavimu parašytas — ne
rašalu, o gyvojo Dievo dvasia,
ir ne akmens plokštėse, o kūno
plokštėse, tai yra širdyse.

4 Per Kristų mes turime tokį
pasitikėjimą Dievu. **5** Iš savęs
mes nesame tinkami, kad galė-
tume manyti ką nors esant iš
mūsų pačių, — mūsų tinkamu-
mas iš Dievo. **6** Tai jis padarė

mus tinkamus būti tarnais naujos sandoros — ne surašyto teisyno, o dvasios tarnais, mat surašytas teisynas pasmerkia mirčiai, o dvasia teikia gyvybę.

7 Ir jeigu patarnavimas perduodant mirtį, įrašytą raidėmis akmenyse, buvo toks šlovingas, kad Izraelio sūnūs negalėjo žiūrėti Mozei į veidą dėl jo veido šlovės — šlovės, kuri turėjo išnykti, **8** argi tarnavimas perduodant dvasią neturėtų būti dar šlovingesnis? **9** Jeigu jau patarnavimas perduodant pasmerkimą buvo šlovingas, daug daugiau šlovės turi tarnavimas perduodant teisumą. **10** Juk šlovę to, kas kadaise buvo pašlovinta, nustelbė dar didingesnė šlovė. **11** Jeigu jau tai, ko turėjo nebelikti, radosi su šlove, tai daug didesnė šlovė to, kas pasilieka!

12 Taigi, turėdami tokią viltį, kalbame visiškai drąsiai. **13** Su mumis ne taip kaip su Moze, kuris prisidengdavo veidą gobtuvu, kad Izraelio sūnūs neįžvelgtų baigties to, ko turėjo nebelikti. **14** Jų protai buvo atbukinti. Juk iki pat šios dienos tas pats gobtuvas lieka nenuimtas, kai skaitoma senoji sandora*, nes jis nuimamas tik per Kristų. **15** Taip, iki pat šiandien, kai skaitomas Mozė, jų širdis tebedengia gobtuvas. **16** Tačiau kai atsigręžiama į Jehovą*, gobtuvas nuimamas. **17** Jehova yra dvasia, o kur Jehovos dvasia, ten laisvė. **18** Ir visi mes, atidengtais veidais tarsi veidrodžiai atspindėdami Jehovos šlovę, esame pagal tą patį atvaizdą iš esmės keičiami — iš šlovės į vis didesnę šlovę, sulig veikimu Jehovos, kuris yra dvasia*.

4 Taigi, turėdami šią tarnystę dėl mums parodyto gailestingumo, nepasiduodame. **2** Mes atsisakėme slaptų gėdingų dalykų, nesielgiame suktai ir prie Dievo žodžio nieko neprimaišome, bet, atskleisdami tiesą, prisistatome Dievo akivaizdoje kiekvieno žmogaus sąžinei. **3** O jeigu mūsų skelbiama geroji naujiena yra uždengta, tai ji uždengta einantiems į pražūtį, **4** netikintiems, kuriems šitos santvarkos dievas apakino protus, kad jų neapšviestų Kristaus, kuris yra Dievo atvaizdas, šlovingos gerosios naujienos šviesa. **5** Mes skelbiame ne apie save, bet apie Kristų Jėzų, — kad jis Viešpats, o apie save — kad esame jūsų vergai dėl Jėzaus. **6** Juk Dievas, kuris pasakė: „Tenušvinta iš tamsos šviesa“, sušvito mūsų širdyse, kad per Kris-

2Ko 3:14* Žr. 11 priedą.

2Ko 3:16* Žr. 1 priedą. **18*** Arba „sulig Jehovos dvasios veikimu“.

taus veidą apšviestų šlovinguoju
Dievo pažinimu.
7 Tačiau šį lobį mes turime
moliniuose induose, kad būtų
aišku, jog ta neįprastai didelė
galia yra iš Dievo, o ne iš mū-
sų. **8** Mes visaip spaudžiami,
bet nesugniuždyti, nematome
išeities, bet nesame be išeities,
9 persekiojami, bet nepalik-
ti, parbloškiami, bet nežuvę.
10 Savo kūne mes nuolatos ne-
šiojamės Jėzaus mirties kan-
čią, kad ir Jėzaus gyvybė būtų
apreikšta mūsų kūne. **11** Mat
mes, gyvieji, dėl Jėzaus vis pati-
riame mirties grėsmę, kad ir Jė-
zaus gyvybė būtų apreikšta mū-
sų mirtingame kūne. **12** Taigi,
mumyse veikia mirtis, o jumy-
se — gyvybė.
13 Turėdami tą pačią tikėji-
mo dvasią, apie kurią parašy-
ta: „Įtikėjau, todėl kalbėjau“,
mes ir tikime, todėl ir kalbame,
14 žinodami, jog tas, kuris pri-
kėlė Jėzų, prikels ir mus su Jėzu-
mi ir pastatys šalia drauge su ju-
mis. **15** Visa tai yra jūsų labui,
kad pagausėjusi malonė taptų
dar gausingesnė, dar didesniam
skaičiui žmonių dėkojant Dievo
šlovei.
16 Todėl mes ir nepasiduo-
dame. Net jeigu mūsų išo-
rinis žmogus nyksta, vidinis
diena iš dienos atnaujinamas.
17 Juk laikinas lengvas prispau-
dimas ruošia mums nepranoks-
tamą amžinos šlovės didybę*.
18 Mes sutelkę žvilgsnį ne į tai,
kas regima, bet į tai, kas nere-
gima, nes regimieji dalykai lai-
kini, o neregimieji — amžini.
5 Mes juk žinome: jeigu mū-
sų žemiškasis namas, ši pa-
lapinė, bus suardytas, turėsime
pastatą iš Dievo, namą dangu-
je — ne rankų darbo, amžiną.
2 Šioje buveinėje mes vaitoja-
me trokšte trokšdami apsivilkti
savo buveinę, kuri yra iš dan-
gaus, **3** kad ją apsivilkę nebū-
tume rasti nuogi. **4** Mes, esan-
tys šitoje palapinėje, prislėgti
vaitojame, norėdami ne nusi-
vilkti šitą, o apsivilkti aną, kad
tai, kas mirtinga, būtų prary-
ta gyvybės. **5** Tai Dievas mus
tam paruošė ir davė mums dva-
sią kaip būsimųjų dalykų laidą.
6 Todėl mes visuomet turi-
me tvirtą pasitikėjimą ir žino-
me: kol esame kūno namuose,
esame svetur — toli nuo Viešpa-
ties; **7** mes juk gyvename ti-
kėjimu, o ne regėjimu. **8** Turi-
me tvirtą pasitikėjimą ir mieliau
jau būtume toli nuo kūno —
namuose pas Viešpatį. **9** Tad
ar būtume namuose pas jį, ar
toli nuo jo, mūsų siekis yra jam
įtikti. **10** Juk priešais Kristaus
teismo sostą turės būti atskleis-
ta, koks kiekvienas iš mūsų yra,

2Ko 4:17* Pažod. „svorį“.

kad kiekvienas atsiimtų atlygį
už tai, ką būdamas kūne darė —
ar gera, ar bloga.
11 Taigi, pažįstame Viešpaties
baimę, todėl ir įtikinėjame žmo-
nes — Dievas mus permano. Vi-
liuosi, permano ir jūsų sąžinės.
12 Mes nepristatinėjame jums
savęs iš naujo, o suteikiame
jums progą mumis girtis, kad
turėtumėte ką atsakyti tiems,
kurie giriasi išore, o ne tuo, kas
širdyje. **13** Juk jeigu mes pa-
kvaišome, tai dėl Dievo, jeigu
mes sveiko proto, tai dėl jūsų.
14 Mat Kristaus meilė valdo
mus, padariusius tokią išvadą:
vienas mirė už visus — taigi visi
buvo mirę, — **15** mirė už vi-
sus, kad gyvieji nebe sau gy-
ventų, bet tam, kuris numirė už
juos ir buvo prikeltas.
16 Todėl nuo dabar mes nė
apie vieną žmogų nesprendžia-
me pagal kūną. Ir net jeigu Kris-
tų buvome pažinę kaip kūnišką,
dabar jo tokio nebepažįstame.
17 Tad kuris yra Kristuje, tas
yra naujas kūrinys. Senieji daly-
kai praėjo — štai atsirado nauji!
18 Tačiau visa yra iš Dievo, ku-
ris per Kristų sutaikė mus su
savimi ir pavedė mums sutaiky-
mo tarnystę, — **19** Dievas per
Kristų taikė pasaulį su savimi,
jiems neįskaitydamas jų prasi-
kaltimų, ir patikėjo mums sutai-
kymo žinią.
20 Tad Kristaus vietoje eina-
me pasiuntinių pareigas, tarytum
Dievas prašytų per mus. Kristaus
vietoje maldaujame: „Susitaiky-
kite su Dievu!“ **21** Tą, kuris
nepažino nuodėmės, jis dėl mū-
sų pavertė nuodėme, kad per jį
mes taptume Dievo teisumu.

6 Su juo bendradarbiaudami,
jus taip pat prašome: ne-
imkite Dievo malonės tuščiai.
2 Jis juk sako: „Palankumo me-
tu tave išklausiau, išgelbėjimo
dieną tau padėjau.“ Štai dabar
ypatingo palankumo metas! Štai
dabar išgelbėjimo diena!
3 Mes niekuo neduodame
dingsties suklupti, kad mūsų
tarnystės nebūtų dėl ko peikti,
4 bet viskuo pasirodome esą
Dievo tarnai: didelėje ištver-
mėje, suspaudimuose, nepritek-
liuose, sunkumuose, **5** mušim-
uose, kalinimuose, neramu-
muose, plušėjimuose, bemiegėse
naktyse, alkanavimuose; **6** ty-
rumu, pažinimu, kantrumu,
maloningumu, šventąja dvasia,
neveidmainiška meile, **7** tei-
singa kalba, Dievo galybe; tei-
sumo ginklais dešinėje ir kai-
rėje rankoje, **8** šlovinami ir
žeminami, peikiami ir giriami;
kaip apgavikai, vis dėlto tiesa-
kalbiai, **9** kaip nežinomi, vis
dėlto gerai žinomi, kaip verti
mirties, vis dėlto štai gyvi, kaip
baudžiami, vis dėlto nenužudo-

mi, **10** kaip liūdintys, bet visuomet džiugūs, kaip vargšai, bet praturtinantys daugelį, kaip neturintys nieko, vis dėlto valdantys viską.

11 Mūsų lūpos atvirai jums prabilo, korintiečiai, mūsų širdis plačiai atsivėrusi. **12** Jums mumyse nėra per ankšta — ankšta jūsų širdyse. **13** Tad atmokėkite tuo pačiu — kalbu kaip savo vaikams, — atverkite plačiai ir savo širdis.

14 Neįsikinkykite į nelygų jungą su netikinčiais. Kas gi sieja teisumą su savivale? Arba ką bendra šviesa turi su tamsa? **15** Kokia gali būti darna tarp Kristaus ir Beliaro? Arba kokia dalis tikinčio su netikinčiu? **16** Ir kas gi vienija Dievo šventyklą su stabais? Juk mes esame gyvojo Dievo šventykla, kaip Dievas pasakė: „Aš gyvensiu tarp jų, vaikščiosiu tarp jų ir būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.“ **17** „‘Tad išeikite iš jų ir atsiskirkite, — sako Jehova, — ir nebelieskite to, kas netyra’“; „‘ir aš jus priimsiu’.“ **18** „‘Ir būsiu jums tėvas, o jūs būsite man sūnūs ir dukterys’, — sako Jehova, Visagalis.“

7 Todėl, mylimieji, turėdami šituos pažadus, apsivalykime nuo visų kūno ir dvasios nešvarumų, tobulindami šventumą Dievo baimėje.

2 Priimkite mus į savo širdis! Mes nė vieno nenuskriaudėme, nė vienam nepakenkėme, nė vieno neišnaudojome. **3** Tai kalbu ne tam, kad jus pasmerkčiau. Juk jau sakiau, kad esate mūsų širdyse, — kad drauge mirtume ir drauge gyventume. **4** Galiu kalbėti jums visiškai drąsiai, galiu labai jumis didžiuotis. Esu kupinas paguodos ir pertekęs džiaugsmo visuose mūsų suspaudimuose.

5 O kai atvykome į Makedoniją, mūsų kūnas neturėjo jokio atilsio — ir toliau buvome visaip spaudžiami: kovos iš išorės, baimės iš vidaus. **6** Tačiau Dievas, guodžiantis prislėgtuosius, paguodė mus Tito apsilankymu. **7** Ir ne vien jo apsilankymu, bet ir paguoda, kuria jis buvo paguostas dėl jūsų, mat jis mums pranešė apie jūsų ilgesį, jūsų sielvartavimą, jūsų uolumą dėl manęs; taigi aš dar labiau nudžiugau.

8 Tad jeigu savo laišku jus ir nuliūdinau, to nesigailiu. Net jei iš pradžių gailėjausi (matau, kad tas laiškas jus nuliūdino, nors ir neilgam), **9** tai dabar džiaugiuosi — ne dėl to, kad buvote nuliūdinti, o kad liūdesys paskatino jus atgailauti. Jūs nuliūdote Dieve, todėl nuo mūsų nė kiek nenukentėjote. **10** Mat liūdesys Dieve veda į atgailą —

išgelbėjimui, ir dėl to gailėtis
neteks, o pasaulio liūdesys ve-
da į mirtį. **11** Ir štai, kaip tik
tas liūdesys Dieve sukėlė jumy-
se tokį didelį sujudimą, tokį
apsivalymą, tokį pasipiktinimą,
tokią baimę, tokį ilgesį, tokį
uolumą, tokį norą ištaisyti ne-
gerovę! Jūs visais atžvilgiais
pasirodėte tyri dėl to reikalo.
12 Nors jums parašiau, tai pada-
riau ne dėl neteisybę padariusio
ir ne dėl neteisybę patyrusio, o
tam, kad Dievo akivaizdoje tarp
jūsų kiltų sujudimas dėl mūsų.
13 Tuo ir esame paguosti.

Ir ne tik paguosti — dar labiau
nudžiugome dėl Tito džiaugs-
mo, nes jūs visi atgaivinote jam
dvasią. **14** Taigi nelikau sugė-
dintas, kad buvau jam pasigy-
ręs jumis, — kaip visa, ką jums
sakėme, buvo tiesa, taip ir tai,
dėl ko Titui gyrėmės, pasirodė
esanti tiesa. **15** Ir jis yra pri-
sirišęs prie jūsų dar labiau, mat
prisimena, kaip jūs visi paklu-
sote, kaip priėmėte jį su baime
ir drebėdami. **16** Džiaugiuosi,
kad dėl jūsų galiu būti visais
atžvilgiais drąsus.

8 Norime, broliai, kad žino-
tumėte apie Dievo malonę,
suteiktą Makedonijos bendruo-
menėms, — **2** dideliam išmė-
ginimui slegiant, jų džiaugsmo
perteklius ir baisus jų skurdas iš-
siliejo dosnumo turtais, **3** pa-
gal jų išgales ir, galiu paliudyti,
netgi virš išgalių. **4** Jie patys
primygtinai mus maldavo ma-
lonės prisidėti šelpimu ir leisti
būti patarnavimo šventiesiems
dalininkais. **5** Ir padarė ne tik
tiek, kiek tikėjomės, bet, visų
pirma, atidavė patys save — Vieš-
pačiui ir mums Dievo valia.
6 Dėl to mes paraginome Titą,
kad jis, kaip buvo pas jus tą ma-
loningą šalpos darbą pradėjęs,
taip jį ir užbaigtų. **7** Taigi, kaip
esate pertekę visko — tikėjimo,
žodžio, pažinimo, visokeriopo
ryžto ir mūsų meilės jums, —
būkite pertekę ir šitos malonės.

8 Sakau tai ne įsakydamas,
bet norėdamas jums pranešti
apie kitų pasiryžimą ir išmė-
ginti jūsų meilės nuoširdumą.
9 Juk žinote apie mūsų Viešpa-
ties Jėzaus Kristaus malonę —
nors buvo turtingas, dėl jūsų
tapo skurdžiumi, kad jūs per jo
skurdą taptumėte turtingi.

10 Pasakysiu dėl šito savo
nuomonę: tai jums patiems nau-
dinga, mat prieš metus jūs tą
veiklą ne tik pradėjote, bet ir
norą tam parodėte. **11** O da-
bar užbaikite, ką pradėję, kad
jūsų noras veikti būtų pagal jūsų
išgales įgyvendintas. **12** Jei tik
esama noringumo, davimas la-
bai priimtinas — davimas iš to,
ką žmogus turi, o ne iš to, ko
neturi. **13** Noriu ne kad ki-

tiems būtų lengva, o jums sunku, **14** bet kad jūsų perteklius šiuo metu išlygintų jų nepriteklių, — kad ir jų perteklius išlygintų jūsų nepriteklių, ir rastųsi lygybė. **15** Taip ir parašyta: „Kas turėjo daug, neturėjo per daug, o kas turėjo mažai, neturėjo per mažai.“

16 Dėkui Dievui, kad įdėjo Titui į širdį tą patį uolų rūpinimąsi jumis. **17** Jis ne tik priėmė paraginimą, bet, būdamas labai uolus, vyksta pas jus savo noru. **18** Drauge su juo siunčiame brolį, kuris visose bendruomenėse giriamas dėl darbo gerosios naujienos labui. **19** Negana to, dar jis yra bendruomenių paskirtas būti mūsų bendrakeleiviu, kad padėtų tvarkyti šitą maloningą dovaną Viešpaties šlovei ir kad būtų patvirtintas mūsų geranoriškumas. **20** Taip saugomės, kad kas nors mūsų neapkaltintų dėl to, kaip šitas dosnias aukas tvarkome. **21** Mat „mes viskuo rūpinamės sąžiningai ne vien Jehovos akivaizdoje, bet ir žmonių akivaizdoje“.

22 Be to, siunčiame su jais savo brolį, kurio uolumą esame daugelį kartų įvairiais atžvilgiais patikrinę. Dabar jis dar uolesnis, nes labai jumis pasitiki. **23** Jei kiltų klausimų dėl Tito, tai jis mano bendražygis ir bendradarbis jūsų labui; o jei dėl mūsų brolių, — tai jie yra bendruomenių apaštalai*, Kristaus šlovė. **24** Tad bendruomenių akivaizdoje įrodykite savo meilę ir kad gyrėmės jumis pagrįstai.

9 Tiesą sakant, apie patarnavimą šventiesiems man visai nebūtina jums rašyti, **2** nes žinau jūsų noringumą, dėl kurio giriuosi jumis makedonams, sakydamas, kad Achaja jau nuo pernai pasiruošusi, ir jūsų uolumas yra daugumą jų paskatinęs. **3** O brolius siunčiu tam, kad mūsų pasigyrimas jumis nepasirodytų šiuo atžvilgiu tuščias, — kad iš tiesų būtumėte pasiruošę, kaip apie jus ir sakiau. **4** Kad, jei kartais su manimi atvyktų makedonai ir rastų jus nepasiruošusius, mes (jau nekalbant apie jus) nebūtume dėl šitokio pasitikėjimo sugėdinti. **5** Todėl man atrodė būtina paraginti tuos brolius atvykti pas jus pirmiau ir iš anksto paruošti jūsų žadėtąją dosnią dovaną, kad šitaip ji būtų paruošta kaip dosni dovana, o ne kaip kažkas išreikalauto.

6 Štai ką pasakysiu: kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus. **7** Kiekvienas tedaro, kaip yra širdyje nusprendęs, ne gailėdamas ar verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją.

2Ko 8:23* Plg. Mk 3:14 išnašą.

8 O Dievas gali apipilti jus
visokeriopa savo malone, kad
jums visais atžvilgiais visuomet
visko užtektų, kad būtumėte
gausiai aprūpinti kiekvienam
geram darbui. **9** Kaip parašy-
ta: „Jis pažėrė, davė vargšams,
jo teisumas išlieka per amžius.“
10 O tas, kuris dosniai parūpina
sėklos sėjėjui ir duonos valgyti,
parūpins jums sėklos, duos jos
gausiai ir padaugins jūsų teisu-
mo vaisius. **11** Esate visokiais
atžvilgiais praturtinami viso-
kiam dosnumui, kuris per mus
paskatina reikšti Dievui padė-
ką. **12** Juk ši vieša tarnystė,
šitas patarnavimas, ne vien pa-
tenkins šventųjų reikmes, bet ir
išsilies daugeliu padėkų Dievui.
13 Šito patarnavimo įtikinti, jie
šlovins Dievą už tai, kad esate
klusnūs savo išpažįstamai Kris-
taus gerajai naujienai ir kad dos-
niai dalijatės su jais ir su visais.
14 Jūsų labui maldaudami, jie
ilgėsis jūsų dėl jums suteiktos
neprilygstamos Dievo malonės.
15 Dėkui Dievui už jo neap-
sakomą dovaną!

10 Dabar aš pats, Paulius,
maldauju jus su Kristaus
romumu ir maloningumu, —
aš, kuris pas jus būdamas at-
rodau menkas, o už akių prieš
jus smarkauju. **2** Meldžiu, kad
pas jus būdamas neturėčiau dėl
ko smarkauti ir imtis prieš kai
kuriuos griežtų priemonių —
prieš tuos, kurie mano, jog mes
elgiamės kūniškai. **3** Nors kū-
ne gyvename, kariaujame ne kū-
niškai. **4** Mūsų kovos ginklai
ne kūniški, bet turi Dievo galy-
bę griauti tvirtoves. **5** Mes juk
griauname išvedžiojimus ir visa,
kas iškeliama aukščiau Dievo pa-
žinimo, ir paimame nelaisvėn
kiekvieną mintį, kad paklus-
tų Kristui. **6** Esame pasirengę
bausti visokį neklusnumą, kai
tik būsite pasidavę klusnumui.
7 Jūs vertinate pagal išorę. Jei
kas įsitikinęs esąs Kristaus, te-
pasvarsto pats sau štai apie ką:
kaip jis yra Kristaus, taip ir mes.
8 Net jeigu kiek per daug pa-
sigirčiau įgaliojimais, Viešpaties
mums suteiktais jums ugdyti, o
ne griauti, nebūsiu sugėdintas.
9 Bet aš nenoriu, kad atrody-
tų, jog savo laiškais jus bauginu.
10 Mat jie sako: „Laiškai, tiesa,
svarūs ir įtaigūs, bet pats, kai
apsilanko, atrodo neįspūdingai
ir jo kalba — visiški niekai.“
11 Toksai teįsidėmi štai ką: ko-
kie atrodome iš laiškų žodžių,
kai nesame pas jus, tokie pa-
sirodysime ir darbu, kai būsi-
me pas jus. **12** Mes nedrįsta-
me priskirti savęs prie tų, kurie
patys save iškelia, ar su jais ly-
gintis. Matuodami save pagal
save ir lygindami save su savimi,
jie išties neturi supratimo.

13 O mes girdamiesi neperžengsime mums nustatytų ribų
— laikysimės Dievo mums atmatuotos srities ribų, siekiančių jus
pačius. **14** Mes neužgriebiame per toli, lyg dar nebūtume jūsų
pasiekę, juk su gerąja naujiena apie Kristų atėjome iki jūsų pir-
mi. **15** Nesigirdami už mums nustatytų ribų, tai yra kitų triū-
su, turime viltį, kad, jūsų tikėjimui augant, tapsime dideli ju-
myse dėl to, ką nuveikėme savo srityje. Tada dar išsiplėsime,
16 kad skelbtume gerąją naujieną kraštuose toliau jūsų ir nesi-
girtume jau atliktu darbu kito srityje. **17** „O kas giriasi, tesi-
giria Jehova.“ **18** Juk tinkamu pripažįstamas ne tas, kuris save
iškelia, o tas, kurį iškelia Jehova.

11 O, kad jūs pakęstumė-
te truputį mano kvailu-
mo! Bet jūs mane ir pakenčiate.
2 Dėl jūsų pavyduliauju Dievo
pavydulingumu, nes sužadėjau
jus su vienu vyru, su Kristu-
mi, kad pristatyčiau jam kaip
skaisčią mergelę. **3** Bijau, kad
kartais, kaip gyvatė savo klasta
suvedžiojo Ievą, ir jūsų protai
nebūtų sugadinti — atitraukti
nuo nuoširdumo ir skaistumo,
kurių Kristus vertas. **4** Juk jei-
gu kas nors ateina ir skelbia
kitą Jėzų, kurio mes neskelbė-
me, arba jeigu gaunate kitą dva-
sią, kurios nebuvote gavę, arba
kitą gerąją naujieną, kurios ne-
buvote priėmę, jūs puikiausiai
tokį pakenčiate. **5** Manau, kad
niekuo nenusileidžiu tiems jū-
sų ypatingiesiems apaštalams.
6 O jeigu man ir stinga iškal-
bos, tai pažinimo tikrai ne, —
tą jums visais atžvilgiais visaip
atskleidėme.

7 O gal padariau nuodėmę,
kai nužeminau save ir išaukšti-
nau jus, dovanai paskelbdamas
jums Dievo gerąją naujieną?
8 Kitas bendruomenes apiplė-
šiau priimdamas iš jų paramą,
kad galėčiau patarnauti jums.
9 Ir kai pas jus būdamas ėmiau
stokoti, netapau nė vienam naš-
ta, nes mano reikmėmis dos-
niai pasirūpino iš Makedonijos
atvykę broliai. Išties, aš visaip
saugojausi ir saugosiuosi tapti
jums našta. **10** Kaip kad Kris-
taus tiesa yra manyje, taip ir šito
mano pasigyrimo Achajos sri-
tyse niekas nenutildys. **11** Ko-
dėl? Ar todėl, kad jūsų nemyliu?
Dievas žino, kaip yra.

12 Ką darau, ir toliau darysiu,
kad atimčiau dingstį iš tų, kurie
ieško dingsties pasirodyti esą ly-
gūs su mumis padėtimi, kuria jie
giriasi. **13** Tokie žmonės yra
netikri apaštalai, klastingi dar-
bininkai, apsimetantys Kristaus
apaštalais. **14** Ir nėra ko stebė-
tis — juk ir pats Šėtonas apsimeta
šviesos angelu. **15** Tad nieko

ypatinga, kad ir jo tarnai apsimeta teisumo tarnais. Tačiau jų galas bus toks, kokie jų darbai.

16 Vėl sakau: tegul niekas nemano, kad aš kvailas. Bet jeigu taip ir manote, tai priimkite mane kaip kvailą, kad ir aš galėčiau truputį pasigirti. **17** Ką dabar kalbu, ne pagal Viešpaties pavyzdį kalbu, bet lyg iš kvailumo, su pagyrūniška savikliova. **18** Kad jau daugelis giriasi kūniškais dalykais, pasigirsiu ir aš. **19** Juk, būdami protingi, mielai pakenčiate kvailius. **20** Jūs netgi pakenčiate, jei kas jus pavergia, jei kas ryja jūsų nuosavybę, jei kas iš jūsų grobia, jei kas prieš jus aukštinasi, jei kas muša jums per veidą.

21 Sakau tai mūsų negarbei, jeigu jau kažkam atrodo, kad buvome silpni.

Bet jeigu kiti turi drąsos ką daryti — kalbu iš kvailumo, — tai ir aš drąsus. **22** Jie hebrajai? Aš irgi. Jie izraelitai? Aš irgi. Jie Abraomo palikuonys? Aš irgi. **23** Jie Kristaus tarnai? Atsakysiu kaip proto netekęs: aš juo labiau! Aš daug daugiau plušau, daug daugiau kalėjau, iškenčiau daugybę mušimų, daug sykių buvau arti mirties. **24** Nuo žydų penkis kartus gavau kirčių po keturiasdešimt be vieno, **25** tris kartus buvau nuplaktas rykštėmis, sykį apmėtytas akmenimis, tris kartus patyriau laivo sudužimą, visą parą išbuvau atviroje jūroje; **26** dažnai keliavau, buvau upių pavojuose, pavojuose nuo plėšikų, pavojuose nuo savo tautiečių, pavojuose nuo kitataučių, miesto pavojuose, dykumos pavojuose, jūros pavojuose, pavojuose nuo netikrų brolių, **27** triūse ir varge; daugelį naktų išbuvau be miego, alkau ir troškau, dažnai stokojau maisto, kenčiau šaltį ir nuogumą.

28 Be šitų išorinių dalykų, manęs diena iš dienos neapleidžia nerimas dėl visų bendruomenių. **29** Jei kas silpnas, argi aš ne silpnas? Jei kas suklupdomas, argi aš nedegu apmaudu?

30 Jei būtina girtis, girsiuosi tuo, kas byloja apie mano silpnumą. **31** Viešpaties Jėzaus Dievas ir Tėvas, kuriam gyrius per amžius, žino, kad nemeluoju. **32** Damaske karaliaus Areto etnarchas* saugojo damaskiečių miestą, norėdamas mane sučiupti, **33** bet buvau pintinėje nuleistas pro langą sienoje ir ištrūkau iš jo rankų.

12 Turiu girtis. Naudos iš to nėra, bet eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. **2** Pažįstu žmogų Kristuje, kuris

---

2Ko 11:32* Titulas, aukštesnis už tetrarchą.

prieš keturiolika metų — nežinau, ar kūne, nežinau, ar iš kūno, Dievas žino, — buvo staigiai
paimtas ir nuneštas iki trečiojo
dangaus. **3** Taip, pažįstu tokį
žmogų, kuris — ar kūne, ar atskirai nuo kūno, nežinau, Dievas
žino, — **4** buvo staigiai nu-
neštas į rojų ir girdėjo žodžius,
kurie nesakomi, kurių žmogui
nevalia ištarti. **5** Girsiuosi to-
kiu žmogumi, o savimi nesi-
girsiu, nebent savo silpnumais.
6 Net jeigu norėčiau girtis, kvai-
las nebūčiau, nes sakyčiau tiesą.
Bet aš nuo to susilaikau, kad nie-
kas nepriskaičiuotų man dau-
giau negu manyje mato ar iš
manęs girdi, — **7** nepriskai-
čiuotų dėl tokių nepaprastų ap-
reiškimų.

Todėl, kad pernelyg neišsi-
aukštinčiau, man duotas dyglys
kūne, Šėtono angelas, kad mane
smūgiuotų ir pernelyg neišsi-
aukštinčiau. **8** Dėl to tris kar-
tus maldavau Viešpatį, kad dyg-
lys nuo manęs atstotų, **9** bet
jis man pasakė: „Tau pakanka
mano malonės, nes mano galia
tampa tobula silpnume.“ Tad,
užuot dar prašęs, kuo mieliau-
siai girsiuosi silpnumais, kad
Kristaus galybė gaubtų mane
tarsi palapinė. **10** Taigi džiau-
giuosi silpnumais, įžeidinėji-
mais, nepritekliais, persekioji-
mais ir sunkumais dėl Kristaus,
mat kai esu silpnas, tada esu ga-
lingas.

11 Pasidariau kvailas. Jūs ma-
ne privertėte, o juk turėjote
mane užtarti. Aš gi nesu niekuo
prastesnis už jūsų ypatinguo-
sius apaštalus, nors esu niekas.
12 Išties, apaštalo ženklai buvo
su visokeriopa ištverme parodyti
tarp jūsų ženklais, stebuklais ir
galingais darbais. **13** Kuo bu-
vote mažiau pamaloninti už ki-
tas bendruomenes? Tik tuo, kad
aš netapau jums našta. Atleiskite
man šitą neteisybę!

14 Štai šis kartas jau trečias,
kai esu pasirengęs pas jus at-
vykti, tačiau našta nebūsiu. Juk
ieškau ne to, kas jūsų, — ieškau
jūsų pačių. Ne vaikai tėvams turi
turtą krauti, o tėvai vaikams.
15 Aš savo ruožtu kuo mieliau-
siai eikvosiu, ką turiu, ir pats lei-
siuosi išeikvojamas jūsų sielų la-
bui. Negi mylėdamas jus labiau,
esu mylimas mažiau? **16** Kad
ir kaip būtų, aš jūsų neapsun-
kinau. Tačiau sakote, kad buvau
gudrus ir pagavau jus sukty-
be. **17** Argi jumis pasinaudo-
jau per kurį nors iš tų, kuriuos
pas jus siunčiau? **18** Aš para-
ginau Titą ir pasiunčiau su juo
vieną brolį. Argi Titas jumis kaip
nors pasinaudojo? Argi mes ne-
veikėme ta pačia dvasia? Argi
nevaikščiojome tomis pačiomis
pėdomis?

19 Gal jums vis dar atrodo,
kad mes prieš jus ginamės? Mes
kalbame Kristuje priešais Die-
vą. Mylimieji, visa darome jums
ugdyti. **20** Mat bijau, kad kar-
tais atvykęs nerasčiau jūsų ki-
tokių negu norėčiau ir man
netektų būti kitokiam negu jūs
norėtumėte, kad kartais nebū-
tų nesantaikos, pavydo, piktu-
mų, vaidų, pagiežingų apkal-
bų, šnibždėjimosi, pasipūtimų,
netvarkos, **21** kad, kai vėl at-
vyksiu, mano Dievas manęs pas
jus nepažemintų ir man ne-
tektų sielvartauti dėl dauge-
lio, kurie jau anksčiau nuodė-
miavo, bet taip ir neatgailavo
dėl to, ką darė, — dėl netyru-
mo, ištvirkavimo ir įžūlaus elge-
sio.

13 Tai jau trečias kartas, kai
pas jus vykstu. „Kiekvie-
nas dalykas turi būti patvirtintas
dviejų ar trijų liudininkų lūpo-
mis.“ **2** Jau sakiau ir sakau dar
kartą — tarsi antrąsyk būčiau pas
jus, nors dabar ir nesu, — tiems,
kurie jau anksčiau nuodėmia-
vo ir visiems kitiems: jeigu vėl
atvyksiu, nepagailėsiu, **3** mat
jūs ieškote įrodymų, kad many-
je kalba Kristus, o jis nėra jūsų
atžvilgiu silpnas, bet tarp jūsų
galingas. **4** Tiesa, jis buvo pri-
kaltas prie stulpo silpnume, bet
yra gyvas dėl Dievo galybės. Mes
irgi jame silpni, bet dėl jumyse
veikiančios Dievo galybės su juo
gyvensime.

5 Save tikrinkite, ar esate ti-
kėjime. Save tyrinėkite. Negi ne-
suvokiate, kad jumyse yra Jėzus
Kristus? Nebent būtumėte at-
mestini. **6** Tikrai viliuosi, jog
suprasite, kad mes nesame at-
mestini.

7 Meldžiame Dievą, kad jūs
nedarytumėte nieko blogo. Mel-
džiame ne tam, kad mes pasi-
rodytume priimtini, bet kad jūs
darytumėte gera, o mes būtume
tarytum atmestini. **8** Juk nie-
ko negalime daryti prieš tiesą —
tik už tiesą. **9** Mes džiaugia-
mės, kai esame silpni, o jūs ga-
lingi, ir meldžiame štai ko: kad
jūs taisytumėtės. **10** Todėl tai
rašau dar pas jus nebūdamas,
kad, kai pas jus būsiu, netu-
rėčiau elgtis griežtai, naudoda-
masis savo įgaliojimais. Viešpats
man juos davė, kad ugdyčiau, o
ne kad griaučiau.

11 Galiausiai, broliai, džiau-
kitės, taisykitės, priimkite pa-
guodą, būkite vienos minties,
gyvenkite taikiai ir meilės bei
ramybės Dievas bus su jumis.
12 Sveikinkite vienas kitą šven-
tu pabučiavimu. **13** Jus svei-
kina visi šventieji.

14 Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė, Dievo meilė ir šven-
tosios dvasios bendrystė tebūna
su jumis visais.

LAIŠKAS

GALATAMS

1 Paulius, apaštalas ne iš žmonių ir ne per žmogų, bet per
Jėzų Kristų ir Dievą Tėvą, prikėlusį jį iš mirusiųjų, **2** ir visi su
manimi esantys broliai — Galatijos bendruomenėms.

3 Malonė jums ir ramybė nuo
Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties
Jėzaus Kristaus. **4** Jis atidavė
save už mūsų nuodėmes, kad iš-
vaduotų mus iš dabartinės pik-
tos santvarkos pagal valią mūsų
Dievo ir Tėvo, **5** kuriam šlovė
per amžių amžius. Amen.

6 Stebiuosi, kad nuo to, ku-
ris pašaukė jus Kristaus malone,
taip greitai persimetate prie kito-
kios gerosios naujienos. **7** Bet
kitos nėra. Yra tik tie, kurie
drumsčia jums ramybę ir gerą-
ją naujieną apie Kristų nori iš-
kreipti. **8** Tačiau net jeigu ir
mes patys ar koks angelas iš
dangaus paskelbtų jums kitokią
gerąją naujieną, negu jums jau
paskelbėme, tebūnie prakeiktas!
9 Kaip jau sakėme, dabar ir vėl
sakau: jeigu kas nors jums skelb-
tų kitokią gerąją naujieną, negu
esate priėmę, tebūnie prakeiktas!

10 Ar aš dabar mėginu įtikin-
ti žmones, ar Dievą? Gal sten-
giuosi įtikti žmonėms? Jei tebe-
sistengčiau įtikti žmonėms, ne-
būčiau Kristaus vergas. **11** Ži-
nokite, broliai, kad mano pa-
skelbta geroji naujiena nėra iš
žmonių, **12** nes neperėmiau
jos iš žmogaus ir nebuvau jos iš-
mokytas, bet gavau Jėzaus Kris-
taus apreiškimu.

13 Jūs, be abejo, girdėjote apie
mano ankstesnį elgesį, kai bu-
vau judaizmo išpažinėjas, — kad
aršiai persekiojau Dievo ben-
druomenę ir mėginau ją su-
naikinti. **14** Judaizmo išpažiniimu buvau pranokęs daugelį
bendraamžių savo tautiečių, mat
gerokai uoliau laikiausi savo tė-
vų tradicijų. **15** Bet kai Dievas,
kuris atskyrė mane nuo motinos
įsčių ir pašaukė iš savo malo-
nės, panorėjo **16** apreikšti per
mane savo Sūnų, kad skelbčiau
gerąją naujieną apie jį tautoms,
nenuskubėjau tartis su kūnu ir
krauju **17** ir nepakilau į Jeru-
zalę pas tuos, kurie jau buvo
apaštalai pirma manęs, bet išvy-
kau į Arabiją, o paskui sugrįžau
į Damaską.

18 Vėliau, po trejų metų, nu-
vykau į Jeruzalę susitikti su Kefu
ir pasilikau pas jį penkiolika
dienų. **19** Bet nemačiau kitų
apaštalų, tik Jokūbą, Viešpaties
brolį. **20** Apie tai, ką jums ra-
šau, Dievo akivaizdoje štai pa-
reiškiu: aš nemeluoju.

21 Paskui išvykau į Sirijos ir
Kilikijos sritis. **22** O Kristaus
bendruomenės, esančios Judė-
joje, mano veido nebuvo mačiu-
sios. **23** Jos tik buvo ne kar-
tą girdėjusios: „Tas, kuris seniau
mus persekiojo, dabar skelbia
gerąją naujieną apie tikėjimą,
kurį anksčiau mėgino sunaikin-
ti.“ **24** Ir jos šlovino dėl ma-
nęs Dievą.

2 Paskui, po keturiolikos me-
tų, vėl su Barnabu pakilau
į Jeruzalę, pasiėmęs su savimi ir
Titą. **2** Nuvykau dėl apreiškimo
ir išdėsčiau jiems, beje, at-
skirai įžymiesiems, kokią gerąją
naujieną skelbiu tautoms, mat
norėjau įsitikinti, kad nebėgu
ar nebuvau bėgęs veltui. **3** Vis
dėlto netgi mano palydovas Ti-
tas nebuvo verčiamas apsipjaus-
tyti, nors jis graikas. **4** Tas
klausimas iškilo dėl netikrų bro-
lių, įsiskverbusių patyliukais,
įlindusių šnipinėti mūsų lais-
vės, kurią turime Kristuje Jėzu-
je, kad mus pavergtų. **5** Mes
nė valandėlės nesutikome jiems
paklusti, kad gerosios naujienos
tiesa su jumis pasiliktų.

6 O iš tų, kurie laikomi įžy-
miais, — kas jie tokie anksčiau
buvo, man nėra skirtumo, Die-
vas elgiasi su žmonėmis nešališ-
kai, — tai nieko nauja įžymie-
ji man nepridūrė. **7** Anaiptol,
pamatę, kad man yra patikėta
geroji naujiena neapipjaustytie-
siems, kaip Petrui — apipjaustytiesiems **8** (juk tas, kuris įgalino Petrą būti apaštalu apipjaustytiesiems, įgalino ir mane — kitataučiams), **9** ir pripažinę man suteiktą malonę, Jokūbas, Kefas ir Jonas, laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines kaip bendrystės ženklą, kad mes eitume pas kitataučius, o jie pas apipjaustytuosius. **10** Jie tik paprašė, kad mes prisimintume vargšus, ir aš uoliai stengiausi tai daryti.

11 Tačiau kai Kefas atvyko į Antiochiją, pasipriešinau jam į akis, nes jis buvo smerktinas. **12** Mat prieš atvykstant kai kuriems nuo Jokūbo, jis valgydavo su kitataučiais, bet jiems atvykus ėmė kitataučių šalintis, laikytis atskirai, bijodamas apipjaustytųjų. **13** Kartu su juo veidmainiavo ir kiti žydai, netgi Barnabas buvo jų pastūmėtas į veidmainystę. **14** Pamatęs, kad jie neina išvien su gerosios naujienos tiesa, visų akivaizdoje pasakiau Kefui: „Jeigu tu, būdamas žydas, gyveni kaip kitataučiai, o ne kaip žydai, kaip gali versti kitataučius gyventi taip, kaip žydai?“

15 Mes, iš prigimties būdami žydai, o ne nusidėjėliai kitataučiai, **16** ir žinodami, kad žmogus pripažįstamas teisiu ne dėl

įstatymo darbų, o tik per tikėjimą Kristumi Jėzumi, irgi įtikėjome Kristų Jėzų, kad būtume pripažinti teisiais dėl tikėjimo Kristumi, o ne dėl įstatymo darbų, nes dėl įstatymo darbų teisiu nebus pripažintas nė vienas žmogus. **17** O jeigu, ieškodami išteisinimo Kristuje, mes irgi pasirodėme esą nusidėjėliai, ar tada Kristus yra nuodėmės tarnas? Nieku gyvu! **18** Jeigu vėl statau tai, ką esu nugriovęs, darau save nusižengėliu. **19** Juk per įstatymą aš numiriau įstatymui, kad tapčiau gyvas Dievui. **20** Esu pakabintas ant stulpo su Kristumi. Gyvenu nebe aš — gyvena manyje Kristus. Taigi gyvenimą, kurį dabar kūne gyvenu, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, pamilusį mane ir atidavusį save už mane. **21** Aš neatstumiu Dievo malonės; juk jeigu teisumas įgyjamas per įstatymą, Kristus numirė veltui.

3 O neprotingi galatai, kas jus taip apkerėjo?! Juk Jėzus Kristus buvo taip aiškiai jums pavaizduotas prikaltas prie stulpo! **2** Vieno dalyko tenoriu jus paklausti: ar dvasią gavote dėl įstatymo darbų, ar kad tikėjote, ką girdėjote? **3** Negi jūs tokie neprotingi? Pradėję dvasia, dabar užbaigsite kūnu? **4** Argi šitiek iškentėjote tuščiai? Jei iš tiesų tuščiai... **5** Taigi, ar tas, kuris teikia jums dvasią ir daro tarp jūsų galingus darbus, daro tai dėl įstatymo darbų ar kad tikėjote, ką girdėjote? **6** Kaip ir Abraomas „patikėjo Jehova* ir tai buvo jam įskaityta teisumu“.

7 Jūs, be abejo, žinote: Abraomo sūnūs yra tie, kurie kliaujasi tikėjimu. **8** Numatydamas, kad Dievas pripažins kitataučius teisiais dėl tikėjimo, Raštas iš anksto paskelbė šią gerą naujieną Abraomui: „Per tave bus palaimintos visos tautos.“ **9** Taigi tie, kurie kliaujasi tikėjimu, laiminami kartu su tikinčiuoju Abraomu.

10 Juk virš visų, kurie kliaujasi įstatymo darbais, kybo prakeikimas, nes parašyta: „Prakeiktas kiekvienas, kuris nesilaiko visų dalykų, surašytų Įstatymo ritinyje, ir jų nevykdo.“ **11** O kad per įstatymą Dievo akivaizdoje teisiu nėra pripažįstamas nė vienas žmogus, yra aišku, nes „teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“. **12** Įstatymas remiasi ne tikėjimu, veikiau sako: „Kas juos vykdo, bus gyvas per juos.“ **13** Kristus atpirko mus iš Įstatymo prakeikimo, tapdamas prakeikimu vietoj mūsų, mat parašyta: „Prakeiktas kiekvienas, kuris kybo ant stulpo*.“

Gal 3:6* Žr. 1 priedą. **13*** Pažod. „ant medžio“.

14 Taip įvyko, kad Abraomo palaiminimas tektų tautoms per Jėzų Kristų ir kad žadėtąją dvasią gautume dėl savo tikėjimo.

15 Broliai, pateiksiu žmogišką pavyzdį: nors sutartis tik žmogaus patvirtinta, niekas jos nebepanaikina ir nieko prie jos nebeprideda. **16** Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui*. Nepasakyta: „Ir palikuonims“, kaip apie daugelį, bet kaip apie vieną: „Ir tavo palikuoniui“, o jis yra Kristus. **17** Taigi pasakysiu štai ką: Įstatymas, atsiradęs po keturių šimtų trisdešimties metų, Dievo anksčiau patvirtintos sandoros nepadaro negaliojančios ir pažado nepanaikina. **18** Juk jeigu paveldas remiasi įstatymu, tai jau nebe pažadu; vis dėlto Dievas padovanojo jį Abraomui per pažadą.

19 Tai kam tada Įstatymas? Jis buvo pridėtas, kad taptų akivaizdūs nusižengimai, kol ateis palikuonis, kuriam buvo duotas pažadas; jis buvo perduotas per angelus, tarpininko ranka. **20** Tarpininko nebūna, kai dalyvauja tik vienas, o Dievas ir yra vienas. **21** Tad ar Įstatymas prieštarauja Dievo pažadams? Anaiptol! Jeigu būtų duotas įstatymas, galintis suteikti gyvybę, tada teisumas išties būtų įgyjamas per įstatymą. **22** Bet Raštas visa įkalino po nuodėme, kad pažadas, neatsiejamas nuo tikėjimo Jėzumi Kristumi, atitektų tiems, kurie tiki.

23 Iki tikėjimui ateinant, buvome Įstatymo sergimi, įkalinti laukėme tikėjimo, kuris turėjo būti apreikštas. **24** Taip Įstatymas tapo mūsų auklėtoju*, vedančiu prie Kristaus, kad būtume pripažinti teisiais dėl tikėjimo. **25** Bet tikėjimui atėjus nebesame auklėtojo žinioje.

26 Jūs visi esate Dievo sūnūs dėl tikėjimo Kristumi Jėzumi. **27** Juk jūs visi, pakrikštyti Kristuje, esate Kristumi apsivilkę. **28** Nėra nei žydo, nei graiko, nėra nei vergo, nei laisvojo, nėra nei vyro, nei moters, nes visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje. **29** O kadangi priklausote Kristui, išties esate Abraomo palikuonys*, paveldėtojai pagal pažadą.

4 Štai ką pasakysiu: kol paveldėtojas mažametis, jis niekuo nesiskiria nuo vergo, nors yra visa ko šeimininkas. **2** Iki tėvo iš anksto nustatytos dienos jis yra patikėtinių ir prievaizdų žinioje. **3** Taip ir mes: kai buvome vaikai, vergavome pasaulio pradmenims, **4** bet laikui pribrendus Dievas siuntė savo Sūnų, gimusį iš moters ir pa-

---

Gal 3:16* Pažod. „sėklai“.

Gal 3:24* Arba „sergėtoju“. **29*** Pažod. „sėkla“.

valdų įstatymui, **5** kad atpirktų pavaldžius įstatymui ir gautume įsūnystę.

6 Kadangi esate sūnūs, Dievas siuntė į mūsų širdis savo Sūnaus dvasią, kuri šaukia: „Aba*, Tėve!“ **7** Taigi nebesi vergas — esi sūnus, o jeigu sūnus, tai Dievo valia ir paveldėtojas.

8 Tačiau tada, kai Dievo dar nepažinojote, jūs vergavote dievams, kurie iš esmės ne dievai. **9** Kodėl gi dabar, pažinę Dievą, ar veikiau Dievo pažinti, vėl grįžtate prie menkų bei vargingų pradmenų ir trokštate iš naujo jiems vergauti?! **10** Jūs skrupulingai laikotės dienų, mėnesių, laikotarpių, metų. **11** Bijau dėl jūsų, — kad kartais nebūčiau stengęsis dėl jūsų veltui.

12 Broliai, meldžiu jus, tapkite tokie kaip aš, nes ir aš buvau toks kaip jūs. Jūs man nieko blogo nepadarėte. **13** Juk žinote, kad pirmąkart paskelbti jums gerąją naujieną progą man davė mano kūno negalavimas. **14** Ir nors mano kūno silpnumas tapo jums išbandymu, jūs manęs neniekinote ir nesispjaudėte, bet priėmėte mane tarsi Dievo angelą, tarsi Kristų Jėzų. **15** Tai kur šita jūsų laimė? Juk galiu paliudyti: jei tik būtumėte galėję, būtumėte akis išsilupę ir atidavę man. **16** Tad nejau sakydamas jums tiesą tapau jūsų priešu? **17** Ne iš kilnių paskatų jie uoliai stengiasi dėl jūsų, o iš noro atitraukti jus nuo manęs, kad būtumėte uolūs dėl jų. **18** Būtų puiku, jei kas uoliai stengtųsi dėl jūsų iš kilnių paskatų, — visuomet, o ne tik tada, kai aš esu su jumis, **19** vaikeliai mano. Dėl jūsų aš ir vėl kenčiu gimdymo skausmus, kol jumyse išryškės Kristaus pavidalas. **20** Norėčiau jau dabar būti su jumis ir prabilti kitaip, nes esu dėl jūsų sutrikęs.

21 Jūs, norintys būti pavaldūs Įstatymui, sakykite man: ar negirdite, ką Įstatymas byloja? **22** Antai parašyta, kad Abraomas turėjo du sūnus: vieną iš tarnaitės, o kitą iš laisvosios. **23** Tačiau tas, kuris iš tarnaitės, gimė kaip įprasta*, o tas, kuris iš laisvosios, — per pažadą. **24** Tie dalykai turi ir perkeltinę prasmę, mat šios moterys yra dvi sandoros. Viena — nuo Sinajaus kalno, gimdanti vergystei. Tai Hagara. **25** Hagara yra Sinajaus kalnas Arabijoje ir atitinka šiandieninę Jeruzalę, mat ši su savo vaikais vergauja. **26** O aukštybėse esanti Jeruzalė laisva, ir ji yra mūsų motina.

27 Juk parašyta: „Džiaukis, nevaisingoji, kuri negimdei,

Gal 4:6* Žr. Mk 14:36 išnašą.

Gal 4:23* Pažod. „pagal kūną“.

pratrūk džiaugsmo šūksniais,
kuri gimdymo skausmų nepatyrei, nes apleistosios vaikų daugiau negu turinčiosios vyrą.“
28 Mes, broliai, esame pažado vaikai, kaip Izaokas. 29 Bet kaip tada gimęs pagal kūną persekiojo gimusį pagal dvasią, taip ir dabar. 30 Vis dėlto Raštas ką sako? „Išvaryk tarnaitę ir jos sūnų, nes tarnaitės sūnus tikrai nebus paveldėtojas su laisvosios sūnumi.“ 31 Taigi, broliai, mes ne tarnaitės vaikai, o laisvosios.

5 Tokiai laisvei Kristus mus ir išlaisvino. Tad tvirtai stovėkite ir nesiduokite vėl įkinkomi į vergystės jungą.

2 Štai ką aš, Paulius, jums sakau: jeigu apsipjaustysite, Kristus nebus jums naudingas. 3 Maža to, kiekvienam apsipjaustančiam liudiju dar kartą, kad jis privalo vykdyti visą Įstatymą. 4 Tie, kurie mėginate įgyti teisumą per įstatymą, esate atitolę nuo Kristaus, nebesate jo malonėje. 5 O mes dvasios veikimu laukte laukiame taip trokštamo teisumo, kuris įgyjamas per tikėjimą. 6 Mat Kristuje Jėzuje nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas jokios vertės neturi — vertę turi tikėjimas, pasireiškiantis meile.

7 Jūs puikiai bėgote. Kas toks sukliudė būti klusniems tiesai? 8 Tie įtikinėjimai nėra nuo to, kuris jus šaukia. 9 Truputis raugo įraugina visą maišymą. 10 Dėl jūsų, kurie esate Viešpatyje, aš tikras, kad neimsite mąstyti kitaip, o kas jus vargina, tas susilauks pelnyto nuosprendžio, kad ir kas jis būtų. 11 O aš, broliai, jeigu tebeskelbiu apipjaustymą, kodėl iki šiol esu persekiojamas? Juk tokiu atveju kančių stulpo kliuvinys yra pašalintas. 12 Tegul tie, kurie mėgina jus supainioti, ir išvis nusipjauna!

13 Jūs pašaukti laisvei, broliai. Tik nesinaudokite šia laisve kaip dingstimi pataikauti kūnui, o iš meilės vergaukite vienas kitam. 14 Juk visas Įstatymas telpa viename sakinyje: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“ 15 O jeigu vienas kitą kremtate ir ėdate, žiūrėkite, kad vienas kito neprarytumėte.

16 Taigi sakau: eikite su dvasia ir nepasiduosite jokiems kūno geismams. 17 Juk kūnas su savo geismais yra priešybė dvasiai, o dvasia — priešybė kūnui. Jie vienas kitam priešingi, todėl to, ką norėtumėte daryti, nedarote. 18 O jeigu esate vedami dvasios, nesate pavaldūs įstatymui.

19 Kūno darbai aiškūs — tai ištvirkavimas, netyrumas, įžūlus elgesys, 20 stabmeldystė, bur-

tininkavimas*, priešiškumai, nesantaika, pavyduliavimas, pykčio proveržiai, nesutarimai, susiskaldymai, atskalūnystė, **21** pavydai, girtavimai, ūžavimai ir panašūs dalykai. Dėl tokių dalykų aš jus įspėju, kaip jau esu įspėjęs: tie, kurie juos daro, Dievo karalystės nepaveldės.

22 O dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė*, kantrybė, maloningumas, gerumas, tikėjimas, **23** romumas, susivaldymas. Prieš tokius dalykus nėra įstatymo. **24** Be to, priklausantieji Kristui Jėzui kūną kartu su aistromis ir geismais prikalė prie stulpo.

25 Jeigu gyvename dvasia, tai ir elkimės pagal dvasią. **26** Nepasidarykime tuščiagarbiai, kurstantys vienas kitą varžytis, pavydintys vienas kitam.

6 Broliai, net jei žmogus žengtų kokį klaidingą žingsnį to nesuvokdamas, jūs, dvasingieji, mėginkite romumo dvasioje jį pataisyti. Bet žiūrėk savęs, kad ir pats nebūtum sugundytas. **2** Nešiokite vieni kitų sunkumus ir taip įvykdykite Kristaus įstatymą. **3** Mat jei kas nors, būdamas niekas, mano esąs kažin kas, jis apgaudinėja save. **4** Teištiria kiekvienas savo darbą — tada turės kuo didžiuotis pats iš savęs, o ne lygindamasis su kitu. **5** Juk kiekvienas neš savo paties naštą.

6 Kas mokomas žodžio, tesidalija visomis gėrybėmis su tuo, kuris moko.

7 Neapsigaukite! Iš Dievo nepasišaipysi! Ką žmogus sėja, tą ir pjaus. **8** Kas sėja savo kūnui, iš kūno pjaus sugedimą, o kas sėja dvasiai, iš dvasios pjaus amžiną gyvenimą. **9** Tad nepaliaukime daryti gera, nes jei nepailsime, metui atėjus pjausime derlių. **10** Išties, kol turime galimybę, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.

11 Žiūrėkite, kokiomis didelėmis raidėmis parašiau jums savo paties ranka.

12 Visi tie, kurie nori padaryti gerą įspūdį kūniškais dalykais, verčia jus apsipjaustyti vien tam, kad nebūtų persekiojami dėl Kristaus Jėzaus kančių stulpo. **13** Juk tie, kurie apsipjausto, net ir patys Įstatymo nesilaiko, tik nori, kad jūs būtumėte apipjaustyti ir jie turėtų dingstį girtis jumis*. **14** O aš tikrai nesigirsiu niekuo, tik kančių stulpu mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, per kurį pasaulis man yra prikaltas prie stulpo, o

---

Gal 5:20* T. y. visokia okultinė veikla. **22*** Arba „taika“.

Gal 6:13* Pažod. „jūsų kūne“.

aš — pasauliui. **15** Juk nei apipjaustymas ką reiškia, nei neapipjaustymas, tiktai naujas kūrinys. **16** Tebūnie ramybė ir gailestingumas visiems, kurie laikysis šitos taisyklės, tebūnie Dievo Izraeliui.

17 Nuo šiol tegul nė vienas nebekelia man rūpesčių, nes aš savo kūne nešioju Jėzaus vergo žymes.

18 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūnie su jūsų dvasia, broliai. Amen.

LAIŠKAS

EFEZIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, — šventiesiems Efeze, ištikimiems Kristuje Jėzuje.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Tebūna palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, palaiminęs mus Kristuje visokeriopa dvasine palaima dangaus erdvėse, **4** nes mus jame išsirinko prieš pasaulio užgimimą*, kad jo akivaizdoje būtume šventi ir be ydos meilėje. **5** Jis iš anksto skyrė mus būti savo įsūniais per Jėzų Kristų dėl savo valios palankumo, **6** kad skambėtų gyrius jo šlovingajai malonei, kurią jis malonėjo suteikti mums per savo Mylimąjį, — **7** per jį, jo krauju, turime išpirkimą, prasikaltimų atleidimą iš jo malonės turtų.

8 Jis dosniai apdovanojo mus savo malone — visokeriopa išmintimi bei išmanymu, **9** duodamas mums pažinti savo valios slėpinį. Iš savo palankumo jis savyje tai sumanė **10** dėl sutvarkymo, kuris būtų vykdomas skirtiesiems laikams pasiekus pilnatvę, tai yra dėl to, kad visa, kas danguje ir kas žemėje, būtų iš naujo suburta Kristuje, — tame, **11** kuriame ir paveldėtojais buvome pripažinti, kaip mums iš anksto skirta pagal tikslą to, kuris visa atlieka vadovaudamasis savo valios nutarimu, **12** kad mes, pirmieji sudėję viltis į Kristų, tarnautume jo šlovės gyriui. **13** Išgirdę tiesos žodį, gerąją naujieną apie jūsų išgelbėjimą, jūs irgi sudėjote į jį viltis. Įtikėję taip pat buvote jame užantspauduoti žadėtąja šventąja dvasia, **14** mūsų paveldo laidu, dėl Dievo nuosavybės išpirkimo, dėl jo šlovės gyriaus.

Ef 1:4* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

15 Todėl ir aš, išgirdęs apie
jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi,
matomą iš jūsų elgesio su visais
šventaisiais, **16** nepaliauju už
jus dėkoti, minėdamas jus savo
maldose, **17** kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas,
šlovės Tėvas, suteiktų išminties
ir apreiškimo dvasią jums, siekiantiems aiškaus jo pažinimo.
18 Jis apšvietė jūsų širdies akis,
kad žinotumėte, kokia yra ta
viltis, į kurią jis jus pašaukė,
kokius šlovingus turtus jis paruošė kaip paveldą šventiesiems
19 ir kokia neprilygstama yra jo
galios didybė, kurią patiriame
mes, tikintieji. Toji didybė pasireiškė jo galingos jėgos veikimu,
20 kai jis prikėlė Kristų iš mirusiųjų ir pasodino jį savo dešinėje dangaus erdvėse — **21** daug
aukščiau už bet kokią vadovybę, valdžią, galybę, viešpatystę ir
bet kokį vardą, minimą ne tik
šioje santvarkoje, bet ir būsimojoje. **22** Jis visa palenkė jam
po kojomis ir davė jį bendruomenei kaip galvą viršum visko —
23 ji yra jo kūnas, pilnybė to,
kurio viskas visais atžvilgiais pripildyta.

2 Ir jus Dievas atgaivino, mirusius dėl savo prasikaltimų
bei nuodėmių, **2** kuriuose kadaise gyvenote, kaip šio pasaulio santvarkoje priimta, kaip patinka valdovui, valdančiam galią
oro — dvasios, dabar veikiančios
neklusnumo sūnuose. **3** Taip,
kitados mes visi tarp jų gyvenome tenkindami savo kūno geidulius, vykdydami kūno ir minčių troškimus ir iš prigimties
buvome rūstybės vaikai kaip ir
kiti. **4** Bet Dievas, būdamas
turtingas gailestingumo, iš savo
didžios meilės, kuria mus pamilo, **5** mus, mirusius dėl prasikaltimų, drauge su Kristumi
atgaivino — malone esate išgelbėti, — **6** drauge prikėlė ir
drauge pasodino dangaus erdvėse Kristuje Jėzuje, **7** kad ateinančiose santvarkose parodytų
neprilygstamus savo malonės
turtus iš savo maloningumo
mums Kristuje Jėzuje.

8 Šita malone esate išgelbėti
dėl tikėjimo. Ir tai ne iš jūsų —
tai Dievo dovana. **9** Ne, tai ne
dėl darbų, kad niekas nepasididžiuotų. **10** Mes juk esame
Dievo kūrinys, sukurti Kristuje
Jėzuje geriems darbams, kuriuos
Dievas iš anksto mums prirengė
daryti.

11 Tad atminkite, kad jūs kadaise, kūnu būdami kitataučiai, kuriuos vadinamasis, rankomis kūne atliktas, apipjaustymas
neapipjaustymu vadina, **12** —
kad anuomet buvote be Kristaus, atskirti nuo Izraelio bendrijos, svetimi pažado sandoroms,
neturėjote vilties ir buvote be
Dievo pasaulyje. **13** Bet dabar
Kristuje Jėzuje jūs, kitados buvę

toli, per Kristaus kraują atsidūrėte arti. **14** Jis juk yra mūsų taika — tas, kuris iš tų abiejų padarė viena ir juos skyrusią sieną sugriovė. **15** Savo kūnu jis panaikino tą priešiškumą, Įstatymą, sudarytą iš įsakymų, išdėstytų potvarkiais, kad, darydamas taiką, iš dviejų sukurtų savyje vieną naują žmogų **16** ir, nužudęs tą priešiškumą savimi pačiu, per kančių stulpą sutaikytų abu į vieną kūną Dievui. **17** Atėjęs jis paskelbė gerąją taikos naujieną ir jums, esantiems toli, ir tiems, kurie arti, **18** nes per jį ir vieni, ir kiti turime priėjimą prie Tėvo viena dvasia.

19 Todėl jūs nebesate pašaliečiai ir ateiviai, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai, **20** pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato; o kertinis pamato akmuo — pats Kristus Jėzus. **21** Jame visas statinys, mūrijamas į darnią visumą, auga į šventą šventyklą Jehovai*. **22** Jame ir jūs esate statomi, kad būtumėte Dievo buveinė, skirta jam gyventi dvasia.

3 Dėl to aš, Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys dėl jūsų, kitataučių… **2** Jeigu girdėjote, man suteiktos Dievo malonės prievaizdo pareigos jūsų labui, **3** apreiškimu man buvo duota pažinti slėpinį, kaip ką tik trumpai parašiau. **4** Taigi, tai skaitydami galite įžvelgti, kokį Kristaus slėpinio supratimą turiu. **5** To slėpinio žmonių sūnums, ankstesnėms kartoms, nebuvo duota pažinti taip, kaip jis yra dabar per dvasią apreikštas jo šventiesiems apaštalams ir pranašams, — **6** kad kitataučiai būtų bendraveldžiai, vieno kūno nariai ir pažado dalininkai drauge su mumis Kristuje Jėzuje per gerąją naujieną. **7** Aš tapau to tarnu iš Dievo malonės dovanos, man duotos jo galybės veikimu.

8 Man, mažesniam už mažiausią iš visų šventųjų, ši malonė buvo suteikta, kad skelbčiau kitataučiams gerąją naujieną apie neištiriamus Kristaus turtus **9** ir nušviesčiau, kaip tvarkomas slėpinys, nuo amžių paslėptas Dieve, kuris visa sukūrė. **10** Tai tam, kad dabar vadovybėms ir valdžioms dangaus erdvėse būtų duota per bendruomenę pažinti daugeriopą Dievo išmintį — **11** pagal amžių tikslą, jo užsibrėžtą Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje. **12** Jame turime drąsą kalbėti ir laisvą priėjimą — dėl pasitikėjimo, kurį teikia tikėjimas juo. **13** Tad prašau jūsų nenusiminti dėl mano suspaudimų jūsų labui, nes jie yra jūsų šlovė.

14 Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą, **15** kurio dėka kiekviena

---

Ef 2:21* Žr. 1 priedą.

šeima danguje ir žemėje turi vardą, **16** melsdamas, kad iš savo
šlovės turtų jis duotų jums per
jo dvasią tapti galingiems vidi-
nio žmogaus jėga **17** ir Kris-
tus per tikėjimą gyventų jūsų
širdyse su meile, kad būtumėte
įsišakniję ir įsitvirtinę ant pama-
to **18** ir taip su visais šventai-
siais pajėgtumėte perprasti, koks
yra plotis, ilgis, aukštis, gylis,
19 ir pažinti Kristaus meilę, pra-
nokstančią pažinimą, kad būtu-
mėte kupini visokeriopos Dievo
pilnatvės.

20 O tam, kuris savo galia,
veikiančia mumyse, gali pada-
ryti neapsakomai daugiau negu
visa, ko prašome ar suvokiame, — **21** jam tebūnie šlovė
bendruomenėje ir Kristuje Jėzu-
je per visas kartas, amžių am-
žiais. Amen.

4 Todėl aš, kalinys Viešpatyje,
jus maldauju: elkitės kaip
verta pašaukimo, kuriuo buvote
pašaukti, **2** su visu nuolanku-
mu ir romumu, su kantrybe, iš
meilės būkite vieni kitiems pa-
kantūs, **3** uoliai stenkitės iš-
laikyti dvasios vienybę — esate
susieti taikos saitu. **4** Vienas
kūnas ir viena dvasia, kaip ir bu-
vote pašaukti į vieną savo pašau-
kimo viltį; **5** vienas Viešpats,
vienas tikėjimas, vienas krikštas;
6 vienas visų Dievas ir Tėvas, ku-
ris virš visų, per visus ir visuose.

7 O malonė kiekvienam iš
mūsų suteikta pagal Kristaus do-
vanos saiką. **8** Todėl jis sako:
„Pakildamas aukštyn, jis nusive-
dė belaisvių, davė žmones dova-
nų.“ **9** Ką gi reiškia „pakilo“,
jeigu ne tai, kad jis buvo ir nusi-
leidęs į žemesniąsias sritis, tai yra
į žemę? **10** Tas, kuris nusileido,
yra tas pats, kuris ir pakilo —
daug aukščiau už visus dangus,
kad suteiktų viskam pilnatvę.

11 Ir jis davė vienus būti
apaštalais, kitus pranašais, kitus
evangelizuotojais, kitus ganyto-
jais ir mokytojais **12** šventie-
siems taisyti, tarnystės darbui,
Kristaus kūnui ugdyti, **13** kol
visi pasieksime tikėjimo ir Die-
vo Sūnaus aiškaus pažinimo vie-
nybę, tapsime kaip subrendęs
vyras, tokio ūgio, koks Kristus
buvo savo pilnatvėje, **14** kad
nebebūtume maži vaikai, blaš-
komi bangų ir nešiojami visokių
mokymo vėjų — žmonių sukty-
bės, gudriai rezgamų klaidinimų.
15 Verčiau kalbėdami tiesą su
meile aukime visais atžvilgiais
į tą, kuris yra galva, į Kristų.
16 Iš jo visas kūnas, jungiamas
į darnią visumą ir saistomas visų
sąnarių, atliekančių savo darbą
atitinkamai, pagal kiekvieno na-
rio veikimą, pats save augina,
kad ugdytųsi meilėje.

17 Tad štai ką sakau ir liu-
diju Viešpatyje: jūs nebesielkite,

kaip dėl savo proto tuštybės el-
giasi tautos. **18** Jų suvokimas
aptemęs, jie nutolę nuo Dievo
gyvenimo dėl juose esančio ne-
išmanymo, dėl savo širdžių už-
kietėjimo. **19** Visiškai praradę
doros jausmą, jie atsidavė įžū-
lumui daryti visokį netyrumą
su godulyste.

20 O jūs Kristų pažinote ne
tokį, **21** jeigu išties jį girdė-
jote ir jame buvote išmokyti —
tiesa yra Jėzuje, — **22** kad rei-
kia nusivilkti senąjį žmogų, ku-
riam būdinga ankstesnė elgsena
ir kurį gadina apgaulingi troš-
kimai, **23** ugdytis naują proto
nuostatą* **24** ir apsivilkti nau-
jąjį žmogų, sukurtą pagal Dievą
tiesos teisume ir ištikimybėje.

25 Tad atsisakę melo kiek-
vienas kalbėkite savo artimui
tiesą, nes esame vieni kitų na-
riai. **26** Rūstaukite, vis dėlto
nenusidėkite, — tegul saulė ne-
nusileidžia ant jūsų rūstybės.
27 Ir neduokite vietos Velniui.
28 Kas vagia, tegul liaujasi vo-
gęs, verčiau tegul pluša, savo
rankomis gerą darbą darydamas,
kad turėtų kuo pasidalyti su
stokojančiu. **29** Joks pašvin-
kęs žodis teneišeina iš jūsų lūpų,
bet vien kas gera — kas prirei-
kus ugdo, kad būtų naudinga
klausytojams. **30** Ir neliūdin-
kite Dievo šventosios dvasios,
kuria esate užantspauduoti išpir-
kimo dienai.

31 Visokia pagieža, pyktis,
rūstybė, riksmai ir užgauliojimai
teatitolsta nuo jūsų kartu
su visokia blogybe. **32** Būkite
vieni kitiems malonūs, jautrios
širdies, mielai atleiskite vieni
kitiems, kaip ir Dievas Kristuje
jums mielai atleido.

5 Tad imkite pavyzdį iš Dievo,
kaip mylimi vaikai, **2** ir
gyvenkite meile, kaip ir Kristus
jus mylėjo ir atidavė už jus save
kaip malonaus kvapo atnašą ir
auką Dievui.

3 Ištvirkavimas ir visoks ne-
tyrumas ar godumas tenebūna
net minimi tarp jūsų, kaip dera
šventiesiems; **4** taip pat begė-
dystės, kvailos šnekos ar ne-
švankūs juokeliai — tai nepri-
dera. Verčiau tebūna dėkojimas.
5 Jūs juk žinote, gerai suvokia-
te, kad joks ištvirkautojas, nety-
ruolis ar gobšas, tai yra stabmel-
dys, neturi paveldo Kristaus ir
Dievo karalystėje.

6 Tegul niekas jūsų neapgau-
dinėja tuščiais žodžiais, nes dėl
tokių dalykų neklusnumo sūnus
ištinka Dievo rūstybė. **7** Tad
nepasidarykite jų bendrininkai.
8 Juk anksčiau buvote tamsa,
o dabar esate šviesa Viešpatyje.
Gyvenkite kaip šviesos vaikai,
9 nes šviesos vaisius — tai vi-
soks gerumas, teisumas ir tiesa.

Ef 4:23* Pažod. „proto dvasią“.

10 Tyrinėkite, kas patinka Viešpačiui, **11** ir nebeprisidėkite
prie bevaisių tamsos darbų, verčiau juos atskleiskite. **12** Mat
ką jie slapta daro, gėda net sakyti. **13** Visa, kas atskleidžiama, dėl šviesos tampa matoma,
nes visa, kas tampa matoma, yra šviesa. **14** Todėl pasakyta:
„Pabusk, kuris miegi, kelkis iš mirusiųjų ir apšvies tave Kristus.“

15 Tad atidžiai žiūrėkite, kaip elgiatės, — būkite ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi,
16 gerai naudojantys laiką*, nes dienos yra piktos. **17** Taigi nebebūkite neprotingi, bet suvokite, kokia yra Jehovos valia.
18 Ir nepasigerkite vynu, kuriame slypi pasileidimas, bet darykitės pilni dvasios, **19** kalbėdamiesi psalmėmis, himnais ir
dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir muzikuodami savo širdyse
Jehovai, **20** visuomet už viską dėkodami Dievui ir Tėvui mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu.

21 Būkite vieni kitiems klusnūs Kristaus baimėje. **22** Žmonos tebūna klusnios savo vyrams
lyg kad Viešpačiui, **23** nes vyras yra žmonos galva, kaip ir
Kristus yra bendruomenės, savojo kūno, galva ir gelbėtojas.
24 Kaip bendruomenė klusni Kristui, taip ir žmonos visuose dalykuose tebūna klusnios
savo vyrams. **25** Vyrai, mylėkite savo žmonas, kaip ir Kristus
mylėjo bendruomenę ir atidavė už ją save, **26** kad ją pašventintų, apvalęs per žodį vandens
nuplovimu, **27** kad bendruomenę sau parengtų spindinčią,
neturinčią dėmės, raukšlės ar ko nors panašaus — šventą ir be
ydos.

28 Taip ir vyrai — jie turi mylėti savo žmonas kaip savo kūnus. Kas myli savo žmoną, myli
save. **29** Juk niekas niekada nėra nekentęs savo kūno, bet
maitina jį ir saugo, kaip ir Kristus bendruomenę — **30** juk
esame jo kūno nariai. **31** „Dėl to vyras paliks savo tėvą ir motiną, prisiriš prie savo žmonos, ir juodu bus vienas kūnas.“
32 Tai didis slėpinys, — kalbu apie Kristų ir apie bendruomenę. **33** Šiaip ar taip, kiekvienas iš jūsų temyli savo žmoną
kaip save, o žmona tegul didžiai gerbia vyrą.

6 Vaikai, klausykite savo tėvų Viešpatyje, nes tai teisinga.
2 „Gerbk savo tėvą ir motiną“ — tai pirmas įsakymas su
pažadu: **3** „Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventum žemėje.“
4 Jūs, tėvai*, neerzinkite savo

Ef 5:16* Pažod. „išperkantys laiką“.

Ef 6:4* Šitoje eilutėje, skirtingai nei pirmoje, pavartotas graikiškas žodis, reiškiantis ne abu tėvus, o vyrus.

vaikų, bet auginkite juos auklėdami ir protindami taip, kaip moko Jehova.

5 Jūs, vergai, su baime ir drebėdami, iš tikros širdies klausykite savo žemiškųjų šeimininkų lyg kad Kristaus — **6** dirbkite ne vien kai esate stebimi, kaip žmonėms pataikaujantys, bet kaip Kristaus vergai, visa siela vykdantys Dievo valią. **7** Vergaukite su geru nusistatymu — kaip Jehovai, o ne žmonėms. **8** Juk žinote, kad kiekvienas, ar vergas, ar laisvasis, ką gera padarytų, to paties susilauks iš Jehovos. **9** Ir jūs, šeimininkai, darykite jiems tą patį. Liaukitės grasinę, žinodami, kad tiek jie, tiek jūs turite Šeimininką danguje, o jis nesielgia šališkai.

10 Galiausiai stiprėkite Viešpatyje ir jo galinga jėga. **11** Apsirenkite visa Dievo ginkluote, kad pajėgtumėte atsilaikyti prieš Velnio klastas. **12** Juk mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, o su vadovybėmis, su valdžiomis, su šitą tamsybę valdančiais pasaulio valdovais, su dvasinėmis blogio jėgomis dangaus erdvėse. **13** Todėl pasiimkite visą Dievo ginkluotę, kad piktąją dieną pajėgtumėte pasipriešinti ir, visa atlikę, išstovėti.

14 Taigi stokite susijuosę strėnas tiesa, užsidėję teisumo krūtinšarvį, **15** apsiavę kojas pasirengimu skelbti gerąją taikos naujieną. **16** Visada turėkite pasiėmę didįjį tikėjimo skydą, kuriuo galėsite užgesinti visas degančias piktojo strėles. **17** Taip pat paimkite išgelbėjimo šalmą ir dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį. **18** Kiekviena proga visokiomis maldomis bei maldavimais melskitės dvasioje. Ir dėl to budėkite su visu ištvermingumu, maldavimais užtardami visus šventuosius, **19** taip pat mane, kad man būtų duota drąsos atvėrus lūpas skelbti slėpinį gerosios naujienos, **20** kurios pasiuntinys esu, grandinėmis sukaustytas, — kad kalbėčiau apie ją drąsiai, kaip ir turiu kalbėti.

21 O kad ir jūs sužinotumėte, kaip klostosi mano reikalai, kaip man einasi, jums visa praneš Tichikas, mylimas brolis ir ištikimas tarnas Viešpatyje. **22** Tam ir siunčiu jį pas jus, — kad žinotumėte, kaip mums sekasi, ir kad jis paguostų jūsų širdis.

23 Tebūnie broliams ramybė* ir meilė su tikėjimu nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **24** Malonė tebūnie su visais, mylinčiais mūsų Viešpatį Jėzų Kristų neblėstančia meile.

Ef 6:23* Arba „taika“.

LAIŠKAS

FILIPIEČIAMS

1 Paulius ir Timotiejus, Kristaus Jėzaus vergai, — visiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, esantiems Filipuose, su prižiūrėtojais ir patarnautojais.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Aš dėkoju savo Dievui, kada tik jus prisimenu, — **4** visada, kiekvienąsyk, kai dėl jūsų visų maldauju. Maldauju džiaugdamasis, **5** kad bendradarbiaujate gerosios naujienos labui nuo pat pirmos dienos iki šiol. **6** Esu tikras, kad tas, kuris tarp jūsų gerą darbą pradėjo, iki Jėzaus Kristaus dienos jį užbaigs. **7** Šitaip manyti apie jus visus teisinga, mat turiu jus savo širdyje, ir visi jūs su manimi esate malonės dalininkai — tiek mano pančiuose, tiek ginant ir teisiškai įtvirtinant gerąją naujieną.

8 Dievas juk yra mano liudytojas, kad visų jūsų ilgiuosi su Kristaus Jėzaus nuoširdumu. **9** Nuolat meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų ir augtų kartu su aiškiu pažinimu ir visokeriopu įžvalgumu, **10** taip pat kad sugebėtumėte atskirti, kas svarbiau, ir dėl to būtumėte be priekaišto, neklupdytumėte kitų iki pat Kristaus dienos **11** ir būtumėte pilni teisumo vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo šlovei ir gyriui.

12 Noriu, kad jūs, broliai, žinotumėte, jog tai, kas man nutiko, labiau pasitarnavo negu sukliudė gerosios naujienos pažangai, — **13** kad esu kalinamas dėl Kristaus, išgarsėjo tarp visų pretorionų* ir visų kitų, **14** ir dauguma brolių Viešpatyje, dėl mano pančių įgiję pasitikėjimo, vis drąsiau, be baimės skelbia Dievo žodį.

15 Tiesa, kai kurie skelbia Kristų iš pavydo ir rungtyniaudami, tačiau kiti gera valia. **16** Šitie garsina Kristų iš meilės, žinodami, kad esu paskirtas ginti gerosios naujienos, **17** o anie tai daro iš noro vaidytis, ne iš tyrų paskatų, manydami taip pasunkinsią mano pančius. **18** Ir kas? Ogi nieko, išskyrus tai, kad visaip — ar apsimestinai, ar iš tiesų — Kristus yra garsinamas, ir tuo aš džiaugiuosi. Džiaugsiuosi ir toliau, **19** žinodamas, jog per tai būsiu išgelbėtas dėl jūsų maldavimų ir Jėzaus Kristaus dvasios paramos. **20** Mat labai tikiuosi ir turiu

---

Fil 1:13* Imperatoriaus asmens sargybiniai.

viltį, kad dėl nieko nebūsiu sugėdintas, bet kaip visada, taip ir dabar Kristus bus su visa drąsa išaukštintas mano kūne — ar gyvenimu, ar mirtimi.

21 Juk man gyvenimas — tai Kristus, ir mirtis — laimėjimas. **22** Jeigu dar gyvensiu kūne, tai* bus mano darbo vaisius, tačiau, ką pasirinkčiau, aš nepasakysiu. **23** Esu spaudžiamas tų dviejų dalykų: turiu troškimą iškeliauti ir būti su Kristumi, ir tai, aišku, daug geriau, **24** bet mano pasilikimas kūne reikalingesnis jums. **25** Kadangi esu tuo tikras, žinau, jog pasiliksiu ir būsiu su jumis visais jūsų pažangai ir tikėjimo džiaugsmui, **26** kad galėtumėte džiūgaute džiūgauti dėl manęs Kristuje Jėzuje, kai vėl pas jus lankysiuosi.

27 Tik elkitės, kaip verta* Kristaus gerosios naujienos, kad, ar atvykčiau su jumis pasimatyti, ar būčiau kitur, girdėčiau apie jus, jog tvirtai stovite vienoje dvasioje, viena siela drauge grumiatės už gerosios naujienos tikėjimą **28** ir nesiduodate priešininkų niekaip išgąsdinami. Jiems tai pražūties ženklas, o jums išgelbėjimo, ir tai nuo Dievo, **29** nes jums suteikta garbė dėl Kristaus — ne vien tikėti jį, bet dėl jo ir kentėti. **30** Juk jūs kovojate tokią pat kovą, kokią matėte ir dabar girdite mane kovojant.

2 Jei tad esama pas jus kokio padrąsinimo Kristuje, jei esama meilės paguodos, jei esama dvasios bendrystės, jei esama širdingų jausmų ir atjautos, **2** tai padarykite mano džiaugsmą tobulą būdami tokios pat minties, turėdami tokią pat meilę, sielos vienybę, būdami vienos minties. **3** Nieko nedarykite iš vaidingumo ar iš tuščiagarbiškumo, bet nuolankiai laikykite kitus aukštesniais už save. **4** Kiekvienas žiūrėkite ne vien savo naudos, bet ir kitų.

5 Turėkite tokį nusistatymą, kokį ir Kristus Jėzus turėjo. **6** Būdamas Dievo pavidalo, jis nė nemanė gvieštis lygybės su Dievu, **7** bet apiplėšė save ir prisiėmė vergo pavidalą, tapo toks kaip žmonės. **8** Ir pasidaręs išore kaip žmogus, jis nusižemino tapdamas klusnus iki mirties, iki mirties ant kančių stulpo. **9** Todėl Dievas ir padarė jį dar aukštesnį — dovanojo jam vardą, viršesnį už bet kurį kitą vardą, **10** kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis — tie, kas danguje, kas žemėje ir kas po žeme, **11** ir kiekvienas liežuvis išpažintų, kad Jėzus

---

Fil 1:22* Tikriausiai Kristaus išaukštinimas. **27*** Arba „būkite piliečiai, verti“.

Kristus yra Viešpats, Dievo Tėvo
šlovei.

12 Taigi, mano mylimieji,
kaip kad visada klaũsėte, — ne
vien man pas jus esant, bet dar
labiau dabar, kai su jumis nesu,
— taip ir toliau su baime ir dre-
bėdami darbuokitės dėl savo iš-
gelbėjimo. **13** Juk tai Dievas
jumyse veikia teikdamas jums,
kaip jam patinka, ir norą, ir
gebėjimą veikti. **14** Visa dary-
kite be murmėjimų ir ginčų,
15 kad taptumėte nepriekaiš-
tingi ir nekalti, nepeiktini Die-
vo vaikai sugedusioje ir iškrypu-
sioje kartoje — joje šviečiate tarsi
šviesuliai pasaulyje. **16** Tvir-
tai laikykitės gyvenimo žodžio,
kad Kristaus dieną turėčiau dėl
ko džiūgauti žinodamas, jog ne
veltui bėgau ir ne veltui plu-
šėjau. **17** Bet jeigu ir esu tar-
si liejamoji auka išliejamas ant
jūsų tikėjimo aukos ir tarnys-
tės, aš džiaugiuosi, džiaugiuo-
si su jumis visais. **18** Taip ir
jūs džiaukitės, džiaukitės su ma-
nimi.

19 Viliuosi Viešpatyje Jėzuje
netrukus pasiųsti pas jus Ti-
motiejų, kad sužinojęs, kaip
jums sekasi, būčiau padrąsintas.
20 Mat neturiu nė vieno, kuris
būtų tokio pat nusistatymo kaip
jis ir nuoširdžiai rūpintųsi jūsų
reikalais. **21** Visi kiti ieško sa-
vo, o ne Kristaus Jėzaus, naudos.
22 O jis, kaip žinote, įrodė esąs
patikimas — vergavo su mani-
mi dėl gerosios naujienos tar-
si vaikas su tėvu. **23** Todėl jį
ir viliuosi pasiųsti, kai tik pama-
tysiu, kaip mano reikalai sprен-
džiasi. **24** Tiesa, esu įsitikinęs
Viešpatyje, kad ir pats netrukus
atvyksiu.

25 O dabar man atrodo būti-
na pasiųsti pas jus Epafroditą —
savo brolį, bendradarbį ir kovos
draugą, jūsų pasiuntinį ir pa-
galbininką, kuris mano reikmė-
mis rūpinasi. **26** Mat jis visų
jūsų ilgisi ir yra labai prislėg-
tas dėl to, kad išgirdote jį su-
sirgus. **27** Jis išties taip susir-
go, kad buvo arti mirties, tačiau
Dievas jo pasigailėjo; ne tik jo,
bet ir manęs, kad manęs ne-
ištiktų sielvartas po sielvarto.
28 Tad kuo skubiausiai jį siun-
čiu, kad vėl džiaugtumėtės jį iš-
vydę ir man nebūtų taip liūdna.
29 Taigi priimkite jį Viešpaty-
je su visu džiaugsmu, ir tokius
žmones branginkite, **30** nes
dėl Viešpaties darbo jis buvo
atsidūręs prie mirties, statyda-
mas savo sielą į pavojų, kad at-
liktų man patarnavimą, kurio
jūs, čia nebūdami, negalėjote
atlikti.

3 Galiausiai, mano broliai,
džiaukitės Viešpatyje. Rašy-
ti tuos pačius dalykus man ne-
sunku, o jums tai apsauga.

2 Saugokitės šunų, saugokitės bloga darančių darbininkų,
saugokitės tų, kurie pjaustosi kūną. 3 Juk tikrasis apipjaustymas esame mes — tie, kurie
einame dievatarnystę Dievo dvasia, giriamės Kristumi Jėzumi ir
pasitikime ne kūnu, 4 nors aš tai tikrai galėčiau pasitikėti ir
kūnu.

Jei kas nors kitas mano galįs pasitikėti kūnu, aš juo labiau.
5 Esu aštuntą dieną apipjaustytas, kilęs iš Izraelio, iš Benjamino giminės, hebrajas iš hebrajų;
vertinant pagal įstatymą — fariziejus, 6 pagal uolumą — bendruomenės persekiotojas, pagal
įstatymo teisumą — nepriekaištingas. 7 Tačiau tai, kas man
anksčiau buvo laimėjimai, dėl Kristaus palaikiau nuostoliu.
8 Taip, aš išties juk visa laikau nuostoliu dėl Kristaus Jėzaus,
mano Viešpaties, neprilygstamo pažinimo. Dėl jo aš nusprendžiau visko atsisakyti ir laikau
tai atliekomis, kad laimėčiau Kristų 9 ir kad būčiau rastas
jame — ne dėl savo teisumo, kuris iš įstatymo, bet dėl to, kuris įgyjamas per tikėjimą Kristumi, tai yra dėl teisumo iš Dievo,
grindžiamo tikėjimu. 10 Noriu pažinti jį, jo prisikėlimo galybę, bendrystę jo kentėjimuose, atsiduoti jo mirčiai, 11 kad
kaip nors pasiekčiau ankstyvąjį prisikėlimą iš mirusiųjų.

12 Nesakau, kad jau esu tai
gavęs ar jau esu ištobulintas, bet veržiuosi į priekį, kad pagau-
čiau tai, dėl ko ir pats esu Kristaus Jėzaus pagautas. 13 Broliai, nemanau kol kas, kad esu
tai pagavęs, bet viena tikra: nebekreipdamas dėmesio į tai, kas
už nugaros, ir tiesdamasis link to, kas priešakyje, 14 veržiuosi į tikslą, kad gaučiau aukštybių
pašaukimo apdovanojimą nuo Dievo Kristuje Jėzuje. 15 Tad
kurie esame subrendę, taip ir mąstykime, o jei esate linkę apie
ką nors manyti kitaip, Dievas jums ir tai apreikš. 16 Šiaip ar
taip, kad ir kiek būtume nuėję, toliau drausmingai ženkime ta
pačia linkme.

17 Broliai, darykite visi, kaip
aš darau, taip pat žiūrėkite į tuos, kurie elgiasi pagal pavyzdį, kurį matote mumyse.
18 Mat daugelis (apie juos esu daug sykių kalbėjęs ir dabar vėl
su ašaromis kalbu) elgiasi kaip Kristaus kančių stulpo priešai.
19 Jų galas — pražūtis, jų dievas — pilvas. Jų šlovė iš tiesų
yra jų gėda, jų mintys sukasi apie žemiškus dalykus. 20 O
mes turime dangaus pilietybę ir laukte laukiame iš ten gelbėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus, —
21 jis pakeis mūsų varganą kūną, kad būtų panašus į jo šlovingą kūną, veikme savo galybės,
kuria viską sau palenkia.

4 Taigi, mano broliai, mano mylimieji ir išsiilgtieji, mano džiaugsme ir vainike, taip ir stovėkite tvirti Viešpatyje, mylimieji.

2 Evodiją raginu ir Sintichę raginu būti vienos minties Viešpatyje. **3** Taip, ir tavęs prašau, tikrasis bendradarbi*, padėk šitoms moterims, nes jos drauge su manimi kovojo dėl gerosios naujienos kartu su Klemensu ir visais kitais mano bendradarbiais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.

4 Visada džiaukitės Viešpatyje. Dar kartą pasakysiu: džiaukitės! **5** Jūsų supratingumas* tebūna žinomas visiems žmonėms. Viešpats yra arti. **6** Dėl nieko nebūkite susirūpinę, bet visuose reikaluose malda ir maldavimu, su padėka jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui, **7** ir Dievo ramybė, pranokstanti visokį supratimą, saugos jūsų širdis ir protus Kristuje Jėzuje.

8 Galiausiai, broliai, visa, kas tikra, visa, kas rimta, visa, kas teisu, visa, kas tyra, visa, kas mylėtina, visa, kas gerbiama, kas tik būtų dorybinga ir kas tik būtų girtina, — apie tai mąstykite. **9** Ką išmokote, priėmėte, girdėjote ir matėte manyje, tą darykite, ir ramybės Dievas bus su jumis.

10 Labai džiaugiuosi Viešpatyje, kad pagaliau vėl pražydo jūsų rūpinimasis manimi. Apie tai jūs, aišku, galvojote, tik neturėjote tam progos. **11** Sakau ne dėl to, kad stokoju, mat įvairiomis aplinkybėmis išmokau būti patenkintas. **12** Esu pažinęs ir skurdą, esu pažinęs ir perteklių. Visais atžvilgiais ir visomis aplinkybėmis esu perpratęs slėpinį, ką reiškia gyventi sočiam ir kęsti alkį, turėti su pertekliumi ir stokoti. **13** Aš visa pajėgiu tame, kuris mane stiprina.

14 Vis dėlto jūs gerai padarėte tapdami mano suspaudimo dalininkais. **15** Filipiečiai, jūs ir patys žinote: kai pirmąkart išgirdote gerąją naujieną ir kai aš išvykau iš Makedonijos, nė viena bendruomenė neužmezgė su manimi davimo ir gavimo santykių, tik jūs vieni. **16** Jūs netgi į Tesaloniką prisiuntėte mano reikmėms ir vieną, ir kitą kartą. **17** Ne dovanos trokšdamas tai sakau — trokštu vaisiaus, kuris papildytų jūsų sąskaitą. **18** Turiu visko, ko reikia, ir dar daugiau. Esu aprūpintas, nes per Epafroditą gavau, ką jūs atsiuntėte, — malonų kvapą, Dievui patinkamą, priimtiną auką. **19** O mano Dievas patenkins visas

---

Fil 4:3* Pažod. „bendrajungi“. 5* Pažod. „nuolaidumas“.

jūsų reikmes iš savo šlovingų
turtų Kristuje Jėzuje. **20** Mū-
sų Dievui ir Tėvui šlovė per am-
žių amžius! Amen.

21 Sveikinkite kiekvieną šven-
tąjį Kristuje Jėzuje. Jus sveiki-
na su manimi esantys broliai.
22 Jus sveikina visi šventieji, o
ypač tie, kurie iš Cezario šeimy-
nos.

23 Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė tebūnie su jūsų dvasia.

LAIŠKAS

KOLOSIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus
Jėzaus apaštalas, ir brolis Ti-
motiejus — **2** šventiesiems, iš-
tikimiems broliams Kristuje, gy-
venantiems Kolosuose.

Malonė jums ir ramybė nuo
Dievo, mūsų Tėvo.

3 Melsdamiesi už jus, mes
visada dėkojame Dievui, mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui,
4 mat išgirdome apie jūsų ti-
kėjimą Kristumi Jėzumi ir jū-
sų meilę visiems šventiesiems
5 dėl vilties, kuri jums atidėta
danguje. Apie šią viltį jūs išgir-
dote pirmiau, per gerosios nau-
jienos tiesos žodį. **6** Ta gero-
ji naujiena yra atėjusi pas jus ir
duoda vaisių bei auga, kaip vi-
same pasaulyje, taip ir tarp jūsų
— nuo tos dienos, kai išgirdote
ir gerai pažinote Dievo malo-
nę tiesoje. **7** Jūs tai išmokote
iš mūsų mylimojo bendravergio
Epafro, kuris yra ištikimas Kris-
taus tarnas vietoje mūsų. **8** Jis
mums taip pat papasakojo apie
jūsų meilę dvasioje.

9 Todėl ir mes nuo tos die-
nos, kai apie tai išgirdome, nesi-
liaujame už jus meldę ir pra-
šę, kad būtumėte kupini aiškaus
jo valios pažinimo su visa iš-
mintimi bei dvasiniu supratimu
10 ir dėl to elgtumėtės
kaip verta Jehovos* ir jam visais
atžvilgiais patiktumėte, duoda-
mi visokių gerų darbų vaisių ir
augdami aiškiu Dievo pažinimu,
11 stiprinami visokeriopa galia
iš jo šlovingosios galybės, idant
viską kantriai ištvertumėte su
džiaugsmu, **12** dėkodami Tė-
vui, kuris padarė jus tinkamus
gauti paveldo dalį su šventaisiais
šviesoje.

13 Jis išvadavo mus iš tam-
sybės valdžios ir perkėlė į sa-
vo mylimojo Sūnaus karalystę.
14 Per šį turime išpirkimą, nuo-
dėmių atleidimą. **15** Jis yra ne-

Kol 1:10* Žr. 1 priedą.

regimojo Dievo atvaizdas, visos
kūrinijos pirmagimis, **16** mat
per jį sukurta visa, kas danguje
ir žemėje, kas regima ir kas nere-
gima — ar sostai, ar viešpatystės,
ar vadovybės, ar valdžios. Visa
sukurta per jį ir jam, **17** jis yra
pirma visko ir viskas per jį su-
tverta. **18** Ir jis yra kūno, ben-
druomenės, galva. Jis — pradžia,
pirmagimis iš mirusiųjų, kad
taptų visais atžvilgiais pirmas.
19 Mat Dievas mielai ėmėsi ap-
gyvendinti jame visą pilnatvę
20 ir, darydamas jo kančių stul-
po krauju taiką, per jį sutaikyti
su savimi visa tiek žemėje, tiek
danguje.

21 Ir jus, kurie kadaise buvo-
te atskirti ir buvote priešai dėl
to, kad jūsų mintys sukosi apie
piktus darbus, **22** jis dabar su-
taikė per jo žemiškąjį kūną jo
mirtimi, kad pastatytų jus savo
akivaizdoje šventus, be ydos ir
nepriekaištingus, **23** jeigu tik
laikotės tikėjime, — esate ant
pamato, tvirti ir neatitraukiami
nuo vilties gerosios naujienos,
kurią išgirdote, kuri paskelbta
visai kūrinijai po dangumi ir
kurios tarnu aš, Paulius, tapau.

24 Dabar džiaugiuosi savo
kentėjimais dėl jūsų ir savo
kūnu pildau dar nepilną Kris-
taus suspaudimų saiką jo kū-
no, tai yra bendruomenės, labui.
25 Jos tarnu aš tapau gavęs iš
Dievo prievaizdavimą, man su-
teiktą jūsų labui, kad iki galo pa-
skelbčiau Dievo žodį — **26** slė-
pinį, paslėptą nuo ankstesnių
santvarkų ir nuo ankstesnių kar-
tų, o dabar atskleistą jo šven-
tiesiems. **27** Jiems Dievas pa-
norėjo duoti pažinti, kokie yra
šlovingieji šio slėpinio turtai
tarp kitataučių, — Kristus jumy-
se, šlovės viltis. **28** Jį mes ir
garsiname, protindami kiekvie-
ną žmogų ir kiekvieną žmogų su
visa išmintimi mokydami, kad
pristatytume kiekvieną žmogų
subrendusį Kristuje. **29** Tam
aš ir plušu — kovoju palaikomas
jo veikmės, galingai veikiančios
manyje.

2 Mat noriu, kad jūs žino-
tumėte, kaip smarkiai ko-
voju už jus, už laodikiečius ir
visus, kurie nėra manęs matę*,
2 kad būtų paguostos jų širdys,
kad jie būtų susaistyti meile
ir taip įgytų visus turtus tikru-
mo, kurį teikia supratimas, gerai
pažintų Dievo slėpinį — Kristų.
3 Jame yra paslėpti visi išmin-
ties ir pažinimo lobiai. **4** Tai
sakau, kad niekas įtaigiais įro-
dinėjimais jūsų nesuklaidintų.
5 Nors nesu su jumis kūnu, esu
su jumis dvasia ir džiaugiuosi
matydamas jūsų drausmingumą
ir tikėjimo Kristumi tvirtybę.

Kol 2:1* Pažod. „nėra matę mano veido kūne“.

6 Taigi, kaip esate priėmę
Kristų Jėzų, Viešpatį, taip jame
ir gyvenkite, **7** įšaknydinti ir
statomi jame, tvirtinami tikėjime, kaip buvote išmokyti, dėkojime pertekę tikėjimo.

8 Žiūrėkite, kad kas nors jūsų
nepasigrobtų, suviliojęs filosofija ir tuščia apgaule, paremta
žmonių tradicija ir pasaulio pradmenimis, o ne Kristumi.
9 Jame kūno pavidalu gyvena visa dieviškumo pilnatvė.
10 Jūs irgi esate įgiję pilnatvę
per jį, visokios vadovybės ir valdžios galvą. **11** Jame buvote ir
apipjaustyti — ne rankomis atliekamu apipjaustymu, o kūniškos
prigimties nusivilkimu, Kristaus
apipjaustymu. **12** Drauge su
juo buvote palaidoti jo krikšte, per jį drauge buvote ir prikelti dėl savo tikėjimo veikimu
Dievo, kuris prikėlė jį iš mirusiųjų.

13 Nors buvote mirę dėl prasikaltimų ir savo kūno neapipjaustymo, Dievas jus drauge su
juo atgaivino. Jis mielai atleido mums visus prasikaltimus,
14 ištrynė mus kaltinantį potvarkių raštą, bylojantį prieš
mus, ir panaikino jį prikaldamas
prie kančių stulpo. **15** Juo*
jis nugalėjo vadovybes bei valdžias ir išrengęs jas viešai išstatė triumfo eisenoje.

Kol 2:15* T. y. kančių stulpu.

16 Todėl tegul niekas jūsų
neteisia dėl valgio ir gėrimo
ar dėl kokios šventės, jaunaties
ar šabo. **17** Visa tai tėra būsimųjų dalykų šešėlis, o tikrenybė yra Kristuje. **18** Teneatima
jūsų apdovanojimo nė vienas,
kas pamėgęs tariamą nuolankumą ir angelų garbinimą, kas
„įžengęs“* į tai, ką yra matęs.
Toksai dėl savo kūniškos galvosenos yra be pagrindo pasipūtęs
19 ir atsitraukęs nuo galvos, iš
kurios visas kūnas, per sąnarius
bei raiščius aprūpinamas ir saistomas, auga, kaip duoda augti
Dievas.

20 Jeigu drauge su Kristumi
numirėte pasaulio pradmenims,
kodėl, tarsi tebegyventumėte
pasaulyje, toliau save varžote
nuostatais: **21** „Neimk, neragauk, neliesk“ **22** (visi tie dalykai vartojami pradingsta), kodėl klausote žmonių priesakų
ir mokymų? **23** Tie nuostatai, tiesa, iš pažiūros išmintingi
dėl susigalvoto garbinimo būdo,
dėl tariamo nuolankumo ir kūno varginimo, tačiau jie neturi
jokios vertės kovoje su noru tenkinti kūną.

3 Jei tad su Kristumi buvote
prikelti, siekite to, kas aukštybėse, — kur Kristus yra, kur
jis sėdi Dievo dešinėje. **2** Mąs-

Kol 2:18* Užuomina apie įšventinimo apeigas pagonių misterijose.

tykite apie tai, kas aukštybėse, o
ne apie tai, kas žemėje. **3** Juk
jūs numirėte ir jūsų gyvybė
yra paslėpta su Kristumi Dieve.
4 Kai Kristus, mūsų gyvybė, pa-
sirodys, tada ir jūs pasirodysite
su juo šlovėje.

5 Tad numarinkite savo kūno
narius — kas žemiška: ištvirka-
vimą, netyrumą, geidulingumą,
nedorą troškimą ir gobšumą,
kuris yra stabmeldystė. **6** Dėl
tų dalykų ištinka Dievo rūstybė.
7 Jais gyvendami, jūs kitados
pagal juos ir elgėtės. **8** Dabar
visa tai nusimeskite: rūstybę,
pyktį, nelabumą, užgauliojimus,
pašalinkite nešvankias kalbas
nuo savo lūpų. **9** Nemeluoki-
te vienas kitam. Nusivilkite se-
nąjį žmogų su jo darbais **10** ir
apsivilkite naująjį, aiškiu pažini-
mu atnaujinamą pagal atvaizdą
to, kuris jį sukūrė. **11** Čia nėra
nei graiko, nei žydo, nėra nei
apipjaustymo, nei neapipjausty-
mo, nėra barbaro, skito, vergo,
laisvojo, — Kristus yra viskas ir
visuose.

12 Taigi, kaip Dievo išrinktie-
ji, šventieji ir mylimieji, apsivil-
kite širdinga atjauta, maloning-
gumu, nuolankumu, romumu
ir kantrumu. **13** Būkite vieni
kitiems pakantūs ir vienas ki-
tam mielai atleiskite, jei kuris
nors turi skundą prieš kitą. Kaip
Jehova jums mielai atleido, taip
ir jūs atleiskite. **14** O ant viso
to užsivilkite meilę — ji yra to-
bulas vienybės saitas.

15 Ir teviešpatauja jūsų širdy-
se Kristaus ramybė, juk į ją buvo-
te pašaukti viename kūne. Ir bū-
kite dėkingi. **16** Tegul jumyse
gyvena Kristaus žodis, tepratur-
tina jus visokia išmintimi. Mo-
kykite ir raginkite* vieni kitus
psalmėmis, himnais, maloning-
gomis dvasinėmis giesmėmis,
giedokite savo širdyse Jehovai.
17 Ir ką tik žodžiu ar darbu da-
rytumėte, visa darykite Viešpa-
ties Jėzaus vardu, per jį dėkoda-
mi Dievui Tėvui.

18 Žmonos, būkite klusnios
savo vyrams, kaip dera Viešpa-
tyje. **19** Vyrai, mylėkite savo
žmonas ir ant jų neširskite.
20 Vaikai, visuose dalykuose
klausykite tėvų, nes tai patinka
Viešpačiui. **21** Tėvai*, neuikite
savo vaikų, kad jie nepasidary-
tų baugštūs. **22** Jūs, vergai, vi-
suose dalykuose klausykite savo
žemiškųjų šeimininkų — dirbki-
te ne vien tada, kai esate stebi-
mi, kaip žmonėms pataikaujan-
tys, bet iš tikros širdies, bijodami
Jehovos. **23** Kad ir ką darytu-
mėte, darbuokitės visa siela, kaip
dėl Jehovos, o ne dėl žmonių,

Kol 3:16* Pažod. „Mokykite ir protinkite“. **21*** Šitoje eilutėje, skirtingai nei 20-oje, pavartotas graikiškas žodis, reiškiantis ne abu tėvus, o vyrus.

24 žinodami, kad kaip atlygį gausite paveldą iš Jehovos. Vergaukite Šeimininkui — Kristui. **25** Juk kas elgiasi neteisingai, tam už jo neteisybes bus atmokėta; ir nebus jokio šališkumo.

4 Jūs, šeimininkai, būkite su savo vergais teisingi ir sąžiningi, žinodami, kad ir patys turite Šeimininką danguje.

2 Nepaliaukite melstis, budėkite maldoje su padėka. **3** Sykiu melskitės ir už mus, kad Dievas mums atvertų žodžio duris ir galėtume skelbti Kristaus slėpinį, dėl kurio ir esu pančiais surakintas, **4** kad galėčiau jį atskleisti, kaip ir privalau.

5 Išmintingai elkitės su pašaliečiais, gerai išnaudokite laiką*. **6** Jūsų kalba visada tebūna maloni, druska pasūdyta, kad žinotumėte, kaip turite kiekvienam atsakyti.

7 Apie mano reikalus jums viską praneš Tichikas, mylimas brolis, ištikimas tarnas ir bendravergis Viešpatyje. **8** Tam ir siunčiu jį pas jus — kad žinotumėte, kaip mums sekasi, ir kad jis paguostų jūsų širdis. **9** Siunčiu drauge su Onesimu, ištikimu ir mylimu broliu, kuris yra iš jūsų. Jie papasakos jums viską, kas čia vyksta.

10 Jus sveikina mano kalėjimo bičiulis Aristarchas, taip pat Barnabo pusbrolis Morkus (dėl jo esate gavę nurodymų, kad jeigu pas jus atvyktų, jį priimtumėte) **11** ir Jėzus, vadinamas Justu, — jie yra iš apipjaustytųjų. Tik jie vieni yra mano bendradarbiai dėl Dievo karalystės, jie tapo man dideliu pastiprinimu. **12** Jus sveikina jūsiškis Epafras, Kristaus Jėzaus vergas. Jis visuomet grumiasi už jus maldose, kad tobuli* ir su tvirtu įsitikinimu laikytumėtės visoje Dievo valioje. **13** Liudiju apie jį, kad jis labai stengiasi dėl jūsų, taip pat dėl laodikiečių ir hierapoliečių.

14 Jus sveikina Lukas, mylimasis gydytojas, ir Demas. **15** Sveikinkite brolius Laodikėjoje, Nimfą ir jos namuose susirenkančią bendruomenę. **16** Kai šis laiškas bus perskaitytas pas jus, pasirūpinkite, kad būtų perskaitytas ir laodikiečių bendruomenėje, o jūs perskaitykite tą, kuris ateis iš Laodikėjos. **17** Taip pat pasakykite Archipui: „Žiūrėk tarnystės, kurią gavai Viešpatyje, kad atliktum ją iki galo.“

18 Štai sveikinimas mano, Pauliaus, ranka. Atminkite mano pančius! Malonė su jumis!

Kol 4:5* Pažod. „išpirkite laiką“.

Kol 4:12* Arba „subrendę“.

PIRMASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bendruomenei Dieve Tėve ir Viešpatyje
Jėzuje Kristuje.

Malonė jums ir ramybė.

2 Mes visada Dievui dėkojame minėdami visus jus savo
maldose, **3** nuolatos prisimindami jūsų tikėjimo darbą, meilės triūsą ir ištvermę, kurią turite dėl vilties, puoselėjamos
mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje, mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje. **4** Mes žinome, Dievo mylimi broliai, apie jūsų išrinkimą,
5 nes mūsų skelbiama geroji naujiena neatėjo pas jus vien su žodžiu, bet ir su galybe, su šventąja dvasia ir tvirtu įsitikinimu, — žinote, kokie su jumis jūsų labui buvome. **6** Jūs pasekėte mumis ir Viešpačiu, dideliame suspaudime priimdami žodį su šventosios dvasios džiaugsmu, **7** ir tapote pavyzdžiu visiems tikintiesiems Makedonijoje ir Achajoje.

8 Juk Jehovos* žodis, pasklidęs iš jūsų, nuskambėjo ne tik Makedonijoje ir Achajoje — žinia apie jūsų tikėjimą Dievu išplito po visas vietoves ir mums nebereikia nieko sakyti. **9** Mat jie patys pasakoja, kaip mes pas jus atvykome ir kaip jūs nuo stabų atsigręžėte į Dievą, kad vergautumėte gyvajam tikrajam Dievui
10 ir iš dangaus lauktumėte jo Sūnaus, kurį jis prikėlė iš mirusiųjų, tai yra Jėzaus, gelbstinčio mus nuo ateinančios rūstybės.

2 Jūs juk patys žinote, broliai, kad mūsų apsilankymas pas jus nebuvo tuščias. **2** Kaip žinote, prieš tai nukentėję ir patyrę patyčių Filipuose, mes savo Dievo padedami įsidrąsinome kalbėti jums apie Dievo gerąją naujieną nepaisydami didelio priešiškumo. **3** Juk mūsų raginimas kyla ne iš paklydimo ar iš netyrų paskatų ir nėra su apgaule, **4** bet, kadangi esame Dievo pripažinti tinkami, kad mums būtų patikėta geroji naujiena, todėl ir kalbame stengdamiesi įtikti ne žmonėms, o Dievui, kuris tiria mūsų širdis.

5 Jūs gi žinote, kad mes niekuomet nesigriebėme pataikūniškos kalbos ir neapsimetinėjome, lyg būtume norėję paslėpti gobšumą, — Dievas liudytojas!
6 Ir neieškojome šlovės iš žmonių — nei iš jūsų, nei iš kitų, — nors kaip Kristaus apaštalai galėjome būti jums apsunkinimu.

1Te 1:8* Žr. 1 priedą.

7 Atvirkščiai, tapome švelnūs
tarp jūsų tarsi žindanti motina,
globojanti savo vaikus. **8** Tai-
gi, puoselėdami jums švelnius
jausmus, buvome pasirengę mie-
lai pasidalyti su jumis ne tik Die-
vo gerąja naujiena, bet ir savo
sielomis, nes jus pamilome.

9 Jūs, broliai, prisimenate mū-
sų triūsą ir vargą: dirbdami nak-
tį ir dieną, kad neapsunkintu-
me kurio nors iš jūsų, skelbė-
me jums Dievo gerąją naujieną.
10 Jūs ir Dievas esate liudyto-
jai, kaip ištikimai, teisingai ir
nepriekaištingai elgėmės su ju-
mis, tikinčiaisiais. **11** Žinote,
jog kiekvieną iš jūsų kaip tė-
vas savo vaikus raginome, guo-
dėme ir kiekvienam liudijome,
12 kad elgtumėtės vertai Dievo,
kviečiančio jus į savo karalystę
ir šlovę.

13 Todėl ir mes be paliovos
dėkojame Dievui, kad, gavę Die-
vo žodį, kurį iš mūsų išgirdo-
te, priėmėte jį ne kaip žmonių
žodį, bet kaip tokį, koks jis iš tik-
ro yra, — kaip Dievo žodį, kuris
ir veikia jumyse, tikinčiuosiuo-
se. **14** Juk jūs, broliai, pasekė-
te pavyzdžiu Judėjoje esančių
Dievo bendruomenių Kristuje
Jėzuje, mat kentėjote nuo savo
kraštiečių tą patį, ką ir jos ken-
čia nuo žydų. **15** Jie nužudė
netgi Viešpatį Jėzų ir pranašus,
taip pat persekiojo mus. Jie
nepatinka Dievui ir eina prieš
visus žmones, **16** nes kliudo
mums kalbėti kitataučiams tai,
kas šiuos gali išgelbėti. Šitaip jie
nuolatos pildo savo nuodėmių
saiką. Bet pagaliau jo rūstybė yra
juos užklupusi.

17 O mes, broliai, kai buvo-
me trumpam laikui atskirti nuo
jūsų — kūnu, ne širdimi, —
didelio troškimo vedami itin
stengėmės pamatyti jūsų veidus.
18 Todėl norėjome pas jus at-
vykti; taip, aš, Paulius, mėginau
ir vieną, ir kitą kartą, tik Šėtonas
užkirto mums kelią. **19** Kas gi
bus mūsų viltis, džiaugsmas ar
pasididžiavimo vainikas mūsų
Viešpaties Jėzaus akivaizdoje,
kai jis bus čia*, — argi ne jūs?
20 Juk jūs esate mūsų šlovė ir
džiaugsmas.

3 Taigi ilgiau nebeiškęsdami
nusprendėme, jog bus ge-
riau vieniems pasilikti Atėnuo-
se, **2** ir pasiuntėme Timotie-
jų, mūsų brolį ir Dievo tarną
dėl Kristaus gerosios naujienos,
kad jus sustiprintų ir paguos-
tų jūsų tikėjime, **3** kad nė vie-
nas šiuose suspaudimuose ne-
svyruotų. Juk patys žinote, kad
su mumis taip turi būti. **4** Kai
buvome su jumis, iš anksto jums
sakėme, kad turėsime kentėti su-

1Te 2:19* Žodžiais „bus čia“ verčia-
mas graikiškas daiktavardis *parousia*
(parùzija). Žr. 5 priedą.

spaudimą, ir, kaip žinote, taip
ir atsitiko. **5** Štai kodėl, ilgiau
nebeiškęsdamas, pasiunčiau pa-
siuntinį, kad sužinotų, ar tebe-
sate ištikimi, ar kartais Gundy-
tojas jūsų nesugundė ir mūsų
triūsas nenuėjo veltui.

6 Kaip tik dabar Timotiejus
parvyko iš jūsų pas mus ir at-
nešė mums gerą žinią apie jūsų
ištikimybę ir meilę, kad jūs vi-
sada mus maloniai prisimena-
te ir ilgitės mūsų taip pat, kaip
mes jūsų. **7** Todėl, broliai, dėl
jūsų pačių ir dėl jūsų ištiki-
mybės jaučiamės paguosti visa-
me savo varge ir suspaudime.
8 Dabar mes esame atgaivinti,
nes jūs tvirtai stovite Viešpaty-
je. **9** Kaipgi galėtume už jus
atsidėkoti Dievui — už visą tą
džiaugsmą, kurį jūsų dėka pa-
tiriame savo Dievo akivaizdoje,
10 naktį ir dieną karščiausiai
maldaudami galimybės išvysti
jūsų veidus ir papildyti, ko stin-
ga jūsų tikėjimui?

11 Pats mūsų Dievas ir Tė-
vas, taip pat mūsų Viešpats Jė-
zus tenukreipia mūsų kelią pas
jus. **12** Ir teduoda jums Vieš-
pats augti, turėti apsčiai meilės
vienas kitam ir visiems — kaip
ir mes jus mylime, **13** kad
sustiprintų jūsų širdis, padary-
tų jas mūsų Dievo ir Tėvo aki-
vaizdoje nepriekaištingas šven-
tumu, kai mūsų Viešpats Jėzus
bus čia* su visais savo šventai-
siais.

4 Galiausiai, broliai, būdami
mūsų pamokyti, kaip dera
elgtis, kad patiktumėte Dievui,
jūs taip ir elgiatės, tik prašome
ir raginame jus Viešpatyje Jėzu-
je daryti tai dar uoliau. **2** Juk
žinote, kokius jums davėme įsa-
kymus Viešpaties Jėzaus vardu.

3 Štai kokia yra Dievo valia,
jūsų pašventinimas: kad susi-
laikytumėte nuo ištvirkavimo,
4 kad kiekvienas iš jūsų išmok-
tumėte laikyti savąjį indą šven-
tume ir pagarboje, **5** užuot
atsidavę nepasotinamam geidu-
lingumui kaip kad Dievo nepa-
žįstančios tautos, **6** ir kad
nė vienas nepradėtumėte kenkti
ir nesikėsintumėte į savo brolio
teises šiuo klausimu, nes Jeho-
va už visus tuos dalykus kerši-
ja, kaip jums iš anksto pasakėme
ir aiškiai paliudijome. **7** Die-
vas juk pašaukė mus ne į netyru-
mą, o kad būtume pašventinti.
8 Taigi, tas, kuris tai atmeta, ne
žmogų atmeta, o Dievą, duo-
dantį jums dvasią savo šventąją.

9 Apie brolišką meilę nėra rei-
kalo jums rašyti, nes patys esate
Dievo mokomi vienas kitą myly-
ti. **10** Jūs taip ir elgiatės su vi-
sais broliais visoje Makedonijoje.

1Te 3:13* Žodžiais „bus čia“ verčia-
mas graikiškas daiktavardis *parousia*
(parùzija). Žr. 5 priedą.

Tik raginame jus, broliai: darykite tai dar uoliau, **11** būkite nusistatę gyventi ramiai, užsiimti savais reikalais ir darbuotis savo rankomis, kaip jums ir įsakėme. **12** Taip jūs deramai elgsitės pašaliečių akyse ir nieko nestokosite.

13 Be to, broliai, nenorime palikti jūsų nežinioje dėl užmigusiųjų, kad neliūdėtumėte kaip kiti, — tie, kurie neturi vilties. **14** Jeigu tikime, kad Jėzus numirė ir prisikėlė, tai ir tuos, kurie Jėzuje užmigę, Dievas su juo atves. **15** Štai ką jums pagal Jehovos žodį pasakysime: mes, gyvieji, kurie išliksime iki Viešpats jau bus čia*, tikrai nepralenksime užmigusiųjų, **16** nes pats Viešpats nusileis iš dangaus su paliepiamu šauksmu, su arkangelo balsu ir Dievo trimito gausmu, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia. **17** Paskui mes, gyvieji, išlikusieji, drauge su jais būsime debesyse nunešti susitikti ore su Viešpačiu; taip visuomet su Viešpačiu ir būsime. **18** Tad guoskite vienas kitą šiais žodžiais.

5 O apie laikus ir laikotarpius, broliai, nėra reikalo jums rašyti. **2** Juk patys gerai žinote, kad Jehovos diena ateis lygiai taip, kaip vagis naktį. **3** Kai jie sakys: „Ramybė* ir saugumas!“, tada juos ištiks staigi pražūtis, kaip kad gimdymo skausmai suima nėščią moterį, ir jie nieku gyvu nepaspruks. **4** O jūs, broliai, nesate tamsoje, kad ta diena užkluptų jus kaip kokius vagis, **5** nes visi jūs esate šviesos sūnūs ir dienos sūnūs. Mes nepriklausome nei nakčiai, nei tamsai.

6 Tad nemiegokime kaip kiti — budėkime ir būkime blaivūs. **7** Juk kas miega, miega naktį, ir kas pasigeria, pasigeria naktį. **8** O mes, kurie priklausome dienai, būkime blaivūs, užsidėję tikėjimo bei meilės krūtinšarvį ir išgelbėjimo vilties šalmą, **9** nes Dievas skyrė mus ne rūstybei, o tam, kad per savo Viešpatį Jėzų Kristų įgytume išgelbėjimą. **10** Jis už mus numirė, kad — ar budėtume, ar miegotume — drauge su juo gyventume. **11** Tad drąsinkite vienas kitą ir vienas kitą ugdykite, ką jūs ir darote.

12 Prašome jus, broliai, gerbti tuos, kurie tarp jūsų pluša, vadovauja jums Viešpatyje ir jus protina, **13** ir nepaprastai juos branginti, mylėti dėl jų darbo. Taikiai tarpusavyje sugyvenkite. **14** Be to, raginame jus, broliai: protinkite nedrausminguosius,

---

1Te 4:15* Žodžiais „jau bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

1Te 5:3* Arba „taika“.

guoskite prislėgtuosius, palaikykite silpnuosius, su visais būkite kantrūs. **15** Žiūrėkite, kad kuris neatmokėtumėte kam nors blogu už bloga, — visada stenkitės daryti gera vieni kitiems ir visiems.

16 Visada džiaukitės. **17** Be paliovos melskitės. **18** Už viską dėkokite, nes tokia jums yra Dievo valia Kristuje Jėzuje. **19** Negesinkite dvasios. **20** Neniekinkite pranašavimų. **21** Visa ištirkite ir to, kas gera, laikykitės. **22** Susilaikykite nuo visokio pobūdžio nedorybių.

23 Pats ramybės Dievas tepadaro jus visiškai šventus. Ir tegul jūsų dvasia, siela ir kūnas bus išsaugoti visais atžvilgiais sveiki, be priekaišto, kai mūsų Viešpats Jėzus Kristus bus čia*. **24** Tas, kuris jus šaukia, yra ištikimas, — jis tai ir padarys.

25 Broliai, melskitės už mus.

26 Sveikinkite visus brolius šventu pabučiavimu.

27 Saikdinu jus Viešpačiu, kad šis laiškas bus perskaitytas visiems broliams.

28 Tebūna su jumis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė.

1Te 5:23* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

ANTRASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bendruomenei Dieve, mūsų Tėve, ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Mes visuomet jaučiame pareigą dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip ir pridera, mat jūsų tikėjimas augte auga ir kiekvieno jūsų meilė vienas kitam stiprėja. **4** Tad mes patys jumis didžiuojamės Dievo bendruomenėse dėl jūsų ištvermės ir tikėjimo visuose jūsų persekiojimuose ir suspaudimuose, kuriuose atsilaikote. **5** Visa tai yra įrodymas, kad Dievo teismas teisingas; dėl to būsite palaikyti vertais Dievo karalystės, dėl kurios ir kenčiate.

6 Dievo požiūriu, išties juk teisinga atmokėti jūsų prispaudėjams priespauda, **7** o jums, prispaustiesiems, atilsiu drauge su mumis, kai Viešpats Jėzus apsireikš iš dangaus su savo

galingais angelais 8 liepsnojančioje ugnyje. Jis įvykdys kerštą tiems, kurie nepažįsta Dievo,
ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų
Viešpaties Jėzaus gerajai naujienai, — 9 jie bus nubausti amžina pražūtimi, pašalinti Viešpačiui iš akių ir nuo jo stiprybės
šlovės, 10 kai jis ateis tam, kad
būtų pašlovintas savo šventuosiuose ir pasigėrėtinas tą dieną
visuose, kurie įtikėjo; o jūs irgi
mūsų liudijimu patikėjote.

11 Dėl to mes visada už jus
meldžiamės, — kad mūsų Dievas palaikytų jus vertais pašaukimo ir kad su galybe užbaigtų
visa gera, kas jam patinka, taip
pat tikėjimo darbą, 12 ir taip
mūsų Viešpaties Jėzaus vardas
būtų pašlovintas jumyse ir jūs —
jame, pagal mūsų Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę.

2 O dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus buvimo čia* ir
mūsų surinkimo prie jo, broliai,
mes jus prašome 2 nesiduoti lengvai nukreipiamiems nuo
sveiko proto ar sutrikdomiems
kokia ištarme*, žodžiu ar neva
mūsų rašytu laišku, esą Jehovos#
diena jau čia.

3 Žiūrėkite, kad kas nors jūsų
kokiu būdu nesuvedžiotų, — ji
neprasidės, kol iš pradžių neateis atsimetimas ir neapsireikš
savivalės žmogus, pražūties sūnus. 4 Jis yra priešiškas, kelia save aukščiau kiekvieno, kuris vadinamas dievu ar laikomas
garbintinu, ir sėdasi Dievo šventykloje, skelbdamas save dievu.
5 Argi nepamenate, kad dar būdamas su jumis apie tai jums
kalbėdavau?

6 Taigi, dabar jūs žinote, kas
jį sulaiko, kad jis apsireikštų tik
jam skirtu metu. 7 Tiesa, paslaptis tos savivalės jau veikia, tačiau tik tol, kol pasitrauks tasai,
kuris dabar jį sulaiko. 8 Tada
savavaliautojas ir apsireikš; Viešpats Jėzus jį sunaikins savo burnos dvasia, pavers į nieką savo
buvimo čia atskleidimu. 9 O
buvimą to savavaliautojo palaiko Šėtono veikmė — visokie
galingi darbai, melagingi ženklai bei stebuklai 10 ir visokia neteisi apgaulė einantiems į
pražūtį už tai, kad atsisakė mylėti tiesą, kuri galėtų juos išgelbėti. 11 Dėl to Dievas ir
siunčia jiems paklydimo veikmę, — kad jie imtų tikėti melu,
12 kad būtų nuteisti visi, kurie
ne tiesa tikėjo, bet pamėgo neteisumą.

13 Mes visuomet jaučiame
pareigą dėkoti Dievui už jus, Jehovos mylimi broliai, nes Dievas nuo pradžių išsirinko jus,

---

2Te 2:1* Žodžiais „buvimo čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą. 2* Pažod. „dvasia“. 2# Žr. 1 priedą.

kad išgelbėtų, — dvasios pašventinimu ir dėl jūsų tikėjimo tiesa.
14 Per mūsų skelbiamą gerąją
naujieną jis pašaukė jus į šį išgelbėjimą, kad įgytumėte mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus šlovę.
15 Taigi, broliai, tvirtai stovėkite ir laikykitės tradicijų, kurių
esate išmokyti ar žodžiu, ar per
mūsų laišką. **16** O pats mūsų
Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas,
mūsų Tėvas, kuris mus pamilo
ir iš malonės suteikė amžinąją
paguodą bei gerą viltį, **17** te-
paguodžia jūsų širdis ir tesustiprina jus visokiam geram darbui
bei žodžiui.

3 Galiausiai, broliai, melskitės už mus, kad Jehovos žodis sparčiai plistų, būtų šlovinamas, kaip yra ir tarp jūsų, **2** ir
kad būtume išgelbėti nuo netikusių ir nedorų žmonių, nes tikėjimą turi ne visi. **3** Viešpats
ištikimas. Jis sustiprins jus ir apsaugos nuo piktojo. **4** Be to,
pasitikime jumis Viešpatyje, kad
vykdote ir vykdysite, ką jums
įsakome. **5** Viešpats tenukreipia jūsų širdis į Dievo meilę ir
į Kristaus ištvermę.

6 Viešpaties Jėzaus Kristaus
vardu įsakome jums, broliai, šalintis kiekvieno brolio, kuris gyvena nedrausmingai, ne pagal
tradiciją, kurią perėmėte iš mūsų. **7** Patys juk žinote, kaip turėtumėte mumis sekti, nes mes
tarp jūsų nebuvome nedrausmingi **8** ir nevalgėme dykai
niekieno duonos, bet naktį ir
dieną triūsėme ir vargome darbuodamiesi, kad kurio nors iš
jūsų neapsunkintume, — **9** ne
dėl to, kad neturėtume tam teisės, bet norėdami tapti jums
pavyzdžiu, kad mumis sektumėte. **10** Maža to, pas jus būdami ne kartą jums prisakėme:
„Kas nenori dirbti, tenevalgo.“
11 Mat girdime, kad kai kurie iš jūsų gyvena nedrausmingai, nieko nedirba, tik kišasi,
kur nereikia. **12** Tokiems įsakome ir raginame juos Viešpatyje Jėzuje Kristuje, kad, ramiai
dirbdami, valgytų pačių pelnytą
duoną.

13 O jūs, broliai, nepaliaukite darę gera. **14** Jeigu kas ne-
klauso šiame laiške išdėstyto
mūsų žodžio, laikykite tokį pažymėtu, nebebendraukite su juo,
— kad susigėstų. **15** Nelaikykite jo priešu, o protinkite kaip
brolį.

16 Pats ramybės Viešpats tegul nuolatos visokeriopai teikia
jums ramybę. Tebūna Viešpats
su jumis visais.

17 Štai sveikinimas mano,
Pauliaus, ranka. Tai ženklas kiekviename laiške; taip aš rašau.

18 Tebūna su jumis visais
mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė.

PIRMASIS LAIŠKAS

TIMOTIEJUI

1 Paulius, Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Kristaus Jėzaus,
mūsų vilties, įsakymu Kristaus
Jėzaus apaštalas, — **2** Timotiejui, tikram savo vaikui tikėjime.
Malonė tau, gailestingumas ir
ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų Viešpaties.

3 Kaip kad paraginau tave pasilikti Efeze ketindamas vykti į
Makedoniją, taip ir dabar raginu, kad įsakytum kai kuriems
neskleisti kitokio mokslo **4** ir
nesigilinti į pasakas ir kilmės sąrašus, — tie dalykai nieko neduoda, tik kelia painius klausimus ir neturi nieko bendra su
tuo, ką Dievas teikia tikėjime.
5 Šio priesako tikslas yra meilė iš tyros širdies, geros sąžinės ir neveidmainiško tikėjimo.
6 Kai kurie, nuklydę nuo šių
dalykų, leidosi į tuščias kalbas.
7 Jie trokšta būti įstatymo mokytojai, nors nesupranta nei ką
kalba, nei ką taip atkakliai tvirtina.

8 Mes žinome, kad Įstatymas
yra geras, jei tik žmogus taiko
jį pagal paskirtį*, **9** suprasdamas, kad įstatymas skirtas ne
teisiajam, o savavaliautojams ir
maištautojams, bedieviams ir
nusidėjėliams, neištikimiesiems
ir šventvagiams, tėvažudžiams ir
motinžudžiams, žmogžudžiams,
10 ištvirkautojams, vyrams, kurie tenkinasi su vyrais, žmonių
grobėjams, melagiams, priesaikos laužytojams ir viskam, kas
tik prieštarautų sveikam mokslui, **11** pagrįstam laimingojo
Dievo šlovinga gerąja naujiena,
kuri buvo man patikėta.

12 Esu dėkingas Kristui Jėzui,
mūsų Viešpačiui, padariusiam
mane stiprų, kad palaikė mane
ištikimu paskirdamas į tarnystę,
13 nors anksčiau buvau piktžodžiautojas, persekiotojas ir akiplėša, — manęs buvo pasigailėta,
nes taip dariau dėl nežinojimo
ir netikėjimo. **14** Mūsų Viešpaties malonė išsiliejo be saiko
kartu su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje. **15** Štai patikimas
žodis, vertas visiško pritarimo:
Kristus Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti nusidėjėlių, iš kurių pirmutinis esu aš. **16** Bet manęs
buvo pasigailėta, kad per mane,
per pirmutinį, Kristus Jėzus parodytų visą savo kantrybę kaip
pavyzdį tiems, kurie jį įtikės amžinam gyvenimui.

17 Amžinybės Karaliui, nepragaištančiam, neregimam, —
vieninteliam Dievui tebūna gar-

1Ti 1:8* Pažod. „teisėtai“.

bė ir šlovė per amžių amžius.
Amen.

18 Šį priesaką perduodu tau,
mano vaike Timotiejau, atsi-
žvelgdamas į pranašystes, ištar-
tas apie tave, kad jų skatinamas
kovotum šauniąją kovą **19** iš-
laikydamas tikėjimą ir gerą są-
žinę; kai kurie jos atsižadėjo
ir jų tikėjimo laivas sudužo.
20 Tarp tokių yra Himenėjas ir
Aleksandras, — juos atidaviau
Šėtonui, kad taip nubausti nebe-
piktžodžiautų.

2 Taigi pirmiausia raginu
siųsti maldavimus, maldas,
užtarimus, dėkojimus už visus
žmones, **2** už karalius ir vi-
sus, užimančius aukštą padėtį,
kad galėtume ramiai, tykiai gy-
venti su visu dievotumu ir rim-
tumu. **3** Tai kilnu ir priimtina
akyse Dievo, mūsų Gelbėtojo,
4 kuris trokšta, kad visi žmo-
nės būtų išgelbėti ir pasiektų aiš-
kų tiesos pažinimą. **5** Mat yra
vienas Dievas, ir vienas Dievo ir
žmonių tarpininkas — žmogus
Kristus Jėzus, **6** kuris atidavė
save kaip atitinkamą išpirką už
visus, ir apie tai turi būti paliu-
dyta savo metu. **7** Tam aš ir
buvau paskirtas skelbėju ir apaš-
talu (sakau tiesą, nemeluoju),
kitataučių mokytoju tikėjime ir
tiesoje.

8 Tad noriu, kad vyrai kiek-
vienoje vietoje melstųsi kelda-
mi ištikimas rankas, be rūstybės
ir ginčų. **9** Taip pat kad mo-
terys rengtųsi tvarkingai, puoš-
tųsi kukliai ir su sveika nuo-
voka, — ne įmantriai supintais
plaukais, auksu, perlais ar bran-
giais drabužiais, **10** o kaip pri-
dera moterims, kurios teigia
esančios atsidavusios Dievui, —
gerais darbais.

11 Moteris tesimoko tyliai, su
visu klusnumu. **12** Aš neleid-
džiu, kad moteris mokytų ar
vadovautų vyrui, ji turi laiky-
tis tyliai. **13** Juk Adomas buvo
sukurtas pirmas, o paskui Ieva.
14 Ir Adomas nebuvo apgautas,
o moteris buvo apgauta ir nusi-
žengė. **15** Ji bus apsaugota dėl
motinystės*, — jei tik jos išlaikys
tikėjimą, meilę ir šventumą, kar-
tu su sveika nuovoka.

3 Šitas yra patikimas žodis:
kas siekia prižiūrėtojo pa-
reigų, trokšta kilnaus darbo.
2 Todėl prižiūrėtojas turi būti
nepeiktinas, vienos žmonos vy-
ras, nuosaikus, sveikos nuovo-
kos, tvarkingas, svetingas, gebąs
mokyti, **3** ne įjunkęs į vyną,
ne smurtautojas*, bet supra-
tingas#, nevaidingas, neturintis
meilės pinigams, **4** gerai vado-
vaujantis savo šeimynai, turin-
tis vaikus, klausančius su tikru

1Ti 2:15* Pažod. „vaikų gimdymu“. **3:3*** Arba „ne užgauliotojas“. **3#** Pažod. „nuolaidus“.

rimtumu **5** (juk jeigu nesugeba vadovauti savo paties šeimynai, kaipgi pasirūpins Dievo bendruomene?), **6** ne naujatikis, kad nepasikeltų į puikybę ir negautų nuosprendžio, kokį gavo Velnias. **7** Be to, jam privalus ir geras pašaliečių liudijimas, kad nesusilauktų priekaištų ir nepakliūtų į Velnio žabangus.

8 Taip ir patarnautojai — turi būti rimti, ne dviliežuviai, ne geriantys daug vyno, ne geidžiantys negarbingai pasipelnyti, **9** sergintys tikėjimo slėpinį su švaria sąžine.

10 Be to, pirma jie tebūna išbandyti, o paskui, jei bus be priekaišto, tetarnauja.

11 Taip ir moterys turi būti rimtos, ne šmeižikės, nuosaikios, visais atžvilgiais ištikimos.

12 Patarnautojai tebūna vienos žmonos vyrai, gerai vadovaujantys vaikams ir savosioms šeimynoms. **13** Mat tie, kurie gerai tarnauja, įgyja gerą vardą ir daug drąsos kalbėti Kristaus Jėzaus tikėjime.

14 Rašau tau šiuos dalykus, vildamasis netrukus pas tave atvykti, **15** kad, jeigu užtrukčiau, žinotum, kaip reikia elgtis Dievo namuose, kurie yra gyvojo Dievo bendruomenė, tiesos šulas ir atrama. **16** Išties didis, kaip visų pripažįstama, dievotumo slėpinys: „Kūne jis apreikštas buvo, dvasioje išteisintas, pamatytas angelų, tautose paskelbtas, pasaulyje įtikėtas, šlovėje aukštyn paimtas.“

4 Tačiau įkvėptoji ištarmė* aiškiai byloja, kad vėlesniais laikais kai kurie atkris nuo tikėjimo, gilindamiesi į klaidinančias ištarmes ir demonų mokymus, **2** klausydami veidmainiaujančių melo skelbėjų, kurių sąžinė paženklinta įdagu, — **3** draudžiančių tuoktis, reikalaujančių susilaikyti nuo maisto, Dievo sukurto tam, kad jį su padėka priimtų tie, kurie tiki ir yra gerai pažinę tiesą. **4** Juk kiekvienas Dievo kūrinys puikus, ir niekas neatmestina, jei priimama su padėka, **5** nes yra pašventinama Dievo žodžiu ir malda.

6 Jei broliams šitaip aiškinsi, būsi šaunus Kristaus Jėzaus tarnas, maitinamas žodžiais tikėjimo ir puikiojo mokymo, kurio kruopščiai laikeisi. **7** Nuo nešventų pasakų, kokias seka senos moteriškės, atsiribok. Užtat lavinkis, kad augtum dievotumu. **8** Juk kūno lavinimas naudingas nedaug kam, o dievotumas naudingas viskam, nes juo remiasi esamojo ir būsimojo gyvenimo pažadas. **9** Šis žo-

---

1Ti 4:1* „Įkvėptoji ištarmė“ — pažod. „dvasia“.

dis patikimas ir vertas visiško
pritarimo. **10** Štai todėl mes
plušame ir labai stengiamės, su-
dėję viltis į gyvąjį Dievą, kuris
yra visų žmonių, ypač tikinčių-
jų, Gelbėtojas.

11 Taip įsakinėk ir mokyk.
12 Niekas tegul neniekina ta-
vo jaunystės, — tik būk tikin-
tiesiems pavyzdys kalba, elge-
siu, meile, tikėjimu, skaistumu.
13 Kol atvyksiu, užsiimk viešu
skaitymu, raginimu, mokymu.
14 Neapleisk tavyje esančios do-
vanos, kuri buvo tau per pra-
našystę suteikta vyresniųjų tary-
bos rankų uždėjimu. **15** Mąs-
tyk apie šiuos dalykus, atsidėk
jiems, kad tavo pažanga visiems
būtų akivaizdi. **16** Žiūrėk sa-
vęs ir mokymo. Nuolat rūpin-
kis visu tuo, nes tai darydamas
išgelbėsi ir save, ir savo klausy-
tojus.

5 Vyresnio žmogaus aštriai
nebark, bet maldauk jį kaip
tėvą, jaunesnius — kaip brolius,
2 vyresnes moteris — kaip mo-
tinas, jaunesnes — kaip seseris,
laikydamasis visiško skaistumo.

3 Laikyk gerbtinomis našles,
kurios yra tikros našlės. **4** O
jei kuri našlė turi vaikų ar vaikai-
čių, tegul pirmiausia jie išmoks-
ta dievotai elgtis savo namuose
ir deramai atsilyginti savo tė-
vams ir seneliams, nes tai patin-
ka Dievui. **5** Kuri iš tiesų yra
našlė ir nieko nebeturi, ta viliа-
si Dievu ir nepaliauja maldauti
bei melstis naktį ir dieną. **6** O
ta, kuri vaikosi kūniškų malonu-
mų, dar gyva būdama yra miru-
si. **7** Tad šitaip įsakinėk, kad
jos būtų nepeiktinos. **8** Kas
nesirūpina savaisiais, ypač savo
namiškiais, yra išsižadėjęs tikėji-
mo ir blogesnis už netikintį.

9 Į sąrašą tebūna įtraukta naš-
lė, kuriai ne mažiau kaip šešias-
dešimt metų, kuri buvo vieno
vyro žmona, **10** garsėja kil-
niais darbais: jei išaugino vai-
kus, jei buvo svetinga, jei plo-
vė šventiesiems kojas, jei padėjo
vargo prispaustiesiems, jei buvo
atsidėjusi visokiam geram dar-
bui.

11 O jaunesnių našlių į sąrašą
netrauk, — kai sukilusios aistros
stoja tarp jų ir Kristaus, jos trok-
šta ištekėti **12** ir tampa smerk-
tinos, nes nepaiso anksčiau duo-
to pasižadėjimo. **13** Sykiu jos
išmoksta dykinėti, vaikštinėti iš
namų į namus, — ne tik dy-
kinėti, bet ir apkalbinėti, kiš-
tis į kitų reikalus, šnekėdamos
tai, ko joms nederėtų. **14** To-
dėl noriu, kad jaunesnės našlės
ištekėtų, gimdytų vaikus, rūpin-
tųsi namais ir neduotų priši-
ninkui pagrindo piktai kalbėti.
15 Mat kai kurios jau nuklydo
paskui Šėtoną. **16** Jei kuri ti-
kinti moteris turi našlaujančių

giminaičių, tegul jomis pasirūpina, kad bendruomenė nebūtų apsunkinama ir galėtų padėti tikroms našlėms.

17 Gerai vadovaujantys vyresnieji tebūna laikomi vertais dvigubos pagarbos, ypač tie, kurie pluša skelbdami žodį ir mokydami. **18** Raštas juk sako: „Neužrišk snukio kuliančiam jaučiui“, taip pat: „Darbininkas vertas savo užmokesčio.“ **19** Skundo prieš vyresnįjį nepriimk, nebent būtų du ar trys liudininkai. **20** Tuos, kurie daro nuodėmę, drausmink visų akivaizdoje, kad ir kiti bijotų. **21** Dievo, Kristaus Jėzaus ir išrinktųjų angelų akivaizdoje įpareigoju tave laikytis šių nurodymų be išankstinio nusistatymo, be jokio šališkumo.

22 Niekam skubotai neuždėk rankų, prie svetimų nuodėmių neprisidėk; saugok save tyrą.

23 Negerk vien vandens — vartok ir šiek tiek vyno dėl savo skrandžio ir dažnų negalavimų.

24 Kai kurių žmonių nusidėjimai yra visiems akivaizdūs ir iškart užtraukia pasmerkimą, o kitų išaiškėja vėliau. **25** Taip ir geri darbai visiems akivaizdūs, o jeigu tokie ir nėra, likti paslėpti jie negali.

6 Visi nešantys vergystės jungą telaiko savo šeimininkus vertais visokeriopos pagarbos, kad nebūtų piktai kalbama apie Dievo vardą ir mokymą. **2** O kurie turi tikinčius šeimininkus, tenebūna su jais nepagarbūs dėl to, kad jie broliai. Priešingai, tegul tarnauja dar noriau, nes gaunantys naudą iš jų gero tarnavimo yra tikintys ir mylimi.

Taip mokyk ir ragink. **3** Jei kas skleidžia kitokį mokslą ir nesutinka su mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus sveikais žodžiais ir tuo mokslu, kuris yra darnoje su dievotumu, **4** tas pasipūtęs, nieko nesupranta, turi liguistą pomėgį ginčytis ir dėl žodžių kovoti. Iš tokių dalykų kyla pavydas, nesantaika, užgauliojimai, pikti įtarinėjimai, **5** rietenos dėl menkniekių tarp sugedusio proto žmonių, atitrūkusių nuo tiesos ir manančių, jog dievotumas esąs pasipelnymo šaltinis. **6** Žinoma, dievotumu išties galima daug pelnyti, — jei pasitenkiname tuo, ką turime. **7** Mes juk nieko į pasaulį neatsinešėme ir nieko negalime išsinešti. **8** Taigi, turėdami maisto ir drabužį*, būkime tuo patenkinti.

9 Tie, kas trokšta būti turtingi, pakliūva į pagundą, į spąstus bei į daugelį neprotingų ir kenksmingų geismų, kurie nugramzdina žmones į sunaikini-

---

1Ti 6:8* Graikiškas žodis gali reikšti ir pastogę.

mą ir pražūtį. **10** Juk meilė pinigams yra visokiausių blogybių
šaknis; jai pasidavę, kai kurie
nuklydo nuo tikėjimo ir patys
save varsto daugybe skausmų.

11 O tu, Dievo žmogau, bėk
nuo šių dalykų. Vykis teisu-
mą, dievotumą, tikėjimą, meilę,
ištvermę, romumą. **12** Kovok
šauniąją tikėjimo kovą; tvirtai
įsikibk į amžinąjį gyvenimą, ku-
riam buvai pašauktas ir kurį pui-
kiai išpažinai daugelio liudytojų
akyse.

13 Akivaizdoje Dievo, kuris
palaiko visa ko gyvybę, ir Kris-
taus Jėzaus, kuris paliudijo Pon-
cijui Pilotui puikiu išpažinimu,
įsakau tau **14** tyrai ir nepeik-
tinai laikytis įsakymo iki mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus pasi-
rodymo. **15** Jį tam skirtu me-
tu apreikš laimingasis ir vie-
nintelis Galingasis, Karalius tų,
kurie karaliauja, ir Viešpats tų,
kurie viešpatauja, **16** vienin-
telis turintis nemirtingumą, gy-
venantis neprieinamoje šviesoje, tas, kurio joks žmogus nere-
gėjo ir negali regėti. Tebūna jam
garbė ir amžina galybė! Amen.

17 Tiems, kurie dabartinėje
santvarkoje yra turtingi, liepk
nesididžiuoti ir dėti viltis ne į
nepatikimus turtus, o į Dievą,
— tai jis mums apsčiai visko tei-
kia mūsų malonumui. **18** Te-
gul jie daro gera, būna turtingi
kilnių darbų, dosnūs, pasirengę
dalytis, **19** taip tarsi lobį pasi-
dėdami puikų pamatą ateičiai, —
idant tvirtai įsikibtų į tikrąjį gy-
venimą.

20 O Timotiejau, sergėk, kas
tau patikėta, gręždamasis nuo
nešventų tuščiažodžiavimų ir ta-
riamojo pažinimo prieštaringu-
mų! **21** Kai kurie juo puikuo-
damiesi nuklydo nuo tikėjimo.

Malonė su jumis.

ANTRASIS LAIŠKAS

TIMOTIEJUI

1 Paulius, Dievo valia Kristaus
Jėzaus apaštalas pagal gyve-
nimo pažadą Kristuje Jėzuje, —
2 mylimam vaikui Timotiejui.

Malonė tau, gailestingumas ir
ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kris-
taus Jėzaus, mūsų Viešpaties.

3 Esu dėkingas Dievui, ku-
riam, kaip ir mano protėviai, su
švaria sąžine einu dievatarnystę,
be paliovos prisimindamas tave
savo maldavimuose, naktį ir die-
ną. **4** Menu tavo ašaras ir il-
giuosi tave pamatyti, kad būčiau

kupinas džiaugsmo. **5** Mat atsimenu tavo neveidmainišką tikėjimą, kuris pirma gyveno tavo senelėje Loidėje ir tavo motinoje Eunikėje, ir, esu tikras, gyvena tavyje.

6 Dėl šitos priežasties primenu tau, kad neleistum prigesti Dievo dovanai, kurią esi gavęs mano rankų uždėjimu. **7** Dievas juk davė mums ne bailumo, o galybės, meilės ir nuovokumo dvasią. **8** Tad nesigėdyk nei mūsų Viešpaties liudijimo, nei manęs, jo kalinio, bet kliaudamasis Dievo galia kentėk drauge vargus dėl gerosios naujienos. **9** Jis išgelbėjo mus ir pašaukė šventu pašaukimu ne dėl mūsų darbų, o dėl savojo tikslo ir malonės, kuri mums duota Kristuje Jėzuje prieš daugelį amžių, **10** o dabar atskleista mūsų Gelbėtojo, Kristaus Jėzaus, pasirodymu. Jis pavertė mirtį niekais ir gyvenimą bei negendamybę nušvietė gėrąja naujiena, **11** kurios skelbėju, apaštalu ir mokytoju aš buvau paskirtas.

12 Dėl šitos priežasties ir kenčiu tuos dalykus. Bet aš nesigėdiju, nes pažįstu tą, kurį įtikėjau, ir esu tikras, kad jis gali išsaugoti, ką esu jam patikėjęs, iki anos dienos. **13** Tebūna tau tarsi eskizas sveiki žodžiai, kuriuos iš manęs girdėjai, su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje. **14** Saugok tą puikų tau patikėtą turtą, padedamas šventosios dvasios, gyvenančios mumyse.

15 Tu žinai, kad nuo manęs nusisuko visi esantys Azijoje, tarp jų Figelas ir Hermogenas. **16** Tebūna Viešpats gailestingas Onesiforo namams, nes jis daug kartų suteikė man atgaivą ir nesigėdijo mano grandinių. **17** Būdamas Romoje, jis rūpestingai manęs ieškojo ir susirado. **18** Teduoda jam Viešpats patirti Jehovos* gailestingumą aną dieną. Be to, tu gerai žinai, kiek daug jis pasitarnavo Efeze.

2 Taigi, mano vaike, tu stiprėk malone, esančia Kristuje Jėzuje, **2** ir iš manęs girdėtus, daugelio liudytojų patvirtintus dalykus pavesk ištikimiems žmonėms, kurie bus tinkami ir kitus mokyti. **3** Kentėk drauge sunkumus kaip šaunus Kristaus Jėzaus karys. **4** Nė vienas, einantis kario tarnybą, norėdamas įtikti į tarnybą pašaukusiam, neužsiima pragyvenimo reikalais. **5** Ir kas rungiasi žaidynėse, nėra vainikuojamas, jeigu rungiasi ne pagal taisykles. **6** Plušančiam žemdirbiui pirmam dera ragauti derliaus vaisių. **7** Mąstyk apie tai, ką sakau, ir Viešpats suteiks tau supratimo apie viską.

8 Prisimink prikeltą iš mirusiųjų Jėzų Kristų, kilusį iš Dovy-

---

2Ti 1:18* Žr. 1 priedą.

do palikuonių, kaip byloja mano skelbiama geroji naujiena, **9** dėl kurios kenčiu vargus ir tarsi koks piktadarys esu kalėjimo pančiuose. O Dievo žodis nėra supančiotas. **10** Todėl ir ištveriu viską dėl išrinktųjų, kad ir jie įgytų išgelbėjimą, kuris Kristuje Jėzuje, kartu su amžina šlove. **11** Štai patikimas žodis: jei su juo mirėme, su juo ir gyvensime; **12** jei ištveriame, su juo karaliausime; jei išsižadėsime jo, tai ir jis mūsų išsižadės; **13** net jei esame neištikimi, jis lieka ištikimas, nes negãli išsižadėti savęs.

14 Vis primink jiems šiuos dalykus, Dievo akivaizdoje prisakydamas nekovoti dėl žodžių, nes iš to jokios naudos, — tik kenkia klausytojams. **15** Visomis išgalėmis stenkis būti vertas Dievo pritarimo, neturintis ko gėdytis darbininkas, teisingai pateikiantis tiesos žodį. **16** O nešventų tuščiažodžiavimų venk; tie ves į vis didesnę bedievystę, **17** ir jų žodis plis kaip gangrena. Tarp tokių yra Himenėjas ir Filetas. **18** Jie nuklydo nuo tiesos, tvirtindami, esą prisikėlimas jau įvykęs, ir griauna kai kurių tikėjimą. **19** Vis dėlto Dievo pamatas stovi tvirtas, su tokiu antspaudu: „Jehova pažįsta tuos, kurie jam priklauso“ ir: „Teatsižada neteisumo kiekvienas, kas mini Jehovos vardą“.

20 Dideliuose namuose esama ne tik auksinių ir sidabrinių indų, bet ir medinių bei molinių, — vieni garbingos paskirties, antri negarbingos. **21** Kas pastarųjų šalinsis, tas bus garbingos paskirties indas, pašventintas, naudingas šeimininkui, parengtas kiekvienam geram darbui. **22** Tad bėk nuo jaunatvės geismų ir vykis teisumą, tikėjimą, meilę, ramybę drauge su tais, kurie šaukiasi Viešpaties iš tyros širdies.

23 Į kvailus, nemokšiškus ginčus nesivelk, žinodamas, kad jie sukelia vaidus. **24** Juk Viešpaties vergui nedera kivirčytis; jis turi būti su visais švelnus, gabus pamokyti, turi gebėti nukęsti bloga, **25** romiai aiškinti priešgyniaujantiems — gal kartais Dievas duos jiems atgailauti ir iš tikro pažinti tiesą, **26** ir jie išsivaduos iš Velnio žabangų, susipratę, kad buvo jo paimti į nelaisvę vykdyti jo valios.

3 Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, **2** nes žmonės bus savimylos, pinigų mylėtojai, pagyrūnai, išpuikę, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, neištikimi, **3** neturintys prigimtinės meilės, nesukalbami, šmeižikai, nesusivaldantys, nesutramdomi, nemylintys to, kas gera, **4** išdavikai, kietakakčiai, pasipūtę,

mylintys malonumus, o ne Dievą, **5** iš pažiūros dievoti, bet atsižadėję dievotumo galios. Šalinkis tokių! **6** Juk iš tokių randasi tie, kurie skverbiasi į namus ir pavergia moterėles, apsunkusias nuo nuodėmių, visokių geismų vedžiojamas, **7** vis besimokančias ir niekaip nesugebančias iš tikro pažinti tiesos.

8 Kaip kad Janas ir Jambras prieštaravo Mozei, taip ir šitie prieštarauja tiesai. Tie žmonės visai sugedusio proto, tikėjimo atžvilgiu atmestini. **9** Tačiau jie toli nenueis, nes jų beprotybė bus visiems akivaizdi, kaip atsitiko ir su anais dviem. **10** O tu rūpestingai sekei mano mokymu, gyvenimo būdu, tikslu, tikėjimu, kantrybe, meile, ištverme, **11** persekiojimais ir kentėjimais, kokie mane ištiko Antiochijoje, Ikonijuje, Listroje. Visokių persekiojimų teko ištverti, ir iš jų visų mane išvadavo Viešpats. **12** Taip ir visi, trokštantys dievotai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami. **13** O pikti žmonės ir apsimetėliai eis blogyn, klaidindami ir klaidinami.

14 Bet tu laikykis to, ko išmokai ir kuo buvai įtikintas, žinodamas, iš kokių žmonių išmokai. **15** Tu nuo kūdikystės pažįsti šventuosius raštus, kurie gali suteikti tau išminties, vedančios į išgelbėjimą per tikėjimą Kristuje Jėzuje. **16** Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, drausminti, taisyti, auklėti teisume, **17** kad Dievo žmogus būtų visiškai tinkamas, puikiai parengtas kiekvienam geram darbui.

4 Prisakau tau Dievo ir Kristaus Jėzaus, kuriam skirta teisti gyvuosius ir mirusiuosius, akivaizdoje — dėl jo pasirodymo ir jo karalystės: **2** skelbk žodį, veik neatidėliodamas tiek palankiu, tiek sunkiu metu, drausmink, griežtai įspėk, ragink su visu kantrumu ir mokymo išmone. **3** Mat ateis laikas, kai žmonės nepakęs sveikojo mokslo, bet pasidavę savo įgeidžiams susikvies sau mokytojų, kad tie pataikautų jų ausims. **4** Jie nukreips ausis nuo tiesos ir atsuks pasakoms. **5** O tu visais atžvilgiais būk blaivus, ištverk vargus, dirbk evangelizuotojo darbą, iki galo atlik savo tarnystę.

6 Mat aš jau esu išliejamas tarsi liejamoji auka ir mano iškeliavimo metas čia pat. **7** Kovojau šaunią kovą, baigiau lenktynes, išlaikiau tikėjimą. **8** Nuo šiol man atidėtas teisumo vainikas, kuriuo Viešpats, teisingasis teisėjas, apdovanos mane aną dieną, — ne tik mane, bet ir visus, kurie yra pamilę jo pasirodymą.

9 Skubinkis kuo greičiau pas mane atvykti, **10** nes Demas, pamilęs šitą santvarką, paliko mane ir iškeliavo į Tesaloniką, Krescentas — į Galatiją, Titas — į Dalmatiją. **11** Vienas Lukas tėra su manimi. Atsivesk su savimi Morkų, nes jis man tarnyboje naudingas. **12** Tichiką išsiunčiau į Efezą. **13** Ateidamas atnešk apsiaustą, kurį palikau Troadėje pas Karpą, taip pat ritinius, ypač pergamentus.

14 Varkalys Aleksandras padarė man daug bloga — Jehova atmokės jam pagal jo darbus. **15** Tu irgi jo saugokis, nes jis itin smarkiai priešinosi mūsų žodžiams.

16 Per mano pirmąjį apsigynimą nieko nebuvo šalia, visi vienas po kito — tenebus tai jiems įskaityta — mane paliko, **17** bet Viešpats stojo šalia manęs ir mane sustiprino, — kad skelbimas per mane būtų iki galo atliktas ir jį išgirstų visos tautos. Buvau išvaduotas iš liūto nasrų. **18** Viešpats išvaduos mane iš visų piktų kėslų ir išgelbės savo dangiškajai karalystei. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

19 Sveikink Priską, Akvilą ir Onesiforo namus.

20 Erastas liko Korinte, o Trofimą palikau Milete sergantį. **21** Būtinai pasistenk atvykti iki žiemos.

Tave sveikina Eubulas, Pudentas, Linas, Klaudija ir visi broliai.

22 Tebūna Viešpats su tavo dvasia. Malonė su jumis.

LAIŠKAS

TITUI

1 Paulius, Dievo vergas ir Jėzaus Kristaus apaštalas, — pagal Dievo išrinktųjų tikėjimą ir aiškų pažinimą tiesos, esančios darnoje su dievotumu, **2** sulig viltimi amžino gyvenimo, kurį prieš daugelį amžių pažadėjo negalintis meluoti Dievas, **3** paties skirtu metu atskleidęs savo žodį skelbimu, man patikėtu mūsų Gelbėtojo, Dievo, įsakymu, — **4** Titui, tikram savo vaikui bendrame tikėjime.

Malonė tau ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų Gelbėtojo.

5 Aš tam palikau tave Kretoje, kad sutvarkytum, kas negerai, ir miestuose viename po kito paskirtum vyresniuosius, kaip tau nurodžiau: **6** jei kas yra be priekaišto, vienos žmonos vyras,

turintis tikinčius vaikus, kurie
nekaltinami pasileidimu ir nėra
maištingi. **7** Juk prižiūrėtojas,
kaip Dievo prievaizdas, turi bū-
ti be priekaišto, ne savavalis,
ne greitas rūstauti, ne įjunkęs į
vyną, ne smurtautojas*, ne gei-
džiantis negarbingai pasipelny-
ti, **8** o svetingas, mylintis tai,
kas gera, sveikos nuovokos, tei-
singas, ištikimas, susivaldantis,
9 mokymo išmonę tvirtai grin-
džiąs patikimuoju žodžiu, kad
sugebėtų ir raginti sveiku moky-
mu, ir drausminti priešgyniau-
jančius.

10 Mat yra daug maištin-
gų, tuščiakalbių ir apgavikų,
ypač iš apipjaustymo šalininkų.
11 Juos būtina užčiaupti, nes jie
verčia aukštyn kojom ištisas šei-
mynas, mokydami, kas nedera,
kad galėtų negarbingai pasipel-
nyti. **12** Vienas iš jų, jų pa-
čių pranašas, yra pasakęs: „Kre-
tiečiai visuomet melagiai, pikti
žvėrys, tingūs rajūnai.“

13 Šis liudijimas teisingas. Dėl
to griežtai juos drausmink, kad
būtų sveiko tikėjimo, **14** ne-
kreiptų dėmesio į žydų pasakas
ir tiesą atmetančių žmonių prie-
sakus. **15** Tyriems viskas tyra,
o suterštiems ir netikintiems
nėra nieko tyra — jų ir protas,
ir sąžinė suteršti. **16** Jie skel-
biasi pažįstą Dievą, bet savo dar-
bais jo išsižada. Jie pasibjaurė-
tini, neklusnūs, netikę jokiam
geram darbui.

2 O tu kalbėk tai, kas dera su
sveiku mokslu. **2** Vyresni
vyrai tebūna nuosaikūs, rimti,
sveikos nuovokos, sveiki tikėji-
mu, meile, ištverme. **3** Taip ir
vyresnės moterys tesielgia šven-
tai, tenebūna šmeižikės ar vyno
vergės, tegul moko gero, **4** te-
padeda jaunesnėms susiprasti,
kad mylėtų savo vyrus ir vaikus,
5 būtų sveikos nuovokos, skais-
čios, darbuotųsi namuose, būtų
geros, klusnios savo vyrams, —
kad apie Dievo žodį nebūtų pik-
tai kalbama.

6 Jaunesnius vyrus irgi ra-
gink, kad būtų sveikos nuovokos,
7 pats visais atžvilgiais rodyda-
mas gerų darbų pavyzdį. Mokyk
to, kas gryna, su visu rimtumu,
8 kalbėk sveikus žodžius, ku-
riems nėra ko prikišti, kad prie-
šininkas būtų sugėdintas, nega-
lėdamas pasakyti apie mus nieko
blogo. **9** Vergai visais atžvil-
giais teklauso savo šeimininkų,
tegul stengiasi jiems įtikti, neat-
sikalbinėja, **10** nevagia — te-
gul visokeriopai rodo tikrą ištiki-
mybę, kad visu kuo puoštų mūsų
Gelbėtojo, Dievo, mokymą.

11 Juk yra pasirodžiusi Dievo
malonė, teikianti visiems žmo-
nėms išgelbėjimą, **12** mokan-
ti mus, kad atsisakę bedievystės

Tit 1:7* Arba „ne užgauliotojas“.

ir pasaulio geismų santūriai, teisiai ir dievotai gyventume dabartinėje santvarkoje, **13** laukdami laimingosios vilties, taip pat didžiojo Dievo ir mūsų Gelbėtojo Kristaus Jėzaus šlovingojo pasirodymo. **14** Jis atidavė save už mus, kad atpirktų mus nuo visokios savivalės ir išgrynintų sau tautą, kaip ypatingą nuosavybę, uolią geriems darbams.

15 Kalbėk tai, ragink, drausmink su visu įsakmumu. Niekas tenedrįsta tavęs nepaisyti.

3 Vis primink jiems, kad būtų klusnūs, klausytų vadovybių, valdžių, kad būtų pasirengę kiekvienam geram darbui, **2** nieko neįžeidinėtų, būtų nevaidingi, supratingi*, visiems žmonėms rodytų visokeriopą romumą. **3** Juk ir mes kitados buvome neprotingi, neklusnūs, klaidinami, vergavome visokiems geismams ir malonumams, buvome apimti blogybės ir pavydo, bjaurūs, nekenčiantys vieni kitų.

4 O kai buvo parodytas mūsų Gelbėtojo, Dievo, maloningumas ir meilė žmonėms, **5** jis išgelbėjo mus ne dėl mūsų nuveiktų teisumo darbų, o dėl savo paties gailestingumo, gyvybę teikiančiu nuplovimu ir atnaujindamas šventąja dvasia, **6** kurios dosniai mums išliejo per Jėzų Kristų, mūsų Gelbėtoją, **7** kad, per jo* malonę pripažinti teisiais, taptume paveldėtojais pagal amžino gyvenimo viltį.

8 Tai patikimas žodis. Noriu, kad tu primygtinai aiškintum tuos dalykus, idant įtikėjusieji Dievą atsidėtų daryti gerus darbus. Visa tai gera ir naudinga žmonėms.

9 Venk kvailų ginčų, kilmės sąrašų, nesutarimų, vaidų dėl Įstatymo, — tai nenaudinga ir tuščia. **10** Su žmogumi, pasidavusiu į atskalūnystę, po pirmo ir antro perspėjimo nebeturėk reikalo, **11** žinodamas, kad jis išklydęs iš kelio, daro nuodėmę ir pats yra save pasmerkęs.

12 Kai būsiu atsiuntęs pas tave Artemą ar Tichiką, paskubėk atvykti pas mane į Nikopolį, nes nutariau ten peržiemoti. **13** Įstatymo žinovą Zeną ir Apolą į kelionę išleisk gerai aprūpintus, kad jiems nieko netrūktų. **14** Mūsiškiai irgi tegul mokosi daryti gerus darbus, kad patenkintų būtinas reikmes ir kad neliktų bevaisiai.

15 Tave sveikina visi su manimi esantys. Pasveikink tuos, kuriems mes brangūs tikėjime.

Malonė su jumis visais.

Tit 3:2* Pažod. „nuolaidūs“.

Tit 3:7* T. y. Dievo.

LAIŠKAS

FILEMONUI

1 Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys, ir brolis Timotiejus —
mūsų mylimam bendradarbiui Filemonui, **2** seseriai Apfijai,
mūsų kovos draugui Archipui
ir tavo namuose susirenkančiai bendruomenei.

3 Malonė jums ir ramybė nuo
Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties
Jėzaus Kristaus.

4 Aš visada savo Dievui dė-
koju minėdamas tave savo mal-
dose, **5** nes girdžiu apie tavo
meilę ir tikėjimą, kuriuos rodai
Viešpačiui Jėzui ir visiems šven-
tiesiems. **6** Meldžiu, kad tavo-
ji bendrystė tikėjime tave pa-
skatintų įsisąmoninti visa ge-
ra, ką esame gavę per Kristų.
7 Dėl tavo meilės patyriau daug
džiaugsmo ir paguodos, nes tu,
broli, atgaivinai šventųjų širdis.

8 Todėl, nors galiu Kristuje
visiškai drąsiai tau paliepti pada-
ryti, kas dera, **9** verčiau pra-
šau tave dėl meilės, būdamas
kas esu — aš, Paulius, seny-
vas žmogus, o dabar ir Kristaus
Jėzaus kalinys. **10** Prašau tave
dėl savo vaiko, kurio tėvu tapau
būdamas pančiuose, dėl Onesi-
mo*. **11** Seniau jis buvo tau
nenaudingas, o dabar naudin-
gas ir tau, ir man. **12** Siunčiu
jį — savo paties širdį — atgal pas
tave.

13 Buvau linkęs pasilaikyti
jį pas save, kad jis tavo vieto-
je man patarnautų, kol dėl ge-
rosios naujienos esu kalinamas.
14 Vis dėlto nenorėjau nieko
daryti be tavo sutikimo, kad
tavo geras darbas būtų atliktas
laisva valia, o ne tarsi iš prievar-
tos. **15** Galbūt jis trumpam
buvo atskirtas nuo tavęs dėl to,
kad atgal priimtum jį amžiams,
16 priimtum jau ne kaip ver-
gą, o daugiau negu vergą — kaip
mylimą brolį; jis toks ypač man,
o juo labiau tau — ir kūno po-
žiūriu, ir Viešpatyje. **17** Tad
jeigu laikai mane bendratikiu*,
priimk jį maloniai, kaip mane.
18 O jeigu padarė tau kokią
skriaudą ar yra tau ką skolin-
gas, įrašyk tai į mano sąskaitą.
19 Aš, Paulius, savo ranka ra-
šau: aš apmokėsiu, — kad nerei-
kėtų sakyti, jog ir pats save esi
man skolingas. **20** Taip, broli,
leisk man gauti iš tavęs naudos
Viešpatyje, atgaivink mano širdį
Kristuje.

21 Rašau tau pasitikėdamas
tavo klusnumu ir žinodamas,
kad padarysi netgi daugiau, nei
sakau. **22** Kartu paruošk man

Fm 1:10* Išvertus — „naudingas“.

Fm 1:17* Pažod. „dalininku“.

vietą nakvynei, nes viliuosi, kad
dėl jūsų maldų būsiu maloningai jums sugrąžintas.
23 Tave sveikina Epafras, mano kalėjimo bičiulis Kristuje Jėzuje, **24** taip pat mano bendradarbiai Morkus, Aristarchas, Demas, Lukas.
25 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia.

LAIŠKAS

HEBRAJAMS

1 Daugel kartų ir įvairiais būdais senovėje Dievas kalbėjo
mūsų protėviams per pranašus,
2 o tų dienų pabaigoje prabilo į
mus per Sūnų, kurį paskyrė visa
ko paveldėtoju, per kurį ir santvarkas nustatė. **3** Jis yra Dievo šlovės atspindys, tikslus pačios jo esybės atvaizdas ir jo* galingu žodžiu visa palaiko. Atlikęs apvalymą nuo nuodėmių, jis atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse **4** ir tapo tiek pranašesnis už angelus, kiek prakilnesnį už juos paveldėjo vardą.
5 Kuriam gi iš angelų jis yra kada pasakęs: „Tu esi mano sūnus, šiandien aš tapau tavo tėvu“ ir dar: „Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus“? **6** Vėl atvesdamas Pirmagimį į gyvenamą žemę, jis sako: „Tenusilenkia jam visi Dievo angelai.“
7 Be to, apie angelus jis sako: „Jis padaro savo angelus dvasiomis, savo tarnautojus — ugnies liepsna“, **8** o apie Sūnų: „Dievas yra tavo sostas per amžių amžius, ir teisingumo skeptras yra tavosios karalystės skeptras. **9** Tu mylėjai teisumą ir nekentei savivalės. Todėl Dievas, tavo Dievas, patepė tave džiugesio aliejumi gausiau negu tavo bendrus.“ **10** Ir: „Tu, Viešpatie, pradžioje padėjai žemės pamatus, ir dangūs — tavo rankų darbas. **11** Jie pražus, o tu pasiliksi. Jie visi susidėvės lyg koks drabužis, **12** tarsi skraistę, tarsi drabužį juos suvyniosi. Jie bus pakeisti, o tu esi tas pats, ir tavo metai nesibaigs.“
13 Ir apie kurį iš angelų jis yra kada pasakęs: „Sėdėk mano dešinėje, kol padėsiu tavo priešus tarsi suolelį tau po kojomis“? **14** Argi jie visi nėra tarnaujančios dvasios, siųstos patarnauti tiems, kurie paveldės išgelbėjimą?
2 Todėl turime būti itin dėmesingi tam, ką girdėjome,
kad kartais mūsų nenuplukdytų

Hbr 1:3* Arba „savo“.

į šalį. **2** Juk jeigu jau per angelus paskelbtas žodis buvo tvirtas ir kiekvienas nusižengimas bei nepaklusimas susilaukdavo teisingos bausmės, **3** tai kaipgi mes ištrūksime, jei nepaisome šitokio didžio išgelbėjimo, apie kurį iš pradžių kalbėjo mūsų Viešpats ir kurį girdėjusieji mums patvirtino, **4** Dievui prisidedant prie liudijimo ženklais, stebuklais, įvairiais galingais darbais ir šventosios dvasios dovanomis, kurias paskirstė savo valia?

5 Juk ne angelų valdžion jis atidavė būsimąją gyvenamą žemę, apie kurią kalbame. **6** Vienas liudytojas kažkur yra paliudijęs: „Kas tas žmogus, kad jį prisimeni, ar žmogaus sūnus, kad juo rūpiniesi? **7** Truputį žemesnį už angelus jį padarei, šlove ir garbe apvainikavai ir savo rankų darbus tvarkyti jam paskyrei. **8** Viską jam po kojomis palenkei.“ Jeigu jau Dievas jam palenkė viską, tai nepaliko nieko, kas nebūtų jam palenkta. Vis dėlto dabar mes dar nematome, kad viskas yra jam palenkta. **9** Tačiau regime padarytąjį truputį žemesnį už angelus, Jėzų, dėl mirties kančios dabar apvainikuotą šlove ir garbe, — kad Dievo malone už kiekvieną paragautų mirties.

10 Juk derėjo, kad tas, kuriam ir per kurį yra visa, vesdamas daug sūnų į šlovę, per kentėjimus ištobulintų didįjį jų išgelbėjimo Vedlį. **11** Juk ir šventintojas, ir šventinamieji — visi kyla iš vieno, todėl jis nesigėdija vadinti jų broliais; **12** jis sako: „Skelbsiu tavo vardą savo broliams, bendruomenės sambūryje giedosiu tau gyrių.“ **13** Ir dar: „Aš juo pasitikėsiu.“ Ir dar: „Štai aš ir vaikeliai, kuriuos davė man Jehova*.“

14 Kadangi tie „vaikeliai“ yra to paties kraujo ir kūno, tad ir jis tai panašiai prisiėmė, kad savo mirtimi nieku paverstų tą, kuris turi mirties galių, tai yra Velnią, **15** ir išvaduotų visus, kurie dėl mirties baimės visą gyvenimą buvo laikomi vergijoje. **16** Jis juk ne angelams pagelbėja, — pagelbėja Abraomo palikuonims*. **17** Todėl jis turėjo tapti viskuo panašus į savo brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas vyriausiasis kunigas Dievo tarnyboje ir paaukotų permaldavimo auką už tautos nuodėmes. **18** Kadangi jis pats mėginamas kentėjo, gali padėti tiems, kurie yra mėginami.

3 Taigi, šventieji broliai, dangiškojo pašaukimo dalininkai, sutelkite dėmesį į mūsų išpažįstamą apaštalą ir vyriausiąjį kunigą Jėzų, **2** kuris buvo

---

Hbr 2:13* Žr. 1 priedą. **16*** Pažod. „sėklai“.

ištikimas jį paskyrusiam, kaip
ir Mozė visuose jo namuose;
3 jis laikomas vertu didesnės
šlovės negu Mozė, didesnės tiek,
kiek didesnės pagarbos staty-
tojas vertas už namą. **4** Beje,
kiekvieną namą kas nors sta-
to, o tas, kuris pastatė visa, yra
Dievas. **5** Mozė, tiesa, visuose
jo namuose buvo ištikimas kaip
tarnas — taip buvo paliudyta tai,
apie ką turėjo būti kalbama ateity-
je, — **6** o Kristus vadovau-
damas jo namams buvo ištiki-
mas kaip Sūnus. Jo namai esame
mes, jei tik iki galo tvirtai laiky-
simės, saugodami drąsą kalbėti
ir pasididžiavimą viltimi.

7 Todėl, kaip šventoji dvasia
sako: „Jeigu šiandien išgirsite
jo balsą, **8** neužkietinkite savo
širdžių, kaip per aną užrūstini-
mą, mėginimo dieną dykumoje,
9 kai jūsų protėviai mane mė-
gino ir bandė, nors matė ma-
no darbus keturiasdešimt metų.
10 Dėl to aš pasibjaurėjau ta
karta ir pasakiau: ‘Jie visuomet
klysta širdimi, jie nėra pažinę
mano kelių.’ **11** Taigi užsirūs-
tinęs prisiekiau: ‘Jie neįeis į ma-
no poilsį.’“

12 Žiūrėkite, broliai, kad kar-
tais kuris nors iš jūsų neatsito-
lintų nuo gyvojo Dievo ir taip
netaptų piktos, netikinčios šir-
dies. **13** Verčiau raginkite vie-
ni kitus kasdien, kol dar, kaip
pasakyta, yra „šiandien“, kad
kurio nors iš jūsų neužkietintų
apgaulinga nuodėmės vilionė.
14 Juk esame tapę Kristaus dali-
ninkais, — jei tik iki galo tvirtai
laikysimės, saugodami pradinį
pasitikėjimą; **15** kaip sakoma:
„Jeigu šiandien išgirsite jo balsą,
neužkietinkite savo širdžių, kaip
per aną užrūstinimą.“

16 Kas gi buvo tie išgirdusie-
ji ir užsitraukusieji rūstybę? Argi
ne visi, kurie Mozės vedami išė-
jo iš Egipto? **17** Ir kas gi Die-
vui kėlė pasibjaurėjimą keturias-
dešimt metų? Argi ne tie, kurie
nusidėjo, kurių lavonai krito dy-
kumoje? **18** Ir kam tokiems
jis prisiekė, kad jie neįeis į jo
poilsį, jeigu ne tiems, kurie ne-
klaūsė? **19** Taigi matome, kad
jie negalėjo įeiti dėl netikėjimo.

4 Taigi, tebegaliojant pažadui
leisti įeiti į jo poilsį, saugo-
kimės, kad kartais nepasirody-
tų, jog kuris nors iš jūsų tą ga-
limybę prarado. **2** Juk mums,
kaip ir aniems, buvo paskelbta
geroji naujiena; vis dėlto aniems
girdėtasis žodis naudos nedavė,
nes jie nebuvo susivieniję tikė-
jimu su tais, kurie paklaūsė.
3 O mes, įtikėjusieji, įeiname į
poilsį; kaip jis pasakė: „Taigi už-
sirūstinęs prisiekiau: ‘Jie neįeis
į mano poilsį’“, nors jo darbai
nuo pasaulio užgimimo* buvo

Hbr 4:3* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

užbaigti. **4** Juk vienoje vietoje
apie septintąją dieną jis yra pa-
sakęs: „Ir Dievas septintąją die-
ną ilsėjosi nuo visų savo darbų“,
5 ir vėl anoje vietoje: „Jie neįeis
į mano poilsį.“

6 Kadangi kai kurie dar turi
į jį įeiti, o tie, kuriems pirma
buvo paskelbta geroji naujiena,
dėl neklusnumo neįėjo, **7** jis
vėl nustato tam tikrą dieną, po
šitiek laiko Dovydo psalmėje
tardamas „šiandien“, — kaip jau
buvo pasakyta: „Jeigu šiandien
išgirsite jo balsą, neužkietinkite
savo širdžių.“ **8** Juk jeigu Jo-
zuė būtų įvedęs juos į poilsį,
Dievas nebūtų vėliau kalbėjęs
apie kitą dieną. **9** Taigi Dievo
tautai tebėra paliktas šabo poil-
sis; **10** juk tas, kuris yra įėjęs į
Dievo poilsį, ilsisi nuo savo dar-
bų, kaip ir Dievas nuo savųjų.

11 Tad kiek įmanydami sten-
kimės įeiti į tą poilsį, kad kuris
nors nepasektų tuo neklusnu-
mo pavyzdžiu. **12** Mat Dievo
žodis yra gyvas ir paveikus, aš-
tresnis už bet kokį dviašmenį
kalaviją, prasiskverbiantis giliai
ir perskiriantis sielą ir dvasią,
sąnarius ir kaulų smegenis, ir
galintis atskleisti širdies mintis
bei ketinimus. **13** Ir joks kūri-
nys nėra paslėptas nuo jo žvilgs-
nio — visa yra nuoga ir atidengta
akims to, kuriam duosime apys-
kaitą.

14 Taigi turėdami didį vy-
riausiąjį kunigą, perėjusį dan-
gus, Dievo Sūnų Jėzų, tvirtai lai-
kykimės jo išpažinimo. **15** Juk
mes turime ne tokį vyriausiąjį
kunigą, kuris negalėtų atjausti
mūsų silpnumų, o, kaip ir mes,
visaip mėgintą; tačiau jis be
nuodėmės. **16** Tad drąsiai ar-
tinkimės prie malonės sosto,
kad patirtume gailestingumą ir
rastume malonę susilaukti pa-
galbos reikiamu metu.

5 Kiekvienas vyriausiasis ku-
nigas, kuris imamas iš žmo-
nių, yra skiriamas atstovauti
žmonėms Dievo tarnyboje, kad
aukotų dovanas ir aukas už nuo-
dėmes. **2** Jis gali užjausti ne-
žinančius ir klystančius, nes
pats irgi yra silpnumo apgaubtas
3 ir dėl to privalo aukoti ne tik
už tautos, bet ir už savo nuodė-
mes.

4 Ir niekas neprisiima tos gar-
bės pats — tik tas, kuris Die-
vo pašauktas, kaip kad Aaronas.
5 Taip ir Kristus ne pats sutei-
kė sau šlovę tapti vyriausiuoju
kunigu, o buvo pašlovintas to,
kuris jam pasakė: „Tu esi mano
sūnus, šiandien aš tapau tavo
tėvu.“ **6** Jis ir kitoje vietoje
sako: „Tu esi kunigas per amžius,
tolygus Melchizedekui.“

7 Savo žemiškojo gyvenimo
dienomis Kristus garsiai šaukda-
mas ir su ašaromis siuntė mal-

davimus ir prašymus tam, kuris
galėjo išgelbėti jį iš mirties, ir
buvo išklausytas dėl savo die-
vobaimingumo. **8** Nors buvo
Sūnus, klusnumo išmoko iš to,
ką iškentė, **9** ir ištobulintas
tapo priežastimi amžino išgelbė-
jimo visiems, kurie jam paklūs-
ta, **10** mat yra Dievo pavadin-
tas vyriausiuoju kunigu, tolygiu
Melchizedekui.

11 Daug ką apie jį pasa-
kytume, bet sunku išaiškinti,
nes tapote nerangūs klausytis.
12 Nors, žiūrint laiko, jau tu-
rėtumėte būti mokytojai, reikia,
kad kas nors jus vėl nuo pradžių
pamokytų Dievo apreikštojo žo-
džio pradmenų. Jūs pasidarėte
tokie, kuriems reikia pieno, o ne
kieto maisto. **13** Kiekvienas,
kas maitinasi pienu, neišmano
teisumo žodžio, nes yra mažas
vaikas. **14** Kietas maistas dera
subrendusiems, kurie naudoda-
mi išlavino savo jusles, kad at-
skirtų gera nuo blogo.

6 Todėl, palikę pradinį moks-
lą apie Kristų, veržkimės į
brandumą, užuot vėl dėję pama-
tą iš atgailos dėl negyvų darbų
ir iš tikėjimo Dievu, **2** iš mo-
kymo apie krikštus, rankų už-
dėjimą, mirusiųjų prisikėlimą ir
amžinąjį teismą. **3** Jeigu Die-
vas leis, tai ir darysime.

4 Juk tų, kurie jau buvo kar-
tą apšviesti, paragavo dangiško-
sios dovanos, tapo šventosios
dvasios dalininkais, **5** paraga-
vo Dievo gerojo žodžio ir būsi-
mosios santvarkos galių, **6** ta-
čiau atpuolė, — tų neįmanoma
vėl atgaivinti atgailai, nes jie sau
iš naujo kabina Dievo Sūnų ant
stulpo ir išstato jį viešai panie-
kai. **7** Antai žemė, sugerianti
dažnai ją laistantį lietų, želdina
augalus, naudingus tiems, ku-
riems ji dirbama, ir gauna už tai
iš Dievo palaiminimą. **8** Bet
jeigu ji želdina dygiakrūmius
ir dagius, tada yra apleidžiama;
ji greitai susilauks prakeikimo ir
galiausiai bus nudeginta.

9 Nors šitaip kalbame, myli-
mieji, esame tikri, kad jūsų būk-
lė geresnė, žadanti išgelbėjimą.
10 Dievas juk nėra neteisingas,
kad pamirštų jūsų darbą ir mei-
lę, kurią parodėte jo vardui, kai
tarnavote ir tebetarnaujate šven-
tiesiems. **11** Trokštame, kad
kiekvienas iš jūsų rodytumėte tą
patį veržlumą ir taip iki galo
išlaikytumėte visišką vilties už-
tikrintumą, **12** kad nepasida-
rytumėte vangūs, bet imtumėte
pavyzdį iš tų, kurie dėl tikėjimo
ir kantrybės paveldi pažadus.

13 Antai kai davė pažadą Ab-
raomui, Dievas, neturėdamas
kuo aukštesniu prisiekti, pri-
siekė pačiu savimi **14** sakyda-
mas: „Aš iš tikro tave laiminte
palaiminsiu ir dauginte tave pa-
dauginsiu.“ **15** Šitaip, kantriai

laukęs, Abraomas gavo pažadą.
16 Žmonės prisiekia kuo nors
aukštesniu ir bet kurį ginčą sa-
vo priesaika užbaigia, nes jiems
ji reiškia teisinį užtikrinimą.
17 Taip ir Dievas, nutaręs aiš-
kiau parodyti pažado paveldėto-
jams savo valios nekintamumą,
pridėjo priesaiką, **18** idant dėl
dviejų nekintamų dalykų, ku-
riuose neįmanoma, kad Dievas
meluotų, mes, pabėgusieji į prie-
glaudą, turėtume stiprią paskatą
įsitverti mums pasiūlytos vilties.
19 Ta viltis mums yra tarsi sau-
gus ir tvirtas sielos inkaras, pa-
tenkantis į vidų už uždangos,
20 kur už mus kaip pirmtakas
įžengė Jėzus, amžiams tapęs vy-
riausiuoju kunigu, tolygiu Mel-
chizedekui.

7 Tasai Melchizedekas, Sale-
mo karalius, Aukščiausiojo
Dievo kunigas, pasitiko Abrao-
mą, kai šis grįžo sutriuškinęs
karalius, ir jį palaimino; **2** Ab-
raomas jam davė nuo visko de-
šimtinę. Jo vardas išvertus visų
pirma reiškia „teisumo kara-
lius“; dar jis yra ir Salemo kara-
lius, tai yra „ramybės* karalius“.
3 Būdamas be tėvo, be moti-
nos, be kilmės sąrašo, neturintis
nei dienų pradžios, nei gyveni-
mo pabaigos ir padarytas pana-
šus į Dievo Sūnų, jis lieka kuni-
gas visam laikui.

4 Tik pažiūrėkite, koks didis
tas, kuriam patriarchas Abrao-
mas davė dešimtinę nuo geriau-
sio savo grobio! **5** Išties, tie iš
Levio sūnų, kurie gauna kuni-
gystę, pagal Įstatymą turi įsaky-
mą imti iš tautiečių, iš savo bro-
lių, dešimtinę, nors šie yra išėję
iš Abraomo strėnų. **6** O tasai,
nors nėra iš jų kildinamas, ėmė
dešimtinę iš Abraomo ir jį — tą,
kuris turėjo pažadus, — palaimi-
no. **7** Be jokios abejonės, aukš-
tesnis laimina žemesnį. **8** Pir-
mu atveju dešimtines ima žmo-
nės, kurie miršta, antru — tas,
apie kurį liudijama, kad jis gy-
vena. **9** Ir galima sakyti, kad
per Abraomą netgi dešimtinių
ėmėjas Levis mokėjo dešimtinę,
10 nes dar tebebuvo savo protė-
vio strėnose, kai šį pasitiko Mel-
chizedekas.

11 Tad jei tobulumas būtų
buvęs pasiekiamas per levitų
kunigystę (o ji buvo neatsiieja-
ma nuo tautai duoto Įstatymo),
kam dar būtų reikėję kilti ki-
tam kunigui, vadinamam toly-
giu Melchizedekui, o ne tolygiu
Aaronui? **12** Keičiantis kuni-
gystei, atsiranda būtinybė keis-
ti ir įstatymą. **13** Juk tas, apie
kurį tai pasakyta, kilo iš kitos gi-
minės, iš kurios niekas nėra tar-
navęs prie aukuro. **14** Gerai
žinoma, kad mūsų Viešpats kilo
iš Judo giminės, o apie jokius

Hbr 7:2* Arba „taikos“.

kunigus iš tos giminės Mozė nekalbėjo.

15 Tas dalykas dar labiau paaiškėja iškilus kitam, į Melchizedeką panašiam kunigui, **16** kuris tokiu tapo ne pagal įsakymą, paremtą kūniška kilme, o nesunaikinamos gyvybės galia, **17** nes apie jį liudijama: „Tu esi kunigas per amžius, tolygus Melchizedekui.“

18 Taigi ankstesnysis įsakymas atšaukiamas dėl jo silpnumo ir neveiksmingumo. **19** Juk Įstatymas nieko nepadarė tobulo — tą padarė suteikimas geresnės vilties, per kurią artinamės prie Dievo. **20** Ir kaip kad tai neįvyko be priesaikos **21** (mat yra tie, kurie kunigais tapo be priesaikos, ir yra vienas, kunigu tapęs su priesaika to, kuris apie jį pasakė: „Jehova prisiekė ir jis nesigailės: ‘Tu esi kunigas per amžius’“), **22** taip Jėzus tapo atitinkamai geresnės sandoros laidu. **23** Be to, kunigais tapdavo daugelis, nes mirtis sukliudydavo jiems ilgiau kunigauti. **24** O kadangi šitas yra gyvas per amžius, jo kunigystė niekam nepereina. **25** Taigi jis gali galutinai išgelbėti tuos, kurie per jį artinasi prie Dievo, nes yra amžinai gyvas, kad juos užtartų.

26 Tokį vyriausiąjį kunigą mums ir priderėjo turėti: ištikimą, nekaltą, nesuteptą, atskirtą nuo nusidėjėlių ir išaukštintą viršum dangų. **27** Priešingai negu aniems vyriausiesiems kunigams, jam nereikia kasdien aukoti aukų pirma už savo paties, paskui už tautos nuodėmes, nes jis tą padarė kartą visiems laikams, kai paaukojo save. **28** Mat Įstatymas vyriausiaisiais kunigais skiria žmones su silpnumais, o žodis priesaikos, ištartos vėliau, po Įstatymo, skiria amžiams ištobulintą Sūnų.

8 To, ką kalbame, svarbiausia mintis štai kokia: mes turime tokį vyriausiąjį kunigą, kuris atsisėdo Didybės sosto dešinėje danguje **2** ir yra tarnautojas šventojoje vietoje ir tikrojoje palapinėje, pastatytoje ne žmogaus, o Jehovos. **3** Kiekvienas vyriausiasis kunigas skiriamas aukoti dovanas ir aukas, todėl ir šitas privalėjo turėti, ką paaukoti. **4** Jeigu jis būtų žemėje, nebūtų kunigas, nes čia jau yra tie, kas pagal Įstatymą aukoja dovanas. **5** Jų dievatarnystė yra dangiškųjų dalykų atvaizdas ir šešėlis, kaip kad rodo dieviškasis įsakymas, kurį Mozė gavo rengdamasis statyti palapinę: „Žiūrėk, — sako jis, — kad viską padarytum pagal pavyzdį, tau parodytą ant kalno.“ **6** O dabar Jėzus yra gavęs tiek prakilnesnę tarnybą, kiek geresnės

sandoros tarpininkas yra, — sandoros, teisiškai pagrįstos geresniais pažadais.

7 Jeigu ta pirmoji sandora
būtų buvusi be priekaištų, antrajai nebūtų reikėję ieškoti vietos;
8 jis juk priekaištauja jiems sakydamas: „‘Štai ateina dienos, —
sako Jehova, — kai sudarysiu su
Izraelio namais ir su Judo na-
mais naują sandorą **9** (ne to-
kią sandorą, kokią sudariau su jų
protėviais tą dieną, kai paėmiau
juos už rankos, kad išvesčiau iš
Egipto žemės), nes jie mano san-
doros nesilaikė, ir aš lioviausi
jais rūpintis’, — sako Jehova.

10 ‘Štai kokia yra sandora,
kurią sudarysiu su Izraelio na-
mais anoms dienoms praėjus, —
sako Jehova: — aš įdėsiu savo
įstatymus jiems į protus ir įra-
šysiu jiems į širdis. Aš būsiu jų
Dievas, o jie bus mano tauta.

11 Nė vienas nebemokys sa-
vo artimo* ir nė vienas — savo
brolio sakydamas: „Pažink Jeho-
vą!“, nes jie visi, nuo mažiau-
sio iki didžiausio, mane pažinos.
12 Būsiu jiems gailestingas dėl
jų neteisybių, jų nuodėmių dau-
giau nė neprisiminsiu.’“

13 Sakydamas „naują sandorą“, ankstesnę jis paskelbė esant atgyvenusią. O kas atgyvena ir pasensta, to netrukus nebelieka.

9 Taigi, ankstesnioji sandora turėjo dievatarnystės nuostatus ir žemišką šventovę. **2** Buvo įrengta pirmoji palapinės patalpa, — ten buvo žibintuvas, stalas ir padėtinės duonos paplačiai; ji vadinasi Šventoji. **3** O už antrosios uždangos buvo patalpa, kuri vadinasi Šventų švenčiausioji. **4** Ten buvo auksinis smilkytuvas ir iš visų pusių auksu apmušta sandoros skrynia, o joje — aukso ąsotis su mana, išsprogusi Aarono lazda ir sandoros plokštės. **5** Ant skrynios buvo šlovės kerubai, savo šešėliu dengiantys permaldavimo dangtį. Bet dabar ne laikas smulkiau tai aptarinėti.

6 Nuo tada, kai viskas buvo taip įrengta, į pirmąją palapinės patalpą atlikti dievatarnystės apeigų kunigai eina nuolat, **7** o į antrąją patalpą kartą metuose įžengia tik vyriausiasis kunigas — ir ne be kraujo, kurį aukoja už save ir už tautos nuodėmes, padarytas dėl nežinojimo. **8** Tuo šventoji dvasia parodo, kad kelias į šventąją vietą dar nėra atviras, kol tebestovi pirmoji palapinė. **9** Toji palapinė yra dabartinio laikmečio įvaizdis. Pagal šitą sutvarkymą aukojamos dovanos bei aukos negali atliekančio dievatarnystę padaryti sąžinėje tobulo **10** ir apima tik valgius, gėrimus bei

---

Hbr 8:11* Pažod. „bendrapiliečio“.

visokius apiplovimus — kūniškas prievoles, uždėtas iki dalykų ištaisymo meto.

11 O Kristus, atėjęs kaip jau esamų gėrybių vyriausiasis kunigas, perėjo per didingesnę ir tobulesnę palapinę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos, **12** ir kartą visiems laikams įžengė į šventąją vietą — ne su ožių ir veršių krauju, bet su savo krauju, — ir gavo mums amžiną išvadavimą. **13** Juk jeigu jau ožių ir jaučių kraujas ir telyčios pelenai, kuriais apšlakstomi suterštieji, pašventinimu apvalo kūną, **14** kaip juo labiau kraujas Kristaus, per amžinąją dvasią paaukojusio save Dievui kaip beydę auką, apvalys nuo negyvų darbų mūsų sąžines, kad eitume dievatarnystę gyvajam Dievui!

15 Todėl jis yra naujos sandoros tarpininkas, — kad, įvykus mirčiai dėlei išpirkimo iš ankstesnėje sandoroje padarytų nusižengimų, pašauktieji gautų amžinojo paveldo pažadą. **16** Juk jeigu yra sandora, būtina ir sandorininko mirtis. **17** Mat sandora pradeda veikti sulig aukų mirtimi; ji negalioja, kol sandorininkas gyvas. **18** Taip ir ankstesnioji sandora nebuvo įteisinta be kraujo. **19** Persakęs visai tautai visus Įstatymo įsakymus, Mozė paėmė veršių ir ožių kraujo su vandeniu, ryškiai raudonos vilnos, isopą* ir apšlakstė pačią knygą ir visą tautą **20** sakydamas: „Tai kraujas sandoros, kurios Dievas jums įsakė laikytis.“ **21** Taip pat apšlakstė krauju palapinę ir visus tarnybai skirtus indus. **22** Taip, pagal Įstatymą beveik viskas apvaloma krauju ir be kraujo praliejimo nėra atleidimo.

23 Tad reikėjo, kad dangaus dalykų atvaizdai būtų apvalomi tokiomis aukomis, o patys dangiškieji dalykai — geresnėmis aukomis negu šitos. **24** Juk Kristus įžengė ne į rankų darbo šventąją vietą, tikrosios atitikmenį, o į patį dangų, kad dabar pasirodytų priešais Dievo veidą mūsų labui. **25** Ir ne tam, kad save aukotų daug kartų, kaip kad vyriausiasis kunigas į šventąją vietą įeina kasmet, su svetimu krauju. **26** Antraip jam būtų tekę kentėti daug kartų nuo pasaulio užgimimo*. O dabar jis kartą visiems laikams pasirodė santvarkų pabaigoje, kad pašalintų nuodėmę paaukodamas save. **27** Ir kaip žmonėms skirta mirti vienąkart, o paskui stoti į teismą, **28** taip ir Kristus, paaukotas vienąkart,

---

Hbr 9:19* Gr. *hyssōpos.* Augalo rūšis tiksliai nežinoma. **26*** Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

kad nusineštų daugelio nuodėmes, antrą kartą jau ne dėl nuodėmės pasirodys tiems, kurie jo laukte laukia, idant būtų išgelbėti.

10 Kadangi Įstatymas yra būsimųjų gėrybių šešėlis, o ne pati esmė, jie niekada negali tomis pačiomis aukomis, kurios kasmet vis aukojamos, ištobulinti tų, kurie artinasi. **2** Argi tie aukojimai nesiliautų, jeigu einančių dievatarnystę, kartą apvalytų, daugiau nebekamuotų nuodėmių suvokimas? **3** Bet šitos aukos metai iš metų primena nuodėmes, **4** nes neįmanoma, kad jaučių ir ožių kraujas nuodėmes panaikintų.

5 Tad ateidamas į pasaulį jis sako: „Aukos ir atnašos tu nenorėjai, bet paruošei man kūną. **6** Tau nepatiko deginamosios aukos ir aukos už nuodėmę. **7** Tada pasakiau: ‘Štai atėjau — knygos ritinyje apie mane parašyta — vykdyti tavo, o Dieve, valios.’“ **8** Pirma taręs: „Tu nenorėjai, tau nepatiko aukos, atnašos, deginamosios aukos ir aukos už nuodėmę“ — aukos, aukojamos pagal Įstatymą, — **9** paskui sako: „Štai atėjau vykdyti tavo valios.“ Jis panaikina pirmąjį, kad įtvirtintų antrąjį. **10** Dėl tos valios esame pašventinti Jėzaus Kristaus kūno paaukojimu kartą visiems laikams.

11 Be to, kiekvienas kunigas stoja eiti tarnybos kasdien ir daug kartų aukoja tas pačias aukas, kurios niekada negali pašalinti nuodėmių. **12** O šis, visam laikui paaukojęs vieną auką už nuodėmes, atsisėdo Dievo dešinėje **13** ir nuo tada laukia, kol jo priešai bus padėti tarsi suolelis jam po kojomis. **14** Vienintele auka jis visam laikui padarė šventinamuosius tobulus. **15** Mums liudija ir šventoji dvasia. Iš pradžių tarusi: **16** „‘Štai kokia yra sandora, kurią sudarysiu su jais anoms dienoms praėjus, — sako Jehova: — aš įdėsiu savo įstatymus jiems į širdis ir įrašysiu jiems į protus’“, **17** toliau ji sako: „Jų nuodėmių ir jų nusikaltimų daugiau nė neprisiminsiu.“ **18** O kai visa tai atleista, aukoti už nuodėmę nebereikia.

19 Taigi, broliai, dėl Jėzaus kraujo turėdami drąsos įžengti į šventąją vietą pro įeigą, **20** kurią jis mums atvėrė kaip naują ir gyvą kelią pro uždangą, tai yra savo kūną, **21** ir turėdami didį kunigą, vadovaujantį Dievo namams, **22** artinkimės su gryna širdimi ir pačiu tikriausiu tikėjimu, apšlakstymu apvalę širdis nuo nedoros sąžinės ir nuplovę kūną tyru vandeniu. **23** Nesvyruodami laikykimės savo vilties išpažinimo,

nes ištikimas tas, kuris pažadėjo. **24** Būkime vienas kitam dėmesingi — skatinkime mylėti ir daryti gerus darbus. **25** Neapleiskime savųjų susirinkimų, kaip kai kurie yra pratę, bet raginkime vieni kitus — juo labiau, kad regite besiartinančią dieną.

26 Mat jeigu įgiję aiškų tiesos pažinimą mes sąmoningai nuodėmiaujame, tada aukos už nuodėmes nebelieka — **27** lieka tik kažkoks baisus teismo laukimas ir liepsnojantis pyktis, prarysiantis priešininkus. **28** Kiekvienas, kas atmeta Mozės įstatymą, turi be pasigailėjimo mirti, dviem ar trim liudininkams paliudijus. **29** Tad pagalvokite, kaip dar sunkesnės bausmės nusipelnys tas, kuris pamynė po kojomis Dievo Sūnų, nuvertino sandoros kraują, kuriuo buvo pašventintas, ir paniekinamai įžeidė malonės dvasią! **30** Mes juk pažįstame tą, kuris pasakė: „Kerštas mano, aš atmokėsiu“, ir dar: „Jehova teis savo tautą.“ **31** Baisu pakliūti į gyvojo Dievo rankas!

32 Atminkite ankstesnes dienas, kai apšviesti ištvėrėte didžią kentėjimų kovą — **33** tiek būdami patys išstatyti viešai paniekai ir skriaudimui, tiek būdami bendražygiai tų, kurie tokius dalykus patyrė. **34** Juk jūs atjautėte kalinius ir džiugiai sutikote savo turto išplėšimą žinodami, kad turite geresnę, nenykstančią nuosavybę.

35 Tad nepameskite savo drąsos, už kurią bus dosniai atlyginta. **36** Juk reikia jums ištvermės, kad įvykdę Dievo valią gautumėte, kas pažadėta. **37** Dar „trumpa trumpa valandėlė“ ir „ateinantis ateis, nevėluos“. **38** „O mano teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“ ir, „jeigu jis atsitrauktų, mano sielai nebebus mielas“. **39** Bet mes nesame iš tų, kurie atsitraukia savo pražūčiai, o iš tų, kurie tiki, kad išsaugotų sielą.

11 Tikėjimas yra pagrįstas įsitikinimas tuo, ko viliamasi, neregimų tikrenybių nenuneigiamas įrodymas. **2** Juk dėl tikėjimo protėviai gavo palankų liudijimą.

3 Tikėjimu suvokiame, kad santvarkos buvo sutvarkytos Dievo žodžiu, — iš neregimybės atsirado regima.

4 Tikėjimu Abelis aukojo Dievui vertesnę auką negu Kainas ir dėl tikėjimo gavo liudijimą, kad yra teisus, mat Dievas paliudijo pripažįstąs jo dovanas. Dėl tikėjimo jis ir miręs tebekalba.

5 Tikėjimu Henochas buvo perkeltas, kad neišvystų mirties; jo neberado, nes Dievas jį perkėlė. O prieš perkeliamas jis

gavo liudijimą, kad Dievui patiko. **6** Be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui. Kas artinasi prie Dievo, tas turi tikėti, kad jis yra ir kad uoliai jo ieškantiems atsilygina.

7 Tikėjimu Nojus, gavęs perspėjimą nuo Dievo apie dar nematomus dalykus, būdamas dievobaimingas pastatė laivą savo šeimynai išgelbėti. Tikėjimu jis pasmerkė pasaulį ir tapo iš tikėjimo kylančio teisumo paveldėtoju.

8 Tikėjimu Abraomas pakluso kviečiamas ir išėjo į vietą, kurią turėjo gauti kaip veldinį. Jis išėjo, nors nežinojo, kur einąs. **9** Tikėjimu jis apsigyveno pažado krašte tarsi svetimame ir gyveno palapinėse su Izaoku ir Jokūbu, to paties pažado bendraveldžiais. **10** Mat jis laukė miesto su tvirtais pamatais, kurio sumanytojas ir statytojas yra Dievas.

11 Tikėjimu ir pati Sara, nors buvo jau nebe to amžiaus, įgijo galios pradėti palikuonį, mat ji laikė ištikimu tą, kuris buvo davęs pažadą. **12** Taip iš vieno vyro, ir dar apmirusio, gimė palikuonys — gausūs kaip žvaigždės danguje ir nesuskaičiuojami kaip smiltys jūros pakrantėje.

13 Visi jie mirė tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, tik iš tolo juos regėdami ir sveikindami, ir išpažindami esą toje žemėje ateiviai ir laikini gyventojai. **14** Tie, kurie taip kalba, parodo ieškantys tėviškės. **15** Ir tikrai, jeigu jie būtų ilgėjęsi tos, iš kurios išvyko, būtų turėję progą sugrįžti. **16** Bet dabar jie trokšta geresnės, tai yra dangiškosios. Todėl Dievas jų nesigėdija, kai jo šaukiamasi kaip jų Dievo, nes jis paruošė jiems miestą.

17 Tikėjimu Abraomas mėginamas, galima sakyti, išties paaukojo Izaoką — tas, kuris buvo nudžiugintas pažadais, aukojo savo viengimį sūnų, **18** nors jam buvo pasakyta: „Tavo palikuonimis* vadins tuos, kurie bus iš Izaoko.“ **19** Jis išsamprotavo, kad Dievas gali net iš mirties jį prikelti; iš ten ir atgavo jį kaip įvaizdį.

20 Tikėjimu ir Izaokas, žvelgdamas į ateitį, palaimino Jokūbą ir Ezavą.

21 Tikėjimu Jokūbas prieš mirtį palaimino abu iš Juozapo sūnų ir pagarbino Dievą, pasirėmęs ant savo lazdos drūtgalio.

22 Tikėjimu Juozapas gyvenimo pabaigoje paminėjo apie Izraelio sūnų išėjimą ir davė paliepimą dėl savo palaikų.

23 Tikėjimu tėvai slėpė Mozę tris mėnesius nuo gimimo, nes

Hbr 11:18* Pažod. „sėkla“.

matė, kad vaikelis gražus; karaliaus įsakymo jie nepabūgo.
24 Tikėjimu Mozė užaugęs atsisakė vadintis faraono dukters
sūnumi **25** ir pasirinko verčiau kęsti skriaudas drauge su
Dievo tauta, negu laikinai mėgautis nuodėme. **26** Pateptojo* paniekinimą jis laikė didesniu turtu už Egipto lobius, nes
sutelkė žvilgsnį į atlygį. **27** Tikėjimu jis paliko Egiptą nepabūgęs karaliaus pykčio, nes buvo tvirtas, tarytum regėtų Neregimąjį. **28** Tikėjimu jis suruošė Paschą ir šlakstymą krauju, kad naikintojas neliestų jų pirmagimių.

29 Tikėjimu jie perėjo per Raudonąją jūrą kaip per sausumą, o mėginę tai padaryti egiptiečiai buvo paskandinti.

30 Tikėjimu Jericho sienos griuvo po septynių dienų žygiavimo aplinkui. **31** Tikėjimu paleistuvė* Rahaba, taikingai priėmusi žvalgus, nepražuvo su neklusniaisiais.

32 Ką dar galiu pasakyti? Man neužtektų laiko, jeigu imčiau pasakoti apie Gideoną, Baraką, Samsoną, Iftachą, Dovydą, taip pat Samuelį ir kitus pranašus. **33** Dėl tikėjimo jie nugalėjo karalystes, įvykdė teisingumą, gavo pažadus, užčiaupė liūtams nasrus, **34** nuslopino ugnies šėlsmą, išvengė kalavijo ašmenų, atsigavo iš silpnumo, tapo galiūnais kare, privertė bėgti svetimšalių kariuomenes. **35** Moterys atgavo prikeltus savo mirusiuosius, kiti buvo nukankinti, mat nesutiko išsipirkti laisvės, — kad gautų geresnį prisikėlimą. **36** Kitiems tekęs išbandymas buvo patyčios ir plakimai, dar ir pančiai, ir kalėjimai. **37** Jie buvo užmėtomi akmenimis, mėginami, pjūklais pjaustomi, kalaviju žudomi, vaikščiojo prisidengę avikailiais ir ožkenomis, kentė nepriteklių, priespaudą ir skriaudimą. **38** Tie, kurių pasaulis nebuvo vertas, klajojo dykumose, kalnuose, po olas ir žemės plyšius.

39 Vis dėlto jie visi — tie, kurie dėl tikėjimo gavo palankų liudijimą, nesulaukė to, kas buvo pažadėta, **40** nes Dievas kai ką geresnio numatė mums, kad jie nebūtų ištobulinti be mūsų.

12 Taigi, tokio didelio debesies liudytojų apsupti, ir mes nusimeskime visus apsunkinimus, taip pat šitą lengvai apraizgančią nuodėmę ir ištvermingai bėkime mums skirtose lenktynėse, **2** sutelkę žvilgsnį į savo tikėjimo didįjį Vedlį ir Ištobulintoją Jėzų. Dėl jam skirto džiaugsmo, nepaisydamas

---

Hbr 11:26* „Pateptasis“ — gr. *christos* (Kristus). **31*** T. y. prostitutė.

gėdos, jis ištvėrė kančių stulpą
ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje.
3 Gerai pamąstykite apie tą, kuris ištvėrė nusidėjėliams šitaip
burnojant savo pačių nenaudai,
kad nepailstumėte ir nesuglebtumėte siela.

4 Kovoje su šita nuodėme
jums dar neteko priešintis iki
kraujo, 5 ir jūs visai pamiršote paraginimą, skirtą jums kaip
sūnums: „Mano sūnau, nenumenkink Jehovos auklybos ir
nenusimink jo drausminamas,
6 nes ką Jehova myli, tą auklėja, ir plaka kiekvieną sūnų, kurį
priima.“

7 Jums reikia ištverti, juk tai
jūsų auklyba. Dievas elgiasi su
jumis kaip su sūnumis. O kurio gi sūnaus tėvas neauklėja?
8 Jeigu liktumėte be auklybos,
kurią visiems yra tekę patirti,
būtumėte nesantuokiniai vaikai, o ne sūnūs. 9 Be to, mūsų kūno tėvai mus auklėjo ir
mes juos gerbėme. Ar neturėtume juo labiau paklusti savo
dvasinio būvio Tėvui, idant gyventume? 10 Juk anie auklėjo mus, kaip išmanė, neilgą laiką, o jis mūsų labui tai daro,
kad taptume jo šventumo dalininkais. 11 Tiesa, kiekviena
auklyba iš karto atrodo ne džiuginanti, o liūdinanti, tačiau paskui duoda jos išlavintiems taikingą teisumo vaisių.

12 Tad pakelkite nusvirusias
rankas, sustiprinkite pasilpusius
kelius 13 ir tiesinkite takus
po savo kojomis, kad, kas luoša, neišnirtų, o verčiau sugytų.
14 Siekite taikos su visais, siekite šventumo, be kurio niekas
neregės Viešpaties. 15 Rūpestingai žiūrėkite, kad kuris nors
neprarastų Dievo malonės ir kad
kokia nuodinga šaknis išleidusi atžalą nepridarytų vargo ir
per ją daugelis nebūtų suteršti,
16 kad tarp jūsų neatsirastų ištvirkautojų ar tokių, kurie nevertina šventų dalykų, — kaip
Ezavas, už vieną valgį atidavęs pirmagimio teises. 17 Juk
žinote, kad paskui, kai norėjo
paveldėti palaiminimą, jis buvo
atstumtas — nerado galimybės
pakeisti sprendimą, nors su ašaromis to siekė.

18 Jūs juk prisiartinote ne
prie apčiuopiamo, liepsnojančio ugnimi kalno, ne prie juodo debesies, tamsybės, viesulo,
19 trimito skardesio ir žodžių
griausmo, kurį išgirdę žmonės
prašė, kad nieko jiems nebekalbėtų. 20 Mat jie negalėjo
pakelti įsakymo: „Net gyvulys,
jeigu paliestų kalną, turi būti užmuštas akmenimis.“ 21 Reginys buvo toks šiurpus, kad Mozė
pasakė: „Esu išsigandęs ir drebu.“ 22 Jūs prisiartinote prie
Siono kalno bei gyvojo Dievo

miesto — dangiškosios Jeruzalės,
prie miriadų angelų, 23 susi-
būrusių į visuotinį sambūrį, prie
danguje įrašytųjų pirmagimių
bendruomenės, prie visų Teisė-
jo Dievo ir ištobulintų teisiųjų
dvasinio būvio, 24 prie nau-
jos sandoros tarpininko Jėzaus
ir pašlakstyto kraujo, kalbančio
geriau už Abelio kraują.
25 Žiūrėkite, kad neatstum-
tumėte kalbančiojo. Juk jeigu
neištrūko atstūmusieji tą, kuris
perdavė Dievo perspėjimą že-
mėje, juo labiau neištrūksime
mes, jei nusigręšime nuo to, ku-
ris kalba iš dangaus. 26 Anuo-
met jo balsas sudrebino žemę, o
dabar jis žada: „Aš dar sykį su-
drebinsiu — ne tik žemę, bet ir
dangų.“ 27 Žodžiai „dar sykį“
rodo, jog drebinami dalykai —
tai, kas padaryta, — bus pašą-
linti, kad išliktų tie, kurie ne-
drebinami. 28 Todėl, kadangi
gauname nesudrebinamą kara-
lystę, laikykimės malonės, dėl
kurios galime priimtinai atlik-
ti tarnystę Dievui su dievobai-
mingumu ir šiurpuliu. 29 Juk
mūsų Dievas yra ryjanti ugnis.

13 Teišsilaiko broliška meilė.
2 Nepamirškite svetin-
gumo, juk dėl jo kai kurie, pa-
tys to nenumanydami, priėmė
viešnagėn angelus. 3 Galvoki-
te apie kalinius, lyg būtumėte
drauge įkalinti, taip pat apie
skriaudžiamuosius, nes ir patys
esate kūne. 4 Tebūna visų ger-
biama santuoka ir nesuterštas
santuokos patalas, nes ištvirkau-
tojus ir svetimautojus teis Die-
vas. 5 Jūsų gyvenime tenebū-
na meilės pinigams, pasitenkin-
kite tuo, ką turite. Jis juk yra
pasakęs: „Aš niekada tavęs nepa-
liksiu ir niekada tavęs neapleis-
siu.“ 6 Turėdami tvirtą pasiti-
kėjimą sakykime: „Jehova mano
padėjėjas, aš nebijosiu. Ką man
gali padaryti žmogus?“
7 Prisiminkite tuos, kurie
tarp jūsų vadovauja, kurie skel-
bė jums Dievo žodį. Įsižiūrėkite
į jų elgesio vaisius ir sekite jų
tikėjimu.
8 Jėzus Kristus yra tas pats va-
kar, šiandien ir amžinai.
9 Nesiduokite nešami į šo-
ną skirtingų, svetimų mokymų.
Puiku, kai širdis stiprinama ma-
lone, o ne valgiais, nedavusiais
naudos tiems, kurie jų laikėsi.
10 Mes turime aukurą, nuo
kurio valgyti neturi teisės ei-
nantys dievatarnystę palapinėje.
11 Mat kūnai gyvulių, kurių
kraują vyriausiasis kunigas neša
į šventąją vietą kaip auką už nuo-
dėmę, yra sudeginami už sto-
vyklos. 12 Todėl ir Jėzus, kad
pašventintų tautą savuoju krau-
ju, kentėjo už vartų. 13 Tai-
gi išeikime pas jį už stovyk-
los, nešdamiesi jo paniekinimą,

14 nes čia neturime išliekančio miesto, — laukte laukiame būsimojo. **15** Per jį visada aukokime Dievui gyriaus auką, tai yra jo vardą išpažįstančių lūpų vaisių. **16** Nepamirškite daryti gera ir dalytis su kitais, nes tokios aukos Dievui patinka.

17 Klausykite tų, kurie tarp jūsų vadovauja, mielai jiems nusileiskite, nes jie budi jūsų sielų labui kaip duosiantys apyskaitą; tada jie tai darys su džiaugsmu, o ne dūsaudami, antraip tai būtų jums žalinga.

18 Melskitės už mus, nes mes esame įsitikinę turį dorą sąžinę, — mat norime visais atžvilgiais dorai elgtis. **19** Ypač raginu jus melsti, kad būčiau greičiau jums sugrąžintas.

20 O ramybės Dievas, išvedęs iš mirusiųjų didįjį avių ganytoją, mūsų Viešpatį Jėzų, su amžinos sandoros krauju, **21** teaprūpina jus viskuo, kas gera, jo valiai vykdyti, per Jėzų Kristų darydamas mumyse tai, kas miela jo akims. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

22 Raginu jus, broliai, kantriai išklausyti šį padrąsinimo žodį — juk tik trumpai jums parašiau. **23** Žinokite, kad mūsų brolis Timotiejus išleistas į laisvę. Jeigu jis atvyks netrukus, keliausiu pas jus drauge su juo.

24 Sveikinkite visus, kurie pas jus vadovauja, ir visus šventuosius. Jus sveikina esantys Italijoje.

25 Malonė su jumis visais.

JOKŪBO

LAIŠKAS

1 Jokūbas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus vergas, dvylikai pasklidusių giminių.

Būkite sveiki!

2 Laikykite tai tikru džiaugsmu, mano broliai, kai patiriate visokių išbandymų, **3** žinodami, kad jūsų tikėjimo mėginimas ugdo ištvermę. **4** O ištvermė teatlieka savo darbą iki galo, kad būtumėte iki galo subrendę, visais atžvilgiais nepriekaištingi, nieko nestokojantys.

5 Tad jeigu kuris iš jūsų stokoja išminties, tegul prašo Dievą, nes jis dosniai visiems duoda nepriekaištaudamas, ir jam bus suteikta. **6** Bet tegul prašo tikėdamas, nė kiek neabejodamas, nes abejojantis yra lyg jūros banga, vėjo genama ir blaškoma. **7** Toks žmogus tene-

mano ką nors gausiąs iš Jehovos* — **8** toks svyruojantis, visuose savo keliuose nepastovus žmogus.

9 Vargingas brolis tedžiūgauja dėl savo išaukštinimo, **10** o turtingas — dėl savo pažeminimo, nes jis nunyks kaip augalo žiedas. **11** Juk pakilusi kaitri saulė išdžiovina augalą, jo žiedas nubyra ir jo grožis pragaišta. Taip ir turtuolis nunyks savo keliuose.

12 Laimingas žmogus, kuris atsilaiko mėginamas, nes, kai bus pripažintas vertu, gaus gyvenimo vainiką, kurį Jehova pažadėjo jį mylintiems. **13** Mėginamas niekas tenesako: „Esu Dievo mėginamas.“ Tuo, kas bloga, Dievo neįmanoma mėginti ir jis pats nė vieno tuo nemėgina. **14** Kiekvienas yra mėginamas, kai jo paties geismas jį traukia ir vilioja. **15** Geismas pradėjęs pagimdo* nuodėmę, o padaryta nuodėmė užtraukia mirtį.

16 Nesusiklaidinkite, mano mylimieji broliai. **17** Kiekvienas geras davinys ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybės, nes ateina nuo dangaus šviesulių Tėvo, kuris nesimaino ir nesikeičia, kaip kad slenkantys šešėliai. **18** Panorėjęs jis pagimdė mus tiesos žodžiu, kad būtume tarsi pirmieji vaisiai iš jo kūrinių.

19 Žinokite tai, mano mylimieji broliai. Kiekvienas žmogus tebūna greitas klausytis, lėtas kalbėti, lėtas rūstauti, **20** nes žmogaus rūstybė nevykdo Dievo teisumo. **21** Todėl atsikratykite visokio purvo, atmeskite kerojantį blogį ir romiai priimkite skiepijamą žodį, kuris gali išgelbėti jūsų sielas.

22 Be to, tapkite žodžio vykdytojais, o ne vien klausytojais, kurie apgaudinėja save klaidingais samprotavimais. **23** Jei kas tėra žodžio klausytojas, o ne vykdytojas, jis panašus į žmogų, kuris žvelgia į savo prigimtąjį veidą veidrodyje: **24** pasižiūri į save, nueina ir tuojau pamiršta, koks esąs. **25** O kuris įsižiūri į tobuląjį laisvės įstatymą ir jo laikosi, tasai, būdamas ne užmaršus klausytojas, bet darbo vykdytojas, bus laimingas tai darydamas.

26 Jei kas manosi esąs Dievo garbintojas, tačiau nepažaboja savo liežuvio, tas apgaudinėja savo širdį ir jo garbinimas tuščias. **27** Tyras ir nesuterštas garbinimas mūsų Dievo ir Tėvo akyse — tai rūpintis našlaičiais bei našlėmis jų varge ir saugotis nesusitepti šiuo pasauliu.

Jok 1:7* Žr. 1 priedą. **15*** Arba „Geismas apvaisintas pagimdo“.

2 Mano broliai, kaipgi jūs, išpažindami tikėjimą mūsų šlovinguoju Viešpačiu Jėzumi Kristumi, galite elgtis šališkai? **2** Juk jeigu į jūsų sueigą ateina žmogus, apsimaustęs aukso žiedais, puošniai apsirengęs, ir ateina vargšas nevalyvais drabužiais, **3** jūs prielankūs tam, kuris išsipuošęs, ir jam sakote: „Sėskis štai čia, patogiai“, o vargšui tariate: „Tu pastovėk“ arba: „Sėskis čia, prie mano pakojos“. **4** Argi tada tarp jūsų nėra luominio susiskirstymo, argi nesate tapę teisėjais, kurie teisia iškreiptai?

5 Paklausykite, mano mylimieji broliai. Ar ne tiesa, kad Dievas pasirinko tuos, kas pasaulyje vargšai, tapti turtingus tikėjime ir paveldėti karalystę, kurią yra pažadėjęs jį mylintiems? **6** O jūs paniekinote vargšą. Argi ne turtuoliai jus engia ir tampo po teismus? **7** Argi ne jie piktžodžiauja kilniam vardui, kuriuo vadinatės? **8** Tiesa, jeigu vykdote karališkąjį įstatymą, kaip parašyta: „Mylėk savo artimą kaip save patį“, darote gerai. **9** Bet jeigu elgiatės šališkai, darote nuodėmę — įstatymas kaltina jus nusižengiant.

10 Mat kas laikosi viso Įstatymo, bet nusižengia vienam nuostatui, pažeidžia visus. **11** Juk tas, kuris pasakė „nesvetimauk“, pasakė ir „nežudyk“. Tad jeigu nesvetimauji, bet žudai, nusižengi įstatymui. **12** Kalbėkite ir elkitės kaip tie, kurie bus teisiami pagal laisvų žmonių įstatymą. **13** Kas nerodo gailestingumo, bus teisiamas negailestingai. Gailestingumas triumfuoja prieš teismą.

14 Kas iš to, mano broliai, jei kas nors sako turįs tikėjimą, bet neturi darbų? Argi toks tikėjimas gali jį išgelbėti? **15** Jeigu brolis ar sesuo neturi kuo apsirengti, stokoja kasdienio maisto, **16** ir kas nors iš jūsų sakote jiems: „Eikite ramybėje, sušilkite ir pasisotinkite“, tačiau neduodate jiems to, kas būtina jų kūnui, kokia iš to nauda? **17** Taip ir tikėjimas, jei neturi darbų, pats savaime yra negyvas.

18 Vis dėlto kas nors pasakys: „Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus. Parodyk man savo tikėjimą be darbų, o aš parodysiu tau savo tikėjimą darbais.“ **19** Tu tiki, kad yra vienas Dievas? Gerai darai. Tačiau demonai irgi tiki, ir dreba. **20** Ar nori žinoti, tuščias žmogau, kad tikėjimas be darbų nenaudingas? **21** Argi Abraomas, mūsų tėvas, ne dėl darbų buvo pripažintas teisiu, kai aukojo savo sūnų Izaoką ant aukuro? **22** Kaip matai, jo tikėjimas veikė išvien su darbais ir darbais jo tikėjimas buvo ištobulintas. **23** Taip išsipildė Rašto žodžiai: „Abraomas patikėjo Jehova ir tai jam buvo

įskaityta teisumu“, ir jis buvo pavadintas „Jehovos draugu“.

24 Kaip matote, žmogus bus pripažintas teisiu dėl darbų, ne vien dėl tikėjimo. **25** Taip ir paleistuvė* Rahaba — argi ne dėl darbų ji buvo pripažinta teisia, kai svetingai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos išleido? **26** Tikrai, kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas.

3 Neskubėkite, mano broliai, daugelis tapti mokytojais, žinodami, kad mūsų laukia griežtesnis teismas. **2** Juk mes visi dažnai suklumpame. Jeigu kas nesuklumpa kalboje, yra tobulas žmogus, gebantis pažaboti ir visą kūną. **3** Įbrukę žąslus arkliams į nasrus, kad mums paklustų, suvaldome ir visą jų kūną. **4** Štai netgi laivus, nors ir labai didelius ir stiprių vėjų genamus, mažytis vairas pasuka, kur tik nori vairininkas.

5 Liežuvis irgi mažas narys, tačiau didžiai giriasi. O kokia maža ugnelė padega didžiulę girią! **6** Taip, liežuvis yra ugnis. Liežuvis — tikras neteisumo pasaulis tarp mūsų narių, nes jis suteršia visą kūną ir padega visą gyvenimo eigą*, pats Gehenos# padegtas. **7** Juk visų rūšių žvėris, paukščius, roplius ir jūros gyvūnus žmogus tramdo ir sutramdo. **8** O liežuvio joks žmogus nepajėgia sutramdyti. Tai nerimstanti piktybė, pilna mirtinų nuodų. **9** Juo mes laiminame Jehovą, savo Tėvą, ir juo tariame prakeiksmus žmonėms, kurie sukurti „panašūs į Dievą“. **10** Iš tų pačių lūpų išeina laiminimas ir prakeikimas.

Šitaip, mano broliai, neturi būti. **11** Argi gali iš vieno šaltinio sykiu trykšti ir saldus, ir kartus vanduo? **12** Broliai, bene figmedis gali užauginti alyvuogių, o vynmedis — figų? Taip pat sūri versmė negali duoti saldaus vandens.

13 Kas iš jūsų išmintingas ir nusimanantis? Teparodo tai darbais — puikiu elgesiu — su išminčiai būdingu romumu. **14** O jeigu jūsų širdyse kartus pavydas ir vaidingumas, nesigirkite ir nemeluokite tiesai. **15** Ta išmintis ateina ne iš aukštybių, — ji žemiška, gyvuliška, demoniška. **16** Juk kur pavydas ir vaidingumas, ten netvarka ir visokios bjaurystės.

17 O išmintis iš aukštybių yra pirmiausia tyra, paskui taikinga, supratinga*, linkusi paklusti, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, nešališka, neveidmainiška. **18** Be to, teisumo vaisius taikoje sėjamas tarp tų, kurie neša taiką.

Jok 2:25* T. y. prostitutė. **3:6*** Pažod. „gimimo ratą“. **6#** Žr. 9 priedą.

Jok 3:17* Pažod. „nuolaidi“.

4 Dėl ko tarp jūsų kyla karai,
dėl ko kyla kivirčai? Argi
ne dėl to, kad geidžiate tenkin-
ti kūniškas užgaidas, kovojan-
čias jūsų nariuose? **2** Geidžia-
te, bet neturite. Žudote ir gviešia-
tės svetimo, bet negalite gauti.
Kovojate ir kariaujate. Jūs netu-
rite, nes neprašote. **3** Prašote
ir negaunate, nes prašote nege-
ram tikslui — norėdami paten-
kinti kūniškas užgaidas.

4 Svetimautojos, argi nežino-
te, kad draugystė su pasauliu yra
priešiškumas Dievui? Todėl kas
nori būti pasaulio draugas, da-
rosi Dievo priešu. **5** Negi ma-
note, kad Raštas tuščiai sako:
„Mumyse apsigyvenusios dva-
sios troškimai yra pavydūs“?
6 Vis dėlto jo teikiama malonė
didesnė. Todėl ir sakoma: „Die-
vas išpuikėliams priešinasi, o
nuolankiesiems teikia malonę.“

7 Tad pakluskite Dievui; prie-
šinkitės Velniui, ir jis bėgs nuo
jūsų. **8** Artinkitės prie Dievo,
ir jis artinsis prie jūsų. Nusi-
valykite rankas, nusidėjėliai, iš-
gryninkite širdis, svyruojantie-
ji. **9** Krimskitės, sielvartaukite
ir verkite. Tepavirsta jūsų juo-
kas sielvartu ir jūsų džiaugsmas
— liūdesiu. **10** Nusižeminkite
Jehovos akivaizdoje, ir jis jus
išaukštins.

11 Liaukitės peikę vienas ki-
tą, broliai. Kas peikia ar teisia
savo brolį, peikia ir teisia įsta-
tymą. O jeigu teisi įstatymą, esi
ne įstatymo vykdytojas, bet tei-
sėjas. **12** Vienas yra įstatymo
davėjas ir teisėjas — tas, kuris
gali ir išgelbėti, ir sunaikinti. O
tu, kas tu toks, kad teisi savo
artimą?

13 Dabar paklausykite jūs,
kurie sakote: „Šiandien ar rytoj
keliausime į tą miestą, išbūsi-
me ten metus, versimės ir pasi-
pelnysime“, **14** nors nežinote,
koks bus jūsų gyvenimas rytoj.
Juk esate rūkas, kuris trumpam
pasirodo ir išnyksta. **15** Ver-
čiau sakytumėte: „Jeigu Jehova
panorės, gyvensime ir darysime
tą ar aną.“ **16** O jūs didžiuoja-
tės savo pagyrūniškais užmojais.
Visas toks didžiavimasis yra blo-
gas. **17** Taigi kas moka daryti,
kas teisinga, bet nedaro, tas nu-
sideda.

5 Dabar paklausykite jūs, tur-
tuoliai: verkite ir aimanuo-
kite dėl jūsų laukiančių negan-
dų. **2** Jūsų turtai supuvo, jū-
sų drabužius kandys sukapojo.
3 Jūsų auksas ir sidabras surū-
dijo, jų rūdys liudys prieš jus ir
ės jūsų kūną. Tarsi ugnis pasku-
tinėmis dienomis bus tai, ką su-
sikrovėte.* **4** Štai šaukia jūsų
laukus nuvaliusių darbininkų

Jok 5:3* Arba „ės jūsų kūną tarsi ugnis. Paskutinėmis dienomis jūs susikrovėte turtą.“

užmokestis, kurį sulaikėte, ir pjovėjų pagalbos šauksmai pasiekė kareivijų Jehovos ausis. **5** Jūs gyvenote žemėje prabangiai ir pasinėrėte į kūniškus malonumus. Netgi skerdimo dieną penėjote savo širdis. **6** Jūs pasmerkėte, nužudėte teisųjį. Argi jis jums nesipriešina?*

7 Todėl būkite kantrūs, broliai, iki Viešpats jau bus čia*. Štai žemdirbys kantriai laukia brangaus žemės vaisiaus, kol užeina ankstyvieji ir vėlyvieji lietūs#. **8** Jūs irgi būkite kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes Viešpats čia bus jau netrukus.

9 Nedūsaukite iš nepasitenkinimo vieni kitais, broliai, kad nebūtumėte nuteisti. Štai Teisėjas jau stovi prie durų. **10** Broliai, vargų kentėjimo ir kantrybės pavyzdžiu laikykite pranašus, kalbėjusius Jehovos vardu. **11** Štai mes vadiname laimingais tuos, kurie ištvėrė. Jūs girdėjote apie Jobo ištvermę ir matėte, ką Jehova jam galiausiai suteikė, — Jehova yra kupinas užuojautos ir gailestingas.

12 Pirmiausia, mano broliai, liaukitės prisiekinėję ar dangumi, ar žeme, ar kuo nors kitu. Tik tegul jūsų „taip“ reiškia „taip“, o „ne“ — „ne“, kad neužsitrauktumėte pasmerkimo.

13 Kas nors iš jūsų kenčia vargus? Tegul meldžiasi. Kas nors pakilios dvasios? Tegul gieda psalmes. **14** Kas nors iš jūsų serga? Tegul pasikviečia bendruomenės vyresniuosius ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Jehovos vardu. **15** Tikėjimo malda išgydys sergantį*, ir Jehova jį pakels. O jeigu jis yra padaręs nuodėmių, jam bus atleista.

16 Tad atvirai išpažinkite vieni kitiems savo nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad būtumėte išgydyti. Teisiojo maldavimas, ėmęs veikti, turi didelę galią. **17** Elijas buvo žmogus kaip ir mes, turintis tokius pat jausmus, bet jis melste meldė, kad nelytų, ir krašte nelijo trejus metus ir šešis mėnesius. **18** Kai jis meldė vėl, dangus davė lietaus, ir žemė išželdino savo vaisių.

19 Mano broliai, jei kas nors iš jūsų nuklysta nuo tiesos ir kitas jį sugrąžina, **20** žinokite: tas, kuris sugrąžina nusidėjėlį iš klystkelio, išgelbės jo sielą nuo mirties ir uždengs daugybę nuodėmių.

Jok 5:6* Arba „nužudėte teisųjį. Jis jums nesipriešina.“ **7*** Žodžiais „jau bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą. **7#** Ankstyvieji lietūs prasidėdavo maždaug spalio viduryje, o vėlyvieji — maždaug balandžio viduryje.

Jok 5:15* Pažod. „pavargusį“.

PIRMASIS PETRO

LAIŠKAS

1 Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas — laikiniems gyventojams, pasklidusiems Ponte,
Galatijoje, Kapadokijoje, Azijoje ir Bitinijoje, išrinktiesiems
2 Dievo Tėvo numatymu, pašventintiems dvasia, kad būtų
klusnūs ir pašlakstyti Jėzaus
Kristaus krauju.

Tepadaugėja jums malonės ir
ramybės.

3 Tebūna palaimintas mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas
ir Tėvas, kuris dėl savo didžio
gailestingumo Jėzaus Kristaus
prikėlimu iš mirusiųjų atgimdė
mus gyvai vilčiai, **4** nepragaištančiam, nesuterštam ir nenykstančiam paveldui. Šis danguje
laikomas jums, **5** Dievo galia
per tikėjimą saugomiems išgelbėjimui, kuris bus apreikštas
paskutiniu laiku. **6** Tuo jūs labai džiaugiatės, nors šį trumpą
laiką, kai reikia, tenka ir paliūdėti dėl įvairių išbandymų,
7 kad jūsų išmėgintas tikėjimas,
daug vertingesnis už pražūvantį auksą, nors ir ugnimi ištirtą*,
būtų rastas vertas gyriaus, šlovės
ir pagarbos, kai apsireikš Jėzus
Kristus. **8** Kad ir nesate jo matę, jūs mylite jį. Nors dabar jo
neregite, tikite juo ir džiūgaujate
neapsakomu, šlovingu džiaugsmu, **9** gaudami tikėjimo vaisių — savo sielų išgelbėjimą.

10 Šitą išgelbėjimą kruopščiai aiškinosi ir rūpestingai tyrinėjo pranašai, kurie pranašavo apie jums skirtąją malonę.
11 Jie tyrinėjo, kada ir koks bus
Kristui skirtas laikotarpis, apie
kurį dvasia jiems bylojo, iš anksto liudydama apie Kristaus kentėjimus ir kas šlovinga vyks paskui. **12** Jiems buvo apreikšta,
kad ne sau, bet jums patarnauja
perduodami tai, ką dabar per
šventąją dvasią, atsiųstą iš dangaus, jums pranešė paskelbusieji
gerąją naujieną. Į šiuos dalykus
trokšta pažvelgti angelai.

13 Todėl nuteikite protą veiklai*, būkite visiškai blaivūs; sudėkite viltis į malonę, kurią
patirsite per Jėzaus Kristaus apsireiškimą. **14** Kaip klusnumo
vaikai, nebesileiskite formuojami geismų, kuriems anksčiau
pasiduodavote dėl savo neišmanymo, **15** bet, sekdami Šventuoju, kuris jus pašaukė, tapkite ir jūs šventi visu savo elgesiu.
16 Juk parašyta: „Būkite šventi,
nes aš esu šventas.“

1Pt 1:7* Arba „išgrynintą“.

1Pt 1:13* Pažod. „susijuoskite proto strėnas“.

17 Be to, jeigu šaukiatės Tėvo,
kuris nešališkai teisia kiekvieną
pagal jo darbą, elkitės su bai-
me, kol gyvenate kaip ateiviai.
18 Juk žinote, kad ne pragaiš-
tančiais dalykais, ne auksu ar
sidabru, buvote išvaduoti iš be-
vaisės gyvensenos, kurią perė-
mėte iš protėvių, **19** bet bran-
giu krauju — tarsi avinėlio be
ydos ir dėmės, — Kristaus krau-
ju. **20** Tiesa, numatytas jis bu-
vo prieš pasaulio užgimimą*,
bet pasirodė laikų pabaigoje dėl
jūsų, **21** jo dėka tikinčių Die-
vą — tą, kuris prikėlė jį iš mi-
rusiųjų ir suteikė jam šlovę, —
kad jūsų tikėjimas ir viltis būtų
Dieve.

22 Dabar, kai klusnumu tie-
sai išgryninote savo sielas ir taip
išsiugdėte neveidmainingą bro-
lišką meilę, karštai iš širdies
mylėkite vieni kitus. **23** Jūs
buvote atgimdyti — ir ne iš pra-
gaištančios, bet iš nepragaištan-
čios sėklos, gyvojo ir amžinojo
Dievo žodžiu. **24** Juk „visoks
kūnas yra lyg žolė, ir visa jo šlo-
vė — tarsi žolės žiedas; žolė nu-
vysta ir žiedas nubyra, **25** o
Jehovos* žodis išlieka amžinai“.
Tas „žodis“ yra jums paskelbta
geroji naujiena.

2 Todėl pameskite visokią blo-
gybę, visokį klastingumą,
veidmainystę, pavydą ir visokias
pagiežingas apkalbas. **2** Lyg
naujagimiai trokškite gryno žo-
džio pieno, kad juo augtumėte
išgelbėjimui, **3** jeigu jau para-
gavote, koks Viešpats maloning-
gas.

4 Jūs, einantys prie jo, prie
gyvo akmens, žmonių, tiesa, at-
mesto, bet Dievo išrinkto, bran-
gaus, **5** ir patys esate tarsi gyvi
akmenys, iš kurių statomi dvasi-
niai namai, kad būtumėte šven-
ta kunigija ir aukotumėte pri-
imtinas Dievui dvasines aukas
per Jėzų Kristų. **6** Raštas juk
sako: „Štai dedu Sione rinktinį
akmenį, kertinį pamato akme-
nį, brangų; ir kas tik juo tiki, tik-
rai nenusivils*.“

7 Todėl jis brangus jums, ti-
kintiems. O netikintiems: „kaip
tik tas akmuo, kurį statytojai
atmetė, tapo viršutiniu kertiniu
akmeniu“ **8** ir „suklupimo ak-
meniu, nupuolimo uola“. Jie
suklumpa, nes nepaklūsta žo-
džiui. Taip jiems ir skirta. **9** O
jūs esate „išrinkta giminė, ka-
rališkoji kunigija, šventa tauta,
ypatinga nuosavybe tapę žmo-
nės, kad visur skelbtumėte do-
rybes“ to, kuris pašaukė jus iš
tamsos į savo nuostabią šviesą.

1Pt 1:20* Pažod. „prieš pasaulio [sėklos] metimą žemyn“. Turimi omenyje Adomo ir Ievos vaikai. **25*** Žr. 1 priedą.

1Pt 2:6* Arba „tikrai nebus sugėdintas“.

10 Kadaise nebuvote tauta, o dabar esate Dievo tauta; nebuvote patyrę gailestingumo, o dabar esate patyrę gailestingumą.

11 Mylimieji, raginu jus, kaip ateivius ir laikinus gyventojus, saugotis kūno geismų, kovojančių prieš sielą. **12** Jūsų elgesys tarp tautų tebūna nepriekaištingas, kad dėl tų dalykų, dėl kurių žmonės dabar peikia jus kaip piktadarius, patikrinimo dieną šlovintų Dievą, nes mato gerus jūsų darbus.

13 Dėl Viešpaties pakluskite visokiam žmogiškam sutvarkymui: ar karaliui, kaip viršiausiam, **14** ar valdytojams, kaip jo pasiųstiems bausti piktadarių ir pagirti geradarių. **15** Juk tokia Dievo valia, kad darydami gera nutildytumėte neišmanėliškas neprotingų žmonių kalbas. **16** Būkite kaip laisvi žmonės, tačiau ne tokie, kurie savo laisve dangsto blogį, bet kaip Dievo vergai. **17** Gerbkite visus, mylėkite broliją, bijokite Dievo, gerbkite karalių.

18 Namų tarnai tebūna su visa derama baime klusnūs savo šeimininkams — ne vien geriems ir supratingiems, bet ir įnoringiems, **19** nes jeigu kas atlaiko vargus ir kenčia nepelnytai, dėl savo sąžinės Dievo akivaizdoje, tai yra vertybė. **20** Juk argi čia nuopelnas, jeigu ištveriate mušami už nuodėmes? Tačiau jeigu ištveriate kentėdami už gerus darbus, tai yra vertybė Dievui.

21 Juk tam ir buvote pašaukti — pats Kristus kentėjo už jus, palikdamas jums pavyzdį, kad tiksliai sektumėte jo pėdomis. **22** Jis nepadarė nuodėmės, jo lūpose nerasta apgaulės. **23** Įžeidinėjamas jis neatsakė įžeidimais, kentėdamas negrasino, bet patikėjo save tam, kuris teisia teisingai. **24** Jis pats savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant stulpo*, kad būtume išvaduoti iš nuodėmių ir gyventume teisumui. „Jo žaizdomis buvote išgydyti.“ **25** Juk jūs buvote lyg paklydusios avys, o dabar sugrįžote pas savo sielų ganytoją ir prižiūrėtoją.

3 Taip ir jūs, žmonos, klausykite savo vyrų, kad jeigu kurie nepaklūsta žodžiui, būtų laimėti be žodžio, žmonų elgesiu, **2** matydami, jog elgiatės tyrai ir su didžia pagarba. **3** Ir tegul puošia jus ne išorė — supinti plaukai, aukso gražmenos ar drabužiai, — **4** bet širdyje slypintis žmogus, apsivilkęs nesunešiojamu apdaru tykios ir romios dvasios, kuri labai brangi Dievo akyse. **5** Juk kadaise šventos moterys, kurios vylėsi Dievu, irgi taip puošėsi,

---

1Pt 2:24* Pažod. „ant medžio“.

būdamos klusnios savo vyrams.
6 Štai Sara klaūsė Abraomo ir
vadino jį viešpačiu. Jūs esate jos
dukterys, jeigu tik darote gera
nebijodamos jokių bauginimų.

7 Taip ir jūs, vyrai, gyvenkite
su žmonomis supratingai, gerb-
kite jas kaip trapesnį indą — kaip
moteris, juk drauge su jomis esa-
te gyvenimo malonės paveldė-
tojai; tada nebus kliūties jūsų
maldoms.

8 Galiausiai visi būkite vien-
minčiai, atjautūs, broliškai my-
lintys, jautrios širdies, nuolan-
kios dvasios, **9** neatmokėkite
skriauda už skriaudą ar įžeidimu
už įžeidimą, bet, priešingai —
laiminkite, nes tokiu keliu eiti
buvote pašaukti, kad paveldėtu-
mėte palaiminimą.

10 „Kas nori mylėti gyveni-
mą ir matyti gerų dienų, tas te-
sulaiko savo liežuvį nuo blogio
ir lūpas nuo apgaulingos kalbos,
11 tesigręžia nuo blogio ir teda-
ro gera; teieško taikos* ir tegul
vejasi ją. **12** Juk Jehovos akys
žvelgia į teisiuosius ir jo ausys
girdi jų maldavimą; tačiau Je-
hovos veidas — prieš darančius
bloga.“

13 Tikrai, kas gi jums pa-
kenks, jeigu uoliai darysite gera?
14 Net jeigu jums tenka kentėti
dėl teisumo, esate laimingi. O to,
ko jie bijo, nebijokite ir nepra-
raskite savitvardos. **15** Šventu
laikykite Viešpatį Kristų savo šir-
dyse, visada pasirengę apsiginti,
jeigu kas pareikalautų jūsų pa-
grįsti savąją viltį, tik darykite tai
romiai ir labai pagarbiai.

16 Išlaikykite gerą sąžinę, kad
tie, kurie niekinamai kalba apie
jūsų gerą elgesį Kristuje, susi-
gėstų dėl to, dėl ko jus peikia.
17 Verčiau kentėti už gerus dar-
bus, jeigu tokia Dievo valia, negu
už blogus. **18** Juk ir Kristus
kartą visiems laikams mirė už
nuodėmes, teisusis už neteisiuo-
sius, kad nuvestų jus pas Dievą,
pats numarintas kūnu, o atgai-
vintas dvasia. **19** Kaip dvasia
jis nuėjo skelbti kalėjime esan-
čioms dvasioms, **20** kurios ka-
daise, Nojaus dienomis, buvo
neklusnios, kai Dievo kantrybė
laukė bestatant laivą, kuriuo keli
žmonės, tai yra aštuonios sielos,
buvo išgelbėti per vandenį.

21 O dabar per Jėzaus Kris-
taus prisikėlimą jus gelbsti to
atitikmuo — krikštas (ne kūno
nešvaros nuplovimas, bet praš-
ymas, kad Dievas suteiktų gerą
sąžinę). **22** Jis nuėjo į dangų
ir yra Dievo dešinėje; jam buvo
pavesti ir angelai, ir valdžios, ir
galybės.

4 Taigi, Kristus kentėjo kū-
nu, tad ir jūs apsiginkl-
uokite ta pačia nuostata, nes
tas, kas iškentė kūnu, atsižadėjo

1Pt 3:11* Arba „ramybės“.

nuodėmių, **2** kad likusį laiką
kūne gyventų nebe žmonių geis-
mais, o Dievo valia. **3** Gana,
kad praėjusį laiką vykdėte tautų
valią, kai buvote pasidavę įžūliai
elgtis, tenkinti geidulius, gir-
tauti, ūžauti, varžytis išgertuvė-
se ir neleistinai stabmeldžiauti.
4 Kadangi nebebėgate su jais
pasinerti į tą patį pasileidimo
liūną, jie stebisi ir jus užgaulio-
ja. **5** Bet tie žmonės atsiskai-
tys tam, kuris pasirengęs teisti
gyvus ir mirusius. **6** Juk dėl to
geroji naujiena buvo paskelbta
ir mirusiems*, kad jie, nuteis-
ti pagal kūną žmonių požiūriu,
gyventų dvasia Dievo požiūriu.
7 Visų dalykų galas priartėjo.
Tad būkite sveikos nuovokos,
būkite budrūs melstis. **8** O vi-
sų pirma karštai mylėkite vieni
kitus, nes meilė uždengia daugy-
bę nuodėmių. **9** Būkite vieni
kitiems svetingi be niurnėjimo.
10 Pagal tai, kokią kiekvienas
gavote dovaną, naudokite ją pa-
tarnauti vienas kitam kaip ge-
ri visokeriopos Dievo malonės
prievaizdai. **11** Jei kas kalba,
tekalba kaip Dievo apreikštuo-
sius žodžius; jei kas patarnau-
ja, tepatarnauja pasikliaudamas
Dievo teikiama stiprybe, kad
visu kuo per Jėzų Kristų būtų
šlovinamas Dievas. Jam priklau-
so šlovė ir galybė per amžių am-
žius. Amen.

12 Mylimieji, nesistebėkite,
kad jus degina ugnis, tarsi tai
būtų kažkas keista; taip da-
rosi, kad būtumėte išbandyti.
13 Priešingai, džiaukitės būda-
mi Kristaus kentėjimų dalinin-
kai, kad galėtumėte džiaugtis
didžiu džiaugsmu ir tada, kai
apsireikš jo šlovė. **14** Jeigu jus
užgaulioja dėl Kristaus vardo,
esate laimingi, nes šlovės dva-
sia, paties Dievo dvasia, ilsisi ant
jūsų.

15 Tik niekas iš jūsų teneken-
čia kaip žmogžudys, vagis, pik-
tadarys ar toksai, kuris kišasi į
svetimus reikalus. **16** O jeigu
kas kenčia dėl to, kad yra krikš-
čionis, tegu nesigėdija, bet šlo-
vina šiuo vardu Dievą. **17** Juk
atėjo skirtas laikas prasidėti teis-
mui nuo Dievo namų. O jei-
gu jis prasidės nuo mūsų, tai
koks galas laukia tų, kurie Die-
vo gerajai naujienai nepaklūs-
ta? **18** „Ir jeigu teisusis sun-
kiai išgelbėjamas, tai kur bepa-
sirodys bedievis ir nusidėjėlis?“
19 Taigi tie, kurie kenčia pagal
Dievo valią, tepaveda savo sie-
las ištikimajam Kūrėjui, darydą-
mi gera.

5 Tad raginu jūsų vyresniuo-
sius, pats irgi būdamas
vyresnysis ir Kristaus kentėji-
mų liudytojas, taip pat dalinin-

1Pt 4:6* T. y. mirusiems dvasine prasme. Žr. Ef 2:1.

kas šlovės, kuri bus apreikšta:
2 ganykite jums patikėtą Dievo kaimenę ne iš prievartos, bet noriai, ne dėl nesąžiningo pasipelnymo, bet su atsidavimu,
3 ne viešpataudami jums patikėtiems,* bet būdami pavyzdžiu kaimenei. **4** Ir kai pasirodys vyriausiasis ganytojas, jūs gausite nevystantį šlovės vainiką.

5 Taip ir jūs, jaunesnieji, būkite klusnūs vyresniesiems. Susijuoskite visi nuolankumu vieni kitiems, nes Dievas išpuikėliams priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę.

6 Tad nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus metui atėjus, **7** ir meskite ant jo visą savo nerimo naštą*, nes jis jumis rūpinasi. **8** Būkite blaivūs, budėkite. Jūsų priešininkas Velnias lyg riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, ieškodamas ką praryti.
9 Bet jūs priešinkitės jam, likdami tvirti tikėjimu, žinodami, kad jūsų brolijai pasaulyje tenka ištverti tokius pat kentėjimus.
10 O visokios malonės Dievas, kuris jus pašaukė į savo amžiną šlovę Kristuje, pats jus, trumpai pakentėjusius, išlavins, sutvirtins ir sustiprins. **11** Jam priklauso galybė per amžius. Amen.

12 Per Silvaną, ištikimą brolį — tokiu jį laikau, — trumpai parašiau jums norėdamas padrąsinti ir nuoširdžiai paliudyti, kad tai yra tikroji Dievo malonė; tvirtai jos laikykitės. **13** Jus sveikina esančioji Babilone, išrinktoji kaip ir jūs, taip pat Morkus, mano sūnus. **14** Sveikinkite vieni kitus meilės pabučiavimu.

Ramybė jums visiems, esantiems Kristuje.

1Pt 5:3* Arba „ne viešpataudami tiems, kurie yra Dievo paveldas“.
7* Arba „visus savo rūpesčius“.

ANTRASIS PETRO

LAIŠKAS

1 Simonas Petras, Jėzaus Kristaus vergas ir apaštalas — tiems, kurie, kaip ir mes, yra įgiję lygiai vertingą tikėjimą dėl mūsų Dievo ir dėl Gelbėtojo Jėzaus Kristaus teisumo.

2 Tedaugėja jums malonės ir ramybės* per Dievo ir Jėzaus, mūsų Viešpaties, aiškų pažinimą,
3 nes visa, kas reikšminga dėl

2Pt 1:2* Arba „taikos“.

gyvenimo ir dievotumo, jo dieviškoji galia padovanojo mums
per aiškų pažinimą to, kuris pašaukė mus šlove ir dorybe.
4 Per šituos dalykus jis padovanojo mums brangiuosius ir
didinguosius pažadus, kad per juos, pabėgę nuo sugedimo, iš-
plitusio pasaulyje dėl geidulystės, taptumėte dieviškos prigimties dalininkais.

5 Todėl jūs savo ruožtu kuo uoliausiai stenkitės praturtinti
savo tikėjimą dorybe, dorybę — pažinimu, 6 pažinimą — su-
sivaldymu, susivaldymą — ištverme, ištvermę — dievotumu,
7 dievotumą — broliškumu, broliškumą — meile. 8 Juk jeigu
šių dalykų turite, esate jų kupini, jie neleis jums likti neveikliems ar bevaisiams mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus aiškiame pažinime.

9 O kas jų neturi, yra aklas, užmerkęs akis, kad nematytų
šviesos, pamiršęs, kad buvo apvalytas nuo savo senųjų nuo-
dėmių. 10 Todėl, broliai, kuo labiausiai stenkitės sutvirtinti
savo pašaukimą ir išrinkimą; jei tai darote, tikrai nenupulsite.
11 Šitaip jums plačiai atsivers durys į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę.

12 Todėl aš visada būsiu pasi-
rengęs priminti jums šiuos daly-
kus, nors žinote juos ir esate tvir-
ti tiesoje, kurią turite. 13 Ma-
nau, jog teisingai darau žadin-
damas jus priminimais, kol dar
esu šioje palapinėje*, 14 nes
žinau, kad jau greitai mano pa-
lapinė bus nugriauta, kaip man
leido suprasti ir mūsų Viešpats
Jėzus Kristus. 15 Tad aš kas-
kart darysiu visa, ką galiu, kad
man išėjus jūs galėtumėte patys
sau priminti šiuos dalykus.

16 Mes pasakojome jums apie
mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
galybę ir apie jo buvimą čia* ne
remdamiesi gudriai išgalvoto-
mis pasakomis, bet kaip savo aki-
mis regėję jo didybę. 17 Mat
jis gavo iš Dievo Tėvo garbę
ir šlovę, kai jam iš didingosios
šlovės nuskambėjo žodžiai: „Ši-
tas yra mano mylimasis sūnus;
aš juo patenkintas.“ 18 Taip,
mes girdėjome šiuos žodžius
iš dangaus būdami su juo ant
šventojo kalno.

19 Taigi pranašiškas žodis ta-
po mums dar patikimesnis, ir
jūs gerai darote žvelgdami į jį
tarsi į žiburį, šviečiantį tamsio-
je vietoje (kol ims aušti diena ir
patekės priešaušrio žvaigždė) —
jūsų širdyse. 20 Visų pirma,
jūs gi žinote, kad jokia Rašto pra-

2Pt 1:13* Kitaip tariant, „šiame kūne“. **16*** Žodžiais „buvimą čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

našystė nėra kilusi iš kieno nors asmeninių aiškinimų, **21** nes pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet žmonės kalbėjo tai, kas nuo Dievo, vedami šventosios dvasios.

2 O juk tautoje buvo ir netikrų pranašų, kaip ir tarp jūsų bus netikrų mokytojų. Jie slapčia įves pražūtingų atskalūnysčių ir netgi išsižadės juos nupirkusio šeimininko, taip užsitraukdami greitą pražūtį. **2** Be to, daug kas paseks jų įžūliu elgesiu ir dėl jų bus niekinamas tiesos kelias. **3** Iš gobšumo jie išnaudos jus suvedžiodami klastingais žodžiais. Bet nuosprendis, skirtas jiems nuo seno, negaišuoja ir jų pražūtis nesnaudžia.

4 Juk jeigu Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų ir nubloškė į tartarą* — atidavė giliausioms tamsybėms, kur laiko juos teismui; **5** jeigu nepagailėjo senojo pasaulio ir išsaugojo vien teisumo skelbėją Nojų ir dar septynetą, kai siuntė bedievių pasauliui tvaną; **6** jeigu paversdamas pelenais pasmerkė Sodomos ir Gomoros miestus, taip parodydamas bedieviams pavyzdį, kas bus ateityje, **7** ir išvadavo teisųjį Lotą, kurį labai vargino savavaliautojų įžūlus elgesys **8** (juk tas teisusis, gyvendamas tarp jų ir diena iš dienos viską matydamas bei girdėdamas, turėjo kankinti savo teisią sielą dėl jų savavališkų darbų), **9** tai Jehova* žino, kaip išgelbėti dievotus žmones iš mėginimo ir išlaikyti neteisiuosius teismo dienai, kai bus atkirsti šalin, **10** ypač tuos, kurie sekioja paskui kūną geisdami jį suteršti ir niekina viešpatystę.

Tie akiplėšos savavaliai nedrebėdami užgauliai kalba apie šlovinguosius. **11** O štai angelai, nors yra didesni jėga bei galia, nemeta jiems užgaulaus kaltinimo, nes gerbia Jehovą. **12** Tačiau tie, kaip nemąstantys gyvūnai, vien įgimtų skatulių vedami ir skirti būti sugauti ir užmušti, užgauliai kalba apie tai, ko neišmano, ir dėl to pražus eidami pražūties keliu, **13** užsitrauks pikta kaip atpildą už savo piktadarystes.

Jie mėgsta ištaigauti vidury dienos. Jie — tikros dėmės ir ydos — jaučia didžiausią malonumą skleisdami apgaules, kai vaišinasi drauge su jumis. **14** Jų akys pilnos svetimavimo ir nesugeba atsispirti nuodėmei; jie vilioja svyruojančias sielas. Jų širdys išlavintos gobšauti. Jie prakeikimo vaikai. **15** Palikę tiesų taką jie nuklydo, pasuko

---

2Pt 2:4* Žr. 10 priedą.

2Pt 2:9* Žr. 1 priedą.

keliu Beoro sūnaus Bileamo, kuris pamilo piktadarystės atlygį **16** ir už savo nusižengimą buvo sudrausmintas; nebylus nešulinis gyvulys, prabilęs žmogaus balsu, sutrukdė pranašo beprotystę.

17 Jie — šaltiniai be vandens ir debesys, smarkios vėtros genami; jiems skirta juodžiausia tamsybė. **18** Jie kalba tuščias, išpūstas kalbas, kūno geismais bei įžūliu elgesiu vilioja vos pasprukusius nuo einančių klystkeliais **19** ir žada jiems laisvę, patys būdami sugedimo vergai. Juk nugalėtasis tampa nugalėjusiojo vergu. **20** Ir jeigu įgiję Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus aiškų pažinimą jie pabėga nuo pasaulio nešvarybių, bet paskui vėl į jas įsivelia ir yra nugalimi, jiems pasidaro blogiau negu pirma. **21** Jiems gi būtų buvę geriau nepažinti teisumo kelio, negu įgijus aiškų pažinimą nusisukti nuo jiems duoto šventojo įsakymo. **22** Tokiems nutiko, kaip teisingai sako patarlė: „Šuo sugrįžo prie savo vėmalų, išmaudyta kiaulė — voliotis purvyne.“

3 Mylimieji, tai jau antras laiškas, kurį jums rašau. Abiejuose priminimais žadinu jūsų aiškų mąstymą, **2** kad atsimintumėte šventųjų pranašų seniau sakytus žodžius ir jūsų apaštalų perduotą Viešpaties ir Gelbėtojo įsakymą. **3** Visų pirma žinokite, kad paskutinėmis dienomis atsiras šaipūnų, kurie šaipysis, gyvens savo geismais **4** ir kalbės: „Tai kaip ten tas pažadas, neva jis bus čia*? Juk nuo tada, kai užmigo mūsų protėviai, visa pasilieka taip, kaip buvo nuo pat kūrinijos atsiradimo.“

5 Mat jie tyčia nekreipia dėmesio, kad nuo seno buvo dangūs ir žemė, pagal Dievo žodį tvirtai iškilusi iš vandens ir apgaubta vandens, **6** ir kad taip ano meto pasaulis buvo pražudytas — užtvindytas vandeniu. **7** O dabartiniai dangūs ir žemė pagal tą patį žodį laikomi ugniai, saugomi teismo ir bedievių žmonių pražūties dienai.

8 Tik tegul nelieka, mylimieji, jūsų nepastebėta štai kas: viena diena Jehovai yra lyg tūkstantis metų ir tūkstantis metų — lyg viena diena. **9** Jehova nedelsia tesėti pažado, nors kai kurie tai laiko delsimu, bet yra jums kantrus, — jis nenori, kad kuris nors pražūtų, bet kad visi turėtų galimybę atgailauti. **10** O Jehovos diena ateis kaip vagis, kai dangūs išnyks su švilpesiu, elementai nuo karščio suirs ir žemė bei jos darbai bus atskleisti.

2Pt 3:4* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą.

11 Jeigu visa tai turi šitaip suirti, kokie žmonės jūs turite būti, kaip pasižymėti šventais poelgiais ir dievotumo darbais, **12** laukdami ir aiškiai turėdami omenyje būsiant* Jehovos dieną, kai dangūs suirs ugnyje ir elementai ištirps nuo karščio! **13** Juk mes pagal jo pažadą laukiame naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuose gyvena teisumas.

14 Todėl, mylimieji, šito laukdami dėkite visas pastangas, kad galiausiai jis rastų jus be dėmės, be ydos ir esančius taikoje. **15** Be to, mūsų Viešpaties kantrybę laikykite išgelbėjimu, kaip jums rašė ir mūsų mylimas brolis Paulius pagal jam duotą išmintį; **16** jis kalba apie šiuos dalykus visuose savo laiškuose. Tačiau juose esama ir sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos neišmanėliai ir svyruojantieji iškraipo, kaip ir kitus Raštus, savo pačių pražūčiai.

17 Tad jūs, mylimieji, iš anksto tai žinodami, saugokitės, kad savavaliautojai, patys būdami paklydę, drauge nenusivestų ir jūsų ir jūs nenupultumėte nuo savo tvirtybės. **18** Vis aukite mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus malone ir jo pažinimu. Jam tebūnie šlovė dabar ir iki amžinybės dienos.

2Pt 3:12* Žodžiu „būsiant“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija).

PIRMASIS JONO

LAIŠKAS

1 Kas buvo nuo pradžios, ką girdėjome, ką savo akimis matėme, ką stebėjome ir ką mūsų rankos lietė, tai yra apie gyvenimo žodį **2** (gyvenimas buvo parodytas, ir mes matėme, liudijame ir pasakojame jums apie šį gyvenimą, amžinąjį, kuris buvo pas Tėvą ir buvo mums parodytas), **3** ką matėme ir girdėjome, pasakojame ir jums, kad jūs irgi turėtumėte bendrystę su mumis. O toji mūsų bendrystė yra su Tėvu ir su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi. **4** Taigi, mes rašome šiuos dalykus, kad mūsų džiaugsmas būtų ištobulintas.

5 Štai žinia, kurią iš jo girdėjome ir kurią skelbiame jums: Dievas yra šviesa ir jame nėra jokios tamsos. **6** Jeigu teigiame: „Mes turime bendrystę su juo“, tačiau vaikštome tamsoje, mes

meluojame ir nevykdome tiesos. **7** O jeigu vaikštome šviesoje, kaip ir jis yra šviesoje, turime bendrystę vienas su kitu, ir jo Sūnaus Jėzaus kraujas apvalo mus nuo visokios nuodėmės.

8 Jeigu teigiame: „Mes neturime nuodėmės“, klaidiname patys save ir tiesos mumyse nėra. **9** Jeigu savo nuodėmes išpažįstame, jis ištikimas ir teisingas, kad nuodėmes mums atleistų ir apvalytų mus nuo visokio neteisumo. **10** Jeigu teigiame: „Mes nesame nusidėję“, darome jį melagiu ir mumyse nėra jo žodžio.

2 Mano vaikeliai, jums tai rašau, kad nenusidėtumėte. O jeigu kuris nusidėtų, turime pas Tėvą padėjėją* — Jėzų Kristų, teisųjį. **2** Jis yra permaldavimo auka už mūsų nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio. **3** Štai iš ko suvokiame, kad esame jį pažinę, — jei laikomės jo įsakymų. **4** Kas sako: „Aš esu jį pažinęs“, o jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir tiesos jame nėra. **5** O kas jo žodžio laikosi, tame Dievo meilė išties ištobulinta. Taip žinome, kad jame esame. **6** Kas sako pasiliekąs jame, privalo ir pats taip vaikščioti, kaip jis vaikščiojo.

7 Mylimieji, rašau jums ne naują įsakymą, o seną įsakymą, kurį turite nuo pradžios. Senasis įsakymas yra žodis, kurį girdėjote. **8** Kita vertus, rašau jums naują įsakymą, kas tikra jame ir jumyse, nes tamsa traukiasi ir tikroji šviesa jau šviečia.

9 Kas sako esąs šviesoje, bet savo brolio nekenčia, tas iki šiol tebėra tamsoje. **10** Kas myli savo brolį, pasilieka šviesoje, ir jame nėra jokio suklupimo. **11** O kas nekenčia savo brolio, yra tamsoje ir vaikščioja tamsoje. Jis nežino, kur eina, nes tamsa apakino jam akis.

12 Rašau jums, vaikeliai, nes dėl jo vardo jums atleistos nuodėmės. **13** Rašau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, kuris yra nuo pradžios. Rašau jums, jaunuoliai, nes jūs nugalėjote piktąjį. Parašiau jums, vaikučiai, nes jūs pažinote Tėvą. **14** Parašiau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, kuris yra nuo pradžios. Parašiau jums, jaunuoliai, nes esate stiprūs, jumyse pasilieka Dievo žodis ir jūs nugalėjote piktąjį.

15 Nemylėkite pasaulio, nei to, kas pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra jame Tėvo meilės. **16** Juk visa, kas pasaulyje — kūno geismas, akių geismas, puikavimasis pragyvenimo ištekliais, — yra ne iš Tėvo, o iš pasaulio. **17** Pasaulis praeina, jo geismas

---

1Jn 2:1* Arba „užtarėją“.

irgi, o kas vykdo Dievo valią, lieka per amžius.

18 Vaikeliai, tai paskutinė valanda. Kaip esate girdėję, kad ateis antikristas, dabar ir yra pasirodę daug antikristų. Iš to žinome, jog ši valanda paskutinė. **19** Jie iš mūsų išėjo, bet nebuvo mūsiškiai, mat jeigu būtų buvę mūsiškiai, būtų pasilikę su mumis. Bet jie išėjo, kad paaiškėtų, jog ne visi yra mūsiškiai. **20** O jūs turite patepimą iš Šventojo ir visi turite pažinimą. **21** Parašiau jums ne todėl, kad nežinote tiesos, o todėl, kad ją žinote ir kad iš tiesos nekyla joks melas.

22 Kas gi yra melagis, jei ne tas, kuris neigia, kad Jėzus yra Kristus? Toks yra antikristas, neigiantis Tėvą ir Sūnų. **23** Kiekvienas neigiantis Sūnų neturi ir Tėvo. Kas išpažįsta Sūnų, tas turi ir Tėvą. **24** O jumyse — jumyse tepasilieka tai, ką girdėjote nuo pradžios. Jeigu tai, ką girdėjote nuo pradžios, pasilieka jumyse, tada ir jūs liksite Sūnuje ir Tėve. **25** Ir štai pažadas, kurį jis pats mums davė, — amžinasis gyvenimas.

26 Parašiau jums tai apie mėginančius jus suklaidinti. **27** O jumyse — jumyse pasilieka patepimas, kurį iš jo gavote, ir nereikia, kad kas jus mokytų. Jus apie viską moko iš jo gautasis patepimas, — jis tikras, ne pramanas. Ir kaip esate išmokyti, likite jame. **28** Taigi dabar, vaikeliai, pasilikite jame, kad jam pasirodžius turėtume drąsos kalbėti ir kad netektų sugėdintiems nuo jo pasitraukti, kai jis bus čia*. **29** Jei žinote, kad jis teisus, žinote ir tai, kad kiekvienas, darantis teisumą, yra gimęs iš jo.

3 Pažiūrėkite, kokia meile Tėvas yra mus apdovanojęs: mes vadinami Dievo vaikais, ir tokie esame! Pasaulis mūsų todėl nepažįsta, kad jo nėra pažinęs. **2** Mylimieji, dabar esame Dievo vaikai, bet dar nėra atskleista, kokie būsime. Tik žinome, kad jam pasirodžius būsime panašūs į jį, mat jį regėsime tokį, koks jis yra. **3** Ir kiekvienas, turintis jame* šitokią viltį, daro save tyrą, kaip ir jis yra tyras.

4 Kiekvienas, kas nesiliauja daręs nuodėmę, niekina įstatymą, taigi nuodėmė — įstatymo niekinimas. **5** Jūs taip pat žinote, jog jis pasirodė, kad pašalintų mūsų nuodėmes, ir jame nuodėmės nėra. **6** Nė vienas, pasiliekantis jame, nevaikšto nuodėmėje; nė vienas, kas vaikšto nuodėmėje, nėra jo

---

1Jn 2:28* Žodžiais „bus čia“ verčiamas graikiškas daiktavardis *parousia* (parùzija). Žr. 5 priedą. **3:3*** Arba „savyje“.

nei matęs, nei pažinęs. **7** Vaikeliai, tegul niekas jūsų nesuklaidina. Kas vaikšto teisume, yra teisus, kaip ir jis yra teisus. **8** Kas vaikšto nuodėmėje, yra iš Velnio, nes Velnias yra paskendęs nuodėmėje nuo pat pradžios. Tam Dievo Sūnus ir pasirodė, — kad Velnio darbus sugriautų.

9 Nė vienas, kas gimęs iš Dievo, nevaikšto nuodėmėje, nes jame pasilieka Jo sėkla; jis ir negali nuodėmiauti, nes yra gimęs iš Dievo. **10** Štai iš ko aišku, kurie yra Dievo vaikai, o kurie — Velnio vaikai: nė vienas, kas nevaikšto teisume, nėra iš Dievo, taip pat tas, kuris savo brolio nemyli. **11** Štai žinia, kurią girdėjote nuo pradžios: turime vienas kitą mylėti. **12** Ne kaip Kainas, kuris buvo iš piktojo ir užmušė savo brolį. O kodėl užmušė? Kadangi paties darbai buvo pikti, o brolio — teisūs.

13 Nesistebėkite, broliai, kad pasaulis jūsų nekenčia. **14** Mes žinome, jog iš mirties esame perėję į gyvenimą, nes mylime brolius. Kas nemyli, pasilieka mirtyje. **15** Kiekvienas, kas nekenčia savo brolio, yra žmogžudys, o jūs žinote, kad joks žmogžudys neturi amžino gyvenimo, jame pasiliekančio. **16** Iš to pažinome meilę, — kad jis paguldė už mus savo sielą. Ir mes privalome savo sielą už brolius guldyti. **17** Jeigu kas nors, turintis šio pasaulio išteklių, matydamas savo brolį stokojant užrakintų jam savo širdį, kaipgi jame pasiliks Dievo meilė? **18** Vaikeliai, ne žodžiu ar liežuviu mylėkime, o darbu ir tiesa.

19 Iš to pažinsime, jog esame iš tiesos, ir jo akivaizdoje įtikinsime savo širdį, **20** kad ir dėl ko mūsų širdis mus smerktų, nes Dievas didesnis už mūsų širdį ir žino viską. **21** Mylimieji, jeigu širdis mūsų nesmerkia, turime drąsos kalbėti Dievo akivaizdoje. **22** Ir gauname iš jo, ko tik prašome, nes laikomės jo įsakymų ir darome, kas patinka jo akims. **23** Štai koks yra jo įsakymas: kad mes tikėtume jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir mylėtume vienas kitą, kaip šis mums įsakė. **24** Be to, kas laikosi jo įsakymų, tas pasilieka jame, ir jis — tame. O kad jis pasilieka mumyse, štai iš ko žinome: iš dvasios, kurią jis mums davė.

4 Mylimieji, ne kiekviena ištarme* tikėkite, bet patikrinkite ištarmes, ar jos Dievo įkvėptos, nes atsirado pasaulyje daug netikrų pranašų.

2 Štai iš ko žinote, kad ištarmė yra iš Dievo: kiekviena ištarmė, kuri pripažįsta Jėzų Kristų

1Jn 4:1* Pažod. „dvasia“.

atėjus kūne, yra iš Dievo, **3** ir
jokia ištarmė, nepripažįstanti Jėzaus, nėra iš Dievo, — tai
antikristo ištarmė, kurią girdėjote
ateisiant, ir ji dabar jau pasaulyje.
4 Jūs esate iš Dievo, vaikeliai,
ir nugalėjote juos, nes tas, kuris
jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje. **5** Jie yra iš pasaulio,
todėl kalba apie tai, kas pasaulio,
ir pasaulis jų klauso. **6** Mes
esame iš Dievo. Kas siekia Dievo pažinimo, tas mūsų klauso, o
kas nėra iš Dievo, mūsų neklauso. Taip atskiriame tiesos ištarmę nuo apgaulės ištarmės.
7 Mylimieji, mylėkime vienas kitą, nes meilė yra iš Dievo, ir kiekvienas, kas myli, yra
gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą. **8** Kas nemyli, nėra Dievo
pažinęs, nes Dievas yra meilė.
9 Mumyse Dievo meilė buvo
parodyta tuo, kad Dievas atsiuntė į pasaulį savo viengimį Sūnų,
kad per jį gautume gyvenimą.
10 Štai kas yra meilė: ne kad
mes mylėjome Dievą, bet kad
jis mylėjo mus ir atsiuntė savo
Sūnų kaip permaldavimo auką
už mūsų nuodėmes.
11 Mylimieji, jeigu Dievas
mus taip mylėjo, tai ir mes
privalome vienas kitą mylėti.
12 Dievo niekas niekada nėra
regėjęs. Jeigu vienas kitą mylime, Dievas pasilieka mumyse ir
jo meilė mumyse yra ištobulinta. **13** Štai iš ko žinome, kad
pasiliekame jame ir jis — mumyse: jis davė mums savo dvasią.
14 Be to, mes patys matėme
ir liudijame, kad Tėvas atsiuntė
savo Sūnų kaip pasaulio Gelbėtoją. **15** Kas išpažįsta, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus,
tame Dievas pasilieka, ir jis —
Dieve. **16** Ir mes pažinome ir
įtikėjome meilę, kuria Dievas
mus myli.

Dievas yra meilė; kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir
Dievas pasilieka jame. **17** Taip
meilė buvo mumyse ištobulinta,
kad teismo dieną turėtume drąsos kalbėti, nes koks jis* yra, tokie ir mes šiame pasaulyje esame. **18** Meilėje nėra baimės —
tobula meilė išveja baimę, mat
baimė kausto. Kas bijo, tas nėra
tapęs tobulas meile. **19** O mes
mylime, nes jis mus pirmas pamilo.
20 Kas sako: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekenčia, tas
melagis. Juk kas nemyli savo brolio, kurį mato, negali mylėti Dievo, kurio nėra matęs. **21** Mes
turime šį jo įsakymą: kas myli
Dievą, turi mylėti ir savo brolį.

5 Kiekvienas, kas tiki Jėzų
esant Kristų, yra gimęs iš
Dievo, ir kiekvienas, kas myli

1Jn 4:17* T. y. Jėzus Kristus.

gimdytoją, myli ir iš jo gimusį.
2 Štai kada suvokiame, jog mylime Dievo vaikus, — kai mylime Dievą ir vykdome jo įsakymus. **3** Juk tai ir yra Dievo meilė, — kad laikomės jo įsakymų. Ir jo įsakymai nėra sunkūs,
4 mat visa, kas gimę iš Dievo, nugali pasaulį. Ir štai pergalė, pergalėjusi pasaulį, — mūsų tikėjimas.

5 Kas gi nugali pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? **6** Pastarasis, Jėzus Kristus, yra tas, kuris atėjo per vandenį ir kraują. Ne tik su vandeniu atėjo, — su vandeniu ir krauju. Ir dvasia yra tai, kas liudija, nes dvasia yra tiesa. **7** Mat yra trys liudytojai: **8** dvasia, vanduo ir kraujas, ir tie trys liudija tą patį.

9 Jeigu jau priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas didesnis. Juk tai Dievo liudijimas, kuriuo jis paliudijo apie savo Sūnų! **10** Tas, kas tiki Dievo Sūnų, turi tą liudijimą savyje. Kas netiki Dievo, verčia jį melagiu, nes nepatikėjo liudijimu, kuriuo Dievas paliudijo apie savo Sūnų. **11** O liudijimas yra toks: Dievas davė mums amžiną gyvenimą ir tas gyvenimas yra jo Sūnuje. **12** Kas turi Sūnų, turi gyvenimą; kas neturi Dievo Sūnaus, neturi gyvenimo.

13 Parašiau jums visa tai, kad žinotumėte turį amžiną gyvenimą, — jums, kurie tikite Dievo Sūnaus vardą. **14** Ir turime tokį pasitikėjimą juo: ko tik prašome pagal jo valią, jis mūsų klausosi. **15** Ir kadangi žinome, jog jis, ko tik prašytume, mūsų klausosi, žinome, kad ir turėsime dalykus, kurių jį prašėme.

16 Jei kas pamatytų savo brolį nusidedant ne mirtina nuodėme, jis prašys ir Dievas* suteiks anam gyvenimą. Čia apie tuos, kurie nusideda ne mirtina nuodėme. Mat yra mirtina nuodėmė, ir aš ne apie ją kalbu, kad prašytų. **17** Visoks neteisumas yra nuodėmė, tačiau esama nuodėmės, kuri nėra mirtina.

18 Mes žinome, kad nė vienas gimęs iš Dievo nevaikšto nuodėmėje, — Tas, kuris iš Dievo gimęs, jį saugo ir piktasis jo nepaliečia. **19** Mes žinome, kad esame iš Dievo, o visas pasaulis yra piktojo valdžioje.
20 Žinome, kad Dievo Sūnus atėjo ir suteikė mums įžvalgos, kad pažintume* Tikrąjį. Ir mes esame Tikrajame, būdami jo Sūnuje Jėzuje Kristuje. Jis yra tikrasis Dievas ir gyvenimas amžinas.
21 Vaikeliai, sergėkitės stabų.

1Jn 5:16* Pažod. „jis“. **20*** Žr. Jn 17:3 išnašą.

ANTRASIS JONO
LAIŠKAS

1 Vyresnysis išrinktajai poniai ir jos vaikams, kuriuos aš
iš tiesų myliu (ne vien aš, bet
ir visi pažinusieji tiesą) **2** dėl
tiesos, gyvenančios mumyse ir
būsiančios su mumis amžinai.
3 Su mumis bus malonė, gailestingumas ir ramybė* nuo Dievo
Tėvo ir nuo Jėzaus Kristaus, Tėvo
Sūnaus, tiesoje ir meilėje.

4 Nepaprastai nudžiugau radęs tavo vaikų tiesoje vaikštančių, kaip liepia įsakymas, kurį gavome iš Tėvo. **5** Tad dabar, ponia, tave prašau, — ne kaip naują
įsakymą tau rašydamas, o kaip
tą, kurį turėjome nuo pradžios,
— mylėkime vienas kitą. **6** O
meilė yra tai, kad vaikštome
laikydamiesi jo įsakymų. Šitas
yra įsakymas, kurį nuo pradžios
girdėjote: turite vaikščioti joje.
7 Mat pasaulyje atsirado daug
apgavikų, nepripažįstančių Jėzaus Kristaus atėjimo kūne. Toksai yra apgavikas ir antikristas.

8 Žiūrėkite savęs, kad neprarastumėte to, ką darbuodamiesi pasiekėme, bet gautumėte visą atlygį. **9** Nė vienas, kas nueina per toli ir nepasilieka Kristaus moksle, neturi Dievo. O kas tame moksle pasilieka, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų. **10** Jei kas ateina pas jus ir neatsineša šito mokslo, nepriimkite jo į namus ir su juo nesisveikinkite. **11** Mat kas su juo sveikinasi, dalyvauja jo piktuose darbuose.

12 Nors turiu daug ką jums parašyti, nenoriu to daryti lape ir rašalu, bet viliuosi atvykti pas jus ir pasikalbėti akis į akį, kad jūsų džiaugsmas ištobulintas būtų.

13 Tave sveikina išrinktosios tavo sesers vaikai.

2Jn 1:3* Arba „taika“.

TREČIASIS JONO
LAIŠKAS

1 Vyresnysis mylimajam Gajui, kurį iš tiesų myliu.

2 Mylimasis, meldžiu, kad tau visa kas sektųsi ir būtum sveikas, — kaip ir sekasi tavo sielai. **3** Nepaprastai nudžiugau, kai broliai atvykę paliudijo apie tiesą tavyje, — kaip tu ir vaikščioji tiesoje. **4** Už ką gi labiau galėčiau dėkoti, kaip už tai,

kad girdžiu savo vaikus vaikštant tiesoje!

5 Mylimasis, stengdamasis dėl brolių, nors jie tau ir nepažįstami, elgiesi ištikimai. **6** Apie tavo meilę jie paliudijo bendruomenės akivaizdoje. Prašau, išlydėk juos taip, kaip verta Dievo. **7** Juk jie iškeliavo dėl jo vardo, nieko iš žmonių* neimdami. **8** Tokius privalome svetingai priimti, kad taptume tiesos bendradarbiais.

9 Aš bendruomenei kai ką parašiau, bet Diotrefas, kuriam patinka būti tarp jų pirmam, nieko iš mūsų nepriima. **10** Todėl jeigu atvyksiu, priminsiu darbus, kuriuos jis daro, piktybiškai kalbėdamas apie mus nesąmones. Dar ir to jam negana — pats brolių nepriima ir tiems, kurie norėtų priimti, trukdo ir meta juos iš bendruomenės.

11 Mylimasis, nesek tuo, kas bloga, — sek tuo, kas gera. Kas daro gera, yra iš Dievo. Kas daro bloga, nėra Dievo regėjęs. **12** Apie Demetriją gerai liudija jie visi ir pati tiesa. Mes irgi apie jį liudijame, ir tu žinai, kad mūsų liudijimas tikras.

13 Daug ką turėjau tau parašyti, tačiau rašalu ir nendrele rašyti nenoriu. **14** Viliuosi netrukus tave pamatyti ir pasikalbėsime akis į akį.

Ramybė tau!

Draugai siunčia tau sveikinimus. Sveikink nuo manęs draugus pavardžiui!

3Jn 1:7* Tikriausiai turimi omenyje kitatikiai.

JUDO

LAIŠKAS

1 Judas, Jėzaus Kristaus vergas ir Jokūbo brolis, pašauktiesiems, mylimiems Dieve Tėve ir išsaugomiems Jėzui Kristui.

2 Tepadaugėja jums gailestingumo, ramybės ir meilės.

3 Mylimieji, nors labai norėjau parašyti jums apie bendrąjį mūsų visų išgelbėjimą, matau turįs paraginti jus kovoti visomis išgalėmis už tikėjimą, kartą visiems laikams duotą šventiesiems. **4** Mat tarp jūsų įsiskverbė žmonių, kuriems Raštuose nuo seno skirtas šis nuosprendis, — bedievių, paverčiančių mūsų Dievo malonę dingstimi įžūliai elgtis ir išsižadančių mūsų vienintelio Šeimininko ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

5 Noriu priminti jums, nors
ir taip visa puikiai žinote: Je-
hova*, kad ir išgelbėjo žmones
iš Egipto žemės, paskui sunai-
kino tuos, kurie netikėjo. **6** Ir
angelus, kurie neišsaugojo savo
prigimtinės padėties, bet apleid-
do jiems skirtą buveinę, jis laiko
tamsybėje supančiotus amžinais
pančiais didžiosios dienos teis-
mui. **7** Taip ir Sodoma, Go-
mora bei aplinkiniai miestai,
kurie, panašiai kaip anie, pasi-
leido ištvirkauti ir atsidavė ten-
kinti priešingus prigimčiai kūno
geismus, yra tapę mums įspėja-
mu pavyzdžiu, kentėdami amži-
nos ugnies bausmę.

8 Panašiai šitie sapnuotojai,
viso to nepaisydami, irgi ter-
šia kūną, negerbia viešpatystės ir
užgauliai kalba apie šlovinguo-
sius. **9** O arkangelas Mykolas,
kai ginčijosi su Velniu ir nesuti-
ko su juo dėl Mozės kūno, ne-
drįso užgauliai jo pasmerkti, tik
pasakė: „Tesudraudžia tave Jeho-
va.“ **10** Tačiau šitie užgauliai
kalba apie visa, ko iš tiesų nei-
šmano, o visuose dalykuose,
kuriuos tarsi nemąstantys gyvu-
liai pažįsta iš prigimties, — tuo-
se dalykuose jie nesiliauja savęs
gadinę.

11 Vargas jiems, nes jie pa-
suko Kaino keliu, dėl atlygio
nuskubėjo Bileamo klystkeliu ir
pražuvo maištingoje Koracho
kalboje! **12** Jie yra povanden-
ninės uolos jūsų meilės vaišė-
se, kai vaišinasi su jumis; jie
ganytojai, kurie be jokios bai-
mės maitina save, debesys be-
vandeniai, vėjų gainiojami šen
ir ten, medžiai vėlyvą rude-
nį, tačiau bevaisiai, dukart mi-
rę, išrauti, **13** šėlstančios jūros
bangos, išputojančios savo be-
gėdystes, žvaigždės klajūnės, ku-
rioms skirta amžina juodžiausia
tamsybė.

14 Apie juos pranašavo ir He-
nochas, septintasis nuo Adomo:
„Štai Jehova atėjo su savo šven-
tais miriadais **15** įvykdyti vi-
siems nuosprendžio ir atskleis-
ti visų bedievių kaltės dėl jų
bedieviškų darbų, kuriuos jie be-
dieviškai darė, ir dėl visų baisių
dalykų, kuriuos bedieviai nusi-
dėjėliai prieš jį kalbėjo.“

16 Tie žmonės murma, skun-
džiasi savo dalia, gyvena savo
geismais, jų lūpos kalba išpūstus
žodžius, jie meilikauja kitiems
tikėdamiesi naudos.

17 O jūs, mylimieji, prisi-
minkite, ką yra kalbėję mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus apaš-
talai, **18** kaip jie sakė jums:
„Paskutiniu laiku bus šaipūnų,
kurie gyvens savo bedieviškais
geismais.“ **19** Tai tie, kurie
kelia susiskaldymus, kūniški,
nedvasingi žmonės. **20** O jūs,

Jud 1:5* Žr. 1 priedą.

mylimieji, statydami save ant
savo švenčiausiojo tikėjimo ir
melsdamiesi šventojoje dvasio-
je, **21** išsilaikykite Dievo mei-
lėje, laukdami mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus gailestingumo,
vedančio į amžiną gyvenimą.
22 Be to, būkite gailestingi
tiems, kurie abejoja, **23** gel-
bėkite juos stverdami iš ugnies.
Tačiau rodykite gailestingumą ir
kitiems, tiktai su baime, nekęs-
dami netgi drabužio, kuris nuo
kūno susitepęs.

24 O tam, kuris geba ap-
saugoti jus nuo suklupimo ir
pastatyti jus, be jokios ydos,
savo šlovės akivaizdoje, su di-
džiu džiaugsmu, **25** vienin-
teliam Dievui, mūsų Gelbėtojui,
per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį,
tebūna šlovė, didybė, galybė ir
valdžia nuo amžių, dabar ir per
visą amžinybę. Amen.

APREIŠKIMAS JONUI

1 Jėzaus Kristaus apreiškimas,
kurį Dievas jam davė, kad
parodytų savo vergams, kas turi
įvykti netrukus. Jis pasiuntė savo
angelą ir per jį parodė tai ženk-
lais jo* vergui Jonui, **2** ir šis
paliudijo Dievo žodį bei Jėzaus
Kristaus liudijimą — visa, ką re-
gėjo. **3** Laimingas, kuris balsu
skaito šios pranašystės žodžius ir
kurie klausosi ir laikosi to, kas
joje parašyta, nes skirtas laikas
arti.

4 Jonas septynioms bendruo-
menėms Azijoje*:

Malonė jums ir ramybė nuo
„To, kuris yra, kuris buvo ir ku-
ris ateina“, nuo septynių dvasių,
esančių priešais jo sostą, **5** ir
nuo Jėzaus Kristaus — „Ištikimo-
jo Liudytojo“, „mirusiųjų Pir-
magimio“ ir „žemės karalių Val-
dovo“.

Tam, kuris mus myli ir išva-
davo mus iš mūsų nuodėmių
savuoju krauju **6** ir padarė iš
mūsų karalystę, kunigus savo
Dievui ir Tėvui, — jam šlovė ir
galybė amžinai. Amen.

7 Štai jis ateina su debesimis,
ir išvys jį kiekviena akis, taip
pat tie, kurie jį perdūrė; ir vi-
sos žemės giminės dėl jo mu-
šis į krūtinę iš sielvarto. Taip,
amen.

8 „Aš esu Alfa ir Omega*, —
sako Jehova# Dievas, — Tas, ku-

Apr 1:1* Arba „savo“. **4*** Žr. Apd 2:9 išnašą.

Apr 1:8* Alfa ir omega — pirmoji ir paskutinė graikų abėcėlės raidės. **8#** Žr. 1 priedą.

ris yra, kuris buvo ir kuris ateina, Visagalis.“

9 Aš, Jonas, jūsų brolis ir kartu su jumis suspaudimo, karalystės bei ištvermės dalininkas Jėzuje, atsidūriau saloje, vardu Patmas, už tai, kad kalbėjau apie Dievą ir liudijau apie Jėzų. **10** Dvasios įkvėpimu buvau perkeltas į Viešpaties dieną ir išgirdau už nugaros galingą lyg trimito balsą, **11** sakantį: „Ką matai, surašyk ritinyje ir nusiųsk septynioms bendruomenėms: į Efezą, Smirną, Pergamą, Tiatyrus, Sardus, Filadelfus ir Laodikėją.“

12 Aš atsigręžiau pažiūrėti, kieno balsas man kalbėjo, ir atsigręžęs pamačiau septynis aukso žibintuvus, **13** o tarp žibintuvų — panašų į žmogaus sūnų, apsivilkusį drabužiu, siekiančiu pėdas, ir apsijuosusį krūtinę aukso juosta. **14** Jo galva ir plaukai buvo balti — kaip balta vilna, kaip sniegas, o akys — tarsi ugnies liepsna. **15** Jo kojos buvo tarsi gryniausias varis, žėrintis krosnyje, o jo balsas — kaip gausių vandenų šniokštimas. **16** Dešinėje rankoje jis laikė septynias žvaigždes, jam iš burnos ėjo ilgas, aštrus dviašmenis kalavijas, o jo veidas buvo lyg saulė, spindinti visu savo skaistumu. **17** Jį pamatęs, kritau tarsi negyvas prie jo kojų.

O jis, uždėjęs dešinę ranką ant manęs, pasakė: „Nebijok. Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis, **18** ir gyvasis. Buvau miręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius ir turiu mirties bei hado* raktus. **19** Todėl surašyk, ką regėjai, kas vyksta ir kas vyks paskui. **20** O septynių žvaigždžių, kurias regėjai mano dešinėje rankoje, ir septynių aukso žibintuvų slėpinys yra toks: septynios žvaigždės — tai septynių bendruomenių angelai, o septyni žibintuvai — septynios bendruomenės.

2 Efezo bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris savo dešinėje laiko septynias žvaigždes, kuris vaikšto tarp septynių aukso žibintuvų: **2** „Žinau tavo darbus, tavo triūsą, ištvermę ir kad negali pakęsti blogųjų, kad išmėginai tuos, kurie sakosi esą apaštalai, bet iš tiesų nėra, ir radai juos esant melagius. **3** Esi ištvermingas, atsilaikei dėl mano vardo ir nepailsai. **4** Vis dėlto turiu prieš tave tai, kad palikai savo pirmutinę meilę.

5 Todėl atsimink, nuo kur nupuolei, atgailauk ir imkis ankstesnių darbų. O jeigu ne, jei neatgailausi, ateisiu pas tave ir patrauksiu tavo žibintuvą iš jo vietos. **6** Tiesa, savo naudai

---

Apr 1:18* Žr. 8 priedą.

turi tai, kad nekenti mikalojininkų atskalos darbų, kurių ir
aš nekenčiu. **7** Kas turi ausis,
teklauso, ką dvasia sako bend-
ruomenėms. Nugalėtojui aš lei-
siu valgyti nuo gyvybės medžio,
esančio Dievo rojuje.“’

8 Smirnos bendruomenės an-
gelui rašyk: ‘Tai sako „Pirmasis
ir Paskutinysis“, kuris buvo mi-
ręs ir atgijo: **9** „Žinau tavo su-
spaudimą ir skurdą — ir vis dėlto
tu turtingas, — taip pat piktžo-
džiavimą tų, kurie sako, kad yra
žydai, bet iš tiesų nėra. Jie —
Šėtono sinagoga. **10** Nebijok
būsimųjų kentėjimų. Štai Vel-
nias kai kuriuos iš jūsų mes į
kalėjimą — kad būtumėte iki
galo išmėginti ir patirtumėte de-
šimties dienų suspaudimą. Būk
ištikimas iki mirties, ir aš duosiu
tau gyvenimo vainiką. **11** Kas
turi ausis, teklauso, ką dvasia
sako bendruomenėms. Nugalė-
tojo tikrai neištiks antroji mir-
tis.“’

12 Pergamo bendruomenės
angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris
turi aštrų, ilgą dviašmenį kala-
viją: **13** „Žinau, kur gyveni, —
ten, kur Šėtono sostas. Tačiau
tu tvirtai laikaisi mano vardo
ir neišsižadėjai tikėjimo manimi
netgi tomis dienomis, kai pas
jus, kur gyvena Šėtonas, buvo
nužudytas mano liudytojas An-
tipas, mano ištikimasis.

14 Vis dėlto kai ką prieš tave
turiu: pas tave yra tokių, kurie
laikosi Bileamo mokymo. Tasai
primokė Balaką pastūmėti Izra-
elio sūnus į suklupimą — kad
valgytų, kas paaukota stabams,
ir ištvirkautų. **15** Panašiai pas
tave irgi yra tokių, kurie laikosi
mikalojininkų atskalos moky-
mo. **16** Todėl atgailauk. O jei-
gu ne, aš greitai pas tave ateisiu
ir kovosiu su jais savo burnos ka-
laviju.

17 Kas turi ausis, teklauso, ką
dvasia sako bendruomenėms.
Nugalėtojui aš duosiu paslėpto-
sios manos ir baltą akmenėlį.
Ant to akmenėlio bus parašytas
naujas vardas, kurio nežino nie-
kas, tiktai gavėjas.“’

18 Tiatyrų bendruomenės an-
gelui rašyk: ‘Tai sako Dievo Sū-
nus, kurio akys — kaip ugnies
liepsna, o kojos — tarsi gryniau-
sias varis: **19** „Žinau tavo dar-
bus, tavo meilę, tikėjimą, tarnys-
tę ir ištvermę ir kad pastaruoju
metu tavo darbų daugiau negu
pirma.

20 Vis dėlto turiu prieš tave
tai, kad pakenti tą moterį Jeza-
belę, kuri save vadina pranaše ir
moko bei klaidina mano vergus,
kad jie ištvirkautų ir valgytų,
kas paaukota stabams. **21** Da-
viau jai laiko atgailauti, bet at-
gailauti dėl savo ištvirkavimo ji
nenori. **22** Štai nublokšiu ją į

ligos patalą, o svetimaujančius
su ja — į didelį suspaudimą, ne-
bent jie atgailautų dėl jos dar-
bų. **23** Jos vaikus maru išma-
rinsiu, ir visos bendruomenės
žinos, jog aš esu tas, kuris išti-
ria inkstus ir širdis. Kiekvienam
iš jūsų atlyginsiu pagal jūsų dar-
bus.

24 O visiems tiems Tiatyruo-
se, kurie nepersiėmė to mokymo
ir nepažino to, kas vadinama
'gelmėmis', — Šėtono gelmių, sa-
kau, kad neužkrausiu jums jo-
kios kitos naštos; **25** tik tvir-
tai laikykitės to, ką turite, kol
aš ateisiu. **26** Tas, kuris nuga-
li ir iki galo laikosi mano darbų,
gaus iš manęs valdžią tautoms —
27 ganys jas geležine lazda ir jos
bus sudaužytos lyg moliniai in-
dai, — kaip ir aš gavau valdžią iš
savo Tėvo. **28** Taip pat duosiu
jam ryto žvaigždę. **29** Kas turi
ausis, teklauso, ką dvasia sako
bendruomenėms."'

3 Sardų bendruomenės ange-
lui rašyk: 'Tai sako tas, kuris
turi septynias Dievo dvasias ir
septynias žvaigždes: „Žinau tavo
darbus — tu vadinamas gyvu,
bet esi miręs. **2** Pabusk ir stip-
rink, kas dar liko ir merdi, nes aš
neradau tavo darbų, kuriuos bū-
tum iki galo atlikęs mano Dievo
akivaizdoje. **3** Todėl atmink,
kaip esi priėmęs ir kaip išgirdai,
laikykis to ir atgailauk. Jeigu ne-
pabusi, ateisiu kaip vagis — nė
nežinosi, kurią valandą tave už-
klupsiu.

4 Vis dėlto tu Sarduose turi
keletą žmonių*, kurie nesutepė
savo drabužių. Jie vaikščios su
manimi apsirengę baltai, nes yra
to verti. **5** Taigi, nugalėtojas
bus aprengtas baltais drabužiais
ir aš tikrai neištrinsiu jo vardo
iš gyvenimo knygos. Pripažinsiu
jo vardą savo Tėvo ir jo angelų
akivaizdoje. **6** Kas turi ausis,
teklauso, ką dvasia sako ben-
druomenėms."'

7 Filadelfų bendruomenės
angelui rašyk: 'Tai sako tas, kuris
yra šventas, tikras* ir turi Dovy-
do raktą, tas, kuris atidaro ir nie-
kas negalės uždaryti, uždaro ir
niekas negali atidaryti: **8** „Ži-
nau tavo darbus. Štai atidariau
priešais tave duris, kurių niekas
negali uždaryti. Žinau, kad turi
truputį jėgų, kad laikeisi mano
žodžio ir neišsigynei mano var-
do. **9** Tiems, kurie iš Šėtono
sinagogos, kurie sakosi esą žy-
dai, bet iš tiesų nėra, tik me-
luoja, duosiu štai ką: padarysiu,
kad jie ateitų, pultų tau po kojų
ir kad sužinotų, jog aš esu tave
pamilęs. **10** Kadangi tu išsau-
gojai mano ištvermės žodį*, tai
ir aš išsaugosiu tave išmėginimo

Apr 3:4* Pažod. „vardų". **7*** Arba „tiesakalbis". **10*** Arba „sekei mano ištvermės pavyzdžiu".

valandą, kuri ateis visai gyvenamai žemei, kad būtų išmėginti žemės gyventojai. **11** Aš veikiai ateinu. Tvirtai laikykis to, ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko.

12 Nugalėtoją aš padarysiu šulu savo Dievo šventykloje, ir jis nebeišeis iš jos. Užrašysiu ant jo savo Dievo vardą ir vardą savo Dievo miesto — naujosios Jeruzalės, nusileidžiančios iš dangaus nuo mano Dievo, ir naująjį savo vardą. **13** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’

14 Laodikėjos bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako Amen, ištikimasis ir tikrasis* liudytojas, Dievo kūrinijos pradžia: **15** „Žinau tavo darbus — jog esi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! **16** Kadangi esi drungnas, o ne karštas ar šaltas, ketinu išspjauti tave iš savo burnos. **17** Tu sakai: ‘Aš turtingas ir pralobęs, man nieko nestinga’, o nežinai, kad esi varganas, apgailėtinas, beturtis, aklas ir nuogas. **18** Todėl patariu tau pirkti iš manęs ugnyje išgryninto aukso, kad praturtėtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir tavo gėdingo nuogumo nesimatytų, ir tepalo akims pasitepti, kad praregėtum.

19 Visus, kurie man mieli, aš drausminu ir auklėju. Tad būk uolus ir atgailauk. **20** Štai stoviu prie durų ir beldžiuosi. Jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, ir jis — su manimi. **21** Nugalėtojui leisiu atsisėsti su manimi mano soste, kaip ir aš tapau nugalėtoju ir atsisėdau su savo Tėvu jo soste. **22** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’“

4 Paskui regėjau — štai danguje atviros durys. Ir išgirdau pirmąjį balsą, gaudžiantį tarsi trimitas ir sakantį man: „Užženk čia ir aš parodysiu tau, kas turi įvykti.“ **2** Paskui mane iš karto pagavo dvasia, ir štai danguje buvo sostas, o tas, kuris soste sėdėjo, **3** atrodė kaip jaspio akmuo ir kaip sardis*; sostą juosė panaši į smaragdą vaivorykštė.

4 Aplink tą sostą buvo dvidešimt keturi sostai ir juose sėdėjo dvidešimt keturi vyresnieji, apsirengę baltais drabužiais, su aukso vainikais ant galvų. **5** Iš sosto žaibavo, aidėjo balsai ir griaustiniai, o priešais jį liepsnojo septyni deglai, tai yra septynios Dievo dvasios. **6** Dar priešais sostą buvo tarsi kokia stiklo jūra, panaši į krištolą.

Apr 3:14* Arba „tiesakalbis“.

Apr 4:3* Sardis — raudonos spalvos brangakmenis.

Sosto viduryje ir aplink sostą
regėjau: keturios būtybės, pilnos
akių iš priekio ir iš užpakalio.
7 Pirmoji būtybė panaši į liūtą, antroji — į veršį, trečiosios
veidas — tarsi žmogaus, o ketvirtoji panaši į skrendantį erelį.
8 Kiekviena iš tų keturių būtybių turi po šešis sparnus, kurie aplinkui ir iš vidinės pusės
pilni akių. Jos dieną naktį be
atvangos sako: „Šventas, šventas, šventas Jehova Dievas, Visagalis, kuris buvo, kuris yra ir
kuris ateina.“

9 Ir kaskart, kai tos būtybės
išreiškia šlovę, pagarbą ir padėką Sėdinčiajam soste, Gyvajam
per amžių amžius, **10** dvidešimt keturi vyresnieji parpuola
priešais Sėdintįjį soste, pagarbina Gyvąjį per amžių amžius ir
meta savo vainikus priešais sostą
sakydami: **11** „Vertas esi, Jehova, mūsų Dieve, priimti šlovę,
pagarbą ir galią, nes tu visa sukūrei, tavo valia visa tapo būtimi ir buvo sukurta.“

5 Soste Sėdinčiojo dešinėje
rankoje regėjau ritinį, prirašytą iš vidaus ir iš išorės,
užantspauduotą septyniais antspaudais. **2** Ir išvydau galingą
angelą, garsiu balsu skelbiantį:
„Kas yra vertas atvynioti ritinį,
atplėšti jo antspaudus?“ **3** Tačiau nei danguje, nei žemėje,
nei po žeme nebuvo nė vieno,
kuris galėtų atvynioti ritinį ir į jį
pažvelgti. **4** Aš graudžiai pravirkau, nes nebuvo rasta nė vieno verto atvynioti ritinį ir į jį
pažvelgti. **5** Bet vienas iš vyresniųjų man tarė: „Neverk. Štai
nugalėjo Liūtas iš Judo giminės, Dovydo šaknis. Tad jis ir
atvynios ritinį, atplėš septynis
jo antspaudus.“

6 Ir išvydau sosto, keturių būtybių ir vyresniųjų viduryje stovintį avinėlį, tarsi papjautą, turintį septynis ragus ir septynias
akis, kurios yra septynios Dievo dvasios, išsiųstos į visą žemę.
7 Nuėjęs jis tuojau paėmė ritinį
iš soste Sėdinčiojo dešinės rankos. **8** Kai Avinėlis paėmė ritinį, keturios būtybės ir dvidešimt keturi vyresnieji priešais jį
parpuolė. Kiekvienas iš jų turėjo
lyrą, taip pat auksinius dubenis,
pilnus smilkalų — tie smilkalai
yra šventųjų maldos, — **9** ir
giedojo naują giesmę: „Esi vertas paimti ritinį ir atplėšti jo antspaudus, nes buvai nužudytas
ir savo krauju nupirkai Dievui
žmones iš visų giminių, kalbų,
genčių bei tautų **10** ir padarei
iš jų mūsų Dievui karalystę bei
kunigus. Jie — karaliai ir valdys
žemę.“

11 Aš regėjau ir išgirdau balsą daugybės angelų aplink sostą,
būtybių ir vyresniųjų; jų skaičius buvo miriadų miriadai ir

tūkstančių tūkstančiai. **12** Jie sakė garsiu balsu: „Avinėlis, kuris buvo nužudytas, yra vertas priimti galią, turtus, išmintį, stiprybę, pagarbą, šlovę ir palaiminimą.“

13 Ir visus kūrinius danguje, žemėje, po žeme ir jūroje — visus, kas juose, girdėjau sakant: „Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūna palaiminimas, pagarba, šlovė ir galybė per amžių amžius.“ **14** Keturios būtybės sakė „amen!“, o vyresnieji parpuolę pagarbino.

6 Aš pamačiau, kaip Avinėlis atplėšė vieną iš septynių antspaudų, ir išgirdau vieną iš keturių būtybių tarsi griaustinio balsu sakant: „Atjok!“ **2** Ir štai išvydau baltą žirgą ir ant jo — raitelį, turintį lanką. Jam buvo duotas vainikas ir jis pergalingai išjojo, kad pasiektų galutinę pergalę.

3 Kai jis atplėšė antrąjį antspaudą, išgirdau antrąją būtybę sakant: „Atjok!“ **4** Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspalvis. Ant jo sėdinčiam raiteliui buvo leista atimti iš žemės taiką, kad žmonės vieni kitus žudytų. Jam buvo duotas didelis kalavijas.

5 Kai jis atplėšė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąją būtybę sakant: „Atjok!“ Ir štai išvydau juodą žirgą. Ant jo sėdintis raitelis laikė rankoje svarstykles. **6** Ir išgirdau tarsi keturių būtybių viduryje balsą, sakantį: „Stuopa kviečių už denarą, trys stuopos miežių už denarą, ir nedaryk nuostolio aliejui ir vynui.“*

7 Kai jis atplėšė ketvirtąjį antspaudą, išgirdau ketvirtosios būtybės balsą: „Atjok!“ **8** Ir štai išvydau palšą žirgą. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Mirtis, ir jam iš paskos sekė hadas*. Šiems buvo duota valdžia ketvirtadalyje žemės žudyti ilguoju kalaviju, badu, maru ir žemės žvėrimis.

9 Kai jis atplėšė penktąjį antspaudą, aukuro papėdėje pamačiau sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl jų liudijimo darbo. **10** Jie garsiu balsu šaukė: „Kiek ilgai, šventasis ir tikrasis* Visavaldi, neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują žemės gyventojams?“ **11** Kiekvienam iš jų buvo duotas baltas rūbas ir liepta dar šiek tiek pailsėti, kol susidarys visas skaičius jų bendravergių ir brolių, kurie, kaip ir jie, bus nužudyti.

12 Ir išvydau, kaip jis atplėšė šeštąjį antspaudą, ir kilo didžiulis žemės drebėjimas. Saulė tapo juoda kaip ašutinė, visas mėnu-

---

Apr 6:6* „Stuopa“ (kiek daugiau negu litras) kviečių buvo kareivio dienos davinys. „Denaras“ — darbininko dienos uždarbis. **8*** Žr. 8 priedą. **10*** Arba „tiesakalbis“.

lis pasidarė it kraujas, **13** dangaus žvaigždės krito žemėn tarsi neprinokusios figos nuo smarkaus vėjo draskomo figmedžio. **14** Dangus išnyko, susivyniojęs tarsi ritinys, ir kiekvienas kalnas, kiekviena sala buvo išjudinti iš savo vietos. **15** O žemės karaliai, didžiūnai, karo vadai, turtuoliai, galingieji, visi vergai ir laisvieji išsislapstė urvuose ir tarp kalnų uolų. **16** Jie sakė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo Sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės, **17** nes atėjo didžioji jų rūstybės diena, — kas gali atsilaikyti?!“

7 Paskui aš išvydau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose ir laikančius keturis žemės vėjus, kad joks vėjas nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius. **2** Ir pamačiau kitą angelą, kylantį nuo saulėtekio, turintį gyvojo Dievo antspaudą. Jis garsiu balsu šaukė keturiems angelams, kuriems buvo leista kenkti žemei ir jūrai: **3** „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol užantspauduosime mūsų Dievo vergams kaktas!“

4 Ir išgirdau užantspauduotųjų skaičių — šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai užantspauduota iš visų Izraelio sūnų giminių:

5 iš Judo giminės dvylika tūkstančių užantspauduotųjų,

iš Rubeno giminės dvylika tūkstančių,

iš Gado giminės dvylika tūkstančių,

6 iš Ašero giminės dvylika tūkstančių,

iš Naftalio giminės dvylika tūkstančių,

iš Manaso giminės dvylika tūkstančių,

7 iš Simeono giminės dvylika tūkstančių,

iš Levio giminės dvylika tūkstančių,

iš Isacharo giminės dvylika tūkstančių,

8 iš Zabulono giminės dvylika tūkstančių,

iš Juozapo giminės dvylika tūkstančių,

iš Benjamino giminės dvylika tūkstančių užantspauduotųjų.

9 Paskui regėjau: štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų tautų, giminių, genčių ir kalbų. Ji stovėjo priešais sostą ir Avinėlį, aprengta baltais rūbais, su palmių šakomis rankose, **10** ir garsiu balsu šaukė: „Išgelbėjimas — iš mūsų Dievo, sėdinčio soste, ir Avinėlio!“

11 O visi angelai, stovintys aplink sostą, vyresniuosius ir keturias būtybes, parpuolė veidu į

žemę priešais sostą ir pagarbino
Dievą **12** sakydami: „Amen!
Laiminimas, šlovė, išmintis, pa-
dėka, pagarba, galia ir stiprybė
mūsų Dievui per amžių amžius.
Amen!“

13 Vienas iš vyresniųjų atsi-
liepdamas tarė man: „Kas yra tie
aprengtieji baltais rūbais ir iš kur
jie atėjo?“ **14** Aš iškart jam at-
sakiau: „Mano viešpatie, tu tai
žinai.“ Jis man tarė: „Čia tie, ku-
rie atėjo iš didžiojo suspaudimo.
Jie išplovė savo rūbus ir išbalino
juos Avinėlio kraujyje. **15** To-
dėl jie yra priešais Dievo sostą
ir dieną naktį jo šventykloje
eina jam dievatarnystę. Sėdinty-
sis soste išskleis virš jų savo pa-
lapinę. **16** Jie nebealks ir ne-
betrokš, nesvilins jų nei saulė,
nei jokia kaitra, **17** nes Avinė-
lis, esantis sosto viduryje, ganys
juos ir ves prie gyvybės vandens
šaltinių. Ir Dievas nušluostys
kiekvieną ašarą jiems nuo akių.“

8 Kai jis atplėšė septintąjį
antspaudą, danguje maž-
daug pusvalandžiui pasidarė ty-
lu. **2** Ir išvydau septynis an-
gelus, stovinčius priešais Dievą.
Jiems buvo duoti septyni trimi-
tai.

3 Atėjo kitas angelas, nešinas
auksiniu smilkytuvu, ir atsisto-
jo prie aukuro. Jam buvo duota
daug smilkalų, kad aukotų juos
su visų šventųjų maldomis ant
auksinio aukuro, esančio prie-
šais sostą. **4** Ir smilkalų dūmai
iš angelo rankos pakilo su šven-
tųjų maldomis Dievo akivaizdo-
je. **5** Bet štai angelas paėmęs
pripildė smilkytuvą aukuro ug-
nies ir sviedė į žemę. Ir kilo
griaustiniai, balsai, žaibai ir že-
mės drebėjimas. **6** O septyni
angelai, turintys septynis trimi-
tus, pasirengė trimituoti.

7 Sutrimitavo pirmasis. Ir ra-
dosi kruša bei ugnis, sumaišytos
su krauju. Tai buvo išpilta į žemę
ir išdegė trečdalis žemės, išdegė
trečdalis medžių, išdegė ir visa
žalia žolė.

8 Sutrimitavo antrasis ange-
las. Kažkas panašaus į didelį ug-
nimi liepsnojantį kalną buvo
sviesta į jūrą. Trečdalis jūros pa-
virto krauju, **9** trečdalis jūros
padarų, turinčių sielą*, išgaišo ir
trečdalis laivų sudužo.

10 Sutrimitavo trečiasis ange-
las, ir didelė žvaigždė, liepsno-
janti tarsi deglas, krito iš dan-
gaus ir nukrito ant trečdalio upių
ir ant vandens šaltinių. **11** O
tos žvaigždės vardas — Metėlė.
Trečdalis vandenų pavirto metė-
le ir daug žmonių nuo vandens
išmirė, nes jis buvo apkartintas.

12 Sutrimitavo ketvirtasis ange-
las ir buvo ištikta trečdalis
saulės, trečdalis mėnulio ir trečdalis žvaigždžių, kad trečdalis jų

Apr 8:9* T. y. gyvybę. Žr. 7 priedą.

aptemtų ir diena trečdaliu netektų šviesos, taip pat naktis.

13 Aš regėjau ir girdėjau erelį, skrendantį dangaus viduriu ir garsiu balsu rėkiantį: „Nelaimė, nelaimė, nelaimė žemės gyventojams dėl kitų trimitų garsų, nes rengiasi trimituoti kiti trys angelai!“

9 Sutrimitavo penktasis angelas, ir aš išvydau žvaigždę, nukritusią iš dangaus į žemę. Jai buvo duotas raktas nuo bedugnės šulinio. **2** Žvaigždė atvėrė bedugnės šulinį ir iš jo tarsi iš didžiulės krosnies pliūptelėjo dūmai. Tie šulinio dūmai aptemdė saulę bei orą **3** ir iš dūmų pasipylė žemėn skėriai. Skėriams buvo duota galia, kokią turi žemės skorpionai. **4** Jiems buvo liepta nekenkti nei žemės augalams, nei jokiems žalumynams, nei medžiams, tik žmonėms, neturintiems kaktose Dievo antspaudo.

5 Skėriams buvo leista ne žudyti juos, bet penkis mėnesius kankinti, o tos kančios buvo tarsi kančios, kokias žmogus patiria įgėlus skorpionui. **6** Tomis dienomis žmonės ieškos mirties, bet niekaip neras, trokš numirti, bet mirtis bėgs nuo jų.

7 Iš išvaizdos skėriai atrodė kaip mūšiui parengti žirgai. Jiems ant galvų buvo tarytum vainikai, lyg ir auksiniai, jų veidai buvo tarsi žmonių veidai, **8** plaukai — tarsi moterų plaukai, dantys — lyg liūtų dantys, **9** ir jie turėjo krūtinšarvius, tarsi krūtinšarvius iš geležies. O jų sparnai ūžė tarytum į mūšį lekiantys vežimai, pakinkyti daugybe žirgų. **10** Jie dar turi uodegas ir geluonis kaip skorpionai, o jų uodegose — galia kamuoti žmones penkis mėnesius. **11** Jie turi karalių, bedugnės angelą. Hebrajiškai jo vardas yra Abadonas*, o graikiškai — Apolionas#.

12 Pirmoji nelaimė praėjo. Štai įkandin artinasi dar dvi nelaimės.

13 Sutrimitavo šeštasis angelas. Ir iš Dievo akivaizdoje esančio auksinio aukuro ragų išgirdau vieną balsą, **14** sakantį šeštajam angelui, turinčiam trimitą: „Atrišk keturis angelus, surištus prie didžiosios Eufrato upės.“ **15** Ir buvo atrišti keturi angelai, kurie parengti atėjus valandai, dienai, mėnesiui ir metams iššvydyti trečdalį žmonių.

16 Raitininkų kariuomenės skaičius buvo du miriadai miriadų — tokį jų skaičių išgirdau. **17** Štai kokius regėjime mačiau žirgus ir raitelius: jie turėjo ugniaspalvius, hiacinto mėlynumo ir geltonus it siera krūtinšarvius.

Apr 9:11* Išvertus — „sunaikinimas“.
11# Išvertus — „naikintojas“.

Žirgų galvos buvo tarsi liūtų
galvos, o jiems iš nasrų veržėsi
ugnis, dūmai ir siera. **18** Šios
trys negandos — ugnis, dūmai ir
siera, besiveržiantys jiems iš nas-
rų, — išžudė trečdalį žmonių.
19 Žirgų galia yra jų nasruose
ir uodegose, mat jų uodegos pa-
našios į gyvates ir turi galvas,
kuriomis kenkia.

20 Bet kiti žmonės — tie, ku-
rie nežuvo nuo šių negandų, —
neatgailavo dėl savo rankų dar-
bų ir nesiliovė garbinę demonų
ir auksinių, sidabrinių, varinių,
akmeninių ir medinių stabų,
negalinčių nei matyti, nei gir-
dėti, nei vaikščioti. **21** Ir jie
neatgailavo dėl savo žmogžu-
dysčių, burtininkavimo*, ištvir-
kavimo ir vagysčių.

10 Ir išvydau kitą galingą
angelą, besileidžiantį iš
dangaus, apsisiautusį debesimi.
Jam ant galvos buvo vaivorykš-
tė, jo veidas atrodė kaip sau-
lė, kojos — lyg ugniniai stulpai,
2 o rankoje jis turėjo išvyniotą
ritinėlį. Angelas atsistojo dešine
koja ant jūros, kaire — ant sau-
sumos **3** ir sušuko garsiu bal-
su, tarsi riaumojančio liūto. Jam
sušukus, septyni griaustiniai pra-
bilo savais balsais.

4 Septyniems griaustiniams
prabilus, aš jau ketinau rašyti,
bet išgirdau iš dangaus balsą, sa-
kantį: „Užantspauduok, ką kal-
bėjo septyni griaustiniai, ir to
nerašyk.“ **5** O angelas, kurį
mačiau stovintį ant jūros ir ant
sausumos, pakėlė dešinę ranką
į dangų **6** ir prisiekė Gyvuo-
ju per amžių amžius, kuris su-
kūrė dangų ir visa, kas jame,
žemę ir visa, kas joje, jūrą ir
visa, kas joje: „Daugiau laukia-
ma nebus. **7** Septintojo ange-
lo trimitavimo dienomis, kai jis
bus bepradedąs trimituoti, išties
bus užbaigtas Dievo slėpinys —
gera naujiena, kurią jis paskelbė
savo vergams pranašams.“

8 Balsas, kurį girdėjau iš dan-
gaus, vėl prabilo į mane ir tarė:
„Eik ir paimk išvyniotą ritinį iš
rankos angelo, stovinčio ant jū-
ros ir ant sausumos.“ **9** Aš pri-
ėjau prie angelo ir pasakiau, kad
duotų man ritinėlį. Jis man at-
sakė: „Imk jį ir suvalgyk. Jis tau
viduriuose apkars, bet burnoje
bus saldus lyg medus.“ **10** Aš
paėmiau ritinėlį iš angelo ran-
kos ir suvalgiau. Burnoje jis bu-
vo saldus tarsi medus, bet kai
suvalgiau, viduriuose apkarto.
11 Ir sako jie man: „Tu turi to-
liau pranašauti apie gentis, tau-
tas, kalbas ir daugelį karalių.“

11 Man buvo duota nen-
drė, nelyginant lazda, ir
buvo pasakyta: „Kelkis ir išma-
tuok Dievo šventyklos šventovę,

Apr 9:21* Žr. Gal 5:20 išnašą.

aukurą ir tuos, kurie joje gar-
bina. **2** O kiemą aplink šven-
tovę palik ir nematuok jo, nes
jis atiduotas tautoms; jos tryps
šventąjį miestą keturiasdešimt
du mėnesius. **3** Aš pasiųsiu
savo du liudytojus, kad apsivilkę
ašutinėmis pranašautų tūkstan-
tį du šimtus šešiasdešimt dienų.
4 Jie yra du alyvmedžiai ir du
žibintuvai, stovintys žemės Vieš-
paties akivaizdoje.

5 Jeigu kas nori jiems pakenk-
ti, jiems iš burnos pliūpteli ugnis
ir tuos priešus praryja; ir jeigu
tuodviem norėtų kas pakenkti,
bus šitaip nužudytas. **6** Juodu
turi galią užrakinti dangų, kad
jų pranašavimo dienomis nely-
tų, taip pat jie turi galią paversti
vandenis krauju ir ištikti žemę
visokiomis negandomis, kai tik
panori.

7 Kai jie baigs liudyti, žvėris
— tas, kuris lipa iš bedugnės, —
kariaus su jais, nugalės juos
ir nužudys. **8** Jų lavonai gu-
lės pagrindinėje gatvėje didžio-
jo miesto, dvasine prasme vadi-
namo Sodoma ir Egiptu, kur ir
jų Viešpats buvo prikaltas prie
stulpo. **9** O žmonės iš genčių,
giminių, kalbų ir tautų žiūrės
į jų lavonus tris su puse die-
nos ir neleis jų paguldyti kape.
10 Žemės gyventojai džiūgaus
dėl jų, linksminsis ir siųs vie-
ni kitiems dovanas, nes tuodu
pranašai kankino žemės gyven-
tojus.

11 Bet po trijų su puse dienos
į juos įėjo gyvybės dvasia nuo
Dievo. Jie atsistojo ant kojų ir
didelė baimė apėmė tuos, ku-
rie juos matė. **12** Jie išgirdo iš
dangaus garsų balsą jiems sa-
kantį: „Užženkite čionai!“ Juo-
du pakilo debesyje į dangų, ir
jų priešai juos matė. **13** Tą va-
landą kilo didelis žemės dre-
bėjimas ir dešimtadalis miesto
sugriuvo. Per žemės drebėjimą
žuvo septyni tūkstančiai žmo-
nių, o visi kiti išsigando ir ati-
davė šlovę dangaus Dievui.

14 Antroji nelaimė praėjo.
Štai sparčiai artinasi trečioji ne-
laimė.

15 Sutrimitavo septintasis an-
gelas. Ir danguje pasigirdo gar-
sūs balsai, sakantys: „Pasaulio
karalystė nuo šiol priklauso mū-
sų Viešpačiui ir jo Kristui, ir jis
karaliaus per amžių amžius.“

16 O dvidešimt keturi vyres-
nieji, sėdintys savo sostuose Die-
vo akivaizdoje, parpuolė vei-
du į žemę ir pagarbino Dievą
17 sakydami: „Dėkojame tau,
Jehova Dieve, Visagali, kuris esi
ir kuris buvai, kad pasiėmei
savo didžią galybę ir pradėjai ka-
raliauti. **18** Tautos įniršo, bet
atėjo ir tavo rūstybė, metas teis-
ti mirusius, atsilyginti savo ver-
gams pranašams, šventiesiems ir

bijantiems tavojo vardo — mažiems ir dideliems — ir sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę.“

19 Dievo šventyklos šventovė danguje atsivėrė ir šventovėje buvo matyti jo sandoros skrynia. Ėmė žaibuoti, pasigirdo balsai, griaustiniai, kilo žemės drebėjimas ir smarki kruša.

12 Danguje pasirodė didis ženklas — moteris, apsisiautusi saule. Jai po kojomis buvo mėnulis, o ant galvos — dvylikos žvaigždžių vainikas. **2** Ji buvo nėščia ir šaukė sąrėmių skausmuose, suimta gimdymo kančių.

3 Ir štai pasirodė danguje kitas ženklas — didžiulis ugniaspalvis slibinas su septyniomis galvomis, dešimčia ragų ir septyniomis diademomis ant galvų. **4** Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn. Slibinas stovėjo priešais begimdančią moterį, kad jai pagimdžius prarytų jos vaiką.

5 Ir ji pagimdė sūnų, berniuką, kuris ganys visas tautas geležine lazda. Jos vaikas bemat buvo paimtas pas Dievą, prie jo sosto. **6** O moteris pabėgo į tyrus, kur turi sau vietą, paruoštą Dievo, kad būtų ten maitinama tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų.

7 Ir kilo karas danguje. Mykolas ir jo angelai kovėsi su slibinu. Slibinas ir jo angelai kovojo, **8** bet pralaimėjo, ir nebeliko jiems vietos danguje. **9** Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, klaidinantis visą gyvenamą žemę. Jis buvo išmestas žemėn ir su juo buvo išmesti jo angelai. **10** Ir išgirdau garsų balsą danguje sakantį:

„Dabar atėjo mūsų Dievo išgelbėjimas, galybė, karalystė ir jo Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, kuris kaltina juos dieną naktį mūsų Dievo akivaizdoje! **11** Jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu, ir nemylėjo savo sielos net gresiant mirčiai. **12** Todėl džiaukitės dangūs ir jų gyventojai! Vargas žemei ir jūrai, nes pas jus nukrito Velnias. Jis baisiai įpykęs ir žino turįs mažai laiko.“

13 Pamatęs, kad yra išmestas į žemę, slibinas ėmė persekioti moterį, pagimdžiusią berniuką. **14** Bet moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai, kad nuskristų į tyrus, į savo vietą, kur bus maitinama laiką, du laikus ir pusę laiko*, toli nuo gyvatės akių#.

15 Gyvatė paskui moterį paleido iš nasrų vandenį, tarsi upę, kad ją toje upėje paskandintų.

Apr 12:14* Pažod. „laiką ir laikus, ir pusę laiko“. **14#** Pažod. „veido“.

16 Bet žemė pagelbėjo moteriai — atvėrė savo burną ir sugėrė upę, kurią slibinas paleido iš nasrų. **17** Slibinas įniršo ant moters ir nuėjo kariauti su likusiais iš jos palikuonių*, kurie laikosi Dievo įsakymų ir kuriems pavesta liudyti apie Jėzų.

13 Jis sustojo ant jūros smėlio.

Ir pamačiau išnyrantį iš jūros žvėrį su dešimčia ragų ir septyniomis galvomis. Jam ant ragų buvo dešimt diademų, o ant galvų — Dievą žeidžiantys vardai*. **2** Tas žvėris, kurį regėjau, buvo panašus į leopardą, jo letenos buvo tarsi lokio, nasrai — lyg liūto nasrai. Žvėris savo galią, savo sostą ir didelę valdžią gavo iš slibino.

3 Ir pamačiau vieną iš jo galvų tarsi mirtinai sužeistą, tačiau jo mirtinoji žaizda užgijo, ir visa žemė susižavėjusi nusekė paskui žvėrį. **4** Žmonės garbino slibiną, kad jis davė valdžią žvėriui, ir garbino žvėrį sakydami: „Kas gali lygintis su žvėrimi ir kas gali su juo kautis?“ **5** Jam buvo duoti nasrai kalbėti didelius dalykus ir piktžodžiauti, taip pat galia veikti keturiasdešimt du mėnesius. **6** Tad jis atvėrė nasrus piktžodžiauti Dievui: piktžodžiauti jo vardui, jo buveinei ir gyvenantiems danguje. **7** Žvėriui buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, ir buvo jam duota valdžia visoms giminėms, gentims, kalboms ir tautoms. **8** Jį garbins visi žemės gyventojai, — visi, kurių vardai neįrašyti nužudytojo Avinėlio gyvenimo knygoje nuo pasaulio užgimimo*.

9 Jei kas turi ausis, teklauso. **10** Jeigu kas skirtas nelaisvei, į nelaisvę ir eina. Jeigu kas žudys kalaviju, pats bus kalaviju nužudytas. Čia pasirodo šventųjų ištvermė ir tikėjimas.

11 Ir išvydau kitą žvėrį, išlendantį iš žemės. Šis turėjo du ragus, panašius į avinėlio, bet prakalbo kaip slibinas. **12** Jis naudojasi visa pirmojo žvėries valdžia jo akivaizdoje ir verčia žemę bei jos gyventojus garbinti pirmąjį žvėrį, kurio mirtinoji žaizda užgijo. **13** Jis daro didžius ženklus ir žmonėms matant netgi nuleisdina ugnį iš dangaus į žemę.

14 Jis klaidina žemės gyventojus ženklais, kuriuos jam buvo leista daryti žvėries akivaizdoje, liepdamas žemės gyventojams padirbti statulą žvėries, kuris buvo sužeistas kalaviju, bet atsigavo. **15** Jam buvo leista

---

Apr 12:17* Pažod. „su likusiais iš jos sėklos“. **13:1*** „Dievą žeidžiantys vardai“ — pažod. „piktžodžiavimo vardai“.

Apr 13:8* Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

įkvėpti žvėries statulai dvasią,
kad statula prabiltų ir išžudydintų visus, kurie nepagarbina žvėries statulos.
16 Ir jis verčia visus žmones
— mažus ir didelius, turtingus
ir beturčius, laisvuosius ir vergus, — kad leistųsi paženklinami
žyme dešinėje rankoje ar kaktoje **17** ir kad niekas negalėtų
nei pirkti, nei parduoti, išskyrus
turinčius žymę — žvėries vardą ar jo vardo skaičių. **18** Štai
kur reikia išminties: kas protingas, teapskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai žmogaus skaičius, o
jo skaičius yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.

14 Ir išvydau: štai Avinėlis
stovi ant Siono kalno ir
su juo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, turintys jo ir jo
Tėvo vardus, įrašytus savo kaktose. **2** Išgirdau iš dangaus garsą
— lyg daugybės vandenų šniokštimą ir lyg smarkaus griaustinio
dundesį. Tas garsas, kurį girdėjau, buvo kaip giedančių lyrininkų, skambinančių savo lyromis. **3** Jie giedojo tarsi naują
giesmę priešais sostą, keturias
būtybes ir vyresniuosius, ir niekas negalėjo tos giesmės išmokti, tik tie šimtas keturiasdešimt
keturi tūkstančiai, nupirkti iš žemės. **4** Tai tie, kurie nesusitepė su moterimis, — jie skaistūs*.
Tai tie, kurie seka paskui Avinėlį, kad ir kur jis eitų. Jie buvo
nupirkti iš žmonijos Dievui ir
Avinėliui kaip pirmieji vaisiai,
5 jų lūpose nerasta melo, jie be
ydos.

6 Ir aš pamačiau kitą angelą, skrendantį dangaus viduriu,
turintį paskelbti amžiną gerąją naujieną žemės gyventojams,
visoms tautoms, giminėms, kalboms ir gentims. **7** Jis garsiu
balsu šaukė: „Bijokite Dievo ir
atiduokite jam šlovę, nes atėjo
jo teismo valanda! Garbinkite
Tą, kuris padarė dangų, žemę,
jūrą ir vandens šaltinius!“

8 Iš paskos sekė kitas angelas,
antrasis, ir šaukė: „Krito! Krito
didžioji Babelė, kuri girdė visas
tautas savo ištvirkavimo aistros*
vynu!“

9 Jiems iš paskos sekė dar vienas angelas, trečiasis, garsiu balsu šaukdamas: „Jeigu kas garbina žvėrį, jo statulą ir priima
žymę sau ant kaktos ar ant
rankos, **10** taip pat gers Dievo pykčio vyno — neatskiesto,
įpilto į jo rūstybės taurę, ir
bus kankinamas ugnimi bei siera šventųjų angelų ir Avinėlio
akivaizdoje! **11** Jų kankinimo
dūmai kils per amžių amžius —
dieną naktį neturės atilsio tie,
kurie garbina žvėrį, jo statulą
ir kurie priima jo vardo žymę!

Apr 14:4* Pažod. „mergelės“.

Apr 14:8* Pažod. „pykčio“.

12 Čia pasirodo ištvermė šventųjų, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo.“

13 Ir išgirdau iš dangaus balsą, sakantį: „Rašyk: ‘Laimingi mirusieji — tie, kurie miršta Viešpatyje nuo dabar. Taip, — sako dvasia, — tesiilsi jie nuo savo vargų, nes jų darbai juos lydi.’“

14 Ir išvydau: štai baltas debesis, o ant debesies sėdi kažkas panašus į žmogaus sūnų su aukso vainiku ant galvos ir aštriu pjautuvu rankoje.

15 O iš šventyklos šventovės išėjo kitas angelas ir garsiu balsu sušuko sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk į darbą savo pjautuvą ir pjauk, nes atėjo pjūties valanda — žemės derlius visai subrendo!“ **16** Sėdintis ant debesies sviedė savo pjautuvą į žemę ir žemės derlius buvo nupjautas.

17 Iš šventyklos šventovės danguje išėjo dar vienas angelas. Jis irgi turėjo aštrų pjautuvą.

18 Nuo aukuro atėjo dar kitas angelas, turintis valdžią ugniai. Jis garsiu balsu sušuko turinčiam aštrų pjautuvą: „Paleisk į darbą savo aštrų pjautuvą ir nupjauk žemės vynmedžio kekes, nes jo vynuogės prinoko!“ **19** Tad angelas sviedė savo pjautuvą į žemę ir nupjovęs žemės vynmedį įmetė jį į didįjį Dievo pykčio spaustuvą. **20** Tas spaustuvas buvo minamas už miesto ir kraujas iš spaustuvo pakilo žirgams iki pat žąslų tūkstančio šešių šimtų stadijų* atstumu.

15 Ir išvydau danguje kitą ženklą, didį ir nuostabų, — septynis angelus su septyniomis negandomis. Jos paskutinės, nes jomis pasibaigia Dievo pyktis.

2 Pamačiau tarsi stiklo jūrą, sumaišytą su ugnimi, ir tuos, kurie nugali žvėrį, jo statulą ir jo vardo skaičių, stovinčius prie stiklo jūros, turinčius Dievo lyras. **3** Jie gieda Dievo vergo Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę:

„Didingi ir nuostabūs tavo darbai, Jehova Dieve, Visagali. Teisūs ir tikri tavieji keliai, amžinybės Karaliau. **4** Kas gi nesibijos tavęs, Jehova, ir nešlovins tavojo vardo? Juk tu vienas ištikimas. Visos tautos ateis ir tavo akivaizdoje garbins tave, nes atskleisti tavo teisūs sprendimai.“

5 O paskui pamačiau, kaip danguje atsivėrė liudijimo palapinės šventovė **6** ir iš šventovės išėjo septyni angelai su septyniomis negandomis, apsivilkę švaria, spindinčia lino drobe,

---

Apr 14:20* Žr. 12 priedą.

susijuosę per krūtinę aukso juostomis. **7** Ir viena iš keturių būtybių davė tiems septyniems angelams septynis aukso dubenis, pilnus gyvojo per amžių amžius Dievo pykčio. **8** Dėl Dievo šlovės bei galios šventovė prisipildė dūmų, ir niekas negalėjo įeiti į šventovę, kol baigėsi septynių angelų septynios negandos.

16 Ir išgirdau iš šventovės garsų balsą sakant septyniems angelams: „Eikite ir išliekite septynis Dievo pykčio dubenis į žemę!“

2 Pirmasis nuėjęs išliejo savo dubenį į žemę, ir žmones, turinčius žvėries žymę ir garbinančius jo statulą, apniko pragaištingos, piktos votys.

3 Antrasis išliejo savo dubenį į jūrą. Ji pasidarė lyg negyvėlio kraujas, ir visos gyvos sielos jūroje išgaišo.

4 Trečiasis išliejo savo dubenį į upes bei vandens šaltinius ir jie pavirto krauju. **5** Ir išgirdau vandenų angelą sakant: „Teisus tu, kuris esi ir kuris buvai, Ištikimasis, kad paskelbei šiuos nuosprendžius. **6** Jie liejo šventųjų ir pranašų kraują, todėl kraują ir davei jiems gerti. Jie to nusipelno.“ **7** Išgirdau ir aukurą sakant: „Taip, Jehova Dieve, Visagali, tikros ir teisingos tavo nutartys.“

8 Ketvirtasis išliejo savo dubenį į saulę ir jai buvo leista svilinti žmones ugnimi. **9** Žmones svilino baisi kaitra, bet jie piktžodžiavo vardui Dievo, turinčio valdžią šioms negandoms. Jie neatgailavo, neatidavė jam šlovės.

10 Penktasis išliejo savo dubenį ant žvėries sosto ir jo karalystė aptemo. Žmonės iš skausmo krimtosi liežuvius, **11** piktžodžiavo dangaus Dievui dėl savo skausmų ir vočių ir neatgailavo dėl savo darbų.

12 Šeštasis išliejo savo dubenį į didžiąją Eufrato upę ir jos vanduo buvo išdžiovintas, kad būtų paruoštas kelias karaliams iš saulėtekio.

13 Ir išvydau tris netyras ištarmes* tarsi varles išeinant iš slibino nasrų, žvėries nasrų ir netikro pranašo burnos. **14** Tai demonų įkvėptos ištarmės*, darančios ženklus. Jos išeina pas visos gyvenamos žemės karalius, kad suburtų juos didžiosios Visagalio Dievo dienos karui.

15 „Štai ateinu kaip vagis. Laimingas, kas budi ir saugo savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir žmonės nepamatytų jo gėdos.“

Apr 16:13* Pažod. „netyras dvasias“.
14* Pažod. „Tai demonų dvasios“.

16 Ir jos subūrė juos į vietovę,
kuri hebrajiškai vadinasi Har-
magedonas*.

17 Septintasis išliejo savo du-
benį į orą ir tada iš šventovės,
nuo sosto nuskambėjo garsus
balsas: „Įvyko!“ **18** Ir ėmė žai-
buoti, pasigirdo balsai, griausti-
niai ir kilo toks didelis žemės
drebėjimas, kokio nėra buvę nuo
tada, kai žemėje atsirado žmo-
gus, — toks smarkus, toks didžiu-
lis žemės drebėjimas. **19** Di-
dysis miestas suskilo į tris dalis,
tautų miestai sugriuvo ir Die-
vas prisiminė didžiąją Babelę,
kad duotų jai taurę savo rūs-
tybės pykčio vyno. **20** Visos
salos pabėgo, neberasta ir kal-
nų. **21** Iš dangaus ant žmonių
pasipylė didžiulė talento svorio
luitų kruša. Žmonės piktžodžia-
vo Dievui dėl krušos negandos,
nes ta neganda buvo nepapras-
tai sunki.

17 Vienas iš septynių an-
gelų, turėjusių septynis
dubenis, priėjo ir pasakė man:
„Ateik, parodysiu tau, kaip bus
įvykdytas nuosprendis didžiajai
paleistuvei*, sėdinčiai ant gau-
sybės vandenų. **2** Su ja ištvir-
kavo žemės karaliai ir jos iš-
tvirkavimo vynu buvo nugirdyti
žemės gyventojai.“

3 Dvasios jėga jis nunešė ma-
ne į tyrus. Ir pamačiau moterį,
sėdinčią ant skaisčiai raudono
žvėries, pilno Dievą žeidžiančių*
vardų, turinčio septynias galvas
ir dešimt ragų. **4** Ta moteris
buvo apsirengusi purpuriniais
bei skaisčiai raudonais drabu-
žiais, išsipuošusi auksu, bran-
gakmeniais ir perlais, o ran-
koje laikė aukso taurę, pilną
bjaurasčių ir savo ištvirkavimo
nešvarumų. **5** Jai ant kaktos
buvo užrašytas slėpiningas var-
das: „Didžioji Babelė, paleistu-
vių ir žemės bjaurasčių motina.“
6 Mačiau, kad ta moteris girta
nuo šventųjų kraujo ir nuo Jė-
zaus liudytojų kraujo.

Ją pamatęs, aš stebėte stebė-
jausi. **7** Angelas man sakė: „Ko
nustebai? Aš atskleisiu tau slėpi-
nį moters ir ją nešiojančio žvė-
ries, turinčio septynias galvas
ir dešimt ragų. **8** Žvėris, kurį
matei, buvo, bet jo nebėra. Vis
dėlto jis išlips iš bedugnės; ir
nueis jis į pražūtį. O žemės gy-
ventojai, kurių vardai neįrašyti
gyvenimo knygoje nuo pasaulio
užgimimo*, stebėsis matydami,
kad žvėris buvo, kad jo nebėra
ir kad jis vėl pasirodė.

9 Čia reikia išmintingo proto.
Septynios galvos — tai septyni

Apr 16:16* Išvertus — „Megido kalnas“. **17:1*** T. y. prostitutei. Gr. *pornē*.

Apr 17:3* „Dievą žeidžiančių“ — pažod. „piktžodžiavimo“. **8*** Žr. 1Pt 1:20 išnašą.

kalnai, ant kurių sėdi moteris.
10 Yra septyni karaliai: penki
krito, vienas tebėra, vienas dar
neatėjo, o kai ateis, turės trum-
pam pasilikti. **11** O žvėris, ku-
ris buvo ir kurio nebėra, yra
aštuntas karalius, tačiau kyla iš
anų septynių, ir jis eina į pra-
žūtį.

12 Dešimt ragų, kuriuos ma-
tei, yra dešimt karalių, dar ne-
gavusių karalystės; vis dėlto jie
gauna karališkąją valdžią su žvė-
rimi vienai valandai. **13** Jie
turi vieną mintį, todėl atiduo-
da savo galią bei valdžią žvė-
riui. **14** Jie kovos su Avinėliu,
bet Avinėlis juos nugalės, nes
yra viešpačių Viešpats ir kara-
lių Karalius, o su juo nugalės
ir pašauktieji, išrinktieji bei išti-
kimieji.“

15 Ir jis man sako: „Vande-
nys, kuriuos regėjai, kur sėdi pa-
leistuvė, yra gentys, minios, tau-
tos ir kalbos. **16** Dešimt ragų,
kuriuos matei, ir žvėris ims ne-
kęsti paleistuvės, apiplėš ją ir
paliks nuogą, ės jos kūną ir su-
degins ją ugnyje. **17** Mat die-
vas paskatino jų širdis įvykdyti
jo mintį ir įvykdyti savo pa-
čių vieną mintį ir dėl to atidu-
oti savo karalystę žvėriui, — kol
Dievo žodžiai išsipildys. **18** Ta
moteris, kurią regėjai, yra didy-
sis miestas, karaliaujantis žemės
karaliams.“

18 Paskui aš regėjau besi-
leidžiant iš dangaus kitą
angelą, turintį didžią valdžią;
nuo jo šlovės nušvito žemė.
2 Jis galingu balsu šaukė: „Krito!
Krito didžioji Babelė! Ji pavirto
demonų buveine, visokios ne-
tyros dvasios lindyne ir visokių
nešvarių, nekenčiamų paukščių
lindyne, **3** nes jos ištvirkavi-
mo aistros* vynas pakirto visas
tautas, su ja ištvirkavo žemės
karaliai, o žemės pirkliai pralo-
bo iš jos begėdiškos prabangos
galybės!“

4 Ir išgirdau iš dangaus kitą
balsą sakant: „Išeikite iš jos,
manieji žmonės, kad neprisi-
dėtumėte prie jos nuodėmių
ir nepatirtumėte jos negandų,
5 nes jos nuodėmių prisikau-
pė ligi pat dangaus ir Dievas
prisiminė jos padarytas netei-
sybes. **6** Atlyginkite jai taip,
kaip ji atsilygindavo, padaryki-
te jai dukart daugiau — dvigu-
bai to, ką ji darė. Taurėje, kurio-
je ji maišė, sumaišykite jai antra
tiek. **7** Kiek ji save liaupsino
ir begėdiškai ištaigavo, tiek duo-
kite jai kančių ir gedulo. Juk
ji sako širdyje: ‘Sėdžiu lyg ka-
ralienė, nesu našlė ir gedulo
tikrai nematysiu.’ **8** Todėl per
vieną dieną ištiks ją negandos,
mirtis, gedulas, badas ir ji bus
sudeginta ugnyje, nes galingas

Apr 18:3* Pažod. „pykčio“.

yra Jehova Dievas, kuris ją nuteisė.

9 Žemės karaliai, kurie su ja ištvirkavo ir begėdiškai ištaigavo, matydami jos liepsnų dūmus verks dėl jos ir iš sielvarto mušis į krūtinę. **10** Jie stovės atokiai, išgąsdinti jos kankynės, ir sakys: ‘O varge varge! Didysis mieste, Babele, galingasis mieste! Per vieną valandą buvo įvykdytas tau nuosprendis!’

11 Žemės pirkliai irgi jos verks ir gedės, nes niekas nebepirks jų atgabentų prekių: **12** aukso, sidabro, brangakmenių, perlų, geriausios drobės, purpuro, šilko, skaisčiai raudono audinio, visokių dirbinių iš kvapiojo medžio, iš dramblio kaulo, iš brangiausios medienos, iš vario, geležies ir marmuro; **13** taip pat cinamono, amomo*, smilkalų, kvapiojo aliejaus, smilkomųjų sakų, vyno, alyvuogių aliejaus, smulkiausių miltų, kviečių, galvijų, avių, žirgų, karietų, vergų ir žmonių sielų. **14** Pasitraukė nuo tavęs sultingieji vaisiai, kurių troško tavo siela, praradai visus skanumynus bei prašmatnybes ir niekad nebebus galima jų rasti.

15 Pirkliai, kurie visu tuo prekiavo ir iš jos pralobo, stovės atokiai, išgąsdinti jos kankynės. Jie verks ir gedės **16** sakydami: ‘O varge varge! Didysis miestas, apsivilkęs geriausia drobe, purpuru ir skaisčiai raudonais apdarais, išsidabinęs aukso puošmenomis, brangakmeniais ir perlais. **17** Per vieną valandą buvo suniokoti šitokie turtai!’

Visi laivavedžiai, jūrų keliautojai, jūreiviai ir visi, kurie pragyvena iš jūros, stovėjo atokiai, **18** žiūrėdami į jos liepsnų dūmus, ir šaukė: ‘Kas galėtų prilygti didžiajam miestui?!’ **19** Jie bėrėsi žemes sau ant galvos ir šaukė verkdami ir gedėdami: ‘Varge varge! Didysis miestas, iš kurio prabangos pralobo visi turintys laivų jūroje. Per vieną valandą jis buvo nusiaubtas!’

20 Džiaukis dėl to, dangau, ir jūs, šventieji, apaštalai ir pranašai, nes Dievas paskelbė jai nuosprendį dėl jūsų!“

21 Vienas stiprus angelas iškėlė akmenį, tarsi didelę girną, ir sviedė į jūrą sakydamas: „Tokiu staigumu bus nusviesta Babelė, didysis miestas, ir jos niekad nebebus galima rasti. **22** Nebus daugiau tavyje girdėti lyrininkų giesmių, muzikantų, fleitininkų, trimitininkų, nebeliks tavyje nė jokio amatininko, niekas daugiau negirdės tavyje girnų ūžesio, **23** nebešvies tavyje žiburio šviesa, nebesigirdės jaunikio ir nuotakos balsų. Juk

---

Apr 18:13* Indiškas prieskonis.

tavo pirkliai buvo žemės didžiū-
nai, juk tavo burtininkystėmis*
buvo suklaidintos visos tautos.
24 Joje buvo rastas pranašų,
šventųjų ir visų žemėje nužudy-
tųjų kraujas.“

19 Paskui išgirdau tarsi gar-
sų didelės minios balsą
danguje sakant: „Girkite Jah!*
Išgelbėjimas, šlovė ir galia pri-
klauso mūsų Dievui, **2** nes jo
nuosprendžiai tikri ir teisingi.
Jis juk įvykdė nuosprendį di-
džiajai paleistuvei, sugadinusiai
žemę savo ištvirkavimu, ir jai
atkeršijo už savo vergų kraują.“
3 Ir pasakė jie antrąkart: „Gir-
kite Jah! Kyla jos dūmai per
amžių amžius.“

4 O dvidešimt keturi vyres-
nieji ir keturios būtybės parpuo-
lė, pagarbino Dievą, sėdintį sos-
te, ir sakė: „Amen! Girkite Jah!“

5 Nuo sosto atsklido balsas:
„Girkite mūsų Dievą, visi jo ver-
gai, kurie jo bijote, — maži ir
dideli!“

6 Ir išgirdau tarsi didelės mi-
nios balsą, tarsi gausybės vande-
nų šniokštimą ir galingų griaus-
tinių dundesį. Jie sakė: „Girkite
Jah, nes Jehova, mūsų Die-
vas, Visagalis, pradėjo karaliau-
ti! **7** Džiaukimės ir džiūgauki-
me, atiduokime jam šlovę, nes
Avinėlio tuoktuvės priartėjo ir
jo jaunoji pasirengusi. **8** Jai
buvo duota apsivilkti skaisčia,
tyra puikiausio lino drobe, o
ta drobė — tai šventųjų teisūs
darbai.“

9 Ir jis* man sako: „Rašyk:
‘Laimingi pakviestieji į Avinė-
lio vestuvių vakarienę.’“ Ir pri-
dūrė: „Tai tikri Dievo žodžiai.“
10 Tada parpuolęs jam po kojų
norėjau jį pagarbinti. Bet jis man
tarė: „Žiūrėk, kad to nedarytum!
Esu tik vergas, kaip tu ir tavo
broliai, kuriems pavesta liudyti
apie Jėzų. Dievą garbink! Liu-
dijimas apie Jėzų yra pranaša-
vimo esmė*.“

11 Aš išvydau atsiveriant dan-
gų ir štai pasirodė baltas žirgas.
Jo raitelis, vadinamas Ištikimuo-
ju ir Tikruoju*, teisingai teisia ir
kariauja. **12** Jo akys — ugnies
liepsna, jis turi daug diademų
ant galvos ir užrašytą vardą, ku-
rio nežino niekas, tik jis pats.
13 Jis apsirengęs krauju aptaš-
kytu drabužiu ir vadinamas var-
du Dievo Žodis. **14** Raiteliui iš
paskos ant baltų žirgų jojo dan-
gaus kareivijos, aprengtos bal-
ta, tyra puikiausio lino drobe.
15 Jam iš burnos eina aštrus
ilgas kalavijas, kuriuo jis smogs
tautoms. Jis ganys jas geležine
lazda. Taip pat jis mina Visaga-

Apr 18:23* Žr. Gal 5:20 išnašą. **19:1*** „Girkite Jah“ — gr. *Hallelouia* (Aleliuja).

Apr 19:9* T. y. angelas. **10*** Pažod. „dvasia“. **11*** Arba „Tiesakalbiu“.

lio Dievo rūstybės pykčio vyno
spaustuvą. **16** O jam ant dra-
bužio, ant šlaunies, užrašytas
vardas: „Karalių Karalius ir vieš-
pačių Viešpats“.
17 Ir dar išvydau angelą, sto-
vintį saulėje ir šaukiantį garsiu
balsu visiems paukščiams, skrai-
dantiems padangėje: „Sulėkite
šen į didžiąją Dievo vakarie-
nę **18** lesti kūnų karalių, karo
vadų, galiūnų, žirgų, jų raitelių
ir visų — laisvųjų ir vergų, mažų
ir didelių!“
19 Ir išvydau žvėrį, žemės ka-
ralius ir jų kariuomenes, susibū-
rusius kariauti su sėdinčiu ant
žirgo raiteliu ir su jo kariuome-
ne. **20** Žvėris buvo sugautas,
o kartu su juo ir netikras pra-
našas, jo akivaizdoje daręs ženklus
ir jais klaidinęs tuos, kurie pri-
ėmė žvėries žymę ir kurie garbi-
no jo statulą. Juodu buvo gyvi
įmesti į siera degantį ugnies
ežerą. **21** O visus kitus sėdin-
tis ant žirgo raitelis iššudė ilgu
kalaviju, einančiu jam iš bur-
nos. Ir visi paukščiai prisilesė jų
mėsos.

20 Ir išvydau iš dangaus
nusileidžiant angelą su
bedugnės raktu ir didele grandi-
ne rankoje. **2** Jis nutvėrė slibi-
ną, senąją gyvatę, tai yra Velnią
ir Šėtoną, sukaustė tūkstančiui
metų, **3** įmetė į bedugnę, už-
rakino ir iš viršaus užantspau-
davo, kad nebegalėtų klaidinti
tautų, kol tas tūkstantis metų
pasibaigs; paskui jis turės būti
trumpam išleistas.
4 Išvydau sostus ir į juos sė-
dančius. Jiems buvo duota galia
teisti. Mačiau sielas tų, kurie bu-
vo nukirsdinti dėl to, kad liudijo
apie Jėzų ir kalbėjo apie Dievą,
ir kurie negarbino nei žvėries,
nei jo statulos, nepriėmė žymės
sau ant kaktos ir ant rankos.
Jie atgijo ir karaliavo su Kristu-
mi tūkstantį metų. **5** (Kiti mi-
rusieji neatgijo, kol nepasibaigė
tas tūkstantis metų.) Tai pirma-
sis prikėlimas. **6** Laimingas ir
šventas, kas turi dalį pirmajame
prikėlime. Tiems antroji mirtis
neturi galios. Jie bus Dievo ir
Kristaus kunigai ir karaliaus su
juo tą tūkstantį metų.
7 Kai tik tūkstantis metų bai-
gsis, Šėtonas bus iš kalėjimo iš-
leistas **8** ir išeis klaidinti tautų
keturiuose žemės kampuose —
Gogo ir Magogo — ir suburti
jų karui. Jų skaičius kaip jūros
smilčių. **9** Jie žygiavo plačiai
per žemę, apsupo šventųjų sto-
vyklą ir mylimąjį miestą. Ta-
čiau iš dangaus krito ugnis ir
juos prarijo. **10** O jų klaidin-
tojas Velnias buvo įmestas į ug-
nies ir sieros ežerą, kur įmesti
žvėris ir netikras pranašas. Jie
bus kankinami dieną naktį, per
amžių amžius.

11 Ir išvydau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį. Nuo jo veido pabėgo žemė ir dangus ir nebeatsirado jiems vietos. **12** Mačiau mirusiuosius, didelius ir mažus, stovinčius priešais sostą, ir buvo atverstos knygos. Ir buvo atversta dar viena — gyvenimo knyga. Mirusiuosius teisė pagal jų darbus, remiantis tuo, kas parašyta tose knygose. **13** Jūra atidavė savo mirusiuosius, mirtis ir hadas* irgi atidavė savuosius, ir jie buvo teisiami kiekvienas pagal savo darbus. **14** O mirtis ir hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai antroji mirtis — ugnies ežeras. **15** Ir kas tik nebuvo rastas įrašytas gyvenimo knygon, buvo įmestas į ugnies ežerą.

21 Ir išvydau naują dangų ir naują žemę, nes ankstesnis dangus ir ankstesnė žemė pranyko, nebeliko ir jūros. **2** Taip pat regėjau šventąjį miestą, Naująją Jeruzalę, nusileidžiant iš dangaus nuo Dievo. Ji buvo pasirengusi lyg nuotaka, pasipuošusi dėl savo jaunikio. **3** Tada išgirdau nuo sosto garsų balsą sakant: „Štai Dievo buveinė* tarp žmonių. Jis gyvens su jais, jie bus jo tauta — pats Dievas bus su jais. **4** Jis nušluostys kiekvieną ašarą jiems nuo akių ir nebebus mirties, nebebus nei sielvarto, nei aimanos, nei skausmo. Kas buvo anksčiau, tas praėjo.“

5 O Sėdintysis soste tarė: „Štai aš visa darau nauja.“ Ir pridūrė: „Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi ir tikri.“ **6** Tada man pasakė: „Jie tapo tikrove! Aš esu Alfa ir Omega — pradžia ir pabaiga. Trokštančiam aš duosiu gerti dovanai iš gyvybės vandens šaltinio. **7** Nugalėtojas tai paveldės. Aš būsiu jo Dievas ir jis bus man sūnus. **8** O bailiams, netikintiems, bjauriems susiteršėliams, žudikams, ištvirkautojams, burtininkautojams*, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera, — tai yra antroji mirtis.“

9 Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, priėjo ir pasakė man: „Eime, parodysiu tau nuotaką, Avinėlio jaunąją.“ **10** Dvasios jėga jis nunešė mane į didelį, aukštą kalną ir parodė šventąjį miestą — Jeruzalę, nusileidžiančią iš dangaus nuo Dievo, **11** skendinčią Dievo šlovėje. Ji švytėjo tarsi brangiausias akmuo, tarsi krištolo skaistumo jaspis. **12** Ją supo didelė aukšta siena su dvylika vartų. Vartuose buvo

---

Apr 20:13* Žr. 8 priedą. **21:3*** Pažod. „palapinė“.

Apr 21:8* Žr. Gal 5:20 išnašą.

dvylika angelų ir įrašyti dvylikos Izraelio sūnų giminių vardai. **13** Rytuose buvo treji vartai, šiaurėje treji vartai, pietuose treji vartai ir vakaruose treji vartai. **14** Miesto siena turėjo dvylika pamatinių akmenų ir ant jų buvo dvylikos Avinėlio apaštalų dvylika vardų.

15 Tas, kuris man kalbėjo, turėjo auksinę nendrę tarsi mastą išmatuoti miestui, jo vartams ir sienai. **16** Miestas keturkampis, jo ilgis toks pat kaip plotis. Ir jis išmatavo nendre miestą — buvo dvylika tūkstančių stadijų. Jo ilgis, plotis ir aukštis vienodi. **17** Taip pat jis išmatavo miesto sieną — buvo šimtas keturiasdešimt keturios uolektys matuojant žmogaus mastu, sykiu ir angelo mastu. **18** Jo siena pastatyta iš jaspio, o pats miestas — iš gryno aukso, panašaus į vaiskų stiklą. **19** Miesto sienos pamatai buvo puošnūs, iš visokių brangakmenių. Pirmasis pamato akmuo — jaspis, antrasis — safyras, trečiasis — chalcedonas, ketvirtasis — smaragdas, **20** penktasis — sardoniksas, šeštasis — sardis, septintasis — chrizolitas, aštuntasis — berilas, devintasis — topazas, dešimtasis — chrizoprazas, vienuoliktasis — hiacintas, dvyliktasis — ametistas. **21** Dvylika miesto vartų buvo dvylika perlų; kiekvieni vartai padaryti iš vieno perlo. O pagrindinė miesto gatvė nutiesta iš gryno aukso, panašaus į skaidrų stiklą.

22 Šventyklos jame nemačiau, nes jo šventykla yra Jehova, Visagalis Dievas, taip pat Avinėlis. **23** Miestui nereikia nei saulės, nei mėnulio šviesos, nes jį apšviečia Dievo šlovė, o jo žiburys yra Avinėlis. **24** Tautos vaikščios jo apšviestos ir žemės karaliai sutelks jame savo šlovę. **25** Jo vartai dieną niekad nebus užveriami, nes nakties tenai nebus. **26** Į jį plauks tautų šlovė ir garbė. **27** Bet tai, kas nešventa, ir tie, kas daro bjaurystes ar meluoja, ten tikrai nepateks. Įeis tik tie, kurie įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje.

22 Jis parodė man skaisčią it krištolas gyvybės vandens upę, ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto **2** ir tekančią pagrindinės gatvės viduriu. Šiapus ir anapus upės augo gyvybės medžiai, duodantys dvylika derlių — kas mėnesį vedantys vaisius. Tų medžių lapai skirti tautoms gydyti.

3 Ir nebebus jokio prakeikimo. Mieste stovės Dievo ir Avinėlio sostas, jo vergai eis jam dievatarnystę **4** ir regės jo veidą, o jiems ant kaktų bus jo vardas. **5** Nakties nebebus ir jiems nereikės žibinto ar saulės

šviesos, nes Jehova Dievas jiems
švies ir jie karaliaus per amžių
amžius.

6 Ir jis man tarė: „Šie žodžiai
patikimi ir tikri. Jehova, pra-
našams įkvėpimą teikiantis Die-
vas*, išsiuntė savo angelą, kad
šis parodytų jo vergams, kas turi
netrukus įvykti. **7** Štai aš vei-
kiai ateinu. Laimingas, kas lai-
kosi šios knygos pranašystės žo-
džių.“

8 Aš, Jonas, visa tai girdėjau
ir regėjau. O išgirdęs ir pama-
tęs parpuoliau po kojų visa tai
rodžiusiam angelui ir norėjau jį
pagarbinti. **9** Bet jis man pa-
sakė: „Žiūrėk, kad to nedary-
tum! Esu tik vergas, kaip tu, tavo
broliai pranašai ir tie, kurie lai-
kosi šios knygos žodžių. Dievą
garbink.“

10 Dar jis man sakė: „‘Neuž-
antspauduok šios knygos pra-
našystės žodžių, nes skirtas laikas
arti. **11** Kas elgiasi neteisiai,
tesielgia ir toliau neteisiai. Kas
susiteršęs, tegul ir toliau save
teršia. O teisusis toliau tesielgia
teisiai, šventasis toliau tešven-
tėja.’

12 ‘Štai aš veikiai ateinu ir
atsinešu atlygį, kad atmokė-
čiau kiekvienam pagal jo dar-
bą. **13** Aš esu Alfa ir Omega,
pirmasis ir paskutinysis, pradžia
ir pabaiga. **14** Laimingi, kurie
išplauna savo rūbus, kad turė-
tų teisę eiti prie gyvybės me-
džių ir galėtų įžengti pro var-
tus į miestą. **15** Lauke lieka
šunys, burtininkautojai*, ištvir-
kautojai, žudikai, stabmeldžiai
ir visi mėgstantys bei darantys
melagystes.’

16 ‘Aš, Jėzus, pasiunčiau savo
angelą paliudyti jums šiuos da-
lykus bendruomenių labui. Aš
esu Dovydo šaknis ir atžala, ir
skaisti ryto žvaigždė.’“

17 Dvasia ir nuotaka kvie-
čia: „Ateik!“ Ir kas girdi, tesako:
„Ateik!“ Kas trokšta, teateina;
kas nori, tesisemia gyvybės van-
dens dovanai.

18 „Aš liudiju kiekvienam,
kas girdi šios knygos pranašystės
žodžius: jeigu kas prie jų ką pri-
dės, Dievas tam pridės šioje kny-
goje aprašytų negandų, **19** ir
jeigu kas atims ką nors iš šios
pranašystės knygos žodžių, Die-
vas atims jo dalį — nuo gyvybės
medžių ir iš šventojo miesto,
aprašytų šioje knygoje.

20 Tas, kuris liudija apie šiuos
dalykus, sako: ‘Taip, aš veikiai
ateinu.’“

„Amen! Ateik, Viešpatie Jė-
zau!“

21 Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė tebūna su šventaisiais.

Apr 22:6* Pažod. „pranašų dvasių Dievas“.

Apr 22:15* Žr. Gal 5:20 išnašą.

Šventojo Rašto graikiškųjų knygų sąrašas

(Kai kurios datos ir parašymo vietos tik spėjamos)

Knyga	Kas parašė	Kur parašė	Kada parašė (m. e. m.)
Mato	Matas	Palestinoje	~41
Morkaus	Morkus	Romoje	~60—65
Luko	Lukas	Cezarėjoje	~56—58
Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
Apaštalų darbų	Lukas	Romoje	~61
Romiečiams	Paulius	Korinte	~56
1 Korintiečiams	Paulius	Efeze	~55
2 Korintiečiams	Paulius	Makedonijoje	~55
Galatams	Paulius	Korinte arba Sirijos Antiochijoje	~50—52
Efeziečiams	Paulius	Romoje	~60—61
Filipiečiams	Paulius	Romoje	~60—61
Kolosiečiams	Paulius	Romoje	~60—61
1 Tesalonikiečiams	Paulius	Korinte	~50
2 Tesalonikiečiams	Paulius	Korinte	~51
1 Timotiejui	Paulius	Makedonijoje	~61—64
2 Timotiejui	Paulius	Romoje	~65
Titui	Paulius	Makedonijoje (?)	~61—64
Filemonui	Paulius	Romoje	~60—61
Hebrajams	Paulius	Romoje	~61
Jokūbo	Jokūbas (Jėzaus brolis)	Jeruzalėje	iki 62
1 Petro	Petras	Babilone	~62—64
2 Petro	Petras	Babilone (?)	~64
1 Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
2 Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
3 Jono	Apaštalas Jonas	Efeze ar netoli jo	~98
Judo	Judas (Jėzaus brolis)	Palestinoje (?)	~65
Apreiškimo	Apaštalas Jonas	Patmo saloje	~96

ŽODŽIŲ RODYKLĖ

(Knygų pavadinimų santrumpos p. 6.)

A

AARONAS, Hbr 5:4 Dievo pašauktas, kaip **A.**

ABA, Rom 8:15 šaukiame: **A.**, Tėve!
Gal 4:6 dvasia šaukia: **A.**, Tėve!

ABADONAS, Apr 9:11 bedugnės angelą **A.**

ABEJOTI, Rom 14:23 O kas **a.** ir vis tiek valgo
Jok 1:6 prašo nė kiek **neabejodamas**
Mt 21:21; Mk 11:23; Jud 22.

ABELIS, Mt 23:35 nuo teisiojo **A.** kraujo
Hbr 11:4 Tikėjimu **A.** aukojo vertesnę auką
Lk 11:51; Hbr 12:24.

ABIJA, Lk 1:5.

ABIPUSIS, 1Ko 7:5 nebent **a.** sutarimu

ABRAOMAS, Mt 8:11 prie stalo su **A.**
Gal 3:29 esate **A.** palikuonys, paveldėtojai
Hbr 11:8 Tikėjimu **A.** pakluso ir išėjo
Jok 2:21 **A.** dėl darbų pripažintas teisiu
Mt 22:32; Jn 8:39; Rom 4:3; Hbr 6:13.

ADATA, Mt 19:24; Mk 10:25.

ADOMAS, 1Ko 15:22 Kaip **A.** visi miršta
1Ko 15:45 žmogus **A.** tapo gyva siela
Lk 3:38; Rom 5:14; 1Ti 2:14.

AGABAS, Apd 11:28; 21:10.

AIKŠTĖ, Mt 12:19.

AIMANUOTI, Jok 5:1 turtuoliai: verkite ir **a.**

AISTRA, Rom 7:5 sužadintos nuodėmingos **a.**
1Ko 7:9 geriau jau tuoktis negu degti **a.**
Gal 5:24 kūną kartu su **a.** ir geismais
1Ti 5:11 **a.** stoja tarp jų ir Kristaus

AIŠKINIMAS, 2Pt 1:20 nėra iš asmeninių **a.**

AIŠKINTI, Mt 16:3 Dangaus veidą mokate **a.**
Tit 3:8 kad tu primygtinai **a.**
2Ti 2:25.

AIŠKINTIS, Mk 8:16 ėmė tarp savęs **a.**
1Pt 1:10 Šitą išgelbėjimą kruopščiai **a.**
Mk 8:17.

AIŠKUS, Apd 1:3 daugeliu **a.** įrodymų
Gal 5:19.

AIŠKUS PAŽINIMAS, Ef 4:13 **a.** vienybę
Fil 1:9 augtų **a.** ir įžvalgumu
Kol 1:9 kupini jo valios **a.**
1Ti 2:4 būtų išgelbėti ir pasiektų **a.**
Hbr 10:26 jeigu įgiję **a.** nuodėmiaujame
Kol 3:10; 2Pt 2:20.

AKIMIRKSNIU, Lk 4:5 **a.** parodęs karalystes
1Ko 15:52 **a.**, gaudžiant paskutiniam

AKIS, Mt 5:38 **A.** už **a.** ir dantis už dantį
Lk 20:47 dėl **a.** kalba ilgas maldas
1Ko 2:9 Ko **a.** neregėjo, ko ausis negirdėjo
Gal 2:11 pasipriešinau Kefui į **a.**
Ef 1:18 Jis apšvietė jūsų širdies **a.**
1Pt 3:12 Jehovos **a.** žvelgia į teisiuosius
1Jn 2:16 kūno geismas, **a.** geismas
Apr 1:7 ir išvys jį kiekviena **a.**
Apr 21:4 nušluostys kiekvieną ašarą nuo **a.**
Mt 13:16; Mk 8:18; Apd 25:16.

AKIVAIZDA, 1Ko 7:24 Dievo **a.** ir pasilieka

AKIVAIZDU, Rom 1:19 apie Dievą žinoma, **a.**

AKIVAIZDUS, Lk 17:20 karalystė neateina **a.**

AKLAS, Mt 15:14 Jie — **a.** vedliai
Mt 23:24.

AKMENĖLIS, Apr 2:17 Ant **a.** parašytas naujas

AKMUO, Mt 21:42 **A.**, kurį statytojai atmetė
Lk 19:40 jeigu šitie tylės, **a.** šauks
Rom 9:32 užkliuvę už suklupimo **a.**
1Pt 2:6 Štai dedu Sione rinktinį **a.**

AKSTINAS, Apd 26:14 spyriotis prieš **a.**

AKVILAS, Apd 18:2, 26; Rom 16:3; 2Ti 4:19.

ALEKSANDRAS, Apd 19:33; 1Ti 1:20;
2Ti 4:14.

ALELIUJA. Žr. GIRKITE JAH

ALFA, Apr 1:8; 21:6; 22:13.

ALFIEJUS, Mt 10:3; Mk 3:18; Apd 1:13.

ALIEJUS, Mt 25:4 pasiėmė indeliuose ir **a.**
Lk 7:46; Hbr 1:9.

ALYVMEDIS, Rom 11:17 būdamas laukinis **a.**
Apr 11:4 du **a.** ir du žibintuvai
Rom 11:24.

ALYVŲ KALNAS, Lk 22:39; Apd 1:12.

ALKTI, Mt 5:6 Laimingi **a.** teisumo
Jn 6:35 kas ateina pas mane, **nealks**
Apr 7:16 Jie **nebealks** ir nebetrokš
2Ko 11:27.

ALSAVIMAS, Apd 17:25.

AMATAS, Apd 18:3.

AMATININKAS, Apd 19:24, 38; Apr 18:22.

AMBICINGAS, Rom 12:16 **a.** minčių

AMEN, 1Ko 14:16 ištars „**a.**“ tavo padėkai
Apr 3:14 sako **A.**, ištikimasis ir tikrasis
2Ko 1:20.

AMŽINAS, Jn 17:3 Tai yra **a.** gyvenimas
Rom 1:20 jo **a.** galybė ir dievystė
Rom 5:21 teisumą, vedantį į **a.** gyvenimą
Rom 6:23 Dievo dovana **a.** gyvenimas
2Ko 4:18 neregimieji dalykai **a.**
1Pt 1:23 gyvojo ir **a.** Dievo žodžiu
1Pt 5:10 jus pašaukė į savo **a.** šlovę

Jud 6 tamsybėje supančiotus **a.** pančiais
Mt 25:46; Mk 3:29; Lk 16:9; 1Jn 5:11.

AMŽINYBĖ, 1Ti 1:17 **A.** Karaliui
Jud 25 nuo amžių, dabar ir per visą **a.**
Apr 15:3 tikri tavieji keliai, **a.** Karaliau

AMŽIUS, Hbr 11:11 Sara, nors jau nebe to **a.**
Ef 3:11.

ANANIJAS, Apd 5:1, 5; 9:10; 22:12; 23:2.

ANAS, Lk 3:2 prie vyriausiojo kunigo **A.**
Jn 18:13, 24; Apd 4:6.

ANDRIEJUS, Mt 4:18; Jn 12:22; Apd 1:13.

ANGELAS, 1Ko 4:9 tapome reginiu **a.**
1Ko 6:3 mes teisime **a.**
2Ko 11:14 Šėtonas šviesos **a.**
2Ko 12:7 dyglys, Šėtono **a.**
1Pt 1:12 troškta pažvelgti **a.**
Apr 22:6 išsiuntė savo **a.**, kad parodytų
Mt 22:30; 28:2; Apd 5:19; Gal 1:8; Hbr 13:2;
2Pt 2:4, 11.

ANGIS, Mt 23:33 Gyvatės, **a.** paderme
Mt 3:7; 12:34.

ANYTA, Mt 10:35.

ANKSČIAU, 1Pt 1:14 geismų, kuriems **a.**

ANKSTYVASIS, Fil 3:11 **a.** prisikėlimą

ANKŠTA, 2Ko 6:12 **a.** jūsų širdyse

ANKŠTAS, Mt 7:14 **a.** vartai ir siauras kelias

ANTIKRISTAS, 1Jn 2:18 yra pasirodę daug **a.**
1Jn 2:22; 4:3; 2Jn 7.

ANTIPAS, Apr 2:13 mano liudytojas **A.**

ANTROJI MIRTIS, Apr 2:11 neištiks **a.**
Apr 20:6 Tiems **a.** neturi galios
Apr 20:14 Tai **a.**: ugnies ežeras
Apr 21:8 tai yra **a.**

ANTSPAUDAS, Jn 6:27 pažymėjęs savo **a.**
2Ko 1:22 pažymėjo mus savo **a.**
2Ti 2:19 su tokiu **a.**: Jehova pažįsta
Rom 4:11; Apr 5:1; 7:2.

APAKINTI, 2Ko 4:4 santvarkos dievas **a.**
Jn 12:40; 1Jn 2:11.

APAŠTALAS, Mt 10:2 Štai dvylikos **a.** vardai
1Ko 4:9 **a.** Dievas išstatė paskutinius
2Ko 11:13 Tokie žmonės yra netikri **a.**
2Ko 12:12 **a.** ženklai buvo parodyti
Gal 1:1 Paulius, **a.** ne iš žmonių
Hbr 3:1 į mūsų išpažįstamą **a.** Jėzų
Mk 3:14; 1Ko 12:28; 15:9; Gal 2:8;
Apr 21:14.

APAŠTALYSTĖ, Apd 1:25; 1Ko 9:2.

APDANGALAS, 1Ko 11:15 plaukai vietoj **a.**

APDARAS, Apd 20:33 Nesigviešiau **a.**
1Pt 3:4 apsivilkęs nesunešiojamu **a.**

APDOVANOJIMAS, 1Ko 9:24 **a.** gauna vienas
Fil 3:14 kad gaučiau **a.** nuo Dievo
Kol 2:18 Teneatima jūsų **a.** nė vienas

APGAILĖTINAS, 1Ko 15:19 labiausiai **a.**

APGAUDINĖTI, Rom 3:13 liežuviais jie **a.**
1Ko 3:18 Tegul savęs **neapgaudinėja**
Ef 5:6 **neapgaudinėja** tuščiais žodžiais
Mk 10:19.

APGAULĖ, 1Ko 6:7 geriau jau susitaikyti su **a.**
Kol 2:8 filosofija ir tuščia **a.**
1Pt 2:22 jo lūpose nerasta **a.**
2Pt 2:13 skleisdami **a.**
2Te 2:10; 1Jn 4:6.

APGAULINGAS, Mt 13:22 **a.** turtų vilionė
Ef 4:22 gadina **a.** troškimai
Hbr 3:13 **a.** nuodėmės vilionė

APGAVIKAS, 2Ko 6:8; Tit 1:10; 2Jn 7.

APGAVYSTĖ, Mt 27:64 Ši **a.** būtų blogesnė

APGULTI, Lk 19:43 **a.** tave iš visų pusių

APIPJAUSTYMAS, Rom 4:11; 1Ko 7:19;
Fil 3:3; Kol 2:11.

APIPJAUSTYTAS, Rom 2:29 kuris **a.** širdies
Rom 3:30 **a.** pripažins teisiais

APIPLĖŠTI, 2Ko 11:8 Kitas bendruomenes **a.**
Fil 2:7 **a.** save ir prisiėmė vergo
Apr 17:16.

APYSKAITA, Rom 14:12 duosime Dievui **a.**
Hbr 4:13 akims to, kuriam duosime **a.**

APKALBINĖTI, 1Ti 5:13 **a.**, kištis į kitų

APKALBINĖTOJAI, Rom 1:30 pagiežingi **a.**

APKALBOS, 2Ko 12:20 pagiežingų **a.**

APLANKYTI, Lk 1:78 mus **a.** aušra
Apd 15:36 būtina **a.** brolius

APLEISTI, Mt 23:23 **a.**, kas įstatyme svarbiau
Mt 27:46 mano Dieve, kodėl mane **a.**
1Ti 4:14 **Neapleisk** tavyje esančios dovanos
Hbr 10:25 **Neapleiskime** susirinkimų

APLEISTOJI, Gal 4:27 **a.** vaikų daugiau

APOLIONAS, Apr 9:11 o graikiškai — **A.**

APRAIZGYTI, Hbr 12:1 lengvai **a.** nuodėmę

APRAŠYTI, Apd 1:1 Teofili, **a.** visa
1Ko 10:11 **a.** įspėti mums
Jn 21:24.

APREIKŠTAS ŽODIS, Rom 3:2 Dievo **a.**
Hbr 5:12 pamokytų Dievo **a.** pradmenų
1Pt 4:11 tekalba kaip Dievo **a.**
Apd 7:38.

APREIKŠTI, Lk 17:30 bus **a.** Žmogaus Sūnus
Jn 12:38 kam buvo **a.** Jehovos ranka
Ef 3:5 per dvasią **a.** apaštalams
Rom 1:18; 3:21; 1Ko 2:10; Fil 3:15; 1Ti 3:16.

APREIŠKIMAS, Rom 16:25 byloja **a.** slėpinio
Ef 1:17; Apr 1:1.
APRŪPINTI, 2Ko 9:8 **a.** kiekvienam geram
Hbr 13:21 **teaprūpina** jus viskuo
APSAUGA, Fil 3:1 man nesunku, o jums **a.**
APSČIAI, Lk 12:15 turi **a.,** gyvybė nepriklauso
Jn 10:10 turėtų gyvenimą, **a.** jo turėtų
1Te 3:12.
APSĖSTAS, Mk 1:32; Lk 8:36.
APSIAUSTAS, Mt 5:40 palaidinę, duok ir **a.**
Mt 9:16 Seno **a.** niekas nelopo
Mt 21:8; 24:18.
APSIGYNIMAS, 2Ti 4:16 Per mano pirmąjį **a.**
APSIGINKLUOTI, 1Pt 4:1 **a.** ta nuostata
APSIGINTI, 1Pt 3:15 visada pasirengę **a.**
APSIMESTI, 2Ko 11:14 **a.** šviesos angelu
APSIMESTINAI, Fil 1:18 ar **a.,** ar iš tiesų
APSIMETĖLIS, 2Ti 3:13.
APSIREIKŠTI, 2Te 2:8 Tada savavaliautojas **a.**
1Pt 4:13 džiaugtis, kai **a.** jo šlovė
2Te 1:7; 1Pt 1:7.
APSIREIŠKIMAS, 1Ko 1:7 laukiantys **a.**
1Pt 1:13.
APSIRENGTI, Jok 2:15 neturi kuo **a.**
Apr 3:18; 4:4; 17:4.
APSIŠAUKĖLIS, Mt 27:63.
APSIVALYMAS, Jn 2:6; 3:25.
APSIVALYTI, 2Ko 7:1 **a.** nuo kūno ir dvasios
APSIVILKTI, Kol 3:12 **a.** širdinga atjauta
Apr 11:3; 19:8.
APSKAIČIUOTI, Apd 19:19 **A.,** kad jos vertos
Apr 13:18.
APSTULBINTAS, Apd 2:7 **A.** ir stebėdamiesi
APSUNKINIMAS, Hbr 12:1 nusimeskime **a.**
1Te 2:6.
APSUNKINTI, 1Te 2:9; 2Te 3:8.
APSUNKTI, Lk 21:34 jūsų širdys **neapsunktų**
2Ti 3:6 moterėles, **a.** nuo nuodėmių
APŠLAKSTYMAS, Hbr 10:22.
APŠLAKSTYTI, Hbr 9:13, 19, 21.
APŠVIESTI, 2Ko 4:4 kad jų **neapšviestų**
2Ko 4:6 per Kristaus veidą **a.** šlovinguoju
Ef 1:18 Jis **a.** jūsų širdies akis
Ef 5:14 **a.** tave Kristus
Hbr 6:4 tų, kurie jau buvo kartą **a.**
Hbr 10:32 **a.** ištvėrėte didžią kovą
Apr 21:23.
APTARNAUTI, Apd 17:25 nėra rankomis **a.**
APTEMTI, Rom 1:21 neišmanios jų širdys **a.**
Rom 11:10 **Teaptemsta** jiems akys
Ef 4:18.
APTVARAS, Jn 10:16 kitų avių, ne iš šito **a.**
APVALYMAS, Hbr 1:3.
APVALYTI, Apd 10:15 Dievas **a.,** nebevadink
Ef 5:26 **a.** per žodį vandens nuplovimu
Hbr 9:22 viskas **a.** krauju
1Jn 1:7 Jėzaus kraujas **a.** mus
1Jn 1:9 **a.** nuo visokio neteisumo
Lk 4:27; Apd 11:9; Hbr 9:14; 10:2.
ARABIJA, Gal 1:17; 4:25.
AREOPAGAS, Apd 17:19, 22, 34.
ARIMATĖJA, Mt 27:57; Lk 23:51; Jn 19:38.
ARKANGELAS, 1Te 4:16 su **a.** balsu
Jud 9 **a.** Mykolas ginčijosi su Velniu
ARKLAS, Lk 9:62 ranką ant **a.** žvalgosi
ARMAGEDONAS. Žr. HARMAGEDONAS
ARTEMIDĖ, Apd 19:27, 34, 35.
ARTIMAS, Lk 10:27 Mylėk **a.** kaip save patį
Lk 10:36; Rom 13:10; Ef 4:25.
ARTINTIS, Hbr 7:25 per jį **a.** prie Dievo
Jok 4:8 **A.** prie Dievo, ir jis **a.**
ARTOJAS, 1Ko 9:10 **a.** turi arti su viltimi
ASILAITIS, Mt 21:5; Lk 19:30.
ASILAS, Mt 21:5.
ĄSOTIS, Hbr 9:4 joje — aukso **ą.** su mana
AŠAROS, Apr 21:4 nušluostys kiekvieną **a.**
Lk 7:38; Hbr 5:7; Apr 7:17.
AŠTUONI, 1Pt 3:20 **a.** sielos, buvo išgelbėti
Lk 2:21.
ATBUKINTAS, 2Ko 3:14 Jų protai buvo **a.**
ATEITI, Mt 6:10 **Teateina** tavo karalystė
Mk 13:26 Žmogaus Sūnų **a.** debesyse
1Ko 11:26 kol jis **a.**
Apr 22:17 kas girdi, tesako: **A.**
Mt 16:28; 25:34.
ATEIVIS, Ef 2:19 jūs nebesate pašaliečiai ir **a.**
Hbr 11:13 **a.** ir laikini gyventojai
Lk 24:18.
ATĖJIMAS. Dar žr. BUVIMAS ČIA
Apd 7:52 iš anksto skelbė apie Teisiojo **a.**
ATGAILA, Mt 3:8 vaisių, prideranačių **a.**
Lk 15:7 teisiųjų, kuriems **a.** nereikia
Apd 26:20 daryti darbus, prideranačius **a.**
2Ko 7:10 Mat liūdesys Dieve veda į **a.**
Mt 3:11; Lk 24:47; Apd 19:4.
ATGAILAUTI, Mt 3:2 **A.,** prisiartino karalystė
Mt 12:41 **a.** girdėdami, ką Jona skelbė
Lk 13:3 jeigu **neatgailausite**, pražūsite
Lk 15:7 daugiau džiaugsmo dėl vieno **a.**
Apd 3:19 Tad **a.** ir atsiverskite
Rom 2:4 Dievo maloningumas skatina **a.**
2Ko 12:21 bet taip ir **neatgailavo**

2Ti 2:25 gal kartais Dievas duos jiems **a.**
Apr 16:9 **neatgailavo**, neatidavė jam šlovės
Mt 11:21; Lk 16:30; 17:4; Apd 11:18;
2Pt 3:9; Apr 2:5, 21; 3:19.

ATGAILOS ŽENKLAS, Lk 3:3 krikštą kaip **a.**
Mk 1:4.

ATGAIVA, Mt 11:29 rasite savo sieloms **a.**
Apd 3:19 nuo Jehovos veido ateitų **a.** laikai

ATGAIVINTI, Mt 11:28 Ateikite, aš jus **a.**
Rom 4:17 Dievo, **a.** mirusius
1Ko 15:22 Kristuje visi bus **a.**
1Ko 16:18 jie **a.** man dvasią
Fm 7 tu, broli, **a.** šventųjų širdis
Hbr 6:6 neįmanoma vėl **a.** atgailai
1Pt 3:18.

ATGIMDYTI, 1Pt 1:3 **a.** mus gyvai vilčiai
1Pt 1:23 Jūs buvote **a.**

ATGYTI, Jn 11:25 nors ir numirtų, **a.**

ATGYVENTI, Hbr 8:13 O kas **a.** ir pasensta

ATIDUOTI, Mt 22:21 kas Cezario, **a.** Cezariui
Rom 4:25 **a.** dėl mūsų prasikaltimų
Rom 8:20 kūrinija **a.** tuštybės valdžion
Rom 13:7 **A.** visiems, kas priklauso
Mt 11:27; 21:41; Lk 4:6.

ATILSIS, 2Te 1:7 **a.** drauge su mumis
Apr 14:11.

ATITAISYTI, Mt 17:11 Elijas ateina ir visa **a.**

ATITIKMUO, Hbr 9:24 vietą, tikrosios **a.**

ATITINKAMA IŠPIRKA, 1Ti 2:6.

ATJAUSTI, Rom 9:15 **a.** tą, kurį **a.**
Hbr 4:15 kuris negalėtų **a.** mūsų silpnumų

ATJAUTA, 2Ko 1:3 **a.** Tėvas ir paguodos
Fil 2:1 esama širdingų jausmų ir **a.**
Kol 3:12 apsivilkite širdinga **a.**

ATKERŠYTI, Apr 19:2 jai **a.** už vergų kraują

ATKIRSTI, 2Pt 2:9 kai bus **a.** šalin

ATKIRTIMAS, Mt 25:46 eis šitie į amžiną **a.**

ATKŪRIMAS, Mt 19:28 **a.**, kai Sūnus

ATKURTAS, Apd 3:21 **a.** visa, apie ką Dievas

ATLEIDIMAS, Kol 1:14 nuodėmių **a.**
Hbr 9:22 be kraujo praliejimo nėra **a.**
Lk 1:77; Apd 10:43.

ATLEISTI, Mt 6:12 ir **a.** mums mūsų kaltes
Mt 12:31 piktžodžiavimas dvasiai nebus **a.**
Mt 26:28 už daugelį nuodėmėms **a.**
Mk 1:4 atgailos ženklą nuodėmėms **a.**
Lk 6:37 **A.**, ir jums bus atleidžiama
Jn 20:23 Kam **a.** nuodėmes
Apd 2:38 kad jums būtų **a.** nuodėmės
Jok 5:15 yra padaręs nuodėmių, jam bus **a.**
1Jn 1:9 teisingas, kad nuodėmes mums **a.**
Mt 9:6; Mk 2:7; 11:25; Lk 24:47; 2Ko 2:10;
Hbr 10:18.

ATLEISTINIS, 1Ko 7:22 yra Viešpaties **a.**

ATLIEKOS, 1Ko 4:13 Esame tapę pasaulio **a.**
Fil 3:8 laikau tai **a.**, kad laimėčiau Kristų

ATLYGINIMAS, Rom 6:23 nuodėmės **a.**

ATLYGINTI, Mt 16:27 **a.** kiekvienam pagal
Lk 14:12 pakvies tave ir taip tau bus **a.**
Hbr 10:35; Apr 18:6.

ATLYGIS, Mt 5:12 didis jūsų **a.** danguje
Rom 11:35 kad nusipelnytų **a.**
Kol 3:24 kaip **a.** gausite paveldą iš Jehovos
Hbr 11:26 sutelkė žvilgsnį į **a.**
Mt 6:1, 2; 10:41; 1Ko 3:8.

ATLIKTI, Lk 12:50 slegia, kol bus iki galo **a.**
Lk 18:31 bus iki galo **a.**
Jn 4:34 iki galo **a.** jo darbą
Ef 4:16 sąnarių, **a.** darbą atitinkamai
2Ti 4:5 iki galo **a.** savo tarnystę
2Ti 4:17 kad skelbimas būtų iki galo **a.**
Mt 14:20.

ATMATOS, 1Ko 4:13 atliekomis, visų **a.**

ATMESTI, Mt 21:42 Akmuo, kurį statytojai **a.**
Lk 10:16 Kas jus **a.**, mane **a.**
1Te 4:8 ne žmogų **a.**, o Dievą
1Ti 4:4 niekas **neatmestina**
Hbr 10:28 kas **a.** Mozės įstatymą
1Pt 2:4 žmonių, **a.**, bet Dievo išrinkto
Mk 6:26; 8:31; Jn 12:48.

ATMESTINAS, 1Ko 9:27 kad netapčiau **a.**
2Ko 13:5, 6, 7; 2Ti 3:8.

ATMINIMAS, Lk 22:19 Darykite tai mano **a.**
1Ko 11:25.

ATMINTI, Hbr 10:32 **A.** ankstesnes dienas

ATMOKĖTI, Rom 12:17 **neatmokėkite** blogu
Rom 12:19 Kerštas mano, aš **a.**
2Ko 6:13 **a.** tuo pačiu, atverkite širdis
2Te 1:6 teisinga **a.** prispaudėjams
2Ti 4:14 Jehova **a.** pagal darbus
Hbr 10:30 Kerštas mano, aš **a.**

ATNAUJINTI, 2Ko 4:16 diena iš dienos **a.**
Kol 3:10 **a.** pagal atvaizdą to

ATODŪSIS, Lk 23:46 išleido paskutinį **a.**

ATPILDAS, Rom 1:27 paklydimo vertą **a.**
Rom 11:9 Jų stalas tetampa jiems **a.**

ATPIRKTI, Gal 3:13 **a.** iš Įstatymo prakeikimo
Gal 4:5.

ATRIŠTI, Mt 18:18 jau bus **a.** danguje

ATSAKYMAS, Rom 11:4.

ATSAKYTI, Mt 5:21, 22 turės **a.** teisme
Kol 4:6 kaip turite kiekvienam **a.**

ATSARGUS, Mt 10:16 būkite **a.** kaip gyvatės
ATSIDAVIMAS, 1Pt 5:2 ganykite su **a.**
ATSIDĖTI, Apd 6:4 patys **a.** maldai
1Ti 4:15 Mąstyk, **a.** jiems
Apd 2:42; 1Ti 5:10.
ATSIKALBINĖTI, Rom 10:21 neklauso ir **a.**
ATSILAIKYTI, 1Ko 10:13 kad pajėgtumėte **a.**
Ef 6:11 **a.** prieš Velnio klastas
ATSILYGINTI, 1Ti 5:4 deramai **a.** tėvams
Hbr 11:6 Dievo ieškantiems **a.**
ATSIMAINYTI, Mt 17:2 Ir jis **a.** jų akivaizdoje
ATSIMESTI, Apd 21:21 žydus **a.** nuo Mozės
ATSIMETIMAS, 2Te 2:3 kol neateis **a.**
ATSIMINTI, Lk 17:32 **A.** Loto žmoną
2Ti 1:5 **a.** tavo tikėjimą
2Pt 3:2.
ATSIRASTI, 2Ko 5:17 Senieji praėjo, **a.** nauji
Jn 1:3.
ATSISAKYTI, 2Te 2:10 kad **a.** mylėti tiesą
Tit 2:12 **a.** bedievystės, pasaulio geismų
ATSISKYRIMAS, 1Ko 7:27 Nesiek **a.**
ATSISKIRTI, 1Ko 7:10 **teneatsiskiria** nuo vyro
2Ko 6:17 išeikite iš jų ir **a.**
1Ko 7:15.
ATSISPIRTI, 2Pt 2:14 nesugeba **a.** nuodėmei
ATSITEISTI, Rom 6:7 miręs, **a.** už nuodėmę
ATSITOLINTI, Hbr 3:12
ATSITRAUKTI, Hbr 10:38 jis **a.**, mano sielai
ATSIŲSTI, Jn 14:26; Apd 3:20; 1Jn 4:9.
ATSIVERTIMAS, Apd 15:3 apie kitataučių **a.**
ATSIŽADĖTI, Apd 26:11 **a.** tikėjimo
2Ti 2:19 **Teatsižada** neteisumo kiekvienas
1Pt 4:1 **a.** nuodėmių
ATSKALA, Apd 24:5 yra nazariečių **a.** vadeiva
Apd 24:14 laikydamasis Kelio, vadinamo **a.**
1Ko 11:19 turi būti tarp jūsų ir **a.**
Apd 28:22.
ATSKALŪNYSTĖ. Dar žr. SUSISKALDYMAS
Tit 3:10 Su žmogumi, pasidavusiu į **a.**
2Pt 2:1 įves pražūtingų **a.**
Gal 5:20.
ATSKIRTI, Mt 25:32 **a.** vienus nuo kitų
Apd 19:9 **a.** mokinius, kasdien kalbėjo
Rom 8:35 Kas **a.** mus nuo Kristaus meilės
Rom 8:39 negalės **a.** nuo Dievo meilės
Gal 1:15 Dievas **a.** mane nuo motinos
Fil 1:10 sugebėtumėte **a.**, kas svarbiau
Kol 1:21 kurie kadaise buvote **a.**
Hbr 5:14 kad **a.** gera nuo blogo
Ef 2:12; 1Te 2:17.
ATSKLEISTI, Mt 11:25 **a.** mažyliams
Lk 8:17 nieko paslėpta, kas nebūtų **a.**
Jn 17:6 Aš **a.** tavo vardą žmonėms
Ef 5:13 kas **a.**, tampa matoma
Kol 1:26 slėpinį, dabar **a.** jo šventiesiems
2Pt 3:10 žemė bei jos darbai bus **a.**
1Jn 3:2 dar nėra **a.**, kokie būsime
1Ko 3:13; 4:5; Apr 15:4.
ATSPINDĖTI, 2Ko 3:18 tarsi veidrodžiai **a.**
ATSPINDYS, Hbr 1:3 Dievo šlovės **a.**
ATSTUMTI, Hbr 12:17 Ezavas buvo **a.**
Hbr 12:25 **neatstumtumėte** kalbančiojo
ATŠAKA, Apd 5:17; 15:5.
ATŠALTI, Mt 24:12 daugumos meilė **a.**
ATŠAUKTI, Jn 10:35 o Raštas negali būti **a.**
ATVAIZDAS, Mt 22:20 Kieno čia **a.** ir įrašas
Apd 7:43 **a.**, kuriuos pasidarėte garbinti
1Ko 15:49 taip atitiksime ir dangiškojo **a.**
Hbr 1:3 tikslus esybės **a.**
Kol 1:15; Hbr 8:5.
ATVIRAI, Mk 8:32 Jis apie tai kalbėjo **a.**
Apd 2:29 leiskite **a.** kalbėti jums
AUDITORIJA, Apd 19:9 Tirano mokyklos **a.**
AUGALAS, Mt 15:13 **a.**, kurio nesodino Tėvas
Hbr 6:7 želdina **a.**, naudingus
Apr 9:4 liepta nekenkti žemės **a.**
AUGINTOJAS, 1Ko 3:7 vien tik **a.** — Dievas
AUGTI, Apd 6:7 skaičius Jeruzalėje sparčiai **a.**
Apd 19:20 Jehovos žodis galingai **a.**
Kol 1:6 duoda vaisių bei **a.**
Kol 1:10 **a.** aiškiu Dievo pažinimu
Kol 2:19 **a.**, kaip duoda **a.** Dievas
1Ti 4:7 lavinkis, kad **a.** dievotumu
Lk 12:27; Ef 4:15; Fil 1:9; 1Pt 2:2.
AUGUSTO DALINYS, Apd 27:1
AUKA, Mt 9:13 noriu gailestingumo, o ne **a.**
Rom 12:1 aukoti savo kūnus kaip gyvą **a.**
2Ti 4:6 išliejamas tarsi liejamoji **a.**
Hbr 10:1 **a.**, kurios kasmet vis aukojamos
Hbr 10:12 paaukojęs vieną **a.** už nuodėmes
Hbr 10:14 Vienintele **a.** jis visam laikui
Hbr 10:26 **a.** už nuodėmes nebelieka
Hbr 13:15 aukokime Dievui gyriaus **a.**
1Pt 2:5 aukotumėte priimtinas dvasines **a.**
Ef 5:2, 2.
AUKLĖTI, 1Ko 11:32 esame Jehovos **a.**
2Ti 3:16 naudingas **a.** teisume
Hbr 12:6 ką Jehova myli, tą **a.**
Ef 6:4.
AUKLĖTOJAS, Rom 2:20 neprotingųjų **a.**
1Ko 4:15 dešimt tūkstančių **a.** Kristuje
Gal 3:24 Įstatymas tapo mūsų **a.**

AUKLYBA, Hbr 12:5 nenumenkink **a.**
Hbr 12:11 **a.** iš karto atrodo ne džiuginanti
AUKOTI, Rom 12:1 **a.** savo kūnus
1Ko 10:20 ką tautos **a.**, **a.** demonams
Rom 15:26.
AUKSAS, Jok 5:3 Jūsų **a.** ir sidabras surūdijo
Apr 21:18, 21.
AUKŠČIAUSIASIS, Lk 1:32, 76; 6:35;
Apd 7:48; 16:17.
AUKŠTENYBĖ, Apd 25:21 iki **A.** sprendimo
AUKŠTESNIS, Fil 2:3 laikykite kitus **a.**
Fil 2:9 Todėl Dievas ir padarė jį dar **a.**
Hbr 7:7 be abejonės, **a.** laimina žemesnį
AUKŠTYBĖ, Rom 8:39 nei **a.**, nei gilybė
Fil 3:14 kad gaučiau **a.** apdovanojimą
Rom 11:20.
AUKŠTINTI, Lk 1:46 Mano siela **a.** Jehovą
Lk 16:15 žmonių **a.**, Dievo akyse bjaurastis
Apd 10:46 kalbant kalbomis ir **a.** Dievą
Apd 19:17.
AUKŠTINTIS, Mt 23:12 **a.**, bus pažemintas
AUKŠTUTINIS KAMBARYS, Apd 1:13; 9:37;
20:8.
AUKURAS, Apd 17:23 **a.** 'Nežinomam Dievui'
Hbr 13:10 Mes turime **a.**, nuo kurio
Apr 6:9 **a.** papėdėje pamačiau sielas
Mt 23:18; Hbr 7:13.
AUSIS, Jn 18:10 nukirto jam dešinę **a.**
1Ko 12:16 Ir jeigu **a.** tartų
2Ti 4:4 nukreips **a.** nuo tiesos
Jok 5:4 pasiekė kareivijų Jehovos **a.**
Mt 13:16; Apr 2:7.
AVELĖ, Jn 21:16 Ganyk mano **a.**
AVINĖLIS, Lk 10:3 siunčiu tarsi **a.** tarp vilkų
Jn 1:29 Dievo **A.**, kuris naikina pasaulio
Apr 5:6; 7:10.
AVIS, Mt 9:36 apleisti lyg **a.** be piemens
Mt 10:6 eikite pas prapuolusias Izraelio **a.**
Mt 10:16 siunčiu tarsi **a.** tarp vilkų
Mt 18:12 turėtų šimtą **a.** ir viena nuklystų
Mt 25:32 piemuo atskiria **a.** nuo ožių
Jn 10:16 Turiu kitų **a.**, ne iš šito aptvaro
Apd 8:32 Kaip **a.** jis buvo vedamas pjauti
Mt 26:31; Rom 8:36; 1Pt 2:25.
AZIARCHAI, Apd 19:31 Pauliui prielankūs **a.**
AZIJA, Apd 19:10; 1Ko 16:19; Apr 1:4.

B

BAALAS, Rom 11:4 nesulenkė kelių prieš **B.**
BABELĖ, Apr 17:5 **B.**, paleistuvių motina
Apr 18:2.
BADAS, Rom 8:35 atskirs nuo Kristaus? ar **b.**?
Apr 6:8.
BAIGTI, Lk 13:32 o trečią dieną būsiu **b.**
Apd 20:24 kad tik **b.** savo bėgimą
2Ti 4:7 **b.** lenktynes, išlaikiau tikėjimą
BAIGTIS, Mt 24:3 kad ši santvarka **b.**
BAILYS, Apr 21:8 **b.** skirta dalis ežere
BAILUMAS, 2Ti 1:7 davė mums ne **b.** dvasią
BAIMĖ, Rom 13:7 kam **b.** — **b.**
Fil 2:12 su **b.** ir drebėdami darbuokitės
1Jn 4:18 Meilėje nėra **b.**
BAISU, Jn 6:60 **B.**, ką jis šneka
Hbr 10:31 **B.** pakliūti į gyvojo Dievo rankas
BAISUS, Hbr 10:27 **b.** teismo laukimas
Jud 15 dėl visų **b.** dalykų
2Ko 8:2.
BALAKAS, Apr 2:14.
BALANDIS, Mt 3:16 sklendžiančią it **b.**
Mt 10:16 neklastingi kaip **b.**
Mt 21:12.
BALSAS, Jn 5:28 esantys kapuose išgirs jo **b.**
Jn 10:27 avys klauso mano **b.**
Apd 26:10 savo **b.** atidaviau prieš juos
BALTAS, Mt 5:36; Apr 2:17; 7:9; 20:11.
BALTRAMIEJUS, Mt 10:3; Apd 1:13.
BANDA, Mt 8:30; Mk 5:11; Lk 8:32.
BANGOS, Jud 13.
BARABAS, Jn 18:40 **B.** buvo plėšikas
BARAKAS, Hbr 11:32.
BARBARAS, Rom 1:14 tiek graikams, tiek **b.**
1Ko 14:11 kalbančiam būsiu **b.**
BARNABAS, Apd 15:2; 1Ko 9:6; Gal 2:1.
BARSABAS, Apd 1:23; 15:22.
BARTI, Lk 3:19 Jonas **b.** dėl jo brolio žmonos
1Ti 5:1 aštriai **nebark**
Lk 18:15.
BAUGŠTUS, Kol 3:21 kad jie nepasidarytų **b.**
BAUSMĖ, Hbr 2:2 susilaukdavo **b.**
Hbr 10:29 kaip dar sunkesnės **b.** nusipelnys
Jud 7 kentėdami amžinos ugnies **b.**
BAUSTI, Apd 26:11 Daugel kartų juos **b.**
2Ko 10:6 pasirengę **b.** visokį neklusnumą
Apd 23:29.
BAUSTINAS, Mt 26:66 Jis **b.** mirtimi
Apd 26:31 nedaro nieko **b.** mirtimi
Rom 3:19 pasaulis Dievo akyse taptų **b.**
BAŽNYČIA. Žr. BENDRUOMENĖ
BEDIEVIS, Rom 5:6 už **b.** numirė Kristus
1Ti 1:9 **b.** ir nusidėjėliams
1Pt 4:18; 2Pt 2:6; 3:7; Jud 15.
BEDIEVYSTĖ, Rom 1:18 rūstybė už **b.**
Rom 11:26 nutolins **b.** nuo Jokūbo
2Ti 2:16 ves į vis didesnę **b.**
Tit 2:12 atsisakę **b.** gyventume santūriai

BEDUGNĖ, Apr 20:3 įmetė į **b.**, užrakino
Lk 8:31; Rom 10:7; Apr 9:1, 11; 11:7; 17:8.
BEGĖDYSTĖ, Ef 5:4 **b.**, kvailos šnekos
Rom 1:27.
BĖGIMAS, Apd 20:24.
BĖGTI, Mt 24:16 **tebėga** tuomet į kalnus
Mt 24:20 **b.** žiemą ar per šabą
1Ko 9:24 **b.** visi, apdovanojimą gauna
Hbr 12:1 ištvermingai **b.** lenktynėse
Jok 4:7 ir jis **b.** nuo jūsų
1Pt 4:4 **nebebėgate** su jais
1Ko 10:14; Fil 2:16.
BEJĖGIS, Rom 6:6 kūnas taptų **b.**
BELAISVIS, Lk 21:24 išvesti **b.** į visas tautas
Rom 7:23 mane **b.** nuodėmės įstatymo
Lk 4:18; Ef 4:8.
BELIARAS, 2Ko 6:15 darna tarp Kristaus ir **B.**
BELSTI, Mt 7:7.
BELSTIS, Apr 3:20.
BELZEBULAS, Mt 10:25; 12:24; Mk 3:22.
BENDRA, Apd 4:32 visa jiems buvo **b.**
2Ko 6:14 ką **b.** šviesa turi su tamsa
Apd 2:44.
BENDRADARBIAUTI, 1Ko 16:16 **b.** ir pluša
BENDRADARBIS, 1Ko 3:9 esame Dievo **b.**
Fil 4:3 tikrasis **b.**
Kol 4:11 mano **b.** dėl Dievo karalystės
3Jn 8 kad taptume tiesos **b.**
Lk 5:7.
BENDRAPILIEČIAI, Ef 2:19 šventųjų **b.**
Lk 19:14.
BENDRAS, Hbr 1:9 aliejumi gausiau negu **b.**
Tit 1:4; Jud 3.
BENDRAVELDIS, Rom 8:17 **b.** su Kristumi
Ef 3:6 kad kitataučiai būtų **b.**
Hbr 11:9.
BENDRAŽYGIS, Hbr 10:33 **b.** tų, kurie
BENDRIJA, Ef 2:12 atskirti nuo Izraelio **b.**
BENDRYSTĖ, 1Ko 1:9 Dievas, pašaukęs į **b.**
1Ko 10:16 Argi taurė nėra **b.** kraujyje
Fil 3:10 **b.** jo kentėjimuose
1Jn 1:3, 6, 7.
BENDRUOMENĖ, Apd 16:5 **b.** stiprėjo
Apd 20:28 kad ganytumėte Dievo **b.**
1Ko 14:34 moterys **b.** tegul tyli
Ef 5:24 Kaip **b.** klusni Kristui
Kol 1:18 jis yra kūno, **b.**, galva
Hbr 12:23 danguje įrašytųjų pirmagimių **b.**
1Ko 14:19; Gal 1:13; Ef 1:22.
BENJAMINAS, Apr 7:8.
BEPROTYBĖ, 2Ti 3:9 jų **b.** visiems akivaizdi
BEPROTYSTĖ, 2Pt 2:16 sutrukdė pranašo **b.**
BERNIUKAS, Apr 12:13 pagimdžiusią **b.**
Mt 2:16; 17:18; 21:15; Jn 4:51.
BETANIJA, Mt 21:17; 26:6; Jn 1:28; 11:1.
BETFAGĖ, Mt 21:1 į **B.**, Jėzus pasiuntė du
BETLIEJUS, Mt 2:1 Jėzui gimus Judėjos **B.**
Mt 2:5; Lk 2:4.
BETSAIDA, Mt 11:21; Lk 9:10; Jn 1:44.
BETURTIS, Mk 12:43.
BEVAISIS, Tit 3:14 kad neliktų **b.**
2Pt 1:8 neleis likti **b.**
Mt 13:22; 1Ko 14:14; Ef 5:11.
BEVERTIS, Mt 12:36 kiekvieną **b.** pasakymą
BIJOTI, Apd 10:35 kuris **b.** ir daro, kas teisu
1Pt 3:14 to, ko jie **b.**, **nebijokite**
BYLA, 1Ko 6:7 keliate vienas kitam **b.**
BILEAMAS, Jud 11 nuskubėjo **B.** klystkeliu
Apr 2:14.
BYLINĖTIS, 1Ko 6:1 **b.** pas neteisiuosius
1Ko 6:6 brolis **b.** su broliu
Mt 5:40; Lk 12:58.
BJAURASTIS, Mt 24:15 nuniokojimo **b.**
Lk 16:15 Dievo akyse yra **b.**
Apr 17:4 aukso taurę, pilną **b.**
Apr 17:5.
BJAURĖTIS, Rom 2:22.
BJAURYSTĖ, Jn 5:29 kurie užsiėmė **b.**
Jn 3:20; Jok 3:16.
BLAIVUS, 1Te 5:6 budėkime ir būkime **b.**
1Te 5:8 **b.**, užsidėję krūtinšarvį
2Ti 4:5 būk **b.**, ištverk vargus
1Pt 1:13 būkite visiškai **b.**; sudėkite viltis
1Pt 5:8 Būkite **b.**, budėkite
BLOGA, Rom 7:19 darau **b.** — ko nenoriu
Tit 2:8 negalėdamas pasakyti **b.**
Mt 12:35; Apd 25:10; Rom 9:11; 2Ko 5:10.
BLOGAS, Mt 24:48 tas vergas, **b.** būdamas
Rom 12:17 Niekam neatmokėkite **b.** už **b.**
Rom 13:10 Meilė nedaro artimui **b.**
Rom 16:19 neišmanūs tam, kas **b.**
1Ko 10:6 kad negeistume **b.** dalykų
1Ko 15:33 **B.** draugijos gadina gerus
Jok 1:13 Tuo, kas **b.**, Dievo neįmanoma
BLOGYBĖ, 1Ko 14:20 būkite mažyliai **b.**
1Ti 6:10 meilė pinigams **b.** šaknis
BLOGIO JĖGOS, Ef 6:12.
BOANERGES, Mk 3:17 praminė „**B.**“
BOAZAS, Mt 1:5.
BODĖTIS, Rom 12:9 **B.** to, kas pikta
BOKŠTAS, Lk 13:4.
BRANDUMAS, Hbr 6:1 veržkimės į **b.**, užuot

BRANGAKMENIS, Apr 17:4.

BRANGINTI, Jn 12:25 Kas **b.** savo sielą
Jn 15:19 pasaulis saviškius **b.**
1Te 5:13 juos **b.**, mylėti dėl jų darbo
Fil 2:29.

BRANGUS, Jn 21:17 ar aš tau **b.**
1Ti 2:9 puoštųsi ne **b.** drabužiais
1Pt 1:19 **b.** krauju, Kristaus krauju
1Pt 2:4 atmesto, bet Dievo išrinkto, **b.**
1Pt 3:4 dvasios, kuri **b.** Dievo akyse
Lk 7:2; Jn 11:3; 1Ko 16:22; Tit 3:15; 1Pt 2:6; 2Pt 1:4.

BROLIJA, 1Pt 2:17 Gerbkite visus, mylėkite **b.**
1Pt 5:9 **b.** pasaulyje tenka ištverti

BROLIS, Mt 23:8 jūs visi esate **b.**
Mk 13:12 **B.** atiduos mirčiai **b.**
Apr 12:10 išmestas mūsų **b.** kaltintojas
Mt 5:22; 12:49, 50; 18:15; 25:40; Apd 15:36; Hbr 2:11.

BROLIŠKAI, Rom 12:10.

BROLIŠKAS, Hbr 13:1.

BUČIUOTI, Lk 7:38; Apd 20:37.

BŪDAS, Apd 1:11 ateis tokiu **b.**, kokiu matėte

BUDĖTI, Mt 26:41 **B.** ir melskitės
Lk 12:37 šeimininkas ras **b.**
1Te 5:6 **b.** ir būkime blaivūs
1Pt 5:8 Būkite blaivūs, **b.**
Apr 16:15 Laimingas, kas **b.**
1Ko 16:13; Ef 6:18; Kol 4:2.

BUDRUS, 1Pt 4:7 būkite **b.** melstis

BURNA, Rom 3:19 užčiaupta kiekviena **b.**
Apr 3:16.

BURNOTI, Hbr 12:3 nusidėjėliams šitaip **b.**

BURTAS, Jn 19:24 Neplėšykime, meskime **b.**
Apd 13:19 padalijo jiems **b.** jų žemę
Apd 1:26.

BURTININKAUTOJAS, Apr 22:15 šunys, **b.**

BURTININKAVIMAS, Gal 5:20

BŪSIMAS, Hbr 10:1; 13:14.

BŪSIMYBĖS, Rom 8:38 nei esamybės, nei **b.**

BŪTYBĖ, Apr 4:6; 5:6.

BŪTI ČIA, Mt 24:3 ženklas liudys, kad **esi čia**
Mt 24:37 bus ir Žmogaus Sūnui **čia esant**
2Pt 3:4 tas pažadas, neva jis **b.**
1Jn 2:28 nuo jo pasitraukti, kai jis **b.**
1Te 4:15; Jok 5:7, 8.

BŪTINYBĖ, 1Ko 7:37; Hbr 7:12.

BŪTIS, Apr 4:11 tavo valia visa tapo **b.**

BUVEINĖ, Jn 14:2 Tėvo namuose yra daug **b.**
2Ko 5:2 Šioje **b.** mes vaitojame
Apr 21:3 Štai Dievo **b.** tarp žmonių
Jud 6; Apr 18:2.

BUVIMAS ČIA, 1Ko 15:23 per Kristaus **b.**
2Pt 1:16 pasakojome apie jo **b.**
Mt 24:27.

C

CEZARĖJA, Mt 16:13; Apd 10:1; 23:23.

CEZARIS, Mk 12:17 Kas **C.**, atiduokite **C.**
Lk 23:2 draudžia mokėti **C.** mokesčius
Jn 19:15 neturime karaliaus, tiktai **C.**
Mt 22:17; Lk 2:1; 20:25; Jn 19:12.

CHALDĖJAI, Apd 7:4.

CIESORIUS. Žr. CEZARIS

CIMBOLAI, 1Ko 13:1 žvangantys **c.**

D

DABARTINIS, Gal 1:4 iš **d.** piktos santvarkos

DAILIDĖ, Mk 6:3 Argi ne **d.**, Marijos sūnus

DALININKAS, 1Ko 9:23 kad tapčiau jos **d.**
2Ko 1:7 kaip esate kentėjimų **d.**
Hbr 3:1 dangiškojo pašaukimo **d.**
1Pt 4:13 Kristaus kentėjimų **d.**
1Pt 5:1 **d.** šlovės, kuri bus apreikšta
2Pt 1:4 taptumėte dieviškos prigimties **d.**
1Ko 10:18; Ef 3:6; Fil 1:7; Hbr 3:14; 6:4.

DALIS, Mt 24:51 paskirs **d.** su veidmainiais
Lk 15:12 duok man savo nuosavybės **d.**
1Ko 13:9 ir pranašaujame iš **d.**
1Ko 13:10 kas yra iš **d.**, išnyks
2Ko 6:15 kokia **d.** tikinčio su netikinčiu
Kol 1:12 gauti paveldo **d.** su šventaisiais
Apr 20:6 kas turi **d.** pirmajame prikėlime
Rom 11:25.

DALYTIS, Rom 12:8 kas kuo **d.**
1Ko 10:17 visi **d.** tuo vienu papločiu
Gal 6:6 **tesidalija** visomis gėrybėmis
2Ko 9:13.

DAMASKAS, Apd 9:2.

DANGAUS KARALYSTĖ, Mt 3:2; 10:7; 23:13.

DANGIŠKAS, 1Ko 15:49 **d.** atvaizdą
Hbr 3:1 **d.** pašaukimo dalininkai
Hbr 8:5 **d.** dalykų atvaizdas ir šešėlis
Hbr 12:22 Dievo miesto, **d.** Jeruzalės
Jn 3:12; 2Ti 4:18; Hbr 9:23.

DANGSTYTI, 1Pt 2:16 laisve **d.** blogį

DANGUS, Jn 3:13 žmogus nėra pakilęs į **d.**
Apd 2:34 Dovydas juk nepakilo į **d.**
Ef 2:6 pasodino **d.** erdvėse Kristuje
2Pt 3:5 nuo seno buvo **d.** ir žemė
2Pt 3:10 kai **d.** išnyks su švilpesiu
2Pt 3:13 laukiame naujo **d.** ir naujos žemės
Apr 12:7 Ir kilo karas **d.**
Apr 19:11 Aš išvydau atsiveriant **d.**
Mt 11:11; 24:35; Ef 1:20.

DANIELIUS, Mt 24:15.

DANTYS, Mt 8:12.

DARBAS, Jn 9:4 **d.** to, kuris mane siuntė
Jn 14:12 darys **d.**, kuriuos aš darau
Jn 17:4 atlikdamas **d.**, kurį buvai davęs
Apd 26:20 daryti **d.**, priderančius atgailai
Gal 5:19 Kūno **d.** aiškūs
1Te 5:13 mylėti dėl jų **d.**
Tit 2:14 tautą, uolią geriems **d.**
Hbr 10:24 skatinkime daryti gerus **d.**
Jok 2:26 tikėjimas be **d.** negyvas
1Pt 3:17 kentėti už gerus **d.**
Apr 20:12 teisė pagal jų **d.**
1Ko 3:13; 2Ti 3:17.

DARBININKAS, Mt 9:37 Pjūtis didelė, **d.** maža
Mt 20:1 pasisamdyti **d.** į vynuogyną
Lk 10:7 **d.** vertas savo užmokesčio
Fil 3:2 Saugokitės bloga darančių **d.**
2Ti 2:15 neturintis ko gėdytis **d.**
Jok 5:4 **d.** užmokestis, kurį sulaikėte

DARBUOTIS, Jn 5:17 Mano Tėvas **d.** iki šiolei
Jn 6:27 **D.** ne dėl pražūvančio maisto
Fil 2:12 **d.** dėl savo išgelbėjimo

DARNA, 2Ko 6:15 **d.** tarp Kristaus ir Beliaro

DARNUS, Ef 2:21 mūrijamas į **d.** visumą
Ef 4:16.

DARŽOVĖS, Rom 14:2 silpnasis valgo **d.**

DAUGERIOPAS, Ef 3:10.

DAUGYBĖ, Lk 5:6 užgriebė didelę **d.** žuvų
Jok 5:20 uždengs **d.** nuodėmių
1Pt 4:8 meilė uždengia **d.** nuodėmių
Lk 5:6.

DAVINYS, Lk 12:42 maisto **d.** reikiamu metu

DEBESIS, Lk 21:27 Žmogaus Sūnų ateinant **d.**
Apd 1:9 **d.** jį paslėpė nuo jų akių
1Te 4:17 **d.** nunešti susitikti su Viešpačiu
Hbr 12:1 didelio **d.** liudytojų
Apr 1:7 Štai jis ateina su **d.**
Mt 24:30; 1Ko 10:2.

DEGINTI, 1Pt 4:12.

DEGTI, 1Ko 7:9 geriau tuoktis negu **d.** aistra
Lk 12:35.

DEIVĖ, Apd 19:27, 37.

DEJONĖ, Rom 8:26 sulig neištartomis **d.**

DEJUOTI, Rom 8:22 visa kūrinija iki šiol **d.**

DEKAPOLIS, Mt 4:25; Mk 5:20; 7:31.

DĖKINGAS, Lk 17:9 Bene jis bus **d.** vergui
1Ti 1:12 Esu **d.** Kristui Jėzui
2Ti 1:3 Esu **d.** Dievui, kuriam

DĖKOTI, Jn 11:41 Tėve, **d.** tau, kad išklausei
Apd 28:15 **d.** Dievui ir įgavo drąsos
Rom 14:6 valgo Jehovai, nes **d.** Dievui
1Ko 1:4 nuolat **d.** už jus Dievui
1Ko 14:17 tu **d.** puikiai, bet
Ef 5:20 **d.** Dievui ir Tėvui
Apr 11:17 **D.** tau, Jehova Dieve
2Ko 4:15.

DELSTI, 2Pt 3:9 Jehova **nedelsia** tesėti

DĖMĖ, Ef 5:27; 1Pt 1:19; 2Pt 2:13; 3:14.

DĖMESINGAS, Hbr 2:1 itin **d.** tam, ką

DĖMESYS, Fil 3:13 nebekreipdamas **d.**, kas
2Pt 3:5 jie tyčia nekreipia **d.**

DEMONAS, 1Ko 10:21 ir iš **d.** taurės
1Ti 4:1 ištarmes ir **d.** mokymus
Jok 2:19 **d.** irgi tiki, ir dreba
Apr 16:14 **d.** įkvėptos ištarmės
Mt 12:24; 15:22; Jn 10:21; 1Ko 10:20;
Apr 18:2.

DEMONIŠKAS, Jok 3:15 gyvuliška, **d.**

DENARAS, Mt 20:2 po **d.** už dieną
Mt 20:9 kiekvienas po **d.**
Mk 12:15 Atneškite man **d.**
Mt 20:10, 13; 22:19; Lk 20:24.

DERĖTI, 1Ko 15:34 Išsiblaivykite, kaip ir **d.**
Mt 3:15; Tit 2:1; Hbr 2:10.

DERLIUS, Apr 14:15 žemės **d.** visai subrendo
Jn 4:36, 38.

DEŠIMT, Apr 2:10 **d.** dienų suspaudimą
Mt 25:1; Apr 13:1.

DEŠIMTINĖ, Mt 23:23 duodate **d.** nuo mėtų
Lk 18:12 duodu **d.** nuo visko
Hbr 7:5 imti iš savo brolių **d.**
Hbr 7:9 Levis mokėjo **d.**

DEŠINĖ, Mt 20:23 sėdėti mano **d.** ir kairėje
Mt 25:33 Avis jis pastatys **d.**
Apd 7:55 Jėzų, stovintį Dievo **d.**
Hbr 10:12 atsisėdo Dievo **d.**
Gal 2:9; Hbr 1:3.

DIADEMA, Apr 19:12 daug **d.** ant galvos
Apr 12:3.

DIAKONAS. Žr. PATARNAUTOJAS

DIDESNIS, Jn 14:28 Tėvas už mane **d.**

DIDĖTI, Jn 3:30 Anas turi **d.**, o aš — mažėti

DIDYBĖ, Apd 19:27 **d.** tos, kurią garbina
Ef 1:19 neprilygstama yra jo galios **d.**
Hbr 1:3 atsisėdo **D.** dešinėje aukštybėse
Hbr 8:1 atsisėdo **D.** sosto dešinėje danguje
2Pt 1:16 kaip savo akimis regėję jo **d.**
Jud 25 tebūna šlovė, **d.**, galybė

DIDINGAS, Apd 2:11 apie **d.** Dievo darbus

DIDINGESNIS, 2Ko 3:10 nustelbė **d.** šlovė

DIDRACHMA, Mt 17:24 nemoka **d.**

DIDŽIAVIMASIS, Jok 4:16 toks **d.** yra blogas

DIDŽIUOTIS, Gal 6:4 turės kuo **d.** pats
2Te 1:4 mes patys jumis **d.**

DIENA, Mt 24:22 **d.** nebūtų sutrumpintos
Mk 13:32 **d.** ar valandos niekas nežino
Apd 17:31 jis nustatė **d.**
Rom 14:5 kurią nors **d.** laiko svarbesne
2Ko 6:2 Štai dabar išgelbėjimo **d.**
2Pt 3:8 Jehovai lyg viena **d.**
Rom 13:12.

DIEVAS, Lk 20:25 atiduokite kas **D.** — **D.**
Rom 2:11 Juk **D.** nėra šališkas
Rom 13:6 jie yra **D.** tarnautojai
1Ko 8:5 yra vadinamųjų **d.** ar danguje, ar
1Ko 14:33 Mat **D.** nėra netvarkos **D.**
2Ko 1:3 Jėzaus Kristaus **D.** ir Tėvas
2Ko 4:4 santvarkos **d.** apakino protus
2Ko 7:10 liūdesys **D.** veda į atgailą
Hbr 12:29 mūsų **D.** yra ryjanti ugnis
1Jn 4:8 **D.** yra meilė
Kol 3:12; Tit 1:7.

DIEVATARNYSTĖ, Mt 4:10 **d.** jam vienam
Apd 27:23 priklausau ir kuriam einu **d.**
Rom 1:25 ėjo **d.** jiems, o ne Kūrėjui
Rom 9:4 izraelitai, jiems priklauso **d.**
Rom 12:1 atlikti savo **d.** sąmoningai
Apr 7:15 jo šventykloje eina jam **d.**
Rom 9:4.

DIEVYBĖ, Apd 17:18 svetimų **d.** skelbėjas
Apd 17:22 pranokstate kitus **d.** baime

DIEVYSTĖ, Rom 1:20 amžinoji galybė ir **d.**

DIEVIŠKAI, Apd 7:20 Mozė buvo **d.** gražus

DIEVIŠKAS, 2Pt 1:4 **d.** prigimties dalininkais
Apd 10:22; 2Pt 1:3.

DIEVIŠKOJI ESYBĖ, Apd 17:29 kad **D.** panaši

DIEVIŠKUMAS, Kol 2:9 gyvena **d.** pilnatvė

DIEVOBAIMINGAS, Lk 2:25; Apd 2:5; 8:2; 22:12.

DIEVOBAIMINGUMAS, Hbr 5:7; 12:28.

DIEVOGARBA, Apd 25:19 savo **d.** klausimų

DIEVO KARALYSTĖ, Mt 21:43 **D.** atimta
Mk 4:11 Jums duotas **D.** slėpinys
Lk 9:62 žvalgosi atgal, netinka **D.**
Lk 17:20 **D.** neateina akivaizdžiu būdu
Apd 14:22 į **D.** per daugelį suspaudimų
Lk 6:20; Rom 14:17; 1Ko 4:20.

DIEVOTAI, 2Ti 3:12 trokštantys **d.** gyventi

DIEVOTAS, Apd 10:2 Kornelijus **d.** žmogus
Apd 10:7 pasišaukė **d.** kareivį
2Pt 2:9 žino, kaip išgelbėti **d.** žmones

DIEVOTUMAS, 1Ti 4:8 **d.** naudingas viskam
1Ti 6:6 **d.** išties galima daug pelnyti
2Ti 3:5 atsižadėję **d.** galios
Apd 3:12; 1Ti 2:2; 3:16; 4:7; 6:5; Tit 1:1; 2Pt 1:3; 3:11.

DIEVO ŽMOGUS, 1Ti 6:11; 2Ti 3:17.

DIEVO ŽODIS, Mk 7:13 atimate galią iš **D.**
Ef 6:17 dvasios kalaviją, **D.**
Hbr 4:12 **D.** paveikus
Apr 19:13 vadinamas vardu **D.**
Lk 8:11; Apd 6:7; 1Te 2:13; 2Ti 2:9; Hbr 11:3; 2Pt 3:5.

DYGIAKRŪMIS, Mt 7:16 vynuogės nuo **d.**
Mk 12:26; Apd 7:30, 35.

DYGLYS, 2Ko 12:7 man duotas **d.** kūne

DYKINĖTI, 1Ti 5:13 išmoksta **d.**, vaikštinėti

DYKUMA, Hbr 11:38 klajojo **d.**, kalnuose

DINGSTIS, 2Ko 11:12 ieško **d.** pasirodyti
Gal 5:13 laisve kaip **d.** pataikauti kūnui
Jud 4 **d.** įžūliai elgtis

DIRBTI, Rom 4:4 Užmokestis **d.**
2Te 3:10 Kas nenori **d.**, tenevalgo
Hbr 6:7 naudingus tiems, kuriems ji **d.**

DIRVA, 1Ko 3:9 jūs Dievo **d.**, Dievo statinys

DIZENTERIJA, Apd 28:8 karštinės ir **d.**

DORAI, Hbr 13:18 visais atžvilgiais **d.** elgtis

DORYBĖ, 1Pt 2:9 kad visur skelbtumėte **d.** to
2Pt 1:3 kuris pašaukė mus šlove ir **d.**
2Pt 1:5 praturtinti tikėjimą **d.**, **d.**

DORYBINGA, Fil 4:8 kas **d.**, tai mąstykite

DOSNIAI, Rom 12:8 kas dalijasi, tesidalija **d.**
2Ko 9:6 kas **d.** sėja
2Ko 9:10 kuris **d.** parūpina sėklos
Jok 1:5 Dievas **d.** visiems duoda

DOSNUMAS, 2Ko 8:2 išsiliejo **d.** turtais
2Ko 9:11 praturtinami visokiam **d.**

DOSNUS, 2Ko 8:20 kaip **d.** aukas tvarkome

DOVANA, Mt 19:11 ne visi, tik turintys **d.**
Apd 8:20 už pinigus įsigysiąs Dievo **d.**
Rom 5:16 **d.** po daugelio prasikaltimų
Rom 5:17 gauna malonę ir teisumo **d.**
Rom 6:23 Dievo **d.** — amžinas gyvenimas
1Ko 7:7 kiekvienas turi savo **d.** nuo Dievo
1Ko 12:4 **D.** esti įvairių, bet dvasia ta pati
1Ko 14:12 trokšte trokštate dvasios **d.**
1Ti 4:14 Neapleisk tavyje esančios **d.**
Hbr 6:4 paragavo dangiškosios **d.**
Hbr 11:4 Dievas paliudijo pripažįstąs jo **d.**
Jok 1:17 kiekviena tobula **d.** iš aukštybės
Apr 11:10 siųs vieni kitiems **d.**
Mt 5:24; 7:11; Rom 3:24; 2Ko 9:15; Ef 2:8.

DOVANAI, Mt 10:8 **D.** gavote, **d.** ir duokite
Apr 22:17 tesisemia gyvybės vandens **d.**
Apr 21:6.

DOVYDAS, Mt 21:9 Gelbėk **D.** Sūnų
Lk 20:41 Kristus yra **D.** sūnus
Apd 2:34 **D.** juk nepakilo į dangų
Apd 2:29.

DRABUŽIS, Mt 6:25 už maistą ir kūnas už **d.**
Mt 23:5 pasididina **d.** kutus
Mt 27:35 pasidalijo jo **d.** mesdami burtą
Jud 23 nekęsdami netgi **d.**
Apr 16:15 kas budi ir saugo savo **d.**
Mt 6:28; 17:2; Jn 19:2; Hbr 1:12; Jok 5:2; 1Pt 3:3; Apr 3:18; 16:15.

DRACHMA, Lk 15:8 dešimt **d.**, vieną pameta

DRĄSA, Apd 4:29; 28:15; Fil 1:20; Hbr 10:19.

DRĄSA KALBĖTI, Hbr 3:6 saugodami **d.**
1Ti 3:13.

DRĄSIAI, Apd 4:13 ir Joną **d.** kalbančius
Apd 9:27 **d.** skelbė Damaske
Ef 6:20 kad kalbėčiau apie ją **d.**
Fil 1:14 vis **d.**, be baimės skelbia
Apd 4:31; 14:3.

DRĄSINTI, 1Ko 14:3 ugdo, **d.** ir guodžia

DRAUGAS, Lk 16:9 turtu pasidarykite **d.**
Jn 15:13 kuris už **d.** savo sielą guldo
Jok 2:23 Abraomas pavadintas Jehovos **d.**
Jok 4:4 kas nori būti pasaulio **d.**
Mt 11:19; Jn 15:14; 19:12.

DRAUGIJOS, 1Ko 15:33 Blogos **d.** gadina

DRAUGYSTĖ, Jok 4:4 **d.** su pasauliu

DRAUSMINGAI, Fil 3:16 **d.** ženkime ta pačia

DRAUSMINGUMAS, Kol 2:5 matydamas **d.**

DRAUSMINTI, 1Ti 5:20 **d.** visų akivaizdoje
2Ti 3:16 Raštas naudingas mokyti, **d.**
2Ti 4:2 **d.** su visu kantrumu
Tit 1:13 griežtai juos **d.**
Hbr 12:5 nenusimink jo **d.**
Apr 3:19 kurie man mieli, aš **d.**

DRAUSTI, Mk 9:38 Mes jam **d.**

DREBĖTI, Fil 2:12 su baime ir **d.** darbuokitės
Jok 2:19 demonai tiki, ir **d.**
2Pt 2:10 **nedrebėdami** užgauliai kalba

DRĮSTI, Rom 15:18 **Nedrįsiu** kalbėti apie kita

DROBĖ, Apr 19:8 **d.** — šventųjų teisūs darbai
Apr 19:14.

DROBULĖS, Jn 19:40; 20:5, 7.

DRUNGNAS, Apr 3:16 esi **d.**, o ne karštas

DRUSKA, Mt 5:13 Jūs žemės **d.**
Kol 4:6 kalba tebūna maloni, **d.** pasūdyta
Mk 9:50.

DUBUO, Apr 16:1; 17:1.

DUKRA, Lk 23:28 Jeruzalės **d.**, neverkite
Mt 21:5; Apd 2:17; 2Ko 6:18.

DULKĖS, Mt 10:14 nusikratykite **d.** nuo kojų
1Ko 15:47 Pirmasis žmogus padarytas iš **d.**

DŪMAI, Apr 14:11 kankinimo **d.** per amžius

DUOBĖ, Mt 15:14 aklą ves, abu įkris į **d.**

DUONA, Mt 4:4 Žmogus gyvas ne vien **d.**
Mt 16:12 liepė saugotis ne **d.** raugo
Jn 6:35 Aš esu gyvenimo **d.**
1Ko 11:26 kai tik valgote šitą **d.** ir geriate
Mt 6:11; Apd 2:46.

DUOTI, Mt 10:8 Dovanai gavote, dovanai **d.**
Lk 12:48 daug **d.**, bus daug pareikalauta
Apd 20:35 Didesnė laimė **d.** negu imti
1Ko 7:17 Kaip Jehova kiekvienam **d.**
Lk 6:30.

DURYS, Apd 14:27 kitataučiams tikėjimo **d.**
Apr 3:20 stoviu prie **d.** ir beldžiuosi
Mt 24:33; 25:10; 1Ko 16:9; 2Pt 1:11.

DŪSAUTI, Hbr 13:17 tada jie tai darys ne **d.**
Jok 5:9.

DVASIA, Mt 3:16 **d.**, sklendžiančią it balandį
Mt 26:41 **d.** ryžtinga, kūnas silpnas
Lk 24:39 **d.** neturi raumenų ir kaulų
Jn 4:24 Dievas yra **d.**, garbinti **d.**
Apd 2:17 išliesiu savosios **d.** ant visų
Apd 7:51 Jūs priešinatės šventajai **d.**
Rom 8:9 jumyse gyvena Dievo **d.**
Rom 8:11 **d.** to, kuris prikėlė Jėzų
Rom 8:16 **D.** pati liudija mūsų **d.**
Rom 11:8 Dievas siuntė jiems įmygio **d.**
1Ko 2:10 **D.** visa ištiria
1Ko 2:11 nėra pažinęs niekas, tik Dievo **d.**
1Ko 3:16 jumyse gyvena Dievo **d.**
2Ko 3:6 **d.** teikia gyvybę
2Ko 3:17 kur Jehovos **d.**, ten laisvė
Ef 2:22 buveinė, skirta jam gyventi **d.**
Ef 4:30 neliūdinkite Dievo šventosios **d.**
Ef 6:17 **d.** kalaviją, Dievo žodį
Kol 1:8 papasakojo apie jūsų meilę **d.**
2Ti 1:7 Dievas davė ne bailumo **d.**
Jok 4:5 **d.** troškimai yra pavydūs
1Pt 3:19 Kaip **d.** jis nuėjo skelbti
Apr 22:17 **D.** ir nuotaka kviečia: Ateik
Jn 16:13; 1Ko 15:45; Gal 5:22; 1Pt 3:18; Apr 18:2.

DVASINGAS, Gal 6:1 jūs **d.**, mėginkite

DVASINIS, Mt 5:3 suvokia turį **d.** poreikių
1Ko 2:13 **d.** klausimus aiškiname **d.** žodžiais
1Ko 15:44 prikeliamas **d.** kūnas
Ef 6:12 **d.** blogio jėgomis
1Pt 2:5 iš kurių statomi **d.** namai
Apr 11:8 **d.** prasme vadinamo Sodoma
Rom 1:11; 1Ko 10:3, 4.

DVASINIS BŪVIS, Hbr 12:23 teisiųjų **d.**

DVASIŠKAI, 1Ko 2:14 juos reikia spręsti **d.**

DVASIŠKAS, Rom 8:6 mintis į tai, kas **d.**
Rom 7:14.

DVIAŠMENIS, Hbr 4:12 aštresnis už **d.**

DVILIEŽUVIAI, 1Ti 3:8 turi būti rimti, ne **d.**

DVYLIKA, Mt 10:2 Štai **d.** apaštalų vardai
Jok 1:1 **d.** pasklidusių giminių

DVYNYS, Jn 11:16; 20:24.

DŽIAUGSMAS, Apd 14:17 jums maisto ir **d.**
Hbr 12:2 Dėl jam skirto **d.** ištvėrė
Mk 5:42; Lk 2:10; Jn 16:22; 2Ko 7:4.

DŽIAUGTIS, Apd 5:41 eidami iš sinedriono **d.**
Rom 12:15 **D.** su besidžiaugiančiais
2Ko 12:10 Taigi **d.** silpnumais
Gal 4:27 **D.**, nevaisingoji
Fil 4:4 Visada **d.** Viešpatyje
Kol 1:24 Dabar **d.** savo kentėjimais
Apr 12:12 **d.** dangūs ir jų gyventojai
Apr 18:20 **D.** dėl to, dangau, ir jūs
Lk 13:17; Jn 16:20; Rom 15:10; Fil 4:10.

DŽIŪGAUTI, Mt 5:12 Būkite linksmi ir **d.**
Lk 10:21 Jėzus ėmė **d.** šventojoje dvasioje
Jn 8:56 Jūsų tėvas Abraomas **d.**
Rom 5:3 **D.** ir per suspaudimus
Rom 15:17 turiu pagrindą **d.** Kristuje
Fil 2:16 turėčiau dėl ko **d.** žinodamas
1Pt 1:8.

DŽIUGIAI, Hbr 10:34.

DŽIUGINTI, Hbr 12:11 auklyba iš karto ne **d.**

DŽIUGUS, 2Ko 6:10.

E, Ė

EBERAS, Lk 3:35.

ĖDŽIOS, Lk 2:7, 12, 16.

EFEZAS, 1Ko 15:32; Apr 2:1.

EGIPTAS, Apr 11:8 vadinamo Sodoma ir **E.**
Mt 2:15.

EIGA, Jok 3:6 padega visą gyvenimo **e.**

EIKVOTI, 2Ko 12:15 mieliausiai **e.**, ką turiu

EILĖ, 1Ko 15:23 kiekvienas pagal savo **e.**

EISENA, Kol 2:15 viešai išstatė triumfo **e.**
2Ko 2:14.

ELEMENTAI, 2Pt 3:10 **e.** nuo karščio suirs

ELGESYS, Mt 16:27 kiekvienam pagal jo **e.**
Gal 1:13 **e.**, kai buvau judaizmo išpažinėjas
1Ti 4:12 tikintiesiems pavyzdys kalba, **e.**
Jok 3:13 Teparodo tai darbais, puikiu **e.**
1Pt 2:12 **e.** tarp tautų nepriekaištingas
1Pt 3:16 niekinamai kalba apie gerą **e.**
Hbr 13:7; 1Pt 1:15; 3:1.

ELGETA, Lk 16:20 **e.**, vardu Lozorius

ELGSENA, Ef 4:22.

ELGTIS, 1Ko 7:36 su skaistybe **e.** netinkamai
1Ko 13:5 meilė **nesielgia** neprideramai
2Ko 1:12 **e.** šventai ir su dievišku
Gal 5:25 tai ir **e.** pagal dvasią
Ef 4:1 **e.** kaip verta pašaukimo
Ef 5:15 žiūrėkite, kaip **e.**
Rom 1:32; 1Pt 3:2.

ELI, Mt 27:46.

ELIJAS, Mt 17:11, 12.

ELIMAS, Apd 13:8 **E.**, magas

EMANUELIS, Mt 1:23.

EMAUSAS, Lk 24:13 į kaimą, vadinamą **E.**

EPILEPSIJA, Mt 4:24; 17:15.

ERDVUS, Mt 7:13 platus ir **e.** kelias veda

ERELIS, Mt 24:28; Apr 12:14.

EREZIJA. Žr. ATSKALŪNYSTĖ

ĖRIUKAS, Jn 21:15 Maitink mano **ė.**

ERODAS, Mt 2:1 karaliaus **E.** dienomis
Lk 23:12; Apd 4:27; 12:1.

ERZINTI, Ef 6:4 tėvai, **neerzinkite** vaikų

ESYBĖ, Apd 17:29 Dieviškoji **E.** nepanaši
Hbr 1:3 pačios jo **e.** atvaizdas

ESKIZAS, 2Ti 1:13 tarsi **e.** sveiki žodžiai

ESMĖ, Hbr 10:1 Įstatymas šešėlis, ne pati **e.**
Apr 19:10 yra pranašavimo **e.**

ĖSTI, Mt 6:19 kandys ir rūdys **ė.**
Gal 5:15 jeigu vienas kitą kremtate ir **ė.**

ETIOPIJA, Apd 8:27.

EUFRATAS, Apr 9:14.

EUNIKĖ, 2Ti 1:5 Loidėje ir tavo motinoje **E.**

EUNUCHAS, Mt 19:12 **e.**, kurie tokie gimė
Apd 8:27.

EVANGELIJA. Žr. GEROJI NAUJIENA

EVANGELIZUOTOJAS, Apd 21:8 **e.** Pilypo
Ef 4:11 kitus pranašais, kitus **e.**
2Ti 4:5 dirbk **e.** darbą

EZAVAS, Hbr 12:16.

EŽERAS, Apr 19:20 į siera degantį ugnies **e.**
Apr 20:14 Tai antroji mirtis — ugnies **e.**
Apr 20:15 knygon, buvo įmestas į ugnies **e.**
Apr 21:8 dalis **e.**, kuris dega ugnimi

F

FARAONAS, Rom 9:17 Raštas juk sako **f.**
Apd 7:10.

FARIZIEJUS, Mt 5:20 Raštų žinovų ir **f.**
Mt 23:26 Aklas **f.**, pirma išvalyk
Lk 18:11 **F.** atsistojęs pats sau meldėsi
Jn 12:42 tačiau dėl **f.** jo neišpažino
Apd 5:34 vienas **f.**, vardu Gamalielis
Mt 12:14; 23:15, 23, 27, 29; Lk 5:21.

FELIKSAS, Apd 23:24; 24:3, 25, 27.

FESTAS, Apd 24:27; 26:24.

FIGMEDIS, Mt 24:32 iš palyginimo su **f.**
Mt 21:19, 20, 21; Lk 13:6, 7.

FILADELFAI, Apr 1:11; 3:7.
FILAKTERIJUS, Mt 23:5.
FILETAS, 2Ti 2:17 Himenėjas ir **F.**
FILOSOFAI, Apd 17:18 stoikų **f.**
FILOSOFIJA, Kol 2:8 **f.** ir tuščia apgaule
FLEITA, 1Ko 14:7 tarkim, **f.** ar lyra
Mt 11:17; Lk 7:32.
FORMUOTI, Rom 12:2 šios santvarkos **f.**
1Pt 1:14 nebesileiskite **f.** geismų

G

GABALIUKAS, Mt 14:20; 15:37; Jn 13:26, 27, 30.
GABRIELIUS, Lk 1:19, 26.
GABUS, 2Ti 2:24 būti švelnus, **g.** pamokyti
GADINTI, 1Ko 15:33 Blogos draugijos **g.**
GAIDYS, Mt 26:34, 74, 75; Mk 14:30.
GAILA, Mt 15:32 Jėzus: **G.** man žmonių
GAILESTINGAS, Mt 5:7 Laimingi **g.**
Lk 6:36 Būkite **g.**, kaip jūsų Tėvas **g.**
Hbr 2:17 **g.** ir ištikimas vyriausiasis kunigas
Jok 5:11 Jehova kupinas užuojautos ir **g.**
Hbr 8:12.
GAILESTINGUMAS, Mt 9:13 **g.**, o ne aukos
Rom 12:1 maldauju jus dėl Dievo **g.**
Jok 2:13 **G.** triumfuoja prieš teismą
Jok 3:17 pilna **g.** ir gerų vaisių
1Pt 2:10 dabar esate patyrę **g.**
GAILESTIS, Mt 20:34 **G.** apimtas, Jėzus
GAILĖTI, 2Ko 1:23.
GALAS, Mt 10:22 kas ištvers iki **g.**
Mt 24:14 ir tada ateis **g.**
1Ko 10:11 sulaukusiems santvarkų **g.**
1Pt 4:7 Visų dalykų **g.** priartėjo
Apr 2:26.
GALIA, Apd 1:8 gausite **g.** ir būsite liudytojai
Rom 5:15 juo didesnę **g.** turės malonė
Rom 9:22 duoti pažinti savo **g.**
1Ko 1:5 visa žodžio **g.** ir visu pažinimu
1Ko 4:20 karalystė juk ne kalboje, o **g.**
2Ko 4:7 didelė **g.** yra iš Dievo
Ef 2:2 valdovui, valdančiam **g.** oro
2Ti 3:5 atsižadėję dievotumo **g.**
Hbr 2:14 tą, kuris turi mirties **g.**
Mt 7:29; Lk 1:35; 12:5; Hbr 6:5; Jok 5:16;
1Pt 1:5.
GALYBĖ, Mt 24:29 dangaus **g.** bus sukrėstos
Rom 8:38 nei būsimybės, nei **g.**
2Ko 10:4 Dievo **g.** griauti tvirtoves
2Ko 12:9 Kristaus **g.** gaubtų mane
2Ti 1:7 **g.**, meilės ir nuovokumo dvasią
1Pt 3:22 buvo pavesti ir valdžios, ir **g.**
Apr 1:6 jam šlovė ir **g.** amžinai
Apr 11:17 pasiėmei savo didžią **g.**
Rom 1:16, 20; Apr 12:10.
GALILĖJA, Mt 4:23; Jn 2:11; 7:41, 52.
GALILĖJIETIS, Mk 14:70; Lk 13:1; Jn 4:45.
GALIMYBĖ, Rom 7:8 įsakymo suteikta **g.**
1Ko 7:21 laisvas, pasinaudok ta **g.**
Gal 6:10 kol turime **g.**, darykime gera
Rom 5:2.
GALINGAS, 1Ko 1:26 nedaug **g.**, kilmingų
1Ko 15:43 Sėjamas silpnas, prikeliamas **g.**
2Ko 12:10 kai esu silpnas, tada esu **g.**
Ef 6:10 stiprėkite Viešpatyje ir jo **g.** jėga
2Te 1:7 Jėzus apsireikš su **g.** angelais
Mk 9:39.
GALINGAS DARBAS, 1Ko 12:10, 29; Gal 3:5.
GALINGASIS, 1Ti 6:15 ir vienintelis **G.**
GALIOTI, Hbr 9:17 sandora **negalioja**, kol
GALIŪNAS, Hbr 11:34 tapo **g.** kare
GALVA, Mt 8:20 neturi kur **g.** priglausti
Lk 21:28 atsitieskite ir pakelkite **g.**
Apd 18:6 kraujas ant jūsų pačių **g.**
Rom 12:20 krausi kaitrias žarijas jam ant **g.**
1Ko 11:10 ant **g.** valdžios ženklą
Kol 1:18 jis yra kūno, bendruomenės, **g.**
Kol 2:19 atsitraukęs nuo **g.**, iš kurios
1Ko 11:3; Ef 1:22; Apr 12:1; 13:3.
GALVOSENA, Kol 2:18 dėl kūniškos **g.**
1Ko 1:10.
GAMALIELIS, Apd 5:34; 22:3.
GANDAS, Mt 24:6 girdėsite **g.** apie karus
GANGRENA, 2Ti 2:17 jų žodis plis kaip **g.**
GANYKLA, Jn 10:9 Jis įeis, išeis ir ras **g.**
GANYTI, Apd 20:28 kad **g.** bendruomenę
1Pt 5:2 **g.** Dievo kaimenę noriai
Apr 7:17 Avinėlis **g.** juos
Apr 12:5 **g.** tautas geležine lazda
GANYTOJAS, Jn 10:11 Aš esu gerasis **g.**
Jn 10:16 bus viena kaimenė, vienas **g.**
Ef 4:11 davė kitus būti **g.**
Hbr 13:20 išvedęs iš mirusiųjų didįjį avių **g.**
1Pt 5:4 kai pasirodys vyriausiasis **g.**
GARBĖ, Fil 1:29 jums suteikta **g.** dėl Kristaus
Hbr 5:4 niekas neprisiima tos **g.** pats
1Ti 1:17; 6:16; Hbr 2:9.
GARBINGAS, Rom 9:21 vieną indą **g.** reikalui
1Ko 4:10 Jūs **g.**, o mes niekingi
Mt 23:6; Mk 15:43; Lk 14:8.
GARBINIMAS, Kol 2:18 pamėgęs angelų **g.**
Jok 1:26 ir jo **g.** tuščias
Jok 1:27 Tyras ir nesuterštas **g.**
Kol 2:23.

GARBINTI, Lk 4:8 Jehovą, savo Dievą, **g.**
Jn 4:20 vieta, kur reikia **g.**
Jn 4:24 turi **g.** dvasia ir tiesa
Apd 17:4 daugybė Dievą **g.** graikų
Apd 19:27 Artemidės, kurią **g.** visa Azija
Rom 1:25 **g.** kūrinius ir ėjo dievatarnystę
Apr 9:20 nesiliovė **g.** demonų
Apr 11:1 šventovę ir tuos, kurie joje **g.**
Apr 13:4 Žmonės **g.** slibiną
Apr 14:9 Jeigu kas **g.** žvėrį
Apr 20:4 kurie **negarbino** žvėries
Mt 4:10; Apd 18:13; Apr 16:2.

GARBINTOJAS, Jn 4:23 tikrieji **g.** garbins
Apd 17:17 diskutavo su Dievo **g.**
Jok 1:26 manosi esąs Dievo **g.**

GARSAS, 1Ko 14:7 skirtingo aukščio **g.**
Rom 10:18.

GARSINTI, Fil 1:18 Kristus yra **g.**, džiaugiuosi
Fil 1:16; Kol 1:28.

GARSTYČIA, Mt 17:20; Lk 13:19.

GAUSIAI, 2Ko 1:5 mums **g.** tenka kentėjimų
2Ko 9:8 **g.** aprūpinti kiekvienam darbui

GAUSYBĖ, Jn 21:6 ištraukti dėl žuvų **g.**

GAUSUS, Lk 2:13; Hbr 11:12.

GAUTI, Mt 10:8 Dovanai **g.**, dovanai duokite
Rom 8:15 jūs **g.** ne vergystės dvasią
1Ko 9:24 Bėkite taip, kad jį **g.**
Jok 4:3 Prašote ir **negaunate**
Gal 4:5; 1Te 2:13; Jok 1:12; 1Jn 2:27.

GAZA, Apd 8:26.

GEBĖJIMAS, 1Ko 12:28 pagalba, **g.** vadovauti

GEBĖTI, 1Ti 3:2 prižiūrėtojas **g.** mokyti

GĖDA, Fil 3:19 Jų šlovė iš tiesų yra jų **g.**
Hbr 12:2 nepaisydamas **g.**, ištvėrė kančių
Apr 16:15 kad žmonės nepamatytų jo **g.**

GEDĖTI, Apr 18:11 pirkliai irgi jos verks ir **g.**

GĖDINGAS, Rom 1:26.

GĖDYTIS, Mk 8:38 **g.** manęs ir mano žodžių
Rom 1:16 Gerosios naujienos **nesigėdiju**
Hbr 11:16 Dievas jų **nesigėdija**
1Pt 4:16 tegu **nesigėdija**, bet šlovina Dievą
Lk 9:26; 2Ti 1:8; 2:15.

GEHENA, Mt 10:28 sunaikinti sielą, kūną **G.**
Mt 23:15 padarote iš jo **G.** sūnų
Mt 23:33 pabėgsite nuo pasmerkimo į **G.**
Mk 9:43 su abiem rankomis patekti į **G.**
Lk 12:5 nužudęs turi galią įmesti į **G.**
Jok 3:6 liežuvis, pats **G.** padegtas
Mt 5:22, 29, 30; 18:9; Mk 9:45, 47.

GEIDULINGUMAS, Kol 3:5 numarinkite **g.**
1Te 4:5 užuot atsidavę **g.**
Rom 1:26.

GEIDULYSTĖ, 2Pt 1:4 sugedimo dėl **g.**

GEISMAS, 1Ti 6:9 neprotingų, kenksmingų **g.**
Tit 2:12 atsisakę bedievystės ir pasaulio **g.**
Jok 1:14 **g.** jį traukia ir vilioja
2Pt 3:3 šaipysis, gyvens savo **g.**
1Jn 2:16 kūno **g.**, akių **g.**
1Jn 2:17 Pasaulis praeina, jo **g.** irgi
Gal 5:24; 2Ti 2:22; 2Pt 2:18.

GEISTI, Mt 5:28 žiūri į moterį jos **g.**
Rom 7:7; 13:9 **Negeisk** svetimo
1Ti 3:8 ne **g.** negarbingai pasipelnyti
Jok 4:1 **g.** tenkinti kūniškas užgaidas

GELBĖTI, Mt 10:39 **g.** savo sielą, tas ją praras
Lk 19:10 Sūnus juk atėjo ieškoti ir **g.**
2Ko 1:10 kuriuo viliamės, kad toliau **g.**
2Ko 2:15 malonus kvapas tarp tų, kurie **g.**
1Te 1:10 **g.** nuo ateinančios rūstybės
1Pt 3:21 per prisikėlimą jus **g.** krikštas
Jud 23.

GELBĖTOJAS, Lk 2:11 jums gimė **G.**
Apd 5:31 didįjį Vedlį ir **G.**
1Ti 4:10 žmonių, ypač tikinčiųjų, **G.**
1Jn 4:14 atsiuntė Sūnų kaip pasaulio **G.**
Apd 13:23; 2Ti 1:10.

GELEŽINIS, Apr 2:27; 12:5.

GELMĖ, 1Ko 2:10 ištiria netgi Dievo **g.**

GELUONIS, 1Ko 15:55 Kurgi, mirtie, tavo **g.**

GENDAMAS, 1Ko 15:42 Sėjamas **g.**
1Ko 15:53 šis **g.** kūnas
1Ko 15:54.

GENDAMYBĖ, Rom 8:21 iš **g.** vergijos
1Ko 15:50.

GENEZARETAS, Mt 14:34; Lk 5:1.

GENTIS, Apr 7:9 iš visų tautų, giminių, **g.**
Apr 17:15 Vandenys yra **g.**, minios, tautos

GERA, Rom 7:19 Aš nedarau **g.** — ko noriu
Rom 8:28 kad išeitų į **g.** Dievą mylintiems
Rom 10:1 aš iš širdies linkiu **g.**
Gal 6:10 darykime **g.** visiems
1Te 5:21 to, kas **g.**, laikykitės
2Ti 3:3 nemylintys to, kas **g.**
Jn 5:29; 2Te 1:11.

GERADARYS, Lk 22:25 valdovai vadinami **g.**

GERAI PAŽINTI, Rom 10:2 jo **g. nepažįsta**
1Ko 13:12 kaip ir pats esu **g.**
Rom 1:28.

GERAS, Mk 10:18 Niekas nėra **g.**, tik Dievas
Lk 6:45 **G.** žmogus iš savo širdies lobyno
Lk 18:19 Kodėl mane vadini **g.**
Fil 1:15 skelbia Kristų **g.** valia
Rom 13:3; Hbr 10:24.

GERAŠIRDIŠKUMAS, Apd 28:2.

GERBIAMAS, Apd 13:50; 17:12.

GERBTI, Lk 18:20 **g.** savo tėvą ir motiną
Ef 5:33 žmona tegul didžiai **g.** vyrą
Ef 6:2 **G.** savo tėvą ir motiną
Hbr 12:9 tėvai auklėjo ir mes juos **g.**
Mk 12:6; 2Pt 2:11.

GĖRĖTIS, Rom 7:22.

GĖRIMAS, 1Ko 10:4.

GEROJI NAUJIENA, Mt 24:14 paskelbta ši **g.**
Mk 13:10 pirma turi būti paskelbta **g.**
Lk 2:10 skelbiu jums **g.** apie didį džiaugsmą
Rom 1:16 **G.** aš nesigėdiju
1Ko 9:16 skelbiu **g.**, neturiu pagrindo girtis
1Te 2:4 kad mums būtų patikėta **g.**
2Ti 1:10 negendamybę nušvietė **g.**
Mt 9:35; Lk 1:19; Apd 20:24; Rom 10:15;
2Ko 4:3, 4; Gal 1:8; Fil 1:12, 16.

GERTI, Mt 26:29 **nebegersiu** šio vynmedžio

GERUMAS, Rom 12:21 bet nugalėk blogį **g.**
Gal 5:22 dvasios vaisius yra **g.**

GESINTI, Mk 9:48 jų ugnis **negesinama**
1Te 5:19 **Negesinkite** dvasios

GETSEMANĖ, Mt 26:36; Mk 14:32.

GIDEONAS, Hbr 11:32 pasakoti apie **G.**

GYDYTI, Mt 9:35 **g.** visokias ligas ir negales
Apr 22:2 medžių lapai tautoms **g.**
Mt 19:2; Mk 3:2; Lk 6:7; 10:9; Apd 10:38.

GYDYTOJAS, Lk 4:23 **G.**, pagydyk save
Lk 5:31 Ne sveikiesiems reikia **g.**
Kol 4:14 sveikina Lukas, mylimasis **g.**

GIEDOTI, 1Ko 14:15 **G.** gyrių iš dvasios
Ef 5:19 **g.** ir muzikuodami širdyse
Kol 3:16 raginkite vieni kitus, **g.**
Apr 14:3.

GIESMĖ, Ef 5:19 **g.** ir muzikuodami
Kol 3:16 dvasinėmis **g.** giedokite
Apr 15:3 gieda Mozės ir Avinėlio **g.**

GYLIS, Ef 3:18.

GILYBĖ, Rom 8:39.

GILINTIS, 1Ti 1:4 **nesigilinti** į pasakas
1Ti 4:1.

GIMDYMAS, Apr 12:2 suimta **g.** kančių

GIMDYMO SKAUSMAI, Gal 4:19 kenčiu **g.**
1Te 5:3 kaip kad **g.** suima
Gal 4:27.

GIMDYTI, Jn 16:21.

GIMDYTOJAI, Mt 10:21 vaikai sukils prieš **g.**
Mk 13:12; Rom 1:30.

GIMIMAS, Rom 2:27.

GIMINAITIS, Lk 14:12; Apd 10:24.

GIMINĖ, Mt 19:28 teisite dvylika Izraelio **g.**
Mt 24:30 žemės **g.** raudodamos
Jok 1:1 dvylikai paskliduisų **g.**
1Pt 2:9 išrinkta **g.**, karališkoji kunigija
Apr 1:7 žemės **g.** dėl jo mušis į krūtinę
Apr 7:9 iš visų tautų, **g.**
Apd 3:25; Hbr 7:13; Apr 21:12.

GIMTADIENIS, Mt 14:6; Mk 6:21.

GIMTI, Lk 2:11 šiandien jums **g.** Gelbėtojas
Jn 3:3 kas **negims** iš naujo
Mt 2:1; Jn 18:37; 1Ko 15:8.

GINČAS, Fil 2:14 darykite be murmėjimų, **g.**
2Ti 2:23 į kvailus, nemokšiškus **g.** nesivelk
Tit 3:9 Venk kvailų **g.**, kilmės sąrašų
Apd 25:20; 1Ti 2:8; Hbr 6:16.

GINČYTIS, Apd 17:18 ėmė su juo **g.**
1Ti 6:4 turi liguistą pomėgį **g.**
Apd 25:19; 1Ti 6:4.

GINKLAI, Rom 6:13 narius kaip teisumo **g.**
Rom 13:12 apsiginkluokime šviesos **g.**
2Ko 6:7 teisumo **g.** dešinėje
2Ko 10:4 Mūsų kovos **g.** ne kūniški

GINKLUOTĖ, Ef 6:11 visa Dievo **g.**
Ef 6:13 pasiimkite visą Dievo **g.**

GINTI, 1Ko 11:16 kas mėgintų **g.** kitą paprotį
Fil 1:7 **g.** ir teisiškai įtvirtinant
Fil 1:16 paskirtas **g.** gerosios naujienos

GINTIS, Lk 12:11 kaip ir ką **g.** kalbėsite
Apd 25:16 galimybės **g.** nuo kaltinimo
2Ko 12:19.

GINTI ŠALIN, Mt 12:30 kas nerenka, tas **g.**

GIRDĖTI, Mt 7:24 kuris **g.** mano žodžius
Mt 13:13 klausydami **negirdi** ir nesuvokia
Apr 22:17 kas **g.**, tesako: „Ateik!“
Mt 13:23; Lk 8:10; Apd 9:7; 1Ko 2:9.

GYRIUS, Mt 21:16 Iš žinduklių lūpų **g.**
Hbr 2:12 sambūryje giedosiu **g.**
Hbr 13:15 aukokime Dievui **g.** auką

GIRKITE JAH, Apr 19:1 danguje sakant: **G.**
Apr 19:3, 4, 6.

GIRNA, Lk 17:2 užkabintas **g.** akmuo
Apr 18:21.

GIRTAS, Apr 17:6 **g.** nuo šventųjų kraujo

GIRTAUTI, 1Pt 4:3 tenkinti geidulius, **g.**

GIRTAVIMAI, Rom 13:13 ūžavimams ir **g.**
Gal 5:21 pavydai, **g.**, ūžavimai

GIRTI, 1Ko 11:2 **G.** jus, mane prisimenate

GIRTINA, Fil 4:8 kas **g.**, apie tai mąstykite

GIRTIS, 1Ko 1:29 joks žmogus **nesigirtų**
1Ko 1:31 Kas giriasi, **tesigiria** Jehova
1Ko 13:4 Meilė nepavydi, **nesigiria**
Jok 3:5 Liežuvis didžiai **g.**
Rom 3:27.

GIRTUOKLIS, Mt 24:49 valgyti bei gerti su **g.**
1Ko 5:11 vadinasi brolis, tačiau yra **g.**
1Ko 6:10 nė **g.** nepaveldės Dievo karalystės

GYVAS, Mt 4:4 Žmogus bus **g.** ne vien duona
Rom 1:17 Teisusis bus **g.** dėl tikėjimo
Rom 7:9 nesant įstatymo, buvau **g.**
Rom 10:5 Įstatymo teisumą, bus **g.** per jį
Hbr 4:12 Dievo žodis yra **g.** ir paveikus
1Pt 1:3 atgimdė mus **g.** vilčiai
1Pt 2:5 esate tarsi **g.** akmenys
Apr 1:18 štai esu **g.** per amžių amžius
2Ko 13:4; Hbr 7:25; Apr 19:20.

GYVASIS, Jn 4:10 tau būtų **g.** vandens davęs
1Ti 3:15 kurie yra **g.** Dievo bendruomenė
Hbr 10:31 Baisu pakliūti į **g.** Dievo rankas
Apr 15:7 pilnus **g.** per amžių amžius

GYVATĖ, Mt 10:16 būkite atsargūs kaip **g.**
Mt 23:33 **G.,** angių paderme
Jn 3:14 Mozė dykumoje iškėlė **g.**
Apr 12:9 išmestas didysis slibinas, senoji **g.**
Apr 20:2 nutvėrė slibiną, senąją **g.**
2Ko 11:3.

GYVENAMA ŽEMĖ, Mt 24:14 **g.** paliudyti
Lk 4:5 parodęs jam visas **g.** karalystes
Hbr 2:5 atidavė būsimąją **g.**
Apr 3:10 išmėginimo valandą visai **g.**
Apr 16:14 išeina pas visos **g.** karalius
Apd 17:31; Rom 10:18; Hbr 1:6; Apr 12:9.

GYVENIMAS, Mt 1:1 Knyga apie Jėzaus **g.**
Jn 3:16 ne pražūtų, bet turėtų amžiną **g.**
Jn 11:25 Aš esu prisikėlimas ir **g.**
Jn 14:6 Aš esu kelias, ir tiesa, ir **g.**
Jn 17:3 Tai yra amžinasis **g.**
Rom 6:23 Dievo dovana — amžinas **g.**
1Jn 1:2 **g.** buvo parodytas, ir matėme
Apr 2:10 ir aš duosiu tau **g.** vainiką
Apr 20:15 nebuvo rastas įrašytas **g.** knygon
Mt 6:27; Lk 12:25; Jn 5:24; Jok 1:12;
1Pt 3:10.

GYVENIMIŠKA IŠMINTIS, Lk 1:17 teisiųjų **g.**

GYVENSENA, 1Pt 1:18.

GYVENTI, Mk 5:3 Jis **g.** kapų rūsiuose
Lk 7:25 prabangiai **g.** tie, kurie rūmuose
Lk 16:25 tu **g.** atsiėmei savo gėrybes
Jn 6:51 Kas valgys šią duoną, **g.** amžinai
Apd 26:4 Kaip aš nuo jaunumės **g.**
Rom 6:10 o kad **g.** — **g.** Dievui
Rom 6:11 bet **g.** Dievui Kristuje Jėzuje
Rom 7:20 manyje **g.** nuodėmė
Rom 14:7 nė vienas **negyvename** sau
1Ko 3:16 jumyse **g.** Dievo dvasia
Ef 2:2 **g.,** kaip pasaulio priimta
Ef 2:22 buveinė, skirta jam **g.** dvasia
Ef 6:3 sektųsi ir ilgai **g.** žemėje
Apd 17:26; Rom 8:13; 2Te 3:11.

GYVYBĖ, Jn 5:26 Kaip Tėvas turi savyje **g.**
1Ko 15:45 Adomas tapo **g.** teikiančia dvasia
Apr 22:14 turėtų teisę eiti prie **g.** medžių
Apr 22:17 tesisemia **g.** vandens dovanai
Apr 7:17.

GYVYBĖS MEDIS, Apr 2:7 valgyti nuo **g.**
Apr 22:19 atims jo dalį nuo **g.**

GYVIEJI, Mt 22:32 ne mirusiųjų Dievas, **g.**
Apd 10:42 jis yra **g.** ir mirusiųjų teisėjas
1Te 4:15 mes, **g.,** kurie išliksime
1Te 4:17.

GYVULIAI, 1Ko 15:39; Jud 10.

GYVULIŠKAS, Jok 3:15.

GYVŪNAI, 2Pt 2:12 kaip nemąstantys **g.**

GOBŠYBĖ, Mk 7:22 svetimavimai, **g.**

GOBŠUMAS, Lk 12:15 saugokitės visokio **g.**
Rom 7:7 nebūčiau supratęs, kas yra **g.**
1Te 2:5 norėję paslėpti **g.**
Rom 1:29; Kol 3:5; 2Pt 2:3.

GOBŠUOLIS, 1Ko 5:11 ištvirkautojas ar **g.**

GOBTUVAS, 2Ko 3:13, 14, 15, 16.

GODUMAS, Ef 5:3 netyrumas ar **g.** tenebūna

GOGAS, Apr 20:8.

GOLGOTA, Mt 27:33; Jn 19:17.

GOMORA, Mt 10:15 lengviau Sodomos ir **G.**
Rom 9:29; Jud 7.

GONGAS, 1Ko 13:1 būčiau kaip skardintis **g.**

GRAIKAS, 1Ko 1:22 **g.** ieško išminties
Gal 3:28 Nėra nei žydo, nei **g.**
Rom 1:16; 1Ko 10:32; 12:13.

GRAIKIŠKAI, Jn 19:20.

GRANDINĖ, Apd 12:7 nuo rankų nukrito **g.**
Ef 6:20 pasiuntinys, **g.** sukaustytas

GRASINIMAS, Apd 4:29 pažvelk į jų **g.**
Apd 9:1 Saulius, tebealsuodamas **g.**

GRASINTI, Ef 6:9 Liaukitės **g.**
1Pt 2:23 kentėdamas **negrasino**

GRAUŽTIS, Mt 27:3 Judas ėmė **g.**

GRĄŽINTI, Apd 1:6 Viešpatie, ar **g.** karalystę

GRAŽUS, Mt 23:27 iš viršaus atrodo **g.**
Rom 10:15 Kokios **g.** kojos skelbiančių
Hbr 11:23 matė, kad vaikelis **g.**

GREITAS, Rom 3:15 kojos **g.** kraują lieti
Jok 1:19 žmogus tebūna **g.** klausytis
2Pt 2:1 užsitraukdami **g.** pražūtį

GRIAUSTINIS, Mk 3:17 Boanerges, **g.** sūnūs
Apr 6:1 tarsi **g.** balsu sakant: Atjok

GRIAUTI, Rom 14:20 Liaukis **g.** Dievo darbą
2Ko 10:4 turi Dievo galybę **g.** tvirtoves
2Ti 2:18 **g.** kai kurių tikėjimą

GRIEŽIMAS, Lk 13:28 verksmo ir dantų **g.**
Mt 8:12; 13:42; 22:13; 24:51; 25:30.

GRIEŽTAI, Tit 1:13 **g.** juos drausmink

GRIEŽTAS, 2Ko 10:2 imtis **g.** priemonių

GRIEŽTUMAS, Rom 11:22 apie Dievo **g.**

GRYNA, Tit 2:7 Mokyk to, kas **g.**

GRYNAS, 1Pt 2:2 trokškite **g.** žodžio pieno

GRINDINYS, Jn 19:13.

GRINDŽIAMAS, Fil 3:9 teisumo, **g.** tikėjimu

GRIŪTI, Lk 11:17 susipriešinę namai **g.**
Lk 23:30.

GRIUVIMAS, Mt 7:27.

GRĮŽTI, Mk 13:16 kas laukuose, **tenegrįžta**
Gal 4:9 **g.** prie menkų pradmenų
Lk 19:12.

GROBĖJAS, 1Ti 1:10 žmonių **g.**, melagiams

GROBIKAS, 1Ko 6:10 keikėjai, **g.** nepaveldės

GRŪDAS, 1Ko 15:37 tik pliką **g.**
Mk 4:28.

GRUMTIS, Rom 15:30 **g.** drauge su manimi
Kol 4:12.

GUDRUMAS, 1Ko 3:19 išmintinguosius jų **g.**

GUDRUS, 2Ko 12:16 sakote, kad buvau **g.**

GULDYTI, Rom 16:4 **g.** galvas už mano sielą

GUNDYMAS, Lk 4:13 Baigęs visus **g.**, Velnias
1Ko 10:13 nesate patyrę **g.**

GUNDYTOJAS, Mt 4:3 Tuomet prisiartino **G.**
1Te 3:5 ar kartais **G.** nesugundė

GUODĖJAS. Žr. PADĖJĖJAS

GUOSTI, 1Ko 14:3 ugdo, drąsina ir **g.**
2Ko 1:4 **g.** suspaudimų prislėgtus
1Te 2:11 **g.** ir kiekvienam liudijome

GVIEŠTIS, Fil 2:6 **g.** lygybės su Dievu
Jok 4:2 Žudote ir **g.** svetimo

H

HADAS, Mt 16:18 **h.** vartai jos nenugalės
Lk 10:15 Tu nugarmėsi į **h.**
Apd 2:31 kad jis nebus paliktas **h.**
Apr 1:18 turiu virtis bei **h.** raktus
Apr 20:14 mirtis ir **h.** buvo įmesti
Mt 11:23; Lk 16:23; Apr 6:8; 20:13.

HAGARA, Gal 4:24.

HAKELDAMACH, Apd 1:19

HARANAS, Apd 7:2.

HARMAGEDONAS, Apr 16:16 hebrajiškai **H.**

HEBRAJAS, 2Ko 11:22; Fil 3:5.

HEBRAJIŠKAI, Apr 16:16 **h.** Harmagedonas

HENOCHAS, Lk 3:37; Hbr 11:5; Jud 14.

HIMENĖJAS, 1Ti 1:20 **H.** ir Aleksandras
2Ti 2:17 Tarp tokių yra **H.** ir Filetas

HIMNAS, Apd 16:25 giedojo Dievui **h.**

I, Į, Y

YDA, Ef 5:27 bendruomenę, šventą ir be **y.**
Kol 1:22 be **y.** ir nepriekaištingus
1Pt 1:19 tarsi avinėlio be **y.**
Jud 24 pastatyti jus, be jokios **y.**
Ef 1:4; Apr 14:5.

ĮDAGAS, 1Ti 4:2 sąžinė paženklinta **į.**

ĮDAVINĖTI, Mt 10:17.

IEŠKOTI, Mt 6:33 pirmiausia **i.** karalystės
Mt 7:7 **i.** ir rasite
Hbr 11:6 uoliai jo **i.** atsilygina
Hbr 11:14 taip kalba, parodo **i.** tėviškės.
Jn 8:50; Apd 15:17; 1Ko 1:22; 1Pt 5:8;
Apr 9:6.

IEŠKOVAS, Mt 5:25 kad **i.** neįduotų teisėjui

IEVA, 2Ko 11:3; 1Ti 2:13.

IFTACHAS, Hbr 11:32.

ĮGEIDŽIAI, Jn 8:44 tenkinti savo tėvo **į.**

ĮGERTI, Jn 2:10 svečiams **į.** duoda prastesnį

ĮGYTI, 1Te 5:9; 2Te 2:14; 1Ti 3:13; Hbr 10:26.

ĮKALINTI, Rom 11:32 visus **į.** neklusnume
Gal 3:22 visa **į.** po nuodėme
Mt 11:2.

ĮKINKYTI, Gal 5:1 vėl **į.** į vergystės jungą

ĮKVĖPIMAS, Apr 1:10 Dvasios **į.** perkeltas

ĮKVĖPTI, Mt 22:43 Dovydas **į.** vadina jį
2Ti 3:16 Visas Raštas yra Dievo **į.**
1Jn 4:1 patikrinkite ištarmes, ar jos Dievo **į.**

ILGĖTIS, Fil 1:8 visų jūsų **i.**
2Ti 1:4.

ILSĖTIS, Lk 12:19 **i.**, valgyk, gerk, linksminkis

ĮMANOMA, Mt 19:26 Dievui viskas **į.**
Mt 24:24 suklaidintų, jei **į.**, išrinktuosius
Mt 26:39 jeigu **į.**, teaplenkia mane ši taurė
Rom 12:18.

ĮMANTRYBĖ, 1Ko 2:1 ne kalbos, išminties **į.**

INDAS, Apd 9:15 žmogus mano rinktinis **i.**
Rom 9:21 iš minkalo padarytų vieną **i.**
Rom 9:22 prirengtus sunaikinti rūstybės **i.**
2Ko 4:7 šį lobį turime moliniuose **i.**
Apr 2:27 sudaužytos lyg moliniai **i.**

INDELIS, Mt 25:4 pasiėmė **i.** ir aliejaus

ĮNIRŠTI, Apr 12:17 Slibinas **į.** ant moters

INKARAS, Hbr 6:19 tvirtas sielos **i.**

ĮPAREIGOTI, 1Ko 9:16 skelbiu, nes tam esu **į.**
1Ko 7:15.

YPATYBĖ, Rom 1:20 neregimosios **y.**

YPATINGAS, 2Ko 11:5 jūsų **y.** apaštalams

ĮPRASTAS, 1Ko 10:13 gundymo, kaip **į.**

ĮPROTIS, Rom 8:13 marinate kūniškus **į.**
1Ko 15:33 Blogos draugijos gadina gerus **į.**

ĮRAŠAS, Mt 22:20 Kieno čia atvaizdas ir **į.**

ĮRAŠYTI, 2Ko 3:2 laiškas, **į.** mūsų širdyse
2Ko 3:7 mirtį, **į.** raidėmis akmenyse
Fm 18 **į.** tai į mano sąskaitą
Hbr 12:23 prie danguje **į.** pirmagimių
Apr 14:1 Tėvo vardus, **į.** savo kaktose
Apr 21:27 **į.** Avinėlio gyvenimo knygoje

ĮRAUGINTI, Gal 5:9 Truputis raugo **į.** visą

ĮRODYMAS, 2Te 1:5 **į.**, kad Dievo teismas
Apd 1:3; Hbr 11:1.

ĮRODINĖJIMAI, Kol 2:4 įtaigiais **į.**

ĮRODINĖTOJAS, 1Ko 1:20 šios santvarkos **į.**

ĮRODYTI, Apd 25:7 bet **į.** jų neįstengė
Fil 2:22.

ĮRŪGTI, Mt 13:33 saikuose miltų, ir visa **į.**

ISACHARAS, Apr 7:7.

ĮSAKYMAS, Mt 15:3 peržengiate Dievo **į.**
Mt 22:40 dviem **į.** remiasi visas Įstatymas
Mk 12:28 Koks **į.** yra visų pirmiausias
Jn 12:50 jo **į.** yra amžinas gyvenimas
Jn 14:21 priėmęs mano **į.** ir jų laikosi
Rom 13:9 Juk **į.** nesvetimauk, nežudyk
1Te 4:2 davėme **į.** Viešpaties Jėzaus vardu
1Jn 2:7 rašau jums ne naują **į.**
1Jn 5:3 jo **į.** nėra sunkūs
Mk 12:31; Jn 10:18; 1Jn 3:23; Apr 12:17.

ĮSAKYTI, Jn 15:17.

ĮSČIOS, Lk 1:31 Štai tu pradėsi **į.**
Jn 3:4; Gal 1:15.

ĮSIDĖMĖTI, Rom 16:17 **į.**, kurie kelia

ĮSIDRĄSINTI, 1Te 2:2 padedami **į.** kalbėti

ĮSIGYTI, Apd 20:28 kurią **į.** Sūnaus krauju

ĮSIKINKYTI, 2Ko 6:14

ĮSIPAREIGOJĘS, Rom 8:12 broliai, mes **į.**

ĮSISKVERBTI, Jud 4 tarp jūsų **į.** žmonių

ĮSIŠAKNYTI, Ef 3:17 būtumėte **į.** ir įsitvirtinę

ĮSITIKINIMAS, Rom 14:23 ne iš **į.** nuodėmė
1Te 1:5 atėjo su tvirtu **į.**
Hbr 11:1 Tikėjimas yra pagrįstas **į.**

ĮSITIKINTI, Lk 1:1 tikrumu mes visiškai **į.**
Apd 26:26 Esu **į.**, kad niekas iš jų
Rom 8:38 Aš **į.**, kad nei mirtis
Rom 12:2 kad **į.**, kokia yra Dievo valia
Rom 14:14 Žinau ir esu **į.** Viešpatyje Jėzuje

ĮSIVELTI, 2Pt 2:20 vėl į jas **į.** ir yra nugalimi

ĮSIVERŽTI, Apd 17:5 Jie **į.** į Jasono namus

ĮSIŽIŪRĖTI, Mt 6:26 **Į.** į dangaus paukščius
Hbr 13:7 **Į.** į jų elgesio vaisius

ĮSKAITYTI, Rom 4:5 teisumu **į.** jo tikėjimas
Rom 4:24 mums irgi turi būti **į.**
Rom 5:13 nuodėmė **neįskaitoma**
2Ko 5:19 **neįskaitydamas** prasikaltimų
Jok 2:23 jam buvo **į.** teisumu

ISKARIJOTAS, Mt 10:4; 26:14; Jn 6:71.

ĮSKIEPYTI, Rom 11:17, 19, 23, 24

ISOPAS, Jn 19:29; Hbr 9:19.

ISPANIJA, Rom 15:24 keliaudamas į **I.**

ĮSPĖTI, Mt 24:25 Štai aš jus iš anksto **į.**
1Ko 10:11 buvo aprašyta **į.** mums
Gal 5:21 **į.**, kaip jau esu **į.**
2Ti 4:2.

ĮSTABUS, Apd 2:20 **į.** Jehovos dienai

ĮSTATYMAS, Mt 24:12 labiau nepaisoma **į.**
Lk 16:16 **Į.** ir Pranašai buvo iki Jono
Lk 24:44 apie mane parašyta Mozės **į.**
Jn 10:34 Argi jūsų **Į.** neparašyta
Rom 2:14 kitataučiai vykdo **į.** reikalavimus
Rom 4:15 kur nėra **į.**, nėra ir nusižengimo
Rom 7:2 ji nebėra vyro **į.** susaistyta
Rom 7:12 Taigi **į.** yra šventas
Rom 7:22 aš gėriuosi Dievo **į.**
Rom 7:23 jis kariauja su mano proto **į.**
Rom 8:2 išlaisvino iš nuodėmės ir mirties **į.**
Gal 3:24 **Į.** tapo mūsų auklėtoju
Gal 6:2 taip įvykdykite Kristaus **į.**
Hbr 10:1 **Į.** yra būsimųjų gėrybių šešėlis
Jok 2:8 jeigu vykdote karališkąjį **į.**
Mt 5:17; Rom 6:14; 10:4; 13:8; Gal 3:19.

ĮSTATYMO DAVĖJAS, Jok 4:12 Vienas yra **į.**

ĮSTATYMO LAUŽYTOJAS, Lk 22:37.

ĮSŪNIJIMAS, Rom 8:23.

ĮSŪNIS, Ef 1:5.

ĮSŪNYSTĖ, Rom 8:15 gavote **į.** dvasią
Rom 9:4; Gal 4:5.

IŠAIŠKĖTI, Jn 3:20 kad jo darbai **neišaiškėtų**
1Ko 3:13 kiekvieno darbas **i.**
1Ti 5:24 o kitų nusidėjimai **i.** vėliau

ĮŠAKNYDINTI, Kol 2:7 **į.** ir statomi jame

IŠ ANKSTO, Rom 1:2 jis **i.** ją pažadėjo
Ef 2:10 Dievas **i.** prirengė
Mk 13:23; Rom 9:23.

IŠAUKŠTINIMAS, Jok 1:9 tedžiūgauja dėl **i.**

IŠAUKŠTINTI, Apd 5:31 **i.** iki savo dešinės
Fil 1:20 Kristus **i.** mano kūne
1Pt 5:6 kad jis **i.** jus metui atėjus
Mt 11:23; 23:12; Apd 2:33.

IŠBALINTI, Apr 7:14 **i.** juos Avinėlio kraujyje

IŠBANDYMAS, Hbr 11:36 **i.** buvo patyčios
Lk 22:28; Gal 4:14; Jok 1:2.
IŠBANDYTI, 1Ti 3:10 pirma jie tebūna **i.**
1Pt 4:12 taip darosi, kad būtumėte **i.**
IŠBLAŠKYTAS, Apd 8:4 **I.** keliavo per šalį
IŠDAVĖJAS, Mt 27:3 jo **i.** Judas ėmė graužtis
Jn 18:2 **i.** Judas tą vietą irgi žinojo
IŠDAVIKAS, Lk 6:16.
IŠDILDYTI, Apd 3:19.
IŠDUOTI, Mt 26:21 vienas iš jūsų mane **i.**
Lk 22:22 vargas tam, kuris jį **i.**
Jn 6:64; 13:2.
IŠEITI, 2Ko 6:17 Tad **i.** iš jų ir atsiskirkite
2Pt 1:15 man **i.** jūs galėtumėte
Apr 18:4 **I.** iš jos, manieji žmonės
IŠEITIS, 1Ko 10:13 su gundymu duos **i.**
2Ko 4:8 nematome **i.**, bet nesame be **i.**
IŠĖJIMAS, Lk 9:31 jie kalbėjo apie jo **i.**
Hbr 11:22 apie Izraelio sūnų **i.**
IŠGANYMAS. Žr. IŠGELBĖJIMAS
IŠGĄSDINTI, Fil 1:28 nesiduodate **i.**
IŠGELBĖJIMAS, Lk 1:69 pakėlė mums **i.** ragą
Lk 1:77 apie **i.** per jų nuodėmių atleidimą
Lk 2:30 per kurį ateis nuo tavęs **i.**
Lk 3:6 nuo Dievo ateis **i.**
Jn 4:22 **i.** — iš žydų
Apd 4:12 nė viename kitame nėra **i.**
Rom 10:10 viešai išpažįstama, ir tai veda į **i.**
Rom 13:11 dabar mūsų **i.** arčiau
1Ko 1:18 mums, einantiems į **i.**
2Ko 6:2 **i.** dieną tau padėjau
2Ko 7:10 veda į atgailą **i.**
Ef 6:17 paimkite **i.** šalmą
Fil 2:12 drebėdami darbuokitės dėl **i.**
2Ti 3:15 išminties, vedančios į **i.**
Hbr 2:3 jei nepaisome šitokio didžio **i.**
Hbr 2:10 ištobulintų didįjį **i.** Vedlį
Hbr 5:9 tapo priežastimi amžino **i.**
Jud 3 parašyti apie bendrąjį mūsų **i.**
Apr 7:10 **I.** iš mūsų Dievo
Apr 12:10 Dabar atėjo mūsų Dievo **i.**
IŠGELBĖTI, Mt 10:22 ištvers iki galo, bus **i.**
Mt 16:25 Kas nori **i.** savo sielą
Mt 19:25 Kas gi tuomet gali būti **i.**
Jn 3:17 kad pasaulis per jį būtų **i.**
Apd 4:12 tik per jį turime būti **i.**
Apd 23:27 Bet aš atskubėjau ir jį **i.**
Rom 10:9 Jeigu širdimi tikėsi, būsi **i.**
Rom 10:13 šauktųsi Jehovos vardo, bus **i.**
1Ko 5:5 dvasia Viešpaties dieną būtų **i.**
1Ko 10:33 daugeliui, kad būtų **i.**
Ef 2:8 Šita malone esate **i.**
1Ti 1:15 Jėzus atėjo **i.** nusidėjėlių
1Ti 2:4 trokšta, kad visi būtų **i.**
Hbr 7:25 jis gali galutinai **i.**
Jok 2:14 Argi toks tikėjimas gali jį **i.**
Jok 4:12 kuris gali ir **i.**, ir sunaikinti
Jok 5:20 **i.** jo sielą nuo mirties
1Pt 4:18 jeigu teisusis sunkiai **i.**
2Pt 2:9 žino, kaip **i.** dievotus žmones
Lk 8:12; Rom 1:16; 1Ti 4:16; Tit 3:5;
Hbr 9:28.
IŠGYDYTI, Lk 13:14 kad Jėzus **i.** per šabą
Apd 5:16 ir tie visi būdavo **i.**
Jok 5:15 Tikėjimo malda **i.** sergantį
1Pt 2:24 Jo žaizdomis buvote **i.**
Mt 8:7; 12:15; 21:14; Lk 9:11.
IŠGIRSTI, Jn 5:28 esantys kapuose **i.** jo balsą
Rom 10:14 kaipgi jiems **i.** be skelbėjo
Apr 3:20.
IŠGRYNINTI, Tit 2:14 **i.** sau tautą
Jok 4:8 **i.** širdis, svyruojantieji
1Pt 1:22 klusnumu tiesai **i.** sielas
IŠJUOKTI, Lk 18:32.
IŠKALBA, 2Ko 11:6 jeigu man ir stinga **i.**
IŠKALBINGAS, Apd 18:24 Apolas, **i.** vyras
IŠKELIAUTI, Fil 1:23 **i.** ir būti su Kristumi
Mt 21:33; Lk 15:13; 20:9.
IŠKELIAVIMAS, 2Ti 4:6 **i.** metas čia pat
IŠKENTĖTI, Lk 24:26 Argi Kristus neturėjo **i.**
Mt 16:21.
IŠKĘSTI, Hbr 5:8 išmoko iš to, ką **i.**
1Pt 4:1 kas **i.** kūnu, atsižadėjo nuodėmių
IŠKILTI, Hbr 7:15 **i.** į Melchizedeką panašiam
2Pt 3:5 tvirtai **i.** iš vandens
IŠKIRSTI, Rom 11:22 antraip ir pats būsi **i.**
IŠKLAUSINĖTI, Lk 23:14.
IŠKRAIPYTI, 2Pt 3:16 **i.**, kaip ir kitus Raštus
IŠKREIPTI, Apd 20:30 kurie kalbės **i.** dalykus
Gal 1:7 gerąją naujieną apie Kristų nori **i.**
IŠKRYPĘS, Mt 17:17 netikinti ir **i.** karta
Fil 2:15 Dievo vaikai **i.** kartoje
IŠLAIDOS, Lk 14:28 pirma neskaičiuoja **i.**
Apd 21:24.
IŠLAIKYTI, Lk 17:33 kas ją praras, **i.** ją gyvą
Rom 11:18 ne tu **i.** šaknį, o šaknis tave
IŠLAISVINIMAS, Lk 4:18 pasiuntė skelbti **i.**
IŠLAISVINTI, Jn 8:32 tiesa jus **i.**
Rom 6:18 **i.** iš nuodėmės
Rom 8:21 kūrinija irgi bus **i.** iš gendamybės
Rom 8:2.
IŠLAVINTI, Hbr 5:14 naudodami **i.** jusles
Hbr 12:11 duoda jos **i.** taikingą
1Pt 5:10 **i.**, sutvirtins ir sustiprins
2Pt 2:14 širdys **i.** gobšauti

IŠLYDĖTI, Rom 15:24 būti jūsų ten **i.**

IŠLIETI, Apd 2:17 **i.** savosios dvasios ant visų
Rom 3:5 Gal Dievas neteisus **i.** rūstybę
Apd 2:33; Apr 16:1.

IŠLYGINTI, 2Ko 8:14 perteklius **i.** nepriteklių

IŠLIKTI, Jn 6:27 Darbuokitės dėl maisto **i.**
1Ko 3:14 darbas, pastatytas ant pamato, **i.**
1Te 4:17 mes, gyvieji, **i.**
1Pt 1:25 Jehovos žodis **i.** amžinai

IŠLĮSTI, Apr 13:11 žvėrį, **i.** iš žemės

IŠMANYMAS, Ef 1:8 visokeriopa išmintimi, **i.**

IŠMANYTI, Hbr 5:13 **neišmano** teisumo

IŠMĄSTYMAI, Lk 11:17 Žinodamas jų **i.**

IŠMĖGINIMAS, Lk 8:13 užėjus **i.** metui
Apr 3:10 išsaugosiu tave **i.** valandą

IŠMĖGINTAS, 1Pt 1:7 **i.** tikėjimas
Apr 2:10 būtumėte iki galo **i.**
Rom 16:10.

IŠMĖGINTA TVIRTYBĖ, Rom 5:4 **i.** — viltį

IŠMESTI, Jn 12:31 pasaulio valdovas **i.**

IŠMINTINGAS. Dar žr. NUOVOKUS
Mt 11:25 paslėpei šiuos dalykus nuo **i.**
Rom 12:16 Netapkite **i.** savo akyse
Rom 1:22; 11:25; Ef 5:15.

IŠMINTINGESNIS, 1Ko 1:25

IŠMINTIS, Mt 11:19 **i.** pateisina jos darbai
1Ko 2:5 tikėjimas remtųsi ne žmonių **i.**
1Ko 3:19 pasaulio **i.** Dievui yra kvailystė
2Ti 3:15 kurie gali suteikti tau **i.**
Jok 1:5 kuris stokoja **i.**, tegul prašo
Jok 3:17 **i.** iš aukštybių pirmiausia tyra
Rom 11:33.

IŠMOKYTI, Jn 8:28 kalbu, ko mane Tėvas **i.**
Jn 14:26 šventoji dvasia **i.** jus
Apd 7:22; Rom 2:18.

IŠMOKTI, Rom 16:17 mokslui, kurio **i.**
Fil 4:9 Ką **i.**, priėmėte, girdėjote
1Ti 5:13 Sykiu jos **i.** dykinėti
Hbr 5:8 klusnumo **i.** iš to, ką iškentė
Jn 6:45; Fil 4:11; 2Ti 3:14; Apr 14:3.

IŠMONĖ, 2Ti 4:2; Tit 1:9.

IŠNAUDOTI, Kol 4:5 gerai **i.** laiką
2Pt 2:3 jie **i.** jus suvedžiodami
2Ko 7:2.

IŠORĖ, 2Ko 5:12 kurie giriasi **i.**
2Ko 10:7 Jūs vertinate pagal **i.**
Fil 2:8 Ir pasidaręs **i.** kaip žmogus

IŠORINIS, 2Ko 4:16 mūsų **i.** žmogus nyksta
2Ko 11:28 Be šitų **i.** dalykų

IŠPAŽINIMAS, 1Ti 6:13 paliudijo puikiu **i.**

IŠPAŽINTI, Rom 10:10 lūpomis viešai **i.**
Rom 14:11 liežuvis **i.** Dievą
Hbr 13:15 jo vardą **i.** lūpų vaisių
Jok 5:16 **i.** vieni kitiems nuodėmes
1Jn 1:9.

IŠPIRKA, Mt 20:28 sielos atiduoti kaip **i.**
1Ti 2:6 atidavė save kaip **i.**

IŠPIRKIMAS, 1Ko 1:30 Jėzuje, kuris tapo **i.**
Ef 1:7 jo krauju, turime **i.**
Kol 1:14 turime **i.**, nuodėmių atleidimą
Hbr 9:15 dėlei **i.** iš padarytų nusižengimų
Rom 3:24; 8:23; Ef 4:30.

IŠPLĖŠIMAS, Hbr 10:34.

IŠPLĖŠTI, Mt 13:19 piktasis **i.**, kas pasėta
Jn 10:28 niekas **neišplėš** iš rankos

IŠPROTĖJĘS, 1Ko 14:23 nesakytų, kad jūs **i.**

IŠPUIKĖLIS, Jok 4:6 Dievas **i.** priešinasi

IŠPUIKĖLIŠKAS, Lk 1:51 širdžių ketinimai **i.**

IŠPUIKĘS, 2Ti 3:2.

IŠPUOŠTI, Lk 21:5 šventykla **i.** gražiais

IŠPŪSTI, 1Ko 8:1 Pažinimas **i.**, meilė ugdo

IŠPŪSTOS KALBOS, 2Pt 2:18 kalba tuščias, **i.**

IŠPUVĘS, Mt 7:18 netikusių vaisių, **i.** medis
Mt 12:33 medis **i.** ir vaisiai sugedę

IŠRANKIOTI, Mt 13:41 **i.** iš karalystės viską

IŠRAUTAS, Mt 15:13; Jud 12.

IŠREIKALAUTI, 2Ko 9:5 o ne kaip kažkas **i.**

IŠRENGTI, Kol 2:15 **i.** jas viešai išstatė

IŠRINKIMAS, 2Pt 1:10 pašaukimą ir **i.**
Rom 9:11; 11:28; 1Te 1:4.

IŠRINKTASIS, Mt 24:24 jei įmanoma, **i.**
Mt 24:31 angelai surinks jo **i.**
Mk 13:20 dėl **i.** tas dienas sutrumpino
Mk 13:27 surinks savo **i.** iš keturių šalių
Lk 18:7 neįvykdys teisingumo dėl savo **i.**
Apr 17:14 pašauktieji, **i.** bei ištikimieji
Mt 24:22; Rom 8:33; Kol 3:12; 2Ti 2:10.

IŠRINKTI, Mt 22:14 daug pakviestų, maža **i.**
Rom 11:5 likutis, **i.** dėl malonės
1Pt 2:4 žmonių atmesto, Dievo **i.**
1Pt 2:9 jūs esate **i.** giminė

IŠSIAIŠKINTI, 1Ko 14:35 **i.**, tepasiklausia

IŠSIBLAIVYTI, 1Ko 15:34 **I.**, kaip ir dera

IŠSIGELBĖTI, Apd 27:34 to reikia, kad **i.**
Mt 24:22; Apd 28:1, 4.

IŠSIKELTI, Apd 18:2.

IŠSILAIKYTI, Jud 21.

IŠSILUPTI, Gal 4:15 akis **i.** ir atidavę man

IŠSIPILDYTI, Mt 2:15; 12:17; Lk 21:22.

IŠSIPIRKTI, Hbr 11:35 nesutiko **i.** laisvės

IŠSIRINKTI, 1Ko 1:27 Dievas **i.**, kas kvaila
2Te 2:13 Dievas nuo pradžių **i.** jus
Jn 15:16.

IŠSISKIRTI, Mt 1:19 ketino su ja slapčia **i.**
Mt 5:31 Kas **i.** su savo žmona
Mt 19:7 Mozė liepė **i.** su ja
Mt 19:9 **i.** su žmona ne dėl ištvirkavimo
Mk 10:11; Lk 16:18.

IŠSITYČIOTI, Mt 22:6; Apd 14:5.

IŠSIŲSTI, Mt 10:5; 13:41; Lk 10:1.

IŠSIŽADĖTI, Mk 8:34 **teišsižada** savęs
Lk 12:9 **i.** Dievo angelų akivaizdoje
Lk 12:9 kuris **i.** manęs žmonių akivaizdoje
1Ti 5:8 yra **i.** tikėjimo
Mt 10:33; Mk 14:30; Lk 9:23; Jn 13:38;
Apd 3:14; 7:35; 2Ti 2:12; Tit 1:16.

IŠSPJAUTI, Apr 3:16 ketinu **i.** tave iš burnos

IŠSTATYTI, 1Ko 4:9 apaštalus **i.** paskutinius
Kol 2:15 viešai **i.** triumfo eisenoje
Hbr 6:6 **i.** jį viešai paniekai
Hbr 10:33 patys **i.** viešai paniekai

IŠSTOVĖTI, Ef 6:13 kad pajėgtumėte **i.**

IŠŠVAISTYTI, Lk 15:13 savo turtą **i.**

IŠTAIGAUTI, 2Pt 2:13 **i.** vidury dienos
Apr 18:7.

IŠTAISYMAS, Hbr 9:10 iki dalykų **i.** meto

IŠTARMĖ, 1Ti 4:1 įkvėptoji **i.** aiškiai byloja
1Jn 4:1 ne kiekviena **i.** tikėkite
Apr 16:13 tris netyras **i.** tarsi varles
1Ko 12:10.

IŠTEISINAMASIS, Rom 5:18 vienu **i.** darbu

IŠTEISINIMAS, Rom 5:18 **i.**, kad gyventų

IŠTEISINTI. Dar žr. PRIPAŽINTI TEISIU
1Ti 3:16 dvasioje **i.**, pamatytas angelų

IŠTEKĖJUSI, Rom 7:2 **i.** įstatymu susieta
1Ti 5:14.

IŠTEKLIAI, 1Jn 2:16 puikavimasis **i.**

IŠTIESINTI, Lk 3:5 vingiai **i.**, kauburynai
Jn 1:23 **I.** Jehovai kelią

IŠTIKIMAI, 1Te 2:10 **i.**, teisingai elgėmės

IŠTIKIMAS, Mt 24:45 **i.** ir nuovokus vergas
Lk 16:10 **i.** mažiausiame dalyke
2Ti 2:2 pavesk **i.** žmonėms
1Pt 4:19 tepaveda savo sielas **i.** Kūrėjui
Apr 2:10 Būk **i.** iki mirties
Apr 3:14 Amen, **i.** ir tikrasis liudytojas
Apr 17:14 pašauktieji, išrinktieji bei **i.**
Apd 2:27; 13:35; 1Ko 4:2; Hbr 7:26;
Apr 15:4; 19:11.

IŠTIKIMYBĖ, Lk 1:75 **i.** ir teisumu
Ef 4:24 sukurtą pagal Dievą teisume ir **i.**
1Te 3:7 dėl jūsų **i.** jaučiamės paguosti
Tit 2:10 visokeriopai rodo tikrą **i.**
Rom 3:3.

IŠTIKIMOJI MEILĖ, Apd 13:34.

IŠTIKTI, Mt 26:31; Lk 21:26.

IŠTIRPTI, 2Pt 3:12 elementai **i.** nuo karščio

IŠTIRTI, 1Ko 2:10 Dvasia juk visa **i.**
1Ko 3:13 ugnis **i.**, koks kieno darbas
1Ko 11:28 Pirma žmogus **teištiria** save
Gal 6:4 **Teištiria** kiekvienas savo darbą
1Te 5:21 Visa **i.** ir to, kas gera
Apr 2:23 tas, kuris **i.** inkstus ir širdis
1Ko 14:24; 1Te 5:21.

IŠTOBULINTI, Hbr 2:10 **i.** Vedlį
Hbr 7:28 skiria amžiams **i.** Sūnų
Hbr 11:40 kad jie nebūtų **i.** be mūsų
Fil 3:12; Hbr 5:9.

IŠTOBULINTOJAS, Hbr 12:2 Vedlį ir **I.** Jėzų

IŠTRINTI, Apr 3:5 **neištrinsiu** jo vardo
Kol 2:14.

IŠTROŠKĘS, Mt 25:44 kada matėme tave **i.**
Jn 7:37 Kas tik **i.**, teateina pas mane

IŠTRŪKTI, Hbr 2:3.

IŠTVERMĖ, Lk 21:19 **i.** laimėsite savo sielas
Rom 5:3, 4 ugdo **i.**, **i.** išmėgintą tvirtybę
Rom 15:4 dėl savo **i.** turėtume viltį
Jok 5:11 girdėjote apie Jobo **i.**
1Te 1:3; 2Pt 1:6; Apr 13:10.

IŠTVERMINGAI, Rom 2:7 **i.** darydami gera
Hbr 12:1 **i.** bėkime lenktynėse
Lk 8:15.

IŠTVERMINGUMAS, Ef 6:18 budėkite su **i.**

IŠTVERTI, Mt 24:13 **i.** iki galo, bus išgelbėtas
Rom 12:12 **I.** suspaudime
1Ko 4:12 persekiojami kantriai **i.**
2Ti 4:5 **i.** vargus, dirbk evangelizuotojo
Hbr 12:7 reikia **i.**, tai jūsų auklyba
1Pt 2:20 jeigu **i.** kentėdami už gerus darbus

IŠTVIRKAUTI, 1Ko 10:8 sykį kai kurie iš jų **i.**
Apr 17:2 Su ja **i.** žemės karaliai

IŠTVIRKAUTOJAS, Ef 5:5 joks **i.**, netyruolis
1Ko 5:9; 1Ti 1:10; Hbr 12:16; 13:4.

IŠTVIRKAVIMAS, 1Ko 5:1 girdėti apie **i.** tarp
1Ko 6:13 Kūnas ne **i.**, o Viešpačiui
1Ko 6:18 Bėkite nuo **i.**
Gal 5:19 Kūno darbai tai **i.**, netyrumas
Ef 5:3 **I.** ir visoks netyrumas
Kol 3:5 numarinkite, kas žemiška: **i.**
1Te 4:3 kad susilaikytumėte nuo **i.**

IŠVADAVIMAS, Lk 21:28 nes artėja jūsų **i.**
Hbr 9:12 gavo mums amžiną **i.**

IŠVADUOTI, Lk 24:21 kuris turi **i.** Izraelį
Rom 7:24 **i.** iš mirčiai pasmerkto kūno
Hbr 2:15 **i.** visus, kurie
Apr 1:5 **i.** mus iš nuodėmių savuoju krauju
Apd 12:11.

IŠVADUOTOJAS, Rom 11:26 Iš Siono ateis **i.**
Apd 7:35.
IŠVAIZDA, Mt 28:3.
IŠVARINĖTI, Mt 7:22 argi **neišvarinėjome**
IŠVARYTI, Mt 10:1 kad galėtų **i.** jas ir gydyti
IŠVEDŽIOJIMAI, 2Ko 10:5 Mes griauname **i.**
IŠVENGTI, Lk 21:36 **i.** visko, kas turi įvykti
Rom 2:3; Hbr 11:34.
IŠVERSTI, Jn 1:42; 9:7.
IŠŽUDYDINTI, Apr 13:15.
IŠŽUDYTI, Rom 11:3 tavo pranašus jie **i.**
Apr 9:18.
ĮTAIGUS, 1Ko 2:4 ne **į.** išminties žodžiai
ĮTAKINGIEJI, Apd 13:50; 25:2.
ITALIJA, Hbr 13:24 Jus sveikina esantys **I.**
ĮTARINĖJIMAI, 1Ti 6:4 Iš tokių dalykų kyla **į.**
ĮTEISINTI, Hbr 9:18 sandora nebuvo **į.**
ĮTIKĖTI, Jn 11:48 visi jį **į.**. Tada ateis
Jn 12:42 **į.** jį netgi daugelis iš vyresnybės
Rom 10:14 šauktis to, kurio **neįtikėjo**
Hbr 4:3 mes, **į.**, įeiname į poilsį
Jn 2:11; 4:39; Apd 4:32; 15:7; 1Ti 3:16.
ĮTIKINĖJIMAS, Gal 5:8 Tie **į.** nėra nuo to
ĮTIKINĖTI, Apd 18:13 **į.** žmones garbinti
2Ko 5:11 todėl ir **į.** žmones
ĮTIKINTI, Lk 16:31 nebus **į.**, jei kas ir
1Jn 3:19 jo akivaizdoje **į.** savo širdį
ĮTIKTI, 1Ko 7:33 rūpi, kaip **į.** žmonai
Gal 1:10 Gal stengiuosi **į.** žmonėms
1Te 2:4 **į.** ne žmonėms, o Dievui
1Ko 10:33.
ĮTŪŽTI, Lk 6:11.
ĮTVIRTINTI, Rom 10:3.
ĮVAIRUS, 1Ko 12:4 Dovanų esti **į.**, dvasia
ĮVAIZDIS, Hbr 9:9 dabartinio laikmečio **į.**
Hbr 11:19 iš ten ir atgavo jį kaip **į.**
ĮVYKDYTI, Mt 5:17 ne panaikinti, bet **į.**
Jud 15 **į.** visiems nuosprendžio
Gal 6:2.
IZAIJAS, Mt 15:7; Rom 15:12.
IZAOKAS, Rom 9:7 palikuonimis, kurie iš **I.**
Mt 8:11; Hbr 11:17, 20.
IZRAELIS, Rom 9:6 ne visi kilusieji iš **I.** yra **I.**
Ef 2:12 atskirti nuo **I.** bendrijos
Apd 13:23; Hbr 8:10.
IZRAELITAS, Jn 1:47 **i.**, kuriame nėra klastos
Rom 11:1 Juk ir pats esu **i.**
IŽDINĖ, Jn 8:20.
ĮŽEIDINĖTI, Rom 15:3; 1Ko 4:12; 1Pt 2:23.
ĮŽENGTI, Hbr 9:12, 24.
ĮŽŪLIAI ELGTIS, 1Pt 4:3 buvote pasidavę **į.**
ĮŽŪLUS, Rom 1:30.
ĮŽŪLUS ELGESYS, Gal 5:19.
ĮŽVALGA, Rom 3:11 nėra kas **į.** turėtų
1Jn 5:20 suteikė mums **į.**
ĮŽVELGTI, 2Ko 3:13

J

JAH, Apr 19:1.
JAYRAS, Mk 5:22; Lk 8:41.
JAUDULYS, Mk 16:8 virpulys bei stiprus **j.**
JAUNATIS, Kol 2:16.
JAUNATVĖ, 2Ti 2:22 bėk nuo **j.** geismų
JAUNESNIS, Tit 2:4 **j.** susiprasti, kad mylėtų
1Ti 5:1, 2, 11, 14.
JAUNIKIS, Mt 25:1 mergelės išėjo pasitikti **j.**
Apr 21:2 nuotaka, pasipuošusi dėl savo **j.**
Mt 9:15; 25:5, 6, 10; Jn 3:29.
JAUNYSTĖ, 1Ti 4:12 tegul neniekina tavo **j.**
JAUNOJI, Apr 21:9 parodysiu tau Avinėlio **j.**
JAUNUMĖ, Mk 10:20; Apd 26:4.
JAUNUOLIS, Mt 19:22; Apd 2:17; 1Jn 2:14.
JAUSMAS, Jn 5:20 Sūnui puoselėja šiltus **j.**
Ef 4:19.
JAUTIS, 1Ko 9:9 Neužrišk snukio **j.**
Hbr 10:4.
JĖGA, Mk 12:30 mylėk Jehovą visomis savo **j.**
1Ko 10:13 neleis gundyti virš jūsų **j.**
JEHOVA, Mt 1:20 pasirodė **J.** angelas
Mt 4:10 **J.**, savo Dievą, garbink
Mk 12:29 **J.**, mūsų Dievas, yra vienas **J.**
Lk 1:38 Štai esu **J.** vergė!
Lk 1:46 Mano siela aukština **J.**
Lk 2:9 apgaubė **J.** šlovės šviesa
Lk 2:26 kol neišvys **J.** Pateptojo
Jn 12:13 Palaimintas ateinantis **J.** vardu
Apd 2:34 **J.** tarė mano Viešpačiui
Apd 9:31 vaikščiodama **J.** baimėje
Apd 21:14 Teįvyksta **J.** valia
Rom 14:8 gyvename **J.**, mirštame **J.**
Rom 15:11 Liaupsinkite **J.**, visos tautos
1Ko 10:21 nuo „**J.** stalo“ ir nuo demonų
1Ko 10:26 **J.** priklauso žemė
2Ko 3:17 **J.** yra dvasia
Ef 2:21 auga į šventą šventyklą **J.**
Kol 3:23 visa siela, kaip dėl **J.**
1Te 5:2 **J.** diena ateis lygiai taip
2Te 2:2 esą **J.** diena jau čia
2Ti 2:19 **J.** pažįsta, kurie jam priklauso
Hbr 12:6 nes ką **J.** myli, tą auklėja
Hbr 13:6 **J.** mano padėjėjas, nebijosiu
Jok 4:15 Jeigu **J.** panorės, gyvensime
Jok 5:15 sergantį, **J.** jį pakels

1Pt 1:25 **J.** žodis išlieka amžinai
2Pt 3:9 **J.** nedelsia tesėti pažado
2Pt 3:10 **J.** diena ateis kaip vagis
Jud 9 Tesudraudžia tave **J.**
Apr 4:8 Šventas, šventas, šventas **J.**
Apr 19:6 **J.**, mūsų Dievas, Visagalis
Jn 1:23; 1Ko 1:31; Gal 3:6; Kol 3:13;
Hbr 8:11; Jok 5:11; 1Pt 3:12.

JEHOVOS DIENA, 2Te 2:2.

JERICHAS, Hbr 11:30 Tikėjimu **J.** griuvo

JERUZALĖ, Mt 23:37 **J.**, **J.** — ji žudo pranašus
Lk 21:24 o **J.** tautos tryps
Gal 4:26 aukštybėse esanti **J.** laisva
Hbr 12:22 prisiartinote prie dangiškosios **J.**
Apr 21:2 Naująją **J.**, nusileidžiant iš dangaus
Apr 3:12.

JESĖ, Rom 15:12.

JĖZUS, Mt 1:21 kurį pavadinsi **J.**
Mt 27:37 Šitas yra **J.**, žydų karalius
Apd 4:13 atpažino juodu buvus su **J.**
Apd 9:5 Aš esu **J.**, kurį tu persekioji
Fil 2:10 kad **J.** vardui priklauptų
Apr 20:4 nukirsdinti, kad liudijo apie **J.**
Mt 3:16; 27:17; Lk 2:43; Jn 1:45; 17:3;
Apd 2:36; Rom 6:23; Hbr 2:9; 3:1; Apr 1:5.

JOBAS, Jok 5:11 girdėjote apie **J.** ištvermę

JOBEDAS, Lk 3:32.

JOKŪBAS 1, Rom 9:13 **J.** mylėjau, o Ezavo
Hbr 11:9 Izaoku ir **J.**, bendraveldžiais
Mt 22:32.

JOKŪBAS 2, Mt 4:21; Mk 10:35; Lk 6:14.

JOKŪBAS 3, Mt 10:3; Mk 15:40; Lk 24:10.

JOKŪBAS 4, Mt 13:55; 1Ko 15:7; Jok 1:1.

JONA, Mt 12:39 išskyrus pranašo **J.** ženklą
Lk 11:30.

JONAS 1, Mt 3:1 pasirodė **J.** Krikštytojas
Mt 11:11 nėra didesnio už **J.** Krikštytoją
Mt 14:10; 21:25; Mk 1:9; Lk 1:13.

JONAS 2, Apr 22:8 Aš, **J.**, visa tai girdėjau
Mt 4:21; Apd 3:1; Gal 2:9; Apr 1:4.

JOPĖ, Apd 9:42.

JORDANAS, Mk 1:9.

JOZUĖ, Hbr 4:8.

JUDAIZMAS, Gal 1:13 buvau **j.** išpažinėjas

JUDAS 1, Mt 2:6 tu, **J.** žemės Betliejau
Hbr 8:8.

JUDAS 2, Mt 26:25 **J.**, kuris rengėsi jį išduoti
Lk 6:16; 22:48.

JUDAS 3, Jud 1 **J.**, Jėzaus Kristaus vergas

JUDĖJA, Mt 24:16; Lk 21:21.

JUNGAS, Mt 11:30 Mano **j.** malonus nešti
Mt 11:29; Gal 5:1.

JUOKAS, Jok 4:9 Tepavirsta jūsų **j.** sielvartu

JUOKELIAI, Ef 5:4 nešvankūs **j.** nepridera

JUOKTIS, Lk 6:25 Vargas jums, kurie dabar **j.**

JUOZAPAS 1, Apd 7:9; Hbr 11:22.

JUOZAPAS 2, Mt 1:19; Lk 3:23; Jn 6:42.

JŪRA, Lk 21:25 kur dėtis dėl **j.** riaumojimo
1Ko 10:2 **j.** pasikrikštijo į Mozę
Jud 13 šėlstančios **j.** bangos
Apr 20:13 **J.** atidavė savo mirusiuosius
Apr 21:1 žemė pranyko, nebeliko **j.**
Apr 7:3.

JŪREIVIS, Apd 27:27; Apr 18:17.

JUSLĖS, Hbr 5:14 naudodami išlavino savo **j.**

K

KABINTI, Lk 23:21 **K.** jį ant stulpo!
Jn 19:6 Patys imkite jį ir **k.**
Hbr 6:6 jie sau iš naujo **k.** Dievo Sūnų
Mt 23:34.

KADAISE, Rom 15:4 visa, kas **k.** parašyta

KAFARNAUMAS, Mt 11:23 **K.**, nugarmėsi
Mt 4:13; Lk 4:23; Jn 2:12; 6:59.

KAIMAS, Mt 9:35; 10:11; Mk 6:6.

KAIMENĖ, Lk 12:32 Nebijok, mažoji **k.**
1Pt 5:3 būdami pavyzdžiu **k.**
Mt 26:31; 1Pt 5:2.

KAINA, 1Ko 6:20 nupirkti, už jus sumokėta **k.**
Mt 27:9; 1Ko 7:23.

KAINAS, Hbr 11:4; 1Jn 3:12.

KAITRA, Mt 20:12; Apr 7:16.

KAJAFAS, Jn 11:49; 18:13, 28; Apd 4:6.

KAKLAS, Lk 15:20; 17:2; Apd 20:37.

KAKTA, Apr 14:1 jo Tėvo vardus, įrašytus **k.**
Apr 14:9 žymę sau ant **k.** ar ant rankos
Apr 7:3; 9:4; 17:5; 20:4; 22:4.

KALAVIJAS, Mt 26:52 griebiasi **k.**, nuo **k.** žus
Ef 6:17 paimkite dvasios **k.**, Dievo žodį
Hbr 4:12 Dievo žodis aštresnis už **k.**
Apr 19:15 Jam iš burnos eina ilgas **k.**
Mt 10:34; Lk 21:24; 22:38.

KALBA, Apd 2:6 kalbant kiekvienas savo **k.**
Kol 4:6 Jūsų **k.** visada tebūna maloni
1Ko 14:13, 19.

KALBĖTI, Jn 8:43 Kodėl nesuprantate, ką **k.**
Apd 13:27 ką buvo **k.** Pranašai
Rom 1:8 pasaulyje **k.** apie jūsų tikėjimą
2Ko 3:12 **k.** visiškai drąsiai
Fil 3:18 apie juos vėl su ašaromis **k.**

KALBOS, 1Ko 13:1 jei kalbėčiau angelų **k.**
1Ko 13:8 dėl kalbėjimo **k.**, jis liausis
1Ko 14:5 didesnis už tą, kuris **k.** kalba
1Ko 14:10 kiek įvairių **k.** pasaulyje būtų

1Ko 14:22 **k.** yra ženklas ne tikintiems
1Ko 12:10; 14:6; 1Ti 1:6; Apr 7:9.

KALĖJIMAS, 1Pt 3:19 **k.** esančioms dvasioms
Apr 2:10 Velnias kai kuriuos mes į **k.**
Apr 20:7 Šėtonas bus iš **k.** išleistas
Mt 5:25; Lk 22:33; Apd 5:19, 21; 16:26.

KALINAMAS, Fil 1:13 kad esu **k.**, išgarsėjo

KALINYS, Ef 3:1 Paulius, Kristaus Jėzaus **k.**
2Ti 1:8 nesigėdyk nei manęs, jo **k.**
Mt 25:36; 27:15; Apd 16:25.

KALNAS, Mt 4:8 ant nepaprastai aukšto **k.**
Mt 17:20 tarsite šiam **k.**: Persikelk
Mk 13:14 Judėjoje, tebėga tuomet į **k.**
Lk 3:5 kiekvienas **k.** bei kalva nulyginti
Apr 6:16 sakė **k.** ir uoloms: Griūkite

KALTAS, 1Ko 11:27 **k.** Viešpaties kūnui

KALTĖ, Mt 6:12.

KALTINIMAS, Mt 27:37 užrašą su **k.**
Rom 8:33 Kas iškels **k.** išrinktiesiems
Jn 18:29.

KALTINTI, Rom 9:19; Kol 2:14.

KALTINTOJAS, Apd 25:16 nesusitiko su **k.**
Apr 12:10 išmestas mūsų brolių **k.**
Apd 23:30, 35; 25:18.

KAMUOTI, Apr 9:10 uodegose — galia **k.**

KAMUOTIS, Lk 21:25 žemėje tautos **k.**

KANA, Jn 2:1; 4:46.

KANČIA, 2Ko 4:10 Jėzaus mirties **k.**
Hbr 2:9 Jėzų, dėl mirties **k.** apvainikuotą
Apr 12:2 suimta gimdymo **k.**
Apr 18:7.

KANČIŲ STULPAS, Lk 9:23 teima savo **k.**
Lk 23:26 uždėjo jam **k.**, kad neštų
Ef 2:16 per **k.** sutaikytų į vieną kūną
Fil 2:8 klusnus iki mirties ant **k.**
Fil 3:18 Kristaus **k.** priešai
Kol 2:14 panaikino prikaldamas prie **k.**
Hbr 12:2 Jėzus ištvėrė **k.**
Mt 10:38; Jn 19:31; 1Ko 1:17; Gal 6:14.

KANKYNĖ, Apd 2:24 išvaduodamas iš **k.**
Apr 18:10.

KANKINIMAS, Apr 14:11 **k.** dūmai

KANKINTI, Mt 8:29 atėjai čia **k.** pirma laiko
Mk 5:7 **nekankink** manęs
Lk 8:28 Maldauju, **nekankink** manęs
Apr 9:5; 11:10; 20:10.

KANTRIAI, Hbr 6:15.

KANTRYBĖ, Rom 9:22 su didžia **k.** pakentė
Hbr 6:12 dėl tikėjimo ir **k.** paveldi pažadus
2Pt 3:15 Viešpaties **k.** laikykite išgelbėjimu
Rom 2:4; Gal 5:22; Ef 4:2; Jok 5:10; 1Pt 3:20.

KANTRUMAS, 2Ti 4:2 ragink su visu **k.**
Kol 3:12.

KANTRUS, 1Ko 13:4 Meilė **k.** ir maloninga
1Te 5:14 su visais būkite **k.**
Jok 5:7 Todėl būkite **k.**, broliai
Mt 18:26, 29; 2Pt 3:9.

KAPAS, Mt 23:27 Jūs panašūs į pabaltintus **k.**
Mt 23:29 puošiate teisiųjų **k.**
Mt 27:61 Marija liko sėdėti priešais **k.**
Jn 5:28 visi esantys **k.** išgirs jo balsą
Mt 27:52, 60; Mk 6:29; Jn 11:17.

KAPAVIETĖ, Mt 23:29 statote pranašams **k.**

KARALIAUTI, Rom 5:14 mirtis **k.** nuo Adomo
Rom 6:12 neleiskite, kad nuodėmė **k.**
1Ko 4:8 galėtume **k.** drauge su jumis
1Ko 15:25 jis turi **k.**, kol Dievas
2Ti 2:12 jei ištveriame, su juo **k.**
Apr 11:15 jis **k.** per amžių amžius
Apr 11:17 pasiėmei galybę ir pradėjai **k.**
Apr 20:4 atgijo ir **k.** su Kristumi
1Ko 4:8; Apr 19:6.

KARALIENĖ, Mt 12:42 Pietų šalies **k.**
Apr 18:7 Sėdžiu lyg **k.**, nesu našlė

KARALYSTĖ. Dar žr. DIEVO KARALYSTĖ, DANGAUS KARALYSTĖ
Mt 6:10 Teateina tavo **k.**
Mt 6:33 pirmiausia ieškokite **k.**
Mt 24:14 paskelbta geroji naujiena apie **k.**
Mt 25:34 paveldėkite **k.**, paruoštą jums
Lk 12:32 Tėvas panorėjo duoti jums **k.**
Lk 22:29 su jumis sandorą dėl **k.**
Jn 18:36 Manoji **k.** nėra iš šio pasaulio
1Ko 15:24 perduos **k.** savo Dievui ir Tėvui
Kol 1:13 perkėlė į savo Sūnaus **k.**
Hbr 11:33 Dėl tikėjimo jie nugalėjo **k.**
Apr 1:6 padarė iš mūsų **k.**, kunigus
Apr 11:15 Pasaulio **k.** nuo šiol priklauso
Mt 4:8; 2Ti 4:1; Jok 2:5; Apr 5:10.

KARALIŠKAS, Lk 7:25; 1Pt 2:9.

KARALIUS, Mt 21:5 atjoja tavo **K.**
Mt 27:37 Jėzus, žydų **k.**
Lk 21:12 būsite tampomi pas **k.**
Jn 1:49 tu Dievo Sūnus, tu Izraelio **k.**
Jn 18:37 Tu pats sakai, kad esu **k.**
Jn 19:15 neturime **k.**, tiktai Cezarį
1Ti 1:17 Amžinybės **K.**, nepragaištančiam
Apr 16:14 Jos išeina pas visos žemės **k.**
Apr 19:16 Karalių **K.** ir viešpačių Viešpats
Apd 17:7; 1Ti 6:15.

KARAS, Mt 24:6 **k.** garsus ir gandus apie **k.**
Apr 12:7 Ir kilo **k.** danguje
Apr 16:14 Visagalio Dievo dienos **k.**
Lk 21:9; Jok 4:1.

KAREIVIJOS, Rom 9:29 **k.** Jehova palikuonių
Jok 5:4 pasiekė **k.** Jehovos ausis
Apr 19:14 iš paskos jojo dangaus **k.**

KAREIVIS, Lk 3:14; Jn 19:23; Apd 10:7;
1Ko 9:7.

KARIAUTI, 2Ko 10:3 **k.** ne kūniškai
Apr 12:17 nuėjo **k.** su likusiais
Apr 19:11, 19.

KARYS, 2Ti 2:3 Kentėk kaip Kristaus **k.**
2Ti 2:4.

KARIUOMENĖ, Mt 22:7; Hbr 11:34; Apr 9:16.

KARŠČIAUSIAI, 1Te 3:10.

KARŠTAI, 1Pt 1:22 **k.** iš širdies mylėkite
1Pt 4:8 **k.** mylėkite vieni kitus

KARŠTAS, Apr 3:15 esi nei šaltas, nei **k.**

KARŠTINĖ, Apd 28:8.

KARŠTIS, Lk 12:55 sakote: Užeis **k.**
2Pt 3:10 elementai nuo **k.** suirs
Mt 8:15; Jn 4:52.

KARTA, Mt 24:34 ši **k.** tikrai nepraeis, iki
Lk 11:51 jo bus pareikalauta iš šios **k.**
Ef 3:5 ankstesnėms **k.** nebuvo duota pažinti
Fil 2:15 sugedusioje ir iškrypusioje **k.**
Kol 1:26 paslėptą nuo ankstesnių **k.**
Mt 12:39; 23:36; Lk 21:32.

KARTĖLĖ, Mt 27:34.

KARTUS, Jok 3:11 sykiu saldus ir **k.** vanduo

KASDIEN, Lk 19:47 **k.** mokė šventykloje
Apd 17:11 **k.** tyrinėjo Raštus
1Ko 15:31; Hbr 7:27.

KAUKOLĖ, Mt 27:33; Mk 15:22; Lk 23:33.

KAULAS, Mt 23:27 viduje pilni numirėlių **k.**
Jn 19:36 Nė vienas jo **k.** nebus sutrupintas

KAUSTYTI, 1Jn 4:18 mat baimė **k.**

KEFAS, 1Ko 9:5; 15:5; Gal 2:14.

KEIKĖJAS, 1Ko 5:11 nebendrautumėte su **k.**
1Ko 6:10 **k.** nepaveldės Dievo karalystės

KEISTI, 2Ko 3:18 pagal tą patį atvaizdą **k.**
Hbr 7:12 būtinybė **k.** ir įstatymą

KEKŠĖ. **Žr. PALEISTUVĖ**

KELIAS, Mt 7:14 siauras **k.** veda į gyvenimą
Mt 22:9 eikite į **k.**, vedančius iš miesto
Jn 14:6 esu **k.**, ir tiesa, ir gyvenimas
Apd 9:2 ką tik rastų priklausančius **K.**
Apd 19:9 burnojo prieš **K.**
Apd 22:4 Aš persekiojau šį **K.**
Apd 24:14 **K.**, jų vadinamo atskala
Rom 11:33 nesusekami jo **k.**
1Ko 4:17 jums primins mano **k.** Kristuje
Apr 15:3 Teisūs ir tikri tavieji **k.**
Mt 13:4; 20:17; Mk 11:8; Apd 8:26; 2Pt 2:2.

KELIAUTI, Mt 23:15 **k.** po jūrą ir sausumą

KELIAUTOJAS, Apr 18:17 jūrų **k.**

KELIONĖ, Apd 1:12.

KELIONMAIŠIS, Mt 10:10; Lk 22:35, 36.

KELIS, Rom 11:4 nesulenkė **k.** prieš Baalą
Fil 2:10 vardui priklauptų kiekvienas **k.**
Rom 14:11; Hbr 12:12.

KEMPINĖ, Mt 27:48; Mk 15:36; Jn 19:29.

KENKĖJAS, Apd 24:5 šis žmogus yra **k.**

KENKTI, Apr 7:2; 9:4.

KENTĖJIMAS, Rom 8:18 šito laikmečio **k.**
2Ko 1:7 esate **k.** dalininkai
Kol 1:24 džiaugiuosi savo **k.** dėl jūsų
Hbr 10:32 ištvėrėte didžią **k.** kovą
Jok 5:10 Broliai, vargų **k.** ir kantrybės
1Pt 5:9 brolijai tenka ištverti **k.**
Fil 3:10; Hbr 2:10; 1Pt 1:11; 4:13; Apr 2:10.

KENTĖTI, Lk 16:23 Hade **k.**, išvydo Abraomą
Rom 8:17 jei tik su juo **k.**
1Ko 12:26 **k.** vienas narys, su juo **k.**
Fil 1:29 ne vien tikėti, bet dėl jo **k.**
1Pt 2:21 Kristus **k.** už jus
1Pt 3:17 Verčiau **k.** už gerus darbus
Apd 26:23; Hbr 2:18; 1Pt 3:14.

KERŠYTI, 1Te 4:6 Jehova už tuos dalykus **k.**
Apr 6:10 Kiek ilgai **nekeršysi**

KERŠYTOJA, Rom 13:4 **k.** išlieti rūstybei

KERŠTAS, 2Te 1:8 Jėzus įvykdys **k.**
Rom 12:19.

KERTINIS AKMUO, Mt 21:42 viršutiniu **k.**
Apd 4:11 tapo viršutiniu **k.**
1Pt 2:7 tapo viršutiniu **k.**
Mk 12:10; Ef 2:20; 1Pt 2:6.

KERUBAS, Hbr 9:5 Ant skrynios šlovės **k.**

KĖSINTIS, 1Te 4:6 **nesikėsintumėte** į teises

KĖSLAI, 2Ko 2:11 jo **k.** juk nėra nežinomi

KETINIMAS, Lk 1:51 širdžių **k.** išpuikėliški
1Ko 4:5 atskleis širdžių **k.**
Hbr 4:12 atskleisti širdies mintis bei **k.**

KETURIASDEŠIMT, Mt 4:2; Mk 1:13; Apd 1:3.

KIAULĖ, Mt 7:6 nemeskite savo perlų **k.**
Lk 15:15 nusiuntė jį į laukus ganyti **k.**
2Pt 2:22 išmaudyta **k.**
Mt 8:30; Mk 5:11; Lk 8:33.

KIAULIAGANYS, Mt 8:33; Mk 5:14; Lk 8:34.

KIDRONAS, Jn 18:1.

KIETAKAKTIS, 2Ti 3:4 išdavikai, **k.**, pasipūtę

KIETAS, Hbr 5:12 pieno, o ne **k.** maisto
Hbr 5:14 **K.** maistas dera subrendusiems

KIETUMAS, Mk 3:5 nuliūdęs dėl jų širdies **k.**

KILMĖ, 1Ko 1:28 pasaulio požiūriu žemos **k.**

KILMĖS SĄRAŠAS, 1Ti 1:4 į pasakas ir **k.**
Hbr 7:3 be motinos, be **k.**

KILMINGAS, Lk 19:12 **k.** žmogus keliavo
1Ko 1:26 nedaug galingų, nedaug **k.**

KILNESNIS, Apd 17:11 **k.** už tesalonikiečius

KILNOTI, 1Ko 13:2 galėčiau kalnus **k.**

KILPA, 1Ko 7:35 ne **k.** ant jūsų užmesti

KIRMĖLĖ, Mk 9:48 kur jų **k.** nemiršta

KIRVIS, Lk 3:9.

KISTI, 1Ko 7:31 šio pasaulio scena **k.**

KIŠAS, Apd 13:21.

KIŠTIS, 2Te 3:11 tik **k.**, kur nereikia
1Ti 5:13 apkalbinėti, **k.** į kitų reikalus
1Pt 4:15 kuris **k.** į svetimus reikalus

KITATAUČIAI, Apd 15:14 pažvelgė į **k.**
Rom 3:29.

KITOKS, Gal 1:9 skelbtų **k.** gerąją naujieną

KIVIRČAS, Jok 4:1 dėl ko kyla **k.**
Apd 23:7.

KIVIRČYTIS, Mt 12:19 **nesikivirčys**, nešūkaus
2Ti 2:24 Viešpaties vergui nedera **k.**

KLAIDINGAS, Gal 6:1.

KLAIDINIMAS, Ef 4:14 gudriai rezgamų **k.**

KLAIDINTI, 1Jn 1:8 **k.** patys save
Apr 12:9 Šėtonu, **k.** visą gyvenamą žemę
Apr 20:3 kad nebegalėtų **k.** tautų
2Ti 3:13; Apr 19:20.

KLASTA, Mt 26:4 tarėsi **k.** suimti Jėzų
Jn 1:47 kuriame nėra **k.**
Apd 7:19 **k.** prieš mūsų giminę
Ef 6:11 atsilaikyti prieš Velnio **k.**
Lk 20:23; 2Ko 11:3.

KLASTINGAS, 2Ko 11:13 **k.** darbininkai
2Pt 2:3 suvedžiodami **k.** žodžiais

KLASTINGUMAS, 1Pt 2:1 blogybę, visokį **k.**

KLAUPTIS, Ef 3:14 aš **k.** prieš Tėvą

KLAUSIMAS, 1Ti 1:4 kelia painius **k.**
Apd 15:6; 23:29.

KLAUSINĖTI, Lk 22:23 pradėjo vienas kito **k.**
Mt 2:4; 22:46; Apd 21:33.

KLAUSYTI, Mt 17:5 mylimasis Sūnus. **K.** jo
Lk 10:16 Kas jūsų **k.**, manęs **k.**
Jn 8:47 Kas iš Dievo, Dievo žodžių **k.**
Jn 18:37 tiesa svarbi, **k.** mano balso
Apd 5:29 Privalu **k.** Dievo, o ne žmonių
Rom 6:16 esate vergai to, kurio **k.**
Ef 6:1 Vaikai, **k.** savo tėvų
Ef 6:5 vergai, **k.** savo žemiškųjų šeimininkų
Hbr 13:17 **K.** tų, kurie tarp jūsų vadovauja
1Pt 3:1 žmonos, **k.** savo vyrų
Mt 8:27; 11:15; Jn 5:24; Apd 4:19; 5:32;
1Ti 3:4; 1Pt 3:6.

KLAUSYTIS, Mk 12:37 minia jo mielai **k.**
Jn 9:31 Dievas **nesiklauso** nusidėjėlių
1Jn 5:14.

KLAUSYTOJAS, Rom 2:13; Jok 1:22.

KLIEDESIAI, Lk 24:11 pasakojimai lyg **k.**

KLYSTI, Hbr 3:10 Jie visuomet **k.** širdimi

KLYSTKELIS, Jok 5:20 sugrąžina iš **k.**
2Pt 2:18 pasprukusius nuo einančių **k.**

KLIUDYTI, 1Te 2:16 **k.** kalbėti kitataučiams

KLIŪTIS, 1Pt 3:7 nebus **k.** jūsų maldoms

KLUPDYTI, Fil 1:10 **neklupdytumėte** kitų

KLUSNUMAS, Rom 5:19 dėl vieno **k.**
Rom 6:16 arba **k.**, vedančio į teisumą
Fm 21 pasitikėdamas tavo **k.**
Hbr 5:8 **k.** išmoko iš to, ką iškentė
Rom 16:26; 2Ko 10:6; 1Pt 1:14, 22.

KLUSNUS, Rom 13:1 siela **k.** valdžioms
2Ko 9:13 esate **k.** savo išpažįstamai
Ef 5:22 Žmonos tebūna **k.** vyrams
Ef 5:24 bendruomenė **k.** Kristui
Fil 2:8 tapdamas **k.** iki mirties
Kol 3:18 Žmonos, būkite **k.** vyrams
Tit 2:5 būtų **k.** savo vyrams
Tit 3:1 būtų **k.**, klausytų vadovybių
1Pt 5:5 būkite **k.** vyresniesiems
Lk 2:51; 1Ko 14:34; 2Ko 2:9; Tit 3:1; 1Pt 1:2.

KNYGA, Hbr 9:19 apšlakstė **k.** ir visą tautą
Apr 20:12 buvo atverstos **k.**
Apr 21:27 įrašyti Avinėlio gyvenimo **k.**
Mk 12:26; Apd 19:19; Hbr 10:7; Apr 17:8.

KOJOS, Jn 19:33 jau miręs, jo **k.** nelaužė
Rom 16:20 sutrins Šėtoną po jūsų **k.**
1Ko 15:25 padės visus priešus jam po **k.**
Ef 6:15 apsiavę **k.** pasirengimu skelbti
Rom 10:15; Hbr 2:8.

KOLONADA, Jn 10:23; Apd 3:11; 5:12.

KOLONIJA, Apd 16:12 į Filipus. Tai buvo **k.**

KORACHAS, Jud 11.

KORBAN, Mk 7:11 iš manęs gauti, yra **k.**

KORNELIJUS, Apd 10:1, 3, 22, 24, 25, 30, 31.

KOVA, 2Ko 10:4 Mūsų **k.** ginklai ne kūniški
Kol 2:23 **k.** su noru tenkinti kūną
1Ti 1:18 kad kovotum šauniąją **k.**
1Ti 6:12 Kovok šauniąją tikėjimo **k.**
2Ti 4:7 Kovojau šaunią **k.**
Hbr 12:4.

KOVOTI, Jn 18:36 mano pavaldiniai **k.**
Apd 5:39 pasirodys, kad **k.** prieš patį Dievą
Fil 1:30 **k.** tokią pat kovą
Kol 2:1 smarkiai **k.** už jus
2Ti 2:14 **nekovoti** dėl žodžių
Jok 4:2 **K.** ir kariaujate
1Pt 2:11 geismų, **k.** prieš sielą
Jud 3 **k.** visomis išgalėmis už tikėjimą
2Ti 4:7.

KRAIPYTI, Apd 13:10 **k.** Jehovos kelių

KRANTAS, Mt 13:2; Mk 4:35; 5:21; 6:45; 8:13; Apd 27:39.

KRAUJAS, Mt 26:28 tai manasis sandoros **k.**
Jn 6:54 geria mano **k.**, turi amžiną
Apd 15:20 susilaikytų nuo **k.**
Apd 15:29 susilaikyti nuo **k.**
1Ko 15:50 **k.** negali paveldėti karalystės
Hbr 9:22 be **k.** praliejimo nėra atleidimo
1Jn 1:7 Jėzaus **k.** apvalo mus
Apr 18:24 visų žemėje nužudytųjų **k.**
Mt 23:35; 27:25; Apd 20:28; Hbr 9:20; Apr 7:14; 14:20.

KREPŠYS, Mt 15:37.

KRIKŠČIONIS, Apd 11:26 imta vadinti **k.**
Apd 26:28 įtikinsi mane **k.** tapti
1Pt 4:16 kenčia dėl to, kad yra **k.**

KRIKŠTAS, Lk 12:50 būti pakrikštytas **k.**
Rom 6:4 **K.** buvome su juo palaidoti
Ef 4:5 vienas tikėjimas, vienas **k.**
Mt 3:7; Mk 10:38; Lk 3:3; Apd 19:4; Kol 2:12; 1Pt 3:21.

KRIKŠTYTI, Mt 3:11 **k.** šventojoje dvasioje
Mt 28:19; Mk 1:8; Lk 3:16; Jn 1:26, 33; Apd 10:47; 1Ko 1:17; 15:29.

KRIKŠTYTOJAS, Mt 3:1; 11:11; 14:2; Lk 7:33.

KRIMSTIS, Jok 4:9 **K.**, sielvartaukite, verkite

KRISTUS, Mt 16:16 Tu esi **K.**
Mt 24:24 atsiras netikrų **k.** ir pranašų
Mk 13:22 atsiras netikrų **k.** ir pranašų
Rom 8:17 bendraveldžiai su **K.**
1Ko 12:12 kūnas vienas, taip ir su **K.**
1Ko 15:23 pirmasis vaisius — **K.**
Fil 2:11 išpažintų, kad Jėzus **K.** Viešpats
Kol 1:24 pildau **K.** suspaudimų saiką
1Pt 4:13 būdami **K.** kentėjimų dalininkai
Apr 20:4 karaliavo su **K.** tūkstantį metų
Jn 17:3; 1Ko 1:13; 3:23; 7:22; 2Ko 12:10; Gal 3:29; Ef 5:23; Kol 1:27; 1Pt 2:21.

KRITIKA, Rom 14:1 venkite **k.** dėl nuomonių

KRYŽIUS. Žr. KANČIŲ STULPAS

KROSNIS, Mt 13:42.

KRUŠA, Apr 8:7.

KRŪTINĖ, Lk 18:13 tik mušėsi į **k.** ir sakė
Lk 23:48; Jn 1:18; 13:25.

KRŪTINŠARVIS, Ef 6:14 užsidėję teisumo **k.**
1Te 5:8 užsidėję tikėjimo bei meilės **k.**

KŪDIKIS, Apd 7:19; 1Ko 3:1.

KŪDIKYSTĖ, 2Ti 3:15 nuo **k.** pažįsti raštus

KUKLIAI, 1Ti 2:9 kad moterys puoštųsi **k.**

KULNAS, Jn 13:18.

KULTI, 1Ko 9:9.

KŪNAS, Mt 10:28 žudo **k.**, bet negali
Jn 1:14 Žodis tapo **k.** ir gyveno tarp mūsų
Rom 12:1 aukoti savo **k.** kaip gyvą
1Ko 6:15 jūsų **k.** yra Kristaus nariai
1Ko 6:20 šlovinkite Dievą savo **k.**
1Ko 12:18 Dievas sudėstė **k.** narius
1Ko 15:39 vienoks **k.** žmonių, kitoks
1Ko 15:44 Sėjamas sielinis **k.**, prikeliamas
1Ko 15:50 **k.** ir kraujas negali paveldėti
Gal 5:16 nepasiduosite **k.** geismams
Ef 4:12 Kristaus **k.** ugdyti
Ef 6:12 grumiamės ne su krauju ir **k.**
Kol 1:18 jis yra **k.**, bendruomenės, galva
1Ti 4:8 **k.** lavinimas naudingas nedaug
Hbr 10:5 paruošei man **k.**
1Pt 2:11 saugotis **k.** geismų
Mt 14:12; 26:12; 27:52; Lk 11:34; Jn 2:21; Rom 8:11; 1Ko 15:40; Gal 5:19.

KUNIGAS, Apr 20:6 Dievo ir Kristaus **k.**
Jn 19:15; Hbr 5:5; 9:25.

KUNIGIJA, 1Pt 2:5 kad būtumėte šventa **k.**
1Pt 2:9 išrinkta giminė, karališkoji **k.**

KUNIGYSTĖ, Hbr 7:24 **k.** niekam nepereina Hbr 7:11.

KŪNIŠKAI, 2Ko 10:3 kariaujame ne **k.**

KŪNIŠKAS, Rom 8:5 kurie **k.**, mintys sukasi
Rom 8:7 **K.** mąstymas priešiškumas Dievui
2Ko 1:12 ne su **k.** išmintimi, bet su Dievo
Jok 5:5 pasinėrėte į **k.** malonumus
Jud 19 **k.**, nedvasingi žmonės
Lk 3:22; Rom 7:14; 1Ko 3:3; Kol 2:18; 1Ti 5:6; Jok 4:1.

KUPRANUGARIS, Mk 1:6 **k.** vilnos apdarą
Mt 19:24; 23:24.

KURČIASIS, Mt 11:5; Mk 7:37.

KŪRĖJAS, 1Pt 4:19.

KŪRINIJA, Rom 8:20 **k.** tuštybės valdžion
Rom 8:22 visa **k.** iki šiol dejuoja
Apr 3:14 Dievo **k.** pradžia
Kol 1:15, 23.

KŪRINYS, Rom 1:25 garbino **k.**
2Ko 5:17 kuris Kristuje, tas naujas **k.**
Gal 6:15 tiktai naujas **k.**

Jok 1:18 pirmieji vaisiai iš jo **k.**
1Ti 4:4; Hbr 4:13.

KURSTYTI, 1Ko 10:22 **k.** Jehovą pavyduliauti

KUTAI, Mt 9:20; 23:5; Mk 6:56.

KVAILAS, 1Ko 3:18 **k.**, kad taptų išmintingas
1Ko 4:10 Mes **k.** dėl Kristaus, o jūs
2Ti 2:23 Į **k.**, nemokšiškus ginčus nesivelk
1Ko 1:27; 2Ko 11:16; Ef 5:4; Tit 3:9.

KVAILYS, Mt 5:22 Tu, niekam tikęs **k.**

KVAILYSTĖ, 1Ko 1:18 žodis atrodo **k.**
1Ko 1:20 Ar nepavertė pasaulio išminties **k.**
1Ko 1:23 papiktinimas, kitataučiams **k.**
1Ko 1:25 iš Dievo ateinanti **k.**
1Ko 3:19 šio pasaulio išmintis Dievui yra **k.**
1Ko 2:14.

KVAILUMAS, 2Ko 11:1 kad pakęstumėte **k.**

KVAPAS, 2Ko 2:15 Kristaus malonus **k.**
Ef 5:2 kaip malonaus **k.** atnašą

KVAPUS, Mt 26:7; Lk 7:46; Jn 11:2.

KVEPALAI, Lk 23:56; 24:1.

KVIEČIAI, Mt 3:12; 13:25; Lk 22:31; Jn 12:24.

KVIESTI, Rom 5:8 Dievas **k.** mus į savo meilę

L

LAIDAS, 2Ko 1:22 į širdis būsimųjų dalykų **l.**
2Ko 5:5 dvasią kaip būsimųjų dalykų **l.**
Ef 1:14 mūsų paveldo **l.**

LAIDOTI, Lk 9:60 mirusiems **l.** mirusiuosius

LAIDUOTI, Apd 17:31 tai **l.**, prikeldamas

LAIKAI, Mt 16:3 aiškinti, o **l.** ženklų ne
Lk 21:24 kol baigsis skirtieji tautų **l.**
Apd 1:7 Ne jums žinoti **l.**
Apd 3:19 kad Jehovos ateitų atgaivos **l.**
Apd 3:21 iki **l.**, kai bus atkurta visa
Apd 17:30 Dievas nebežiūri neišmanymo **l.**
1Te 5:1 apie **l.** nėra reikalo rašyti
1Ti 4:1 vėlesniais **l.** kai kurie atkris
2Ti 3:1 užeis sunkūs **l.**
1Pt 1:20.

LAIKAS, 1Ko 7:29 sakau: **l.** trumpas
Ef 5:16 gerai naudojantys **l.**
Hbr 7:3 jis lieka kunigas visam **l.**
Apr 12:12 Jis žino turįs mažai **l.**
Apr 12:14 **l.**, du **l.** ir pusę **l.**
1Ko 4:5; 15:8; Gal 4:4; Ef 5:16; Kol 4:5; Hbr 10:12, 14.

LAIKINAS, 2Ko 4:17 **l.** lengvas prispaudimas

LAIKINI GYVENTOJAI, Hbr 11:13; 1Pt 2:11.

LAIKYTI, Jn 20:17 **Nebelaikyk** manęs
Rom 6:11 jūs **l.** save mirusiais nuodėmei
Rom 9:8 palikuonimis **l.** pažado vaikai
Rom 14:6 Kas vieną dieną **l.** ypatinga, **l.** ją
Fil 2:3 **l.** kitus aukštesniais už save
1Te 4:4 išmoktumėte **l.** savąjį indą
1Ti 5:17 vyresnieji tebūna **l.** vertais
Hbr 2:15 kurie buvo **l.** vergijoje
1Pt 1:4 Šis danguje **l.** jums

LAIKYTINAS, Rom 7:3 būtų **l.** svetimautoja

LAIKYTIS, Mt 23:3 to **l.**, bet nesielkite
Mt 28:20 mokydami juos **l.** viso
Jn 8:31 Jei **l.** mano žodžio
Jn 14:15 mylite, **l.** mano įsakymų
Jn 14:21 priėmęs mano įsakymus ir jų **l.**
1Ko 16:13 **l.** vyriškai, būkite stiprūs
Gal 4:10 Jūs skrupulingai **l.** dienų
1Ti 4:6; Apr 22:7.

LAIKOTARPIS, Apd 1:7 žinoti laikus ar **l.**
Gal 4:10 skrupulingai laikotės **l.**, metų
1Te 5:1 apie laikus, **l.** nėra reikalo rašyti
1Pt 1:11 Kristui skirtas **l.**

LAIMĖ, Apd 20:35; Rom 4:6; Gal 4:15.

LAIMĖTI, Mt 16:26 jeigu **l.** visą pasaulį
Lk 21:19 ištverme **l.** savo sielas
Rom 8:37 **l.** užtikrintą pergalę
1Ko 9:20 kaip žydas, kad **l.** žydus
1Pt 3:1 kad būtų **l.** žmonų elgesiu
1Ko 9:19, 20, 21, 22.

LAIMINGAS, Mt 5:3 **L.**, turį dvasinių
Mt 24:46 **L.** vergas, jeigu jo šeimininkas
Jn 13:17 **l.** esate, jeigu juos ir darote
1Ti 1:11 **l.** Dievo gerąja naujiena
1Ti 6:15 **l.** ir vienintelis Galingasis
1Pt 3:14 kentėti dėl teisumo, esate **l.**
1Pt 4:14 užgaulioja dėl Kristaus, esate **l.**
Lk 12:37; Jok 1:12.

LAIMINTI, 1Ko 10:16 taurė, kurią **l.**
Hbr 7:7 aukštesnis **l.** žemesnį
Lk 6:28; Rom 12:14; 1Pt 3:9.

LAISTYTOJAS, 1Ko 3:7 nei **l.**, vien augintojas

LAISVAS, Gal 4:26 aukštybėse Jeruzalė **l.**

LAISVASIS, Gal 3:28 nėra nei vergo, nei **l.**
Ef 6:8; Kol 3:11.

LAISVĖ, Rom 8:21 šlovingą Dievo vaikų **l.**
1Ko 10:29 kito sąžinei teisti mano **l.**
2Ko 3:17 kur Jehovos dvasia, ten **l.**
Gal 2:4 įlindusių šnipinėti mūsų **l.**
Gal 5:1 Tokiai **l.** Kristus mus ir išlaisvino
Gal 5:13 Jūs pašaukti **l.**, broliai
Jok 1:25 įsižiūri į tobuląjį **l.** įstatymą
1Pt 2:16 savo **l.** dangsto blogį
2Pt 2:19 žada jiems **l.**, patys būdami

LAIŠKAS, 2Ko 3:1 reikia pristatomųjų **l.**
Apd 23:25.

LAIVAGALIS, Apd 27:29, 41.

LAIVAS, Jok 3:4; 1Pt 3:20; Apr 18:19.

LAMECHAS, Lk 3:36.
LANGAS, 2Ko 11:33.
LANKAS, Apr 6:2.
LAODIKĖJA, Kol 4:16; Apr 1:11; 3:14.
LAODIKIEČIAI, Kol 2:1.
LAPAS, Apr 22:2 **l.** skirti tautoms gydyti
LAUKAS, Mt 13:38 **l.** tai pasaulis
Jn 4:35 pažvelkite į **l.,** jie baltuoja
Mt 6:30; 13:44; 19:29; 24:18, 40.
LAUKIMAS, Hbr 10:27.
LAUKINIS, Rom 11:24 alyvmedžio, kuris **l.**
LAUKTI, Rom 8:19 Kūrinija su ilgesiu **l.**
1Ko 1:7 **l.** Kristaus apsireiškimo
Hbr 13:14 laukte **l.** būsimojo
Lk 21:26; Rom 8:25; Gal 5:5; Fil 3:20;
1Te 1:10.
LAUŽYTI, Mt 5:19 **l.** vieną iš mažiausių
1Ko 10:16.
LAUŽYTOJAS, Rom 2:25.
LAUŽTIS, Mt 6:19 kur vagys **l.** ir vagia
LAVINIMAS, 1Ti 4:8 kūno **l.** naudingas
LAVINTIS, 1Ti 4:7 **l.,** kad augtum dievotumu
LAVONAS, Mt 24:28 Kur bus **l.,** sulėks ereliai
LAZDA, 1Ko 4:21 kad atvykčiau pas jus su **l.**
Hbr 9:4 išsprogusi Aarono **l.**
Apr 12:5 ganys visas tautas geležine **l.**
Apr 2:27.
LEISTI, Mt 19:8 Mozė **l.** jums skirtis
1Ko 7:6 sakau **l.,** o ne įsakydamas
Hbr 6:3 Jeigu Dievas **l.,** tai ir darysime
LEISTINA, Lk 14:3 **L.** per šabą gydyti ar ne
1Ko 6:12 Viskas **l.,** bet ne viskas naudinga
Mk 2:26; Apd 22:25; 1Ko 10:23.
LĖKŠTĖ, Mt 14:8; Mk 6:25.
LENGVATA, Apd 24:23 suteikti **l.,** nedrausti
LENKTYNĖS, 1Ko 9:24 **l.** bėga visi bėgikai
2Ti 4:7 baigiau **l.,** išlaikiau tikėjimą
Hbr 12:1 ištvermingai bėkime **l.**
LEOPARDAS, Apr 13:2.
LĖTAS, Jok 1:19.
LEVIS, Apr 7:7.
LIAUPSINTI, Apr 18:7 ji save **l.** ir begėdiškai
Lk 2:13; Apd 2:47; 3:8.
LIBIJA, Apd 2:10 Egipto, **L.** sričių ties Kirėne
LIEJAMOJI AUKA, 2Ti 4:6 išliejamas tarsi **l.**
Fil 2:17.
LIEPSNA, Hbr 1:7; Apr 18:9.
LIEPSNOTI, 2Te 1:8 **l.** ugnyje. Jis įvykdys
Apd 18:25; Rom 12:11.
LIESTI, 1Jn 1:1 ką mūsų rankos **l.**
LIETUS, Mt 5:45 **l.** teisiesiems, neteisiesiems
Jok 5:7 užeina ankstyvieji ir vėlyvieji **l.**
LIEŽUVIS, Mk 7:35 **l.** atsirišo ir jis laisvai
Apd 2:3 Jie išvydo tarsi ugnies **l.**
1Ko 14:9 **l.** netars suprantamų žodžių
Fil 2:11 kiekvienas **l.** išpažintų
Jok 1:26 nepažaboja savo **l.**
Jok 3:6 **l.** yra ugnis
Jok 3:8.
LYGYBĖ, Fil 2:6 nemanė gvieštis **l.** su Dievu
LYGINTI, Rom 8:18 nereiškia **l.** su šlove
2Ko 10:12 **l.** save su savimi
LYGINTIS, Gal 6:4 pats iš savęs, ne **l.** su kitu
LIGUISTAS, 1Ti 6:4.
LIKTI, 1Jn 2:17 kas vykdo Dievo valią, **l.**
Apr 12:17 nuėjo kariauti su **l.** iš palikuonių
1Ko 13:13.
LIKTORIAI, Apd 16:35 magistratai pasiuntė **l.**
LIKUTIS, Rom 9:27 tik **l.** bus išgelbėtas
Rom 11:5 **l.,** išrinktas dėl malonės
Apd 15:17.
LINKMĖ, Fil 3:16 ženkime ta pačia **l.**
LINKSMAS, 2Ko 9:7 Dievas myli **l.** davėją
LINKSMINTIS, Lk 12:19; Apd 7:41; Apr 11:10.
LIPDYTOJAS, Rom 9:20 lipdinys sakytų **l.**
LYRA, Apr 15:2 turinčius Dievo **l.**
Apr 14:2.
LYTI, Jok 5:17 meldė, kad **nelytų**
Apr 11:6 kad pranašavimo dienomis **nelytų**
LIŪDESYS, Jn 16:20 jūsų **l.** pavirs džiaugsmu
2Ko 2:1 vyksiu pas jus vėl ne su **l.**
2Ko 7:10 **l.** Dieve veda į atgailą
Jok 4:9 Tepavirsta džiaugsmas **l.**
LIŪDĖTI, 1Te 4:13 **neliūdėtumėte** kaip kiti
LIUDIJIMAS, 1Ti 3:7 geras pašaliečių **l.**
2Ti 1:8 nesigėdyk Viešpaties **l.**
Apr 19:10.
LIUDIJIMO DARBAS, Apr 6:9 ir dėl jų **l.**
LIUDININKAS, Apd 20:26 šaukiu jus **l.**
LIŪDINTI, Hbr 12:11 ne džiuginanti, o **l.**
Ef 4:30.
LIUDYTI, Mt 10:18 pas karalius, kad **l.** jiems
Jn 4:44 Jėzus **l.,** kad savo tėviškėje
Jn 18:37 esu atėjęs į pasaulį, kad **l.** tiesą
Rom 8:16 Dvasia pati **l.** mūsų dvasiai
1Ko 15:15 pasirodytų, kad **l.** melagingai
Hbr 7:8 apie kurį **l.,** kad jis gyvena
1Pt 1:11 iš anksto **l.**
Apr 12:17 kuriems pavesta **l.** apie Jėzų
Apr 20:4 nukirsdinti dėl to, kad **l.**
Jn 8:18; Apd 18:5; Rom 8:16.

LIUDYTOJAS, Apd 1:8 mano **l.** Jeruzalėje
Apd 10:39 Mes esame **l.** visko
Apd 13:31 kurie dabar yra jo **l.** žmonėms
Apd 22:15 būsi jo **l.** visiems žmonėms
Hbr 12:1 didelio debesies **l.** apsupti
1Jn 5:7 Mat yra trys **l.**
Apr 1:5 Jėzaus Kristaus, Ištikimojo **L.**
Apr 11:3 pasiųsiu savo du **l.**
Apr 17:6 girta nuo Jėzaus **l.** kraujo

LIŪTAS, Hbr 11:33 užčiaupė **l.** nasrus
1Pt 5:8 Velnias lyg riaumojantis **l.**
Apr 5:5 **L.** iš Judo giminės

LOBYNAS, Mt 12:35 iš gėrio **l.** iškelia gera

LOBIS, Mt 13:44 karalystė tarsi paslėptas **l.**
2Ko 4:7 šį **l.** turime moliniuose induose
Kol 2:3 išminties ir pažinimo **l.**
Mt 19:21; Hbr 11:26.

LOIDĖ, 2Ti 1:5 gyveno tavo senelėje **L.**

LOPAS, Mt 9:16; Mk 2:21; Lk 5:36.

LOTAS, Lk 17:28 bus kaip **L.** dienomis
2Pt 2:7 išvadavo teisųjį **L.**

LOVA, Lk 8:16.

LOZORIUS, Lk 16:20; Jn 11:1, 2; 12:1.

LUKAS, Kol 4:14; 2Ti 4:11.

LŪKESČIAI, Lk 3:15.

LUOŠAS, Mt 15:30; Hbr 12:13.

LŪPOS, Mt 15:8 žmonės reiškia pagarbą **l.**
Lk 6:45 **l.** kalba tai, ko pertekusi širdis
Rom 10:10 **l.** viešai išpažįstama, ir tai veda
Hbr 13:15 vardą išpažįstančių **l.** vaisių
1Pt 2:22 jo **l.** nerasta apgaulės
1Pt 3:10 tesulaiko **l.** nuo apgaulingos
Apr 14:5 jų **l.** nerasta melo, jie be ydos

M

MAGAS, Apd 13:6.

MAGISTRATAI, Apd 16:20, 22, 38.

MAGOGAS, Apr 20:8 Gogo ir **M.**

MAISTAS, Mt 24:45 jiems **m.** reikiamu metu
Jn 4:34 Mano **m.** — vykdyti valią to
Jn 6:27 Darbuokitės ne dėl pražūvančio **m.**
Jn 6:55 Mano kūnas yra tikras **m.**
1Ti 6:8 turėdami **m.** ir drabužį
Hbr 5:14 Kietas **m.** dera subrendusiems
Mt 6:25; Apd 14:17; 1Ko 8:13.

MAISTO NEPRITEKLIUS, Mt 24:7; Mk 13:8; Lk 21:11.

MAIŠYMAS, 1Ko 5:7 būtumėte naujas **m.**
Gal 5:9 Truputis raugo įraugina visą **m.**

MAIŠTAS, Lk 23:19 į kalėjimą, kad sukėlė **m.**
Apd 21:38 egiptietis, kuris sukurstė **m.**
Apd 24:5 kursto **m.** tarp visų žydų

MAIŠTAUTOJAS, 1Ti 1:9.

MAIŠTINGAS, Tit 1:6, 10.

MAIŠTININKAS, Mk 15:7 suimtas su **m.**

MAITINTI, Jn 21:17 **M.** mano aveles
1Ko 3:2 **M.** jus pienu, ne kietu maistu
1Ti 4:6 **m.** žodžiais tikėjimo
Apr 12:6 **m.** tūkstantį du šimtus
Apr 12:14 **m.** laiką, du laikus
Jud 12.

MAKEDONIJA, Apd 16:9 Persikelk į **M.**
Apd 20:1; 1Ko 16:5; 2Ko 8:1; 1Te 1:7; 4:10.

MALDA, Mt 21:13 vadinami **m.** namais
Mk 12:40 dėl akių kalba ilgas **m.**
Apd 10:4 Tavo **m.** pakilo Dievo akivaizdon
Fil 4:6 **m.** ir maldavimu, su padėka
Ef 6:18; 1Ti 2:1; 1Pt 3:7; Apr 8:4.

MALDAUTI, Mk 7:32 **m.** uždėti ant jo ranką
2Ko 1:11 galite padėti **m.**
1Ti 5:1 **m.** jį kaip tėvą
Rom 12:1; 2Ko 5:20; 8:4.

MALDAVIMAS, Ef 6:18 **m.** užtardami visus
Hbr 5:7 su ašaromis siuntė **m.**
Jok 5:16 Teisiojo **m.**, ėmęs veikti
1Pt 3:12 Jehovos ausys girdi jų **m.**

MALONĖ, Lk 2:52 Jėzus augo išmintimi ir **m.**
Rom 5:21 **m.** karaliautų per teisumą
Rom 11:6 dėl **m.**, tai nebe dėl darbų
2Ko 12:9 Tau pakanka mano **m.**
Ef 2:8 Šita **m.** esate išgelbėti
Hbr 2:9 kad Dievo **m.** už kiekvieną
Hbr 4:16 artinkimės prie **m.** sosto
Jok 4:6 jo teikiama **m.** didesnė
Jn 1:17; Apd 6:8; Rom 5:15; 2Ko 6:1; Ef 2:7; Hbr 10:29; 12:28.

MALONINGAS, Lk 18:13 **m.** nusidėjėliui
1Ko 13:4 Meilė kantri ir **m.**
Kol 3:16 **m.** dvasinėmis giesmėmis

MALONINGUMAS, Rom 2:4 Dievo **m.**
Rom 11:22 apie Dievo **m.** ir griežtumą
2Ko 10:1 su Kristaus romumu ir **m.**
Gal 5:22 O dvasios vaisius **m.**, gerumas
2Ko 6:6; Kol 3:12; Tit 3:4.

MALONUMAI, Lk 8:14 turtų bei **m.** įtraukti
1Ti 5:6 kuri vaikosi kūniškų **m.**
2Ti 3:4 mylintys **m.**, o ne Dievą
Jok 5:5 pasinėrėte į kūniškus **m.**
Tit 3:3.

MAMONA. Žr. TURTAS

MANA, Jn 6:49 dykumoje valgė **m.** ir mirė
Hbr 9:4 aukso ąsotis su **m.**
Apr 2:17 aš duosiu paslėptosios **m.**

MANYTI, Mt 5:17 **Nemanykite**, kad atėjau
Mt 10:34 **Nemanykite**, kad atėjau nešti
Mt 24:44 ateis valandą, kurią **nemanote**
Jn 11:13 **m.**, kad šneka apie miego poilsį
Rom 12:3 **nemanykite** apie save geriau
1Ko 8:2 Jei kas **m.**, kad yra ką pažinęs
Gal 6:3 **m.** esąs kažin kas
Fil 1:17 **m.** pasunkinsią mano pančius
Fil 2:6 **nemanė** gvieštis lygybės su Dievu
Fil 3:15 esate linkę apie ką nors **m.** kitaip
Jok 1:7 **tenemano** gausiąs iš Jehovos
Jn 5:39; 1Ko 3:18; 14:37; Fil 3:4.

MARAS, Lk 21:11 **m.** ir maisto nepriteklių

MARIJA 1, Mt 1:16 **M.**, kuri pagimdė Jėzų
Mt 13:55; Mk 6:3; Lk 1:27; 2:19, 34.

MARIJA 2, Mt 27:56 Tarp jų **M.** Magdalietė
Mk 16:1; Lk 8:2; 24:10; Jn 20:1.

MARIJA 3, Mt 27:56 Jozės motina **M.**
Mk 15:47; 16:1; Lk 24:10; Jn 19:25.

MARIJA 4, Lk 10:42 **M.** pasirinko gerąją dalį
Lk 10:39; Jn 11:1; 12:3.

MARIJA 5, Apd 12:12 **M.**, Jono Morkaus

MARIJA 6, Rom 16:6 **M.**, daug triūsusią

MĄSTYMAS, 2Pt 3:1 žadinu jūsų aiškų **m.**

MĄSTYSENA, Rom 11:34 pažinęs Jehovos **m.**
1Ko 2:16 Kas yra pažinęs Jehovos **m.**

MĄSTYTI, Mt 16:23 **m.** ne Dievo, o žmonių
Rom 4:19 **m.**, kad jo kūnas bemaž miręs
Fil 3:15 esame subrendę, taip ir **m.**
Fil 4:8 kas girtina, apie tai **m.**
Kol 3:2 **M.** apie tai, kas aukštybėse
1Ti 4:15.

MATAS, Mt 9:9; 10:3; Lk 6:15; Apd 1:13.

MATYTI, Mt 13:14 žiūrėsite, bet **nematysite**
Jn 1:18 Dievo žmogus nėra **m.**
Jn 14:9 Kas **m.** mane, **m.** ir Tėvą
Rom 8:24 argi kas viliasi to, ką **m.**
1Jn 1:1 ką savo akimis **m.**
1Jn 4:20 nemyli brolio, kurį **m.**
Apr 11:19.

MATOMAS, Mt 27:53 tapo **m.** daugeliui
Rom 1:20 galybė ir dievystė, aiškiai **m.**

MAŽAI, Apr 12:12 žino turįs **m.** laiko

MAŽAS, Mt 11:11 ir **m.** dangaus karalystėje
Jok 3:5.

MAŽAS VAIKAS, 1Ko 13:11 kai buvau **m.**
Mt 21:16.

MAŽESNIS, Lk 9:48 elgiasi kaip **m.** tarp jūsų

MAŽIAUSIAS, Mt 25:40 vienam iš **m.** brolių
Lk 16:10 Kas ištikimas **m.** dalyke
Hbr 8:11 nuo **m.** iki didžiausio pažinos
Mt 5:19; Lk 12:26; 1Ko 15:9.

MAŽYLIAI, Mt 11:25 atskleidei **m.**
1Ko 14:20 būkite **m.** blogybe

MAŽOJI KAIMENĖ, Lk 12:32 Nebijok, **m.**

MEDIS, Mt 3:10 **m.**, neduodantis gerų
Mt 7:18 Geras **m.** negali vesti netikusių
Lk 6:43; Apr 7:3; 22:2.

MEDUS, Apr 10:10.

MĖGAUTIS, Hbr 11:25 laikinai **m.** nuodėme

MĖGINIMAS, Jok 1:3 **m.** ugdo ištvermę
2Pt 2:9 išgelbėti dievotus iš **m.**

MĖGINTI, Mt 4:7 **Nemėgink** Jehovos
1Ko 10:9 **nemėginkime** Jehovos
Hbr 4:15 vyriausiąjį kunigą visaip **m.**
Hbr 11:29 **m.** tai padaryti egiptiečiai
Hbr 11:37 **m.**, pjūklais pjaustomi
Jok 1:12 Laimingas, kuris atsilaiko **m.**
Jok 1:13 tenesako: Esu Dievo **m.**
Apd 5:9; Hbr 2:18.

MEILĖ, Mt 24:12 daugumos **m.** atšals
Jn 15:13 Niekas neturi didesnės **m.**
Rom 8:39 negalės atskirti nuo Dievo **m.**
Rom 13:10 **m.** — įstatymo įvykdymas
1Ko 13:4 **M.** nepavydi, nesigiria, nesipučia
1Ko 13:13 didžiausia iš jų yra **m.**
1Ko 16:14 Visa, ką darote, darykite su **m.**
Kol 3:14 užsivilkite **m.** — tobulas saitas
1Pt 4:8 **m.** uždengia daugybę nuodėmių
1Jn 4:8 Dievas yra **m.**
1Jn 4:18 **M.** nėra baimės
1Jn 5:3 Juk tai ir yra Dievo **m.**
1Ko 13:1, 2, 3, 8; Kol 2:2; 1Ti 1:5; Apr 2:4.

MEILIKAUTI, Jud 16.

MEILIKAVIMAS, Rom 16:18 **m.** suvedžioja

MELAGINGAI, Lk 3:14 **m.** neskųskite

MELAGINGAS, 2Te 2:9 darbai, **m.** ženklai
Mt 26:59.

MELAGIS, Jn 8:44 Velnias **m.** ir melo tėvas
Rom 3:4 kiekvienas žmogus — **m.**
1Jn 1:10 darome jį **m.** ir mumyse nėra
1Jn 5:10 Kas netiki Dievo, verčia jį **m.**
1Jn 2:4, 22; 4:20; Apr 21:8.

MELAGYSTĖ, Apr 22:15.

MELAS, Jn 8:44 jis melagis ir **m.** tėvas
Rom 1:25 Jie Dievo tiesą iškeitė į **m.**
Ef 4:25 atsisakę **m.** kalbėkite artimui tiesą
2Te 2:11 kad jie imtų tikėti **m.**
1Ti 4:2; Apr 14:5.

MELCHIZEDEKAS, Hbr 5:6 tolygus **M.**
Hbr 6:20; 7:1, 15.

MELSTI, Mk 11:24 visa, ko **m.** ir prašote
Rom 1:10; 2Ko 10:2; Gal 4:12.

MELSTIS, Mt 5:44 **m.** už savo persekiotojus
Mt 6:9 Taigi **m.** taip
Mt 24:20 **M.,** kad netektų bėgti žiemą
Mt 26:41 Budėkite ir **m.**
Rom 12:12 Nepaliaukite **m.**
Kol 4:2 Nepaliaukite **m.,** budėkite
1Te 5:17 Be paliovos **m.**
Jok 5:16 **m.** vieni už kitus
1Pt 4:7 būkite budrūs **m.**
Mt 6:5; Apd 10:9; Rom 8:26; 1Ko 14:15.

MELUOTI, Kol 3:9 **Nemeluokite** vienas kitam
Hbr 6:18 neįmanoma, kad Dievas **m.**
Apr 21:27.

MENKIAUSIAS, Mt 2:6 Betliejau, nesi **m.**

MENKNIEKIS, 1Ti 6:5 rietenos dėl **m.**

MĖNULIS, Lk 21:25 ženklų saulėje, **m.**
Apd 2:20 Saulė pavirs tamsa, o **m.**
Apr 12:1 Jai po kojomis buvo **m.**
Apr 21:23.

MĖNUO, Gal 4:10 laikotės dienų, **m.**
Apr 22:2 kas **m.** vedantys vaisius

MERGAITĖ, Lk 8:54.

MERGELĖ, Mt 25:1 bus kaip su dešimt **m.**
2Ko 11:2 pristatyčiau kaip skaisčią **m.**

MESIJAS, Jn 1:41 Radome **M.**
Jn 4:25 Žinau, kad ateina **M.**

MESOPOTAMIJA, Apd 2:9.

MĖŠLAS, Lk 13:8.

METAI, 2Pt 3:8 tūkstantis **m.** lyg diena
Apr 20:4, 6 karaliaus su juo tūkstantį **m.**
Gal 3:17.

METAS, Mt 24:45 duotų maistą reikiamu **m.**
Gal 6:9 **m.** atėjus pjausime derlių
2Te 2:6 apsireikštų tik jam skirtu **m.**
1Ti 2:6 turi būti paliudyta savo **m.**
2Ti 4:2 veik palankiu **m.**
Apr 11:18.

METĖLĖ, Apr 8:11 tos žvaigždės vardas **M.**

METUŠELACHAS, Lk 3:37.

MIDJANAS, Apd 7:29.

MIEGAS, Rom 13:11 valanda pabusti iš **m.**

MIEGOTI, Mt 13:25 **m.** priešas prisėjo
1Te 5:6 Tad **nemiegokime** kaip kiti

MIELAI, Apd 17:11 jie labai **m.** priėmė žodį

MIELAI PRIIMTI, Rom 14:3 Dievas jį **m.**
Rom 15:7 **m.** vienas kitą, kaip Kristus

MIELAS, Hbr 10:38 mano sielai nebebus **m.**
Apr 3:19 kurie man **m.,** aš drausminu

MIESTAS, Mt 5:14 Neįmanoma paslėpti **m.**
Hbr 11:10 **m.** su tvirtais pamatais
Hbr 11:16 jis paruošė jiems **m.**
Apr 21:2 šventąjį **m.,** Naująją Jeruzalę
Lk 4:43; 19:17; Apr 16:19.

MYKOLAS, Apr 12:7 **M.** ir jo angelai kovėsi
Jud 9.

MYLĖTI, Mt 22:37 **M.** Jehovą, savo Dievą
Jn 3:16 Mat Dievas taip **m.** pasaulį
Rom 9:13 Jokūbą **m.,** o Ezavo nekenčiau
2Ko 9:7 Dievas **m.** linksmą davėją
Kol 3:19 Vyrai, **m.** savo žmonas
2Ti 3:4 **m.** malonumus, o ne Dievą
Tit 2:4 **m.** savo vyrus ir vaikus
Hbr 1:9 Tu **m.** teisumą ir nekentei savivalės
1Jn 2:15 **Nemylėkite** pasaulio, nei to, kas
Apr 12:11 **nemylėjo** savo sielos gresiant
Jn 11:5; 12:43; 13:23, 34; 1Jn 4:10.

MYLĖTINAS, Fil 4:8 visa, kas tyra, kas **m.**

MYLIMASIS, Apr 20:9 stovyklą ir **m.** miestą
Mt 3:17; 1Ko 10:14; 2Ko 7:1; 1Pt 4:12.

MILŽINIŠKA MINIA, Apr 7:9.

MINA, Lk 19:16 tavo **m.** uždirbo dešimt **m.**
Lk 19:13, 24, 25.

MINIA, Mt 21:9 **M.** einančios pirma jo šaukė
Mk 12:37 Didelė **m.** jo mielai klausėsi
Apr 7:9 štai milžiniška **m.**
Apr 19:6 tarsi didelės **m.** balsą
Mt 13:34; Mk 3:9; Jn 6:5; Apd 17:5; 24:12.

MINKALAS, Rom 9:21 iš to **m.** padarytų

MINTIS, Rom 8:5 **m.** sukasi apie kūniškus
Rom 8:6 Sutelkti **m.** į tai, kas kūniška
2Ko 10:5 paimame nelaisvėn kiekvieną **m.**
Fil 3:19 **m.** sukasi apie žemiškus dalykus
Fil 4:2 būti vienos **m.** Viešpatyje
Hbr 4:12 atskleisti širdies **m.,** ketinimus
Apr 17:17 paskatino širdis įvykdyti jo **m.**

MIRA, Mt 2:11; Jn 19:39.

MIRIADAI, Hbr 12:22; Jud 14; Apr 5:11.

MIRTI, Jn 11:26 tikintis **nemirs** per amžius
Rom 4:19 jo kūnas jau bemaž **m.**
Rom 6:9 prikeltas Kristus **nebemiršta**
Rom 6:10 **m.** nuodėmei, kartą visiems
Rom 6:11 laikykite save **m.** nuodėmei
Ef 2:1 Dievas atgaivino, **m.** dėl
Hbr 11:13 Visi jie **m.** tikėdami
Mt 22:25; Lk 16:22; 20:36; Apd 2:29;
Hbr 9:27.

MIRTINGAS, Rom 6:12 karaliautų **m.** kūne
1Ko 15:53 **m.** turi apsivilkti nemirtingumu
Rom 8:11; 2Ko 4:11.

MIRTIS, Rom 5:12 **m.** prasiskverbė į visus
Rom 5:17 **m.** karaliavo dėl vieno žmogaus
Rom 6:23 nuodėmės atlyginimas **m.**
1Ko 15:21 Kadangi per žmogų **m.**

1Ko 15:26 bus sunaikinta **m.**
2Ko 4:10 nešiojamės Jėzaus **m.** kančią
Hbr 2:9 už kiekvieną paragautų **m.**
Hbr 2:14 turi **m.** galių, tai yra Velnią
Apr 2:10 Būk ištikimas iki **m.**
Apr 20:14 **m.** ir hadas buvo įmesti
Apr 21:4 nebebus **m.**
Jn 8:51.

MIRUSIEJI, Mt 8:22 palik **m.** laidoti savo **m.**
Jn 5:25 **m.** išgirs Sūnaus balsą
1Te 4:16 **m.** Kristuje prisikels
Mt 22:32; Apr 14:13; 20:13.

MOKESČIŲ RINKĖJAS, Mt 11:19 **m.** draugas
Mt 21:32 **M.** ir paleistuvės juo tikėjo
Mk 2:15 kartu su juo sėdėjo daug **m.**
Mk 2:16 Jis valgo su **m.**
Lk 3:12 Netgi **m.** ėjo krikštytis
Lk 18:10 Vienas fariziejus, kitas **m.**
Lk 18:11 dėkoju, kad nesu kaip šitas **m.**
Lk 19:2 Zachiejus, **m.** viršininkas
Mt 5:46; 18:17; 21:31; Lk 7:29; 15:1.

MOKESTIS, Mt 17:25 Iš ko karaliai ima **m.**
Lk 23:2 draudžia mokėti Cezariui **m.**
Rom 13:7 Atiduokite kam **m.** — **m.**

MOKYKLA, Jn 7:15 nesimokė **m.**
Apd 19:9 kalbėjo Tirano **m.**

MOKYMAS, Mt 15:9 **m.** išgalvoti priesakai
Rom 6:17 paklusote to pavyzdžio **m.**
Ef 4:14 nešiojami visokių **m.** vėjų
Kol 2:22 klausote žmonių **m.**
1Ti 4:1 ištarmes ir demonų **m.**
1Ti 4:16 Žiūrėk savęs ir **m.**
Hbr 13:9 nešami į šoną svetimų **m.**
Mt 7:28; Lk 4:32; 1Ti 4:6; 6:1; Tit 1:9.

MOKINYS, Mt 28:19 **m.** visų tautų žmones
Lk 6:40 **M.** nėra viršesnis už mokytoją
Jn 8:31 iš tikro esate mano **m.**
Mt 10:24, 42; 26:26, 56.

MOKYTI, Mt 5:19 taip elgtis **m.** žmones
Mt 7:29 **m.** kaip turintis galią
Mt 28:20 **m.** juos laikytis viso
Mk 6:6 Jėzus leidosi per kaimus **m.**
Apd 4:2 pasipiktinę, kad jie **m.** liaudį
Apd 5:42 nepaliaudami **m.** ir skelbė
Apd 18:25 kalbėjo ir **m.** apie Jėzų
Apd 20:20 **m.** jus viešai ir po namus
Rom 12:7 kas **m.**, temoko
1Ko 4:17 **m.** visose bendruomenėse
Gal 6:6 tesidalija su tuo, kuris **m.**
2Ti 2:2 kurie bus tinkami ir kitus **m.**
2Ti 3:16 Visas Raštas naudingas **m.**
Tit 1:11 **m.**, kas nedera
Mt 11:1; Apd 5:25; 11:26; Rom 2:21;
Gal 6:6; 1Ti 2:12; Tit 2:12.

MOKYTIS, Jn 7:15 jei **nesimokė** mokyklose
Apd 13:1 **m.** kartu su tetrarchu Erodu
2Ti 3:7 vis **besimokančias** ir niekaip
1Ti 2:11.

MOKYTOJAS, Mt 23:8 vienas yra jūsų **M.**
Mt 23:34 siunčiu pas jus pranašų, **m.**
Jn 3:10 Tu esi Izraelio **m.**
Jn 13:13 Jūs kreipiatės į mane **M.**
1Ti 2:7 buvau paskirtas kitataučių **m.**
2Ti 4:3 susikvies **m.**, kad pataikautų
Hbr 5:12 turėtumėte būti **m.**
Mt 10:24; 13:52, 52; 23:34; Ef 4:11; Jok 3:1;
2Pt 2:1.

MOKSLAS, Mt 16:12 fariziejų ir sadukiejų **m.**
Jn 7:16 Mano **m.** ne mano, o to
Apd 26:24 Dideli **m.** veda tave iš proto
1Ti 1:3 neskleisti kitokio **m.**
1Ti 6:3 Jei kas skleidžia kitokį **m.**
2Ti 4:3 žmonės nepakęs sveikojo **m.**
Hbr 6:1 pradinį **m.** apie Kristų

MOLINIS, 2Ko 4:7 šį lobį turime **m.** induose
Mk 14:13; Lk 22:10.

MOLIS, Rom 9:21.

MORTA, Lk 10:41; Jn 11:39; 12:2.

MOTERIS, Jn 2:4 O kas man ir tau, **m.**
Jn 19:26 **M.**, štai tavo sūnus
Rom 1:26 **m.** prigimtinius santykius iškeitė
1Ko 11:3 **m.** galva vyras
1Ko 11:10 **m.** turi turėti ant galvos
1Ko 11:12 kaip **m.** iš vyro, taip ir vyras
1Ko 14:34 **m.** bendruomenėse tegul tyli
1Ti 2:11 **M.** tesimoko tyliai
1Ti 2:12 neleidžiu, kad **m.** mokytų
1Pt 3:7 kaip trapesnį indą, kaip **m.**
Apr 12:1 **m.**, apsisiautusi saule
Apr 12:17 Slibinas įniršo ant **m.**
Apr 14:4 kurie nesusitepė su **m.**
Apr 17:3 pamačiau **m.**, sėdinčią ant žvėries
Mt 11:11.

MOTINA, Lk 8:21 Mano **m.** ir mano broliai
Gal 4:26 Jeruzalė mūsų **m.**
Lk 12:53; 14:26.

MOTINYSTĖ, 1Ti 2:15 Ji apsaugota dėl **m.**

MOZĖ, Mt 17:3 jiems pasirodė **M.** ir Elijas
1Ko 10:2 jūroje pasikrikštijo į **M.**
Hbr 11:24 **M.** užaugęs atsisakė vadintis
Apr 15:3 Dievo vergo **M.** giesmę
Apd 3:22; 7:22; Hbr 3:2.

MUITAS, Rom 13:7 priklauso: kam **m.** — **m.**

MUITININKAS. Žr. **MOKESČIŲ RINKĖJAS**

MURMĖJIMAS, Fil 2:14 Visa darykite be **m.**

MURMĖTI, Jud 16 Tie žmonės **m.**
1Ko 10:10.

MŪŠIS, 1Ko 14:8 kas gi rengtųsi į **m.**

MUŠTI, Mk 13:9 būsite **m.** sinagogose
Apd 21:32 anie liovėsi Paulių **m.**

MUZIKA, Lk 15:25 sūnus išgirdo **m.** ir šokius

N

NAAMANAS, Lk 4:27.

NAFTALIS, Mt 4:13.

NAIKINTOJAS, 1Ko 10:10 ir žuvo nuo **n.**
Hbr 11:28 **n.** neliestų jų pirmagimių

NAKTIS, Jn 9:4 **n.**, kai niekas negalės dirbti
Rom 13:12 **N.** beveik praslinko, diena
1Te 5:2 ateis kaip vagis **n.**
Apr 22:5 **N.** nebebus ir jiems nereikės
Lk 18:7; 1Te 5:5; Apr 7:15; 12:10.

NAMAI, Mt 21:13 **n.** bus vadinami maldos **n.**
Mt 23:38 jūsų **n.** apleidžiami ir paliekami
Mk 3:25 jei **n.** patys savyje susipriešina
Apd 20:20 mokiau jus viešai ir po **n.**
Rom 16:5 **n.** susirenkančią bendruomenę
1Pt 2:5 iš kurių statomi dvasiniai **n.**
Mk 10:30; Hbr 3:6.

NAMAS, Hbr 3:3.

NAMIŠKIAI, Mt 10:36 priešais taps jo **n.**
Ef 2:19.

NARYS, Rom 6:13 paveskite Dievui savo **n.**
Rom 7:23 kūno **n.** matau kitą įstatymą
1Ko 6:15 kad jūsų kūnai yra Kristaus **n.**
1Ko 12:18 Dievas sudėstė kūne **n.**
1Ko 12:27 Kristaus kūnas, o pavieniui **n.**
Ef 3:6 vieno kūno **n.** ir pažado dalininkai
1Ko 12:23; Kol 3:5; Jok 3:6; 4:1.

NAŠLAITIS, Jok 1:27 rūpintis **n.** bei našlėmis

NAŠLĖ, Lk 20:47 kurie suryja **n.** namus
Lk 21:2 **n.** įmetė du piniginėlius
1Ti 5:3 Laikyk gerbtinomis tikras **n.**
Jok 1:27 rūpintis našlaičiais bei **n.**
Apr 18:7 lyg karalienė, nesu **n.**
Mk 12:43; Lk 18:3; Apd 6:1; 1Ko 7:8.

NAŠTA, Mt 11:30 mano **n.** lengva
Mt 23:4 Jie riša sunkias **n.** ir krauna
Gal 6:5 kiekvienas neš savo **n.**

NATANAELIS, Jn 1:45, 46, 47, 48, 49; 21:2.

NAUDA, 1Ko 13:5 meilė neieško savo **n.**
Fil 2:4 ne vien savo **n.**, bet ir kitų
Fil 2:21 savo, o ne Kristaus Jėzaus, **n.**
Jok 2:16 neduodate jiems, kokia iš to **n.**
Mt 16:26; 1Ko 10:33.

NAUDINGA, 1Ko 6:12 bet ne viskas **n.**

NAUDINGAS, Apd 20:20 nenutylėjau, kas **n.**
1Ti 4:8 kūno lavinimas **n.**
2Ti 3:16 Dievo įkvėptas ir **n.** mokyti
1Ko 12:7; Tit 3:8.

NAUDOTIS, 1Ko 7:31 ir kurie **n.** pasauliu

NAUJAGIMIS, 1Pt 2:2.

NAUJAS, Mt 26:29 gersiu jį **n.** su jumis
Jn 13:34 jums duodu **n.** įsakymą
Rom 6:4 gyventume **n.** gyvenimą
2Ko 5:17 dalykai praėjo, štai atsirado **n.**
2Ko 5:17 Kristuje, tas yra **n.** kūrinys
2Pt 3:13 laukiame **n.** dangaus ir **n.** žemės
Apr 14:3 Jie giedojo tarsi **n.** giesmę
Apr 21:5 Štai aš visa darau **n.**
Lk 22:20; Gal 6:15; Hbr 10:20; Apr 3:12.

NAUJATIKIS, 1Ti 3:6 ne **n.**, kad nepasikeltų

NAUJIENA, Mt 24:14 bus paskelbta geroji **n.**
Rom 10:16; 2Ko 11:4.

NAZARETAS, Jn 1:46 Ar iš **N.** gali būti gero
Mt 2:23; 4:13; 21:11.

NAZARIEČIAI, Apd 24:5 **n.** atskalos vadeiva

NAZARIETIS, Jn 19:19; Apd 2:22.

NEAIŠKUS, 1Ko 13:12 matome **n.** pavidalą
1Ko 14:8 trimitas išduotų **n.** garsą

NEAPIPJAUSTYMAS, Gal 5:6 **n.** jokios vertės
Rom 2:25, 26; 1Ko 7:19; Kol 3:11.

NEAPIPJAUSTYTAS, Apd 7:51 **n.** širdimis ir
1Ko 7:18.

NEAPKĘSTI, Jn 3:20 **n.** šviesos

NEAPSAKOMAI, Ef 3:20 padaryti **n.** daugiau

NEAPSAKOMAS, 2Ko 9:15 už jo **n.** dovaną!

NEAPSIGAUTI, 1Ko 15:33 **N.**! Blogos
Gal 6:7 **N.**! Iš Dievo nepasišaipysi!
1Ko 6:9.

NEATIDĖLIOTI, 2Ti 4:2 veik **n.** tiek palankiu

NEBALSUOTI, Lk 23:51 **n.** už tai, ką sumanę

NEBELIKTI, Hbr 8:13 kas pasensta, to **n.**

NEBENDRAUTI, 1Ko 5:9 **n.** su ištvirkautojais
1Ko 5:11 rašau, kad **n.** su tokiu
2Te 3:14 laikykite pažymėtu, **n.** su juo

NEBIJOTI, Lk 12:4 **n.** tų, kurie žudo kūną
Hbr 13:6; Apr 2:10.

NEBYLYS, Mt 9:32; 12:22; 15:30; Lk 1:22.

NEBYLUS, 1Ko 12:2; 2Pt 2:16.

NEBLAŠKOMAS, 1Ko 7:35 **n.** atsidėti

NEBLĖSTANTIS, Ef 6:24 mylinčiais **n.** meile

NEDORAS, Kol 3:5 **n.** troškimą ir gobšumą

NEDORYBĖ, 1Te 5:22 Susilaikykite nuo **n.**

NEDORUMAS, 1Ko 5:8 blogybės ir **n.** raugu
Mt 22:18.

NEDRAUSMINGAI, 2Te 3:6, 11.

NEDRAUSMINGAS, 1Te 5:14; 2Te 3:7.

NEGALAVIMAS, Gal 4:13 progą davė kūno **n.**
1Ti 5:23 vartok vyno dėl dažnų **n.**

NEGALĖ, Mt 8:17 pasiėmė mūsų **n.** ir ligas
NEGALIOTI, Gal 3:17 sandoros nepadaro **n.**
Hbr 9:17.
NEGANDA, Jok 5:1 dėl jūsų laukiančių **n.**
Apr 15:1 angelus su septyniomis **n.**
Apr 18:4 ir nepatirtumėte jos **n.**
Apr 22:18 pridės šioje knygoje aprašytų **n.**
Mk 4:17; Apr 9:20; 11:6; 21:9.
NEGARBĖ, 1Ko 11:14; 2Ko 11:21.
NEGARBINGA, 1Ko 14:35 moteriai **n.** kalbėti
1Ko 11:6.
NEGARBINGAS, Rom 9:21 reikalui, o kitą **n.**
1Ko 15:43 Sėjamas **n.**, prikeliamas šlovingas
2Ti 2:20 vieni garbingos paskirties, antri **n.**
NEGENDAMAS, 1Ko 15:42 prikeliamas **n.**
1Ko 15:52 mirusieji bus prikelti **n.**
NEGENDAMYBĖ, Rom 2:7 šlovės, garbės, **n.**
1Ko 15:50 gendamybė nepaveldi **n.**
2Ti 1:10 **n.** nušvietė gerąja naujiena
NEGERAI, Tit 1:5 kad sutvarkytum, kas **n.**
NEĮMANOMA, Mt 19:26 Žmonėms tai **n.**
Hbr 6:18 **n.**, kad Dievas meluotų
Hbr 10:4 **n.**, kad jaučių ir ožių kraujas
Mt 17:20; Mk 10:27; Hbr 11:6.
NEIMLUS, Mk 6:52; 8:17 širdys tebebuvo **n.**
NEIMTI, 2Ko 6:1 **n.** Dievo malonės tuščiai
NEĮPRASTAI, 2Ko 4:7 ta **n.** didelė galia
NEĮSKAITYTI, Rom 4:8 nuodėmės Jehova **n.**
NEIŠMANĖLIS, 2Pt 3:16 **n.** ir svyruojantieji
Lk 24:25.
NEIŠMANĖLIŠKAS, 1Pt 2:15 **n.** kalbas
NEIŠMANYMAS, Apd 17:30 **n.** laikų
Ef 4:18; 1Pt 1:14.
NEIŠMANYTI, 2Pt 2:12 kalba apie tai, ko **n.**
NEIŠMANUS, Rom 1:21 **n.** jų širdys aptemo
Rom 16:19 **n.** tam, kas bloga
NEIŠTIKIMAS, Lk 12:46 paskirs dalį su **n.**
2Ti 2:13 net jei esame **n.**, jis lieka ištikimas
2Ti 3:2 žmonės bus **n.**
NEIŠTIRIAMAS, Rom 11:33 **n.** jo sprendimai
Ef 3:8 apie **n.** Kristaus turtus
NEĮTIKĖTINAS, Apd 19:11 **n.** galios darbus
NEĮTIKIMA, Apd 26:8 Kodėl jums atrodo **n.**
NEKALTAS, Mt 27:24 **n.** dėl šio žmogaus
Fil 2:15 **n.**, nepeiktini Dievo vaikai
Hbr 7:26.
NEKANTRAUTI, Rom 1:15 **n.** ir jums Romoje
NEKERŠYTI, Rom 12:19 **N.** patys, mylimieji
NEKĘSTI, Mt 5:43 Mylėk artimą ir **n.** priešo
Mt 6:24 vieno **n.**, o kitą mylės
Mt 24:9 dėl mano vardo būsite tautų **n.**
Lk 6:22 Laimingi, kai jūsų **n.**
Lk 6:27 darykite gera tiems, kurie **n.**
Lk 14:26 nėra pasirengęs **n.** savo tėvo
Jn 7:7 Pasaulis manęs **n.**, nes liudiju
Jn 12:25 savo sielos šiame pasaulyje **n.**
Jn 15:19 todėl pasaulis jūsų ir **n.**
Jn 17:14 pasaulis jų **n.**, nes jie
Rom 7:15 ko **n.**, tą darau
Rom 9:13 Jokūbą mylėjau, o Ezavo **n.**
Hbr 1:9 mylėjai teisumą ir **n.** savivalės
1Jn 3:15 kas **n.** brolio, žmogžudys
1Jn 4:20 savo brolio **n.**, tas melagis
Mt 10:22; Jn 15:18, 25; Tit 3:3; Jud 23;
Apr 17:16.
NEKINTAMAS, Hbr 6:18 dėl dviejų **n.** dalykų
NEKINTAMUMAS, Hbr 6:17 savo valios **n.**
NEKLASTINGAS, Mt 10:16
NEKLAUSYTI, Apd 3:23 kuri Pranašo **n.**
Rom 10:21 į tautą, kuri **n.**
Hbr 3:18 jeigu ne tiems, kurie **n.**
Jn 8:47.
NEKLUSNUMAS, Rom 5:19 vieno **n.**
Ef 2:2 veikiančios **n.** sūnuose
2Ko 10:6; Ef 5:6.
NELAISVĖ, 2Ko 10:5 **n.** kiekvieną mintį
NELIESTI, Lk 11:46 naštų nė pirštu **n.**
Rom 15:23 nebeturėdamas **n.** vietos
2Ko 6:17 **n.** to, kas netyra
Kol 2:21 Neimk, neragauk, **n.**
NEMĄSTANTIS, 2Pt 2:12 tie, kaip **n.** gyvūnai
NEMIEGOTI, Lk 21:36.
NEMIRTINGUMAS, 1Ko 15:53 apsivilkti **n.**
1Ti 6:16 vienintelis turintis **n.**
NEMOKAMAI, 1Ko 9:18 gerąją naujieną **n.**
NEMOKYTAS, Apd 4:13 jie tėra **n.**, paprasti
NENAUDINGA, Tit 3:9 tai **n.** ir tuščia
NENAUDINGAS, Lk 17:10 Esame **n.** vergai
Jok 2:20 tikėjimas be darbų **n.**
NENDRĖ, Mt 11:7; 27:29.
NENDRELĖ, 3Jn 13 **n.** rašyti nenoriu
NENYKSTANTIS, Lk 12:33 **n.** lobį danguje
Hbr 10:34 geresnę, **n.** nuosavybę
1Pt 1:4 **n.** paveldui
NENUNEIGIAMAS, Hbr 11:1 **n.** įrodymas
NENUSIMINTI, Hbr 12:5
NENUSIVILTI, Rom 9:33 kas juo tiki, **n.**
Rom 10:11 kas juo tiki, **n.**
1Pt 2:6 kas tik juo tiki, tikrai **n.**
NENUTEISTAS, Apd 22:25 Romos pilietį **n.**
NENUVILTI, Rom 5:5 o viltis **n.**

NEPAISYTI, Mt 24:12 vis labiau **n.** įstatymų
Tit 2:15 Niekas tenedrįsta tavęs **n.**
Hbr 2:3 ištrūksime, jei **n.** išgelbėjimo
Lk 7:30; 1Ti 5:12.

NEPAKLUSIMAS, Hbr 2:2.

NEPAKLUSTI, 2Te 1:8 kerštą tiems, kurie **n.**
Rom 2:8; 1Pt 3:1; 4:17.

NEPALIAUTI, Rom 12:12 **N.** melstis
Gal 6:9 Tad **n.** daryti gera
Kol 4:2 **N.** melstis
1Ti 5:5 **n.** maldauti bei melstis

NEPAPRASTAS, 2Ko 12:7 **n.** apreiškimų

NEPASTOVUS, Jok 1:8 keliuose **n.** žmogus

NEPATEISINAMAS, Rom 1:20 Taigi, jie **n.**
Rom 2:1 esi **n.**, o žmogau, jeigu teisi

NEPATIKIMAS, 1Ti 6:17 viltis ne į **n.** turtus

NEPATIKTI, Hbr 10:6 **n.** deginamosios aukos

NEPEIKTINAI, 1Ti 6:14 **n.** laikytis įsakymo

NEPEIKTINAS, Fil 2:15 **n.** iškrypusioje
1Ti 3:2 prižiūrėtojas turi būti **n.**
1Ti 5:7 įsakinėk, kad jos būtų **n.**

NEPELNYTAI, 1Pt 2:19 kenčia **n.**, dėl sąžinės

NEPLAUTI, Mt 15:2 prieš valgį **n.** rankų

NEPRAGAIŠTANTIS, Rom 1:23 **n.** šlovę
1Ti 1:17 Amžinybės Karaliui, **n.**
1Pt 1:4 **n.** ir nenykstančiam paveldui
1Pt 1:23 atgimdyti iš **n.** sėklos

NEPRANOKSTAMAS, 2Ko 4:17 **n.** didybę

NEPRIDERAMAI, 1Ko 13:5 nesielgia **n.**

NEPRIEINAMAS, 1Ti 6:16 **n.** šviesoje

NEPRIEKAIŠTINGAS, Fil 2:15 **n.** ir nekalti
1Te 2:10 teisingai ir **n.** elgėmės
1Te 3:13 širdis padarytų **n.**
Apd 24:16; 1Ko 1:8; Kol 1:22.

NEPRILYGSTAMAS, Ef 1:19 **n.** yra jo didybė
Fil 3:8 mano Viešpaties **n.** pažinimo

NEPRIMAIŠYTI, 2Ko 4:2

NEPRITEKLIUS, 2Ko 8:14 išlygintų jų **n.**

NEPROTINGAS, Lk 12:20 **N.** žmogau
Lk 11:40; 1Ko 15:36; 1Ti 6:9; Tit 3:3;
1Pt 2:15.

NERAMUMAI, Lk 21:9; 2Ko 6:5.

NERANGUS, Hbr 5:11 tapote **n.** klausytis
Lk 24:25.

NERAUGINTAS, Mt 26:17 **N.** duonos dieną
1Ko 5:8 **n.** nuoširdumo ir tiesos duona

NEREGIMA, 2Ko 4:18 kas regima, bet kas **n.**

NEREGIMAS, Rom 1:20 Jo **n.** ypatybės
Kol 1:15 Jis yra **n.** Dievo atvaizdas
1Ti 1:17 nepragaištančiam, **n.** šlovė
Hbr 11:1 **n.** tikrenybių įrodymas
Hbr 11:27 tvirtas, tarytum regėtų **N.**

NERIMAS, 1Pt 5:7.

NERIMAUTI, Mt 6:25 liaukitės **n.** dėl sielos
Mt 10:19 **n.**, kaip ir ką kalbėsite
Lk 10:41 Morta, tu **n.** ir jaudiniesi
Lk 12:29 ir liaukitės **n.**

NESAIKINGUMAS, Mt 23:25 pilni grobio, **n.**

NESANTAIKA, 1Ko 3:3 tarp jūsų pavydas ir **n.**

NESANTUOKINIS, Hbr 12:8.

NESIBAIGTI, 1Ko 13:8 Meilė niekada **n.**

NESIGAILĖTI, Rom 11:29 dėl pašaukimo **n.**
Hbr 7:21 Jehova prisiekė ir **n.**

NESIMAINYTI, Jok 1:17 Tėvo, kuris **n.**

NESISVEIKINTI, 2Jn 10 ir su juo **n.**

NESUDREBINAMAS, Hbr 12:28 **n.** karalystę

NESUGEBĖTI, Rom 7:18 bet padaryti **n.**

NESUGNIUŽDYTAS, 2Ko 4:8 spaudžiami, **n.**

NESUNAIKINAMAS, Hbr 7:16

NESUNEŠIOJAMAS, 1Pt 3:4 **n.** apdaru

NESUSEKAMAS, Rom 11:33.

NESUSILAIKYMAS, 1Ko 7:5 negundytų dėl **n.**

NESUSITUOKĘS, 1Ko 7:8 **n.** ir našlėms sakau

NESUSIVALDANTIS, 2Ti 3:3.

NESUSKAIČIUOJAMAS, Hbr 11:12

NESUTARIMAS, 1Ko 1:11 tarp jūsų yra **n.**
Gal 5:20 pykčio proveržiai, **n.**
Apd 15:2.

NESUTEPTAS, Hbr 7:26 **n.**, atskirtą

NESUTERŠTAS, Hbr 13:4 **n.** santuokos patalas
Jok 1:27 Tyras ir **n.** garbinimas
1Pt 1:4 **n.** ir nenykstančiam paveldui

NESUTIKTI, Jud 9 **n.** su juo dėl Mozės kūno

NESUTRAMDOMAS, 2Ti 3:3.

NESUVOKTI, Mt 13:14 girdėsite, bet **n.**
1Ko 11:29 geria **n.**, jog tai kūnas

NESVEIKAS, Apd 14:8 vyras **n.** kojomis

NESVYRUOTI, Hbr 10:23 **N.** laikykimės
1Te 3:3.

NEŠALIŠKAI, Gal 2:6 elgiasi su žmonėmis **n.**
1Pt 1:17 Tėvo, kuris **n.** teisia kiekvieną

NEŠALIŠKAS, Jok 3:17.

NĖŠČIA, Lk 1:24.

NEŠTI, Lk 4:18 patepė **n.** gerą naujieną
Gal 6:5 kiekvienas **n.** savo naštą
Hbr 13:13.

NEŠTUVAI, Mk 2:4; 6:55; Jn 5:8; Apd 5:15.

NEŠVANKUS, Ef 5:4; Kol 3:8.

NEŠVARA, 1Pt 3:21 ne kūno **n.** nuplovimas

NEŠVARU, Rom 14:14 kas būtų savaime **n.**

NEŠVARUS, Apd 10:14; Apr 18:2.

NEŠVENTAS, 1Ti 4:7; 6:20 Nuo **n.** pasakų
2Ti 2:16 **n.** tuščiažodžiavimų venk

NETEISIAI, Apr 22:11 Kas elgiasi **n.**, tesielgia

NETEISYBĖ, Apr 18:5.

NETEISINGAS, Rom 9:14 Ar Dievas **n.**?
Hbr 6:10 Dievas juk nėra **n.**

NETEISUMAS, 1Jn 5:17 Visoks **n.** nuodėmė

NETEISUS, Apd 24:15 tiek **n.** prisikėlimas
1Ko 6:9 **n.** nepaveldės Dievo karalystės
1Pt 3:18 mirė teisusis už **n.**
Rom 3:5.

NETEKĖJUSI, 1Ko 7:11 tegul lieka **n.** arba
1Ko 7:34 **n.** moteriai ir mergelei rūpi

NETIKĖJIMAS, Mk 6:6 Jėzus stebėjosi jų **n.**
Rom 4:20 jis nesvyravo, nepasidavė **n.**
Rom 11:20 dėl savo **n.** jos buvo nulaužtos
Rom 11:23 jeigu išsivaduos iš **n.**
Hbr 3:19 jie negalėjo įeiti dėl **n.**
Mt 13:58; Rom 3:3; 1Ti 1:13.

NETIKĘS, 2Te 3:2 nuo **n.** ir nedorų žmonių
Mt 25:30.

NETIKINTIS, 1Ko 6:6 bylinėjasi pas **n.**
1Ko 7:12 jei brolis turi **n.** žmoną
1Ko 7:14 **n.** vyras pašventintas dėl žmonos
1Ko 14:22 kalbos yra ženklas **n.**
2Ko 4:4 **n.**, kuriems apakino protus
2Ko 6:14 į nelygų jungą su **n.**
2Ko 6:15 kokia dalis tikinčio su **n.**

NETIKRAS, Mt 24:24 **n.** kristų ir **n.** pranašų
2Ko 11:13 Tokie yra **n.** apaštalai
Gal 2:4.

NETIKRAS PRANAŠAS, Mt 7:15; 24:11;
2Pt 2:1; 1Jn 4:1; Apr 16:13.

NETINKAMAS, Rom 1:28 **n.** protavimo

NETYRAS, 1Ko 7:14 jūsų vaikai būtų **n.**
2Ko 6:17 nebelieskite to, kas **n.**
Apr 16:13 tris **n.** ištarmes

NETYRYBĖ, Mt 23:27 numirėlių kaulų ir **n.**

NETYRUMAS, Rom 1:24 atidavė juos **n.**
1Te 4:7 Dievas pašaukė mus ne į **n.**
Rom 6:19; Ef 5:3.

NETVARKA, 1Ko 14:33 Dievas nėra **n.** Dievas
2Ko 12:20; Jok 3:16.

NEUŽTEKTI, Hbr 11:32 **n.** laiko, jei imčiau

NEVAIDINGAS, 1Ti 3:3; Tit 3:2.

NEVAISINGOJI, Lk 23:29 Laimingos **n.**
Gal 4:27.

NEVALIA, 2Ko 12:4.

NEVALYVAS, Jok 2:2.

NEVEDĘS, 1Ko 7:32 **N.** rūpi Viešpaties

NEVEIDMAININGAS, 1Pt 1:22 **n.** meilę

NEVEIDMAINIŠKAS, 2Ko 6:6 **n.** meile
Jok 3:17 išmintis nešališka, **n.**
1Ti 1:5; 2Ti 1:5.

NEVEIKLUS, 2Pt 1:8 likti **n.** ar bevaisiams

NEVEIKSMINGUMAS, Hbr 7:18

NEVĖLUOTI, Hbr 10:37 ateinantis ateis, **n.**

NEVERTAI, 1Ko 11:27 kas taurę geria **n.**

NEVYSTANTIS, 1Ko 9:25 vystantį, o mes **n.**
1Pt 5:4 gausite **n.** šlovės vainiką

NEŽEMIŠKA BŪSENA, Apd 10:10; 11:5;
22:17.

NEŽEMIŠKAS, Lk 1:22; 24:23.

NEŽINOJIMAS, 1Ti 1:13 dariau dėl **n.**
Hbr 9:7 nuodėmes, padarytas dėl **n.**
Apd 3:17.

NEŽINOMAS, Apd 17:23 su užrašu **N.** Dievui
2Ko 2:11 Mums jo kėslai juk nėra **n.**
2Ko 6:9.

NIEKAI, 1Ko 1:28 kad **n.** paverstų tai, kas yra
2Ko 10:10 jo kalba visiški **n.**

NIEKAM TIKĘS, Rom 3:12 visi pasidarė **n.**

NIEKAS, 1Ko 2:6 valdovų, pavirsiančių į **n.**
1Ko 8:4 stabas yra **n.** pasaulyje

NIEKINIMAS, 1Jn 3:4 nuodėmė įstatymo **n.**

NIEKINTI, Gal 4:14 jūs manęs **neniekinote**

NIEKŠYBĖ, Apd 8:22 atgailauk dėl savo **n.**
Apd 13:10 **n.** pilnas Velnio sūnau

NIKODEMAS, Jn 3:1, 4, 9; 7:50; 19:39.

NYKTI, 2Ko 4:16 išorinis žmogus **n.**

NINEVIEČIAI, Mt 12:41 **N.** prisikels
Lk 11:30 Jona tapo ženklu **n.**

NIURNĖJIMAS, 1Pt 4:9 Būkite svetingi be **n.**

NOJUS, Lk 17:26 kaip buvo **N.** dienomis
Hbr 11:7 Tikėjimu **N.**, gavęs perspėjimą
Mt 24:37.

NORĖTI, Rom 7:21 **n.** daryti gera, bet
Rom 9:18 kurio **n.**, jis pasigaili
Apr 22:17 kas **n.**, tesisemia gyvybės

NORIAI, 1Ko 9:17 Jei darau **n.**, turiu atlygį
1Pt 5:2 ganykite kaimenę **n.**

NORINGUMAS, 2Ko 8:12; 9:2.

NUBAUSTI, Apd 4:21 nerado dingsties **n.**
Apd 22:5 atvesdinti į Jeruzalę, kad būtų **n.**
2Te 1:9 bus **n.** amžina pražūtimi

NUDŽIŪTI, Mt 21:19.

NUEITI, Fil 3:16 kad ir kiek būtume **n.**

NUGALĖTI, Mt 16:18 hado vartai **nenugalės**
Jn 16:33 aš **n.** pasaulį
Apd 19:16 visus **n.** ir taip prikūlė

Rom 12:21 **n.** blogį gerumu
Kol 2:15 Juo jis **n.** vadovybes bei valdžias
2Pt 2:20 į jas įsivelia ir yra **n.**
Apr 11:7 žvėris **n.** juos ir nužudys
Apr 15:2 Pamačiau tuos, kurie **n.** žvėrį
Apr 17:14 Avinėlis juos **n.**
1Jn 2:13; 4:4; 5:4, 5; Apr 2:26; 5:5; 12:11.

NUGALĖTOJAS, Apr 2:7 **N.** aš leisiu valgyti
Apr 3:21 **N.** leisiu atsisėsti soste
Apr 21:7 **N.** tai paveldės
Apr 2:11, 17; 3:5, 12.

NUGARA, Fil 3:13 dėmesio į tai, kas už **n.**

NUGRAMZDINTI, 1Ti 6:9 **n.** į sunaikinimą

NUKANKINTI, Hbr 11:35 kiti buvo **n.**

NUKIRSDINTI, Apr 20:4 kurie buvo **n.**
Mk 6:16; Lk 9:9.

NUKLYDIMAS, Rom 11:11, 12.

NUKLYSTI, Mt 18:12 šimtą avių ir viena **n.**
Rom 3:12 Visi **n.**, visi kaip vienas
1Ti 1:6 **n.** nuo šių dalykų
1Ti 6:21 puikuodamiesi **n.** nuo tikėjimo
2Ti 2:18 Jie **n.** nuo tiesos

NUKREIPTI, 2Te 3:5 **tenukreipia** širdis
2Te 2:2.

NULYGINTI, Lk 3:5 kalnas bei kalva **n.**

NULIŪSTI, 2Ko 7:9 Jūs **n.** Dieve

NUMARINTI, Kol 3:5 **n.** savo kūno narius

NUMATYMAS, Apd 2:23 valia ir **n.** atiduotą
1Pt 1:2 Dievo Tėvo **n.**

NUMATYTI, Hbr 11:40 kai ką geresnio **n.**
1Pt 1:20 **n.** buvo prieš pasaulio užgimimą

NUMYLĖTINIS, Rom 11:28 **n.** dėl protėvių

NUMIRTI, Rom 5:8 Kristus **n.** už mus
Rom 7:9; 14:9; 2Ko 5:15.

NUNYKTI, Jok 1:11 turtuolis **n.**

NUNIOKOJIMAS, Mt 24:15 **n.** bjaurastį

NUODAI, Jok 3:8 piktybė, pilna mirtinų **n.**

NUODĖMĖ, Mt 12:31 **n.** ir piktžodžiavimai
Mt 26:28 išliejamas už daugelį **n.** atleisti
Mk 3:29 kaltas amžina **n.**
Jn 1:29 Avinėlis, kuris naikina pasaulio **n.**
Apd 3:19 kad būtų išdildytos **n.**
Rom 4:8 Laimingas, kuriam **n.** neįskaitys
Rom 5:12 per vieną į pasaulį įėjo **n.**
Rom 5:21 karaliavo **n.** su mirtimi
Rom 6:23 **n.** mokamas atlyginimas mirtis
Rom 7:7 nebūčiau supratęs, kas yra **n.**
Rom 8:2 įstatymas išlaisvino tave iš **n.**
Rom 14:23 kas daroma ne iš įsitikinimo, **n.**
2Ko 5:21 kuris nepažino **n.**, jis pavertė **n.**
Hbr 10:12 paaukojęs vieną auką už **n.**
Hbr 10:17 **n.** ir nusikaltimų neprisiminsiu
Hbr 12:1 lengvai apraizgančią **n.**
Jok 1:15 Geismas pagimdo **n.**, o **n.** mirtį
Jok 5:15 jeigu padaręs **n.**, bus atleista
1Jn 3:8 Velnias yra paskendęs **n.**
Apr 18:4 kad neprisidėtumėte prie jos **n.**
Apd 10:43; Hbr 11:25; 1Jn 1:8, 9; 5:16.

NUODĖMIAUTI, Hbr 10:26 sąmoningai **n.**

NUODĖMINGAS, Rom 6:6 **n.** kūnas taptų

NUODĖMINGESNIS, Rom 7:13 nuodėmė **n.**

NUOGAS, 2Ko 5:3 nebūtume rasti **n.**
Hbr 4:13 visa yra **n.** ir atidengta akims
Apr 3:17 beturtis, aklas ir **n.**
Apr 16:15 kad netektų vaikščioti **n.**
Apr 17:16 apiplėš ją ir paliks **n.**
Mt 25:36.

NUOGĄSTAUTI, Mk 14:33.

NUOLANKIAI, Fil 2:3 **n.** laikykite kitus

NUOLANKUMAS, Kol 2:18, 23 tariamą **n.**
Apd 20:19; Ef 4:2; Kol 3:12.

NUOLANKUS, Mt 11:29 aš romus, **n.** širdies
Jok 4:6 **n.** teikia malonę

NUOLATOS, 1Te 1:3 **n.** prisimindami jūsų

NUOMONĖ, Rom 14:1 kritikos dėl **n.**
1Ko 7:25, 40.

NUOPELNAS, Lk 6:32, 34 koks čia jūsų **n.**
1Pt 2:20 argi **n.**, jei mušami už nuodėmes

NUOSAIKUS, 1Ti 3:2 prižiūrėtojas turi būti **n.**
1Ti 3:11 moterys turi būti **n.**
Tit 2:2 Vyresni vyrai tebūna **n.**

NUOSAVYBĖ, Ef 1:14 dėl Dievo **n.** išpirkimo
1Pt 2:9 ypatinga **n.** tapę žmonės

NUOSEKLIAI, Lk 1:3 **n.** aprašyti
Apd 9:22 **n.** įrodinėdamas, kad Jėzus

NUOSPRENDIS, 2Ko 1:9 tikri gavę mirties **n.**
2Pt 2:3 **n.**, skirtas jiems nuo seno
Apr 19:2 jo **n.** tikri ir teisingi

NUOSTABA, Mt 21:42.

NUOSTABUS, 1Pt 2:9 iš tamsos į **n.** šviesą

NUOSTATA, Rom 15:5 **n.**, kokią Jėzus turėjo
Ef 4:23 ugdytis naują proto **n.**
1Pt 4:1 apsiginkluokite ta pačia **n.**

NUOSTATAS, Lk 1:6 Jehovos įsakymų bei **n.**
Hbr 9:1 sandora turėjo dievatarnystės **n.**
Kol 2:20.

NUOSTOLIS, 1Ko 3:15.

NUOŠIRDUMAS, 1Ko 5:8 **n.** duona
2Ko 1:12 elgėmės su dievišku **n.**

NUOŠIRDŽIAI, Fil 2:20 **n.** rūpintųsi jūsų

NUOŠIRDŽIAUSIAI, 2Ko 2:17.

NUOTAKA, Apr 21:2 lyg **n.** dėl savo jaunikio
Jn 3:29; Apr 18:23.

NUOVOKA, 1Pt 4:7 būkite sveikos **n.**

NUOVOKUMAS, 1Ko 14:20 vaikai **n.**

NUOVOKUS, Mt 7:24 panašus į **n.** žmogų
Mt 24:45 ištikimas ir **n.** vergas
Mt 25:2 Penkios paikos, penkios **n.**
1Ko 10:15 Kalbu kaip **n.** žmonėms
1Ko 4:10.

NUOŽMUS, Mt 8:28.

NUPINTI, Mt 27:29; Mk 15:17; Jn 19:2.

NUPIRKTI, 1Ko 7:23 Jūs buvote **n.**
2Pt 2:1 išsižadės juos **n.** šeimininko
Apr 5:9 savo krauju **n.** Dievui žmones

NUPLAKDINTI, Apd 5:40.

NUPLAKTI, Lk 12:47 bus smarkiai **n.**
2Ko 11:25.

NUPLAUTAS, 1Ko 6:11.

NUPLUKDYTI, Hbr 2:1 kad **nenuplukdytų**

NUPULTI, 2Pt 1:10 jei darote, **nenupulsite**

NUPUOLIMAS, Rom 9:33.

NURIMTI, Mk 4:39 Vėjas **n.** ir pasidarė tyku

NURODYTI, 1Ko 7:17 **n.** bendruomenėse
1Ko 9:14 **n.** gyventi iš gerosios naujienos
Tit 1:5 paskirtum vyresniuosius, kaip tau **n.**

NUSIAUBTI, Mt 12:25; Apr 18:19.

NUSIDĖJĖLIS, Mt 11:19 **n.** draugas
Lk 15:2 Šitas priima **n.**
Lk 15:7 bus džiaugsmo dėl vieno **n.**
Lk 18:13 būk maloningas man, **n.**
Jn 9:31 Dievas nesiklauso **n.**
Rom 5:8 numirė už mus, kai buvome **n.**
Rom 5:19 dėl neklusnumo daugelis tapo **n.**
1Ti 1:9 įstatymas skirtas **n.**
1Ti 1:15 Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti **n.**
Hbr 7:26 vyriausiąjį kunigą, atskirtą nuo **n.**
Jok 5:20 sugrąžina **n.** iš klystkelio
1Pt 4:18 kur bepasirodys bedievis ir **n.**
Lk 13:4.

NUSIDĖJIMAS, 1Ti 5:24.

NUSIDĖTI, Rom 3:23 **n.**, stokoja Dievo šlovės
Rom 5:12 mirtis prasiskverbė, mat visi **n.**
1Ko 6:18 kuris ištvirkauja, **n.** savo kūnui
Ef 4:26 Rūstaukite, vis dėlto **nenusidėkite**
Jok 4:17 teisinga, bet nedaro, **n.**
1Jn 2:1.

NUSIKALSTI, Lk 23:4 nerandu, kad šitas **n.**
Jn 18:38 nerandu, kad jis būtų kuo **n.**

NUSIKALTIMAS, Rom 4:7; Hbr 10:17.

NUSIKRATYTI, Mt 10:14 išeidami **n.** dulkes

NUSILEISTI, Ef 4:9 **n.** į žemesniąsias sritis
Hbr 13:17 vadovauja, mielai jiems **n.**
Apr 21:2 Naująją Jeruzalę, **n.** iš dangaus
Rom 10:7; 1Te 4:16.

NUSILENKTI, Lk 24:52 Jie **n.** jam
Hbr 1:6 **Tenusilenkia** jam Dievo angelai

NUSIMANANTIS, Jok 3:13.

NUSIPIRKTI, Mt 13:44 ir **n.** tą lauką
Mt 13:46 labai vertingą perlą **n.**
Lk 14:18.

NUSIPJAUTI, Gal 5:12 Tegul išvis **n.**

NUSIPRAUSTI, Jn 9:11.

NUSIPURTYTI, Apd 13:51 **n.** dulkes
Lk 10:11.

NUSIRAMINTI, Apd 11:18 išgirdę, jie **n.**

NUSISTATYMAS, 1Ko 1:10 ir vienokio **n.**
Ef 6:7 Vergaukite su geru **n.**
Fil 2:5 Turėkite tokį **n.**, kokį Kristus
Fil 2:20 kuris būtų tokio pat **n.**
1Ti 5:21 be išankstinio **n.**

NUSISTATYTI, Rom 14:13.

NUSIŽEMINTI, Mt 23:12 **n.**, bus išaukštintas
Fil 2:8 **n.** tapdamas klusnus iki mirties
Jok 4:10 **N.** Jehovos akivaizdoje
1Pt 5:6 Tad **n.** po galinga Dievo ranka
Mt 18:4; Lk 14:11.

NUSIŽENGIMAS, Mt 18:15 pasakyk apie jo **n.**
Rom 4:15 kur nėra įstatymo, nėra **n.**
Gal 3:19 kad taptų akivaizdūs **n.**
Hbr 2:2; 9:15.

NUSIŽENGTI, Jok 2:11.

NUSKRISTI, Apr 12:14 **n.** į tyrus, į savo vietą

NUSKUSTA, 1Ko 11:5 tai tas pats, kas būti **n.**

NUSLOPINTI, Hbr 11:34 **n.** ugnies šėlsmą

NUSPRĘSTI, Lk 23:24 Pilotas **n.** įvykdyti
2Ko 9:7 tedaro, kaip yra širdyje **n.**

NUSTATYTI, Apd 17:26 **n.** apibrėžtus laikus
Apd 17:31 **n.** dieną, kada ketina teisti
2Ko 10:13 neperžengsime mums **n.** ribų

NUSTELBTI, 2Ko 3:10 **n.** didingesnė šlovė
Mt 13:22; Mk 4:7, 19; Lk 8:7, 14.

NUSTĖRTI, Mk 16:5.

NUŠLUOSTYTI, Jn 12:3 **n.** kojas plaukais
Apr 21:4 **n.** kiekvieną ašarą nuo akių

NUŠVISTI, Apr 18:1 nuo jo šlovės **n.** žemė

NUTAREĮS, 1Ko 7:37 yra **n.** likti nesusituokęs

NUTARIMAS, Apd 20:27 apsakiau Dievo **n.**

NUTARTIS, Apr 16:7.

NUTEISTI, Jn 3:18 kas netiki, tas jau **n.**
Jn 5:29 prisikels, kad būtų **n.**
Jn 16:11 pasaulio valdovas yra **n.**
Jn 3:17.

NUTIKTI, Mt 16:22 nieku gyvu **nenutiks**
2Pt 2:22 **n.**, kaip teisingai sako patarlė

NUTILDYTI, 1Pt 2:15 **n.** neprotingų kalbas
Mt 22:34.

NUTOLĘS, Ef 4:18.

NUTOLINTI, Rom 11:26 **n.** bedievystes

NUTVIEKSTI, Apd 9:3.

NUVERTINTI, Hbr 10:29 **n.** sandoros kraują

NUVESTI, Mt 4:1; Lk 22:54.

NUVYSTI, 1Pt 1:24.

NUŽUDYTI, Mt 16:21 **n.** ir trečią dieną
Lk 12:5 **n.** turi galią įmesti į Geheną
Jok 5:6 Jūs pasmerkėte, **n.** teisųjį
Apr 5:12 Avinėlis, kuris buvo **n.**
Apr 6:9 sielas **n.** dėl Dievo žodžio
Apr 18:24 visų žemėje **n.** kraujas
Lk 21:16; Apd 3:15; Apr 2:13.

O

OKULTIZMAS. Žr. **BURTININKAVIMAS**

OMEGA, Apr 1:8; 21:6; 22:13.

ONA, Lk 2:36 pranašė **O.**

ORAS, Ef 2:2 valdovui, valdančiam galią **o.**
1Te 4:17 susitikti **o.** su Viešpačiu
1Ko 9:26; Apr 9:2.

OŽYS, Mt 25:32 atskiria avis nuo **o.**
Hbr 9:12 ne su **o.** ir veršių krauju
Hbr 10:4.

P

PAAIŠKINTI, Apd 8:31 Nebent kas nors **p.**

PAAUKOTI, Hbr 9:14 Kristaus, **p.** save Dievui
Hbr 10:12 visam laikui **p.** vieną auką
Hbr 11:17 galima sakyti, **p.** Izaoką
Hbr 9:28.

PABAIGA, Mt 28:20 iki santvarkos **p.**
Hbr 9:26 pasirodė santvarkų **p.**

PABALTINTAS, Mt 23:27; Apd 23:3.

PABAUDIMAS, 2Ko 2:6 žmogui pakanka **p.**

PABĖGTI, Mt 23:33 **p.** nuo pasmerkimo
2Pt 1:4 per juos **p.** nuo sugedimo
2Pt 2:20 **p.** nuo pasaulio nešvarybių

PABUČIAVIMAS, Lk 22:48 išduodi **p.**
Rom 16:16 Sveikinkite šventu **p.**

PABUSTI, Rom 13:11 atėjo valanda jums **p.**

PADALYTI, Apd 4:35; 1Ko 1:13.

PADANGTĖ. Žr. **PALAPINĖ**

PADARAS, Apr 8:9.

PADEGTI, Jok 3:6 **p.** visą gyvenimo eigą

PADĖJĖJAS, Jn 14:16 Tėvas duos kitą **p.**
Jn 14:26 **p.,** šventoji dvasia, išmokys jus
Jn 15:26 Kai ateis **p.,** kurį siųsiu jums
Jn 16:7 jeigu neišeisiu, **p.** pas jus neateis
Hbr 13:6.

PADĖKA, 1Ko 10:30 Jeigu aš valgau su **p.**
2Ko 9:12 išsilies daugeliu **p.** Dievui
1Ti 4:4 neatmestina, jei priimama su **p.**
Fil 4:6; Apr 7:12.

PADĖKOTI, Mt 26:27 paėmė taurę, **p.** davė

PADĖTI, Fil 4:3 **p.** šitoms moterims
Hbr 2:18 gali **p.** tiems, kurie mėginami
Apd 16:9.

PADĖTINIS, Mt 12:4; Lk 6:4.

PADĖTIS, Rom 13:1 valdžios užima **p.**
1Ko 7:26 atsižvelgiant į dabartinę **p.**
2Ko 11:12 lygūs su mumis **p.,** kuria giriasi
1Ti 2:2 užimančius aukštą **p.**
Mt 22:16; 1Ko 7:20; Jud 6.

PADORIAI, 1Ko 14:40 vyksta **p.** ir tvarkingai

PADORUMAS, 1Ko 12:23 įgyja daugiau **p.**

PADRĄSINIMAS, Fil 2:1 **p.** Kristuje
Hbr 13:22.

PADRĄSINTI, 1Ko 14:31 kad visi būtų **p.**
Fil 2:19 kaip jums sekasi, būčiau **p.**
1Pt 5:12.

PADŽIŪVUSI, Mk 3:3.

PAGAILTI, Mk 6:34.

PAGALBA, Rom 8:26 dvasia ateina į **p.**
1Ko 12:28 visokia **p.,** gebėjimas vadovauti
Hbr 4:16.

PAGALVOTI, Apd 5:35; Hbr 10:29.

PAGARBA, Rom 12:10 pirmi rodyti **p.**
Rom 13:7 kam baimė — baimę, kam **p.** — **p.**
1Pt 3:2 elgiatės tyrai, su didžia **p.**
Mt 2:11; Jn 9:38; Apd 10:25; Apr 4:11.

PAGARBIAI, 1Pt 3:15 romiai, labai **p.**

PAGARBINTI, Jn 12:20 Tarp atėjusių **p.**
Apd 8:27 buvo nuvykęs į Jeruzalę **p.**
Hbr 11:21 Jokūbas **p.** Dievą
Apr 7:11 angelai **p.** Dievą
Apr 11:16 dvidešimt keturi vyresnieji **p.**
Apr 13:15 **nepagarbina** žvėries statulos
Apr 19:4 keturios būtybės **p.** Dievą

PAGAUSĖTI, Rom 6:1 kad **p.** malonės?
2Ko 4:15 **p.** malonė taptų dar gausingesnė

PAGAUTI, Fil 3:12 pats esu Kristaus Jėzaus **p.**

PAGELBĖTI, Hbr 2:16 ne angelams **p.**

PAGYDYTI, Mt 13:15 ir jų **nepagydyčiau**
Lk 4:23 Gydytojau, **p.** save

PAGIEŽA, Ef 4:31 Visokia **p.,** pyktis, rūstybė

PAGIMDYTI, Mt 1:16 Marijos, kuri **p.** Jėzų
Jok 1:15 Geismas pradėjęs **p.** nuodėmę

PAGYRIMAS, 1Ko 4:5 **p.** gaus iš Dievo
Rom 2:29.

PAGYRŪNAS, 2Ti 3:2 **p.,** išpuikę
Rom 1:30.

PAGYRŪNIŠKAS, Jok 4:16.

PAGONYS. Žr. KITATAUČIAI

PAGRINDAI, Rom 2:20 pažinimo ir tiesos **p.**

PAGRINDAS, 1Ti 5:14 **p.** piktai kalbėti
Apd 18:14.

PAGRĮSTI, Hbr 11:1 Tikėjimas **p.** įsitikinimas
1Pt 3:15 jeigu pareikalautų **p.** viltį

PAGULDYTI, 1Jn 3:16 **p.** už mus savo sielą

PAGUNDA, Mt 6:13 nevesk mūsų į **p.**
Mt 26:41 melskitės, kad nepatektumėte į **p.**
1Ti 6:9 pakliūva į **p.**, į spąstus

PAGUODA, Lk 2:25 Jis laukė Izraelio **p.**
Rom 15:4 Raštų **p.** turėtume viltį
2Ko 1:3, 4; Fil 2:1.

PAGUOSTI, Jn 11:19 pas Mortą, Mariją **p.** jų
Mt 5:4; Kol 2:2.

PAIKAS, Mt 25:2 Penkios iš jų buvo **p.**

PAILGINTI, Lk 12:25 uolektimi **p.** gyvenimą
Mt 6:27.

PAINUS, 1Ti 1:4 kelia **p.** klausimus

PAJĖGTI, Apd 15:10 jungo **nepajėgėme**
Fil 4:13 visa **p.** tame, kuris mane stiprina

PAKABINTI, Apd 5:30 nužudėte, **p.** ant stulpo
Apd 10:39 susidorojo, **p.** ant stulpo
Mk 15:14; Lk 23:39; Jn 19:10, 15; Rom 6:6;
Gal 2:20.

PAKAKTI, 2Ko 12:9 Tau **p.** mano malonės
2Ko 2:6.

PAKANTUMAS, Rom 2:4 **p.**, kantrybės turtus

PAKANTUS, Ef 4:2 būkite vieni kitiems **p.**

PAKEISTI, Apd 6:14 **p.** Mozės papročius
Fil 3:21 jis **p.** mūsų varganą kūną

PAKELTI, Rom 15:1 privalome **p.** silpnybes

PAKENKTI, Lk 10:19 Jums niekas **nepakenks**
1Pt 3:13 Tikrai, kas gi jums **p.**

PAKENTĖTI, 1Pt 5:10.

PAKĘSTI, Rom 9:22 **p.** rūstybės indus

PAKYLA, Jn 19:13 Pilotas atsisėdo teismo **p.**
Apd 18:12; 25:10.

PAKILTI, Jn 3:13 žmogus nėra **p.** į dangų
Jn 6:62 išvystumėte Žmogaus Sūnų **p.**
Jn 20:17 aš juk dar **nepakilau** pas Tėvą
Apd 2:34 Dovydas **nepakilo** į dangų
Rom 10:6; Ef 4:8, 9, 10.

PAKLYDIMAS, 2Te 2:11 siunčia **p.** veikmę
1Te 2:3.

PAKLYSTI, 1Pt 2:25 buvote lyg **p.** avys
2Pt 3:17.

PAKLIŪTI, Hbr 10:31 Baisu **p.** į Dievo
1Ti 6:9.

PAKLUSTI, Rom 10:3 teisumui **nepakluso**
2Ko 10:5 mintį, kad **p.** Kristui
Hbr 5:9 išgelbėjimo visiems, kurie jam **p.**
Hbr 11:8 Tikėjimu Abraomas **p.** kviečiamas
1Pt 2:13 **p.** žmogiškam sutvarkymui
Lk 10:20; Apd 7:39; Rom 6:17; 2Ko 7:15;
Hbr 12:9.

PAKOJA, Jok 2:3.

PAKRAIPA, Apd 26:5 mūsų tikybos **p.**

PAKRIKŠTYTI, Rom 6:3 **p.** jo mirtyje
1Ko 12:13 buvome **p.** vienoje dvasioje
Mt 3:13; Apd 2:41.

PAKVIESTI, Mt 22:14 daug **p.**, bet maža
Jn 2:2; Apr 19:9.

PALAIDOTI, Apd 2:29 Dovydas buvo **p.**
Rom 6:4 Krikštu tad buvome su juo **p.**
1Ko 15:4.

PALAIKYTI, Fil 3:7 dėl Kristaus **p.** nuostoliu
Hbr 1:3 jo galingu žodžiu visa **p.**

PALANGĖ, Apd 20:9 Eutichas sėdėjo ant **p.**

PALANKUMAS, 2Ko 6:2 **P.** metu išklausiau
Lk 4:19; Apd 7:10; Rom 14:18; Ef 1:5.

PALAPINĖ, Hbr 9:11 **p.** ne rankų darbo
2Pt 1:13 kol dar esu šioje **p.**
2Ko 5:1; Hbr 8:2.

PALEISTI, Mt 27:21; Apd 3:13.

PALEISTUVĖ, Mt 21:31 mokesčių rinkėjai, **p.**
1Ko 6:15 Kristaus narius **p.** nariais
Jok 2:25 Taip ir **p.** Rahaba
Apr 17:5 **p.** ir žemės bjaurasčių motina
Apr 17:16 žvėris ims nekęsti **p.**
Lk 15:30; Hbr 11:31; Apr 17:1, 15; 19:2.

PALENKTI, 1Ko 15:27 Dievas visa **p.** jam
Fil 3:21 veikme, kuria viską sau **p.**
Hbr 2:8 Dievas jam **p.** viską

PALIEPIAMAS, 1Te 4:16 su **p.** šauksmu

PALIEPTI, Mt 4:6 Jis **p.** savo angelams

PALIESTI, Mt 8:3; 14:36; 20:34; Mk 5:30.

PALYGINIMAS, Mt 13:10 Kodėl kalbi **p.**
Mt 13:34 Be **p.** jis jiems nekalbėdavo
Mt 13:35 atversiu savo lūpas **p.**
Mt 24:32 Pasimokykite iš **p.** su figmedžiu
Lk 8:10 dėl kitų tai sakoma **p.**
Jn 16:25 **p.** jums nebekalbėsiu
Mt 15:15; Mk 4:10, 11; 12:1, 12; 13:28.

PALIKTI, Mt 19:29 **p.** ar namus, ar brolius
Rom 9:29 Jehova nebūtų palikuonių **p.**
2Ko 4:9 persekiojami, bet **nepalikti**
2Pt 2:15 **P.** tiesų taką

PALIKUONIS, Rom 9:29 Jei nebūtų **p.** palikęs
Gal 3:16 Nepasakyta: Ir **p.**
Gal 3:29 esate Abraomo **p.**

Apr 12:17 kariauti su likusiais iš jos **p.**
Rom 9:7; Gal 3:19.

PALIUDYTI, Mt 24:14 naujiena **p.** tautoms
1Ti 2:6 apie tai turi būti **p.** savo metu
1Ti 6:13 Jėzaus, kuris **p.** Poncijui Pilotui
Jn 5:37; Hbr 3:5.

PALMĖ, Jn 12:13 ir pasiėmę **p.** šakų
Apr 7:9 su **p.** šakomis rankose

PALŠAS, Apr 6:8 Ir štai išvydau **p.** žirgą

PALŪKANOS, Mt 25:27 atsiimčiau su **p.**

PALŪKININKAI, Mt 25:27 nunešti pas **p.**

PAMATAS, 1Ko 3:11 negali kloti kito **p.**
Ef 2:20 pastatyti ant apaštalų ir pranašų **p.**
Hbr 11:10 laukė miesto su tvirtais **p.**
Lk 6:48; Rom 15:20.

PAMATYTI, Jn 20:29 Patikėjai, nes mane **p.**

PAMILTI, Rom 8:37 pergalę per tą, kuris **p.**
2Ti 4:8.

PAMINTI, Hbr 10:29 **p.** po kojomis Sūnų

PAMIRŠTI, Hbr 6:10 kad **p.** jūsų darbą, meilę
Hbr 13:16 **Nepamirškite** daryti gera
2Pt 1:9 **p.**, kad buvo apvalytas

PAMIŠĘS, Jn 10:20 Jis demono apsėstas ir **p.**

PAMOKYTI, Rom 15:4 mums **p.** parašyta
1Ko 2:16 Jehovos mąstyseną, kad jį **p.**
1Ko 14:19 savo protu, kad kitus **p.**
2Ti 2:24 jis turi būti gabus **p.**
Lk 12:12; Apd 18:25; 1Te 4:1.

PAMOTI, Apd 19:33; 21:40.

PANAIKINTI, Gal 3:17 pažado **nepanaikina**
Ef 2:15 jis **p.** tą priešiškumą

PANAŠUMAS, Rom 5:14 šis turi **p.** į tą
Rom 6:5 suvienyti su juo mirties **p.**

PANAŠUS, Fil 3:21 **p.** į jo šlovingą kūną
Rom 8:3.

PANČIAI, Apd 20:23; 26:31; Kol 4:3;
Hbr 11:36.

PANEIGTI, Mt 26:70; Jn 18:25.

PANIEKA, Hbr 10:33 išstatyti viešai **p.**
Hbr 6:6.

PANIEKINAMAI, Hbr 10:29 **p.** įžeidė dvasią

PANIEKINIMAS, Hbr 11:26 Pateptojo **p.**

PANIEKINTI, Lk 23:11.

PANORĖTI, Lk 12:32 Tėvas **p.** duoti karalystę
1Ko 4:19 jeigu Jehova **p.**, atvyksiu
1Ko 12:18 narius, visus iki vieno, kaip **p.**
Jok 1:18 **P.** pagimdė mus tiesos
Jok 4:15 Jeigu Jehova **p.**, gyvensime
1Ko 15:38; Kol 1:27.

PAPASAKOTI, Apd 15:14 Simeonas **p.**, kaip

PAPILDYTI, Fil 4:17 kuris **p.** jūsų sąskaitą

PAPLITIMAS, 1Ko 7:2 dėl ištvirkavimo **p.**

PAPLOTIS, Mt 26:26 Jėzus paėmė **p.**
Lk 9:13 tik penkis duonos **p.**
1Ko 10:17 vienas **p.**, visi dalijamės tuo **p.**

PAPRASTAS, Apd 4:13 nemokyti, **p.** žmonės
Rom 12:16 laikykitės **p.** dalykų
1Ko 14:24 netikintis ar **p.** žmogus

PAPRIEŠTARAUTI, Apd 4:14 neturėjo kaip **p.**

PAPROTINTI, Rom 15:14; 1Ko 4:14.

PAPROTYS, Apd 16:21 ir skelbia **p.**
Apd 6:14; 15:1; 26:3; 1Ko 11:16.

PARAGAUTI, Hbr 6:4 **p.** dangiškosios
1Pt 2:3 **p.**, koks Viešpats maloningas
Hbr 2:9.

PARAGINTI, 2Ko 9:5; Jud 3.

PARALYŽIUOTAS, Mt 4:24; 9:2; Lk 5:24.

PARAŠYTI, Lk 21:22 kad išsipildytų, kas **p.**
Rom 15:4 kas **p.**, mums pamokyti **p.**
Mt 4:4; Apr 1:3.

PARDUOTI, Mt 19:21 **p.** turtą, išdalyk
Lk 12:33.

PAREIGA, 1Ko 7:3 Vyras teatlieka **p.** žmonai
2Te 1:3 jaučiame **p.** dėkoti Dievui

PAREIGOS, Apd 1:20 priežiūros **p.** teperima
2Ko 5:20 einame pasiuntinių **p.**
1Ti 3:1 kas siekia prižiūrėtojo **p.**

PAREIKALAUTI, Lk 11:50 **p.** pranašų kraujo
Lk 12:48 bus daug **p.**

PARENGTI, Mt 21:16 žinduklių lūpų **p.** gyrių
2Ti 2:21 **p.** kiekvienam geram darbui
2Ti 3:17 **p.** kiekvienam geram darbui
Ef 5:27.

PARODYTI, 1Jn 1:2 gyvenimas buvo **p.**
Apr 22:6.

PARPULTI, Rom 11:11 negi suklupę jie **p.**
1Ko 10:12 težiūri, kad **neparpultų**

PARUOŠTI, Mt 25:34 karalystę, **p.** jums
Jn 14:2 einu jums vietos **p.**
Rom 9:23 indams, iš anksto **p.** šlovei
1Ko 2:9 **p.** Dievas tiems, kurie jį myli
2Ko 5:5 Dievas mus **p.** ir davė dvasią
Hbr 10:5 atnašos nenorėjai, **p.** man kūną
Hbr 11:16 jis **p.** jiems miestą
Mt 11:10; 20:23; 25:41.

PARŪPINTI, 2Ko 9:10 kuris dosniai **p.** sėklos

PASAKOS, 2Ti 4:4 ausis atsuks **p.**
Tit 1:14 nekreiptų dėmesio į žydų **p.**
1Ti 1:4; 4:7; 2Pt 1:16.

PASAKOTI, 1Te 1:9 Mat jie patys **p.**
1Jn 1:2 liudijame ir **p.** apie gyvenimą

PASAULIO VALDOVAS, Jn 14:30 ateina **p.**
Jn 16:11 **p.** yra nuteistas
Ef 6:12 grumiamės su **p.**
Jn 12:31.

PASAULIS. Dar žr. GYVENAMA ŽEMĖ
Mt 24:21 kokio nėra buvę nuo **p.** pradžios
Jn 3:16 Dievas taip mylėjo **p.**
Jn 14:19 valandėlė, ir **p.** manęs nebematys
Jn 14:30 ateina **p.** valdovas
Jn 15:19 **p.** saviškius brangintų
Jn 17:16 Jie nepriklauso **p.**, kaip ir aš
Jn 18:36 Manoji karalystė nėra iš šio **p.**
Rom 1:20 ypatybės nuo **p.** sukūrimo
Rom 4:13 kad jis bus **p.** paveldėtojas
1Ko 4:9 tapome reginiu **p.**
Jok 4:4 draugystė su **p.** priešiškumas Dievui
2Pt 3:6 ano meto **p.** buvo pražudytas
1Jn 2:2 auka už viso **p.** nuodėmes
1Jn 5:19 visas **p.** yra piktojo valdžioje
Mt 25:34; Jn 8:23; 17:5, 6; Ef 1:4; 2:2;
Jok 1:27; 1Jn 2:15, 16; Apr 17:8.

PASCHA, Jn 2:13 Buvo arti žydų **P.**
Jn 6:4 Buvo arti **P.**, žydų šventė
Jn 13:1 Jėzus prieš **P.** šventę žinojo
1Ko 5:7 Kristus, mūsų **p.**, jau paaukotas
Mk 14:1; Lk 2:41; Hbr 11:28.

PASIBELSTI, Apd 12:13 Jam **p.** į vartų duris

PASIBJAURĖJIMAS, Hbr 3:17 kėlė **p.**

PASIBJAURĖTI, Hbr 3:10 aš **p.** ta karta

PASIBJAURĖTINAS, Tit 1:16.

PASIDIDINTI, Mt 23:5 ir **p.** drabužių kutus

PASIDIDŽIUOTI, Ef 2:9.

PASIDRĄSINTI, Rom 1:12 **p.** tikėjimu

PASIEKTI, Ef 4:13 visi **p.** tikėjimo vienybę
Fil 3:11.

PASIGAILĖTI, Rom 9:15 Aš **p.** to, kurio **p.**
1Ti 1:13 manęs buvo **p.**

PASIGĖRĖTINAS, 2Te 1:10 kad būtų **p.**

PASIGERTI, Ef 5:18 **nepasigerkite** vynu
1Te 5:7 ir kas **p.**, **p.** naktį
Apd 2:15.

PASIGYRIMAS, 2Ko 9:3.

PASIGROBTI, Kol 2:8 **nepasigrobtų** filosofija

PASIKARTI, Mt 27:5.

PASIKEISTI, Rom 12:2 **p.** atnaujindami protą

PASIKLIAUTI, 1Pt 4:11 **p.** Dievo stiprybe

PASIKRIKŠTYTI, 1Ko 10:2 jūroje **p.** į Mozę

PASILEIDIMAS, Ef 5:18; Tit 1:6.

PASILEIDIMO LIŪNAS, 1Pt 4:4 į tą patį **p.**

PASILIGOJĘS, 1Ko 11:30 daugelis jūsų **p.**

PASILIKTI, Jn 3:36 ant jo **p.** Dievo rūstybė.
Jn 15:4; 1Ko 7:20; 2Jn 9.

PASIMOKYTI, 1Ko 14:31.

PASINAUDOTI, 1Ko 7:21 **p.** ta galimybe

PASIPELNYMAS, 1Pt 5:2 ne dėl **p.**

PASIPELNYTI, Tit 1:11 negarbingai **p.**
Jok 4:13 versimės ir **p.**
1Ti 3:8; Tit 1:7.

PASIPIKTINTI, Mk 3:5 Jėzus **p.** apžvelgė juos
Mk 10:14 Jėzus tai matydamas **p.**
Mt 15:12; 21:15; Mk 14:4.

PASIPRIEŠINTI, Lk 21:15 nesugebės **p.**
Ef 6:13 kad piktąją dieną pajėgtumėte **p.**
Gal 2:11.

PASIPUOŠTI, Apr 21:2 **p.** dėl jaunikio
Mt 6:29.

PASIRENGIMAS, Ef 6:15 apsiavę **p.** skelbti
Mt 27:62; Jn 19:14, 31, 42.

PASIRENGTI, Lk 1:17 kad būtų **p.**
1Ti 6:18 dosnūs, **p.** dalytis

PASIRYŽIMAS, 2Ko 8:8 pranešti apie kitų **p.**

PASIRODYMAS, 1Ti 6:14 iki Kristaus **p.**
2Ti 4:1 dėl jo **p.** ir jo karalystės
2Ti 1:10; 4:8; Tit 2:13.

PASIRODYTI, Jn 21:1 Jėzus **p.** mokiniams
Apd 26:16 **p.** tau, kad paskirčiau tave
2Ko 2:9 visuose dalykuose **p.** klusnūs
Kol 3:4 Kai Kristus, mūsų gyvybė, **p.**
Tit 2:11 Juk yra **p.** Dievo malonė
Hbr 9:26 kartą visiems laikams **p.**
1Pt 4:18 kur **bepasirodys** bedievis
Mt 24:30; Lk 9:31; Apd 9:17; 2Ko 13:7;
Hbr 9:24; 1Pt 5:4; 1Jn 3:8.

PASISAMDYTI, Mt 20:1 **p.** darbininkų

PASISKOLINTI, Mt 5:42.

PASISODINTI, Lk 17:6 Išsirauk ir **p.** jūroje

PASISTATYTI, Mt 7:24 **p.** namą ant uolos

PASIŠAIPYTI, Gal 6:7 Iš Dievo **nepasišaipysi**

PASITARIMAS, Mt 27:1 vyresnieji surengė **p.**

PASITEIRAUTI, Apd 23:34 **p.**, iš kokios

PASITEISINIMAS, Lk 14:18, 19.

PASITENKINTI, 1Ti 6:6 jei **p.** tuo, ką turime

PASITIKĖJIMAS, 2Ko 5:6 turime tvirtą **p.**
Ef 3:12 dėl **p.**, kurį teikia tikėjimas juo
Hbr 3:14 saugodami pradinį **p.**
2Ko 1:15; 9:4; Hbr 13:6.

PASITIKĖTI, 2Ko 1:9 **p.** ne savimi, o Dievu
2Ko 1:18 galima **p.** Dievu
Fil 3:3 ir **p.** ne kūnu
2Te 3:4 **p.** jumis Viešpatyje

PASITRAUKTI, Apd 1:25 Judas **p.** ir nuėjo
Mk 3:7.

PASIUNTINYS, Mt 11:10 **p.**, kuris paruoš
2Ko 5:20 einame **p.** pareigas

Ef 6:20 **p.** esu, grandinėmis sukaustytas
Fil 2:25 Epafroditą, jūsų **p.**

PASIŽADĖJIMAS, 1Ti 5:12 nepaiso **p.**

PASIŽIŪRĖTI, Apd 7:31 Jam besiartinant **p.**

PASKANDINTI, Apr 12:15 ją toje upėje **p.**

PASKATA, Gal 4:18 stengtųsi iš kilnių **p.**
Fil 1:17 iš noro vaidytis, ne iš tyrų **p.**
Hbr 6:18 turėtume stiprią **p.** įsitverti

PASKELBTI, Mt 24:14 bus **p.** apie karalystę
Apd 10:42 Jis liepė **p.** žmonėms
Rom 15:19; 1Ko 9:27.

PASKIRTI, Mt 24:51 nubaus ir **p.** jam dalį
Lk 10:1 **p.** septyniasdešimt kitų
Jn 15:16 aš jus išsirinkau ir **p.**
Apd 10:42 **p.** gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas
Apd 14:23 **p.** jiems vyresniuosius
Apd 17:31 per vieną savo **p.** vyrą
Apd 26:16 kad **p.** tave tarnu ir liudytoju
1Ko 12:28 Dievas bendruomenėje **p.**
1Ti 1:12 mane **p.** į tarnystę
1Ti 2:7 buvau **p.** skelbėju ir apaštalu
Tit 1:5 miestuose **p.** vyresniuosius
Hbr 1:2 Sūnų, kurį **p.** visa ko paveldėtoju
Apd 6:3; 2Ti 1:11.

PASKIRTIS, Rom 12:4 narių **p.** nevienoda

PASKLIDĘS, Jok 1:1 dvylikai **p.** giminių
1Pt 1:1 laikiniems gyventojams, **p.**

PASKUTINĖ DIENA, Jn 6:54 jį prikelsiu **p.**
2Ti 3:1 **p.** užeis sunkūs laikai
Jok 5:3 Tarsi ugnis **p.,** ką susikrovėte
2Pt 3:3 **p.** atsiras šaipūnų
Jn 11:24; 12:48.

PASKUTINIS, Mt 19:30 daugelis pirmų bus **p.**
1Ko 15:26 **p.** priešas sunaikinta mirtis
1Ko 15:45 **P.** Adomas
Apr 22:13 aš esu pirmasis ir **p.**
Mt 20:8, 16; Mk 9:35; 1Jn 2:18; Apr 1:17.

PASLAPTIS. Dar žr. SLĖPINYS
1Ko 14:25 jo širdies **p.** atsiskleistų
2Te 2:7 **p.** tos savivalės jau veikia
Rom 2:16.

PASLĖPTI, Mt 5:14 Neįmanoma **p.** miesto
Mt 11:25 kad **p.** nuo išmintingųjų
Lk 9:45 tai buvo nuo jų **p.**
1Ko 2:7 skelbiame **p.** išmintį
Ef 3:9 slėpinys, nuo amžių **p.** Dieve
Kol 1:26 slėpinį, **p.** nuo santvarkų
Kol 3:3 gyvybė yra **p.** su Kristumi Dieve
1Te 2:5 lyg būtume norėję **p.** gobšumą
Apr 2:17 Nugalėtojui aš duosiu **p.** manos
1Ti 5:25; Apr 6:16.

PASMERKIMAS, Mt 23:33 **p.** į Geheną
Rom 5:18 vienu prasikaltimu užtrauktas **p.**
1Ko 11:29 valgo ir geria sau **p.**
Rom 8:1; 2Ko 3:9.

PASMERKTI, Rom 8:3 **p.** nuodėmę kūne
2Ko 3:6 surašytas teisynas **p.** mirčiai
Tit 3:11 pats yra save **p.**
Jok 5:6 Jūs **p.,** nužudėte teisųjį
Mt 12:7, 37, 41, 42; 20:18; Rom 8:34;
1Ko 11:32; Hbr 11:7.

PASNINKAS, Apd 27:9.

PASNINKAUTI, Mt 6:16 Kai **p.,** nebebūkite
Mk 2:18 tavo mokiniai **nepasninkauja**
Lk 5:33 Jono mokiniai dažnai **p.**
Lk 5:34 Negi versite jaunikio draugus **p.**

PASODINTI, 1Ko 3:6 Aš **p.,** Apolas palaistė
Ef 2:6 drauge **p.** dangaus erdvėse
Mt 21:33.

PASPRUKTI, 1Te 5:3 nieku gyvu **nepaspruks**

PASTANGOS, 2Pt 3:14 dėkite visas **p.**

PASTATAS, 2Ko 5:1.

PASTATYTI, Mt 16:18 ant šitos uolos **p.**
Mt 21:33 **p.** bokštą ir išnuomojęs
Rom 14:4 Jehova turi galią jį **p.**
Ef 2:20 **p.** ant apaštalų ir pranašų pamato
Hbr 3:4 kuris **p.** visa, yra Dievas
1Ko 3:14.

PASTOGĖ, 1Ko 4:11 nuogi, stumdomi, be **p.**

PASVEIKTI, Mt 8:13 Tą valandą tarnas **p.**

PAŠALIETIS, 1Te 4:12 deramai **p.** akyse
1Ti 3:7 privalus ir geras **p.** liudijimas
Mt 25:35.

PAŠALINTI, Jn 9:22 bus **p.** iš sinagogos
Jn 12:42 kad nebūtų **p.** iš sinagogos
1Ko 5:13 **P.** nedorėlį iš savo tarpo
Hbr 12:27 **p.,** kad išliktų nedrebinami

PAŠAUKIMAS, Rom 11:29 dėl **p.** nesigailės
1Ko 1:26 matote, broliai, koks jūsų **p.**
Ef 4:1 elkitės kaip verta **p.**
Fil 3:14 gaučiau aukštybių **p.**
2Ti 1:9 pašaukė šventu **p.**
Hbr 3:1 dangiškojo **p.** dalininkai
2Pt 1:10 stenkitės sutvirtinti savo **p.**
2Te 1:11.

PAŠAUKTI, Rom 8:30 iš anksto skyrė ir **p.**
1Ko 1:9 **p.** į bendrystę su jo Sūnumi
Gal 5:13 Jūs **p.** laisvei, broliai
Ef 4:4 buvote **p.** į vieną viltį
2Ti 1:9 **p.** šventu pašaukimu
1Pt 2:9 **p.** jus iš tamsos į savo šviesą
Apr 17:14 o su juo nugalės ir **p.**
1Te 4:7; 1Pt 2:21.

PAŠLAKSTYTAS, 1Pt 1:2 **p.** Jėzaus krauju
Hbr 12:24.

PAŠLOVINTI, Jn 15:8 Tuo **p.** mano Tėvas
Jn 17:1 **P.** savo sūnų
Jn 17:5 Tėve, **p.** mane pas save
Rom 8:17 kad su juo būtume ir **p.**
Jn 7:39; 12:28; 17:4, 10.

PAŠVENTINIMAS, 1Ko 1:30 tapo mums **p.**
1Te 4:3 Dievo valia, jūsų **p.**
2Te 2:13 dvasios **p.** ir dėl tikėjimo tiesa
Jn 10:22.

PAŠVENTINTI, Jn 17:17 **P.** juos tiesa
1Ko 6:11 dabar esate nuplauti, **p.**
1Ko 7:14 netikintis vyras **p.** dėl žmonos
1Te 4:7 Dievas pašaukė, kad būtume **p.**
2Ti 2:21 garbingos paskirties indas, **p.**
Hbr 10:10 **p.** Kristaus kūno paaukojimu
Hbr 13:12 Jėzus, kad **p.** tautą
1Pt 1:2 Tėvo numatymu, **p.** dvasia
1Ko 1:2; Ef 5:26; 1Ti 4:5.

PAŠVINKĘS, Ef 4:29 **p.** žodis teneišeina

PATAIKAUTI, Rom 15:1 ne **p.** sau
Rom 15:3 Kristus ne **p.** sau, bet
Ef 6:6; Kol 3:22.

PATAIKŪNIŠKAS, 1Te 2:5 **p.** kalbos

PATALAS, Hbr 13:4 nesuterštas santuokos **p.**

PATALPA, Hbr 9:6 į pirmąją palapinės **p.**

PATARĖJAS, Rom 11:34 kas yra tapęs jo **p.**

PATARNAUTI, Hbr 1:14 dvasios, siųstos **p.**
1Pt 1:12 ne sau, bet jums **p.** perduodami
Mt 4:11; 25:44; Mk 1:13; 1Pt 4:10.

PATARNAUTOJAS, Fil 1:1; 1Ti 3:8.

PATARNAVIMAS, 2Ko 8:4; 9:1.

PATEISINTI, Jn 15:22.

PATEKĖTI, 2Pt 1:19 **p.** priešaušrio žvaigždė

PATENKINTAS, Mt 3:17 Sūnus, kuriuo aš **p.**
Fil 4:11 išmokau būti **p.**
1Ti 6:8 būkime tuo **p.**

PATEPIMAS, 1Jn 2:20 turite **p.** iš Šventojo

PATEPTI, 2Ko 1:21 kuris mus **p.**, yra Dievas
Hbr 1:9 Dievas **p.** tave džiugesio aliejumi

PATYČIOS, 1Te 2:2 patyrę **p.** Filipuose
Hbr 11:36 išbandymas buvo **p.** ir plakimai

PATIKĖTI, Lk 16:11 kas jums **p.** tikruosius
2Ko 5:19 **p.** mums sutaikymo žinią
1Te 2:4 būtų **p.** geroji naujiena
2Ti 1:14 Saugok puikų tau **p.** turtą
1Pt 5:3 ne viešpataudami jums **p.**
Rom 3:2; 4:3; 1Ko 9:17; Gal 2:7; Tit 1:3.

PATIKIMESNIS, 2Pt 1:19.

PATIKLUS, Rom 16:18.

PATIKRINIMAS, Lk 19:44 neatpažinai **p.**
1Pt 2:12 **p.** dieną šlovintų Dievą

PATIKRINTI, 1Jn 4:1.

PATIKTI, Jn 8:29 visada darau, kas jam **p.**
Rom 8:8 kurie kūniški, negali **p.** Dievui
Ef 5:10 Tyrinėkite, kas **p.** Viešpačiui
Fil 2:13 teikdamas jums, kaip jam **p.**
Kol 3:20 tai **p.** Viešpačiui
1Te 2:15 Jie **nepatinka** Dievui
1Te 4:1 kaip dera elgtis, kad **p.** Dievui
2Te 1:11 užbaigtų visa gera, kas jam **p.**
Hbr 11:6 Be tikėjimo neįmanoma **p.** Dievui
Hbr 13:16; 1Jn 3:22.

PATRAUKTI, Jn 6:44 jei Tėvas **nepatraukia**

PATVIRTINTI, Jn 3:33 **p.**, Dievas tiesakalbis
Rom 3:31 Priešingai, mes įstatymą **p.**
Gal 3:15 sutartis tik žmogaus **p.**
Gal 3:17 Dievo anksčiau **p.** sandoros
Hbr 2:3 išgelbėjimas, kurį **p.**
Mt 18:16.

PAUKŠČIAI, Mt 8:20 dangaus **p.** buveines
Apr 18:2 pavirto nekenčiamų **p.** lindyne
Apd 10:12.

PAULIUS, Apd 26:24 **P.**, tu iš proto kraustaisi
Gal 1:1 **P.**, apaštalas ne iš žmonių
Fm 1 **P.**, Kristaus Jėzaus kalinys
Fm 9 aš, **P.**, senyvas žmogus
Apd 13:9; 1Ko 1:12; Tit 1:1; 2Pt 3:15.

PAVAIZDUOTI, Gal 3:1 Kristus aiškiai **p.**

PAVALDINIAI, Jn 18:36 mano **p.** kovotų
1Ko 4:1 telaiko mus Kristaus **p.**

PAVEDIMAS, Apd 26:12.

PAVEIKUS, Hbr 4:12 Dievo žodis gyvas, **p.**

PAVELDAS, Ef 1:14 mūsų **p.** laidu, dėl Dievo
Kol 1:12 gauti **p.** dalį su šventaisiais
1Pt 1:4 nesuterštam ir nenykstančiam **p.**
Ef 5:5; Hbr 9:15.

PAVELDĖTI, Mt 19:29 **p.** amžiną gyvenimą
Mt 25:34 **p.** karalystę, paruoštą jums
1Ko 15:50 kūnas ir kraujas negali **p.**
Hbr 6:12 dėl kantrybės **p.** pažadus
Mt 5:5; 1Pt 3:9; Apr 21:7.

PAVELDĖTOJAS, Mt 21:38 Tai **p.**. Eime
Rom 8:17 jei esame vaikai, tai ir **p.**
Gal 3:29 palikuonys, **p.** pagal pažadą
Ef 1:11 kuriame ir **p.** buvome pripažinti
Hbr 1:2 Sūnų paskyrė visa ko **p.**
Rom 4:13; Gal 4:7; Hbr 6:17.

PAVERGTI, Gal 2:4 kad mus **p.**
2Ti 3:6.

PAVERSTI NIEKAIS, 2Ti 1:10 Jis mirtį **p.**

PAVESTI, Lk 17:9 kad padarė, kas **p.**
Rom 6:13 **p.** save Dievui
2Ti 2:2 **p.** ištikimiems žmonėms
1Pt 3:22 jam buvo **p.** ir angelai
1Pt 4:19 **tepaveda** savo sielas

PAVIDALAS, Jn 5:37 nei jo **p.** matę
1Ko 13:12 matome neaiškų **p.**
Fil 2:6 Būdamas Dievo **p.**

PAVYDAS, Rom 10:19 sukelsiu jums **p.**
Fil 1:15 kai kurie skelbia Kristų iš **p.**
1Ti 6:4 Iš tokių dalykų kyla **p.**
1Pt 2:1 pameskite **p.**
Rom 1:29; 1Ko 3:3; Tit 3:3.

PAVYDĖTI, 1Ko 13:4 Meilė **nepavydi**
Gal 5:26 **p.** vienas kitam

PAVYDULIAUTI, 1Ko 10:22 Jehovą **p.**
2Ko 11:2 **p.** Dievo pavydulingumu

PAVYDUS, Jok 4:5 dvasios troškimai yra **p.**

PAVIENIUI, Rom 12:5 **p.** — priklausomi
1Ko 12:27 kūnas, o **p.** — nariai

PAVIRŠUTINIŠKAI, Jn 7:24 Liaukitės teisę **p.**

PAVYTI, Rom 9:31 įstatymo **nepavijo**

PAVYZDYS, 1Ko 10:11 jiems nutiko kaip **p.**
Gal 3:15 Broliai, pateiksiu žmogišką **p.**
Ef 5:1 Tad imkite **p.** iš Dievo
Fil 3:17 kurie elgiasi pagal **p.**
1Te 1:7 tapote **p.** visiems tikintiesiems
1Ti 1:16 parodytų visą kantrybę kaip **p.**
1Ti 4:12 tik būk tikintiesiems **p.**
Tit 2:7 rodydamas gerų darbų **p.**
Hbr 6:12 vangūs, bet imtumėte **p.** iš tų
Jok 5:10 kantrybės **p.** laikykite pranašus
1Pt 2:21 Kristus, palikdamas jums **p.**
1Pt 5:3 būdami **p.** kaimenei
2Pt 2:6 parodydamas bedieviams **p.**
Jn 13:15; Rom 8:29; 1Ko 4:16; Fil 3:17;
1Te 2:14; 2Te 3:9; Hbr 4:11; 8:5; Jud 7.

PAVOJUS, 1Ko 15:30 esame **p.**
2Ko 11:26 **p.** nuo plėšikų
Lk 8:23; Apd 19:27, 40; Rom 8:35.

PAŽABOTI, Jok 1:26 **nepažaboja** liežuvio

PAŽADAS, Rom 4:13 **p.**, kad bus paveldėtojas
Rom 9:4 jiems priklauso dievatarnystė, **p.**
2Ko 7:1 turėdami šituos **p.**, apsivalykime
Gal 3:29 palikuonys, paveldėtojai pagal **p.**
Hbr 6:12 dėl kantrybės paveldi **p.**
Hbr 8:6 sandoros, pagrįstos geresniais **p.**
2Pt 3:13 pagal **p.** laukiame naujo dangaus
Apd 2:39; Rom 4:14; Gal 3:16.

PAŽADĖTI, Tit 1:2 **p.** negalintis meluoti
Hbr 10:23 ištikimas tas, kuris **p.**
Hbr 11:39 nesulaukė to, kas buvo **p.**
Jok 1:12 vainiką, kurį Jehova **p.**
Jok 2:5 paveldėti karalystę, kurią **p.**
Apd 2:33; 7:5; Rom 1:2; 4:21; Hbr 11:13.

PAŽADINTI, Jn 11:11 einu jo **p.**

PAŽANGA, Fil 1:12, 25; 1Ti 4:15.

PAŽEISTI, Jok 2:10 kas nusižengia, **p.** visus

PAŽEMINIMAS, Apd 5:41 **p.** dėl jo vardo
Jok 1:10 o turtingas — dėl savo **p.**

PAŽYMĖTI, 2Te 3:14 laikykite tokį **p.**

PAŽINIMAS. Dar žr. AIŠKUS PAŽINIMAS
Lk 11:52 jūs paėmėte **p.** raktą
1Ti 2:4 pasiektų aiškų tiesos **p.**
1Ti 6:20 tariamojo **p.** prieštaringumų
1Ko 8:1; 2Pt 3:18.

PAŽINTI. Dar žr. GERAI PAŽINTI
Mt 7:20 juos **p.** iš vaisių
Jn 8:32 **p.** tiesą ir tiesa jus išlaisvins
Jn 10:14 **p.** savąsias ir manosios **p.** mane
Jn 17:3 amžinasis gyvenimas, kad jie **p.**
2Ti 3:7 nesugebančias iš tikro **p.** tiesos
2Ti 2:25.

PAŽVELGTI, Mt 14:19 **p.** į dangų ir taręs
1Pt 1:12 Į šiuos dalykus trokšta **p.** angelai

PĖDOS, 1Pt 2:21 tiksliai sektumėte jo **p.**
2Ko 12:18.

PEIKTI, 2Ko 6:3 tarnystės nebūtų dėl ko **p.**
2Ko 6:8 žeminami, **p.**

PELAI, Mt 3:12.

PELNYTI, 1Ti 6:6 dievotumu galima daug **p.**

PENĖTI, Jok 5:5 skerdimo dieną **p.** širdis

PERDUOTI, Apd 7:53; Gal 3:19.

PERDURTI, Jn 19:34 ietimi **p.** jo šoną
Jn 19:37 Jie žiūrės į tą, kurį **p.**
Apr 1:7 išvys jį tie, kurie jį **p.**

PERGALĖ, Mt 12:20 nuves į **p.** teisingumą
1Ko 15:55 Kurgi, mirtie, tavo **p.**
1Ko 15:57 Dievui, kuris suteikia **p.**
1Jn 5:4 **p.**, pergalėjusi pasaulį
Apr 6:2 išjojo, kad pasiektų galutinę **p.**

PERGALĖTI, 1Jn 5:4 štai pergalė, **p.** pasaulį

PERGAMENTAS, 2Ti 4:13 atnešk **p.**

PERGUDRAUTI, Mt 2:16 žvaigždininkai jį **p.**

PERKALBĖTI, Apd 21:14 jis nesileido **p.**

PERKELTI, Kol 1:13 **p.** į Sūnaus karalystę
Hbr 11:5 Tikėjimu Henochas buvo **p.**

PERKELTINIS, Gal 4:24.

PERLAS, Mt 7:6 nemeskite savo **p.** kiaulėms
Mt 13:45, 46; Apr 17:4; 18:12; 21:21.

PERMALDAVIMAS, Rom 3:25 davė **p.** auką
1Jn 2:2 Jis yra **p.** auka už nuodėmes
Hbr 2:17; 1Jn 4:10.

PERPLAUKTI, Apd 27:5 **P.** atvirus vandenis

PERPRASTI, Ef 3:18 **p.**, koks yra plotis
Rom 3:20; Fil 4:12.

PERSEKIOJIMAS, Mt 13:21 Užėjus **p.**
Rom 8:35 Ar priespauda? ar vargas? ar **p.**?
2Ko 12:10 džiaugiuosi **p.** dėl Kristaus
Mk 10:30; Apd 13:50; 2Te 1:4; 2Ti 3:11.

PERSEKIOTI, Mt 5:11 jus užgaulioja, **p.**
Mt 5:12 Juk taip seniau **p.** ir pranašus
Mt 10:23 Kai jus **p.** viename mieste
Mt 23:34 ir **p.** iš miesto į miestą
Lk 21:12 jus **p.**, atidavinės į sinagogas
Jn 15:20 Jeigu jie **p.** mane, **p.** ir jus
Apd 7:52 Kurio protėviai **nepersekiojo**
Apd 9:21 Jeruzalėje aršiai **p.**
1Ko 4:12 **p.** kantriai ištveriame
2Ko 4:9 **p.**, bet nepalikti
Gal 1:13 aršiai **p.** Dievo bendruomenę
2Ti 3:12 trokštantys dievotai gyventi bus **p.**
Mt 5:10.

PERSEKIOTOJAS, Mt 5:44 melskitės už **p.**
Rom 12:14 Laiminkite **p.**
1Ti 1:13 piktžodžiautojas, **p.** ir akiplėša

PERSIKELTI, Mt 17:20 **P.** iš čia tenai
Apd 16:9 **P.** į Makedoniją

PERSKIRTI, Mt 19:6 žmogus **teneperskiria**
Mk 10:9.

PERSPĖJIMAS, Tit 3:10 po antro **p.**
Hbr 12:25 kuris perdavė Dievo **p.**

PERTEKĘS, 1Ko 15:58 **p.** Viešpaties darbo
2Ko 8:7 esate **p.** tikėjimo
Mt 12:34; Rom 15:13; 2Ko 8:7.

PERTEKLIUS, Lk 21:4; 2Ko 8:2, 14.

PERTVARKOS, Apd 24:2 tautoje vyksta **p.**

PERŽENGTI, Mt 15:3 dėl savo tradicijos **p.**

PETRAS, Mt 16:16 **P.** atsakė: Tu esi Kristus
Jn 21:15 tarė **P.**: Simonai, ar myli mane
Apd 10:26 **P.** jį pakėlė sakydamas: Kelkis
Mt 26:75; Jn 18:10; Apd 8:20; 10:13.

PIEMUO, Mt 26:31 Ištiksiu **p.** ir avys
Lk 2:8 **p.** naktį saugojo bandas
Mt 9:36; 25:32.

PIENAS, 1Ko 3:2 Maitinau jus **p.**, ne kietu
Hbr 5:12 kuriems reikia **p.**, ne kieto maisto
1Pt 2:2 trokškite gryno žodžio **p.**

PIKTA, Rom 12:9 Bodėkitės to, kas **p.**

PIKTADARYS, 1Pt 2:12 peikia jus kaip **p.**
1Pt 4:15 niekas iš jūsų tenekenčia kaip **p.**

PIKTAI, 1Ti 6:1 **p.** kalbama apie Dievo
Tit 2:5 apie Dievo žodį nebūtų **p.** kalbama

PIKTAS, Ef 5:16 nes dienos yra **p.**

PIKTASIS, Mt 6:13 gelbėk mus nuo **p.**
Ef 6:16 užgesinti degančias **p.** strėles
1Jn 5:19 visas pasaulis yra **p.**

PIKTINTIS, Mt 13:57 Todėl jie ėmė juo **p.**

PYKTIS, Kol 3:8; Apr 14:10; 15:1.

PIKTNAUDŽIAUTI, 1Ko 9:18 **p.** teise

PIKTŽODIŠKAS, Apd 6:11.

PIKTŽODŽIAUTI, Mk 3:29 **p.** dvasiai
Apd 13:45 ėmė **p.** prieštarauti
Apr 16:21 Žmonės **p.** Dievui dėl krušos
1Ti 1:20; Jok 2:7; Apr 13:6.

PIKTŽODŽIAUTOJAS, 1Ti 1:13; 2Ti 3:2.

PIKTŽODŽIAVIMAS, Mt 12:31 **p.** dvasiai
Mt 26:65; Mk 14:64; Jn 10:33; Apr 2:9.

PIKTŽOLĖS, Mt 13:25 priešas prisėjo **p.**

PILIETYBĖ, Apd 22:28 įsigijau **p.** už pinigus
Fil 3:20 turime dangaus **p.**

PILIETIS, Lk 15:15; Apd 21:39.

PILYPAS 1, Mt 10:3; Jn 1:43; 6:5; 12:21.

PILYPAS 2, Apd 6:5; 8:5, 26; 21:8.

PILNAS, Ef 5:18 darykitės **p.** dvasios

PILNATVĖ, Ef 1:10 laikams pasiekus **p.**
Kol 2:10 Jūs irgi esate įgiję **p.** per jį
Ef 4:13.

PILNYBĖ, Ef 1:23.

PILOTAS, Mt 27:2 perdavė valdytojui **P.**
Mt 27:22 **P.** tarė: Ką man daryti su Jėzumi
Mk 15:15 Tada **P.** paleido jiems Barabą
Lk 23:12 Erodas ir **P.** tapo draugais
Jn 19:6 **P.** jiems tarė: Patys imkite jį
Lk 13:1; Jn 18:37; 19:12, 22; 1Ti 6:13.

PILVAS, Rom 16:18 vergauja savo **p.**
Fil 3:19 jų dievas — **p.**
Mt 12:40; 1Ko 6:13.

PINIGAI, Lk 16:14 **p.** mėgstantys fariziejai
Jn 2:15 išbarstė **p.** keitėjų monetas
1Ti 6:10 meilė **p.** blogybių šaknis
Hbr 13:5 tenebūna meilės **p.**
Apd 5:3; 1Ti 3:3.

PINIGINĖ, Lk 10:4; 12:33; 22:35, 36.

PINKLĖS, Rom 11:9.

PINTINĖ, 2Ko 11:33 buvau **p.** nuleistas
Mt 14:20.

PIRKLYS, Apr 18:3 žemės **p.** pralobo iš jos
Mt 13:45; Apr 18:11.

PIRKTI, 1Ko 7:30 kurie **p.**, — tarsi neįsigytų
Apr 13:17 negalėtų nei **p.**, nei parduoti
Apr 3:18; 18:11.

PIRMAGIMIS, Kol 1:15 visos kūrinijos **p.**
Kol 1:18 pradžia, **p.** iš mirusiųjų
Hbr 1:6 atvesdamas **P.** į gyvenamą žemę
Hbr 12:23 įrašytųjų **p.** bendruomenės
Rom 8:29.

PIRMAS, Mt 19:30 **p.** bus paskutiniai
Apd 15:7 nuo **p.** dienų išsirinko mane
Apd 26:23 **p.** prikeltas iš mirusiųjų
Kol 1:18 kad taptų visais atžvilgiais **p.**
Mk 9:35; Lk 14:7; Hbr 10:9; 3Jn 9.

PIRMASIS VAISIUS, 1Ko 15:20 jis yra **p.**
Jok 1:18 būtume tarsi **p.** iš jo kūrinių
1Ko 16:15; Apr 14:4.

PIRMIAUSIA, Mt 6:33 **p.** ieškokite karalystės

PIRMUTINIS, 1Ti 1:15 iš kurių **p.** esu aš

PIRŠTAS, Lk 11:20 išvarau demonus Dievo **p.**
Mt 23:4; Jn 20:25.

PJAUSTYTI, Hbr 11:37 mėginami, pjūklais **p.**

PJAUSTYTIS, Fil 3:2 saugokitės tų, kurie **p.**

PJAUTI, Apd 10:13 Kelkis, Petrai, **p.** ir valgyk
2Ko 9:6 kas šykščiai sėja, šykščiai ir **p.**
Gal 6:7 Ką žmogus sėja, tą ir **p.**
Gal 6:9 metui atėjus **p.** derlių
Apr 14:15 Paleisk į darbą pjautuvą ir **p.**
Mt 6:26; Lk 12:24; 1Ko 9:11.

PJOVĖJAS, Mt 13:39 **p.** — angelai
Jn 4:36 **p.** gauna atlygį

PJŪKLAS, Hbr 11:37 Jie buvo **p.** pjaustomi

PJŪTIS, Mt 9:37 **P.** didelė, darbininkų maža
Mt 13:39 **P.** — tai santvarkos pabaiga
Jn 4:35 baltuoja prinokę **p.**

PLAKTI, Mt 10:17 įdavinės ir **p.** sinagogose
Mt 23:34 Kai kuriuos **p.** sinagogose
Hbr 12:6 ką Jehova myli, tą **p.**

PLAUKAS, Lk 21:18 **p.** nuo galvos nenukris
1Ko 11:14 vyrui turėti ilgus **p.** negarbė
1Ti 2:9 ne įmantriai supintais **p.**
1Pt 3:3; Apr 9:8.

PLAUTI, Jn 13:5 ėmė **p.** mokiniams kojas

PLĖŠIKAS, Mt 21:13 darote **p.** urvą
Mk 15:27 Kartu su juo pakabino du **p.**
Jn 10:8 į mano vietą, yra vagys ir **p.**
Lk 10:30; Apd 19:37.

PLISTI, Apd 6:7 Dievo žodis toliau **p.**
2Te 3:1 kad Jehovos žodis sparčiai **p.**

PLOKŠČIASTOGIS, Apd 10:9.

PLOKŠTĖS, 2Ko 3:3 ne akmens **p.**, o kūno **p.**
Hbr 9:4.

PLOTIS, Ef 3:18; Apr 21:16.

PLUŠTI, Mt 11:28 Ateikite, kurie sunkiai **p.**
1Ko 16:16 visų, kurie bendradarbiauja ir **p.**
2Ko 11:23 Aš daug daugiau **p.**
1Te 5:12 kurie tarp jūsų **p.**
1Ti 4:10 mes **p.** ir labai stengiamės
1Ti 5:17 verti pagarbos, kurie **p.** skelbdami
Jn 4:38; 1Ko 15:10.

POILSIS, Hbr 4:3 mes įeiname į **p.**
Hbr 3:11.

POKYLIS, Mk 6:21 iškėlė **p.** savo didžiūnams

POTVARKIS, Ef 2:15 iš įsakymų, išdėstytų **p.**
Kol 2:14 ištrynė kaltinantį **p.** raštą
Lk 2:1; Apd 16:4.

POŽIŪRIS, 1Ko 9:8 Ar kalbu žmogišku **p.**
Fm 16; 1Pt 4:6.

PRABANGIAI, Lk 7:25; Jok 5:5.

PRADĖTI, Rom 9:10 Rebeka **p.** dvynius
2Ko 8:6 tą maloningą šalpos darbą **p.**
2Ko 8:10 jūs tą veiklą ne tik **p.**
Fil 1:6 kuris gerą darbą **p.**
Hbr 11:11 įgijo galios **p.** palikuonį
Jok 1:15 Geismas **p.** pagimdo nuodėmę

PRADINGTI, Kol 2:22.

PRADINIS, Hbr 6:1 **p.** mokslą apie Kristų

PRADMENYS, Hbr 5:12 apreikštojo žodžio **p.**
Gal 4:3, 9; Kol 2:8.

PRADŽIA, Kol 1:18 Jis — **p.**, pirmagimis
1Jn 1:1 Kas buvo nuo **p.**
1Jn 2:7 įsakymą, kurį turite nuo **p.**
Mt 24:8; Mk 10:6; Apr 3:14.

PRADŽIUGINTI, 2Ko 2:2 kas gi mane **p.**

PRAĖJĘS, 1Pt 4:3 Gana, kad **p.** laiką vykdėte

PRAGAIŠTANTIS, Rom 1:23; 1Pt 1:18, 23.

PRAGARAS. Žr. HADAS, GEHENA, TARTARAS

PRAGYSTI, Mt 26:34 gaidžiui **nepragydus**
Mk 14:30 gaidžiui dukart **nepragydus**

PRAGYVENIMAS, 1Ko 9:6; 2Ti 2:4.

PRAKEIKIMAS, Gal 3:13 atpirko mus iš **p.**
Apr 22:3.

PRAKEIKSMAS, Rom 12:14 užuot siuntę **p.**

PRAKEIKTAS, Jn 7:49 **p.** minia
Gal 3:13 **P.**, kuris kybo ant stulpo
1Ko 12:3; 16:22; Gal 1:8.

PRAKILNESNIS, Hbr 1:4; 8:6.

PRAKILNUSIS, Apd 24:3 mes, **p.** Feliksai

PRALAIMĖTI, Apr 12:8 **p.**, ir nebeliko jiems

PRALENKTI, 1Te 4:15 mes **nepralenksime**

PRAMOGAUTI, Lk 16:19 ištaigingai **p.**

PRANAŠAS, Mt 5:12 seniau persekiojo ir **p.**
Mt 7:15 netikrų **p.**, kurie avies kailyje
Mt 13:57 **P.** nebūna be pagarbos
Mk 13:22 atsiras netikrų **p.**
Apd 3:21 Dievas kalbėjo **p.** lūpomis
Apd 3:22 Dievas pakels **p.**, tokį kaip aš
Jok 5:10 pavyzdžiu laikykite **p.**
Apr 11:18 atsilyginti savo vergams **p.**
Apr 16:13 ištarmes iš netikro **p.** burnos
Mt 11:9; Jn 7:40; Apr 18:24; 19:20.

PRANAŠAUTI, Apd 2:17 jūsų dukterys **p.**
1Ko 13:9 **p.** iš dalies
1Ko 14:3 kas **p.**, kalba, kas žmones ugdo
Apr 10:11; 11:3.

PRANAŠAVIMAS, 1Ko 14:1 siekite **p.**
1Ko 14:39 uoliai siekite **p.**
Apr 19:10 Liudijimas apie Jėzų **p.** esmė
Rom 12:6; 1Ko 13:2.

PRANAŠĖ, Lk 2:36, 37 Dar buvo **p.** Ona
Apr 2:20.

PRANAŠESNIS, 1Ko 12:31 rodau **p.** kelią

PRANAŠYSTĖ, Mt 13:14 pildosi Izaijo **p.**
2Pt 1:20 Rašto **p.** nėra kilusi
2Pt 1:21 **p.** nėra atėjusi žmogaus valia
1Ti 1:18; 4:14; Apr 1:3.

PRANAŠUMAS, Rom 3:1 Koks tada žydo **p.**

PRANOKTI, Fil 4:7 Dievo ramybė **p.**
Gal 1:14.

PRAPULTI, Lk 19:10 gelbėti, kas buvo **p.**
Mt 15:24.

PRARAJA, Lk 16:26 tarp mūsų ir jūsų **p.**

PRARASTI, Lk 9:24 kas **p.** sielą dėl manęs
Mt 10:39; Hbr 4:1.

PRAREGĖTI, Apr 3:18 tepalo akims, kad **p.**
Mt 20:34; Lk 7:22.

PRARYTI, 2Ko 5:4 kas mirtinga, būtų **p.**
Gal 5:15 vienas kito **neprarytumėte**
1Pt 5:8 slankioja, ieškodamas ką **p.**
Apr 12:4 jai pagimdžius **p.** jos vaiką
Apr 20:9 iš dangaus krito ugnis ir juos **p.**
Hbr 10:27.

PRASIKALTIMAS, Mt 6:14 Jei atleisite **p.**
Rom 4:25 atiduotą dėl mūsų **p.**
Rom 5:15 su dovana ne kaip su **p.**
Kol 2:13 buvote mirę dėl **p.**
Mk 11:25; 2Ko 5:19; Ef 2:1.

PRASITARTI, Apd 23:22 Niekam **neprasitark**

PRASMĖ, Rom 7:6 būtume vergai nauja **p.**

PRAŠYMAS, Fil 4:6 **p.** tesidaro žinomi Dievui
Hbr 5:7 su ašaromis siuntė **p.**

PRAŠYTI, Mt 7:7 **P.** ir bus jums duota
Jn 17:9 **p.** dėl jų. Ne dėl pasaulio
Jn 17:20 **P.** ne tik dėl jų
2Ko 5:20 tarytum Dievas **p.** per mus
Ef 3:20 daugiau negu visa, ko **p.**
Hbr 12:19 žmonės **p.**, kad nebekalbėtų
Jok 1:6 tegul **p.** tikėdamas
Jok 4:3 **P.** ir negaunate
1Jn 5:14 ko tik **p.** pagal jo valią
Mt 6:8; Jn 14:13; Apd 21:39; 2Ko 6:1.

PRATĘS, Hbr 10:25 kaip kai kurie yra **p.**

PRATURTINTI, 2Ko 6:10 vargšai, **p.** daugelį

PRAŽYSTI, Fil 4:10 **p.** jūsų rūpinimasis

PRAŽUDYTI, Jn 18:9 **nepražudžiau** nė vieno
Lk 17:27.

PRAŽŪTI, Mt 18:14 nenori, kad **p.** kuris nors
Lk 15:24 sūnus buvo **p.** ir atsirado
Jn 3:16 kuris jį tiki, ne **p.**
Apd 8:20 **Tepražūva** tavo sidabras
Hbr 11:31 Rahaba **nepražuvo**
2Pt 3:9 nenori, kad kuris nors **p.**
Jud 11.

PRAŽŪTINGAS, 2Pt 2:1 įves **p.** atskalūnysčių

PRAŽŪTIS, Mt 7:13 erdvus kelias veda į **p.**
Jn 17:12 išskyrus **p.** sūnų
1Ko 1:18 einantiems į **p.** žodis
1Te 5:3 juos ištiks staigi **p.**
2Te 1:9 bus nubausti amžina **p.**
2Te 2:3 savivalės žmogus, **p.** sūnus
2Te 2:10 neteisi apgaulė einantiems į **p.**
2Pt 2:1 taip užsitraukdami greitą **p.**
2Pt 2:3 ir jų **p.** nesnaudžia
Apr 17:8 ir nueis jis į **p.**
Hbr 10:39; 2Pt 3:7, 16.

PREKIAUTI, 2Ko 2:17 Mes **neprekiaujame**
Mt 22:5.

PREKYBA, Jn 2:16 Gana daryti **p.** namus!

PREKYVIETĖ, 1Ko 10:25 mėsos **p.**

PRETORIJUS, Mt 27:27; Jn 18:28.

PRETORIONAI, Fil 1:13 išgarsėjo tarp visų **p.**

PRIBRĘSTI, Gal 4:4.

PRIDERĖTI, Lk 3:8 Duokite vaisių, **p.** atgailai
Hbr 7:26.

PRIDĖTI, Apr 22:18 jeigu kas prie jų ką **p.**

PRIDURTI, Gal 2:6 nieko įžymieji **nepridūrė**

PRIEGLOBSTIS, Lk 16:22.

PRIĖJIMAS, Ef 2:18; 3:12.

PRIEKAIŠTAS, 1Te 5:23 be **p.**, kai Kristus bus
1Ti 3:10 jei bus be **p.**, tetarnauja
Tit 1:7 prižiūrėtojas turi būti be **p.**
Hbr 8:7 pirmoji sandora būtų buvusi be **p.**

PRIĖMIMAS, Lk 5:29 surengė **p.** vaišes

PRIEMONĖ, 2Ko 10:2 imtis griežtų **p.**

PRIESAIKA, Hbr 6:17 Dievas pridėjo **p.**
Hbr 7:20, 28.

PRIESAKAS, Mt 15:9 tėra žmonių išgalvoti **p.**
Kol 2:22 klausote žmonių **p.** ir mokymų
1Ti 1:5 Šio **p.** tikslas yra meilė
1Ti 1:18 Šį **p.** perduodu tau, Timotiejau

PRIESPAUDA, Mt 24:9 atiduos jus **p.**
Jn 16:33 Pasaulyje jūsų laukia **p.**
2Te 1:6 atmokėti prispaudėjams **p.**
Hbr 11:37 kentė nepriteklių, **p.**
Rom 8:35.

PRIEŠ, Mt 12:30 Kas ne su manimi, **p.** mane
Rom 8:31 Dievas už mus, tai kas **p.** mus

PRIEŠAS, Mt 10:36 **p.** taps namiškiai
Mt 13:39 jas pasėjęs **p.** — Velnias
Rom 12:20 jei tavo **p.** alksta, pavalgydink
1Ko 15:25 padės visus **p.** jam po kojomis
1Ko 15:26 paskutinis **p.** sunaikinta mirtis
Jok 4:4 pasaulio draugas darosi Dievo **p.**
Mt 22:44; Rom 11:28.

PRIEŠAUŠRIS, 2Pt 1:19 patekės **p.** žvaigždė

PRIEŠGYNIAUJANTIS, Tit 1:9 drausminti **p.**

PRIEŠINGAI, Rom 16:17.

PRIEŠINGAS PRIGIMČIAI, Jud 7

PRIEŠININKAS, Lk 21:15 **p.** nesugebės
Fil 1:28 ir nesiduodate **p.** išgąsdinami
1Ti 5:14 neduotų **p.** pagrindo piktai kalbėti
Tit 2:8 kad **p.** būtų sugėdintas
Hbr 10:27 pyktis, prarysiantis **p.**
1Pt 5:8 **p.** Velnias slankioja aplinkui

PRIEŠINTIS, Mt 5:39 **nesipriešink** piktam
Apd 7:51 jūs **p.** šventajai dvasiai
Jok 4:6 Dievas išpuikėliams **p.**
Jok 4:7 **p.** Velniui, ir jis bėgs nuo jūsų
Jok 5:6 Argi jis jums **nesipriešina**
1Pt 5:9 **p.** jam, likdami tvirti
2Ti 4:15; Hbr 12:4.

PRIEŠIŠKUMAS, Rom 8:7 **p.** Dievui
1Te 2:2 nepaisydami didelio **p.**
Jok 4:4 draugystė su pasauliu yra **p.** Dievui

PRIEŠKIEMIS, Mk 14:68 Ir jis išėjo į **p.**

PRIEŠTARAUTI, 2Ti 3:8 taip ir šitie **p.** tiesai
Apd 18:13; 1Ti 1:10.

PRIEŠTARINGUMAI, 1Ti 6:20 pažinimo **p.**

PRIEVAIZDA, Lk 16:2.

PRIEVAIZDAS, Lk 12:42 Kas tas ištikimas **p.**
1Ko 4:1 Dievo slėpinių **p.**
Tit 1:7 Dievo **p.** turi būti be priekaišto

PRIEVAIZDAVIMAS, 1Ko 9:17; Kol 1:25.

PRIEVAIZDO PAREIGOS, Ef 3:2.

PRIEVARTA, 1Pt 5:2 ne iš **p.**, bet noriai
Fm 14.

PRIEVOLĖ, Hbr 9:10 kūniškas **p.**, uždėtas iki

PRIEŽASTIS, 2Ti 1:12 Dėl šitos **p.** ir kenčiu
Hbr 5:9 tapo **p.** amžino išgelbėjimo

PRIEŽIŪRA, Apd 1:20 Jo **p.** pareigas teperima

PRIGESTI, 2Ti 1:6 neleistum **p.** dovanai

PRIGIMTINĖ MEILĖ, 2Ti 3:3 neturintys **p.**

PRIGIMTINIS, Rom 1:27; 1:31; 11:24.

PRIGIMTIS, Ef 2:3 iš **p.** rūstybės vaikai
2Pt 1:4 dieviškos **p.** dalininkais
Rom 1:26; 2:14; 11:24; 1Ko 11:14.

PRIIMTI, Mk 9:37 Kas **p.** vieną tokį vaikelį
Mk 10:15 kas **nepriima** Dievo karalystės
Lk 15:2 Šitas **p.** nusidėjėlius
Jn 1:11 savieji jo **nepriėmė**
Fil 4:9 Ką išmokote, **p.**, girdėjote
Rom 14:1; 16:2; Fil 2:29.

PRIIMTINAS, 1Pt 2:5 **p.** Dievui aukas
Rom 12:1; 2Ko 13:7; 1Ti 2:3.

PRIKALTI, Mt 20:19 nuplaktų, **p.** prie stulpo
Mk 15:25 trečia valanda, kai jį **p.**
Lk 24:7 **p.** prie stulpo, trečią dieną prisikelti
Apr 11:8 kur ir jų Viešpats buvo **p.**
Mt 26:2; 1Ko 1:13; Gal 6:14.

PRIKĖLIMAS, Rom 6:5 **p.** panašumu
Apr 20:6 turi dalį pirmajame **p.**

PRIKELTI, Mt 28:7 pranešti, kad jis **p.**
Lk 20:37 mirusieji **p.**, Mozė leido suprasti
Apd 2:24 **p.**, išvaduodamas iš mirties
1Ko 15:44 **p.** dvasinis kūnas
2Ko 4:14 tas, kuris **p.** Jėzų, prikels mus
Kol 3:1 su Kristumi buvote **p.**
Hbr 11:35 Moterys atgavo **p.** mirusiuosius
Jn 6:39, 40, 44, 54; 1Ko 15:17, 42; Ef 1:20;
2:6; Kol 2:12.

PRIKIŠTI, Tit 2:8 žodžius, kuriems nėra ko **p.**

PRIKLAUPTI, Fil 2:10 Jėzaus vardui **p.**

PRIKLAUSYTI, Apd 7:45 į kraštą, **p.** tautoms
Rom 9:11 toliau **p.** ne nuo darbų
Rom 13:7 Atiduokite visiems, kas **p.**

PRILYGINTI, Jn 5:18 **p.** save Dievui
Mt 20:12.

PRIMINIMAS, Apd 10:4 akivaizdon kaip **p.**
2Pt 1:13 žadindamas jus **p.**
2Pt 3:1 **p.** žadinu aiškų mąstymą

PRIMINTI, 2Pt 1:12 būsiu pasirengęs **p.**
3Jn 10.

PRIPAŽINTI, Apd 24:14 tavo akivaizdoje **p.**
Rom 8:29 tiems, kuriuos **p.** pirmiausia
Rom 8:33 Dievas **p.** juos teisiais
Rom 11:2 savo tautos, kurią **p.** pirmiausia
1Ko 16:18 **p.** tokius žmones
2Ko 1:13; 10:18.

PRIPAŽINTI TEISIU, Rom 3:24 išpirkimu **p.**
Rom 5:1 būdami **p.** puoselėkime taiką
Jok 2:24 žmogus **p.** dėl darbų
Rom 2:13; 3:20; 5:9; 8:30; Gal 2:16;
Jok 2:21, 25.

PRIPILDYTI, Mt 23:32.

PRIRAGINTI, Mt 14:22.

PRISAKYTI, 2Ti 2:14 **p.** nekovoti dėl žodžių
Apd 1:4.

PRISCILĖ, Apd 18:2, 18, 26.

PRISIDĖTI, Apd 17:4 įtikėjo, **p.** prie Pauliaus
1Ti 5:22 prie nuodėmių **neprisidėk**
Apr 18:4 **neprisidėtumėte** prie nuodėmių

PRISIEKINĖTI, Mt 5:34.

PRISIEKTI, Apd 2:30 Dievas jam siekte **p.**
Hbr 6:13 neturėdamas kuo aukštesniu **p.**
Apd 2:30.

PRISIKĖLIMAS, Mt 22:30 Per **p.** nei ves
Jn 11:25 Aš esu **p.** ir gyvenimas
Apd 24:15 bus teisiųjų, neteisiųjų **p.**
1Ko 15:42 Šitaip ir su mirusiųjų **p.**
Fil 3:11 pasiekčiau ankstyvąjį **p.**
2Ti 2:18 esą **p.** jau įvykęs
Hbr 11:35 kad gautų geresnį **p.**
1Ko 15:12, 13, 21; Fil 3:10; Hbr 6:2.

PRISIKELTI, Jn 5:29 darė gera, **p.** gyventi
1Te 4:16 mirusieji Kristuje **p.** pirmiausia.

PRISIMINTI, Apd 10:31 **p.** Dievo akivaizdoje
Hbr 2:6 Kas tas žmogus, kad jį **p.**
Hbr 13:7 **P.** tuos, kurie vadovauja
Lk 23:42.

PRISIPILDYTI, Apd 4:31.

PRISIRIŠĘS, Mt 10:37; 2Ko 7:15.

PRISIRIŠIMAS, Rom 12:10 puoselėkite **p.**
1Ko 8:7 Dėl **p.** prie stabo valgo

PRISISTATINĖTI, 2Ko 3:1.

PRISKAITYTI, Lk 22:37.

PRISLĖGTAS, 2Ko 5:4 **p.** vaitojame
Lk 4:18; Fil 2:26; 1Te 5:14.

PRISPAUDIMAS, 2Ko 4:17 laikinas **p.**

PRISPAUSTI, 2Ko 1:8.

PRISTATYTI, 2Ko 11:2 **p.** kaip mergelę
Rom 16:1.

PRITARIMAS, 2Ti 2:15 būti vertas Dievo **p.**

PRITARTI, Lk 11:48 jiems **p.**: pranašus žudė
Apd 8:1 Saulius **p.** Stepono nužudymui

PRIVALĖTI, Gal 5:3; 1Jn 2:6.

PRIŽIŪRĖTOJAS, Apd 20:28 paskyrė jus **p.**
1Ti 3:1 kas siekia **p.** pareigų
1Ti 3:2 Todėl **p.** turi būti nepeiktinas
1Pt 2:25 pas savo sielų ganytoją ir **p.**
Tit 1:7.

PROGA, 2Ko 5:12 suteikiame **p.** mumis girtis
Fil 4:10 tik neturėjote tam **p.**
Hbr 11:15 būtų turėję **p.** sugrįžti

PROKONSULAS, Apd 13:7; 18:12; 19:38.

PROSENIAI, Mt 15:2.

PROTAS, Mt 22:37 visa savo siela ir visu **p.**
Apd 26:24 mokslai veda tave iš **p.**
Rom 12:2 pasikeiskite atnaujindami savo **p.**
2Ko 3:14 Jų **p.** buvo atbukinti
2Ko 4:4 santvarkos dievas apakino **p.**
2Ko 11:23 Atsakysiu kaip **p.** netekęs
Fil 4:7 saugos jūsų širdis ir **p.**
Hbr 8:10 įdėsiu savo įstatymus jiems į **p.**
1Pt 1:13 Todėl nuteikite **p.** veiklai
Lk 15:17; Rom 7:25; 14:5; 1Ko 1:19;
Apr 17:9.

PROTAVIMAS, Rom 1:28 netinkamo **p.**

PROTĖVIS, Apd 22:3 pagal **p.** Įstatymą
1Pt 1:18 gyvensenos, kurią perėmėte iš **p.**
2Ti 1:3; Hbr 11:2.

PROTINGAS, Mt 11:25 nuo išmintingųjų, **p.**
1Ko 1:19 atmesiu **p.** protą
Apr 13:18.

PROTINTI, 1Te 5:12 vadovauja jums ir jus **p.**
2Te 3:15 **p.** kaip brolį
Apd 20:31; Kol 1:28; 1Te 5:14.

PSALMĖ, Lk 20:42; Ef 5:19; Jok 5:13.

PUIKAVIMASIS, 1Jn 2:16 **p.** ištekliais

PUIKYBĖ, 1Ti 3:6 kad nepasikeltų į **p.**
Mk 7:22.

PUIKUS, Rom 10:15 naujieną apie **p.** dalykus
2Ti 1:14 Saugok tą **p.** tau patikėtą turtą
Jok 3:13.

PULTI, Rom 14:4 Ar jis stovi, ar **p.**
Apr 3:9.

PUODŽIUS, Mt 27:7 nupirko **p.** sklypą
Rom 9:21 Argi **p.** neturi galios moliui

PUOSELĖTI, Apd 24:15 viltį, kurią ir jie **p.**

PUOŠTI, Tit 2:10 visu kuo **p.** Dievo mokymą
1Pt 3:3 tegul **p.** jus ne išorė

PUOŠTIS, 1Ti 2:9 **p.** kukliai
1Pt 3:5 šventos moterys irgi taip **p.**

PURPURAS, Apd 16:14.

PURVAS, Jok 1:21 atsikratykite visokio **p.**
Jn 9:6.

PURVYNAS, 2Pt 2:22 kiaulė voliotis **p.**

PUSBROLIS, Kol 4:10 Barnabo **p.** Morkus

PŪSTELĖTI, Jn 20:22 **p.** į juos ir tarė

PŪSTIS, 1Ko 4:6 tam, kad **nesipūstumėte**
1Ko 13:4 Meilė nesigiria, **nesipučia**
1Ko 5:2.

R

RABI, Mt 23:8 jūs nesivadinkite **r.**
Jn 1:38; 3:2.

RACHELĖ, Mt 2:18 **R.** verkė savo vaikų

RAGAS, Apr 17:12 Dešimt **r.**, kuriuos matei

RAGAUTI, Mt 16:28 **neragaus** mirties
Kol 2:21 Neimk, **neragauk**, neliesk

RAGINTI, Apd 14:22 **r.** juos pasilikti tikėjime
1Te 2:11 kaip tėvas savo vaikus **r.**
1Ti 6:2 Taip mokyk ir **r.**
2Ti 4:2 **r.** su visu kantrumu
Tit 2:15 Kalbėk tai, **r.**, drausmink
Hbr 3:13 **r.** vieni kitus kasdien

Hbr 10:25 **r.** vieni kitus
Apd 11:23; Rom 12:8; 1Ko 16:15; 2Ko 2:8; Fil 4:2; Kol 3:16; 1Te 4:1; 5:14; Tit 1:9; Hbr 13:19.

RAHABA, Hbr 11:31 Tikėjimu **R.** nepražuvo
Jok 2:25 **R.** buvo pripažinta teisia

RAIŠČIAI, Kol 2:19 per **r.** aprūpinamas

RAJŪNAS, Tit 1:12 pikti žvėrys, tingūs **r.**

RAKTAS, Mt 16:19 tau dangaus karalystės **r.**
Lk 11:52 paėmėte pažinimo **r.**
Apr 1:18 turiu mirties bei hado **r.**
Apr 20:1 angelą su bedugnės **r.**
Apr 3:7; 9:1.

RAMA, Mt 2:18.

RAMIAI, 1Te 4:11 būkite nusistatę gyventi **r.**
2Te 3:12.

RAMYBĖ. Dar žr. TAIKA
Mt 10:34 Atėjau nešti ne **r.**, o kalavijo
Lk 2:14 o žemėje **r.** žmonėms, kuriems
Jn 14:27 duodu jums savo **r.**
Rom 16:20 **r.** Dievas sutrins Šėtoną
Fil 4:7 Dievo **r.**, pranokstanti supratimą
1Te 5:3 sakys: „**R.** ir saugumas!“
Jn 16:33.

RANKA, Lk 9:62 uždėjęs **r.** ant arklo
Jn 12:38 kam apreikšta Jehovos **r.**
1Ti 4:14 vyresniųjų tarybos **r.** uždėjimu
Hbr 10:31 pakliūti į gyvojo Dievo **r.**
1Pt 5:6 nusižeminkite po galinga Dievo **r.**
2Ko 5:1; Hbr 9:11.

RĄSTAS, Lk 6:42 ištrauk **r.** sau iš akies

RASTI, Mt 7:7 ieškokite ir **r.**
Mt 7:8 kiekvienas ieškantis **r.**
Lk 12:37 šeimininkas parvykęs **r.** budinčius
Apr 9:6.

RAŠALAS, 2Ko 3:3 ne **r.**, gyvojo Dievo dvasia
2Jn 12; 3Jn 13.

RAŠYTI, Jn 5:46 jis **r.** apie mane
Jn 19:21 **Nerašyk**: Žydų karalius
Apr 21:5.

RAŠTAI, Mt 21:42 Ar niekada neskaitėte **R.**
Mt 22:29 nepažįstate nei **R.**, nei Dievo
Lk 24:27 kas apie jį visuose **R.** pasakyta
Lk 24:32 kalbėjo ir atvėrė **R.** prasmę
Lk 24:45 atvėrė protus, kad suvoktų **R.**
Jn 5:39 Jūs tyrinėjate **R.**, nes
Apd 17:2 diskutavo remdamasis **R.**
Apd 17:11 kasdien atidžiai tyrinėjo **R.**
Apd 18:24 iškalbingas vyras, išmanė **R.**
Rom 15:4 ištvermės ir **R.** paguodos
2Ti 3:15 nuo kūdikystės pažįsti **r.**
2Pt 3:16 iškraipo, kaip ir kitus **R.**
Jn 5:47; 1Ko 15:3, 4.

RAŠTAS, Mt 19:7 Mozė liepė duoti skyrybų **r.**
Lk 4:21 Šiandien **R.** žodžiai yra išsipildę
Jn 10:35 **R.** negali būti atšauktas
Jn 13:18 turi išsipildyti **R.**
Kol 2:14 mus kaltinantį potvarkių **r.**
2Ti 3:16 Visas **R.** yra Dievo įkvėptas
2Pt 1:20 **R.** pranašystė nėra kilusi
Jn 20:9; Apd 8:32; Jok 4:5.

RAŠTININKAS, Apd 19:35 miesto **r.**

RAŠTŲ ŽINOVAI, Mt 5:20 jei neviršysite **R.**
Mt 7:29 jis mokė ne kaip jų **R.**
Mt 9:3; 17:10; Lk 5:21, 30.

RATAS, Mk 6:6 jis leidosi **r.** per kaimus

RAUDOJIMAS, Mt 2:18 Ramoje verksmas, **r.**

RAUDONAS, Apr 17:3 skaisčiai **r.** žvėries
Mt 27:28.

RAUDONOJI JŪRA, Hbr 11:29 perėjo per **R.**
Apd 7:36.

RAUDOTI, Jn 16:20 jūs verksite ir **r.**

RAUGAS, Mt 16:6 fariziejų ir sadukiejų **r.**
Lk 13:21 panaši į **r.**, kurį moteris įmaišė
1Ko 5:7 Atsikratykite senojo **r.**
1Ko 5:7 jūs ir esate be **r.**
Gal 5:9 Truputis **r.** įraugina visą maišymą
Mt 13:33; 16:12; Mk 8:15; Lk 12:1.

RAUGĖS. Žr. PIKTŽOLĖS

RAUPSUOTAS, Lk 5:12.

RAUPSUOTASIS, Mt 11:5; 26:6; Lk 4:27.

REGA, Apd 9:12.

REGĖJIMAS, Mt 17:9 nepasakokite apie šį **r.**
2Ko 5:7 gyvename tikėjimu, ne **r.**
Apd 16:9; 2Ko 12:1.

REGĖTI, Mt 5:8 tyraširdžiai **r.** Dievą
Jn 8:56 Abraomas džiūgavo galėsiąs **r.**
Hbr 11:13 iš tolo juos **r.** ir sveikindami
1Ti 6:16.

REGIMA, Kol 1:16 kas **r.** ir kas neregima

REGINYS, 1Ko 4:9 tapome **r.** pasauliui

REGZTI, Apd 4:25 ko žmonės tuštybes **r.**

REIKALAI, 1Te 4:11 savais **r.** ir darbuotis
2Ti 2:4 karys neužsiima pragyvenimo **r.**
Apd 6:3.

REIKALAVIMAS, Rom 8:4 Įstatymo **r.**

REIKALINGESNIS, Fil 1:24.

REIKĖTI, Mt 6:32 Tėvas žino, kad viso to **r.**
Rom 12:3 nemanykite geriau negu **r.**
1Ko 12:21 Akis: „Man tavęs **nereikia**“
Rom 16:2; Hbr 5:12; 7:27.

REIKŠTI, Apd 2:12 Ką gi tai galėtų **r.**

RELIGIJA. Žr. DIEVOGARBA, GARBINIMAS

RENGTIS, 1Ko 14:8 kas gi **r.** į mūšį
1Ti 2:9 kad moterys **r.** tvarkingai

RIAUMOJIMAS, Lk 21:25 dėl jūros **r.**, šėlsmo
RIAUMOTI, 1Pt 5:8 Velnias lyg **r.** liūtas
RIETENOS, 1Ti 6:5 **r.** dėl menkniekių
RIJŪNAS, Mt 11:19.
RIMBAS, Jn 2:15 Pasidaręs iš virvelių **r.**
RIMTA, Fil 4:8 visa, kas **r.**, visa, kas teisu
RIMTAS, 1Ti 3:8 patarnautojai turi būti **r.**
1Ti 3:11; Tit 2:2.
RIMTUMAS, 1Ti 3:4 klausančius su tikru **r.**
RINKLIAVA, 1Ko 16:1, 2.
RINKTI, Mt 12:30 kas su manimi **nerenka**
RINKTIS, Lk 11:29 Minioms gausiai **r.**
Apd 2:46.
RINKTUVĖ, Mk 12:41; Lk 21:1.
RIŠTI, Mt 23:4 Jie **r.** sunkias naštas
RYTAI, Mt 2:1 žvaigždininkai iš **r.**
Mt 8:11; 24:27; Lk 13:29.
RYTAS, Apr 2:28 duosiu jam **r.** žvaigždę
Apr 22:16 atžala, skaisti **r.** žvaigždė
Mk 1:35; Apd 28:23.
RITINYS, Lk 4:17 padavė pranašo Izaijo **r.**
2Ti 4:13 atnešk taip pat **r.**
Hbr 10:7 knygos **r.** apie mane parašyta
Apr 5:5 jis atvynios **r.**
Gal 3:10.
RYŽTIS, Rom 5:7 **r.** numirti už geradarį
ROJUS, Lk 23:43 su manimi būsi **r.**
2Ko 12:4 buvo staigiai nuneštas į **r.**
Apr 2:7.
ROMĖNAI, Jn 11:48; Apd 25:16; 28:17.
ROMIAI, 2Ti 2:25 **r.** aiškinti
1Pt 3:15 darykite tai **r.** ir labai pagarbiai
ROMOS PILIETIS, Apd 16:37 **R.** nuplakė
Apd 23:27.
ROMUMAS, 1Ko 4:21 su meile ir **r.** dvasia
2Ko 10:1 maldauju su Kristaus **r.**
Gal 6:1 mėginkite **r.** dvasioje jį pataisyti
Gal 5:23; 1Ti 6:11; Tit 3:2.
ROMUS, Mt 5:5 Laimingi **r.**
Mt 11:29 aš **r.** ir nuolankios širdies
Mt 21:5 Jis **r.** būdo ir sėdi ant asilo
1Pt 3:4 apdaru tykios ir **r.** dvasios
ROPLIAI, Apd 10:12 **r.** bei dangaus paukščių
RŪBAS, Lk 15:22 Greičiau atneškite **r.**
Lk 20:46 patinka vaikštinėti ilgais **r.**
Apr 7:14 išplovė savo **r.** ir išbalino
Mk 16:5; Apr 6:11; 7:9, 13.
RUBENAS, Apr 7:5.
RŪDYS, Jok 5:3.
RŪKAS, Jok 4:14 esate **r.**, kuris trumpam
RUNGTYNIAUTI, Fil 1:15 iš pavydo ir **r.**
RUNGTIS, 2Ti 2:5 Ir kas **r.** žaidynėse
RUOŠTIS, Lk 21:14 širdis **nesiruošti** iš anksto
RŪPESČIAI, Mk 4:19 šios santvarkos **r.**
1Ko 7:32 Noriu, kad neturėtumėte **r.**
Mt 6:34; 13:22; Lk 8:14; 21:34.
RŪPESTINGAI, 2Ti 1:17 jis **r.** manęs ieškojo
RŪPĖTI, Mt 22:5 pakviestiesiems **nerūpėjo**
1Ko 7:32 Nevedusiam **r.** Viešpaties reikalai
RŪPINIMASIS, Fil 4:10 pražydo **r.** manimi
RŪPINTIS, 1Ko 12:25 nariai vieni kitais **r.**
2Ko 8:21 viskuo **r.** sąžiningai
1Ti 4:16 Nuolat **r.** visu tuo
1Ti 5:8 Kas **nesirūpina** savaisiais
RŪSTAUTI, Ef 4:26 **R.**, vis dėlto nenusidėkite
RŪSTYBĖ, Jn 3:36 ant jo pasilieka Dievo **r.**
Ef 4:26 tegul saulė nenusileidžia ant jūsų **r.**
Jok 1:20 žmogaus **r.** nevykdo teisumo
Apr 11:18 atėjo ir tavo **r.**
Rom 9:22; 12:19; 13:4; 1Te 5:9; Apr 19:15.
RŪŠIS, Jok 3:7 visų **r.** žvėris, paukščius
RŪTA, Mt 1:5.

S

SADUKIEJAI, Mt 3:7; 22:23; Apd 23:6, 7, 8.
SAIKAS, Mt 7:2 kokiu **s.** seikite, tokiu ir jums
Lk 6:38 **S.** gerą, prikimštą, sukratytą
1Te 2:16 nuolatos pildo savo nuodėmių **s.**
1Ti 1:14 malonė išsiliejo be **s.**
Rom 12:3.
SAIKDINTI, 1Te 5:27 **S.** jus Viešpačiu
SAITAS, Ef 4:3 esate susieti taikos **s.**
Kol 3:14 meilę — tobulas vienybės **s.**
SALA, Apr 6:14; 16:20.
SALDUS, Jok 3:11 Argi gali trykšti **s.**, ir kartus
SALEMAS, Hbr 7:2 **S.** karalius
SALIAMONAS, Mt 6:29 **S.** visoje savo šlovėje
Mt 12:42 čia daugiau negu **S.**
Apd 7:47.
SALOMĖ, Mk 15:40; 16:1.
SAMARIETIS, Lk 10:33 vienas **s.** pagailėjo
Jn 4:9 žydai nebendrauja su **s.**
Mt 10:5; Lk 17:16; Apd 8:25.
SAMDINYS, Lk 15:19 Priimk mane savo **s.**
SĄMYŠIS, Apd 19:29.
SĄMOKSLAS, Apd 23:13.
SĄMONINGAI, Hbr 10:26 **s.** nuodėmiaujame
SAMSONAS, Hbr 11:32.
SAMUELIS, Hbr 11:32.
SĄNARYS, Ef 4:16; Kol 2:19; Hbr 4:12.
SANDALAI, Jn 1:27 nevertas **s.** dirželio atrišti
Mk 6:9.

SANDORA, Mt 26:28 tai manasis **s.** kraujas
Lk 22:29 sudarau su jumis **s.**
1Ko 11:25 naujoji **s.** mano kraujyje
2Ko 3:6 būti tarnais naujos **s.**
2Ko 3:14 kai skaitoma senoji **s.**
Gal 4:24 šios moterys yra dvi **s.**
Hbr 8:6 geresnės **s.** tarpininkas
Hbr 9:17 **s.** pradeda veikti sulig
Hbr 12:24 naujos **s.** tarpininko Jėzaus
Apd 7:8; Rom 9:4; Hbr 7:22; 9:16.

SANGULIAVIMAS, Rom 13:13.

SANTARVĖ, Rom 14:19 siekime, kas kuria **s.**

SANTUOKA, Hbr 13:4 Tebūna gerbiama **s.**

SANTVARKA, Mt 13:39 Pjūtis tai **s.** pabaiga
Mt 24:3 ženklas, kad ši **s.** baigiasi
2Ko 4:4 šitos **s.** dievas apakino
Gal 1:4 išvaduotų iš dabartinės piktos **s.**
Hbr 1:2 per kurį ir **s.** nustatė
Mt 28:20; Mk 10:30; Lk 18:30; 1Ti 6:17.

SAPFYRA, Apd 5:1 Ananijas su žmona **S.**

SARA, Hbr 11:11 Tikėjimu **S.** įgijo galios
1Pt 3:6 **S.** klausė Abraomo
Rom 9:9.

SĄRAŠAS, 1Ti 5:9 Į **s.** tebūna įtraukta našlė

SARGYBA, Mt 27:66.

SĄSKAITA, Rom 9:28 Jehova suves **s.** žemėje
1Ko 13:5 nelaiko nuoskaudų **s.**
Fm 18 ką skolingas, įrašyk į mano **s.**
1Ko 9:7.

SAUGOTI, Fil 4:7 Dievo ramybė **s.** jūsų širdis
Apr 16:15 **s.** savo drabužius
Ef 5:29.

SAUGOTIS, Mt 7:15 **S.** netikrų pranašų
Mt 10:17 **S.** žmonių, nes jie
1Pt 2:11 raginu **s.** kūno geismų
Jok 1:27.

SAUGUMAS, 1Te 5:3 jie sakys: Ramybė ir **s.**

SAULĖ, Mt 13:43 Teisieji spindės kaip **s.**
Apd 2:20 **S.** pavirs tamsa
Lk 21:25; Apr 7:16.

SAULĖTEKIS, Apr 16:12 kelias karaliams iš **s.**

SAULIUS 1, Apd 7:58 vyro, vardu **S.**
Apd 8:1 **S.** pritarė Stepono nužudymui
Apd 9:4 **S.**, kodėl mane persekioji
Apd 13:9 **S.**, dar vadinamas Pauliumi
Apd 9:1; 11:25; 12:25; 13:1; 22:7; 26:14.

SAULIUS 2, Apd 13:21.

SAVAVALIAUTOJAS, 2Te 2:8 **s.** ir apsireikš
Mt 7:23; Apd 2:23; 1Ti 1:9; 2Pt 2:7.

SAVAVALIS, Tit 1:7; 2Pt 2:10.

SAVAVALIŠKAS, 2Pt 2:8.

SAVIEJI, Jn 1:11 atėjo, bet **s.** jo nepriėmė

SAVIKLIOVA, 2Ko 11:17 su pagyrūniška **s.**

SAVIMYLA, 2Ti 3:2 žmonės bus **s.**

SAVIŠKIS, Jn 15:19 pasaulis **s.** brangintų

SAVITVARDA, 1Pt 3:14 nepraraskite **s.**

SAVIVALĖ, 2Ko 6:14 Kas sieja teisumą su **s.**
2Te 2:7 paslaptis tos **s.** jau veikia
Hbr 1:9 mylėjai teisumą ir nekentei **s.**
Mt 23:28; Rom 6:19; 2Te 2:3.

SAVIVALĖS ŽMOGUS, 2Te 2:3.

SAVIVALIAUTI, Mt 13:41 išrankios, kurie **s.**

SĄŽINĖ, Rom 9:1 **s.** su manimi liudija
1Ko 10:29 Kamgi kito **s.** teisti mano laisvę
1Ti 1:19 išlaikydamas tikėjimą ir gerą **s.**
1Ti 4:2 kurių **s.** paženklinta įdagu
Hbr 9:14 apvalys nuo negyvų darbų **s.**
Apd 23:1; 1Ko 8:12; 2Ko 1:12; 1Pt 3:16, 21.

SĄŽININGAI, 2Ko 8:21 viskuo rūpinamės **s.**

SCENA, 1Ko 7:31 šio pasaulio **s.** kinta

SĖDĖTI, Mt 19:28 **s.** dvylikoje sostų
Lk 22:27; Apr 17:15.

SĖDINTIS, Apr 7:10 **s.** soste, ir Avinėlio
Apr 5:13.

SĖJĖJAS, Jn 4:36 džiaugtųsi **s.** ir pjovėjas

SĖKLA. Dar žr. PALIKUONIS
Mt 13:20 **S.** uolynėje tas, kuris girdi
Mt 13:38 gera **s.** karalystės sūnūs
Lk 8:11 **s.** yra Dievo žodis
1Ko 15:38; 1Pt 1:23; 1Jn 3:9.

SEKMINĖS, Apd 2:1 Atėjus **S.** dienai
Apd 20:16; 1Ko 16:8.

SEKTA. Žr. ATSKALA

SEKTI, Mt 10:38 kančių stulpo ir **neseka**
Mt 19:28 jūs, kurie **s.** manimi
Jn 8:12 Kas **s.** manimi, nevaikščios tamsoje
1Ko 11:1 **S.** mano pavyzdžiu
2Te 3:7 kaip turėtumėte mumis **s.**
2Te 3:9 jums pavyzdžiu, kad mumis **s.**
Hbr 13:7 ir **s.** jų tikėjimu
1Pt 2:21 kad tiksliai **s.** jo pėdomis
Mt 16:24; Jn 10:5, 27.

SEMAS, Lk 3:36.

SENASIS, 2Pt 2:5 nepagailėjo **s.** pasaulio

SENELĖ, 2Ti 1:5 gyveno tavo **s.** Loidėje

SENELIAI, 1Ti 5:4 deramai atsilyginti **s.**

SENYVAS, Lk 1:18; Fm 9.

SEPTYNI, Mt 18:22 Ne iki **s.** kartų
Apr 1:4 **s.** dvasių priešais jo sostą
Apr 1:20 **s.** žvaigždžių, **s.** žibintuvų slėpinys
Apr 13:1 dešimčia ragų ir **s.** galvomis
Apr 15:6 **s.** angelai su **s.** negandomis
Apr 17:10 Yra **s.** karaliai: penki krito
Apd 6:3; Apr 17:1.

SEPTYNIASDEŠIMT, Lk 10:1 paskyrė **s.** kitų
SERGANTIS, Jn 5:5 **s.** trisdešimt aštuonerius
Jok 5:15 Tikėjimo malda išgydys **s.**
Mt 25:39.
SERGĖTI, Gal 3:23 buvome Įstatymo **s.**
1Ti 6:20 Timotiejau, **s.**, kas tau patikėta
SERGĖTIS, 1Jn 5:21 Vaikeliai, **s.** stabų
SESUO, 1Ti 5:2 jaunesnes kaip **s.**
SETAS, Lk 3:38.
SĖTI, Mt 13:37 **S.** gerą sėklą yra Žmogaus
Lk 8:5 Sėjėjas išėjo **s.** sėklos
Lk 19:22 pjaunu, ko **nesėjau**
1Ko 15:44 **S.** sielinis kūnas
2Ko 9:6 kas šykščiai **s.**, šykščiai pjaus
Gal 6:7 Ką žmogus **s.**, tą ir pjaus
Mt 6:26; Jok 3:18.
SIAURAS, Mt 7:14 ankšti vartai ir **s.** kelias
SIDABRAS, Jok 5:3 Jūsų auksas ir **s.** surūdijo
Apd 3:6.
SIDABRINIAI, Mt 26:15 trisdešimt **s.**
Mt 25:18; Mk 14:11.
SIDONAS, Mt 11:21; Mk 3:8; Apd 27:3.
SIDONIETIS, Apd 12:20.
SIEKIS, 2Ko 5:9 mūsų **s.** yra jam įtikti
SIEKTI, Rom 14:19 **s.** to, kas kuria santarvę
Kol 3:1 **s.** to, kas aukštybėse
Rom 2:7.
SIELA, Mt 10:28 negali nužudyti **s.**
Mt 16:26 laimės pasaulį, bet neteks **s.**
Mt 22:37 Mylėk Jehovą visa **s.**
Apd 2:27 mano **s.** hade nepaliksi
Apd 3:23 Kiekviena **s.**, kuri neklausys
Ef 6:6 visa **s.** vykdantys Dievo valią
Fil 1:27 viena **s.** drauge grumiatės
Kol 3:23 darbuokitės visa **s.**
Apr 20:4 **s.** tų, kurie buvo nukirsdinti
Mk 14:34; Jn 12:25; Apd 2:41; 1Ko 15:45.
SIELINIS, 1Ko 2:14 **s.** žmogus nepriima
1Ko 15:44 Sėjamas **s.** kūnas, prikeliamas
SIELVARTAS, Apr 21:4 nei **s.**, nei aimanos
SIELVARTAUTI, Mt 5:4 Laimingi **s.**
Lk 6:25; Jok 4:9.
SIENA, Hbr 11:30 Tikėjimu Jericho **s.** griuvo
Mt 4:5; Lk 4:9; 19:43.
SIERA, Apr 21:8 dega ugnimi ir **s.**
Apr 19:20.
SILAS, Apd 15:22; 16:19; 17:4; 18:5.
SILOAMAS, Lk 13:4; Jn 9:7, 11.
SILPNAS, Mt 26:41 dvasia ryžtinga, kūnas **s.**
Apd 14:15 tokie pat **s.** žmonės kaip ir jūs
1Ko 1:27 Dievas išsirinko, kas **s.**
1Ko 2:3 Atvykau pas jus **s.**
1Ko 15:43 Sėjamas **s.**, prikeliamas
1Te 5:14 palaikykite **s.**
SILPNESNIS, 1Ko 12:22 kūno nariai, kurie **s.**
SILPNYBĖ, Rom 15:1 privalome pakelti **s.**
1Ko 1:25 iš Dievo ateinanti **s.**
SILPNUMAS, Rom 8:26 dvasia į pagalbą **s.**
2Ko 12:9 galia tampa tobula **s.**
Hbr 4:15 negalėtų atjausti **s.**
SIMONAS, Mt 4:18; 10:2; Mk 3:16.
SINAGOGA, Jn 18:20 mokiau **s.**, šventykloje
Apr 2:9 Jie Šėtono **s.**
Apr 3:9 Tiems, kurie iš Šėtono **s.**
Mt 23:6; Apd 17:17; 18:26.
SINAJUS, Apd 7:30, 38.
SINEDRIONAS, Mt 26:59; Lk 22:66; Apd 5:21.
SIONAS, Mt 21:5 Sakykite **S.** dukrai
Rom 11:26 Iš **S.** ateis išvaduotojas
Hbr 12:22 prisiartinote prie **S.** kalno
Apr 14:1 Avinėlis stovi ant **S.** kalno
Rom 9:33; 1Pt 2:6.
SIRGTI, Jok 5:14 Kas nors iš jūsų **s.**
Jn 11:2.
SIŲSTI, Mt 10:16 **s.** jus tarsi avis tarp vilkų
Mt 11:10 pirma tavo veido **s.** pasiuntinį
Jn 20:21 Kaip mane **s.** Tėvas, taip ir aš jus **s.**
Rom 10:15 kas skelbtų, jei nebūtų **s.**
Gal 4:4 laikui pribrendus Dievas **s.** Sūnų
1Ko 1:17.
SKAIČIUS, Apr 7:4 užantspauduotųjų **s.**
Apr 13:18 teapskaičiuoja žvėries **s.**
Rom 9:27; Apr 5:11; 13:17; 20:8.
SKAISTYBĖ, 1Ko 7:36 su savo **s.** elgiasi
SKAISTUMAS, 2Ko 11:3 nuo nuoširdumo, **s.**
1Ti 4:12 būk pavyzdys **s.**
SKAISTUS, Apd 26:13 šviesą, **s.** už saulę
1Ko 7:25 Dėl tų, kurie **s.**
2Ko 11:2 jus kaip **s.** mergelę
Tit 2:5.
SKAITYMAS, 1Ti 4:13 užsiimk **s.**, raginimu
Apd 13:15.
SKAITYTI, 2Ko 3:2 žino, kurį **s.** visi žmonės
Apr 1:3 Laimingas, kuris balsu **s.**
Lk 4:16; Apd 13:27.
SKAITYTIS, Lk 18:2 **nesiskaitė** su žmogumi
SKAITYTOJAS, Mt 24:15 **s.** tebūna įžvalgus
SKALBĖJAS, Mk 9:3 negalėtų išbalinti joks **s.**
SKARDIS, Mt 8:32; Mk 5:13; Lk 8:33.
SKATIKAS, Mt 10:29 du žvirbliai už **s.**
SKATINTI, Hbr 10:24 **s.** mylėti ir daryti
SKAUSMAS, 1Ti 6:10 save varsto daugybe **s.**
Apr 12:2 šaukė sąrėmių **s.**

Apr 21:4 nebebus nei aimanos, nei **s.**
Mt 24:8; Apr 16:10.

SKELBĖJAS, Rom 10:14 kaipgi išgirsti be **s.**
1Ti 2:7 Tam aš ir buvau paskirtas **s.**
2Ti 1:11 kurios **s.**, apaštalu buvau paskirtas
2Pt 2:5 išsaugojo vien teisumo **s.** Nojų

SKELBIMAS, 1Ko 2:4 **s.** ne įtaigūs žodžiai
1Ko 15:14 jeigu nebuvo prikeltas, tuščias **s.**

SKELBTI, Mt 4:17 Jėzus ėmė **s.** ir sakyti
Mt 10:7 **s.**: Prisiartino dangaus karalystė
Mt 10:27 kas šnibždama, **s.** nuo stogų
Mk 5:20 ėmė **s.** apie visa, ką Jėzus padarė
Lk 4:19 **s.** Jehovos palankumo metų
Lk 8:1 leidosi iš kaimo į kaimą **s.**
Lk 8:39 mieste **s.**, ką jam padarė Jėzus
Apd 8:4 per šalį **s.** gerąją naujieną
Rom 10:15 Ir kas gi **s.**, jei nebūtų siųsti
1Ko 1:21 mielai ėmėsi **s.** žinios kvailumu
1Ko 1:23 mes **s.** prikaltą prie stulpo Kristų
1Ko 9:14 **s.** gerąją naujieną
1Ko 9:16 vargas, jei **neskelbčiau**
1Ko 11:26 **s.** Viešpaties mirtį, kol jis ateis
2Ti 4:2 **s.** žodį, veik neatidėliodamas
1Pt 2:9 kad visur **s.** dorybes
Mt 3:1; 4:23; 9:35; Lk 11:32; Apd 15:36; 28:31; Gal 2:2; Hbr 2:12; 1Pt 3:19.

SKEPETA, Jn 11:44; 20:7; Apd 19:12.

SKEPTRAS, Hbr 1:8 teisingumo, karalystės **s.**

SKĖRIAI, Mt 3:4; Apr 9:3.

SKYDAS, Ef 6:16 turėkite didįjį tikėjimo **s.**

SKIEPYTI, Jok 1:21 romiai priimkite **s.** žodį

SKYRIUS, Lk 1:5.

SKIRTAS LAIKAS, Rom 5:6 **s.** numirė Kristus
Lk 21:24; 1Pt 4:17.

SKIRTAS METAS, 1Ti 6:15.

SKIRTI, Rom 12:3 jam **s.** tikėjimo saiką
Ef 2:14 juos **s.** sieną sugriovė
1Te 5:9 Dievas **s.** mus ne rūstybei
Hbr 9:27 žmonėms **s.** mirti vienąkart
Jud 4 nuo seno **s.** šis nuosprendis
1Ti 1:9; Hbr 5:1; 8:3.

SKIRTI IŠ ANKSTO, Apd 4:28 **s.** įvykti
Rom 8:29 jis **s.** būti suformuotiems
Rom 8:30 kuriems tai **s.**
1Ko 2:7 išmintį, kurią Dievas **s.**
Ef 1:5 **s.** mus būti savo įsūniais
Ef 1:11 mums **s.** pagal tikslą

SKIRTINGAS, Rom 14:1 dėl **s.** nuomonių

SKIRTUMAS, Rom 10:12 **s.** tarp žydo ir graiko
Apd 15:9; Rom 3:22.

SKLEISTI, 2Ko 2:14 **s.** savo pažinimo kvapą

SKOLA, Rom 4:4 laikomas ne malone, o **s.**
Mt 18:27.

SKOLINGAS, Rom 13:8 Niekam nebūkite **s.**
Lk 7:41; Rom 1:14; 15:27.

SKOLINTI, Lk 6:35 **s.** nesitikėdami atgauti

SKORPIONAS, Lk 11:12; Apr 9:10.

SKRANDIS, 1Ti 5:23 vartok vyno dėl **s.**

SKRIAUDA, 1Ko 6:7 geriau susitaikyti su **s.**
Hbr 11:25 pasirinko verčiau kęsti **s.**
1Pt 3:9 neatmokėkite **s.** už **s.**

SKRIAUDIMAS, Hbr 10:33 paniekai ir **s.**
Hbr 11:37 kentė priespaudą ir **s.**

SKRIAUDŽIAMIEJI, Hbr 13:3.

SKRIAUSTI, Mt 20:13 aš tavęs **neskriaudžiu**
2Ko 7:2 nė vieno **nenuskriaudėme**

SKRUOSTAS, Mt 5:39 suduoda per dešinį **s.**
Lk 6:29.

SKRUPULINGAI, Gal 4:10 **s.** laikotės dienų

SKUBIAI, Rom 9:28 padarys tai iki galo ir **s.**

SKUBOTAI, 1Ti 5:22 **s.** neuždėk rankų

SKUNDAS, 1Ko 6:1 turėdamas **s.** prieš kitą
Kol 3:13 turi **s.** prieš kitą
1Ti 5:19 **S.** prieš vyresnįjį nepriimk

SKURDAS, 2Ko 8:9 per **s.** taptumėte turtingi
Apr 2:9 Žinau tavo suspaudimą ir **s.**

SKURDŽIUS, 2Ko 8:9 dėl jūsų tapo **s.**

SKŲSTIS, Rom 11:2 Elijas **s.** Dievui

SKVERBTIS, 2Ti 3:6 tie, kurie **s.** į namus

SLAPTA, Mt 6:6 melskis savo Tėvui, kuris **s.**
Jn 18:20 nieko nekalbėjau **s.**
Mt 6:4; Ef 5:12.

SLAPTAS, 2Ko 4:2 atsisakėme **s.** dalykų

SLĖGTI, 2Ko 8:2 dideliam išmėginimui **s.**

SLĖPININGAS, Apr 17:5 **s.** vardas: Babelė

SLĖPINYS, Rom 16:25 byloja apreiškimas **s.**
1Ko 4:1 Dievo **s.** prievaizdais
1Ko 13:2 man būtų atverti visi **s.**
1Ko 14:2 juk jis iš dvasios kalba **s.**
1Ko 15:51 pasakysiu jums **s.**
Ef 1:9 duodamas pažinti savo valios **s.**
Kol 1:26 **s.**, paslėptą nuo santvarkų
1Ti 3:16 Išties didis dievotumo **s.**
Apr 10:7 Dievo **s.**, kurį paskelbė vergams
Apr 17:7 atskleisiu tau **s.** moters
Mt 13:11; Mk 4:11; Rom 11:25; Ef 3:3, 4; Kol 4:3; Apr 1:20.

SLIBINAS, Apr 12:17 **S.** įniršo ant moters
Apr 12:3, 7, 9; 13:2; 16:13; 20:2.

SMEGENYS, Hbr 4:12 sąnarius ir kaulų **s.**

SMĖLIS, Mt 7:26 pasistačiusį namą ant **s.**

SMERKTI, Lk 6:37 ir tikrai nebūsite **s.**
1Jn 3:20.

SMERKTINAS, Mt 5:22 **s.** į ugningąją Geheną

SMILKALAI, Apr 8:4 **s.** dūmai

SMILKYTUVAS, Hbr 9:4 Ten buvo auksinis **s.**

SMILTYS, Rom 9:27 Izraelio sūnų kaip **s.**
Apr 20:8.

SMŪGIUOTI, 1Ko 9:26 **s.** ne tarsi į orą

SMURTAUTOJAS, 1Ti 3:3; Tit 1:7.

SNIEGAS, Apr 1:14.

SODOMA, Mt 10:15 **S.** ir Gomoros žemei
Apr 11:8 dvasine prasme vadinamo **S.**
2Pt 2:6; Jud 7.

SOSTAS, Lk 22:30 sėdėtumėte **s.** teisdami
Rom 14:10 stosime prieš Dievo teismo **s.**
Hbr 4:16 artinkimės prie malonės **s.**
Hbr 12:2 atsisėdo Dievo **s.** dešinėje
Apr 3:21 leisiu atsisėsti su manimi mano **s.**
Apr 7:9 stovėjo priešais **s.** ir Avinėlį
Apr 20:4 Išvydau **s.** ir į juos sėdančius
Mt 25:31; 2Ko 5:10; Kol 1:16.

SPARNAI, Apr 12:14 moteriai duoti erelio **s.**

SPĄSTAI, 1Ti 6:9 pakliūva į pagundą, į **s.**

SPAUSTI, 2Ko 4:8 visaip **s.,** bet nesugniuždyti
Fil 1:23.

SPĖTI, Apd 16:16.

SPINDĖTI, Mt 13:43 Teisieji **s.** karalystėje
Ef 5:27 bendruomenę parengtų **s.**

SPIRITIZMAS. Žr. **BURTININKAVIMAS**

SPJAUDYTI, Mt 26:67; 27:30.

SPRENDIMAS, Rom 1:32 teisingą Dievo **s.**
Rom 11:33 Kokie neištiriami jo **s.**
Apd 15:19.

SPRĘSTI, 1Ko 2:14 reikia **s.** dvasiškai
1Ko 2:15 niekas negali **s.** apie jį
1Ko 2:15 Dvasinis žmogus gali **s.** apie viską
2Ko 5:16 **nesprendžiame** pagal kūną
Jn 8:50.

SRITIS, 2Ko 10:15 nuveikėme savo **s.**
Ef 4:9 nusileidęs į žemesniąsias **s.**

STABAS, 1Ko 8:4 **s.** yra niekas pasaulyje
2Ko 6:16 kas vienija Dievo šventyklą su **s.**
1Jn 5:21 Vaikeliai, sergėkitės **s.**
Apd 7:41.

STABMELDYS, 1Ko 5:11 ar gobšuolis, ar **s.**
1Ko 5:10; 6:9; 10:7; Ef 5:5.

STABMELDYSTĖ, Apd 15:20 suterštų **s.**
1Ko 10:14 bėkite nuo **s.**
Kol 3:5 ir gobšumą, kuris yra **s.**

STAIGUS, 1Te 5:3 juos ištiks **s.** pražūtis

STALAS, Lk 22:30 prie mano **s.** karalystėje
1Ko 10:21 valgyti nuo Jehovos **s.**

STATINYS, 1Ko 3:9 jūs — Dievo dirva, **s.**
Ef 2:21 **s.,** mūrijamas į darnią visumą

STATYTI, Lk 17:28 pardavinėjo, sodino, **s.**
Jn 2:20 **s.** keturiasdešimt šešerius metus
1Ko 3:10 kiekvienas težiūri, kaip **s.**
Kol 2:7 įšaknydinti ir **s.** jame
Apd 7:49; Ef 2:22; Jud 20.

STATYTOJAS, Hbr 3:3 pagarbos **s.** vertas
Hbr 11:10 **s.** yra Dievas
1Pt 2:7 akmuo, kurį **s.** atmetė
Mt 21:42; Apd 4:11.

STATULA, Apr 14:9 kas garbina žvėrį, jo **s.**
Apr 20:4 negarbino nei žvėries, nei jo **s.**

STEBĖTI, 1Jn 1:1 ką matėme, ką **s.**
Ef 6:6; Kol 3:22.

STEBĖTIS, Mt 7:28 minios **s.** jo mokymu
Lk 2:47 negalėjo **atsistebėti** jo supratimu
Lk 4:22 **s.** maloniais žodžiais iš jo lūpų
Apd 9:21 Visi jo klausantys didžiai **s.**
1Pt 4:4 jie **s.** ir jus užgaulioja
1Pt 4:12 **nesistebėkite,** kad jus degina
Apr 17:6 Ją pamatęs, stebėte **s.**
Mt 15:31; Lk 2:18; Apd 7:31.

STEBUKLAS, Apd 2:22 galingais darbais, **s.**
Hbr 2:4 prie liudijimo ženklais, **s.**

STENGTIS, Lk 13:24 Iš visų jėgų **s.** įeiti
Apd 24:16 **s.** išlaikyti nepriekaištingą sąžinę
Rom 12:17 **S.** daryti gera
1Ko 10:33 visais atžvilgiais **s.** įtikti
Gal 1:10 Gal **s.** įtikti žmonėms
Gal 4:11 kad nebūčiau **s.** veltui
Ef 4:3 **s.** išlaikyti dvasios vienybę
2Ti 2:15 **s.** būti vertas Dievo pritarimo
Hbr 4:11 kiek įmanydami **s.** įeiti į poilsį
2Pt 1:10 kuo labiausiai **s.** sutvirtinti
Gal 2:10; 1Te 2:17; 1Ti 4:10.

STEPONAS, Apd 6:5; 7:59; 8:2; 22:20.

STIPRINTI, Fil 4:13 tame, kuris mane **s.**

STIPRUS, 1Ko 1:27 kad sugėdintų **s.**
1Ko 16:13 laikykitės vyriškai, būkite **s.**
1Ti 1:12 Viešpačiui, padariusiam mane **s.**
Rom 15:1.

STOGAS, Mt 10:27 skelbkite nuo **s.**
Mt 24:17; Mk 2:4; Lk 7:6; 12:3; 17:31.

STOKOTI, Rom 3:23 **s.** Dievo šlovės
2Ko 11:27 dažnai **s.** maisto
Jok 1:5 jeigu kuris iš jūsų **s.** išminties
Ef 4:28.

STOVĖTI, 1Ko 10:12 kas manosi **s.,** težiūri

STOVYKLA, Lk 21:20 Jeruzalę apsuptą **s.**
Hbr 13:11 kūnai sudeginami už **s.**
Apr 20:9.

STRĖLĖ, Ef 6:16 užgesinti piktojo **s.**

STRĖNOS, Ef 6:14 stokite susijuosę **s.** tiesa
Lk 12:35.

STULPAS, Mt 27:40 nuženk nuo **s.**
Mk 15:32 Tenužengia Kristus nuo **s.**
Apd 5:30 nužudėte, pakabinote ant **s.**
Gal 3:13 Prakeiktas, kuris kybo ant **s.**
1Pt 2:24 užnešė nuodėmes ant **s.**

STVERTI, Jud 23 gelbėkite juos **s.** iš ugnies

SUARDYTI, 2Ko 5:1 ši palapinė bus **s.**

SUAUGĘS, 1Ko 14:20 nuovokumu tapkite **s.**

SUBRENDĘS, 1Ko 2:6 tarp **s.** skelbiame
Ef 4:13 tapsime kaip **s.** vyras
Fil 3:15 kurie esame **s.**, taip ir mąstykime
Kol 1:28 pristatytume kiekvieną **s.** Kristuje
Hbr 5:14 Kietas maistas dera **s.**
Jok 1:4.

SUBURTI, Apr 16:16 Ir jos **s.** juos į vietovę
Jn 11:52; Apr 16:14.

SUDEGINTI, Apr 17:16 ės jos kūną, **s.** ugnyje
Apr 18:8 ji bus **s.** ugnyje
Mt 13:30.

SUDEGTI, 1Ko 3:15 Kieno darbas **s.**

SUDREBINTI, Hbr 12:26 jo balsas **s.** žemę

SUDUŽIMAS, 2Ko 11:25.

SUDUŽTI, 1Ti 1:19.

SUFORMUOTI, Rom 8:29 skyrė būti **s.**

SUGADINTI, 2Ko 11:3; Apr 19:2.

SUGAUTI, 1Ko 3:19 **s.** išmintinguosius

SUGEBĖJIMAI, Mt 25:15.

SUGEDĘS, Fil 2:15 **s.** ir iškrypusioje kartoje
2Ti 3:8 visai **s.** proto
1Ti 6:5.

SUGEDIMAS, Gal 6:8 iš kūno pjaus **s.**
2Pt 2:19 būdami **s.** vergai
2Pt 1:4.

SUGĖDINTI, 1Ko 1:27 **s.** išmintinguosius
1Ko 4:14.

SUGYTI, Hbr 12:13 neišnirtų, o verčiau **s.**

SUGLUMTI, Apd 2:6 garsui pasigirdus, jie **s.**
Apd 5:24 aukštieji kunigai **s.**
Lk 9:7; Apd 10:17.

SUGNIUŽDYTI, 2Ko 4:8.

SUGRĄŽINTI, Jok 5:20 **s.** nusidėjėlį

SUGRIUVĘS, Apd 15:16 atstatysiu **s.** Dovydo

SUGRĮŽTI, Lk 12:45 šeimininkas užtrunka **s.**
Lk 19:23 **S.** būčiau atsiėmęs
Apd 15:16.

SUGUNDYTI, Gal 6:1 žiūrėk, kad nebūtum **s.**

SUIMTI, Mt 4:12; 26:48; Lk 22:54; Jn 7:30; 8:20; Apd 4:3; 5:18.

SUIRTI, 2Pt 3:10 elementai nuo karščio **s.**

SUJUNGTI, Mt 19:6 ką Dievas **s.**

SUKAUSTYTI, Apr 20:2 **s.** tūkstančiui metų

SUKLAIDINTI, Mt 24:24 kad **s.**, jei įmanoma
Lk 21:8 Žiūrėkite, kad nebūtumėte **s.**
Kol 2:4 įrodinėjimais jūsų **nesuklaidintų**
1Jn 3:7 tegul niekas jūsų **nesuklaidina**
Apr 18:23 burtininkystėmis buvo **s.** tautos
Mt 24:4.

SUKLIUDYTI, Gal 5:7 Kas **s.** būti klusniems

SUKLUPIMAS, Mt 5:29 dešinioji akis veda į **s.**
Mt 18:6 kas pastūmėtų į **s.**
Mt 18:7 Vargas pasauliui dėl **s.** akmenų
Rom 9:33 dedu Sione **s.** akmenį
Rom 16:17 stumia į **s.** elgdamiesi priešingai
Rom 14:20; 1Ko 8:13.

SUKLUPTI, Mt 13:41 išrankios viską, per ką **s.**
Mt 26:31 Šiąnakt jūs dėl manęs **s.**
Jn 16:1 pasakiau, kad **nesukluptumėte**
Rom 14:13 neduoti broliui pagrindo **s.**
Jok 3:2.

SUKRĖSTI, Mt 24:29 dangaus galybės bus **s.**

SUKTAI, 2Ko 4:2.

SUKTYBĖ, 2Ko 12:16 pagavau jus **s.**

SUKŪRIMAS, Rom 1:20 nuo pat pasaulio **s.**

SUKURTI, Kol 1:16 per jį **s.** visa
Kol 3:10 atvaizdą to, kuris jį **s.**
Jok 3:9 žmonėms, kurie **s.** panašūs į Dievą
Apr 4:11 nes tu visa **s.**
Ef 2:10.

SULAIKYTI, 2Te 2:7 pasitrauks tasai, kuris **s.**
1Pt 3:10 **tesulaiko** liežuvį nuo blogio

SUMANIAI, Lk 16:8 jis **s.** pasielgė

SUMANYMAS, Apd 5:38 jei tas **s.** iš žmonių
Mt 15:19.

SUMANYTI, Lk 23:51 ką jie buvo **s.** padaryti
Apd 27:42 tada **s.** išžudyti kalinius
2Ko 1:17 taip **s.** pasielgiau lengvabūdiškai
Ef 1:9 Iš palankumo jis savyje **s.**

SUMENKĖJIMAS, Rom 11:12.

SUNAIKINIMAS, 1Ti 6:9 nugramzdina į **s.**

SUNAIKINTI, Mt 10:28 **s.** ir sielą, ir kūną
Rom 9:22 prirengtus **s.** rūstybės indus
Gal 1:13 ir mėginau ją **s.**
Jok 4:12 kuris gali ir išgelbėti, ir **s.**
Jud 5 **s.** tuos, kurie netikėjo
Gal 1:23.

SUNKIAI, 1Pt 4:18 jei teisusis **s.** išgelbėjamas
2Pt 3:16 esama ir **s.** suprantamų dalykų

SUNKUMAI, Gal 6:2 Nešiokite vieni kitų **s.**
2Ti 2:3 Kentėk drauge **s.**

SUNKŪS, 2Ti 3:1 užeis **s.** laikai
1Jn 5:3 jo įsakymai nėra **s.**

SŪNUS, Mt 1:21 **s.,** kurį pavadinsi Jėzumi
Mt 3:17 Tai mano mylimasis **S.**
Lk 16:8 **s.** tvarko reikalus sumaniau
Jn 3:16 davė savo viengimį **S.**
Jn 17:1 Pašlovink savo **s.,** kad **s.** pašlovintų
Rom 8:14 kuriuos veda dvasia, yra Dievo **s.**
2Ko 6:18 jūs būsite man **s.** ir dukterys
1Te 5:5 šviesos **s.** ir dienos **s.**
Hbr 12:7 Dievas elgiasi kaip su **s.**
Jn 17:12; Hbr 11:24.

SUOLAI, Mt 23:6; Lk 11:43; 20:46.

SUOLELIS, Apd 2:35; Hbr 10:13.

SUPANČIOTI, Lk 13:16; Apd 20:22.

SUPRANTAMAS, 1Ko 14:9 netars **s.** žodžių

SUPRASTI, Jn 20:9 nebuvo **s.** tų Rašto žodžių
Apd 4:13 **s.,** kad jie tėra nemokyti
Apd 10:34 **s.,** kad Dievas nėra šališkas
Mk 7:14; 8:21; Lk 8:10.

SUPRATIMAS, Ef 3:4 Kristaus slėpinio **s.**
2Ti 2:7 Viešpats suteiks tau **s.**
Fil 4:7.

SUPRATINGAS, 1Ti 3:3 ne smurtautojas, **s.**
Tit 3:2 būtų nevaidingi, **s.**
Jok 3:17 išmintis iš aukštybių yra **s.**

SUPRATINGUMAS, Fil 4:5 **s.** tebūna žinomas

SUPRIEŠINTI, Mt 10:35 **s.** žmogaus su tėvu
Mt 12:25.

SUPŪTI, Jok 5:2 Jūsų turtai **s.**
Apd 13:36.

SUPUVIMAS, Apd 2:27, 31.

SURAMBĖTI, Mt 13:15 Šitų žmonių širdys **s.**

SURAŠYMAS, Lk 2:1 visos žemės **s.**

SURAŠYTAS TEISYNAS, 2Ko 3:6 **s.** pasmerkia
Rom 2:27, 29; 7:6.

SURAŠYTI, Lk 1:1 **s.** pasakojimą apie įvykius
Apr 1:11.

SURINKTI, Mt 23:37 norėjau **s.** tavo vaikus
Mt 24:31 jie **s.** jo išrinktuosius
Mt 25:32 Jo akivaizdoje bus **s.** visos tautos
Jn 4:36 **s.** derlių į amžiną gyvenimą
Mt 22:10.

SURIŠTI, Mt 13:30 piktžoles **s.** į kūlelius
Mt 16:19 jau bus **s.** danguje

SUSAISTYTI, Rom 7:2 vyro įstatymu **s.**
1Ko 7:39 Žmona **s.,** kol jos vyras gyvas
Kol 2:2 kad jie būtų **s.** meile

SUSIBURTI, Apd 4:26 visi **s.** prieš Jehovą

SUSIETAS, Ef 4:3 esate **s.** taikos saitu

SUSIGALVOTAS, Kol 2:23.

SUSIGĖSTI, 2Te 3:14.

SUSIIEŠKOTI, Mt 10:11 **s.** vertą žmogų

SUSIJUNGTI, 1Ko 6:16 **s.** su paleistuve
1Ko 6:17 O kas **s.** su Viešpačiu

SUSIKULTI, Mt 21:44 kris ant to akmens, **s.**

SUSILAIKYTI, 1Ko 9:25 varžybų dalyvis **s.**
1Te 4:3 **s.** nuo ištvirkavimo
1Ti 4:3 reikalaujančių **s.** nuo maisto
1Ko 7:9.

SUSIPRASTI, Tit 2:4 tepadeda jaunesnėms **s.**

SUSIPRIEŠINTI, Mk 3:24 karalystė savyje **s.**

SUSIRINKIMAS, Hbr 10:25 Neapleiskime **s.**
Apd 19:39.

SUSIRŪPINĘ, Lk 2:48 labai **s.** tavęs ieškome
Mt 6:34; Fil 4:6.

SUSISKALDYMAS, Lk 12:51 Ne ramybės, o **s.**
Rom 16:17 kurie kelia **s.** ir stumia
1Ko 1:10 tenebūna tarp jūsų **s.**
1Ko 11:18; Gal 5:20.

SUSISKIRSTYMAS, Jok 2:4 luominio **s.**

SUSITAIKYTI, Mt 5:24 eik pirma **s.** su broliu

SUSITARIMAS, Rom 1:31 nesilaikantys **s.**

SUSITARTI, Mt 5:25 **s.** su savo ieškovu

SUSITEPTI, Jok 1:27 **nesusitepti** pasauliu
Jud 23 drabužio, kuris nuo kūno **s.**

SUSITUOKTI, 1Ko 7:28.

SUSIVALDANTIS, Tit 1:8 ištikimas, **s.**

SUSIVALDYMAS, Apd 24:25 apie teisumą, **s.**
Gal 5:23; 2Pt 1:6.

SUSIVYNIOTI, Apr 6:14 **s.** tarsi ritinys

SUSKAIČIUOTI, Apr 7:9 kurios negalėjo **s.**

SUSPAUDIMAS, Mt 24:21 Tada bus didis **s.**
Rom 12:12 Ištverkite **s.**
2Ko 1:4 guodžia visuose **s.**
1Te 1:6 dideliame **s.** priimdami žodį
Apr 2:10 dešimties dienų **s.**
Apr 7:14 kurie atėjo iš didžiojo **s.**
Apd 7:10; 14:22; 20:23; Rom 2:9; 5:3;
2Ko 6:4; Kol 1:24; 1Te 3:3.

SUSTIPRINTI, 1Te 3:13 kad **s.** jūsų širdis
2Ti 4:17 Viešpats mane **s.**
1Pt 5:10 išlavins, sutvirtins ir **s.**
Rom 4:20.

SUTAIKYMAS, Rom 11:15; 2Ko 5:18, 19.

SUTAIKYTI, Rom 5:10 buvome **s.** su Dievu
Rom 5:11 Kristų, per kurį esame **s.**
Ef 2:16 kančių stulpą **s.** abu
Kol 1:20 per jį **s.** su savimi

SUTARIMAS, 1Ko 7:5 abipusiu **s.**

SUTARTINAI, Apd 2:46; Rom 15:6.

SUTARTIS, Gal 3:15.

SUTELKTI, Hbr 3:1 **s.** dėmesį į Jėzų
Hbr 12:2 **s.** žvilgsnį į savo tikėjimo

SUTERŠTI, Mt 15:18 ir tai **s.** žmogų
Tit 1:15 **s.** nėra nieko tyra
SUTIKTI, 1Ko 7:12, 13 ir ji **s.** su juo gyventi
Mt 20:13.
SUTRAMDYTI, Jok 3:7 žmogus tramdo ir **s.**
SUTRINTI, Rom 16:20 **s.** Šėtoną po kojomis
SUTRUMPINTI, Mt 24:22 dienos nebūtų **s.**
Mk 13:20.
SUTRUPINTI, Jn 19:36 Nė kaulas nebus **s.**
SUTURĖTI, Apd 3:21 kurį dangus turi **s.**
SUTVARKYMAS, Rom 13:2 prieš Dievo **s.**
Ef 1:10 **s.** laikams pasiekus pilnatvę
SUTVARKYTI, 1Ko 11:34 reikalus **s.** atvykęs
SUTVERTI, Kol 1:17 viskas per jį **s.**
SUTVIRTINTI, 2Pt 1:10 **s.** savo pašaukimą
SUVEDŽIOTI, Rom 7:11 nuodėmė mane **s.**
Rom 16:18 meilikavimu **s.** patikliųjų širdis
2Ko 11:3 gyvatė savo klasta **s.** Ievą
2Te 2:3 Žiūrėkite, kad jūsų **nesuvedžiotų**
SUVIENYTI, Rom 6:5 **s.** mirties panašumu
1Ko 1:10 **s.** vienokios galvosenos
SUVYNIOTI, Hbr 1:12 tarsi drabužį juos **s.**
SUVOKIMAS, Hbr 10:2 nuodėmių **s.**
SUVOKTI, Mt 5:3 **s.** turį dvasinių poreikių
Rom 1:20 **s.** iš kūrinių. Taigi, jie
Ef 3:20 visa, ko prašome ar **s.**
Ef 5:17 **s.**, kokia yra Jehovos valia
SUŽADĖTI, 2Ko 11:2 **s.** jus su vienu vyru
SVARBIAU, Mt 23:23 kas Įstatyme **s.**
Fil 1:10 sugebėtumėte atskirti, kas **s.**
SVARSTYKLĖS, Apr 6:5.
SVARSTYMAS, Lk 2:35; Rom 1:21; 1Ko 3:20.
SVARSTYTI, Mk 9:10 bet tarpusavyje **s.**
Lk 2:19 Marija dėmėjosi, **s.** juos širdyje
SVEČIAS, Lk 19:6 su džiaugsmu priėmė jį į **s.**
SVEIKAS, Apd 15:29 šitų dalykų. Likite **s.**
2Ti 4:3 žmonės nepakęs **s.** mokslo
Tit 1:9 sugebėtų ir raginti **s.** mokymu
Tit 2:1 kalbėk, kas dera su **s.** mokslu
Mt 27:29; Lk 1:28; Jn 19:3.
SVEIKINIMAS, 1Ko 16:21 **s.** Pauliaus ranka
SVEIKI ŽODŽIAI, 1Ti 6:3 nesutinka su **s.**
2Ti 1:13 Tebūna tau tarsi eskizas **s.**
SVETIMAS, Jn 10:5; Ef 2:12; Hbr 11:9.
SVETIMAUTI, Apr 2:22 nublokšiu **s.** su ja
Mt 5:28; Jok 2:11.
SVETIMAUTOJA, Rom 7:3 žmona nebūtų **s.**
Jok 4:4 **S.**, draugystė su pasauliu
SVETIMAUTOJAI, 1Ko 6:9 **s.** nepaveldės
Hbr 13:4.
SVETIMAVIMAS, Mt 15:19; Mk 7:22.
SVETIMŠALIS, Apd 17:21 atėniečiams ir **s.**
SVETINGAI, Mt 25:35 jūs **s.** mane priėmėte
Jok 2:25 Rahaba **s.** priėmė pasiuntinius
SVETINGAS, 1Ti 5:10 jei buvo **s.**
1Pt 4:9 vieni kitiems **s.** be niurnėjimo
SVETINGUMAS, Rom 12:13 Puoselėkite **s.**
SVIRNAS, Mt 3:12; 6:26.
SVYRUOTI, Jok 1:8; 4:8.

Š

ŠABAS, Mt 12:8 Žmogaus Sūnus **š.** Viešpats
Mt 24:20 Melskitės, kad netektų bėgti per **š.**
Mk 2:27 **Š.** padarytas žmogui
Kol 2:16 niekas jūsų neteisia dėl **š.**
Hbr 4:9 tautai tebėra paliktas **š.** poilsis
Lk 14:5; Apd 1:12.
ŠAIPYTIS, Lk 14:29 visi tai matydami ims **š.**
Apd 17:32 prisikėlimą, kai kurie ėmė **š.**
ŠAIPŪNAI, 2Pt 3:3 atsiras **š.**
ŠAKA, Mt 21:8 kloti ant kelio medžių **š.**
Rom 11:21 nepagailėjo prigimtinių **š.**
Lk 13:19; Rom 11:16.
ŠAKELĖ, Jn 15:2 **š.**, neduodančią vaisiaus
Mt 24:32; Jn 15:4, 6.
ŠAKNIS, Rom 11:16 jei **š.** šventa, tai ir šakos
1Ti 6:10 meilė pinigams yra blogybių **š.**
Hbr 12:15 nuodinga **š.** išleidusi atžalą
Mt 3:10; 13:21; Rom 11:18.
ŠALINTI, Jn 16:2 Jus **š.** iš sinagogų
ŠALIŠKAI, Jok 2:1 galite elgtis **š.**
Jok 2:9 jeigu elgiatės **š.**, darote nuodėmę
Ef 6:9.
ŠALIŠKAS, Apd 10:34 Dievas nėra **š.**
Rom 2:11 Juk Dievas nėra **š.**
ŠALIŠKUMAS, 1Ti 5:21 be jokio **š.**
Kol 3:25.
ŠALMAS, Ef 6:17 paimkite išgelbėjimo **š.**
1Te 5:8.
ŠALTAS, Apr 3:15 esi nei **š.**, nei karštas
Mt 10:42; Apr 3:16.
ŠALTIELIS, Mt 1:12.
ŠALTINIS, 2Pt 2:17 Jie **š.** be vandens
Apr 7:17 ves prie gyvybės vandens **š.**
Jok 3:11; Apr 16:4.
ŠAPELIS, Mt 7:3, 4, 5; Lk 6:41, 42.
ŠAUKTIS, Apd 2:21 kas tik **š.** Jehovos vardo
Lk 18:7; Apd 22:16; Rom 10:13.
ŠAUKTIS CEZARIO, Apd 25:11; 28:19.
ŠEIMA, Ef 3:15 kiekviena **š.** danguje, žemėje
ŠEIMYNA, Mt 10:25 **š.** galvą vadino

ŠEIMININKAS, Mt 6:24 vergauti dviem **š.**
Mt 21:40 ką vynuogyno **š.** atvykęs padarys
Mt 25:21 Eikš į savo **š.** džiaugsmą
Rom 14:4 ar puola — tai savajam **š.**
Kol 4:1 ir patys turite **Š.** danguje
2Pt 2:1 išsižadės juos nupirkusio **š.**
Jud 4 išsižadančių mūsų vienintelio **Š.**
Mt 9:38; 13:27; 20:1; 21:33; 24:43; Lk 12:45; Ef 6:9; Kol 3:22; 1Ti 6:1; Tit 2:9.

ŠEOLAS. Žr. **HADAS**

ŠEŠĖLIS, Kol 2:17 tėra būsimųjų dalykų **š.**
Hbr 8:5 dangiškųjų dalykų atvaizdas, **š.**
Hbr 9:5 savo **š.** dengiantys permaldavimo
Hbr 10:1 Įstatymas būsimųjų gėrybių **š.**
Jok 1:17 nesikeičia, kaip slenkantys **š.**

ŠEŠI ŠIMTAI ŠEŠIASDEŠIMT ŠEŠI, Apr 13:18.

ŠĖTONAS, Mt 12:26 Taip ir **Š.,** jeigu išvaro **Š.**
Mt 16:23 Traukis už manęs, **š.**
Mk 1:13 jis buvo **Š.** gundomas
Lk 10:18 Mačiau **Š.,** kaip žaibą
Lk 22:3 **Š.** įėjo į Judą
Rom 16:20 Dievas netrukus sutrins **Š.**
1Ko 5:5 atiduokite tokį **Š.**
2Ko 2:11 kad nebūtume **Š.** gudriai įveikti
2Ko 11:14 **Š.** apsimeta šviesos angelu
2Ko 12:7 dyglys kūne, **Š.** angelas
1Te 2:18 **Š.** užkirto mums kelią
Apr 2:9 Jie **Š.** sinagoga
Apr 12:9 slibinas, vadinamas Velniu ir **Š.**
Apr 20:2 **Š.** sukaustė tūkstančiui metų
Apr 20:7 **Š.** bus iš kalėjimo išleistas
Mt 4:10; Mk 4:15; Apd 26:18; 2Te 2:9.

ŠIANDIEN, Mt 6:11; Lk 4:21; 23:43.

ŠIAUDAI, 1Ko 3:12 stato iš šieno, **š.**

ŠIAURĖ, Lk 13:29.

ŠIMTAS, Mt 18:12 **š.** avių ir viena nuklystų

ŠIMTAS KETURIASDEŠIMT KETURI TŪKSTANČIAI, Apr 7:4; 14:1, 3.

ŠIMTERIOPAI, Mk 10:30 **š.** namų, brolių

ŠIMTERIOPAS, Mt 13:8 vienos **š.,** kitos

ŠIRDGĖLA, 2Ko 2:4 nerimasties ir **š.** apimtas

ŠIRDIS, Mt 15:8 jų **š.** toli nuo manęs
Mt 19:8 dėl **š.** kietumo leido jums skirtis
Mt 22:37 Mylėk Jehovą visa savo **š.**
Mk 10:5 Dėl jūsų **š.** kietumo jis užrašė
Apd 2:46 su džiugesiu ir atvira **š.**
Rom 10:10 **š.** tikima, ir tai veda į teisumą
Ef 1:18 Jis apšvietė jūsų **š.** akis
Ef 6:5 iš tikros **š.** klausykite
Kol 3:22 iš tikros **š.,** bijodami Jehovos
Hbr 3:8 neužkietinkite savo **š.**
Lk 12:34; 2Ko 3:3; Jok 4:8; 5:8; 1Pt 3:15; Apr 17:17.

ŠIRSTI, Kol 3:19 mylėkite žmonas, **neširskite**

ŠIURPULYS, Hbr 12:28.

ŠLOVĖ, Mt 25:31 Žmogaus Sūnus ateis **š.**
Lk 2:14 **Š.** Dievui aukštybėse
Rom 9:23 duotų pažinti savo **š.** turtus
Hbr 5:5 Kristus ne pats suteikė sau **š.**
Apr 21:23 jį apšviečia Dievo **š.**
Jn 1:14; Rom 1:23; 3:23; 1Pt 5:4.

ŠLOVINGESNIS, 2Ko 3:8 tarnavimas dar **š.**

ŠLOVINTI, Mt 5:16 **š.** Tėvą, esantį danguje
Rom 1:21 jie **nešlovino** jo kaip Dievo
1Ko 6:20 Tad **š.** Dievą savo kūnu
Rom 15:6; 1Pt 2:12.

ŠMEIŽIAMAS, 1Ko 4:13 **š.** atsakome maloniai

ŠMEIŽIKĖ, 1Ti 3:11 moterys rimtos, ne **š.**
Tit 2:3 vyresnės moterys tenebūna **š.**

ŠNIBŽDEIKA, Rom 1:29.

ŠNIBŽDĖJIMASIS, 2Ko 12:20 apkalbų, **š.**

ŠNIPINĖTI, Gal 2:4 įlindusių **š.** mūsų laisvės

ŠOKIAI, Lk 15:25.

ŠULAS, 1Ti 3:15 tiesos **š.** ir atrama
Apr 3:12 padarysiu **š.** Dievo šventykloje
Gal 2:9.

ŠUNIUKAI, Mt 15:26.

ŠUO, 2Pt 2:22 **Š.** sugrįžo prie savo vėmalų
Apr 22:15.

ŠVARUS, Jn 15:3 Jūs jau **š.** dėl žodžio
Apd 20:26 **š.,** nekaltas dėl niekieno kraujo

ŠVELNUS, 1Te 2:7 **š.** tarsi žindanti motina
2Ti 2:24 turi būti su visais **š.**

ŠVENTAS, Lk 11:2 **š.** laikomas tavo vardas
Rom 7:12 Taigi įstatymas yra **š.**
1Ko 3:17 Dievo šventykla yra **š.**
Ef 1:4 būtume **š.** ir be ydos meilėje
2Ti 3:15 nuo kūdikystės pažįsti **š.** raštus
1Pt 3:15 **Š.** laikykite Viešpatį Kristų
Jud 14 atėjo su savo **š.** miriadais
Apr 4:8 **Š.,** **š.,** **š.** Jehova Dievas
Mt 24:15.

ŠVENTĖ, Lk 22:1 Neraugintos duonos **š.**
Jn 2:23; 5:1; 6:4; 7:8, 10, 37; 1Ko 5:8.

ŠVENTIEJI, Apd 26:10 daug **š.** uždariau
Rom 12:13 Dalykitės su **š.**
1Ko 6:2 nežinote, kad **š.** teis pasaulį
Ef 3:8 mažesniam už mažiausią iš visų **š.**
Ef 4:12 **š.** taisyti, tarnystės darbui
Apr 11:18 metas atsilyginti **š.**
Apr 17:6 moteris girta nuo **š.** kraujo
Mt 27:52; Apr 13:7; 18:24.

ŠVENTYKLA, Jn 2:15 Jėzus juos išvarė iš **š.**
Jn 2:19 Sugriaukite šitą **š.**
Apd 17:24 negyvena rankų darbo **š.**

1Ko 3:16 esate Dievo **š.**
2Ko 6:16 kas vienija Dievo š. su stabais
Ef 2:21 auga į šventą **š.** Jehovai
2Te 2:4 sėdasi Dievo **š.**
Apr 3:12 padarysiu šulu Dievo **š.**
Apr 7:15 **š.** eina jam dievatarnystę
Apr 11:19 Dievo **š.** šventovė danguje

ŠVENTOJI DVASIA, Mt 1:18 **š.** veikimu
Mt 12:32 kalbėtų prieš **š.,** nebus atleista
Lk 3:22 **š.** kūnišku pavidalu tarsi balandis
Jn 14:26 **š.,** kurią Tėvas mano vardu atsiųs
Apd 2:4 Visi tapo kupini **š.**
Apd 11:16 o jūs būsite pakrikštyti **š.**
1Ko 6:19 šventykla jumyse esančios **š.**
Ef 4:30 Ir neliūdinkite Dievo **š.**
Hbr 6:4 tapo **š.** dalininkais
2Pt 1:21 žmonės kalbėjo, vedami **š.**
Mt 3:11; Mk 13:11; Apd 20:28.

ŠVENTOVĖ, Mt 27:51 **š.** uždanga perplyšo
Apr 15:8; 16:17.

ŠVENTUMAS, Rom 6:19 kas veda į **š.**
2Ko 7:1 tobulindami **š.** Dievo baimėje
1Te 3:13 padarytų jas nepriekaištingas **š.**
1Te 4:4 laikyti savąjį indą **š.** ir pagarboje
1Ti 2:15 jei išlaikys tikėjimą, meilę, **š.**
Hbr 12:14 Siekite taikos, siekite **š.**
Hbr 12:10.

ŠVENTVAGIS, 1Ti 1:9.

ŠVIESA, Mt 5:16 tešviečia ir jūsų **š.**
Jn 3:19 žmonės mylėjo tamsą, o ne **š.**
Jn 8:12 Aš esu pasaulio **š.**
2Ko 11:14 Šėtonas apsimeta **š.** angelu
1Ti 6:16 gyvenantis neprieinamoje **š.**
1Pt 2:9 iš tamsos į savo nuostabią **š.**
1Jn 1:5, 7; Apr 21:23; 22:5.

ŠVIESTI, Mt 5:16 Taip **tešviečia** ir jūsų šviesa

ŠVIESULIAI, Fil 2:15 tarsi **š.** pasaulyje
Jok 1:17 ateina nuo dangaus **š.** Tėvo

ŠVILPESYS, 2Pt 3:10 dangūs išnyks su **š.**

T

TADAS, Mt 10:3; Mk 3:18.

TAIKA. Dar žr. RAMYBĖ
Ef 6:15 skelbti gerąją **t.** naujieną
Kol 1:20 jo kančių stulpo krauju **t.**
1Pt 3:11 teieško **t.** ir tegul vejasi ją
Apr 6:4 buvo leista atimti iš žemės **t.**
Jok 3:18.

TAIKDARYS, Mt 5:9 Laimingi **t.**

TAIKIAI, 2Ko 13:11 gyvenkite **t.**

TAIKINGAI, Rom 12:18 gyvenkite **t.** su visais

TAIKINGAS, Hbr 12:11 **t.** teisumo vaisių

TAIP, Mt 5:37 jūsų **t.** tegul reiškia **t.**
2Ko 1:20 jame jie tapo **t.**

TAISYKLĖ, 1Ko 4:6 kad išmoktumėte **t.**
Gal 6:16 visiems, kurie laikysis šitos **t.**

TAKAS, Mt 3:3 ištiesinkite jam **t.**
Hbr 12:13 tiesinkite **t.** po savo kojomis

TALENTAS, Mt 18:24; 25:15; Apr 16:21.

TAMARA, Mt 1:3.

TAMSA, Mt 25:30 išmeskite vergą laukan į **t.**
Jn 3:19 žmonės mylėjo **t.**
1Te 5:4 jūs, broliai, nesate **t.**
1Pt 2:9 pašaukė jus iš **t.**
1Jn 1:5 jame nėra jokios **t.**
2Ko 6:14.

TAMSUS, Mt 6:23; Lk 11:36; 2Pt 1:19.

TARDYTI, Apd 4:9; 22:29.

TARIAMAS, Kol 2:18 **t.** nuolankumą
1Ti 6:20 **t.** pažinimo prieštaringumų

TARMĖ, Mt 26:73 tavo **t.** tave išduoda

TARNAITĖ, Rom 13:4 ji Dievo **t.** tavo labui
Gal 4:30 Išvaryk **t.** ir jos sūnų
Gal 4:31 ne **t.** vaikai, o laisvosios
Lk 22:56; Apd 12:13.

TARNAS. Dar žr. VERGAS
Mt 12:18 Štai mano **t.,** kurį išsirinkau
Mk 10:43 norėtų tapti didis, tebūna jūsų **t.**
Lk 16:13 **t.** negali vergauti dviem
Apd 4:30 tavo šventojo **t.** Jėzaus vardu
Rom 14:4 Kas gi tu, kad teistum kito **t.**
Rom 15:8 Kristus tapo apipjaustytųjų **t.**
2Ko 3:6 tinkamus būti **t.** naujos sandoros
2Ko 11:15 jo **t.** apsimeta teisumo **t.**
1Ti 4:6 būsi šaunus Kristaus Jėzaus **t.**
2Ko 6:4; Gal 2:17; Kol 1:23.

TARNAUTI, Mt 20:28 atėjo ne kad jam **t.**
1Ti 3:10 jei bus be priekaišto, **tetarnauja**
1Ti 3:13 Mat tie, kurie gerai **t.**
Hbr 6:10 **t.** ir **tebetarnaujate** šventiesiems
Hbr 7:13 niekas nėra **t.** prie aukuro

TARNAUTOJAS, Rom 13:6 Dievo **t.**
Rom 15:16 būti Kristaus **t.** kitataučiams
Hbr 8:2 **t.** šventojoje vietoje

TARNAVIMAS, 2Ko 3:3; 3:9.

TARNĖ, Rom 16:1 Febė, bendruomenės **t.**

TARNYBA, 2Ti 2:4 einantis kario **t.**
Hbr 2:17 vyriausiasis kunigas Dievo **t.**
Hbr 8:6 Jėzus yra gavęs prakilnesnę **t.**
Hbr 10:11 kunigas stoja eiti **t.** kasdien

TARNYSTĖ. Dar žr. DIEVATARNYSTĖ
Jn 16:2 žydys, manys einąs **t.** Dievui
Apd 20:24 baigčiau savo bėgimą ir **t.**
Rom 11:13 apaštalas, teikiu šlovę savo **t.**
1Ko 7:35 atsidėti Viešpaties **t.**
1Ko 12:5 esama įvairių **t.,** tas pats Viešpats

2Ko 4:1 turėdami šią **t.** dėl gailestingumo
2Ko 5:18 pavedė mums sutaikymo **t.**
2Ko 6:3 kad mūsų **t.** nebūtų dėl ko peikti
Ef 4:12 šventiesiems taisyti, **t.** darbui
1Ti 1:12 palaikė ištikimu paskirdamas į **t.**
2Ti 4:5 iki galo atlik savo **t.**
Hbr 12:28 priimtinai atlikti **t.** Dievui
Apd 21:19; Rom 12:7; Kol 4:17.

TARPININKAS, 1Ti 2:5 Dievo ir žmonių **t.**
Hbr 12:24 naujos sandoros **t.** Jėzaus
Gal 3:19, 20; Hbr 8:6; 9:15.

TARTARAS, 2Pt 2:4 Dievas nubloškė į **t.**

TĄSYTI, Mk 9:26 berniuką **t.,** dvasia išėjo

TAURĖ, Mt 10:42 bent **t.** šalto vandens
Lk 22:20 Ši **t.** tai naujoji sandora
Lk 22:42 atimk šią **t.** nuo manęs
1Ko 10:21 iš Jehovos **t.** ir iš demonų **t.**
Mt 20:22; 1Ko 10:16.

TAUTA, Mt 12:21 į jo vardą **t.** sudės viltis
Mt 21:43 atiduota **t.,** duodančiai vaisių
Mt 24:7 Mat pakils **t.** prieš **t.**
Mt 24:14 paliudyti visoms **t.**
Mt 25:32 Jo akivaizdoje bus surinktos **t.**
Lk 21:24 kol baigsis skirtieji **t.** laikai
Lk 21:25 žemėje **t.** kamuosis, nežinodamos
Lk 23:2 šitas veda iš kelio mūsų **t.**
Rom 9:25 Ne savo **t.** vadinsiu savo **t.**
Ef 4:17 nebesielkite, kaip elgiasi **t.**
Tit 2:14 ir išgrynintų sau **t.**
Hbr 8:10 o jie bus mano **t.**
Hbr 9:19 apšlakstė pačią knygą ir visą **t.**
Hbr 11:25 kęsti skriaudas su Dievo **t.**
1Pt 2:12 elgesys tarp **t.** nepriekaištingas
Apr 11:18 **T.** įniršo, bet atėjo tavo rūstybė
Apd 3:23; 10:35; Rom 15:11; 2Ko 6:16;
Hbr 2:17; 10:30; Apr 7:9.

TEATRAS, Apd 19:29.

TEISĖ, 1Te 4:6 nesikėsintumėte į brolio **t.**

TEISĖJAS, Apd 10:42 gyvųjų ir mirusiųjų **t.**
Apd 13:20 Paskui jis davė jiems **t.**
1Ko 4:4 mano **t.** yra Jehova

TEISINGA, 2Te 1:6 **t.** atmokėti
Jok 4:17 moka daryti, kas **t.,** bet

TEISINGAI, Lk 23:41 Mes juk nubausti **t.**
Apd 17:31 dieną, kada ketina **t.** teisti
2Ti 2:15 **t.** pateikiantis žodį
1Pt 2:23 patikėjo tam, kuris teisia **t.**
Apr 19:11 **t.** teisia ir kariauja

TEISINGUMAS, Mt 12:20 nuves į pergalę **t.**
Lk 18:7 nejau Dievas neįvykdys **t.**
Apd 28:4 **T.** neleido likti gyvam

TEISINTI, Rom 2:15.

TEISINTIS, Lk 14:18.

TEISIŠKAI, Fil 1:7 **t.** įtvirtinant gerąją
Hbr 8:6.

TEISMAS, Mt 5:22 **t.** turės atsakyti kiekvienas
Mt 12:41 Nineviečiai prisikels per **t.**
1Ko 4:3 jei jūs ar žmonių **t.**
2Te 1:5 įrodymas, kad Dievo **t.** teisingas
Hbr 9:27 mirti vienąkart, o paskui stoti į **t.**
Hbr 10:27 kažkoks baisus **t.** laukimas
Jok 2:6 tampo po **t.**
Jok 2:13 Gailestingumas triumfuoja prieš **t.**
1Pt 4:17 laikas prasidėti **t.** nuo Dievo namų
2Pt 3:7 saugomi **t.** ir bedievių žmonių
1Jn 4:17 kad **t.** dieną turėtume drąsos
Mt 10:17; Mk 13:9; Apd 24:25; Jud 6.

TEISMO DIENA, Mt 10:15 **T.** lengviau bus

TEISTI, Mt 19:28 **t.** dvylika Izraelio giminių
Lk 6:37 Liaukitės **t.** ir tikrai nebūsite **t.**
Jn 5:22 Tėvas nė vieno **neteisia**
Jn 12:48 Žodis **t.** jį paskutiniąją dieną
Apd 17:31 teisingai **t.** gyvenamą žemę
Rom 2:1 tu, kuris **t.,** darai tuos pačius
Rom 14:4 Kas gi tu, kad **t.** kito tarną
1Ko 4:3 jūs ar žmonių teismas mane **t.**
1Ko 6:2 šventieji **t.** pasaulį
Kol 2:16 niekas jūsų **neteisia** dėl valgio
2Ti 4:1 Jėzaus, kuriam skirta **t.**
Hbr 13:4 svetimautojus **t.** Dievas
1Pt 1:17 Tėvo, kuris nešališkai **t.**
Apr 11:18 metas **t.** mirusius
Apd 25:9; Jok 2:4.

TEISU, Apd 10:35 jo bijo ir daro, kas **t.**

TEISUMAS, Mt 5:10 persekiojami dėl **t.**
Jn 16:8 pateiks įrodymus dėl **t.**
Rom 1:17 Dievo **t.** per tikėjimą
Rom 10:3 Nesuprasdami Dievo **t.**
2Ti 3:16 Raštas naudingas auklėti **t.**
1Pt 3:14 tenka kentėti dėl **t.**
2Pt 3:13 kuriuose gyvena **t.**
Mt 5:6; 2Ti 4:8.

TEISUS, Rom 3:10 Nėra **t.,** nėra nė vieno
Rom 3:26 kad būtų **t.** ir pripažintų **t.**
Rom 5:19 dėl vieno klusnumo taps **t.**
Rom 2:13.

TEISUSIS, Mt 13:43 **T.** spindės kaip saulė
Apd 24:15 bus **t.,** neteisiųjų prisikėlimas
Hbr 10:38 **t.** bus gyvas dėl tikėjimo
1Pt 3:12 Jehovos akys žvelgia į **t.**
Mt 5:45; Hbr 12:23.

TEKĖTI, Mt 22:30 nei ves, nei **t.**
Mt 24:38 valgė ir gėrė, vedė ir **t.**
Lk 20:35 iš mirusiųjų, nei ves, nei **t.**
1Ko 7:39 **t.** už ko nori, kad tik Viešpatyje
Lk 17:27.

TEKSTAS, Apd 23:25.

TENKINTI, 1Ko 6:9 vyrai, kurie **t.** vyrus

TERACHAS, Lk 3:34.

TESTAMENTAS. Žr. SANDORA

TETRARCHAS, Lk 3:1.

TĖVAI, Lk 18:29 palikęs brolius, **t.** ar vaikus
Lk 21:16 Jus išdavinės netgi **t.**
2Ko 12:14 Ne vaikai **t.** turi turtą krauti
Ef 6:1 Vaikai, klausykite savo **t.**
2Ti 3:2 žmonės bus neklusnūs **t.**
Lk 2:27; Kol 3:20.

TĖVAS, Mt 6:9 **T.** mūsų, kuris esi danguje
Mt 23:9 nė vieno nevadinkite **t.**
Lk 2:49 aš turiu būti savo **T.** namuose
Jn 8:44 Jūs esate iš savo **t.** Velnio
Jn 14:28 **T.** už mane didesnis
1Ko 4:15 esu tapęs jūsų **t.** Kristuje Jėzuje
Ef 6:4 Jūs, **t.,** neerzinkite savo vaikų
Jok 1:17 ateina nuo dangaus šviesulių **T.**
Mt 10:37; 26:29; Jn 10:30; 14:6, 24;
Gal 1:14; Ef 4:6; Apr 14:1.

TĖVIŠKĖ, Mt 13:57 nebent **t.** ir namuose

TIATYRAI, Apd 16:14; Apr 1:11; 2:18, 24.

TYČIOTIS, Mt 27:29; Lk 22:63.

TIESA, Jn 4:24 turi garbinti dvasia ir **t.**
Jn 8:32 pažinsite **t.** ir **t.** išlaisvins
Jn 14:6 Aš esu kelias, **t.,** gyvenimas
Jn 17:17 Pašventink juos **t.**
Jn 18:37 esu atėjęs, kad liudyčiau **t.**
1Ko 5:8 nuoširdumo ir **t.** duona
2Ko 13:8 nieko negalime daryti prieš **t.**
Ef 6:14 stokite susijuosę strėnas **t.**
2Te 2:10 atsisakė mylėti **t.**
1Ti 2:7 kitataučių mokytoju **t.**
1Ti 3:15 **t.** šulas ir atrama
2Ti 2:15 teisingai pateikiantis **t.** žodį
Hbr 10:26 įgiję aiškų **t.** pažinimą
2Pt 1:12 esate tvirti **t.**
Jn 8:44; Rom 1:25; 2Ti 3:7.

TIESAKALBIS, Jn 3:33 Dievas yra **t.**
Rom 3:4 Dievas **t.,** o žmogus
2Ko 6:8 kaip apgavikai, vis dėlto **t.**

TIESINTI, Hbr 12:13 **t.** takus po kojomis

TIKĖJIMAS, Lk 18:8 Sūnus beras žemėje **t.**
Rom 4:13 o per teisumą, įgytą **t.**
Gal 3:8 pripažins kitataučius teisiais dėl **t.**
Gal 3:11 teisusis bus gyvas dėl **t.**
Gal 6:10 o ypač **t.** namiškiams
Ef 4:5 vienas **t.,** vienas krikštas
2Te 3:2 nes **t.** turi ne visi
1Ti 6:12 Kovok šauniąją **t.** kovą
2Ti 4:7 baigiau lenktynes, išlaikiau **t.**
Hbr 11:1 **T.** yra pagrįstas įsitikinimas
Hbr 11:6 Be **t.** neįmanoma patikti Dievui
Hbr 12:2 į savo **t.** didįjį Vedlį
Jok 2:26 **t.** be darbų negyvas
1Pt 1:7 kad jūsų išmėgintas **t.**
1Pt 5:9 priešinkitės jam, likdami tvirti **t.**
1Jn 5:4 pergalė, pergalėjusi pasaulį, mūsų **t.**
2Ko 5:7; Ef 6:16; 1Ti 4:1.

TIKĖTI, Jn 3:16 kad kiekvienas, kuris jį **t.**
Jn 5:24 **t.** tą, kuris mane siuntė
Jn 9:35 Tai tu **t.** Žmogaus Sūnų
Jn 11:26 mane **t.** nemirs per amžius
Jn 12:44 Kas **t.** mane, **t.** ne vien mane
Apd 10:43 kiekvienas jį **t.** gauna jo vardu
Rom 10:4 tektų kiekvienam, kuris **t.**
Rom 10:10 Mat širdimi **t.,** ir tai veda
2Ko 4:13 mes ir **t.,** todėl ir kalbame
Gal 3:22 pažadas atitektų tiems, kurie **t.**
Fil 1:29 ne vien **t.** jį, bet dėl jo ir kentėti
Hbr 11:6 turi **t.,** kad jis yra
Jok 2:19 demonai irgi **t.** ir dreba
1Jn 5:1 kas **t.** Jėzų esant Kristų
Mt 21:32; Jn 7:48; 9:36, 38; Apd 16:31;
2Te 2:12; 1Jn 4:1.

TYKIAI, 1Ti 2:2 **t.** gyventi su dievotumu

TIKYBA, Apd 26:5 mūsų **t.** pakraipos

TIKINTIS, Apd 5:14 **t.** Viešpatį vis gausėjo
1Ti 6:2 gaunantys naudą yra **t.**
1Pt 2:7 jis brangus jums, **t.**

TIKRASIS, Jn 4:23 **t.** garbintojai garbins Tėvą
1Ti 6:19 idant įsikibtų į **t.** gyvenimą
Hbr 9:24 šventąją vietą, **t.** atitikmenį
Apr 3:14 ištikimasis ir **t.** liudytojas
Jn 1:9; 15:1; 17:3; 1Jn 5:20; Apr 19:11.

TIKRENYBĖ, Kol 2:17 šešėlis, o **t.** yra Kristuje
Hbr 11:1 neregimų **t.** įrodymas

TIKRINTI, 2Ko 13:5 Save **t.,** ar esate tikėjime

TIKSLAS, Rom 8:28 pašauktiesiems pagal jo **t.**
Ef 3:11 pagal amžių **t.,** jo užsibrėžtą
Fil 3:14 veržiuosi į **t.,** kad gaučiau
1Ti 1:5 Šio priesako **t.** yra meilė
Rom 9:11; Ef 1:11; 2Ti 1:9.

TIKSLUS, Hbr 1:3 **t.** jo esybės atvaizdas

TYKUS, 1Pt 3:4 **t.** ir romios dvasios

TIMOTIEJUS, Apd 16:1; 1Ko 4:17; 1Ti 1:2.

TINGINYS, Rom 12:11 Būkite uolūs — ne **t.**

TINGUS, Mt 25:26 Blogas ir **t.** verge
Tit 1:12 pikti žvėrys, **t.** rajūnai

TINKAMAS, 2Ko 2:16 kas gi tam **t.**
Kol 1:12 Tėvui, kuris padarė jus **t.**
2Ti 2:2 bus **t.** ir kitus mokyti
2Ti 3:17.

TINKAMUMAS, 2Ko 3:5 mūsų **t.** iš Dievo

TINKLAS, Mt 13:47 karalystė panaši į **t.**
Jn 21:11 tiek daug, **t.** neplyšo
Jn 21:6, 8.

TYRAI, Mt 3:3 Girdėti balsas šaukiančio **t.**
Apr 12:6 moteris pabėgo į **t.**
Lk 1:80; 1Ti 6:14; 1Pt 3:2.

TYRAS, Tit 1:15 **T.** viskas **t.**
Jok 3:17 išmintis iš aukštybių pirmiausia **t.**
Fil 4:8; 1Ti 1:5; 2Ti 2:22; Jok 1:27; 1Jn 3:3.

TYRAŠIRDIS, Mt 5:8 **t.** regės Dievą

TYRINĖTI, Jn 5:39 Jūs **t.** Raštus, nes
Apd 17:11 kasdien atidžiai **t.** Raštus
1Pt 1:11 **t.**, kada ir koks bus laikotarpis

TIRTI, Rom 8:27 Tas, kuris **t.** širdis, žino
1Te 2:4 Dievui, kuris **t.** mūsų širdis

TYRUMAS, 2Ko 6:6 **t.**, pažinimu, kantrumu

TITAS, 2Ko 2:13; 12:18; Gal 2:1; Tit 1:4.

TOBULAS, Mt 5:48 būkite **t.**, kaip jūsų Tėvas
Rom 12:2 Dievo valia, kas gera, priimtina, **t.**
Hbr 7:19 Įstatymas nieko nepadarė **t.**
Hbr 10:14 padarė šventinamuosius **t.**
1Jn 4:18 **t.** meilė išveja baimę
2Ko 12:9; Jok 1:17.

TOBULINTI, 2Ko 7:1 **t.** šventumą

TOBULUMAS, Hbr 7:11.

TOMAS, Mt 10:3; Jn 20:24; Apd 1:13.

TRADICIJA, Mt 15:3 dėl **t.** peržengiate
Mk 7:13 **t.**, kurią perdavėte, atimate
Gal 1:14 uoliau laikiausi tėvų **t.**
Kol 2:8 paremta žmonių **t.**
Mk 7:3; 1Ko 11:2; 2Te 2:15; 3:6.

TRAUKTIS, Lk 5:16 **t.** į dykynes ir melsdavosi

TREČIA DIENA, Lk 9:22 Sūnus **t.** prikeltas
Apd 10:40 **T.** Dievas jį prikėlė
Lk 13:32; 24:21.

TREČIAS, 2Ko 12:2 nuneštas iki **t.** dangaus

TREMTIS, Mt 1:11 Babilonijos **t.** laikais

TRIBŪNAS, Apd 21:32.

TRIMITAS, Mt 24:31 angelus su **t.** garsu
1Ko 14:8 jeigu **t.** išduotų neaiškų garsą
1Ko 15:52 gaudžiant paskutiniam **t.**
1Te 4:16 Dievo **t.** gausmu
Hbr 12:19; Apr 8:2.

TRIMITUOTI, Mt 6:2 **netrimituok** priešais

TRYPTI, Lk 21:24 Jeruzalę tautos **t.**
Apr 11:2 jos **t.** šventąjį miestą

TRIUKŠMINGAS, Apd 19:40 šitą **t.** sambūrį

TRIUMFAS, 2Ko 2:14 visada veda **t.** eisenoje
Kol 2:15 viešai išstatė **t.** eisenoje

TRIUMFUOTI, Jok 2:13 Gailestingumas **t.**

TRIŪSAS, 1Ko 15:58 jūsų **t.** ne veltui
Jn 4:38; 1Ko 3:8; 1Te 2:9; 3:5.

TRIŪSTI, 2Te 3:8.

TROKŠTI, Mt 5:6 Laimingi **t.** teisumo
1Ti 6:9 Tie, kas **t.** būti turtingi
Apr 7:16 Jie nebealks ir **nebetrokš**
Apr 21:6 **T.** aš duosiu gerti
Apr 22:17 Kas **t.**, teateina
Rom 1:11; 1Pt 2:2.

TROŠKIMAS, Jok 4:5 dvasios **t.** yra pavydūs
Fil 1:23.

TRUKDYTI, Apd 11:17 kas aš, kad Dievui **t.**

TRUMPAS, 1Ko 7:29 sakau: laikas **t.**

TRUPINĖLIAI, Mt 15:27 ir šuniukai ėda **t.**

TRUPUTIS, Hbr 2:9 **t.** žemesnį už angelus
1Ko 5:6.

TŪKSTANTIS METŲ, 2Pt 3:8 diena Jehovai **t.**
Apr 20:2 Šėtoną sukaustė **t.**
Apr 20:4 karaliavo su Kristumi **t.**

TULŽIS, Apd 8:23.

TUOKTIS, 1Ti 4:3 draudžiančių **t.**
1Ko 7:9, 36, 38.

TURGAVIETĖ, Apd 17:17 diskutavo **t.**
Mt 11:16.

TURTAS, Mt 6:20 kraukitės **t.** danguje
Mt 6:21 kur tavo **t.**, ten širdis
Mt 6:24 Negalite vergauti Dievui ir **t.**
Mt 25:14 pavedė jiems savo **t.**
Lk 15:13 palaidai gyvendamas **t.** iššvaistė
Lk 16:9 neteisiuoju **t.** pasidarykite draugų
Rom 9:23 pažinti šlovės **t.**
Rom 11:33 Dievo **t.**, išmintis, žinojimas
Hbr 11:26 laikė didesniu **t.** už Egipto lobius
Jok 5:2 Jūsų **t.** supuvo
Mt 19:21; Lk 14:33; 15:12; 16:11; Ef 3:8;
Apr 18:17.

TURTINGAS, 2Ko 8:9 **t.** tapo skurdžiumi
1Ti 6:9 trokšta būti **t.**, pakliūva į pagundą
1Ti 6:18 būna **t.** kilnių darbų
Jok 2:5 tapti **t.** tikėjime, paveldėti karalystę
Apr 3:17 Aš **t.** ir pralobęs
Lk 16:19.

TURTUOLIS, Lk 18:25 **t.** patekti į karalystę
Jok 5:1 paklausykite, **t.**: verkite

TUŠČIAGARBIS, Gal 5:26 Nepasidarykime **t.**

TUŠČIAGARBIŠKUMAS, Fil 2:3.

TUŠČIAS, 1Ti 1:6 nuklydę leidosi į **t.** kalbas
1Ko 3:20; Ef 5:6; Tit 3:9.

TUŠČIAŽODŽIAVIMAI, 1Ti 6:20; 2Ti 2:16.

TUŠTYBĖ, Rom 1:21 paklydo **t.**
Rom 8:20 kūrinija atiduota **t.** valdžion
Ef 4:17 dėl savo proto **t.** elgiasi tautos

TVANAS, Mt 24:38 anomis dienomis prieš **t.**
2Pt 2:5 siuntė bedievių pasauliui **t.**

TVARKINGAI, 1Ko 14:40 vyksta padoriai ir **t.**

TVARKINGAS, 1Ti 2:9 rengtųsi **t.**, puoštųsi
1Ti 3:2 prižiūrėtojas turi būti **t.**

TVARKYTI, Ef 3:9 kaip **t.** slėpinys

TVYKSTELĖTI, Lk 17:24 Kaip žaibas **t.**

TVIRTAI STOVĖTI, 1Ko 16:13 **t.** tikėjime
Gal 5:1 **t.**, nesiduokite vėl įkinkomi
Fil 1:27 **t.** vienoje dvasioje
2Te 2:15 **t.**, laikykitės tradicijų

TVIRTAS, 1Ko 15:58 būkite **t.**, nepajudinami
2Ko 1:7 mūsų viltis dėl jūsų **t.**
Kol 1:23 esate ant pamato, **t.**
2Ti 2:19 Dievo pamatas stovi **t.**
Hbr 6:19 saugus ir **t.** sielos inkaras
1Pt 5:9 likdami **t.** tikėjimu
2Pt 1:12 esate **t.** tiesoje, kurią turite

TVIRTYBĖ, Kol 2:5 jūsų tikėjimo Kristumi **t.**
2Pt 3:17 kad nenupultumėte nuo **t.**

TVIRTINTI, Kol 2:7 statomi jame, **t.** tikėjime
1Ti 1:7.

TVIRTOVĖ, 2Ko 10:4 Dievo galybę griauti **t.**

U, Ū

UGDYBA, Rom 15:2 dėl jo gerovės ir **u.**

UGDYMAS, 1Ko 14:26 Viskas tebūna **u.**
1Ko 14:12.

UGDYTI, 1Ko 8:1 Pažinimas išpučia, meilė **u.**
1Ko 10:23 leistina, bet ne viskas **u.**
1Ko 14:3 kas pranašauja, žmones **u.**
1Ko 14:4 Kas kalba kokia kalba, **u.** save
Ef 4:29 kas **u.**, naudinga klausytojams
Rom 14:19; 2Ko 12:19.

ŪGIS, Lk 19:3 buvo mažo **ū.**

UGNIASPALVIS, Apr 6:4; 12:3.

UGNIS, Hbr 12:29 Dievas yra ryjanti **u.**
2Pt 3:7 dangūs ir žemė laikomi **u.**
Apr 17:16 ir sudegins ją **u.**
Mt 3:11, 12; 1Ko 3:13.

UITI, Kol 3:21 Tėvai, **neuikite** savo vaikų

ŪKIS, Mk 6:36, 56; Lk 9:12.

UODAS, Mt 23:24 iškošiate **u.**, o praryjate

UODEGA, Apr 9:10; 12:4.

UOLA, Mt 16:18 ant šitos **u.** pastatysiu
Lk 8:6 Kitos nukrito ant **u.**
Rom 9:33 nupuolimo **u.**
1Ko 10:4 gėrė iš dvasinės **u.**
1Pt 2:8 suklupimo akmeniu, nupuolimo **u.**

UOLEKTIS, Mt 6:27 bent viena **u.** pailginti
Apr 21:17.

UOLIAI, Gal 1:14 **u.** laikiausi tradicijų
1Ko 12:31; 14:1; 1Pt 3:13; 2Pt 1:5.

UOLYNĖ, Mt 13:5, 20; Mk 4:5, 16.

UOLUMAS, Rom 10:2 turi **u.** dėl Dievo
Jn 2:17; Fil 3:6.

UOLUS, Tit 2:14 **u.** geriems darbams
2Ko 8:17, 22; Gal 4:17; Apr 3:19.

UOLUSIS, Lk 6:15; Apd 1:13.

UOŠVĖ, Mt 8:14; Mk 1:30.

UPĖ, Apr 16:12 išliejo dubenį į Eufrato **u.**
Apr 22:1 parodė gyvybės vandens **u.**

UZIJAS, Mt 1:8.

UŽANTSPAUDUOTI, Ef 4:30 **u.** išpirkimo
Apr 7:4 Ir išgirdau **u.** skaičių
Apr 22:10 **Neužantspauduok** šios knygos
Ef 1:13; Apr 5:1; 7:3.

ŪŽAUTI, 1Pt 4:3 **ū.**, varžytis išgertuvėse

ŪŽAVIMAS, Rom 13:13; Gal 5:21.

UŽBAIGTI, Gal 3:3 dabar **u.** kūnu
Fil 1:6 iki Kristaus dienos jį **u.**
2Te 1:11 kad su galybe **u.** visa gera

UŽČIUOPTI, Apd 17:27 galgi **u.** jį ir suras

UŽDANGA, Mt 27:51 **u.** perplyšo pusiau
Hbr 10:20 naują ir gyvą kelią pro **u.**
Hbr 6:19; 9:3.

UŽDARYTI, Mt 25:10 durys buvo **u.**
Apr 3:8 duris, kurių niekas negali **u.**

UŽDEGIMAS, Apd 28:6 kada nuo **u.** ištins

UŽDENGTA, Mt 10:26 nėra nieko **u.**
Lk 8:17 nieko **u.**, kas netaptų žinoma
2Ko 4:3 **u.** einantiems į pražūtį

UŽGAULIAI KALBĖTI, Apd 18:6; 2Pt 2:10.

UŽGAULIOJIMAI, Ef 4:31; 1Ti 6:4.

UŽGAULIOTI, Mt 5:11 Laimingi, kai **u.**
1Pt 4:4 jie stebisi ir jus **u.**
1Pt 4:14 **u.** dėl Kristaus vardo
Lk 6:22; 18:32.

UŽGAULUS, 2Pt 2:11 nemeta **u.** kaltinimo

UŽGESINTI, Mt 12:20 **neužgesins** dagčio
Ef 6:16 **u.** degančias piktojo strėles

UŽGIMIMAS, Mt 13:35 nuo pasaulio **u.**
1Pt 1:20 numatytas buvo prieš pasaulio **u.**
Apr 13:8 gyvenimo knygoje nuo pasaulio **u.**
Mt 25:34; Jn 17:24; Ef 1:4; Hbr 4:3.

UŽGYTI, Apr 13:3 jo mirtinoji žaizda **u.**
Apr 13:12.

UŽJAUSTI, Hbr 5:2 gali **u.** nežinančius

UŽKIETĖJIMAS, Ef 4:18 dėl savo širdžių **u.**

UŽKIETĖTI, Rom 9:18 kuriam nori, leidžia **u.**
Rom 11:25 dalis Izraelio **u.**
Apd 19:9.

UŽKIETINTI, Rom 11:7 Kiti buvo **u.**
Hbr 3:8, 15 **neužkietinkite** savo širdžių
Hbr 3:13 **neužkietintų** nuodėmės vilionė
Hbr 4:7 **neužkietinkite** savo širdžių

UŽKLUPTI, 1Te 5:4 **u.** jus kaip kokius vagis

UŽMIGTI, Mt 25:5 visos ėmė snausti ir **u.**
Jn 11:11 Mūsų draugas Lozorius **u.**
1Ko 15:20 pirmasis vaisius iš **u.**
1Ko 15:51 mes ne visi **u.**
1Te 4:13 palikti jūsų nežinioje dėl **u.**
Mt 27:52; Apd 7:60; 13:36; 1Ko 15:6, 18;
1Te 4:14; 2Pt 3:4.

UŽMOKESTIS, Lk 10:7 darbininkas vertas **u.**
Jok 5:4 darbininkų **u.**, kurį sulaikėte

UŽMUŠTAS, 2Pt 2:12 skirti būti sugauti ir **u.**

UŽRAKINTI, Mt 23:13 **u.** dangaus karalystę
Jn 20:19, 26; Apd 5:23; Apr 11:6; 20:3.

UŽRAŠAS, Jn 19:19 Pilotas dar padarė **u.**

UŽRŪSTINIMAS, Hbr 3:15 kaip per aną **u.**

UŽSIDEGIMAS, Apd 18:28.

UŽSIGAUTI, Rom 14:15 dėl valgio brolis **u.**

UŽSIIMTI, Lk 10:40 Morta buvo **u.**
Rom 13:6 tarnautojai, **u.** tais dalykais
1Ti 4:13 **u.** viešu skaitymu
2Ti 2:4 karys **neužsiima** pragyvenimo

UŽSKLĘSTI, Lk 13:25 bus atsikėlęs ir duris **u.**
Lk 11:7.

UŽTARIMAS, 1Ti 2:1 maldavimus, maldas, **u.**

UŽTARTI, Rom 8:27 dvasia **u.** šventuosius
Rom 8:34 yra Dievo dešinėje ir mus **u.**
Hbr 7:25 amžinai gyvas, kad juos **u.**

UŽTIKRINIMAS, Hbr 6:16.

UŽTIKRINTUMAS, Hbr 6:11 visišką vilties **u.**

UŽTRAUKTI, Rom 5:18 **u.** pasmerkimas

UŽTVINDYTAS, 2Pt 3:6 **u.** vandeniu

UŽUOJAUTA, Jok 5:11.

UŽVERTI, Apr 21:25 vartai dieną nebus **u.**

V

VADAS, Mt 23:10 nesivadinkite, **V.** Kristus

VADINTI, Rom 9:26 bus **v.** Dievo sūnumis
1Jn 3:1 mes **v.** Dievo vaikais

VADOVAS, 1Ko 3:10 išmintingas statybos **v.**
Mk 5:22; Lk 8:49; 13:14; Apd 13:15; 17:6;
18:8.

VADOVAUTI, 1Ko 12:28 gebėjimas **v.**
1Te 5:12 gerbti tuos, kurie tarp jūsų **v.**
1Ti 2:12 kad moteris mokytų ar **v.** vyrui
1Ti 3:5 nesugeba **v.** savo šeimynai
Hbr 13:7, 17 Prisiminkite, kurie tarp jūsų **v.**
Rom 12:8; 1Ti 5:17.

VADOVYBĖ, Ef 1:21 aukščiau už bet kokią **v.**
Ef 6:12 grumiamės su **v.**, valdžiomis
Kol 2:15 jis nugalėjo **v.** bei valdžias
Tit 3:1 primink, kad klausytų **v.**, valdžių
Ef 3:10; Kol 1:16; 2:10.

VAGIS, Mt 6:20 kur **v.** nesilaužia ir nevagia
1Ko 6:10 **v.** nepaveldės Dievo karalystės
1Te 5:2 Jehovos diena ateis kaip **v.**
1Te 5:4 diena užkluptų kaip **v.**
1Pt 4:15 niekas tenekenčia kaip **v.**
Apr 16:15 Štai ateinu kaip **v.**

VAIDAI, 2Ti 2:23; Tit 3:9.

VAIDENTIS, Mt 14:26; Mk 6:49.

VAIDINGAS, Rom 2:8 **v.**, nepaklūsta tiesai

VAIDINGUMAS, Fil 2:3 nedarykite iš **v.**
Jok 3:16 kur pavydas ir **v.**

VAIDYTIS, Fil 1:17 anie tai daro iš noro **v.**

VAIKAS, 1Ko 7:14 Antraip jūsų **v.** būtų netyri
Ef 6:1 **V.**, klausykite savo tėvų
Ef 6:4 tėvai, neerzinkite savo **v.**
Apr 12:5 Jos **v.** bemat buvo paimtas
Rom 8:16; 2Ko 12:14; Ef 5:8; 1Te 2:7.

VAIKELIS, Mt 18:3 jei nepasidarysite kaip **v.**
Mt 19:14 Palikite **v.** ramybėje
Lk 9:47 Jėzus pasiėmė **v.** ir pasistatęs
1Jn 5:21 **V.**, sergėkitės stabų

VAIKŠČIOTI, Apd 9:31 Ji **v.** Jehovos baimėje
1Jn 2:6 privalo ir pats taip **v.**
Apd 3:8.

VAINIKAS, 1Te 2:19 pasididžiavimo **v.**
2Ti 4:8 man atidėtas teisumo **v.**
Apr 2:10 duosiu tau gyvenimo **v.**
Mt 27:29; Jok 1:12; 1Pt 5:4.

VAIRAS, Jok 3:4 laivus mažytis **v.** pasuka

VAISIUS, Mt 7:19 medis, nevedantis gerų **v.**
Mt 7:20 juos pažinsite iš **v.**
Mt 21:43 atiduota tautai, duodančiai jos **v.**
Mt 26:29 nebegersiu šio vynmedžio **v.**
Jn 15:2 šakelę, neduodančią **v.**
Rom 7:4 kad duotume **v.** Dievui
Gal 5:22 dvasios **v.** yra meilė, džiaugsmas
Fil 1:11 ir būtumėte pilni teisumo **v.**
Kol 1:10 duodami visokių gerų darbų **v.**
Hbr 13:15 jo vardą išpažįstančių lūpų **v.**
Lk 3:8; Jn 15:8, 16.

VAIŠĖS, Lk 5:29 Levis surengė priėmimo **v.**
Jud 12 povandeninės uolos jūsų meilės **v.**

VAITOTI, 2Ko 5:2.

VAIVORYKŠTĖ, Apr 4:3; 10:1.

VAKARIENĖ, Mt 23:6 vietą per **v.**
Lk 14:12 Kai suruoši pietus ar **v.**
1Ko 11:20 ne Viešpaties **v.** valgyti
Apr 19:9 pakviestieji į Avinėlio vestuvių **v.**
Apr 19:17 Sulėkite šen į didžiąją Dievo **v.**
Lk 14:16; 22:20; 1Ko 11:21, 25.

VALANDA, Mt 24:36 tos **v.** niekas nežino
Lk 22:53 dabar jūsų **v.** ir tamsos valdžia

Jn 17:1 Tėve, atėjo **v.**
1Jn 2:18 Vaikeliai, tai paskutinė **v.**
Apr 3:10 išsaugosiu tave išmėginimo **v.**
Apr 17:12 gauna valdžią vienai **v.**
Mt 24:44, 50; 26:45; Apr 14:7, 15; 18:10.

VALDYTI, 2Ko 6:10.

VALDYTOJAS, Mt 2:6 menkiausias Judo **v.**
Mt 10:18; 1Pt 2:14.

VALDOVAS, Mt 9:34 išvaro jų **v.** galia
Mt 20:25 tautų **v.** joms viešpatauja
Ef 2:2 **v.**, valdančiam galią oro
Apd 4:26; 1Ko 2:8.

VALDŽIA, Mt 28:18 Man duota visa **v.**
Jn 5:27 suteikė jam **v.** teisti
Jn 10:18 Turiu **v.** ją atiduoti ir atgauti
Jn 19:11 Neturėtum man jokios **v.**, jeigu
Rom 13:2 kuris priešinasi **v.**, stoja prieš
1Ko 15:24 sunaikinęs visokią **v.** ir galybę
Ef 1:21 aukščiau už bet kokią vadovybę, **v.**
Kol 1:13 išvadavo iš tamsybės **v.**
Mt 20:25; Lk 4:6; Apd 25:1; Apr 17:12.

VALDŽIOS, Rom 8:38 nei **v.**, nei esamybės
Rom 13:1 siela klusni viršesnėms **v.**
Ef 6:12 grumiamės su **v.**, valdovais
1Pt 3:22 jam pavesti ir angelai, ir **v.**
Kol 2:15; Tit 3:1.

VALGYMAS, Rom 14:17 karalystė yra ne **v.**

VALGIS, Rom 14:15 dėl **v.** brolis užsigauna
Kol 2:16 neteisia dėl **v.** ir gėrimo
Hbr 12:16 Ezavas, už vieną **v.** atidavęs

VALGYTI, Mt 11:19 Sūnus atėjo **v.**, geriantis
Mt 24:38 žmonės **v.** ir gėrė
Mt 26:26 **bevalgant**, Jėzus paėmė duonos
Lk 10:7 tuose namuose **v.** ir gerkite
Rom 14:6 kuris **v.**, **v.** Jehovai
1Ko 8:10 pamatytų **v.** stabo šventykloje
1Ko 10:21 negalite **v.** nuo „Jehovos stalo“
2Te 3:10 Kas nenori dirbti, **tenevalgo**
Apr 2:7 leisiu **v.** nuo gyvybės medžio
Jn 6:53.

VALIA, Mt 6:10 Tebūna tavo **v.**, kaip danguje
Mk 12:14 **V.** mokėti Cezariui mokestį ar ne
Lk 20:22 Ar mums **v.** mokėti Cezariui
Lk 22:42 teįvyksta tavo **v.**
Jn 5:30 ieškau ne savo **v.**, bet **v.** to
Jn 7:28 atėjau ne savo **v.**
Apd 13:36 Dovydas, įvykdęs Dievo **v.**
Rom 8:20 ne savo **v.**, bet **v.** to
Rom 9:19 atsilaikęs prieš jo **v.**
Rom 12:2 įsitikintumėte, kokia Dievo **v.**
1Ko 7:4 Žmonos kūnas ne jos **v.**, o vyro
Ef 5:17 suvokite, kokia yra Jehovos **v.**
Kol 1:9 kupini aiškaus jo **v.** pažinimo
Hbr 10:10 Dėl tos **v.** esame pašventinti
2Pt 1:21 pranašystė neatėjo žmogaus **v.**
1Jn 2:17 kas vykdo Dievo **v.**
Apr 4:11 tavo **v.** visa tapo būtimi
Mt 7:21; Jn 6:39; 8:42; Hbr 6:17.

VALKSMAS, Lk 5:4 ir užmeskite tinklus **v.**

VALTIS, Mt 4:22; Mk 4:38.

VANDENYS, Apr 17:1, 15.

VANDUO, Mt 10:42 kas paduos taurę šalto **v.**
Jn 4:14 kas gers **v.**, nebetrokš
Jn 7:38 Iš jo plūs gyvojo **v.**
Apr 7:17 ves prie gyvybės **v.**
Apr 22:17 tesisemia gyvybės **v.**
Jn 5:7; Apr 22:1.

VANGUS, Hbr 6:12.

VARDAS, Mt 6:9 šventu laikomas tavo **v.**
Mt 12:21 Į jo **v.** tautos sudės viltis
Mt 24:9 dėl mano **v.** būsite nekenčiami
Lk 21:12 tampomi pas karalius dėl mano **v.**
Jn 14:14 prašysite mano **v.**, padarysiu
Jn 17:26 daviau jiems pažinti tavo **v.**
Apd 4:12 neduota žmonėms kito **v.**
Apd 6:3 septynis vyrus, turinčius gerą **v.**
Apd 15:14 kitataučius, suburtų tautą **v.**
Rom 10:13 kas tik šauktųsi Jehovos **v.**
Ef 3:15 kurio dėka kiekviena šeima turi **v.**
Fil 2:9 jam **v.**, viršesnį už bet kurį **v.**,
Apr 2:3 atsilaikei dėl mano **v.**
1Jn 2:12.

VARGANAS, Fil 3:21 jis pakeis mūsų **v.** kūną

VARGAS, Rom 3:16 **v.** jų keliuose
1Ko 7:28 tokie turės kūno **v.**
1Ko 9:16 **v.** man, jei neskelbčiau
Jok 1:27 rūpintis našlėmis jų **v.**
1Pt 2:19 atlaiko **v.** ir kenčia nepelnytai
Apr 12:12 **V.** žemei ir jūrai
Apr 14:13 tesiilsi jie nuo savo **v.**
Rom 2:9; 2Ti 1:8; 2:9; 4:5.

VARGINGAS, Gal 4:9 prie **v.** pradmenų

VARGINIMAS, Kol 2:23 kūno **v.**

VARGINTI, 2Pt 2:7 Lotą **v.** įžūlus elgesys

VARGŠAS, Lk 4:18 nešti gerą naujieną **v.**
Jn 12:8 **V.** jūs visada šalia savęs turite
Rom 7:24 **V.** aš žmogus!
2Ko 6:10 kaip **v.**, bet praturtinantys daugelį
Jok 2:5 pasirinko tuos, kas pasaulyje **v.**
Mt 11:5.

VARIOKAI, Mk 6:8 nei kelionmaišio, nei **v.**

VARLĖ, Apr 16:13 tris ištarmes tarsi **v.**

VARTAI, Mt 7:14 ankšti **v.** ir siauras kelias
Mt 16:18 ir hado **v.** jos nenugalės
Apd 12:14 pranešė, kad prie **v.** stovi Petras
Lk 16:20; Hbr 13:12.

VARŽYBOS, 1Ko 9:25 Kiekvienas **v.** dalyvis

VARŽYTIS, Gal 5:26 kurstantys vienas kitą **v.**

VASARA, Mt 24:32 žinote, kad arti **v.**

VEDLYS, Mt 15:14 Jie — akli **v.**
Mt 23:16 Vargas jums, akli **v.**
Hbr 12:2 į savo tikėjimo didįjį **V.**
Apd 3:15; 5:31; Rom 2:19; Hbr 2:10.

VEIDAS, Mt 26:39 parpuolė **v.** į žemę
Apd 3:19 kad nuo Jehovos **v.** ateitų
Apd 6:15 jo **v.** tarsi angelo
2Ko 4:6 per Kristaus **v.** apšviestų
Hbr 9:24 pasirodytų priešais Dievo **v.**
Apd 20:25; 1Ko 13:12; 2Ko 3:7.

VEIDMAINIAUTI, Gal 2:13 **v.** ir kiti žydai
1Ti 4:2 klausydami **v.** melo skelbėjų

VEIDMAINIS, Mt 7:5 **V.**! Pirma ištrauk rąstą
Mt 15:7 **V.,** taikliai apie jus pranašavo
Mt 23:13 Vargas jums, **v.** Raštų žinovai
Mt 24:51 paskirs jam dalį su **v.**

VEIDMAINYSTĖ, Mt 23:28 pilni **v.,** savivalės
Rom 12:9 Meilė tebūna be **v.**

VEIDMAINIŠKUMAS, Lk 12:1.

VEIDRODIS, 1Ko 13:12; Jok 1:23.

VEIKMĖ, 1Ko 12:6 esama įvairių **v.**
2Te 2:9.

VĖJAS, Apd 2:2 ūžesys, lyg smarkaus **v.**
Ef 4:14 nešiojami visokių mokymo **v.**
Apr 7:1 laikančius keturis žemės **v.**
Mt 7:25; 14:30; Jn 3:8; 1Ko 14:9.

VELDINYS, Apd 7:5 nedavė Abraomui **v.**

VELYKOS. Žr. PASCHA

VELNIAS, Jn 8:44 esate iš savo tėvo **V.**
Ef 4:27 Ir neduokite vietos **V.**
Ef 6:11 atsilaikyti prieš **V.** klastas
Hbr 2:14 turi mirties galių, tai yra **V.**
Jok 4:7 priešinkitės **V.,** ir jis bėgs
1Pt 5:8 Jūsų priešininkas **V.**
1Jn 3:8 kad **V.** darbus sugriautų
1Jn 3:8 **V.** yra paskendęs nuodėmėje
Apr 12:12 nes pas jus nukrito **V.**
Apr 20:2 tai yra **V.** ir Šėtoną, sukaustė
Mt 4:1, 8; 25:41; Jn 13:2; Jud 9.

VELTUI, Mt 15:9 **V.** jie mane garbina
1Ko 15:58 jūsų triūsas ne **v.** Viešpatyje
Gal 2:2 ar nebuvau bėgęs **v.**
Fil 2:16 ne **v.** bėgau, ne **v.** plušėjau

VĖMALAI, 2Pt 2:22 Šuo sugrįžo prie savo **v.**

VENGTI, 2Ti 2:16 tuščiažodžiavimų **v.**
Tit 3:9 **V.** kvailų ginčų dėl įstatymo

VERGAS. Dar žr. TARNAS
Mt 24:45 tas ištikimas ir nuovokus **v.**
Mt 25:30 išmeskite šį netikusį **v.** laukan
Lk 12:37 Laimingi **v.,** kuriuos šeimininkas
Lk 17:10 Esame nenaudingi **v.**
Jn 8:34 darantis nuodėmę yra nuodėmės **v.**
Jn 13:16 **v.** ne didesnis už savo šeimininką
Apd 2:18 ant savo **v.** bei vergių
Rom 6:16 esate **v.** to, kurio klausote
Rom 7:6 kad būtume **v.** pagal dvasią
1Ko 7:23 nepasidarykite žmonių **v.**
Gal 1:10 nebūčiau Kristaus **v.**
Gal 3:28 Nėra nei **v.,** nei laisvojo
2Pt 2:19 nugalėtasis tampa nugalėjusiojo **v.**
Apr 19:2 jai atkeršijo už savo **v.** kraują
Mt 20:27; Jn 8:35; Rom 6:17, 18, 20;
Gal 4:7; 2Ti 2:24; 1Pt 2:16; 2Pt 2:19.

VERGAUTI, Mt 6:24 negali **v.** dviem
Rom 6:6 ir **nebevergautume** nuodėmei
Gal 4:3 **v.** pasaulio pradmenims
Gal 5:13 iš meilės **v.** vienas kitam
Apd 7:7; Rom 6:19; Gal 4:9.

VERGĖ, Lk 1:38.

VERGIJA, Rom 8:21 gendamybės **v.**
Hbr 2:15 visą gyvenimą buvo laikomi **v.**

VERGYSTĖ, Rom 8:15 gavote ne **v.** dvasią
Gal 5:1 nesiduokite įkinkomi į **v.** jungą
Gal 4:24.

VERKSMAS, Mt 8:12; 13:50.

VERKTI, Lk 23:28 dėl manęs **neverkite**
Rom 12:15 **v.** su verkiančiais
Jok 5:1 **v.** ir aimanuokite dėl negandų
Apr 18:9 Žemės karaliai **v.** dėl jos
Lk 6:21; Apr 18:15.

VERSLAS, Apd 19:25.

VERSMĖ, Jn 4:14 taps trykštančia **v.** vandens

VERSTI, 1Ko 14:13 kad galėtų ir **v.**
1Ko 14:27 Jei kas kalba, vienas tegul **v.**
Gal 2:14 kaip gali **v.** kitataučius
Tit 1:11 **v.** aukštyn kojom šeimynas
2Ko 9:7; Gal 2:3.

VERSTIS, Jok 4:13 **v.** ir pasipelnysime

VERŠIS, Hbr 9:12 ne su ožių ir **v.** krauju

VERTA, Ef 4:1 elkitės kaip **v.** pašaukimo
Fil 1:27 elkitės, kaip **v.** Kristaus
Kol 1:10 elgtumėtės kaip **v.** Jehovos

VERTAI, 1Te 2:12 kad elgtumėtės **v.** Dievo

VERTAS, Mt 10:10 darbininkas **v.** savo valgio
Lk 20:35 palaikyti **v.** gauti dalį
Apd 5:41 palaikyti **v.** patirti pažeminimą
Apd 13:46 nelaikote savęs **v.** amžinojo
Apd 19:19 knygos buvo **v.**
2Te 1:5 būsite palaikyti **v.** karalystės
1Ti 5:18 Darbininkas **v.** užmokesčio
2Ti 2:15 stenkis būti **v.** Dievo pritarimo
Hbr 11:38 kurių pasaulis nebuvo **v.**
Apr 4:11 **V.** esi, Jehova
Lk 23:15; Rom 1:32; 1Ti 1:15.

VERTĖJAS, 1Ko 12:30 Ar visi yra **v.**
1Ko 14:28 jeigu **v.** nėra, tegul anas tyli
VERTIMAS, 1Ko 12:10 dar kitam — kalbų **v.**
1Ko 14:26 kalbos dovaną, dar kitas — **v.**
VERTINGAS, Mt 13:46 Radęs labai **v.** perlą
2Pt 1:1 įgiję lygiai **v.** tikėjimą
Rom 2:18.
VERTINGESNIS, 1Pt 1:7 tikėjimas, daug **v.**
VERTINTI, Rom 12:16 Kitus **v.** taip, kaip save
VERŽLUMAS, Hbr 6:11 rodytumėte tą patį **v.**
VERŽTIS, 1Ko 14:1 **V.** į meilę, uoliai siekite
Fil 3:12 **v.** į priekį, kad pagaučiau
Rom 9:30.
VESTI, Lk 14:20 **V.** žmoną, negaliu ateiti
Lk 23:2 šitas **v.** iš kelio tautą
Jn 16:13 jis **v.** jus į tiesos pilnatvę
Rom 8:14 Visi, kuriuos **v.** Dievo dvasia
1Ko 7:33 **v.** rūpi pasaulio reikalai
Gal 5:18; Apr 7:17.
VESTUVĖS, Mt 22:2 iškėlė savo sūnui **v.**
Mt 22:10 prisėdo pilna **v.** menė
Jn 2:1 Galilėjos Kanoje buvo **v.**
Apr 19:9 pakviestieji į Avinėlio **v.** vakarienę
VĖTYKLĖ, Mt 3:12; Lk 3:17.
VĖZDAS, Mt 26:47, 55; Lk 22:52.
VIDINIS, Rom 7:22 kaip **v.** žmogus
2Ko 4:16 **v.** diena iš dienos atnaujinamas
Ef 3:16 tapti galingiems **v.** žmogaus jėga
VIDUS, Lk 11:39 **v.** esate pilni grobio
VIENAS, Mt 14:13 nuplaukė pabūti **v.**
1Ko 8:4 nėra kito Dievo, tik **v.**
VIENAS KŪNAS, Mk 10:8; 1Ko 6:16; Ef 5:31.
VIENGIMIS, Jn 1:14 šlovę **v.** sūnus gauna
Jn 1:18 **v.** dievas, Tėvui prie krūtinės
Jn 1:18 **v.** dievas
Jn 3:16 davė savo **v.** Sūnų, kad kiekvienas
Hbr 11:17 Abraomas aukojo **v.** sūnų
1Jn 4:9 atsiuntė į pasaulį savo **v.** Sūnų
Jn 3:18; Hbr 11:17; 1Jn 4:9.
VIENYBĖ, Ef 4:13 aiškaus pažinimo **v.**
Fil 2:2 tokią pat meilę, sielos **v.**
Kol 3:14 meilė yra tobulas **v.** saitas
VIENYTI, 2Ko 6:16 **v.** šventyklą su stabais
VIEŠAI, Kol 2:15 išrengęs jas **v.** išstatė
Jn 7:13; 18:20; Apd 20:20.
VIEŠAS, 1Ti 4:13; Hbr 10:33.
VIEŠPATAUTI, Mt 20:25 valdovai joms **v.**
Rom 6:9 mirtis jam **nebeviešpatauja**
Rom 6:14 Nuodėmė neturi jums **v.**
Kol 3:15 **teviešpatauja** širdyse
VIEŠPATYSTĖ, 2Pt 2:10 kurie niekina **v.**
Ef 1:21; Kol 1:16; Jud 8.
VIEŠPATS, Mt 7:22 **V.**, argi nepranašavome
Jn 20:18 Marija pranešė: „Mačiau **V.**!“
Jn 20:28 „Mano **V.** ir mano Dievas!“
1Ko 7:39 laisva tekėti už ko nori, kad tik **V.**
1Ko 8:5 daug dievų ir daug **v.**
Ef 4:5 vienas **V.**, vienas tikėjimas
1Ti 6:15 **V.** tų, kurie viešpatauja
Jok 2:1 išpažindami tikėjimą **V.** Jėzumi
1Pt 3:6 Sara klausė Abraomo ir vadino **v.**
Mt 11:25; Apd 17:24; 2Ti 2:24.
VIETA, Mt 24:15 stovinčią šventoje **v.**
Jn 14:2 mat einu jums **v.** paruošti
Rom 15:23 nebeturėdamas neliestos **v.**
Apr 12:6, 8.
VYKDYTI, Ef 2:3 **v.** kūno, minčių troškimus
Ef 6:6 visa siela **v.** Dievo valią
1Pt 4:3 Gana, kad **v.** tautų valią
1Jn 1:6 meluojame ir **nevykdome** tiesos
VYKDYTOJAS, Jok 1:22 tapkite žodžio **v.**
Rom 2:13; Jok 1:23, 25.
VILIOTI, Jok 1:14 geismas jį traukia ir **v.**
2Pt 2:14 **v.** svyruojančias sielas
VILKAS, Mt 10:16 siunčiu tarsi avis tarp **v.**
Jn 10:12 **v.** griebia avis, jas išvaiko
Apd 20:29 pas jus įsibraus grobuonių **v.**
VILTIS, Mt 12:21 Į jo vardą tautos sudės **v.**
Apd 26:7 dėl šios **v.** esu kaltinamas
Rom 5:5 o **v.** nenuvilia; mat Dievo meilė
Rom 8:20 valia to, kuris ją atidavė, su **v.**
Rom 8:24 regima **v.** nėra **v.**
Rom 15:4 dėl Raštų paguodos turėtume **v.**
Ef 2:12 neturėjote **v.** ir buvote be Dievo
1Te 4:13 kaip tie, kurie neturi **v.**
Hbr 6:19 **v.** yra tarsi sielos inkaras
Hbr 10:23 laikykimės savo **v.** išpažinimo
Hbr 11:1 įsitikinimas tuo, ko **v.**
1Pt 3:15 pareikalautų jūsų pagrįsti savąją **v.**
1Ko 9:10; Ef 4:4; Kol 1:27.
VYNAS, Jn 2:9 paragavo vandens, paversto **v.**
1Ti 3:8 ne geriantys daug **v.**
1Ti 5:23 vartok **v.** dėl skrandžio
Tit 1:7 ne įjunkęs į **v.**
Apr 18:3 jos ištvirkavimo aistros **v.**
Mt 9:17; Ef 5:18; 1Ti 3:3.
VINGIS, Lk 3:5 **v.** ištiesinti
VYNMAIŠIS, Mt 9:17; Mk 2:22; Lk 5:37.
VYNMEDIS, Jn 15:1 Aš esu tikrasis **v.**
Apr 14:18 nupjauk žemės **v.** kekes
Mt 26:29.
VYNO SPAUSTUVAS, Apr 19:15 rūstybės **v.**
VYNUOGĖS, Mt 7:16; Apr 14:18.
VYNUOGYNAS, Mt 20:1 darbininkų į **v.**
Lk 20:9 pasodino **v.**, išnuomojo
Mt 21:28.

VYRAS, Rom 1:27 **v.** su **v.** darydami
Rom 7:2 susieta su **v.** tol, kol šis gyvas
1Ko 6:9 nei **v.,** kurie tenkinasi su **v.**
1Ko 7:2 kiekviena moteris sau **v.**
1Ko 7:14 **v.** pašventintas dėl žmonos
2Ko 11:2 sužadėjau jus su vienu **v.**
Ef 4:13 tapsime kaip subrendęs **v.**
Ef 5:25 **V.,** mylėkite savo žmonas
Kol 3:19 **V.,** mylėkite savo žmonas
1Pt 3:1 žmonos, klausykite savo **v.**
Apd 17:5; 1Ko 7:34; 14:35; Kol 3:18; 1Ti 3:2.

VYRESNYBĖ, Jn 7:48 Ar tiki bent vienas iš **v.**
Jn 12:42 įtikėjo jį daugelis iš **v.**
Apd 3:17.

VYRESNYSIS, Apd 4:5 susirinko vadovai, **v.**
1Ti 5:17 Gerai vadovaujantys **v.** tebūna
1Pt 5:1 raginu jūsų **v.,** pats irgi būdamas **v.**
Mt 16:21; 21:23; Apr 4:4; 7:11; 14:3; 19:4.

VYRIAUSIASIS, 1Pt 5:4 **v.** ganytojas

VYRIAUSIASIS KUNIGAS, Hbr 3:1 **v.** Jėzų
Hbr 6:20 tapęs **v.,** tolygiu Melchizedekui

VYRIŠKAI, 1Ko 16:13 stovėkite, laikykitės **v.**

VIRŠESNIS, Rom 13:1 klusni **v.** valdžioms

VIRŠININKAS, Lk 22:4; Apd 4:1; 5:24, 26.

VIRŠUM, Rom 9:5 Dievas, kuris yra **v.** visko

VISAGALIS, Apr 16:14 **V.** Dievo dienos karui
Apr 1:8; 11:17.

VISAVALDIS, Lk 2:29 **V.,** leidi vergui išeiti
Apd 4:24 **V.,** tu padarei dangų
Apr 6:10 šventasis ir tikrasis **V.**

VISYBĖ, 1Ko 13:10.

VYSKUPAS. Žr. **PRIŽIŪRĖTOJAS**

VYSTANTIS, 1Ko 9:25.

VISUMA, Rom 11:12 daugiau suteiks jų **v.**
Ef 4:16.

VYTIS, 1Pt 3:11 teieško taikos ir tegul **v.** ją

VOGTI, Mt 6:20 vagys nesilaužia ir **nevagia**
Ef 4:28 Kas **v.,** tegul liaujasi vogęs

VOTIS, Lk 16:21; Apr 16:2, 11.

Z

ZABULONAS, Apr 7:8.

ZACHARIJAS 1, Lk 11:51 **Z.,** kuris nužudytas

ZACHARIJAS 2, Lk 1:5, 12, 18, 40, 67.

ZACHIEJUS, Lk 19:2, 5, 8.

ZEBEDIEJUS, Mt 4:21; Lk 5:10; Jn 21:2.

Ž

ŽABANGAI, Rom 11:9 Jų stalas tetampa **ž.**
Lk 21:35; 2Ti 2:26.

ŽAIBAS, Mt 24:27 kaip **ž.** tvyksteli iš rytų
Lk 10:18 Šėtoną, kaip **ž.** krintantį
Apr 8:5.

ŽAIBUOTI, Apr 11:19 **ž.,** pasigirdo balsai
Apr 4:5.

ŽAIDYNĖS, 2Ti 2:5 Ir kas rungiasi **ž.**

ŽAIZDA, Jn 20:25 **ž.** jo rankose
Apd 16:33 prižiūrėtojas apiplovė jiems **ž.**
1Pt 2:24 Jo **ž.** buvote išgydyti

ŽALINGA, Hbr 13:17 antraip tai būtų jums **ž.**

ŽARIJOS, Rom 12:20 **ž.** jam ant galvos

ŽĄSLAI, Jok 3:3 Įbrukę **ž.** arkliams į nasrus

ŽAVĖTIS, Apr 13:3 žemė **susižavėjusi** nusekė

ŽEISTI, Apr 17:3 pilno Dievą **ž.** vardų

ŽEMDIRBYS, Jn 15:1 mano Tėvas **ž.**
Jok 5:7 **ž.** kantriai laukia žemės vaisiaus
Mt 21:33; 2Ti 2:6.

ŽEMĖ, Mt 5:5 romieji paveldės **ž.**
Lk 2:14 **ž.** ramybė žmonėms
Lk 8:15 kas geroje **ž.,** tai tie, kurie
Apd 17:6 suirutę tarp visos **ž.** gyventojų
2Pt 3:5 **ž.** pagal Dievo žodį tvirtai iškilusi
Apr 12:12 Vargas **ž.** ir jūrai
2Pt 3:13; Apr 21:1.

ŽEMĖS DREBĖJIMAS, Mt 24:7 bus **ž.**
Mt 27:54; Lk 21:11; Apr 6:12.

ŽEMESNIS, Hbr 7:7 aukštesnis laimina **ž.**

ŽEMIŠKAS, Kol 3:22 **ž.** šeimininkų
Jn 3:12; 2Ko 5:1; Jok 3:15.

ŽENKLAS, Mt 12:39 ieško **ž.,** nebus duota **ž.**
Mt 16:3 mokate aiškinti, o laikų **ž.** ne
Mt 24:3 koks **ž.** liudys, kad tu esi čia
Lk 11:29 nebus duota jokio **ž.,** tik Jonos **ž.**
Lk 21:25 bus **ž.** saulėje, mėnulyje
Lk 23:8 tikėjosi išvysti jį darant kokį **ž.**
Jn 7:31 Negi Kristus padarytų daugiau **ž.**
Apd 2:19 Duosiu **ž.** žemai žemėje
1Ko 11:10 ant galvos valdžios **ž.**
Apr 12:1 Danguje pasirodė didis **ž.**
Apr 15:1 išvydau danguje kitą **ž.**
Apr 16:14 demonų ištarmės, darančios **ž.**
Jn 11:47; 20:30; Apd 4:16; 8:13; 1Ko 1:22;
2Te 2:9.

ŽIBINTAS, Mt 25:1 pasiėmusios **ž.** išėjo
Lk 12:35 tedega jūsų **ž.**
Apr 22:5 nereikės **ž.** ar saulės šviesos

ŽIBINTUVAS, Hbr 9:2; Apr 1:12, 13, 20; 2:1.

ŽIBURYS, Mt 5:15 uždegto **ž.** nevožia saiku
Mt 6:22 Kūno **ž.** yra akis
Jn 5:35.

ŽYDAS, Rom 2:29 **Ž.** yra tas, kuris **ž.** viduje
Rom 3:29 Ar Dievas yra tiktai **ž.** Dievas
1Ko 1:23 Kristų, kas **ž.** yra papiktinimas
1Ko 9:20 Taigi **ž.** tapau kaip **ž.**
Gal 3:28 Nėra nei **ž.,** nei graiko

Apr 3:9 sakosi esą **ž.**, bet iš tiesų nėra
Mt 2:2; 27:11; Kol 3:11.

ŽYDĖJIMAS, 1Ko 7:36 jaunatvės **ž.** praėjęs

ŽIEMA, Mt 24:20 kad netektų bėgti **ž.**

ŽYMĖ, Gal 6:17 kūne nešioju Jėzaus vergo **ž.**
Apr 13:17 nei parduoti, išskyrus turinčius **ž.**
Apr 14:9, 11 garbina žvėrį, statulą, priima **ž.**
Apr 20:4 nepriėmė **ž.** sau ant kaktos

ŽYMUS, Apd 17:4 nemažai **ž.** moterų įtikėjo

ŽINDYTI, Lk 21:23; 1Te 2:7.

ŽINDUKLIAI, Mt 21:16.

ŽINIA, Apd 1:7 Tėvas pasiliko savo paties **ž.**
1Jn 1:5; 3:11.

ŽINOJIMAS, Rom 11:33 turtai, išmintis, **ž.**

ŽINOMA, Mt 10:26.

ŽIRGAS, Apr 19:11 štai pasirodė baltas **ž.**

ŽIŪRĖTI, Lk 21:34 **Ž.,** kad širdys neapsunktų
2Ko 3:7 negalėjo **ž.** Mozei į veidą
Gal 6:1 **ž.,** kad nebūtum sugundytas
Fil 2:4 **ž.** ne vien savo naudos
1Ti 4:16 **Ž.** savęs ir mokymo
Hbr 12:15 Rūpestingai **ž.**
Apd 20:28; Gal 6:1.

ŽMOGAUS SŪNUS, Mt 10:23 iki ateis **Ž.**
Mt 12:40 **Ž.** tris dienas ir tris naktis išbus
Mt 24:30 danguje pasirodys **Ž.** ženklas
Lk 17:26 **Ž.** dienomis bus kaip Nojaus
Apr 14:14 sėdi kažkas panašus į **ž.**
Mt 8:20; 17:22; Lk 18:8; Jn 3:13.

ŽMOGIŠKAI, Rom 6:19 Kalbu **ž.** dėl jūsų

ŽMOGIŠKAS, 1Ko 9:8 Ar kalbu **ž.** požiūriu

ŽMOGUS, Mt 4:4 **Ž.** bus gyvas ne vien duona
Mt 4:19 padarysiu jus **ž.** žvejais
Mt 15:9 tėra **ž.** išgalvoti priesakai
Lk 16:15 dedatės teisūs **ž.** akyse
Apd 5:29 Privalu klausyti Dievo, o ne **ž.**
Rom 5:12 per vieną **ž.** įėjo nuodėmė
Rom 6:6 senasis **ž.** kartu su juo pakabintas
Rom 7:22 kaip vidinis **ž.** aš gėriuosi
1Ko 15:47 Pirmasis **ž.** — iš žemės
2Ko 4:16 mūsų išorinis **ž.** nyksta
2Ko 5:16 nė apie vieną **ž.** nesprendžiame
Gal 1:10 Gal stengiuosi įtikti **ž.**
Gal 1:11 geroji naujiena nėra iš **ž.**
Ef 3:16 tapti galingiems vidinio **ž.** jėga
Ef 4:22 kad reikia nusivilkti senąjį **ž.**
Ef 4:24 ir apsivilkti naująjį **ž.**
Kol 3:9 Nusivilkite senąjį **ž.** su jo darbais
1Pt 3:4 bet širdyje slypintis **ž.**
2Pt 3:11 kokie **ž.** jūs turite būti
1Ko 1:25; Fil 2:8; 2Ti 2:2; 3:2.

ŽMOGŽUDYS, Jn 8:44 nuo pradžios buvo **ž.**
1Jn 3:15 kas nekenčia savo brolio, yra **ž.**
1Pt 4:15.

ŽMOGŽUDYSTĖ, Mt 5:21; 15:19.

ŽMONA, 1Ko 7:2 kiekvienas teturi sau **ž.**
1Ko 7:39 **Ž.** susaistyta, kol vyras gyvas
Ef 5:22 **Ž.** tebūna klusnios vyrams
1Ko 9:5; Ef 5:23, 28; 1Ti 3:2.

ŽMONĖS, Apd 4:25 ko **ž.** tuštybes rezga
1Ko 9:19 nesu nuo jokių **ž.** priklausomas
1Pt 2:9 ypatinga nuosavybe tapę **ž.**
Apr 18:4 Išeikite iš jos, manieji **ž.**

ŽODIS, Mt 4:4 gyvas kiekvienu **ž.,** išeinančiu
Mt 12:37 dėl savo **ž.** būsi pasmerktas
Mt 24:35 mano **ž.** tikrai nepraeis
Lk 19:22 Teisiu tave tavo paties **ž.**
Jn 1:1 Pradžioje buvo **Ž.**. **Ž.** buvo pas
Jn 1:14 Tas **Ž.** tapo kūnu
Jn 6:63 **Ž.,** kuriuos kalbėjau, yra dvasia
Jn 12:47 girdi mano **ž.** ir nesilaiko
Jn 17:17 Tavo **ž.** yra tiesa
Rom 10:8 mūsų skelbiamas tikėjimo **ž.**
1Ko 14:9 jeigu netars suprantamų **ž.**
Fil 2:16 Tvirtai laikykitės gyvenimo **ž.**
1Ti 4:9 **ž.** vertas visiško pritarimo
2Ti 1:13 tarsi eskizas sveiki **ž.**
2Ti 2:15 teisingai pateikiantis tiesos **ž.**
2Ti 4:2 skelbk **ž.,** veik neatidėliodamas
Tit 2:8 **ž.,** kuriems nėra ko prikišti
Jok 1:22 tapkite **ž.** vykdytojais
2Pt 1:19 pranašiškas **ž.** tapo patikimesnis
Lk 1:4.

ŽUDIKAS. Dar žr. ŽMOGŽUDYS
Apd 3:14; 7:52.

ŽUDYTI, Mt 10:28 **ž.** kūną, bet negali
Mt 24:9 atiduos jus priespaudai, **ž.** jus
Jn 16:2 kiekvienas, kuris jus **ž.**
Apd 7:52; Jok 2:11.

ŽUVĘS, 2Ko 4:9 parbloškiami, bet **nežuvę**

ŽUVIS, Mt 12:40 tris naktis didžiulės **ž.** pilve
Mt 14:19 paėmė penkis paplačius ir abi **ž.**

ŽVAIGŽDĖ, 1Ko 15:41 **ž.** nuo **ž.** skiriasi šlove
Apr 2:28 duosiu jam ryto **ž.**
Apr 12:1 ant galvos dvylikos **ž.** vainikas

ŽVAIGŽDININKAI, Mt 2:1, 7, 16.

ŽVALGAI, Hbr 11:31 Rahaba, priėmusi **ž.**

ŽVALGYTIS, Lk 9:62 ranką ant arklo **ž.** atgal

ŽVANGANTIS, 1Ko 13:1 **ž.** cimbolai

ŽVEJYS, Mt 4:19 padarysiu jus žmonių **ž.**

ŽVĖRIS, Apr 19:20 priėmė **ž.** žymę
Apr 13:17; 17:3.

ŽVILGSNIS, Hbr 12:2 sutelkę **ž.** į tikėjimo
2Ko 4:18.

PRIEDAI

1 Dievo vardas graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje 467
2 Eilutės su Dievo vardu graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje 472
3 Jėzus — dieviška esybė 473
4 Ištvirkavimas — visoks lytinis amoralumas 474
5 Paruzija — Kristaus čiabūtis, buvimas čia 476
6 Kančių stulpas 477
7 Siela — gyva būtybė (žmogus arba gyvūnas), protaujantis asmuo, kitos reikšmės 479
8 Hadas, šeolas — žmonijos kapas 481
9 Gehena — amžinos pražūties simbolis 482
10 Tartaras 483
11 Pavadinimai „Senasis Testamentas“ ir „Naujasis Testamentas“ ... 484
12 Piniginiai vienetai, tūrio, ilgio ir nuotolio matai 485
13 Svarbiausi Jėzaus gyvenimo žemėje įvykiai 486
14 Žemėlapis „Sauliaus, Dovydo, Saliamono karalystė“ 494
15 Žemėlapis „Palestina Jėzaus laikais“ 495

SANTRUMPOS IR SIMBOLIAI.

B — Vatikano kodeksas, Nr. 1209 (gr.; IV m. e. a.; hebr. ir gr. Šventojo Rašto dalys; saugomas Vatikane)

BD — *Biblija arba Šventasis Raštas* (vertė Antanas Rubšys ir Česlovas Kavaliauskas). Vilnius, 1999

Brb — *Biblija* (vertė Kostas Burbulys). Vilnius, 1996

gr. — graikų (kalba)

hebr. — hebrajų (kalba)

išn. — išnaša

Jr — *Biblija* (vertė Algirdas Jurėnas). Dankanvilis, Teksasas, 2000

lot. — lotynų (kalba)

LXX — Septuaginta — hebr. Biblijos knygų vertimas į gr., parengtas III—II a. p. m. e. (A. Rahlfs, Deutsche Bibelgesellschaft, Štutgartas, 1935).

NW — *New World Translation of the Holy Scriptures—With References.* Bruklinas, Niujorkas, 1984

plg. — palygink

Skv — *Šventasis Raštas* (vertė Juozapas Jonas Skvireckas). Vilnius, 1990—1991

t. — tomas

Vl — *Biblija tai esti visas Šventasis Raštas Senojo ir Naujojo Testamento su Apokrifinėmis Knygomis* (vertė Alfredas Vėlius). Brukfildas, Ilinojus, JAV, 1988

~ — apie

1 Dievo vardas (יהוה) graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje (dvylika graikiško rankraščio fragmentų)

Nei iki šiol rastuose Šventojo Rašto graikiškosios dalies nuorašuose originalo kalba, nei daugumoje senesnių ar naujesnių jos vertimų Dievo vardo nėra. Hebrajiškojoje Šventojo Rašto dalyje šis vardas paminėtas beveik 7000 kartų. Keturis hebrajiškus jo priebalsius יהוה, vadinamus tetragrama (keturraidžiu), atitinka lietuviškos raidės JHVH. Kaip anuomet Dievo vardas buvo tariamas, tiksliai nežinoma. Lietuvių kalboje, kaip ir daugelyje kitų, nuo senų laikų žinomas ir vartojamas variantas „Jehovà“. Trumpesnė to vardo forma — „Jah“. Šis trumpinys yra graikiškojoje Biblijos dalyje randamų kai kurių vardų sudedamoji dalis, taip pat įeina į žodį „aleliuja“, reiškiantį „girkite Jah“ (Apreiškimo 19:1, 3, 4, 6).

Kadangi Dievo įkvėptos graikiškosios Šventojo Rašto knygos pratęsė ir papildė hebrajiškąją dalį, atrodo nenuoseklu, kad jose Dievo vardo visai nėra. Juo labiau, kad Jokūbas I m. e. a. viduryje apaštalams ir Jeruzalės krikščionių vyresniesiems pasakė: „Simeonas papasakojo, kaip Dievas pirmą sykį pažvelgė į kitataučius, kad suburtų iš jų tautą savo vardui“ (Apaštalų darbų 15:14). Pagrįsdamas šią mintį, Jokūbas citavo Amoso 9:11, 12, kur pavartota tetragrama. Jei išpranašauta, kad krikščionys bus tauta Dievo vardui, ar logiška, kad Šventojo Rašto graikiškosios dalies rašytojai būtų to vardo nepaminėję? Ilgą laiką manyta, esą išlikusiuose rankraščiuose Dievo vardo nėra todėl, kad jo nebuvo Septuagintoje (LXX) — pirmajame hebrajiškųjų Biblijos knygų vertime (graikų kalba; pradėtas III a. p. m. e.). Taip teigta remiantis Septuagintos rankraščiais iš IV ir V m. e. a. — Vatikano (Nr. 1209), Sinajaus ir Aleksandrijos kodeksais, — kuriuose Dievo asmenvardis pakeistas graikiškais žodžiais Κύριος (*Kyrios*) ir θεός (*Theos*). Tyrinėtojai laikėsi nuomonės, kad taip norėta stipriau pabrėžti monoteizmo doktriną.

Bet ši teorija pasirodė esanti klaidinga atradus vieną LXX papiruso ritinį su Pakartoto Įstatymo knygos antrosios dalies nuorašu. Jame tetragrama visur perrašyta kvadratinėmis hebrajiškomis raidėmis, o ne pakeista žodžiais *Kyrios* ar *Theos*. Šis ritinys pažymėtas simboliu „P. Fouad 266“.

Rasto papiruso fragmentą 1944 m. publikavo W. G. Waddell leidinyje *Journal of Theological Studies,* t. 45, p. 158—161. Dviejų misionierių, baigusių Sargybos bokšto Biblijos ir traktatų draugijos įsteigtą Gileado mokyklą, pastangomis 1948 m. iš Egipto sostinės Kairo buvo gauta 18 šio papiruso fragmentų nuotraukų ir leidimas jas publikuoti. 12 jų 1950 m. buvo išspausdinta angliškame Šventojo Rašto graikiškosios dalies „Naujojo pasaulio“ vertime, p. 13—14.* Remiantis tomis nuotraukomis vėliau buvo

* Žr. 470, 471 p. pateiktas LXX Pakartoto Įstatymo knygos P. Fouad Nr. 266 fragmentų faksimiles. Tetragrama apibraukta (kai kuriuose iš tų 12 fragmentų ji yra ne vieną kartą). 1. Įst 31:28—32:7 (tetragrama 7 ir 15 eilutėse); 2. Įst 31: 29, 30 (tetragrama 6 eilutėje); 3. Įst 20:12-14, 17-19 (tetragrama 3 ir 7 eilutėse); 4. Įst 31:26 (tetragrama 1 eilutėje); 5. Įst 31:27, 28 (tetragrama 5 eilutėje); 6. Įst 27:1-3 (tetragrama 5 eilutėje); 7. Įst 25:15-17 (tetragrama 3 eilutėje); 8. Įst 24:4 (tetragrama 5 eilutėje); 9. Įst 24:8-10 (tetragrama 3 eilutėje); 10. Įst 26:2, 3 (tetragrama 1 eilutėje); 11. Įst 18:4-6 (dvi dalys; tetragrama 5 ir 6 eilutėse); 12. Įst 18:15, 16 (tetragrama 3 eilutėje).

parašyti šie trys moksliniai darbai: 1) A. Vaccari, „Papiro Fuad, Inv. 266. Analisi critica dei Frammenti pubblicati in: 'New World Translation of the Christian Greek Scriptures.' Brooklyn (N.Y.) 1950 page 13s.“, publikuotas knygų serijoje *Studia Patristica,* t. I, dalis I, redagavo Kurt Aland ir F. L. Cross, Berlynas, 1957, p. 339—342; 2) W. Baars, „Papyrus Fouad Inv. No. 266“, publikuotas serijoje *Nederlands Theologisch Tijdschrift,* t. XIII, Vageningenas, 1959, p. 442—446; 3) George Howard, „The Oldest Greek Text of Deuteronomy“, publikuotas serijoje *Hebrew Union College Annual,* t. XLII, Sinsinatis, 1971, p. 125—131.

Apie tą patį rankraštį Paul Kahle leidinyje *Studia Evangelica* (redaktoriai Kurt Aland, F. L. Cross, Jean Danielou, Harald Riesenfeld ir W. C. van Unnik, Berlynas, 1959, p. 614) dėstė: „Daugiau to paties papiruso fragmentų iš jo nuotraukos Naujojo Testamento vertimo į anglų kalbą (Bruklinas, Niujorkas, 1950) įžangoje reprodukavo *Sargybos bokšto Biblijos ir traktatų draugija.* Papirusas išsiskiria tuo, kad jame Dievo vardas perrašomas tetragrama kvadratinėmis hebrajų raidėmis. Mano prašymu ištyręs publikuotus papiruso fragmentus, Tėvas Vaccari padarė išvadą, kad papiruse, parašytame maždaug 400 metų anksčiau nei Kodeksas B, yra bene tiksliausias Septuagintos Pakartoto Įstatymo knygos tekstas iš visų išlikusiųjų.“

Leidinyje *Études de Papyrologie* (t. 9. Kairas, 1971, p. 81—150, 227, 228) buvo išspausdinta 117 ritinio LXX[P. Fouad Inv. 266] fragmentų. Visų papiruso dalių faksimilės įdėtos į seriją *Papyrologische Texte und Abhandlungen* (redaktoriai Zaki Aly ir Ludwig Koenen, t. 27. Bona, 1980) ir pavadintos „Three Rolls of the Early Septuagint: Genesis and Deuteronomy“.

Dvylikoje pateiktų nuotraukų galite matyti, kaip tetragrama atrodo šiame sename LXX nuoraše. Ekspertų teigimu, jis padarytas I a. p. m. e., tai yra praėjus maždaug dviem šimtmečiams nuo LXX vertimo pradžios. Tai įrodo, kad visur, kur hebrajiškame originale paminėtas Dievo vardas, jis iš pradžių buvo perrašytas ir į LXX. Šis vardas yra dar devyniuose kituose graikiškuose rankraščiuose. (Žr. NW, p. 1562—1564.)

Ar Jėzus Kristus ir graikiškąją Biblijos dalį parašę jo mokiniai galėjo turėti Septuagintos egzempliorių, kuriuose Dievo vardas užrašytas tetragrama? Taip, nes tetragrama iš LXX nuorašų išnyko tik gerokai po Kristaus ir jo apaštalų mirties. Tetragrama senosiomis hebrajų raidėmis vartojama dar Akvilo vertime į graikų kalbą, parengtame II m. e. a. pirmoje pusėje.

Jeronimas (IV—V m. e. a.) įvade į Samuelio ir Karalių knygas rašė: „Ir mes net šiandien randame kai kuriose graikiškose knygose Dievo vardą — tetragramą [יהוה], parašytą senosiomis raidėmis.“ Taigi dar Jeronimo, pagrindinio Vulgatos (Biblijos vertimo į lotynų kalbą) vertėjo, dienomis buvo hebrajiškosios Šventojo Rašto dalies rankraščių graikų kalba, kuriuose Dievo vardas rašomas hebrajišku keturraidžiu.

Skaitydami šventuosius raštus originalo kalba arba iš LXX graikų kalba, Jėzus ir jo mokiniai turėjo rasti tetragramą. Ar Jėzus laikėsi ano meto žydų tradicijos ir vietoje Dievo vardo tardavo *'adōnāj,* bijodamas paniekinti vardą ir pažeisti trečiąjį iš Dešimties Dievo įsakymų? (Išėjimo 20:7) Pavyzdžiui,

ar jis taip padarė, kai Nazareto sinagogoje atsistojęs ir atvyniojęs Izaijo ritinį skaitė eilutes, kuriose buvo tetragrama? (Izaijo 61:1, 2) Vargu, nes žydų mokytojų tradicijų, kurios nesiderina su šventaisiais raštais, Jėzus nesilaikė. Mato 7:29 sakoma: „Jis mokė juos kaip turintis galią, o ne kaip jų Raštų žinovai.“ O ištikimiesiems apaštalams girdint, Jėzus Jehovai meldėsi: „Aš atskleidžiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. […] Aš daviau jiems pažinti tavo vardą ir duosiu dar pažinti“ (Jono 17:6, 26).

Taigi, esminis klausimas toks: ar Jėzaus mokiniai vartojo Dievo vardą rašydami graikiškąją Biblijos dalį? Turime pagrindo atsakyti teigiamai. Pažymėtina, kad Evangelija pagal Matą, anot minėtojo Jeronimo, iš pradžių buvo parašyta hebrajiškai, ne graikiškai: „Matas, dar vadinamas Leviu, iš mokesčių rinkėjo tapęs apaštalu, pirmiausia Kristaus Evangeliją parašė Judėjoje hebrajų kalba bei rašmenimis įtikėjusiems iš apipjaustytųjų. Kas ją paskui išvertė į graikų kalbą, nėra visai aišku. Betgi pati hebrajiška Evangelija iki šios dienos laikoma Cezarėjoje, bibliotekoje, kurią kankinys Pamfilas taip stropiai sukaupė. Nazariečiai, kurie naudojasi šiuo ritiniu Berojoje, Sirijos mieste, ir man pačiam leido pasidaryti nuorašą“ (*De viris inlustribus,* skyrius III).

Matas daugiau kaip šimtą kartų citavo hebrajiškąją Biblijos dalį. Kai rašė Evangeliją hebrajiškai ir citavo eilutes, kuriose yra tetragrama, jis, logiška manyti, ją perrašydavo. XIX a. išleistame F. Delitzsch vertime į hebrajų kalbą vardas Jehova Evangelijoje pagal Matą pavartotas 18 kartų. Tikriausiai panašiai buvo ir paties Mato parašytame originale. Teigiama, kad į graikų kalbą savo Evangeliją galėjo išversti pats Matas. Nors jam atrodė geriau ne cituoti iš LXX, o išversti ištraukas iš paties hebrajiškojo Šventraščio, vertime į graikų kalbą jis tikriausiai perrašė Dievo vardą taip, kaip tai padaryta LXX. Visi kiti Biblijos graikiškosios dalies rašytojai irgi citavo eilučių su Dievo vardu — arba iš hebrajiškųjų raštų, arba iš LXX.

Apie tetragramą graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje George Howard iš Džordžijos universiteto (JAV) leidinyje *Journal of Biblical Literature,* t. 96, 1977, p. 63, daro išvadą: „Radiniai, neseniai aptikti Egipte ir Judėjos dykumoje, mums leidžia patiems pamatyti, kaip Dievo vardas buvo vartojamas ikikrikščioniškaisiais laikais. Šie radiniai reikšmingi tyrinėjant NT [Naująjį Testamentą], nes, vertinant literatūriškai, yra panašūs į seniausius krikščionių raštus ir gali padėti sužinoti, kaip Dievo vardą vartojo NT rašytojai. Tolesniuose puslapiuose išdėstysime teoriją, kad Dievo vardas יהוה (galimas daiktas, ir jo trumpiniai) buvo rašomas NT citatose iš ST [Senojo Testamento] bei aliuzijose į jį ir kad laikui bėgant buvo išstumtas, daugiausia pakaitalo κς [sutrumpintas *Kyrios,* „Viešpats“]. Mūsų nuomone, pašalinus tetragramą, ankstyvosios krikščionybės laikais atsivertusiems pagonims darėsi sunku suprasti, koks yra santykis tarp „Viešpaties Dievo“ ir „Viešpaties Kristaus“. Tai atsispindi NT rankraščių tradicijoje.“

Mes manome labai panašiai, tik yra vienas skirtumas: visa tai laikome ne teorija, o tikrais istoriniais faktais, liudijančiais, kaip buvo rengiami Biblijos rankraščiai.

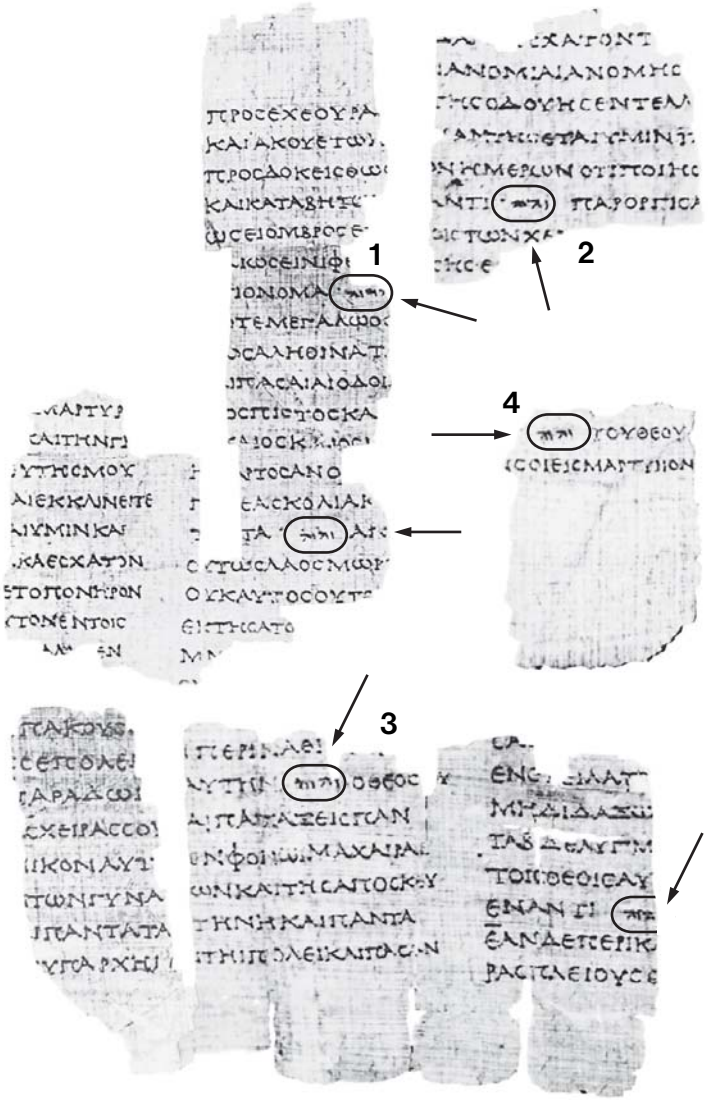
1
2
3
4

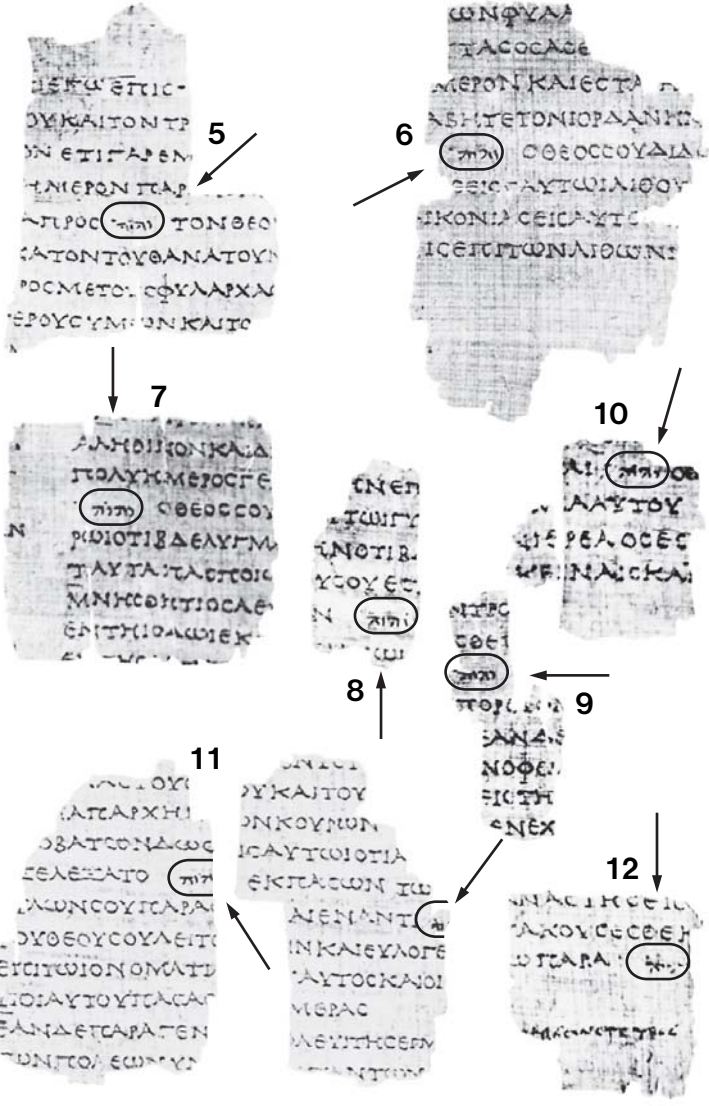
5
6
7
8
9
10
11
12

2

Eilutės su Dievo vardu graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje hebr. יהוה (*JHVH*) — „Jehovà“

Pateikiame 237 vietų sąrašą, kur vardas Jehova sugrąžintas į Šventojo Rašto graikiškąją dalį „Naujojo pasaulio“ vertimo pagrindiniame tekste. (Dar žr. NW, p. 1565—1566.)

Mato 1:20, 22, 24; 2:13, 15, 19; 3:3; 4:4, 7, 10; 5:33; 21:9, 42; 22:37, 44; 23:39; 27:10; 28:2; Morkaus 1:3; 5:19; 11:9; 12:11, 29, 29, 30, 36; 13:20; Luko 1:6, 9, 11, 15, 16, 17, 25, 28, 32, 38, 45, 46, 58, 66, 68, 76; 2:9, 9, 15, 22, 23, 23, 24, 26, 39; 3:4; 4:8, 12, 18, 19; 5:17; 10:27; 13:35; 19:38; 20: 37, 42; Jono 1:23; 6:45; 12:13, 38, 38; Apaštalų darbų 1:24; 2:20, 21, 25, 34, 39, 47; 3:19, 22; 4:26, 29; 5:9, 19; 7: 31, 33, 49, 60; 8:22, 24, 25, 26, 39; 9:31; 10:33; 11:21; 12:7, 11, 17, 23, 24; 13:2, 10, 11, 12, 44, 47, 48, 49; 14: 3, 23; 15:17, 17, 35, 36, 40; 16:14, 15, 32; 18:21, 25; 19:20; 21:14; Romiečiams 4:3, 8; 9:28, 29; 10:13, 16; 11: 3, 34; 12:11, 19; 14:4, 6, 6, 6, 8, 8, 8, 11; 15:11; 1 Korintiečiams 1:31; 2:16; 3:20; 4:4, 19; 7:17; 10:9, 21, 21, 22, 26; 11:32; 14:21; 16:7, 10; 2 Korintiečiams 3:16, 17, 17, 18, 18; 6:17, 18; 8:21; 10: 17, 18; Galatams 3:6; Efeziečiams 2:21; 5:17, 19; 6:4, 7, 8; Kolosiečiams 1:10; 3: 13, 16, 22, 23, 24; 1 Tesalonikiečiams 1:8; 4:6, 15; 5:2; 2 Tesalonikiečiams 2: 2, 13; 3:1; 2 Timotiejui 1:18; 2:19, 19; 4:14; Hebrajams 2:13; 7:21; 8:2, 8, 9, 10, 11; 10:16, 30; 12:5, 6; 13:6; Jokūbo 1:7, 12; 2:23, 23; 3:9; 4:10, 15; 5: 4, 10, 11, 11, 14, 15; 1 Petro 1:25; 3: 12, 12; 2 Petro 2:9, 11; 3:8, 9, 10, 12; Judo 5, 9, 14; Apreiškimo 1:8; 4:8, 11; 11:17; 15:3, 4; 16:7; 18:8; 19:6; 21:22; 22:5, 6.

Trumpoji Dievo vardo forma Jah įeina į graikišką žodį *hallēlouia,* kuris kilo iš hebrajų *halelūjāh* ir reiškia „girkite Jah“. Graikiškojoje Biblijos dalyje ši forma randama Apreiškimo 19:1, 3, 4, 6. (Plg. NW Psalmyno 104:35, išn.)

Verčiant graikiškąją Šventraščio dalį ir apsisprendžiant dėl Dievo vardo sugrąžinimo, buvo vengta interpretavimo ir visada remtasi hebrajiškąja dalimi. Taip pat žiūrėta, kad vardo vartosena derintųsi su turimais vertimais į hebrajų kalbą. Visose 237 vietose, kur šio vertimo pagrindiniame tekste pavartotas vardas Jehova, jis rašomas ir bent viename iš peržiūrėtų hebrajiškų vertimų.

Sunku būtų įsivaizduoti, kad pirmieji krikščionys cituodami Septuagintą šio vardo būtų vengę. Profesorius George Howard žurnale *Biblical Archaeology Review* (1978 m. kovas) pateikė tam svarių argumentų. Pavyzdžiui, jis remiasi „žymia rabinų raštų ištrauka (Talmudas, *Šabāt* 13.5)“, kurioje „minima eretikų raštų naikinimo problema (labai tikėtina, kad turimi omenyje ir žydų krikščionių raštai)“. Kokia tai buvo problema? „Eretikų raštuose vartojamas Dievo vardas, taigi, visus juos sunaikinus, jis taip pat būtų sunaikintas.“

Profesorius Howard toliau dėstė: „Pašalinus tetragramą, teologinis klimatas veikiausiai tapo kitoks, nei buvo pirmajame amžiuje, Naujojo Testamento laikotarpiu. Žydų Dievas, iki tol vadintas hebrajišku vardu, išskiriančiu jį iš visų kitų, išnykus tetragramai savo išskirtinumą iš dalies prarado.“

3

Jėzus — dieviška esybė
Jono 1:1: „[...] ir Žodis buvo dievas (dieviška esybė).“
Gr. καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος (*kai theos ēn ho logos*)

1808	„and the word was a god“ „ir žodis buvo dievas“	*The New Testament, in An Improved Version, Upon the Basis of Archbishop Newcome's New Translation: With a Corrected Text.* Londonas
1829	„and the Logos was a god“ „ir Logos buvo dievas“	John S. Thompson, *The Monotessaron; or, The Gospel History, According to the Four Evangelists,* t. 1. Baltimorė
1864	„and a god was the Word“ „ir dievas buvo Žodis“	*The Emphatic Diaglott* (tarpueilinis vertimas), parengė Benjamin Wilson. Niujorkas ir Londonas
1879	„et la Parole était dieu“ „ir Žodis buvo dievas“	*La Sainte Bible* (vertė L. Segond ir H. Oltramare). Ženeva ir Paryžius
1928	„et le Verbe était un être divin“ „ir Žodis buvo dieviška esybė“	*La Bible du Centenaire.* Paryžiaus Biblijos draugija
1935	„and the Word was divine“ „ir Žodis buvo dievinis“	*The Bible—An American Translation* (vertė J. M. P. Smith ir E. J. Goodspeed). Čikaga
1950	„and the Word was a god“ „ir Žodis buvo dievas“	*New World Translation of the Christian Greek Scriptures.* Bruklinas, Niujorkas, JAV
1975	„und ein Gott (oder: Gott von Art) war das Wort“ „ir dievas (arba: dievas pagal rūšį) buvo Žodis“	*Das Evangelium nach Johannes* (vertė Siegfried Schulz). Getingenas, Vokietija
1978	„und göttlicher Art war der Logos“ „ir dieviškos rūšies buvo Logos“	*Das Evangelium nach Johannes* (vertė Johannes Schneider). Berlynas
1979	„und ein Gott war der Logos“ „ir dievas buvo Logos“	*Das Evangelium nach Johannes* (vertė Jürgen Becker). Viurcburgas, Vokietija

Šiuose vertimuose į anglų, prancūzų ir vokiečių kalbas vartojami žodžiai „dievas“ (mažąja raide), „dieviška esybė“, „dievinis“ arba „dieviškos rūšies“. Taip yra todėl, kad graikiškas žodis θεός (*theos*) yra daiktavardis, einantis vardine tarinio dalimi prieš jungtį (žodį „buvo“), ir neturi žymimojo artikelio. Toje pačioje eilutėje Dievas, pas kurį Žodis (Logos) pradžioje buvo, graikiškai vadinamas ὁ θεός, tai yra *theos* su žymimuoju artikeliu *ho.* Taigi yra skirtumas. Daiktavardis su žymimuoju artikeliu (veiksnys) nurodo konkrečią tapatybę, asmenį, o daiktavardis be artikelio (tarinio vardinė dalis) nusako veiksnio ypatybę, rūšį. Taigi Jono pasakymas, kad Žodis, arba Logos, yra „dievas“ (arba „dieviška esybė“, „dievas pagal rūšį“), nereiškia, kad jis — tas pats Dievas, pas kurį ir buvo. Čia veikiau pabrėžiama tam tikra Žodžio (Logos) ypatybė, o ne tapatumas su Aukščiausiuoju.

Graikiškame tekste ne kartą vartojama panaši gramatinė konstrukcija su tarinio vardine dalimi (be artikelio) prieš jungtį. Pavyzdžiui, taip yra Morkaus 6:49; 11:32; Jono 4:19; 6:70; 8:44; 8:48; 9:17; 10:1, 13, 33; 12:6; 18:37. Lietuvių kalboje paprastai aiškumo dėlei tarinio vardinė dalis nukeliama po jungties, o jeigu tokioje graikiško sakinio konstrukcijoje yra veiksnys, jis lietuvių kalboje dažniausiai atkeliamas prieš jungtį, taigi pirmiausia paminimas asmuo, o tik paskui pasakoma, kas jis toks — apibūdinama tam tikra ypatybė. Pavyzdžiui, Jono 4:19 pabaigoje graikų kalba yra žodžiai: „Pranašas esi tu“, o verčiami jie: „Tu esi pranašas.“ Kalbose, kuriose daiktavardžiai turi žymimąjį ir nežymimąjį artikelius, prieš tarinio vardinę dalį pirašomas nežymimasis artikelis (taip pabrėžiant, kad po jo einantis žodis reiškia ne vienintelį savo rūšies dalyką, o vieną iš kelių ar daugelio). Minėtu pavyzdžiu verčiant Jono 1:1, veiksnys „Žodis“ (Logos) ir tarinio vardinė dalis „dievas“ taip pat sukeisti vietomis. Be to, pastarasis žodis rašomas mažąja raide — taip daromas skirtumas tarp θεός su žymimuoju artikeliu (Dievas) ir to paties žodžio be artikelio (dievas). Toks vertimas dera su visu Šventojo Rašto kontekstu.

Leidinyje *Journal of Biblical Literature* (t. 92. Filadelfija, 1973, p. 85), straipsnyje „Qualitative Anarthrous Predicate Nouns: Mark 15:39 and John 1:1“, Philip B. Harner dėstė, kad tokios konstrukcijos kaip Jono 1:1, tai yra „su tarinio vardine dalimi be artikelio, einančia prieš jungtį, turi visų pirma savybinę reikšmę. Taip pasakoma, kad *logos* yra *theos* prigimties. Nėra pagrindo tarinio vardine dalimi einančiam daiktavardžiui *theos* priskirti identifikuojamosios reikšmės“. Savo straipsnio 87 puslapyje Harner daro išvadą: „Manau, kad Jono 1:1 tarinio vardinės dalies savybinė reikšmė tokia ryški, jog šio daiktavardžio negalima laikyti identifikuojamuoju.“

4 Ištvirkavimas — visoks lytinis amoralumas Mt 5:32 — gr. πορνεία (*porneia*)

Graikų kalbos žodis *porneia* yra plačios reikšmės. Viename žodyne jis apibūdinamas taip: *„prostitucija, nedora, ištvirkavimas;* nusako visokius nedorovingus lytinius veiksmus“ (W. Bauer (II leidimas) ir F. W. Gingrich bei F. W. Danker, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature.* Čikaga ir Londonas, 1979, p. 693).

Žodyne *Theological Dictionary of the New Testament,* t. VI, p. 592, komentare apie Jėzaus žodžius iš Mato 5:32 ir 19:9 sakoma, kad „πορνεία [*porneia*] nurodo lytinius santykius ne su savo sutuoktiniu“. Taigi Biblijoje žodis *porneia* visų pirma vartojamas kalbant apie sutuoktinius. Tame pačiame šaltinyje, p. 594, komentuojant Efeziečiams 5:3, 5 rašoma, kad

Paulius „suvokia ne kiekvieną turint susilaikymo dovaną, 1 Kor 7:7. Tad, saugodamasis ištvirkavimo blogybės, [nesusituokęs] žmogus, neturintis [minėtos dovanos], turėtų Dievo numatytu būdu teisėtai susituokti, 1 Kor 7:2“. Taigi Šventajame Rašte *porneia* reiškia ir nesusituokusių asmenų nedorovingus lytinius santykius bei veiksmus. (Žr. 1 Korintiečiams 6:9.)

B. F. Westcott, kartu su F. J. A. Hort redagavęs Biblijos graikiškosios dalies tekstą originalo kalba, veikale *Saint Paul's Epistle to the Ephesians* (Londonas ir Niujorkas, 1906, p. 76) prie Efeziečiams 5:3 aiškino įvairias Šventajame Rašte vartojamo žodžio *porneia* reikšmes: „Taip apibendrintai vadinami visokie amoralūs santykiai: 1) svetimavimas: Oz. ii. 2, 4 (LXX); Mt. v. 32; xix. 9; 2) neteisėta santuoka: I Kor. v. I; 3) ištvirkavimas įprasta reikšme, kaip kad yra čia [Efeziečiams 5:3].“ Sakydamas „įprasta reikšmė“, autorius tikriausiai turėjo omenyje naujaisiais laikais paplitusį supratimą, kad tai santykiai tik tarp nesusituokusiųjų.

Kai kur graikiškojoje Biblijos dalyje žodis *porneia* vartojamas ir perkeltine prasme. Viename graikų kalbos žodyne (F. Zorell, *Lexicon Graecum Novi Testamenti,* III leidimas. Paryžius, 1961, skiltis 1106) apie *porneia* rašoma: *„visiškas arba dalinis atsimetimas nuo tikrojo tikėjimo, pasitraukimas nuo vienintelio tikrojo Dievo Jahvės prie svetimų dievų* [4 Kar 9:22; Jer 3:2, 9; Oz 6:10 ir kt.; nes Dievo sąjunga su savo tarnais buvo tam tikra prasme laikoma dvasine santuoka.]: Apr 14:8; 17:2, 4; 18:3; 19:2.“ (Skliaustai ir kursyvas autoriaus; 4 Karalių Septuagintoje atitinka 2 Karalių masoretų tekste.)

Graikiškame Biblijos tekste daiktavardis *porneia* randamas šiose 25 vietose: Mato 5:32; 15:19; 19:9; Morkaus 7:21; Jono 8:41; Apaštalų darbų 15:20, 29; 21:25; 1 Korintiečiams 5: 1, 1; 6:13, 18; 7:2; 2 Korintiečiams 12:21; Galatams 5:19; Efeziečiams 5:3; Kolosiečiams 3:5; 1 Tesalonikiečiams 4:3; Apreiškimo 2:21; 9:21; 14:8; 17:2, 4; 18:3; 19:2.

Gimininga veiksmažodis *porneuō,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „ištvirkauti“, pavartotas šiose aštuoniose vietose: 1 Korintiečiams 6:18; 10:8, 8; Apreiškimo 2:14, 20; 17:2; 18:3, 9.

Kitas gimininga veiksmažodis *ekporneuō,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „pasileisti ištvirkauti“, vartojamas vieną kartą Judo 7.

Gimininga daiktavardis *pornē,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „paleistuvė“ (išn. prostitutė), randamas šiose 12 vietų: Mato 21: 31, 32; Luko 15:30; 1 Korintiečiams 6:15, 16; Hebrajams 11:31; Jokūbo 2:25; Apreiškimo 17:1, 5, 15, 16; 19:2.

Gimininga daiktavardis *pornos,* „Naujojo pasaulio“ vertime verčiamas „ištvirkautojas“, randamas šiose 10 vietų: 1 Korintiečiams 5:9, 10, 11; 6:9; Efeziečiams 5:5; 1 Timotiejui 1:10; Hebrajams 12:16; 13:4; Apreiškimo 21:8; 22:15. Anot vieno žodyno (H. Liddell ir R. Scott, *A Greek-English Lexicon.* Oksfordas, 1968, p. 1450), šis žodis gali reikšti „vyrus tenkinantį berniuką, sodomitą, ištvirkautoją, stabmeldį“.

5

Parùzija — Kristaus čiabūtis, buvimas čia
Mato 24:3 — gr. τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας
(*to sēmeion tēs sēs parousias*)

1864	„the SIGN of THY presence“ „ŽENKLAS TAVO buvimo čia“	*The Emphatic Diaglott* (parengė Benjamin Wilson). Niujorkas ir Londonas
1897	„the sign of thy presence“ „ženklas tavo buvimo čia“	*The Emphasised Bible* (vertė J. B. Rotherham). Sinsinatis
1903	„the signal of Your presence“ „požymis Tavo buvimo čia“	*The Holy Bible in Modern English* (vertė F. Fenton). Londonas
1950	„the sign of your presence“ „ženklas tavo buvimo čia“	*New World Translation of the Christian Greek Scriptures.* Bruklinas, Niujorkas, JAV

Graikų kalbos daiktavardis *parousia* paraidžiui reiškia „buvimas šalia“. Jis sudarytas iš dėmenų *para* („prie, šalia“) ir *ousia* („buvimas“). Žodis *parousia* graikiškojoje Biblijos dalyje pavartotas šiose 24 eilutėse: Mato 24:3, 27, 37, 39; 1 Korintiečiams 15:23; 16:17; 2 Korintiečiams 7:6, 7; 10:10; Filipiečiams 1:26; 2:12; 1 Tesalonikiečiams 2:19; 3:13; 4:15; 5:23; 2 Tesalonikiečiams 2:1, 8, 9; Jokūbo 5:7, 8; 2 Petro 1:16; 3:4, 12; 1 Jono 2:28. Šiose eilutėse lietuviškame „Naujojo pasaulio“ vertime žodžio *parousia* prasmė išreiškiama junginiu „būti čia“, kitais veiksmažodžio „būti“ junginiais arba dar kitais prasmę perteikiančiais žodžiais, atsižvelgiant į kontekstą.

Giminingas veiksmažodis *pareimi* paraidžiui reiškia „būti šalia“. Graikiškosiose Biblijos knygose jis irgi pavartotas 24 kartus: Mato 26:50; Luko 13:1; Jono 7:6; 11:28; Apaštalų darbų 10:21, 33; 12:20; 17:6; 24:19; 1 Korintiečiams 5:3, 3; 2 Korintiečiams 10:2, 11; 11:9; 13:2, 10; Galatams 4:18, 20; Kolosiečiams 1:6; Hebrajams 12:11; 13:5; 2 Petro 1:9, 12; Apreiškimo 17:8. Šiose eilutėse lietuviškame „Naujojo pasaulio“ vertime žodis *pareimi* taip pat dažniausiai verčiamas konstrukcijomis su veiksmažodžiu „būti“, vartojamas ir prieveiksmis „čia“.

Žodis *parousia* („buvimas čia“) skiriasi nuo graikiško žodžio *eleusis* („atėjimas“), kuris graikiškajame tekste pavartotas Apaštalų darbų 7:52 forma *eleuseōs*. Žodžiai *parousia* ir *eleusis* sinonimiškai nevartojami. Žodyne *Theological Dictionary of the New Testament* (t. 5, p. 865) rašoma, kad „šiais žodžiais [*pareimi* ir *parousia*] niekur nenusakomas Kristaus atėjimas kūnu, ο παρουσία niekada nereiškia sugrįžimo. Samprata, kad paruzijų yra ne viena, radosi vėlyvesnėje Bažnyčioje [ne anksčiau kaip Justino Kankinio, gyvenusio II m. e. a., laikais] [...]. Jei norime perprasti ankstyvosios krikščionybės pasaulėžiūrą, viena pagrindinių sąlygų — šitos sampratos visiškai atsisakyti.“

Apie žodžio *parousia* reikšmę dar viename šaltinyje rašoma: „Tai *mes* dažnai kalbame apie antrąjį atėjimą ir pan., bet Šventajame Rašte apie antrą Paruziją niekur nekalbama. Kad ir kokio pobūdžio ji bus, ji turi būti vienintelė: nei ji galėjo būti kada anksčiau, nei pasikartoti vėliau. Šis „buvimas čia“ turi būti ypatingas, didingesnis

už bet kurį kitą jo apsireiškimą žmonėms“ (Israel P. Warren, *The Parousia.* Portlandas, Mainas, 1879, p. 12—15).

Kitame leidinyje pasakojama, kad paruzija „tapo oficialiu terminu aukšto rango asmens vizitui pavadinti, ypač kalbant apie karalių ar imperatorių lankymąsi kokioje provincijoje“ (W. Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature,* antrojo leidimo anglų kalba redaktoriai F. W. Gingrich ir F. W. Danker. Čikaga ir Londonas, 1979, p. 630). Panašiai rašė ir Biblijos vertėjas Antanas Rubšys knygoje *Raktas į Naująjį Testamentą* (1 dalis. Vilnius, 1997, p. 312): „Graikų kalbos žodis *parousia* […] reiškia *buvimą* (atėjimo-buvimo sąvokos rišlios ir gimininingos; vėlesnėje teologijoje tai buvo išreiškiama grįžimu). Paprastoje kalboje *parousia* reiškė karaliaus arba imperatoriaus apsilankymą kurioje nors provincijoje arba jo pasiuntinio atvykimą kokiam nors uždaviniui atlikti. Tuo išreiškiama akivaizdi Romos valdžios asmenų galia. Todėl *parousia* nusako ne tiek atėjimo veiksmą, kiek valdančiojo galybės akivaizdų patyrimą.“ Mato 24:3, taip pat, pavyzdžiui, 1 Tesalonikiečiams 3:13 ir 2 Tesalonikiečiams 2:1, kaip tik ir kalbama apie Jėzaus Kristaus — Karaliaus — „buvimą čia“ nuo tada, kai jis sėda į sostą paskutinėmis šios santvarkos dienomis.

6 Kančių stulpas
gr. σταυρός (*stauros*); lot. *crux*

Žodžių junginys „kančių stulpas“, graikiškai *stauros,* vartojamas (pavyzdžiui, Jono 19:17) pasakojant apie Jėzaus mirties bausmę ant Kalvarijos kalvos (lietuviškai „Kaukolės vieta“). Nėra įrodymų, kad šis graikiškas žodis reiškia kryžių, kokį pagonys kaip religinį ženklą turėjo jau daug šimtmečių prieš Kristų.

Klasikinėje graikų kalboje daiktavardis *stauros* reiškė tiesiog stulpą, stiebą, pamato polį, o veiksmažodis *stauroō* — tverti kuolų tvorą, statyti baslių užtvarą. Biblijos graikiškosios dalies rašytojai rašė bendrine graikų kalba (koinē). Jų raštuose žodis *stauros* reiškė lygiai tą patį, ką ir klasikinėje graikų kalboje, tai yra paprastą stulpą, stiebą be jokio stačiu ar kitu kampu pritvirtinto skersinio. Nėra įrodymų, kad būtų buvę kitaip. Apaštalai Petras ir Paulius, kalbėdami apie Jėzaus nužudymo priemonę, vartojo ir žodį *xylon,* o tai irgi rodo, kad Jėzus buvo prikaltas prie stulpo be skersinio. Būtent tą reiškia *xylon* tokiame kontekste (Apaštalų darbų 5:30; 10:39; 13:29; Galatams 3:13; 1 Petro 2:24). Šis žodis vartojamas ir LXX, Ezros 6:11 (2 Ezdro 6:11). Čia jis reiškia sienoją, ant kurio turėjo būti pakabintas įstatymo laužytojas, — atvejis panašus į minimą Apaštalų darbų 5:30 ir 10:39.

Apie žodžio *stauros* reikšmę W. E. Vine savo veikale *An Expository Dictionary of New Testament Words* (pakartotinis leidimas, 1966, t. I, p. 256) rašo: „STAUROS (σταυρός) pirmiausia reiškia stačią stiebą ar stulpą.

Prie jų būdavo kalami nusikaltėliai, nuteisti myriop. Tiek šio daiktavardžio, tiek ir veiksmažodžio *stauroō* (pritvirtinti prie stulpo ar stiebo) pirminė reikšmė nesietina su bažnytine samprata — kryžiumi iš dviejų statinių. Pastaroji forma kilo iš senovės Chaldėjos. Šiame ir gretimuose kraštuose, įskaitant Egiptą, tai buvo dievo Tamūzo simbolis (forma primenantis mistiškąją „Tau“ — pirmąją jo vardo raidę). Iki III a. po Kr. vidurio bažnyčios nuo kai kurių krikščionybės doktrinų arba atitolo, arba jas sudarkė. Siekiant didesnio atskalūniškos bažnytinės sistemos pripažinimo, pagonys buvo priimami į bažnyčias nereikalaujant atgimti tikėjimu, jiems buvo leidžiama pasilikti nemažai savo pagoniškų ženklų ir simbolių. Tokiu būdu „Tau“, arba T, dažniausiai su pažemintu skersiniu, buvo priimta kaip Kristaus kryžius.“

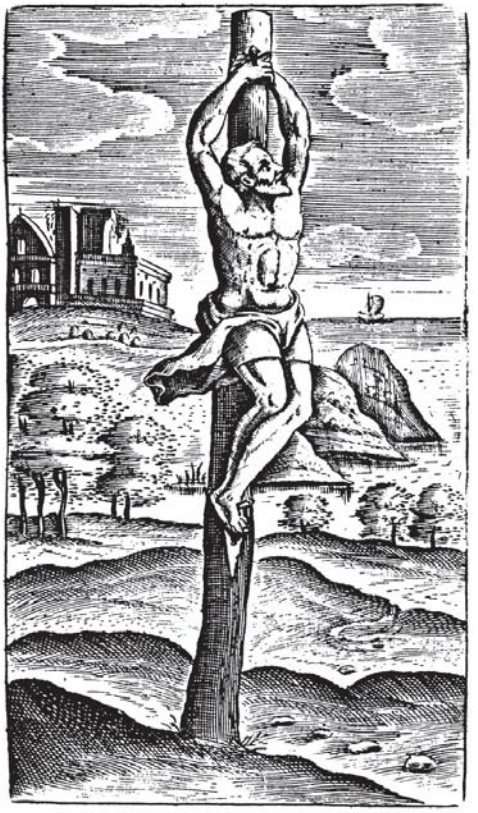

Crux simplex

Lotyniškas žodis *crux* pradžioje turėjo panašią reikšmę kaip graikiškasis *stauros.* Lotynų kalbos žodyne, kurį parengė Ch. T. Lewis ir Ch. Short, nurodoma tokia pagrindinė *crux* reikšmė: *„medis, kartuvės* arba *kitos medinės mirties bausmės vykdymo priemonės,* prie kurių nusikaltėlius prikaldavo ar ant kurių pakabindavo.“ *Lietuvių enciklopedijos* (t. XIII. Bostonas, 1958, p. 185) straipsnyje apie kryžių pripažįstama: „Romėnų crux (iš cruciare — kankinti) buvo stulpas, iš viršaus pasmailintas, prie kurio pririšdavo ar prikaldavo mirties auką; vėliau pridėta ir skersinė

sija.“ Taigi, žodis *crux* reikšmę „kryžius“ įgavo vėliau. Stulpas, ant kurio bausdavo nusikaltėlį, lotyniškai buvo pavadintas *crux simplex*. Viena tokia kankinimo priemonė pavaizduota Justo Lipsijaus (1547—1606) knygoje *De cruce libri tres* (Antverpenas, 1629), p. 19. Ją čia ir matote.

Hermann Fulda knygoje *Das Kreuz und die Kreuzigung* (Breslau, 1878), p. 109, rašo: „Viešose bausmės vietose ne visada būdavo medžių. Todėl į žemę įkasdavo stulpą ir prie jo pririšdavo ar prikaldavo nusikaltėlį iškeltomis rankomis ir ištiestomis kojomis.“ Pateikęs daug įrodymų, Fulda daro išvadą (p. 219—220): „Jėzus mirė ant paprasto mirties stulpo. Tai įrodo a) faktas, kad anais laikais Rytuose tai buvo įprasta egzekucijos priemonė, b) netiesiogiai — pati Jėzaus kančios istorija, c) daugelis ankstyvosios bažnyčios tėvų pasisakymų.“

Bazelio universiteto dėstytojas Paul Wilhelm Schmidt veikale *Die Geschichte Jesu* (t. 2. Tiubingenas ir Leipcigas, 1904), p. 386—394, detaliai ištyrinėjo graikišką žodį *stauros*. 386 puslapyje jis teigia: „σταυρός [*stauros*] reiškia bet kokį stačią stiebą ar medžio kamieną.“ Apie Jėzaus bausmės vykdymą toliau (p. 387—389) dėstoma: „Neskaitant nuplakimo, pagal evangelijų pasakojimus, Jėzus galėjo būti nubaustas tik paprasčiausiu šitos romėnų egzekucijos būdu — išrengtas pakabintas ant stulpo, kurį, beje, Jėzui pačiam buvo liepta atnešti ar atvilkti į egzekucijos vietą, kad gėdingos bausmės kančios dar pasunkėtų. […] Bet koks kitas variantas, išskyrus paprastą pakabinimą, atmestinas dėl to, kad tokia bausmė dažnai buvo vykdoma masiškai: Varas įvykdė bausmę iš karto 2000 („Judėjos senybės“ XVII 10. 10); taip pat baudė Kvadratas („Judėjos karas“ II 12. 6), prokuratorius Feliksas („Judėjos karas“ II 15. 2 [13. 2]), Titas („Judėjos karas“ VII. 1 [V 11. 1]).“

Taigi, nėra jokių įrodymų, kad Jėzus Kristus būtų buvęs prikaltas ant dviejų statmenai sukryžiuotų rąstų. Nenorėdami į Dievo rašytinį Žodį įterpti pagoniškos kryžiaus sąvokos, žodžius *stauros* ir *xylon* verčiame laikydamiesi jų pirminės reikšmės. Kadangi Jėzus, kalbėdamas apie būsimas savo sekėjų kančias ir gėdą, vartojo žodį *stauros* (Mato 16:24), jį daugiausia verčiame „kančių stulpas“. Žodį *xylon* verčiame tiesiog „stulpas“, o veiksmažodį *stauroō* — „pakabinti ant stulpo“, „prikalti prie stulpo“.

7

Siela — gyva būtybė (žmogus arba gyvūnas), protaujantis asmuo, kitos reikšmės gr. ψυχή (*psychē*); lot. *anima;* hebr. נפש (*nefeš*)

Graikiškojoje Šventojo Rašto dalyje žodis *psychē* pavartotas 102 kartus, pradedant Mato 2:20. Be to, jis yra ne viename sudurtiniame žodyje, pavyzdžiui, Filipiečiams 2:2, 19; 1 Tesalonikiečiams 5:14. „Naujojo pasaulio“ vertime *psychē* nuosekliai verčiamas „siela“ ir dėl to lengva matyti,

kokiomis prasmėmis ir kokiuose kontekstuose šį žodį Biblijos rašytojai vartojo.

Hebrajiškojoje Biblijos dalyje hebrajų kalbos žodis *nefeš* minimas 754 kartus, pradedant Pradžios 1:20, ir „Naujojo pasaulio“ vertime taip pat nuosekliai verčiamas „siela“. Kadangi hebrajiškosiose knygose žodis *nefeš* randamas įvairiuose kontekstuose, nėra sunku suprasti, ką jis reiškė Biblijos rašytojų kalboje: patį asmenį, žmogų, gyvūną arba žmogaus ar gyvūno gyvybę. Tai labai skiriasi nuo to, ką siela reiškė senovės Egipto, Babilono, Graikijos, Romos religijoje ir filosofijoje.

Apie žodžius *nefeš* ir *psychē* knygoje „Trumpas teologijos žodynas“ (Vilnius, 1992), p. 317, Biblijos vertėjas Česlovas Kavaliauskas rašo: „Šventajame Rašte siela reiškia *visą žmogų,* kiek jis apdovanotas *gyvybės* pradu, o ne žmogaus dalį, kuri, būdama sujungta su kūnu, sudaranti žmogaus esybę.“ (Žodžiai išskirti paties autoriaus.) Toliau, 319—320 puslapiuose, aiškindamas žodžio „siela“ vartoseną graikiškojoje Biblijos dalyje, jis konstatuoja: „Naujajame Testamente apskritai vyrauja Senojo Testamento pažiūra į žmogaus vienybę. [...] Vadinasi, mūsų siela — anaiptol ne kokia nors „nemirtinga deivė“, bet kartu su kūnu mirtingas vienetas, vadinamas žmogumi.“

Kad būtų aiškiau, kokiomis prasmėmis vartojamas žodis „siela“, čia pateikiama pagal reikšmę sugrupuotų eilučių, kuriose jis randamas.

Sielos — gyvūnai

Apreiškimo 16:3

Siela — gyvas asmuo, žmogus

Apaštalų darbų 2:41, 43; 7:14; 27:37
Romiečiams 13:1
1 Korintiečiams 15:45
1 Petro 3:20
2 Petro 2:14

Siela yra mirtinga, ją galima sunaikinti

Mato 2:20; 10:28, 28
Morkaus 3:4
Luko 6:9; 17:33
Jono 12:25
Apaštalų darbų 3:23
Romiečiams 11:3
Hebrajams 10:39
Jokūbo 5:20
Apreiškimo 12:11; 16:3

Siela — protaujančio asmens gyvybė

Mato 6:25; 10:39; 16:25
Morkaus 8:35; 10:45; 12:30
Luko 2:35; 10:27; 12:20; 14:26; 21:19
Jono 10:15; 12:25; 13:38; 15:13
Apaštalų darbų 15:26; 20:10, 24; 27:10, 22
Romiečiams 16:4
Filipiečiams 2:30
1 Tesalonikiečiams 2:8
Jokūbo 1:21
1 Jono 3:16

Siela išvaduojama iš hado („pragaro“)

Apaštalų darbų 2:27

Siela ir dvasia — ne tas pats

Filipiečiams 1:27
1 Tesalonikiečiams 5:23
Hebrajams 4:12

Sielą turi ir Dievas

Mato 12:18
Hebrajams 10:38

8

Hadas, šeòlas — žmonijos kapas
gr. ᾅδης (*haidēs*); lot. *infernus*
hebr. שאול (*še'ōl*)
„pragaras“ — klaidinantis vertimas

„Hadas“ pavartotas 10 kartų

Žodis „hadas“, išvertus iš graikų kalbos, tikriausiai reiškia „nematoma vieta“ ir graikiškosios Šventojo Rašto dalies „Naujojo pasaulio“ vertime randamas šiose 10 eilučių: Mato 11:23; 16:18; Luko 10:15; 16:23; Apaštalų darbų 2:27, 31; Apreiškimo 1:18; 6:8; 20: 13, 14.

Apaštalų darbų 2:27 Petras cituoja Psalmyno 16:10. Iš to suprantame, kad hadas — šeolo atitikmuo ir kad jis nurodo bendrą žmonijos kapą (kitaip nei kitas graikiškas žodis *taphos,* kuris nurodo atskirą kapą). Hadą atitinka lotyniškas žodis *infernus* (kai kur *inferus*), reiškiantis tai, kas yra apačioje, žemai. Taigi, *infernus* — gana taiklus graikiško ir hebrajiško žodžių atitikmuo.

Šventajame Rašte žodžiai „hadas“ ir „šeolas“ siejami su mirtimi ir mirusiaisiais ir neturi nieko bendra su gyvenimu ir gyvaisiais (Apreiškimo 20:13). Savo prasme šie žodžiai neduoda jokios užuominos nei apie malonumą, nei apie skausmą.

„Šeolas“ pavartotas 66 kartus

Žodis „šeolas“ hebrajiškosios Šventojo Rašto dalies „Naujojo pasaulio“ vertime randamas 66 vietose: Pradžios 37:35; 42:38; 44:29, 31; Skaičių 16:30, 33; Pakartoto Įstatymo 32:22; 1 Samuelio 2:6; 2 Samuelio 22:6; 1 Karalių 2:6, 9; Jobo 7:9; 11:8; 14:13; 17:13, 16; 21:13; 24:19; 26:6; Psalmyno 6:5 [6:6, BD]; 9:17 [9:18, BD]; 16:10; 18:5 [18:6, BD]; 30:3 [30:4, BD]; 31:17 [31:18, BD]; 49:14, 14, 15 [49:15, 15, 16, BD]; 55:15 [55:16, BD]; 86:13; 88:3 [88:4, BD]; 89:48 [89:49, BD]; 116:3; 139:8; 141:7; Patarlių 1:12; 5:5; 7:27; 9:18; 15:11, 24; 23:14; 27:20; 30:16; Mokytojo 9:10; Giesmių giesmės 8:6; Izaijo 5:14; (7:11); 14:9, 11, 15; 28:15, 18; 38: 10, 18; 57:9; Ezechielio 31:15, 16, 17; 32:21, 27; Ozėjo 13:14, 14; Amoso 9:2; Jonos 2:2 [2:3, BD]; Habakuko 2:5.

Hebrajiškosiose Biblijos knygose „Naujojo pasaulio“ vertime žodis „šeolas“ vartojamas tose 65 vietose, kuriose hebrajiškame Biblijos tekste *Biblia Hebraica Stuttgartensia* (1977) randamas žodis *še'ōl.* Dar viena vieta — Izaijo 7:11, kur šis žodis nurodomas minėto šaltinio išnašoje. Septuagintoje žodis *še'ōl* daugiausia verčiamas *haidēs.*

Nors nuomonių apie žodžio *še'ōl* kilmę esama ne vienos, greičiausiai jis padarytas iš hebrajiško veiksmažodžio שאל (*šā'al*), reiškiančio „klausti, prašyti, reikalauti“. Tai leistų daryti išvadą, kad šeolas yra vieta (ne būsena), kuri prašo, reikalauja visų be išimties; mirę žmonės jai ir atitenka. Ji yra žemėje, visada siejama su mirusiaisiais. Taigi akivaizdu, kad *še'ōl* reiškia bendrą žmonijos kapą, arba mirusiųjų sritį žemėje (ne jūroje). Hebrajų kalboje buvo ir žodis *qeḇer* — „atskiras kapas, kapavietė“ (Pradžios 23:4, 6, 9, 20).

9

Gehena — amžinos pražūties simbolis
gr. γέεννα (*geenna*);
lot. *gehenna;*
hebr. גי הנם (*gēj hinnōm* — „Hinomo slėnis“)

Žodis „Gehena“ reiškia „Hinomo slėnis“. Į graikų kalbą jis atėjo iš hebrajų *gēj hinnōm*. Jozuės 18:16, kur šis slėnis minimas, LXX rašoma „Gehena“. Graikiškojoje Biblijos dalyje šis žodis randamas 12 kartų: Mato 5:22, 29, 30; 10:28; 18:9; 23:15, 33; Morkaus 9:43, 45, 47; Luko 12:5; Jokūbo 3:6. „Naujojo pasaulio“ vertime jis visur verčiamas „Gehena“.

Hinomo slėnis plytėjo į pietvakarius nuo senovės Jeruzalės (Jozuės 15:8; 18:16; Jeremijo 19:2, 6). Valdant vėlesniesiems Judo karaliams, jame stabmeldžiai deginda vo žmones — aukas pagonių dievui Molechui (2 Metraščių 28:3; 33:6; Jeremijo 7:31, 32; 32:35). Kad slėnis nebetiktų religinėms apeigoms, Dievui ištikimas karalius Jošijas jį užteršė, ypač jo dalį, vadintą Tofetu (2 Karalių 23:10).

Žydų egzegetas Dovydas Kimchis (1160?—1235?) komentuodamas Psalmyno 27:13 pateikia tokios istorinės informacijos apie „Gehinomą“: „Tai vietovė žemėje prie Jeruzalės, bjauri vieta, kur metami netyri daiktai ir lavonai. Čia nuolat liepsnojo ugnis, deginanti netyrus daiktus ir negyvėlių kaulus. Todėl nedorėlių teismas alegoriškai vadinamas Gehinomu.“

Hinomo slėnis virto Jeruzalės sąvartynu ir atmatų deginimo vieta. Ten mesdavo ir gyvūnų gaišenas, o ugniai palaikyti būdavo pilama sieros. Taip pat ten atsidurdavo mirtimi nubaustų nusikaltėlių lavonai, jei juos laikydavo nevertais palaidoti kape. Kai kuriuos lavonus pasiglemždavo ugnis. Bet jei nukrisdavo ant kokio pakilumo, yrantį kūną apnikdavo kirmėlės ir ėsdavo tol, kol likdavo vieni griaučiai. Taigi lavono išmetimas į Geheną buvo laikomas baisiausia bausme. Iš čia atsirado ir įvaizdis „ežero, kuris dega ugnimi ir siera“ (Apreiškimo 19:20; 20:10, 14, 15; 21:8).

Tačiau į Geheną nemesdavo nieko, kas gyva: nei gyvūnų, nei žmonių. Jos liepsnose niekas nesikankino. Todėl šis slėnis negalėjo simbolizuoti nematomos srities, kur žmonių sielos amžiais kentėtų ugnyje ar jas nuolat ėstų nemarios kirmėlės. Kadangi ten patekdavo lavonai nusikaltėlių, nevertų palaidoti kape, tai yra nevertų, kad jų atminimas būtų išsaugotas, galime daryti išvadą, jog Jėzaus ir jo mokinių lūpose Gehena reiškė *amžiną pražūtį, pašalinimą iš Dievo sukurto pasaulio, „antrąją mirtį“, bausmę visam laikui* — be prikėlimo vilties.

Visa tai dera prie Jehovos esybės — Biblijoje jis apibūdinamas kaip teisingas ir mylintis Dievas (Išėjimo 34:6, 7; 1 Jono 4:8).

10

Tartāras
2 Pt 2:4: „nubloškė į tartarą“
gr. *tartarōsas;* lot. *detractos in tartarum*

Žodis „tartaras“ randamas tik 2 Petro 2:4. Šioje eilutėje originalo — graikų kalba vartojama veiksmažodžio *tartaroō* forma, lietuviškai išversta junginiu „nubloškė į tartarą“.

Antikos poetas Homeras žodžiu *tartaros* „Iliadoje“ vadina įkalinimo vietą po Hado karalyste. Ji esanti taip žemai po Hadu, kaip žemė po dangumi. Ten įkalintos ne žmonių vėlės, bet žemesnieji dievai, tai yra dvasinės būtybės, pavyzdžiui, Kronas, kiti prieš Dzeusą sukilę titanai. Pasak graikų mitologijos šaltinių, į šią vietą dievai kitas dvasines esybes uždarydavo išmetę iš dangaus srities. O žmonių vėlės, graikų įsivaizdavimu, po mirties keliaudavo į Hadą — ne į Tartarą. Buvo manoma, kad Tartaras yra pačioje giliausioje gelmėje ir kad jame tvyro tamsa. Taigi, graikų mitologijoje Tartaras reiškė vietą, į kurią patenka ne žmonių vėlės, o dvasinės būtybės; ji siejama su tamsybe ir pažeminimu.

Jobo 40:20 LXX apie begemotą rašoma: „O užlipęs į statų kalną, pradžiugino keturkojus **gelmėje** [ἐν τῷ **ταρτάρῳ** (t. y. „**tartare**“)].“ Jobo 41: 23, 24 (41:31, 32, NW) LXX apie leviataną skaitome: „Jis užvirina bedugnę kaip varinį katilą, jūrą laiko tepaline, o bedugnės **gelmę** [τὸν δὲ **τάρταρον** τῆς ἀβύσσου („bedugnės **tartarą**“)] — savo belaisve: bedugnę laiko savo valda.“ Iš to, kaip žodis *tartaros* vartojamas šiose LXX eilutėse, aišku, kad čia jis reiškė gilią vietą, bedugnės gelmę.

Šventajame Rašte niekur nekalbama, jog į tartarą būtų tremiamos žmonių sielos. Ten nublokštos tik dvasinės būtybės — „nusidėję angelai“. Jų nubloškimas į tartarą — tai ne sunaikinimas, o pats didžiausias nužeminimas, bausmė už maištą prieš Aukščiausiąjį. Apaštalas Petras tą nužeminimą sieja su tamsa: „Atidavė giliausioms tamsybėms, kur laiko juos teismui“ (2 Petro 2:4).

Pagonių mitai apie Kroną ir sukilusius titanus atspindi iškreiptą supratimą apie maištingųjų dvasių pažeminimą. Petras, vartodamas žodį *tartaroō,* nenorėjo pasakyti, jog nusidėję angelai įmesti į graikų mitinį Tartarą. Jis turėjo omenyje, kad Visagalio sprendimu jie neteko savo aukštos padėties bei danguje turėtų pareigų ir taip atsidūrė, vaizdžiai sakant, giliausiose tamsybėse, tai yra atskirti nuo Dievo šviesos. Aptemusiu protu jie nebesugeba perprasti Dievo valios. Be to, ir jų ateitis visiškai niūri: pasak Biblijos, tiek šių maištininkų, tiek jų valdovo Šėtono laukia sunaikinimas. Taigi, nubloškimas į tartarą simbolizuoja prieš Dievą sukilusių angelų didžiausią nužeminimą.

Šventajame Rašte tartaras nesiejamas su hadu — bendru žmonijos kapu. Tartaras nėra amžino kankinimo vieta, į kurią patenka nusidėję angelai ir mirusių žmonių sielos. Kai nebeliks maištingųjų angelų, tai yra kai Aukščiausiasis Teisėjas padarys jiems galą, nebeliks ir jų nužeminimą vaizduojančio tartaro.

11

Pavadinimai „Senasis Testamentas“ ir „Naujasis Testamentas“ 2 Korintiečiams 3:14 gr. ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης (*epi tēi anagnōsei tēs palaias diathēkēs*); lot. *in lectione veteris testamenti*

1816	„pri skaytimo seno Istatimo“	*Naujas Istatimas Jezaus Christaus Wieszpaties musu* (vertė Juozapas Arnulfas Giedraitis). Vilnius
1922	„skaitant Senąjį Testamentą“	*Naujasis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Testamentas* (vertė Juozapas Skvireckas). Kaunas
1972	„beskaitant Senąjį Įstatymą“	*Šventasis Raštas. Naujasis Testamentas* (vertė Česlovas Kavaliauskas). Bostonas, JAV
1999	„kai skaito Senąjį Testamentą“	BD
2000	„skaitant senąją sandorą“	Jr

Hebrajiškai ir aramėjiškai parašytą Biblijos dalį įprasta vadinti Senuoju Testamentu. Toks pavadinimas kildinamas iš 2 Korintiečiams 3:14, tiksliau, iš šios eilutės formuluotės Vulgatoje — vertime į lotynų kalbą. Panašiai ir graikiškoji Biblijos dalis paprastai vadinama Naujuoju Testamentu. Bet reikėtų pabrėžti, kad 2 Korintiečiams 3:14 esantis žodis *diathēkē,* minimas dar 32 kitose graikiškosios Šventojo Rašto dalies vietose, reiškia „sandora“.

Apie lotyniško žodžio *testamentum* (kilmininkas *testamenti*) reikšmę Edwin Hatch savo knygoje aiškina: „Stokojant žinių apie vėlyvosios bendrinės lotynų kalbos filologiją, seniau buvo manoma, kad žodis „testamentum“, kuriuo ankstyvuosiuose vertimuose į lotynų kalbą, taip pat Vulgatoje, išverstas žodis [*diathēkē*], reiškia „testamentą“, arba „turto palikimo dokumentą“, nors iš tikrųjų jis reiškė ir „sandorą“ arba, galimas dalykas, vien tik ją“ (*Essays in Biblical Greek.* Oksfordas, 1889, p. 48). Panašiai veikale *A Bible Commentary for English Readers by Various Writers* (redaktorius Charles Ellicott, t. VIII. Niujorkas, p. 309) W. F. Moulton rašė, kad „seniau Šventraštį verčiant į lotynų kalbą žodį [*diathēkē*] tapo įprasta versti *testamentum.* Vis dėlto, kadangi tas lotyniškas žodis labai dažnai randamas ir ten, kur neįmanoma reikšmė „turto palikimo dokumentas“ (pavyzdžiui, skaitydamas Ps. lxxxiii, 5 niekas nepagalvotų, jog psalmininkas kalba apie tai, kaip Dievo priešai „prieš jį sudaro *testamentą*“), akivaizdu, kad lotyniškojo *testamentum* reikšmė buvo praplėsta, ieškant plačiareikšmio graikiškojo žodžio atitikmens“.

Taigi peršasi išvada, kad 2 Korintiečiams 3:14 vartoti posakį „Senasis Testamentas“, kaip yra, pavyzdžiui, BD, netikslu. Jr čia pagrįstai verčiama „senoji sandora“. Šioje eilutėje apaštalas Paulius nekalba apie visą heb-

rajų ir aramėjų kalbomis parašytą Biblijos dalį. Ir jis nenori pasakyti, kad krikščionių šventieji raštai sudaro „naująjį testamentą (ar sandorą)“. Apaštalas kalba apie senąją Įstatymo sandorą, kurią Penkiaknygėje surašė Mozė, taigi — tik apie dalį hebrajiškųjų Šventojo Rašto knygų. Todėl tolesnėje eilutėje jis ir sako: „[...] kai skaitomas Mozė [...].“

Vadinasi, nėra svaraus pagrindo hebrajų ir aramėjų kalbomis parašytų šventųjų raštų vadinti Senuoju Testamentu, o graikiškųjų Biblijos knygų — Naujuoju Testamentu. Jėzus Kristus visas jo laiku turėtas šventąsias knygas vadino Raštais (Mato 21:42; Morkaus 14:49; Jono 5:39). Apaštalas Paulius jas įvardijo kaip „šventuosius raštus“, „Raštus“ (Romiečiams 1:2; 15:4; 2 Timotiejui 3:15). Taigi, Biblija visai teisingai vadinama Šventuoju Raštu, o abi jos dalis galima skirti pagal kalbas, kuriomis buvo parašytos, — hebrajiškoji (įskaitant ir aramėjiškus tekstus) ir graikiškoji.

12 Piniginiai vienetai, tūrio, ilgio ir nuotolio matai

Pateikti dydžių vidurkiai pagrįsti Biblijos duomenimis ir archeologiniais radiniais. Šiuolaikiniais matais nurodyta jų vertė yra tik apytikrė.

Kad apskaičiuotumėte auksinių ar sidabrinių pinigų dabartinę vertę, vieno gramo rinkos kainą padauginkite iš piniginio vieneto masės gramais.

GRAIKIŠKOSIOSE KNYGOSE MINIMI PINIGINIAI VIENETAI (PAGAL MASĘ)

		Šiuolaikiniais matais
1 leptònas (žydų; varis arba bronza)	= ½ kvadranso	
1 kvadránsas (romėnų; varis arba bronza)	= 2 leptonai	
1 āsas (romėnų ir Romos provincijų; varis arba bronza)	= 4 kvadransai	
1 denāras (romėnų; sidabras)	= 16 asų	= 3,85 g
1 drachmà (graikų; sidabras)		= 3,40 g
1 didrachmà (graikų; sidabras)	= 2 drachmos	= 6,80 g
1 tetradrachmà (arba statèras; sidabras)	= 4 drachmos	= 13,6 g
1 minà	= 100 drachmų	= 340 g
1 tālentas (auksas arba sidabras)	= 60 minų	= 20,4 kg

TŪRIS

1 bātas		= 22 l
1 kòras	= 10 batų	= 220 l

ILGIS IR NUOTOLIS

1 úolektis		= 44,5 cm
1 ilgóji úolektis		= 51,8 cm
1 néndrė	= 6 uolektys	= 2,67 m
1 ilgóji néndrė	= 6 ilgosios uolektys	= 3,11 m
1 síeksnis		= 1,8 m
1 stādijas	= ⅛ romėnų mylios	= 185 m
1 mylià (romėnų)		= 1480 m

13

SVARBIAUSI JĖZAUS GYVENIMO ŽEMĖJE ĮVYKIAI

Keturios evangelijos išdėstytos chronologine tvarka

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
		Iki Jėzaus tarnybos pradžios				
3 m. p. m. e.	Jeruzalė, šventykla	Jono Krikštytojo gimimas išpranašaujamas Zacharijui			1:5-25	
~2 m. p. m. e.	Nazaretas; Judėja	Jėzaus gimimas išpranašaujamas Marijai, ji aplanko Elzbietą			1:26-56	
2 m. p. m. e.	Judėjos kalvynas	Jono Krikštytojo gimimas; vėliau jo gyvenimas dykumoje			1:57-80	
2 m. p. m. e., ~spalio 1 d.	Betliejus	Jėzaus (Žodžio, per kurį buvo sukurta visa), Abraomo ir Dovydo palikuonio, gimimas	1:1-25		2:1-7	1:1-5, 9-14
	Netoli Betliejaus	Angelas paskelbia gerą naujieną; piemenys aplanko kūdikį			2:8-20	
	Betliejus; Jeruzalė	Jėzus apipjaustomas (8-ą dieną), atnešamas į šventyklą (40-ą dieną)			2:21-38	
1 m. p. m. e. — 1 m. e. m.	Jeruzalė; Betliejus; Nazaretas	Astrologai; bėgimas į Egiptą; išžudomi berniukai; Jėzaus grįžimas	2:1-23		2:39, 40	
12 m. e. m.	Jeruzalė	Dvylikametis Jėzus Paschos šventėje; keliauja namo			2:41-52	
29 m., pavasaris	Dykuma, Jordanas	Jono Krikštytojo tarnyba	3:1-12	1:1-8	3:1-18	1:6-8, 15-28
		Jėzaus tarnybos pradžia				
29 m., ruduo	Jordano upė	Jėzaus, gimusio žmogumi iš Dovydo linijos, bet paskelbto jį esant Dievo Sūnų, krikštas ir patepimas	3:13-17	1:9-11	3:21-38	1:32-34

	Judėjos dykuma	Jėzaus pasninkavimas ir gundymas	4:1-11	1:12, 13	4:1-13	
	Betanija kitapus Jordano	Jono Krikštytojo liudijimas apie Jėzų				1:15, 29-34
	Jordano aukštupio slėnis	Pirmieji Jėzaus mokiniai				1:35-51
	Galilėjos Kana; Kafarnaumas	Pirmasis Jėzaus stebuklas; apsilankymas Kafarnaume				2:1-12
30 m., Pascha	Jeruzalė	Paschos šventė; iš šventyklos išvaro prekiautojus				2:13-25
	Jeruzalė	Jėzaus pokalbis su Nikodemu				3:1-21
	Judėja; Enonas	Jėzaus mokiniai krikštija; Jonas sakosi turįs mažėti				3:22-36
	Tiberiada	Jonas įkalinamas; Jėzus pasitraukia į Galilėją	4:12; 14:3-5	1:14; 6:17-20	3:19, 20; 4:14	4:1-3
	Sicharas (Samarija)	Pakeliui į Galilėją Jėzus moko samariečius				4:4-43
		Jėzaus didžioji tarnystė Galilėjoje				
	Galilėja	Pradeda skelbti: „Prisiartino dangaus karalystė“	4:17	1:14, 15	4:14, 15	4:44, 45
	Nazaretas; Kana; Kafarnaumas	Išgydo berniuką; skaito, ką įgaliotas daryti; atstumiamas; pasitraukia į Kafarnaumą	4:13-16		4:16-31	4:46-54
	Galilėjos ežeras, netoli Kafarnaumo	Pakviečia Simoną ir Andriejų, Jokūbą ir Joną	4:18-22	1:16-20	5:1-11	
	Kafarnaumas	Išgydo demonų apsėstąjį, Petro uošvę ir daug kitų	8:14-17	1:21-34	4:31-41	
	Galilėja	Pirmoji kelionė po Galilėją su keturiais mokiniais	4:23-25	1:35-39	4:42, 43	
	Galilėja	Išgydomas raupsuotasis; minios plūsta pas Jėzų	8:1-4	1:40-45	5:12-16	
	Kafarnaumas	Išgydo paralyžiuotąjį	9:1-8	2:1-12	5:17-26	
	Kafarnaumas	Pašaukiamas Matas; valgo su mokesčių rinkėjais	9:9-17	2:13-22	5:27-39	
	Judėja	Skelbia Judėjos sinagogose			4:44	

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
31 m., Pascha	Jeruzalė	Ateina į šventę; išgydo vyrą; peikia fariziejus				5:1-47
	Grįžtant iš Jeruzalės (?)	Mokiniai per šabą skina varpas	12:1-8	2:23-28	6:1-5	
	Galilėja; Galilėjos ežeras	Išgydo žmogui ranką per šabą; pasitraukia į paežerę; gydo	12:9-21	3:1-12	6:6-11	
	Kalnas netoli Kafarnaumo	Išsirenka 12 apaštalų		3:13-19	6:12-16	
	Netoli Kafarnaumo	Kalno pamokslas	5:1—7:29		6:17-49	
	Kafarnaumas	Išgydo šimtininko tarną	8:5-13		7:1-10	
	Nainas	Prikelia našlės sūnų			7:11-17	
	Galilėja	Jonas, būdamas kalėjime, siunčia pas Jėzų mokinius	11:2-19		7:18-35	
	Galilėja	Priekaištai miestams; tiesa atskleista mažyliams; jungas malonus nešti	11:20-30			
	Galilėja	Nusidėjėlė patepa kojas; palyginimas apie skolininkus			7:36-50	
	Galilėja	Antroji skelbimo kelionė po Galilėją su Dvylika			8:1-3	
	Galilėja	Išgydo demono apsėstąjį; apkaltintas veikiąs išvien su Belzebulu	12:22-37	3:19-30		
	Galilėja	Raštų žinovai ir fariziejai reikalauja ženklo	12:38-45			
	Galilėja	Jėzui mokiniai — šeima	12:46-50	3:31-35	8:19-21	
	Galilėjos ežeras	Palyginimai: sėjėjas, piktžolės, kt.; paaiškinimai	13:1-53	4:1-34	8:4-18	
	Galilėjos ežeras	Iriantis per ežerą nuraminama audra	8:18, 23-27	4:35-41	8:22-25	
	Gadara, į pietryčius nuo Galilėjos ežero	Išgydomi du demonų apsėstieji; demonai apsėda kiaules	8:28-34	5:1-20	8:26-39	
	Tikriausiai Kafarnaumas	Prikeliama Jayro duktė; išgydoma moteris	9:18-26	5:21-43	8:40-56	
	Kafarnaumas (?)	Išgydo du aklus vyrus ir demono apsėstą nebylį	9:27-34			

	Nazaretas	Vėl aplanko tėviškę ir vėl atstumiamas	13:54-58	6:1-6		
	Galilėja	Trečioji kelionė po Galilėją; siunčia apaštalus vienus	9:35—11:1	6:6-13	9:1-6	
	Tiberiada	Jonas Krikštytojas nukirsdinamas; Erodo būgštavimai	14:1-12	6:14-29	9:7-9	
32 m., artėjant Paschai (Jn 6:4)	Kafarnaumas (?); Galilėjos ežero šiaurryčiai	Apaštalai grįžta iš skelbimo kelionės; pamaitina penkis tūkstančius	14:13-21	6:30-44	9:10-17	6:1-13
	Galilėjos ežero šiaurryčiai; Genezaretas	Mėginama paskelbti Jėzų karaliumi; jis eina ežero paviršiumi; gydo	14:22-36	6:45-56		6:14-21
	Kafarnaumas	Sako esąs „gyvenimo duona“; daugelis mokinių atkrinta				6:22-71
32 m., po Paschos	Tikriausiai Kafarnaumas	Tradicijos, Dievo Žodį verčiančios niekais	15:1-20	7:1-23		7:1
	Finikija; Dekapolis	Netoli Tyro, Sidono; paskui į Dekapolį; pamaitina keturis tūkstančius	15:21-38	7:24—8:9		
	Magadanas	Sadukiejai ir fariziejai vėl prašo ženklo	15:39—16:4	8:10-12		
	Galilėjos ežero šiaurryčiai; Betsaida	Perspėja dėl fariziejų raugo; išgydo neregį	16:5-12	8:13-26		
	Pilypo Cezarėja	Jėzus — Mesijas; pranašauja mirtį, prikėlimą	16:13-28	8:27—9:1	9:18-27	
	Tikriausiai Hermono kalnas	Atsimainymas Petro, Jokūbo ir Jono akivaizdoje	17:1-13	9:2-13	9:28-36	
	Pilypo Cezarėja	Išgydo demono apsėstąjį, kurio mokiniai nepajėgė išgydyti	17:14-20	9:14-29	9:37-43	
	Galilėja	Vėl kalba apie savo mirtį ir prikėlimą	17:22, 23	9:30-32	9:43-45	
	Kafarnaumas	Stebuklu parūpinamas mokesčių pinigas	17:24-27			
	Kafarnaumas	Kas didžiausias karalystėje; kaip aiškintis nusižengimus; gailestingumas	18:1-35	9:33-50	9:46-50	
	Galilėja; Samarija	Iš Galilėjos keliauja į Palapinių šventę; tarnauti Dievui svarbiau už bet ką	8:19-22		9:51-62	7:2-10

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
		Vėlesnė Jėzaus tarnyba Judėjoje				
32 m., Palapinių šventė	Jeruzalė	Jėzus viešai moko per Palapinių šventę				7:11-52
	Jeruzalė	Moko pasibaigus šventei; išgydo neregį				8:12—9:41
	Tikriausiai Judėja	70 mokinių išsiunčiami skelbti; jų grįžimas, įspūdžiai			10:1-24	
	Judėja; Betanija	Gailestingasis samarietis; pas Mortą ir Mariją			10:25-42	
	Tikriausiai Judėja	Vėl moko pavyzdinės maldos; atkaklumas prašant			11:1-13	
	Tikriausiai Judėja	Sugriauna neteisingus kaltinimus; parodo, kad karta smerktina			11:14-36	
	Tikriausiai Judėja	Pas fariziejų prie stalo; Jėzus pasmerkia veidmainius			11:37-54	
	Tikriausiai Judėja	Kalba apie Dievo rūpinimąsi; ištikimas prievaizdas			12:1-59	
	Tikriausiai Judėja	Per šabą išgydo sulinkusią moterį; trys palyginimai			13:1-21	
32 m., Pašventinimo iškilmės	Jeruzalė	Jėzus Pašventinimo iškilmėse; Gerasis Ganytojas				10:1-39
		Vėlesnė Jėzaus tarnyba į rytus nuo Jordano				
	Užjordanė	Daugelis įtiki Jėzų				10:40-42
	Peréja (Užjordanėje)	Keliaudamas į Jeruzalę moko miestuose, kaimuose			13:22	
	Peréja	Kaip įeiti į Karalystę; įspėjimas dėl Erodo; šventykla bus apleista			13:23-35	

	Tikriausiai Peréja	Nuolankumas; palyginimas apie didelę puotą			14:1-24	
	Tikriausiai Peréja	Mokinystės kaina			14:25-35	
	Tikriausiai Peréja	Palyginimai: pražuvusi avis, pamesta moneta, sūnus palaidūnas			15:1-32	
	Tikriausiai Peréja	Palyginimai: neteisusis prievaizdas, turtuolis ir Lozorius			16:1-31	
	Tikriausiai Peréja	Atlaidumas ir tikėjimas; nenaudingi vergai			17:1-10	
	Betanija	Jėzus prikelia Lozorių				11:1-46
	Jeruzalė; Efraimas	Kajafo patarimas dėl Jėzaus; Jėzus pasitraukia				11:47-54
	Samarija; Galilėja	Gydo ir moko keliaudamas per Samariją ir Galilėją			17:11-37	
	Samarija arba Galilėja	Palyginimai: įkyrioji našlė, fariziejus ir mokesčių rinkėjas			18:1-14	
	Peréja	Pasuka per Peréją; aiškina apie skyrybas	19:1-12	10:1-12		
	Peréja	Rodo dėmesį vaikams, juos laimina	19:13-15	10:13-16	18:15-17	
	Peréja	Turtingas jaunuolis; palyginimas apie vynuogyno darbininkus	19:16—20:16	10:17-31	18:18-30	
	Tikriausiai Peréja	Trečią kartą Jėzus pranašauja apie savo mirtį, prikėlimą	20:17-19	10:32-34	18:31-34	
	Tikriausiai Peréja	Prašymas dėl Jokūbo ir Jono vietos karalystėje	20:20-28	10:35-45		
	Jerichas	Praeidamas pro Jerichą išgydo du neregius; aplanko Zachiejų; palyginimas apie dešimt minų	20:29-34	10:46-52	18:35—19:28	
		Baigiamoji Jėzaus tarnystė Jeruzalėje				
33 m. nisano 8 d.	Betanija	Ateina į Betaniją likus šešioms dienoms iki Paschos				11:55—12:1
Nisano 9 d.	Betanija	Vaišės Simono Raupsuotojo namuose; Marija patepa Jėzų; žydai ateina pamatyti Jėzaus ir Lozoriaus	26:6-13	14:3-9		12:2-11

Laikas	Vieta	Įvykis	Mato	Morkaus	Luko	Jono
Nisano 9 d. (*tęsinys*)	Betanija—Jeruzalė	Kristus didingai įjoja į Jeruzalę	21:1-11, 14-17	11:1-11	19:29-44	12:12-19
Nisano 10 d.	Betanija—Jeruzalė	Prakeikia bevaisį figmedį; iš šventyklos vėl išvaro pardavėjus	21:18, 19, 12, 13	11:12-17	19:45, 46	
	Jeruzalė	Aukštieji kunigai ir Raštų žinovai ieško būdų nužudyti Jėzų		11:18, 19	19:47, 48	
	Jeruzalė	Pokalbis su graikais; žydų netikėjimas				12:20-50
Nisano 11 d.	Betanija—Jeruzalė	Bevaisis figmedis nudžiūvęs	21:19-22	11:20-25		
	Jeruzalė, šventykla	Klausimas dėl Kristaus valdžios; palyginimas apie du vaikus	21:23-32	11:27-33	20:1-8	
	Jeruzalė, šventykla	Palyginimai apie blogus žemdirbius, vestuvių puotą	21:33—22:14	12:1-12	20:9-19	
	Jeruzalė, šventykla	Sukti klausimai dėl mokesčių, prikėlimo, svarbiausio įsakymo	22:15-40	12:13-34	20:20-40	
	Jeruzalė, šventykla	Klausimu apie Mesijo kilmę priverčia nutilti	22:41-46	12:35-37	20:41-44	
	Jeruzalė, šventykla	Griežtas Raštų žinovų ir fariziejų pasmerkimas	23:1-39	12:38-40	20:45-47	
	Jeruzalė, šventykla	Našlės auka		12:41-44	21:1-4	
	Alyvų kalnas	Pranašavimas apie Jeruzalės žlugimą, Jėzaus paruziją, santvarkos pabaigą	24:1-51	13:1-37	21:5-38	
	Alyvų kalnas	Palyginimai: dešimt mergelių, talentai, avys ir ožiai	25:1-46			
Nisano 12 d.	Jeruzalė	Religiniai vadovai susimoko Jėzų nužudyti	26:1-5	14:1, 2	22:1, 2	
	Jeruzalė	Judo sandėris su kunigais dėl Jėzaus išdavimo	26:14-16	14:10, 11	22:3-6	
Nisano 13 d. (ketvirtadienio popietė)	Netoli Jeruzalės ir joje	Pasirengimas Paschai	26:17-19	14:12-16	22:7-13	

Nisano 14 d.	Jeruzalė	Paschos vakarienė su 12 apaštalų	26:20, 21	14:17, 18	22:14-18	
	Jeruzalė	Jėzus nuplauna apaštalams kojas				13:1-20
	Jeruzalė	Duodama suprasti, kad Judas yra išdavikas; jis išsiunčiamas	26:21-25	14:18-21	22:21-23	13:21-30
	Jeruzalė	Su Vienuolika įsteigiama Atminimo vakarienė	26:26-29	14:22-25	22:19, 20, 24-30	[1 Kor 11: 23-25]
	Jeruzalė	Išpranašaujama, kad Petras išsigins Jėzaus ir apaštalai išsisklaidys	26:31-35	14:27-31	22:31-38	13:31-38
	Jeruzalė	Padėjėjas; tarpusavio meilė; būsima priespauda; Jėzaus malda				14:1—17:26
	Getsemanė	Kančia sode; išdavimas ir suėmimas	26:30, 36-56	14:26, 32-52	22:39-53	18:1-12
	Jeruzalė	Apklausiamas Ano; teisiamas Kajafo, sinedriono; Petras išsigina	26:57—27:1	14:53—15:1	22:54-71	18:13-27
	Jeruzalė	Išdavėjas Judas pasikaria	27:3-10		[Apd 1:18, 19]	
	Jeruzalė	Pas Pilotą, paskui pas Erodą ir vėl pas Pilotą	27:2, 11-14	15:1-5	23:1-12	18:28-38
	Jeruzalė	Atiduodamas mirti po nesėkmingų Piloto pastangų jį paleisti	27:15-30	15:6-19	23:13-25	18:39—19:16
(~15.00 val., penktadienis)	Golgota, Jeruzalė	Jėzaus mirtis ant kančių stulpo ir su ja susiję įvykiai	27:31-56	15:20-41	23:26-49	19:16-30
	Jeruzalė	Jėzaus kūnas nuimamas nuo kančių stulpo ir palaidojamas	27:57-61	15:42-47	23:50-56	19:31-42
Nisano 15 d.	Jeruzalė	Kunigai ir fariziejai parūpina kapo sargybą	27:62-66			
Nisano 16 d.	Jeruzalė ir jos apylinkės	Jėzaus prikėlimas ir tos dienos įvykiai	28:1-15	16:1-8	24:1-49	20:1-25
	Jeruzalė; Galilėja	Tolesni Jėzaus Kristaus pasirodymai	28:16-20	[1 Kor 15:5-7]	[Apd 1:3-8]	20:26—21:25
Ijaro 25 d.	Alyvų kalnas, netoli Betanijos	40-ą dieną po prikėlimo pakyla į dangų	[Apd 1:9-12]		24:50-53	

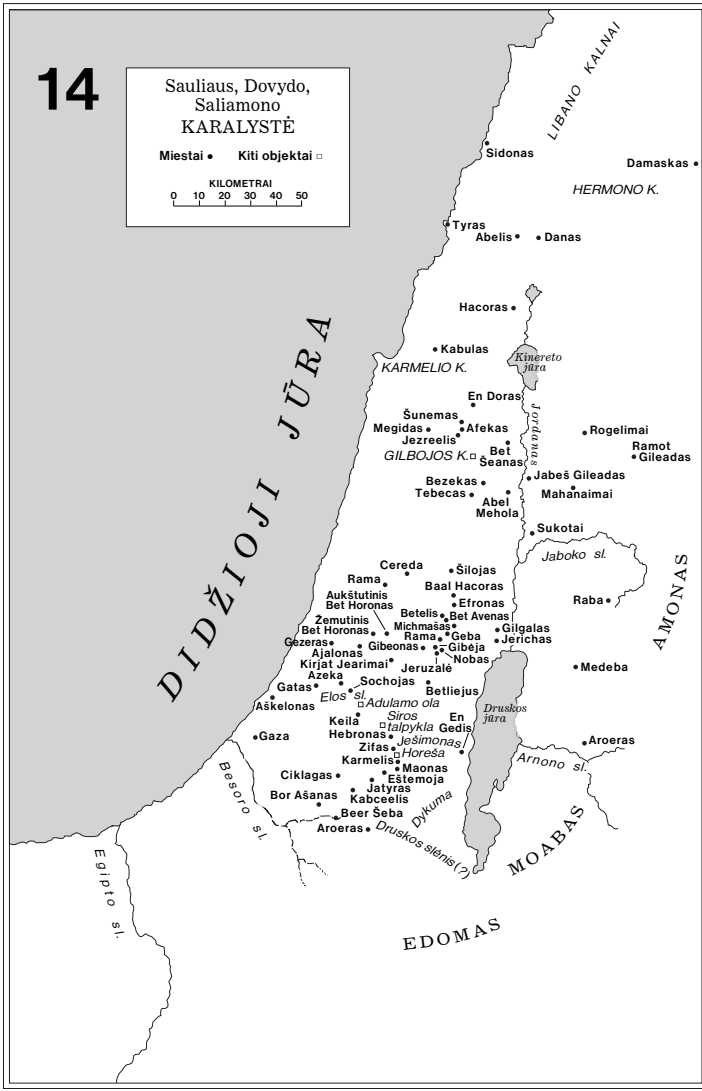
14
Sauliaus, Dovydo, Saliamono KARALYSTĖ
Miestai
Kiti objektai
KILOMETRAI
0 10 20 30 40 50
LIBANO KALNAI
Sidonas
Damaskas
HERMONO K.
Tyras
Abelis
Danas
Hacoras
Kabulas
KARMELIO K.
Kinereto jūra
En Doras
Šunemas
Megidas
Afekas
Jezreelis
Bet Šeanas
GILBOJOS K.
Jordanas
Rogelimai
Ramot Gileadas
Jabeš Gileadas
Bezekas
Tebecas
Abel Mehola
Mahanaimai
Sukotai
Jaboko sl.
DIDŽIOJI JŪRA
Cereda
Šilojas
Rama
Baal Hacoras
Aukštutinis Bet Horonas
Efronas
Raba
Žemutinis Bet Horonas
Betelis
Bet Avenas
Michmašas
Gilgalas
Gezeras
Rama
Geba
Jerichas
Ajalonas
Gibeonas
Gibėja
Nobas
AMONAS
Kirjat Jearimai
Jeruzalė
Medeba
Azeka
Sochojas
Gatas
Elos sl.
Adulamo ola
Betliejus
Aškelonas
Siros
Druskos jūra
Keilė
Talpykla
En Gedis
Hebronas
Gaza
Ješimonas
Aroeras
Zifas
Horeša
Arnono sl.
Karmelis
Maonas
Besoro sl.
Ciklagas
Eštemoja
Jatyras
Bor Ašanas
Kabceelis
Dykuma
Beer Šeba
Aroeras
Druskos slėnis (?)
MOABAS
Egipto sl.
EDOMAS

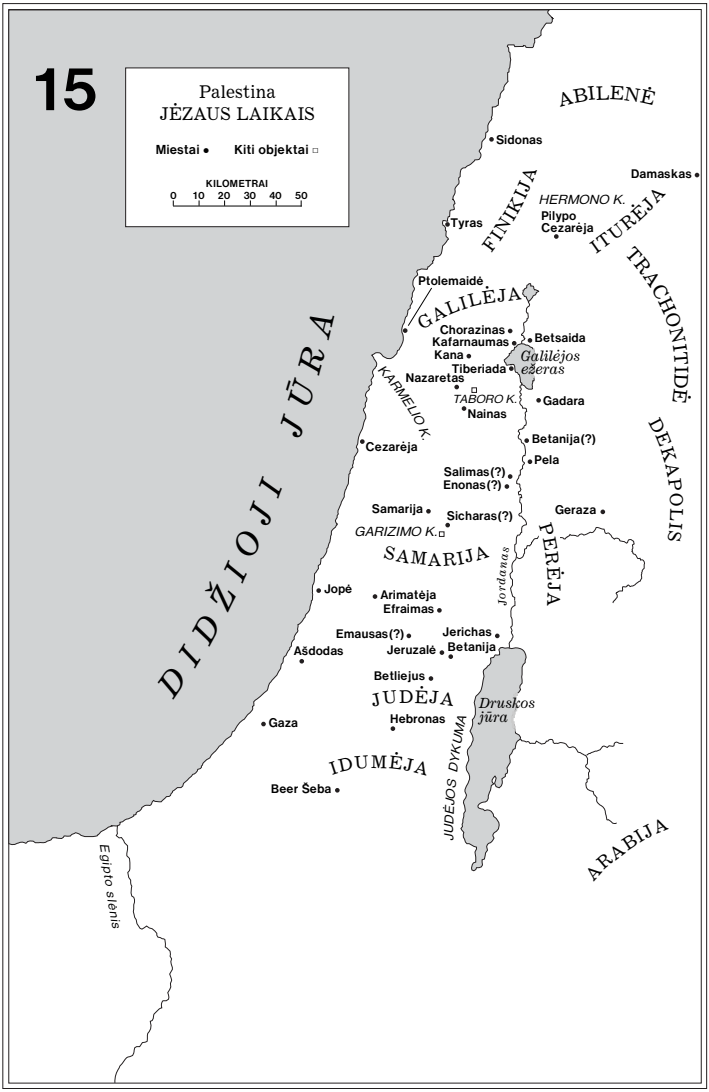
15
Palestina
JĖZAUS LAIKAIS
Miestai
Kiti objektai
KILOMETRAI
0 10 20 30 40 50
ABILENĖ
Sidonas
Damaskas
HERMONO K.
Pilypo Cezarėja
FINIKIJA
ITURĖJA
TRACHONITIDĖ
Tyras
Ptolemaidė
GALILĖJA
Chorazinas
Betsaida
Kafarnaumas
Kana
Galilėjos ežeras
Tiberiada
Nazaretas
KARMELIO K.
TABORO K.
Gadara
Nainas
DIDŽIOJI JŪRA
Betanija(?)
Cezarėja
DEKAPOLIS
Pela
Salimas(?)
Enonas(?)
Samarija
Sicharas(?)
Geraza
GARIZIMO K.
SAMARIJA
PERĖJA
Jordanas
Jopė
Arimatėja
Efraimas
Emausas(?)
Jerichas
Ašdodas
Jeruzalė
Betanija
Betliejus
JUDĖJA
Druskos jūra
Hebronas
Gaza
IDUMĖJA
JUDĖJOS DYKUMA
Beer Šeba
ARABIJA
Egipto slėnis

TEMINĖ BIBLIJOS EILUČIŲ RODYKLĖ

(Jeigu nepažymėta kitaip, nuorodos į hebrajiškąją Biblijos dalį pateikiamos turint omenyje BD. Hebrajiškųjų Biblijos knygų santrumpos surašytos p. 511.)

1. Armagedonas

A. Dievo karas, kuris pašalins blogį

Tautos renkamos Armagedonui. ..... Apr 16:14, 16
Dievas kariaus, pasitelkęs Sūnų ir angelus. ..... 2Te 1:6-9; Apr 19:11-16
Kaip galima išlikti. ..... Sof 2:2, 3; Apr 7:14

B. Nereiškia, kad Dievas nemyli

Pasaulis visiškai sugedęs. 2Ti 3:1-5
Dievas kantrus, bet dėl teisingumo
imsis veiksmų. ..... 2Pt 3:9, 15; Lk 18:7, 8
Nedorųjų turi nelikti dėl teisių žmonių gerovės. ..... Pat 21:18; Apr 11:18

2. Atvaizdai

A. Garbinant per atvaizdus, statulas žeminamas Dievas

Dievo neįmanoma pavaizduoti. ..... 1Jn 4:12; Iz 40:18; 46:5; Apd 17:29
Krikščionys įspėti dėl atvaizdų. 1Ko 10:14; 1Jn 5:21
Dievą reikia garbinti dvasia ir tiesa. ..... Jn 4:24

B. Atvaizdų garbinimas buvo pražūtingas Izraelio tautai

Žydams uždrausta garbinti atvaizdus. ..... Iš 20:4, 5
Negirdi, nekalba; juos darantys panašūs į juos. ..... Ps 115:4-8
Tapo pinklėmis, nuvedė į pražūtį. ..... Ps 106:36, 40-42; Jer 22:8, 9

C. Nevalia sykiu su Dievu garbinti dar ką nors

Dievas nesutinka dalytis savo garbe su niekuo. ..... Iz 42:8
Tik Dievas išklauso maldas. ..... Ps 65:2, 3 [65:1, 2, NW]

3. Bažnyčia

A. Bažnyčia dvasinė, pastatyta ant Kristaus

Dievas negyvena žmonių statytose šventyklose. ..... Apd 17:24, 25; 7:48
Tikroji bažnyčia — dvasinė šventykla iš gyvų akmenų. 1Pt 2:5, 6
Kristus — kertinis akmuo; apaštalai — pamatas. ..... Ef 2:20
Dievą reikia garbinti dvasia ir tiesa. ..... Jn 4:24

B. Bažnyčia nėra pastatyta ant Petro

Jėzus nepasakė, kad bažnyčia pastatyta ant Petro. ..... Mt 16:18
„Uola“ vadinamas Jėzus. 1Ko 10:4
Kertiniu akmeniu Jėzų pripažino ir Petras. ..... 1Pt 2:4, 6-8; Apd 4:8-12

4. Biblija

A. Dievo Žodis įkvėptas

Rašė žmonės, įkvėpti Dievo dvasios. 2Pt 1:20, 21
Pranašysčių knyga. ..... Dan 8:5, 6, 20-22; Lk 21:5, 6, 20-22; Iz 45:1-4
Visa Biblija įkvėpta ir naudinga. ..... 2Ti 3:16, 17; Rom 15:4

B. Praktiškas vadovas mūsų dienomis

Nepaisyti Biblijos principų pražūtinga. ..... Rom 1:28-32
Žmonių išmintis negali atstoti Biblijos. 1Ko 1:21, 25; 1Ti 6:20
Apsauga nuo stipriausio priešo. ..... Ef 6:11, 12, 17
Veda žmogų teisingu keliu. ..... Ps 119:105; 2Pt 1:19; Pat 3:5, 6

C. Parašyta visų tautų ir rasių žmonėms

Biblija pradėta rašyti Rytuose. ..... Iš 17:14; 24:12, 16; 34:27
Dievo duota ne tik europiečiams. ..... Rom 10:11-13; Gal 3:28
Dievas priima visus žmones. ..... Apd 10:34, 35; Rom 5:18; Apr 7:9, 10

5. Blogis, pasaulio nelaimės

A. Kas kaltas dėl pasaulio nelaimių

Sunkumų priežastis — nedorėlių viešpatavimas. ..... Pat 29:2; 28:28
Pasaulio valdovas — Dievo priešas. ..... 2Ko 4:4; 1Jn 5:19; Jn 12:31
Nelaimes sukelia Velnias, laikas trumpas. ..... Apr 12:9, 12
Velnias bus surištas, paskui — didi ramybė. ..... Apr 20:1-3; 21:3, 4

B. Kodėl blogiui leidžiama egzistuoti

Velnias užginčijo kūrinių ištikimybę Dievui. ..... Job 1:11, 12
Dievo tarnams duodama galimybė
  įrodyti ištikimybę. ..... Rom 9:17; Pat 27:11
Įrodyta, kad Velnias melagis, ginčas išspręstas. ..... Jn 12:31
Ištikimieji bus apdovanoti amžinuoju
  gyvenimu. ..... Rom 2:6, 7; Apr 21:3-5

C. Pabaigos laikas dar nesibaigė dėl Dievo gailestingumo

Kaip ir Nojaus dienomis, reikia laiko
  žmonėms perspėti. ..... Mt 24:14, 37-39
Dievas ne delsia, bet elgiasi gailestingai. ..... 2Pt 3:9; Iz 30:18
Biblija įspėja, kad nebūtume užklupti netikėtai. ..... Lk 21:36; 1Te 5:4
Nedelsdamas pasinaudok Dievo teikiama apsauga. ..... Iz 2:2-4; Sof 2:3

D. Pasaulio bėdas išspręs ne žmonės

Žmonės apimti baimės, suglumę. ..... Lk 21:10, 11; 2Ti 3:1-5
Tikslą pasieks Dievo karalystė, ne žmonės. ..... Dan 2:44; Mt 6:10
Kad gyventum, dabar ieškok taikos su Karaliumi. ..... Ps 2:9, 11, 12

6. Chronologija

A. 1914 m. — tautų laikų pabaiga

Karalystės valdovų linija nutraukta
607 m. p. m. e. ..... Ez 21:30-32 [21:25-27, NW]
„Septyni laikotarpiai“ iki valdymo
atnaujinimo. ..... Dan 4:29, 13, 14 [4:32, 16, 17, NW]
Septyni = 2 × 3 1/2 laikotarpio,
tai yra 2 × 1260 dienų. ..... Apr 12:6, 14; 11:2, 3
Diena atstoja metus [iš viso 2520 metų]. ..... Ez 4:6; Sk 14:34
Turėjo baigtis atkūrus karalystę. ..... Lk 21:24; Dan 7:13, 14

7. Dangus

A. Tik 144 000 išrinktųjų eina į dangų

Apibrėžtas skaičius; bus karaliai su Kristumi. ..... Apr 5:9, 10; 20:4
Jėzus pirmtakas; kiti išrinkti nuo to laiko. ..... Kol 1:18; 1Pt 2:21
Daugybė kitų gyvens žemėje. ..... Ps 72:8; Apr 21:3, 4
144 000 išrinktųjų padėtis ypatinga, išskirtinė. ..... Apr 14:1, 3; 7:4, 9

8. Dvasia

A. Kas yra šventoji dvasia

Dievo veiklioji jėga, ne asmuo. ..... Apd 2:2, 3, 33; Jn 14:17
Panaudota viską kuriant, įkvepiant Biblijos rašytojus ir t. t. ... Pr 1:2; Ez 11:5
Per ją „gimsta“, yra patepami, Kristaus kūno nariai. ... Jn 3:5-8; 2Ko 1:21, 22
Suteikia jėgų, veda Dievo tautą šiandien. ..... Gal 5:16, 18

B. Dvasia vadinama ir gyvybę teikianti jėga

Gyvybės pagrindas; palaikoma kvėpavimu. ..... Jok 2:26; Job 27:3, Jr
Gyvybę teikianti jėga — iš Dievo. ..... Zch 12:1; Mok 8:8, Brb
Turi ir žmonės, ir gyvūnai; dvasia priklauso Dievui. ..... Mok 3:19-21
Dvasia grąžinama Dievui — laukiama prikėlimo. ..... Lk 23:46

9. Ekumeninis judėjimas, tarpkonfesiniai santykiai

A. Vienijimasis su kitomis religijomis Dievui nepriimtinas

Yra tik vienas siaurasis kelias, nedaugelis jį randa. .... Ef 4:4-6; Mt 7:13, 14
Perspėta, kad klaidingi mokymai suteršia. ..... Mt 16:6, 12; Gal 5:9
Nurodyta atsiskirti. ..... 2Ti 3:5; 2Ko 6:14-17; Apr 18:4

B. „Visos religijos geros“ — netiesa

Kai kurie uolūs, bet ne pagal Dievo valią. ..... Rom 10:2, 3
Blogis sugadina ir tai, kas gera. ..... 1Ko 5:6; Mt 7:15-17
Netikri mokytojai veda į pražūtį. ..... 2Pt 2:1; Mt 12:30; 15:14
Tyras garbinimas reikalauja išimtinio atsidavimo. ..... Įst 6:5, 14, 15

10. Gydymo, kalbų dovanos

A. Dvasinis gydymas duos amžiną naudą

Dvasinė liga pražūtinga. ..... Iz 1:4-6; 6:10; Oz 4:6
Dvasinis gydymas — svarbiausia pareiga. ..... Jn 6:63; Lk 4:18
Pašalina nuodėmę; suteikia laimę, gyvenimą. .... Jok 5:19, 20; Apr 7:14-17

B. Dievo karalystė amžiams išgydys fizines ligas

Jėzus gydė, skelbė palaimingąją karalystę. ..... Mt 4:23
Pažadėtoji karalystė amžiams išgydys negales. .... Mt 6:10; Iz 9:6 [9:7, NW]
Net mirties nebebus. ..... 1Ko 15:25, 26; Apr 21:4; 20:14

C. Nėra įrodymų, kad šiandien Dievas pritartų gydymui tikėjimu

Mokiniai stebuklingai negydė savęs. 2Ko 12:7-9; 1Ti 5:23
Mirus apaštalams stebuklingos dovanos baigėsi. 1Ko 13:8-11
Išgydymas nėra neginčijamas Dievo
palankumo įrodymas. ..... Mt 7:22, 23; 2Te 2:9-11

D. Kalbų dovana — laikinas dalykas

Buvo ženklas; reikėjo siekti pranašesnių dovanų. 1Ko 14:22; 12:30, 31
Išpranašauta, kad stebuklingos dvasios dovanos baigsis. 1Ko 13:8-10
Stebuklai nėra neginčijamas Dievo
pritarimo įrodymas. ..... Mt 7:22, 23; 24:24

11. Gyvenimas

A. Klusniai žmonijai laiduojamas amžinas gyvenimas

Gyvenimą žada Dievas, negalintis meluoti. ..... Tit 1:2; Jn 10:27, 28
Amžinas gyvenimas garantuotas kiekvienam, kuris tiki. ..... Jn 11:25, 26
Mirtis bus sunaikinta. ..... 1Ko 15:26; Apr 21:4; 20:14; Iz 25:8

B. Gyvenimas danguje — tik Kristaus kūno nariams

Dievas išsirenka narius pagal savo norą. ..... Mt 20:23; 1Ko 12:18
Iš žemės paimami tik 144 000 išrinktųjų. ..... Apr 14:1, 4; 7:2-4; 5:9, 10
Net Jonas Krikštytojas nėra dangaus karalystėje. ..... Mt 11:11

C. Gyvenimas žemėje pažadėtas neribotam skaičiui, „kitoms avims“

Su Jėzumi danguje — apibrėžtas skaičius asmenų. ..... Apr 14:1, 4; 7:2-4
„Kitos avys“ nėra Kristaus broliai. ..... Jn 10:16; Mt 25:32, 40
Dabar daugelis renkami, kad liktų gyventi žemėje. ..... Apr 7:9, 15-17
Gyventi žemėje bus prikelti ir kiti. ..... Apr 20:12; 21:4

12. Išgelbėjimas

A. Išgelbėjimas nuo Dievo per Jėzaus išperkamąją auką

Gyvenimas — Dievo dovana per jo Sūnų. ..... 1Jn 4:9, 14; Rom 6:23
Išgelbėjimas galimas tik dėl Jėzaus aukos. ..... Apd 4:12
Mirties patale atgailos įrodyti darbais nebeįmanoma. ..... Jok 2:14, 26
Norint išsigelbėti reikia daug pastangų. ..... Lk 13:23, 24; 1Ti 4:10

B. „Mes jau išgelbėti“ — ne Biblijos mokymas

Atkristi gali ir šventosios dvasios dalininkai. ..... Hbr 6:4, 6; 1Ko 9:27
Daug izraelitų, išgelbėtų iš Egipto, vėliau buvo nubausti mirtimi. .... Jud 5
Išgelbėjimas — ne momentinis. ..... Fil 2:12; 3:12-14; Mt 10:22
Tiems, kurie grįžta į pasaulį, blogiau negu pirma. 2Pt 2:20, 21

C. Apie visuotinį išgelbėjimą Biblija nekalba

Kai kuriems atgaila neįmanoma. ..... Hbr 6:4-6
Tiesa, Dievas nelinki nusidėjėliui mirties. ..... Ez 33:11; 18:32
Bet mylėti nereiškia taikstytis su neteisybe. ..... Hbr 1:9
Nedorėliai bus sunaikinti. ..... Hbr 10:26-29; Apr 20:7-15

13. Išpirka

A. Jėzaus gyvybė sumokėta kaip „išpirka už daugelį“

Jėzus atidavė savo gyvybę kaip išpirką. ..... Mt 20:28
Pralieto kraujo vertė padengia nuodėmes. ..... Hbr 9:14, 22
Vienos aukos pakanka visiems laikams. ..... Rom 6:10; Hbr 9:26
Išpirka galioja ne bet kam, o tiems, kas ją pripažįsta. ..... Jn 3:16

B. Buvo atitinkamos vertės

Adomas sukurtas tobulas. ..... Įst 32:4; Mok 7:29; Pr 1:31
Nusidėjęs tapo netobulas ir perdavė netobulybę vaikams. ..... Rom 5:12, 18
Vaikai bejėgiai; reikalingas lygus Adomui žmogus. .... Ps 49:7, Brb; Įst 19:21
Jėzaus, tobulo žmogaus, gyvybė — išpirka. 1Ti 2:5, 6; 1Pt 1:18, 19

14. Jehova, Dievas

A. Dievo vardas

„Dievas“ — abstraktus žodis; juk net mūsų
Viešpats turi vardą. 1Ko 8:5, 6
Meldžiamės, kad jo vardas būtų laikomas šventu. ..... Mt 6:9, 10
Dievo vardas lietuviškuose Biblijos
vertimuose. ..... Iš 3:15, BD išn.; Iš 15:3, Brb; Iz 26:4, Brb; Iz 42:8, Jr
Jėzus garsino Dievo vardą. ..... Jn 17:6, 26; 5:43; 12:12, 13, 28

B. Dievo egzistavimas

Matyti Dievo neįmanoma,
nes neliktume gyvi. ..... Iš 33:20; Jn 1:18; 1Jn 4:12
Kad tikėtume Dievą, jo nereikia matyti. .... Hbr 11:1; Rom 8:24, 25; 10:17
Dievas pažįstamas iš jo kūrinių. ..... Rom 1:20; Ps 19:2, 3 [19:1, 2, Brb]
Kad Dievas yra, liudija ir išsipildžiusios pranašystės. ..... Iz 46:8-11

C. Dievo savybės

Dievas — meilė. ..... 1Jn 4:8, 16; Iš 34:6; 2Ko 13:11; Mch 7:18
Neprilygstamas išmintimi. ..... Job 12:13; Rom 11:33; 1Ko 2:7
Teisus, vykdo teisingumą. ..... Įst 32:4; Ps 37:28
Visagalis. ..... Job 37:23; Apr 7:12; 4:11

D. Netiesa, kad visi tarnauja tam pačiam Dievui

Kelias, atrodantis geras, ne visada teisingas. ..... Pat 16:25; Mt 7:21
Du keliai, tik vienas veda į gyvenimą. ..... Mt 7:13, 14; Įst 30:19
Daug dievų, bet tikras — tik vienas. ..... 1Ko 8:5, 6; Ps 82:1
Norint gyventi, būtina pažinti tikrąjį Dievą. ..... Jn 17:3; 1Jn 5:20

15. Jehovos liudytojai

A. Jehovos liudytojų pradžia

Jehova kviečia sau liudytojus. ..... Iz 43:10-12; Jer 15:16
Ištikimų Dievo liudytojų buvo jau nuo Abelio laikų. .... Hbr 11:4, 39; 12:1
Jėzus — ištikimasis ir tikrasis liudytojas. ..... Jn 18:37; Apr 1:5; 3:14

16. Jėzus

A. Jėzus — Dievo Sūnus ir paskirtasis Karalius

Dievo pirmagimis, visa sukurta per jį. ..... Apr 3:14; Kol 1:15-17
Gimė žmogumi iš moters, tapo žemesnis už angelus. ..... Gal 4:4; Hbr 2:9
Gimė iš Dievo dvasios, turėjo būti paimtas dangun. ..... Mt 3:16, 17
Išaukštintas labiau, nei prieš jam ateinant į žemę. ..... Fil 2:9, 10

B. Tikėti Jėzumi Kristumi būtina norint išsigelbėti

Kristus — žadėtasis Abraomo Palikuonis. ..... Pr 22:18; Gal 3:16
Jėzus — vienintelis Vyriausiasis
Kunigas, išpirka. ..... 1Jn 2:1, 2; Hbr 7:25, 26; Mt 20:28
Gyvenimas įgyjamas per Dievo ir Kristaus
pažinimą, klusnumą. ..... Jn 17:3; Apd 4:12

C. Vien tikėti Jėzumi nepakanka

Tikėjimą turi lydėti darbai. ..... Jok 2:17-26; 1:22-25
Būtina klausyti jo įsakymų, dirbti tą patį darbą. ..... Jn 14:12, 15; 1Jn 2:3
Ne visi, vadinantys Jėzų Viešpačiu, įeis į karalystę. ..... Mt 7:21-23

17. Karalystė

A. Ką Dievo karalystė suteiks žmonijai

Įgyvendins Dievo valią. ..... Mt 6:9, 10; Ps 45:7 [45:6, NW]; Apr 4:11
Valdžia; yra karalius ir įstatymai. ..... Iz 9:5, 6 [9:6, 7, NW]; 2:3; Ps 72:1, 8
Pašalins blogį, valdys visą žemę. ..... Dan 2:44; Ps 72:8
Per Tūkstantmetį žmonija taps tobula,
bus atkurtas rojus. ..... Apr 21:2-4; 20:6

B. Pradeda valdyti, kai Kristaus priešai dar veikia

Prikeltas Kristus turėjo ilgai laukti. ..... Ps 110:1; Hbr 10:12, 13
Gavęs valdžią kariauja su Šėtonu. ..... Ps 110:2; Apr 12:7-9; Lk 10:18
Įkūrus karalystę vargas žemėje. ..... Apr 12:10, 12
Nelaimės rodo, kad metas stoti karalystės pusėn. ..... Apr 11:15-18

C. Ne „širdyje“ ir ne žmonių pastangomis įkurta

Karalystė danguje, ne žemėje. ..... 2Ti 4:18; 1Ko 15:50; Ps 11:4
Ne „širdyje“; Jėzus kalbėjosi su fariziejais. ..... Lk 17:20, 21
Ne iš šio pasaulio. ..... Jn 18:36; Lk 4:5-8; Dan 2:44
Pakeis dabartines valdžias, pasaulio normas. ..... Dan 2:44

18. Kraujas

A. Perpilant kraują nepaisoma jo šventumo

Nojui pasakyta: kraujas šventas, jis — gyvybė. ..... Pr 9:4, 16
Įstatymo sandora draudė vartoti kraują maistui. ..... Kun 17:14; 7:26, 27
Draudimas pakartotas krikščionims. ..... Apd 15:28, 29; 21:25

B. Siekis išgelbėti gyvybę negali būti dingstis pažeisti Dievo įstatymą

Klusnumas geriau už auką. ..... 1Sa 15:22; Mk 12:33
Gyvybę branginti labiau už Dievo įstatymą — pražūtinga. ..... Mk 8:35, 36

19. Krikštas

A. Norint tapti krikščioniu, būtinas

Jėzus davė pavyzdį. ..... Mt 3:13-15; Hbr 10:7
Savęs išsižadėjimo, pasiaukojimo simbolis. ..... Mt 16:24; 1Pt 3:21
Krikštytis gali tie, kurie ne per jauni mokytis. ..... Mt 28:19, 20; Apd 2:41
Deramas krikštas — panardinimas vandenyje. ..... Apd 8:38, 39; Jn 3:23

B. Nenuplauna nuodėmių

Jėzus pakrikštytas ne dėl nuodėmių nuplovimo. 1Pt 2:22; 3:18
Nuodėmes nuplauna Jėzaus kraujas. 1Jn 1:7

20. Kryžius

A. Kyboti ant bausmės stulpo buvo paniekinimas

Jėzus pakabintas ant stulpo, arba medžio. ..... Apd 5:30; 10:39; Gal 3:13
Krikščionys neša stulpą kaip gėdą. ..... Mt 10:38; Lk 9:23

B. Kryžiaus nedera garbinti

„Iš naujo kabinti“ Jėzų
ant stulpo — paniekinimas. ..... Hbr 6:6; Mt 27:41, 42
Naudoti kryžių garbinant Dievą — stabmeldystė. ..... Iš 20:4, 5; Jer 10:3-5
Jėzus — dvasia, nebe ant stulpo. 1Ti 3:16; 1Pt 3:18

21. Lemtis, likimas

A. Žmogaus ateitis nenulemta

Dievas turi nekintamą tikslą. ..... Iz 55:11; Pr 1:28
Kiekvienam leidžiama pasirinkti, ar tarnauti Dievui. ..... Jn 3:16; Fil 2:12

22. Malda

A. Kokias maldas Dievas išklauso

Dievas išties klausosi žmonių maldų. ..... Ps 145:18; 1Pt 3:12
Neteisiųjų neišklauso, jeigu jie nesikeičia. ..... Iz 1:15-17
Reikia melstis Jėzaus vardu. ..... Jn 14:13, 14; 2Ko 1:20
Turime melstis pagal Dievo valią. 1Jn 5:14, 15
Būtinas tikėjimas. ..... Jok 1:6-8

B. Tuščiai kartoti žodžius, melstis Marijai arba šventiesiems nedera

Reikia melstis Dievui Jėzaus vardu. ..... Jn 14:6, 14; 16:23, 24
Daugiažodžiavimas nebus išgirstas. ..... Mt 6:7

23. Marijos garbinimas

A. Marija — Jėzaus motina, ne „Dievo motina“

Dievas neturi pradžios. ..... Ps 90:2; 1Ti 1:17
Marija — Dievo *Sūnaus* motina žemėje. ..... Lk 1:35

B. Marija nebuvo „visada mergelė“

Ištekėjo už Juozapo. ..... Mt 1:19, 20, 24, 25
Be Jėzaus, turėjo daugiau vaikų. ..... Mt 13:55, 56; Lk 8:19-21
Jie tada dar nebuvo jo „dvasiniai broliai“. ..... Jn 7:3, 5

24. Minėjimas, mišios

A. Viešpaties vakarienės paminėjimas

Kartą per metus, Paschos dieną. ..... Lk 22:1, 17-20; Iš 12:14
Paminima Kristaus pasiaukojama mirtis. ..... 1Ko 11:26; Mt 26:28
Turintys dangiškąją viltį ragauja simbolių. ..... Lk 22:29, 30; 12:32, 37
Iš kur žmogus žino turįs tokią viltį. ..... Rom 8:15-17

B. Mišios nesiderina su Biblija

Nuodėmėms atleisti turi būti pralietas kraujas. ..... Hbr 9:22
Kristus — vienintelis naujosios
sandoros Tarpininkas. ..... 1Ti 2:5, 6; Jn 14:6
Kristus danguje; kunigas negali jo iškviesti. ..... Apd 3:20, 21
Kristaus aukos kartoti nereikia. ..... Hbr 9:24-26; 10:11-14

25. Mirtis

A. Mirties priežastis

Pirmasis žmogus tobulas, turėjo galimybę gyventi amžinai. .... Pr 1:28, 31
Už neklusnumą — mirties bausmė. ..... Pr 2:16, 17; 3:17, 19
Nuodėmė ir mirtis perduota visiems Adomo vaikams. ..... Rom 5:12

B. Mirusiųjų būklė

Adomas sukurtas ne gavo sielą, o tapo siela. ..... Pr 2:7, Brb; 1Ko 15:45
Žmogus, tai yra siela, miršta. ..... Ez 18:4, 20, Brb; Iz 53:12, Brb
Mirusieji neturi sąmonės, nieko nežino. ..... Mok 9:5, 10; Ps 146:3, 4
Mirusieji miega, laukia prikėlimo. ..... Jn 11:11-14, 23-26; Apd 7:60

C. Kalbėti su mirusiaisiais neįmanoma

Mirusieji negyvena pas Dievą kaip dvasios. ..... Ps 115:17; Iz 38:18
Perspėta nemėginti kalbėti su mirusiaisiais. ... Iz 8:19, Brb; Kun 19:31, Brb
Mediumai — burtininkautojai smerkiami. ..... Įst 18:10-12; Gal 5:19-21

26. Netikri pranašai

A. Apie juos perspėta iš anksto; buvo jau apaštalų dienomis

Nurodymas, kaip atpažinti netikrus pranašus. ..... Įst 18:20-22; Lk 6:26
Išpranašauti; atpažįstami iš vaisių. ..... Mt 24:23-26; 7:15-23

27. Nuodėmė

A. Kas yra nuodėmė

Dievo įstatymo, jo tobulų normų pažeidimas. 1Jn 3:4; 5:17
Žmogus yra Dievo kūrinys, tad jam atskaitingas. ..... Rom 14:12; 2:12-15
Įstatymas apibrėžė nuodėmę, kad žmogus
ją suvoktų. ..... Gal 3:19; Rom 3:20
Visi nuodėmingi, neatitinka Dievo
nustatytų tobulumo normų. ..... Rom 3:23; Ps 51:7 [51:5, NW]

B. Kodėl dėl Adomo nuodėmės turi kentėti visi

Adomas visiems perdavė netobulybę, mirtį. ..... Rom 5:12, 18
Dievas gailestingai pakenčia žmonių nuodėmes. ..... Ps 103:8, 10, 14, 17
Jėzaus auka — permaldavimas už nuodėmes. 1Jn 2:2
Nuodėmė ir visi kiti Velnio darbai bus pašalinti. 1Jn 3:8

C. Uždraustas vaisius — neklusnumas, ne lytiniai santykiai

Valgyti nuo vieno medžio uždrausta
dar prieš sukuriant Ievą. ..... Pr 2:17, 18
Adomui ir Ievai liepta turėti vaikų. ..... Pr 1:28
Vaikai — ne nuodėmės pasekmė, o Dievo palaiminimas. ..... Ps 127:3-5
Ieva nusidėjo nesant šalia vyro; jo neatsiklausė. ... Pr 3:6, NW; 1Ti 2:11-14
Adomas, būdamas šeimos galva, sukilo
prieš Dievo įstatymą. ..... Rom 5:12, 19

D. Kas yra nuodėmė šventajai dvasiai (*Mt 12:32; Mk 3:28, 29*)

Tai ne paveldėtoji nuodėmė. ..... Rom 5:8, 12, 18; 1Jn 5:17
Asmuo, nuliūdinęs dvasią, dar gali pasitaisyti. ..... Ef 4:30; Jok 5:19, 20
Mirtį užtraukia sąmoningas nuodėmių kartojimas. 1Jn 3:6-9
Dievas tokius teisia, atima savo dvasią. ..... Hbr 6:4-8
Už juos melstis nedera. 1Jn 5:16, 17

28. Paruzija, Kristaus sugrįžimas

A. Sugrįžimas žmonėms nematomas

Mokiniams pasakė, kad pasaulis jo daugiau nebematys. ..... Jn 14:19
Tik mokiniai matė, kaip jis pakilo į dangų;
sugrįš tokiu pat būdu. ..... Apd 1:6, 10, 11
Danguje; nematoma dvasia. ..... 1Ti 6:14-16; Hbr 1:3
Grįžta kaip dangiškosios karalystės Valdovas. ..... Dan 7:13, 14

B. Apie paruziją suprantama iš įvykių žemėje

Mokiniai klausė apie paruzijos ženklą. ..... Mt 24:3
Kad Kristus jau čia, krikščionys „mato“ protu. ..... Ef 1:18
Apie paruziją liudija daugelis įvykių. ..... Lk 21:10, 11
Priešai „išvys“, kai juos ištiks pražūtis. ..... Apr 1:7

29. Paskutinės dienos

A. Ką reiškia „pasaulio pabaiga“

Santvarkos pabaiga. ..... Mt 24:3; 2 Pt 3:5-7; Mk 13:4
Pabaiga ne žemės, o blogos santvarkos. 1Jn 2:17
Pabaigos laikas prieš sunaikinimą. ..... Mt 24:14
Teisieji išsigelbės; paskui naujasis pasaulis. ..... 2Pt 2:9; Apr 7:14-17

B. Būtina atpažinti paskutinių dienų ženklus

Dievo duoti ženklai mūsų orientacijai. 2Ti 3:1-5; 1Te 5:1-4
Pasaulis nesuvokia padėties rimtumo. ..... 2Pt 3:3, 4, 7; Mt 24:39
Dievas ne delsia, bet įspėja. 2Pt 3:9
Atlygis už budrumą ir atsakingą požiūrį. ..... Lk 21:34-36

30. Persekiojimas, priešiškumas

A. Kodėl krikščionys patiria priešiškumą

Jėzus buvo nekenčiamas, išpranašavo
priešiškumą. ..... Jn 15:18-20; Mt 10:22
Ištikimybė teisingiems principams — tarytum
priekaištas pasauliui. 1Pt 4:1, 4, 12, 13
Šėtonas, šios santvarkos dievas,
priešinasi karalystei. 2Ko 4:4; 1Pt 5:8
Krikščionis nesibijo, Dievas jį palaiko. ..... Rom 8:38, 39; Jok 4:8

B. Žmona neturi leistis vyro atitraukiama nuo Dievo

Buvo apie tai perspėta; vyras galbūt klaidingai
informuotas. ..... Mt 10:34-38; Apd 28:22
Ji turi pasitikėti Dievu ir Kristumi. ..... Jn 6:68; 17:3
Savo ištikimybe galbūt išgelbės ir jį. 1Pt 3:1-6
Vyras — galva, bet negali drausti deramai
garbinti Dievą. ..... 1Ko 11:3; Apd 5:29

C. Vyras neturi leisti, kad žmona trukdytų tarnauti Dievui

Vyras atsakingas už sprendimus, aprūpinimą. 1Ko 11:3; 1Ti 5:8
Dievas myli vyrą, kuris laikosi tiesos. ..... Jok 1:12; 5:10, 11
Dievui nepatinka, jei, siekiant išsaugoti santarvę,
pažeidžiami principai. ..... Hbr 10:38
Vyras turi vesti šeimą į laimingą gyvenimą
naujajame pasaulyje. ..... Apr 21:3, 4

31. Pragaras (hadas, šeolas)

A. Ne kankinimų ugnyje vieta

Kenčiantis Jobas meldėsi, kad ten patektų. ..... Job 14:13
Neveiklos vieta. ..... Ps 6:6 [6:5, NW]; Mok 9:10; Iz 38:18, 19
Jėzus prikeltas iš kapo, iš pragaro. ..... Apd 2:27, 31, 32; Ps 16:10
Pragaras atiduos kitus mirusiuosius, pats bus sunaikintas. .... Apr 20:13, 14

B. Ugnis — sunaikinimo simbolis

Ugnis — sunaikinimo, pražūties simbolis. ..... Mt 25:41, 46; 13:30
Amžinai, tarsi ugnyje, pražus neatgailaujantieji. ..... Hbr 10:26, 27
Šėtono kankinimas ugnyje — žūtis amžiams. ..... Apr 20:10, 14, 15

C. Alegorija apie turtuolį ir Lozorių nėra amžino kankinimo įrodymas

Ugnis ne tiesioginė, kaip ir Abraomo prieglobstis. ..... Lk 16:22-24
Abraomo palankumas dar priešinamas tamsai. ..... Mt 8:11, 12
Kankyne ugnyje vadinamas ir Babelės sunaikinimas. ..... Apr 18:8-10, 21

32. Prikėlimas

A. Viltis dėl mirusiųjų

Visi gulintieji kapuose bus prikelti. ..... Jn 5:28, 29
Jėzaus prikėlimas yra garantija. ..... 1Ko 15:20-22; Apd 17:31
Nusidėjusieji dvasiai nebus prikelti. ..... Mt 12:31, 32
Tikintiesiems duotas užtikrinimas dėl prikėlimo. ..... Jn 11:25

B. Vieni prikeltieji gyvens danguje, kiti žemėje

Adome visi miršta; Jėzuje gauna gyvenimą. ..... 1Ko 15:20-22; Rom 5:19
Kurie bus prikelti gyventi danguje, turės kitokį,
dvasinį kūną. 1Ko 15:40, 42, 44
Tuo jie bus panašūs į Jėzų. ..... 1Ko 15:49; Fil 3:20, 21
Tie, kurie nevaldys, gyvens žemėje. ..... Apr 20:4, 5, 13; 21:3, 4

33. Protėvių garbinimas

A. Garbinti protėvius beprasmiška

Protėviai mirę, neturi sąmonės. ..... Mok 9:5, 10
Pirmųjų tėvų juo labiau nedera garbinti. ..... Rom 5:12, 14; 1Ti 2:14
Dievas draudžia tokį garbinimą. ..... Iš 34:14; Mt 4:10

B. Žmones galima gerbti, bet garbinti tik Dievą

Jaunimas turi gerbti vyresnius. ..... 1Ti 5:1, 2, 17; Ef 6:1-3
Garbinti dera tik Dievą. ..... Apd 10:25, 26; Apr 22:8, 9

34. Religija

A. Tik viena teisinga religija

Viena viltis, vienas tikėjimas, vienas krikštas. ..... Ef 4:5, 13
Įpareigota padėti žmonėms tapti
Jėzaus mokiniais. ..... Mt 28:19; Apd 8:12; 14:21
Pažįstama iš vaisių. ..... Mt 7:19, 20; Lk 6:43, 44; Jn 15:8
Meilė, bendratikių santarvė. ..... Jn 13:35; 1Ko 1:10; 1Jn 4:20

B. Klaidingi mokymai smerktini

Jėzus smerkė klaidingus mokymus. ..... Mt 23:15, 23, 24; 15:4-9
Taip darė norėdamas apsaugoti nuo aklų vedlių. ..... Mt 15:14
Tiesa juos išlaisvino, kad taptų Jėzaus mokiniais. ..... Jn 8:31, 32

C. Būtina pakeisti religiją, jei paaiškėja, kad ji klaidinga

Tiesa išlaisvina; parodo, kas klysta. ..... Jn 8:31, 32
Izraelitai ir kiti atsisakė ankstesnio,
neteisingo garbinimo. ..... Joz 24:15; 2Ka 5:17
Kad taptų krikščionimis, žmonės turėjo
pakeisti pažiūras. ..... Gal 1:13, 14; Apd 3:17, 19
Paulius pakeitė religiją. ..... Apd 26:4-6
Visas pasaulis suvedžiotas; reikia atnaujinti
galvoseną. ..... Apr 12:9; Rom 12:2

D. Nors visos religijos teigia mokančios gero, tai joms negarantuoja Dievo palankumo

Garbinimo normas nustato Dievas. ..... Jn 4:23, 24; Jok 1:27
Jeigu neatitinka Dievo valios, nėra tikras gėris. ..... Rom 10:2, 3
Iš pažiūros geri darbai gali būti atmesti. ..... Mt 7:21-23
Pažįstami iš vaisių. ..... Mt 7:20

35. Siela

A. Kas yra siela

Siela — žmogus. ..... Pr 2:7, Brb; 1Ko 15:45; Joz 11:11, Vl; Apd 27:37
Gyvūnai irgi vadinami sielomis. .... Sk 31:28, Vl; Apr 16:3; Kun 24:18, NW
Siela turi kraują, valgo,
gali mirti. ..... Jer 2:34, Vl; Kun 7:18, Vl; Ez 18:4, Brb; Jok 5:20
Biblijoje sakoma, jog žmogus, turintis gyvybę,
turi sielą. ..... Mk 8:36; Jn 10:15

B. Skirtumas tarp sielos ir dvasios

Siela — žmogaus ar gyvūno gyvybė. ..... Jn 10:15; Kun 17:11, NW
Dvasia — sielos varomoji jėga. ..... Ps 146:4; 103:29, Skv [104:29, NW]

Mirštant ta jėga grįžta pas Dievą. ..... Mok 12:7, Brb
Tik Dievas gali duoti varomosios jėgos. ..... Ez 37:12-14

36. Skelbimo darbas, evangelizacija

A. Visi krikščionys turi liudyti — skelbti gerąją naujieną

Kad įgytume Dievo palankumą, turime išpažinti Kristų žmonių akivaizdoje. ..... Mt 10:32
Turime būti Žodžio vykdytojai, parodyti tikėjimą. ..... Jok 1:22-24; 2:24
Nauji mokiniai irgi turi tapti mokytojais. ..... Mt 28:19, 20
Viešas išpažinimas veda į išgelbėjimą. ..... Rom 10:10

B. Būtina lankytis pakartotinai, liudyti nepaliaujamai

Reikia perspėti apie pabaigą. ..... Mt 24:14
Jeremijas daug metų skelbė Jeruzalės galą. ..... Jer 25:3
Kaip ir pirmieji krikščionys, negalime liautis kalbėję. ..... Apd 4:18-20; 5:28, 29

C. Privalome liudyti, kad išvengtume kraujo kaltės

Reikia perspėti apie artėjančią pabaigą. ..... Ez 33:7; Mt 24:14
To nedarantys užsitraukia kraujo kaltę. ..... Ez 33:8, 9; 3:18, 19
Paulius neužsitraukė kraujo kaltės; plačiai skelbė tiesą. ..... Apd 20:26, 27; 1Ko 9:16
Išsigelbėja ir skelbėjas, ir klausytojas. 1Ti 4:16; 1Ko 9:22

37. Sukūrimas

A. Derinasi su įrodytais mokslo faktais; paneigia evoliuciją

Kūrimo darbų seka derinasi su mokslo žiniomis. .... Pr 1:11, 12, 21, 24, 25
Dievo nustatytas dauginimosi pagal „rūšis“ dėsnis nesikeičia. ..... Pr 1:11, 12, Brb; Jok 3:12

B. Kūrimo dienos truko ne po 24 valandas

„Diena“ vadinami įvairios trukmės laikotarpiai. ..... Pr 2:4
Dievo „diena“ mums gali būti ilgas laikotarpis. ..... Ps 90:4; 2Pt 3:8

38. Šabas

A. Šabo diena krikščionims neprivaloma

Jėzus mirtimi Įstatymą panaikino. ..... Ef 2:15
Šabas krikščionims neprivalomas. ..... Kol 2:16, 17; Rom 14:5, 10
Buvo pabarti, kad laikosi šabo ir kt. ..... Gal 4:9-11; Rom 10:2-4
Į Dievo poilsį įeinama tikėjimu ir klusnumu. ..... Hbr 4:9-11

B. Šabo buvo liepta laikytis tik senovės Izraeliui

Šabo pradėta laikytis po išėjimo iš Egipto. ..... Iš 16:26, 27, 29, 30
Duotas tik etniniam Izraeliui kaip ženklas. ..... Iš 31:16, 17; Ps 147:19, 20

Įstatymas reikalavo laikytis ir šabo metų. ..... Iš 23:10, 11; Kun 25:3, 4
Šabas nebūtinas krikščionims. ..... Rom 14:5, 10; Gal 4:9-11

C. Dievo šabo poilsis (7-oji kūrimo „savaitės“ diena)

Prasidėjo pasibaigus kūrimui žemėje. ..... Pr 2:2, 3; Hbr 4:3-5
Nebuvo pasibaigusi dar ir po Jėzaus. ..... Hbr 4:6-8; Ps 95:7-9, 11
Krikščionys „ilsisi“ nuo savanaudiškų darbų. ..... Hbr 4:9, 10
Baigsis, kai karalystė iki galo atliks savo užduotį žemėje. 1Ko 15:24, 28

39. Šeima, santuoka

A. Santuoka turi būti gerbiama

Prilyginta Kristaus ir jo „nuotakos“ sąjungai. ..... Ef 5:22, 23
Santuokos patalas turi būti nesuterštas. ..... Hbr 13:4
Poroms patariama neatsiskirti. 1Ko 7:10-16
Porneia — vienintelė Raštu pagrįsta skyrybų priežastis. ..... Mt 19:9

B. Vadovavimas ir paklusnumas šeimoje

Vyras, šeimos galva, turi mylėti šeimą, ja rūpintis. ..... Ef 5:23-31
Žmona pavaldi vyrui, jį myli, jo klauso. ..... 1Pt 3:1-7; Ef 5:22
Vaikai turi būti klusnūs. ..... Ef 6:1-3; Kol 3:20

C. Krikščionių pareigos savo vaikams

Turi mylėti, skirti laiko, dėmesio. ..... Tit 2:4
Vaikai neturi būti ujami. ..... Kol 3:21
Rūpintis visais jų poreikiais, įskaitant dvasinius. 2Ko 12:14; 1Ti 5:8
Ruošti juos gyvenimui. ..... Ef 6:4; Pat 22:6, 15; 23:13, 14

D. Krikščionys neturėtų ieškoti sutuoktinio nekrikščionio

Tuoktis „tik Viešpatyje“. ..... 1Ko 7:39; Įst 7:3, 4; Neh 13:26

E. Daugpatystė nesiderina su Raštu

Pradžioje vyrui buvo duota tik viena žmona. ..... Pr 2:18, 22-25
Jėzus krikščionims vėl nurodė laikytis šios normos. ..... Mt 19:3-9
Pirmieji krikščionys to laikėsi. ..... 1Ko 7:2, 12-16; Ef 5:28-31

40. Šėtonas, demonai, okultizmas

A. Šėtonas — dvasinis asmuo

Ne blogis žmoguje, o dvasinis asmuo. 2Ti 2:26
Šėtonas — asmuo, kaip ir kiti angelai. ..... Mt 4:1, 11; Job 1:6
Pasidarė Šėtonu per nuodėmingus troškimus. ..... Jok 1:13-15

B. Piktasis — nematomas pasaulio valdovas

Šio pasaulio dievas. ..... 2Ko 4:4; 1Jn 5:19; Apr 12:9
Paliktas, kol bus išspręsti iškelti klausimai. ..... Iš 9:16; Jn 12:31
Bus įmestas į bedugnę, paskui sunaikintas. ..... Apr 20:2, 3, 10

C. Demonai — maištingi angelai

Prisidėjo prie Šėtono prieš tvaną. ..... Pr 6:1, 2; 1Pt 3:19, 20
Pažeminti, atkirsti nuo šviesybės. ..... 2Pt 2:4; Jud 6
Kovoja prieš Dievą, engia žmoniją. ..... Lk 8:27-29; Apr 16:13, 14
Bus sunaikinti su Šėtonu. ..... Mt 25:41; Lk 8:31; Apr 20:2, 3, 10

D. Okultizmas susijęs su demonais, tad jo būtina vengti

Dievo Žodis draudžia. ..... Iz 8:19, 20, Brb; Kun 19:31; 20:6, 27
Žyniavimas — tai demonizmas; smerkiamas. ..... Apd 16:16-18
Veda į pražūtį. ..... Gal 5:19-21; Apr 21:8; 22:15
Astrologija draudžiama. ..... Įst 18:10-12; Jer 10:2

41. Šventės, gimtadieniai

A. Gimtadienių, Kalėdų pirmieji krikščionys nešventė

Švęsdavo klaidatikiai. ..... Pr 40:20; Mt 14:6
Reikia minėti Jėzaus mirties dieną. ..... Lk 22:19, 20; 1Ko 11:25, 26
Ūžavimas pokyliuose netinka krikščioniui. .... Rom 13:13; Gal 5:21; 1Pt 4:3

42. Tarnas, tarnystė

A. Visi krikščionys turi būti tarnai

Jėzus buvo Dievo tarnas. ..... Rom 15:8, 9; Mt 20:28
Krikščionys seka jo pavyzdžiu. 1Pt 2:21; 1Ko 11:1
Kad atliktų tarnystę, turi skelbti. 2Ti 4:2, 5; 1Ko 9:16

B. Kas tinkami būti tarnais

Reikia Dievo dvasios ir jo Žodžio pažinimo. ..... 2Ti 2:15; Iz 61:1-3
Skelbdami turime sekti Kristaus pavyzdžiu. 1Pt 2:21; 2Ti 4:2, 5
Dievas moko per dvasią, per organizaciją. ..... Jn 14:26; 2Ko 3:1-3

43. Trejybė

A. Dievas, Tėvas, — vienas Asmuo, visų aukščiausias

Dievas — ne trys asmenys. ..... Įst 6:4; Mal 2:10; Mk 10:18; Rom 3:29, 30
Sūnus sukurtas; prieš tai Dievas buvo vienas. ... Apr 3:14; Kol 1:15; Iz 44:6
Dievas — visais laikais visa ko Valdovas. ... Fil 2:5, 6; Dan 4:32 [4:35, NW]
Dievas iš visų šlovingiausias. ..... Fil 2:10, 11

B. Sūnus mažesnis už Tėvą tiek prieš ateidamas į žemę, tiek vėliau

Sūnus klusnus danguje, Tėvo *siųstas.* ..... Jn 8:42; 12:49
Klusnus žemėje, Tėvas didesnis. ..... Jn 14:28; 5:19; Hbr 5:8
Išaukštintas danguje, bet vis tiek pavaldus. ... Fil 2:9; 1Ko 15:28; Mt 20:23
Jehova — Kristaus Galva ir Dievas. ..... 1Ko 11:3; Jn 20:17; Apr 1:6

C. Dievo ir Kristaus vienybė

Visada visiškas sutarimas. ..... Jn 8:28, 29; 14:10
Vienybė kaip tarp vyro ir žmonos. ..... Jn 10:30; Mt 19:4-6

Visi tikintieji turi būti tokie pat vieningi. ..... Jn 17:20-22; 1Ko 1:10
Garbinti reikia tik Jehovą per Kristų. ..... Jn 4:23, 24

D. Dievo šventoji dvasia yra jo veiklioji jėga

Jėga, ne asmuo. ..... Mt 3:16; Jn 20:22; Apd 2:4, 17, 33
Šalia Dievo ir Kristaus danguje trečias asmuo neminimas. ..... Apd 7:55, 56; Apr 7:10
Dievo siunčiama įvairiems uždaviniams atlikti. .... Ps 104:30; 1Ko 12:4-11
Dievo tarnai jos gauna, yra jos vedami. ..... 1Ko 2:12, 13; Gal 5:16

44. Žemė

A. Dievo tikslas dėl žemės

Rojus žemėje tobuliems žmonėms. ..... Pr 1:28; 2:8-15
Dievo tikslas nekintamas. ..... Iz 55:11; 46:10, 11
Žemėje gyvens taikūs tobuli žmonės. ..... Ps 72:7; Iz 45:18; 9:5, 6 [9:6, 7, NW]
Karalystė atkurs rojų. ..... Mt 6:9, 10; Apr 21:3-5

B. Niekada nebus sunaikinta ar palikta be žmonių

Žemės planeta pasiliks amžinai. ..... Mok 1:4; Ps 104:5
Nojaus dienomis pražuvo žmonija, ne žemė. ..... 2Pt 3:5-7; Pr 7:23
Tai pavyzdys, teikiantis viltį išlikti gyviems ir per būsimą negandą. ..... Mt 24:37-39
Nedorėliai žus; „milžiniška minia“ išliks. ..... 2Te 1:6-9; Apr 7:9, 14

HEBRAJIŠKŲJŲ ŠVENTOJO RAŠTO KNYGŲ PAVADINIMAI IR SANTRUMPOS

Pradžios ..... Pr
Išėjimo ..... Iš
Kunigų ..... Kun
Skaičių ..... Sk
Pakartoto Įstatymo ..... Įst
Jozuės ..... Joz
Teisėjų ..... Ts
Rūtos ..... Rūt
1 Samuelio 1Sa
2 Samuelio 2Sa
1 Karalių 1Ka
2 Karalių 2Ka
1 Metraščių 1Me
2 Metraščių 2Me
Ezros ..... Ezr
Nehemijo ..... Neh
Esteros ..... Est
Jobo ..... Job
Psalmynas ..... Ps
Patarlių ..... Pat
Mokytojo ..... Mok
Giesmių giesmės ..... Gg
Izaijo ..... Iz
Jeremijo ..... Jer
Raudų ..... Rd
Ezechielio ..... Ez
Danieliaus ..... Dan
Ozėjo ..... Oz
Joelio ..... Jl
Amoso ..... Am
Abdijo ..... Abd
Jonos ..... Jon
Michėjo ..... Mch
Nahumo ..... Nah
Habakuko ..... Hab
Sofonijo ..... Sof
Agėjo ..... Ag
Zacharijo ..... Zch
Malachijo ..... Mal

Ar pageidautumėte daugiau informacijos?
Susisiekite su Jehovos liudytojais svetainėje **www.jw.org**

Roma
ITALIJA
Puteolai
Regijus
SICILIJA
Sirakūzai
MALTA
MAKEDONIJA
Neapolis
Filipai
Amfipolis
Tesalonika
Berėja
GRAIKIJA
Atėnai
Korintas
ACHAJA
KRETA
KAUDA
Viduržemio
PAULIAUS KELIONĖS
Pirmoji misionieriška kelionė (Apd 13:1—14:28)
Antroji misionieriška kelionė (Apd 15:36—18:22)
Trečioji misionieriška kelionė (Apd 18:22—21:19)
Kelionė į Romą (Apd 23:11—28:31)
Pagrindiniai keliai
Š
0 mi
150
0 km
150

Juodoji jūra
BITINIJA
PONTAS
SAMOTRAKĖ
Troadė
MYZIJA
Asas
Pergamas
Mitilėnė
Tiatyrai
CHIJAS
AZIJA
Sardai
Smirna
Filadelfai
FRYGIJA
GALATIJA
KAPADOKIJA
Efezas
SAMAS
Laodikėja
Kolosai
Pisidijos Antiochija
Ikonijus
Listra
LIKAONIJA
Miletas
PISIDIJA
Derbė
KILIKIJA
PATMAS
Kosas
Knidas
Atalija
Pergė
LYKIJA
PAMFILIJA
Tarsas
RODAS
Myra
Patara
Seleukija
Sirijos Antiochija
SIRIJA
Salaminas
KIPRAS
Paras
jūra
Sidonas
Tyras
Damaskas
Ptolemaidė
Cezarėja
Pela
Jopė
Lyda
Jeruzalė
Gaza
Aleksandrija
EGIPTAS
bi7-L